

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بِرَبِّ الْجَمَائِلِ

بِرَبِّ الْجَمَائِلِ

لِقُرْآنِ فَاطِرِ الْعَزِيزِ

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

فَوْسَيْنِي
محمد لالا فانسی نازوری

برگی دو و هم

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
مَرْبِيْتُ نَعِيْمَ بْرَىْخَا^{كَلِم}
لَقَوْرَانْ فَأَذْرَسَ رَرَهَ كَنْزَا

مُحَمَّد لَلَّا فَلَّا هُوَ مِنْ زُورَىْ

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: ژیانی پیغه مبه ری خوا لله قورئان و فه رموده کاندا

نوسخه: موحده ممه د مه لا فایه ق شاره زووی

تاپ و دیزاین: ئومىد موحده ممه د

سال چاپ: ۱۴۴۵-۲۰۲۳

تیراز: ۲۰۰۰

لە بەرپیوه بە رايەتنى گشتىيە كەن ئەمان ئەمان سپاردىنى
لە بەرپیوه بە رايەتنى گشتىيە كەن ئەمان ئەمان سپاردىنى .

مافن لە بەرگرتنه وەھى پارىزراوھ

بۆگە ياندىن هەرسەرنج و تىپپىنېيەك دەتوانى

پەيوەندى ئەم ژمارە مۇبايلە وە بکەن

(٠٧٧٠١٥٥٤٠٨٥)

muhammadmalafayaq

www.muhammadmalafayaq.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
بِرَبِّ الْعٰلَمِينَ وَبِسْمِ
بِرٍّ خُلُوقٍ

لِقُورْدَانْ فَذِرْسُورْدَهْ كَنْزَا

فُودِسِينِي

مُحَمَّدٌ لَّا يَهُوَ مِنْ زُورِي

بِرَگِي دَوْدَهْ

سريه و غەزاكانى نىوان ئوحود و خەندەق

غەزاي ئوحود ئاسەوارىتى گرانى لە سەر موسولىمانان جى هيىشت، جولەكە كان و دوورۇوهكان دووژمناچىتى خۆيان ئاشكرا كرد بۇ پىغەمبەر و ئايىنەكەي و كەوتىنە دوورخستنەوە و ساردىرىنەوە خەلگى لە چۈونە ناو ئايىنى ئىسلامەوە.

ئىبىنو شىھابى زوھرى دەفەرمۇيت: (دوورۇوهكان لە كاتى گريانى موسولىمانەكان پىلانىيان دەگىرلا لە دوورخستنەوە خەلگى لە چوار دەوري پىغەمبەر و دەكەوتىنە غەمباركىرنى موسولىمانان، فيل و پىلانى جولەكە كان ئاشكرا بۇو، دوورۇوهكان ئەو قسانەي كە لە پىشدا نەيان دەتوانى بىلىن دواي ئەم كارساتە بە ئاشكرا دەيان وەت و جموحچىيان دەستپېكىرد. جولەكە كان قىسىلۇكىيان بلاودەكردەوە و دەيان وەت: ئەگەر محمد پىغەمبەر بوايە نەيان دەتوانى سەركەون بە سەرەيدا، ئاوايان بە سەر نەدەھات، بەلام محمد تەنها پاشايەتى دەويىت جارىيەك سەردىكەويىت و جارىيەك دووژمنانى سەردىكەون، ئەمەش كارى دونيا ويستىيە و دوورە لە پىغەمبەر رايەتى، دوورۇوهكانىش بە موسولىمانانىيان دەوت: ئەگەر ئىيۇھ قىسى ئىيمەتان حىبىھەجى بىرىدايە ئاوهاتان بە سەر نەدەھات).^(۱)

سريه ئەبو سەلەممە بۇ ناوجەي (قطن)

وردىكارىيەكانى ئەم سرييەيە تەنها واقىدى باسىكىردووھ ئەويش (متروك)د و رىوايەتەكەي وەرناكىرىت، بەلام بۇ ئاشنابۇون كورتەكەي باس دەكەين: (ھەوالەكان گەيشتن بە پىغەمبەر كە (طلحة) و (سەلەممە) ھەردوو كورى خۇھىلىد خۆيان و ھۆزەكەيان لە گەل گۇتىرايەلەنيان لە (بەنى ئەسەدى كورى خۇزەيمە) خۆيان ساز دەكەن بۇ جەنگ و پەلاماردانى موسولىمانان، بۇيە دەستت بە جى پىغەمبەر سرييەيەكى نارد كە سەد و پەنجا كەس بۇون، وھ ئەبو سەلەممەي كرده سەرۇكىيان و ئاڭاكەي دايە دەستت، سرييەكە بەرى كەوتىن، لە ناكاودا پەلامارى دووژمنيان دەستىيان گرت بە سەر ھەندىيەك و شتر و ئاژەلدا و دووژمن راي كرد، پاشان لە سەرەدتاي مانگى (المحرم)دا گەرانەوە شارى مەدىنە^(۲).

(۱) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٢١٦/٣).

(۲) انظر: (المغازى) للواقدى (٣٤٢/١)، (الدلائل) للبيهقي (٣١٩/٣).

ناردىنى عەبدوللائى كورپى ئونەيس

موسى كورپى عوقبە ﷺ دەفەرمۇيت، (پىيغەمبەرى خوا ﷺ عەبدوللائى كورپى ئونەيسى سولەمى نادر بۇ لە ناوبرىدىنى سوفيانى كورپى عەبدوللائى نەبىحى هوزەلى پاشان لەحيانى) كە لە دۆلۈ عورنە بەرددەم دەشتى عەرەفە پېش مەككەوە بۇو، لەنەويىدا خەلگانىكى لى كۆبۈونەوە بە مەبەستى خۆسازدان بۇ ھىرىش كردنە سەر موسولمانان.

عەبدوللاش رېيشت و لە رېگەدا لەگەل خەلگى ئەو ناوجەدا بەرىنگەوتبوو خۆى بەيەكىكى لە هوزى خوزاعە دەناساند، بە هەر كەسىك بگەيىشتايە پىي رادەگەيىاند كە ئەو دەيەۋىت خۆى بگەيەننەتە سوفيانى هوزەلى، تا عەبدوللە بەرىنگەوت خۆى كەياندە سوفيانى هوزەلى كەلەنەو كاتەدا لە دۆلۈ عورنە بەرىنگەوتبوو، وە ھەممۇ ئەحابىشەكانى ھاۋپەيمانانى چواردەورى كەعبەى بە دواوه بۇوە دەلتىت: كاتىك كە سوفيانم بىنى زۇر زۇرى لېتىرسام وتم: خوا و پىيغەمبەرەكە راستيان فەرمۇوه، پاشان خۆمم بۇ مەلاس داو لە كەمىندا بۇوم بۇي تا خەلگى ئازام بۇون و حەوانەوە پاشان فرسەتم لىيەتىنا و لە ناوم برد^(٣).

وردەكارىيەكانى ئەم بەسەرهاتە لە دوو روپايدەتدا ھاتووە:

ا- روپاىتەكەى ئىمامى ئەحمد رض لە عەبدوللائى كورپى عەبدوللائى ئونەيسەوە دەگىرپىتەوە و دەفەرمۇيت:

(پىيغەمبەرى خوا ﷺ بانگى كردم و پىي وتم: (ھەوالم بېگەيىشتىووھ كە خالدى كورپى سوفيان نەبىحى هوزەلى خەلگى كۆ دەكتەوە بۇ جەنگ لەگەل مندا لە ناوجەى (عورنە) لە روپايدەتىكى تردا (لە نەخلە) توش ئەو كەسە بىرە و بىكۈزە) منىش وتم: ئەي پىيغەمبەرى خوا ﷺ شىۋىم بىي بىللى تا بىناسىمەوە. پىيغەمبەر ﷺ فەرمۇوى: ((نىشانەي ناسىنەوەي نىيوان تو و ئەو ئەوھىيە كە دەيىبىنېت شەيتانت بىردىكەۋىتەوە و ھەستەكەيت لەرزۇكە)).

عەبدوللە دەفەرمۇيت: منىش شمشىرەكەم لەگەل خۆم بىردى تا گەيىشتمە لاي

(٣) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٤٠/٤).

له ناوچه‌ی عورنه ئهو له گەل يەكتىك لمزنەكانىدا جىڭەيەكىان چاڭدەكرد، نەوپىش له كاتى نويزى عەسردا بۇو، كاتىك كە بىنىم بە ئهو شىوازە لمرزۇكىيە ناسىمەوه كە پېغەمبەر ﷺ بۇي باسکرد بۇوم، لمەنەوتىدا ترسام كە ھەولانام بۇ له ناوبردىنى بېيتە هۆى لەبىر چۈونەوهى نويزىدەكم، بۇيە ھەر بەرۇيىشتەوه رووبە ئهو بۇ له ناوبردىنى بېيتە هۆى دواخستنى نويزىدەكم، بۇيە ھەر بەرۇيىشتەوه رووبە ئهو نويزىدەكم كرد و ئاماژەم بە بەرزىكىرىنەوه و نزم كردىنەوه سەرم دەكىد له (ركوع) و (سجود) دا تاڭەيشتەم لاي و ئهو پىتى وتم: پياوهكە كىي؟ منىش وتم: پياوينىكى عەرەبم باسى تو و ئاماډەكىرىنى سوپاکەتم دىز بە ئهو پياوه پېغەيشتۇوه و ھاتۇوم تاڭۆمەكىت بکەم لەئەو كارەتدا. وتم: بەلى من سەرقالى ئهو كارەم. منىش تۆزۈك لەگەلەيدا رۇيىشتەم تاھىرسەتم لىتەيناو بەشمىشىرەكم لىمدا تا كوشتم و ھەلەتام.

ئىنجا زىنەكانى گەيشتنە سەرى و ئهو ناوم بەجىيەشت و گەرامەوه لاي پېغەمبەر ﷺ و كاتىك منى بىنى فەرمۇوى: ((أَفْلَحَ الْوَجْهُ)) واتە: سەركەوتن پۇوتا دىارە. منىش وتم: من ئەم كوشت ئەي پېغەمبەري خواه ﷺ. پېغەمبەرىش ﷺ فەرمۇوى: (راستىكىد) پاشان ھەستا و من لەگەل خۆيدا بىردى بۇ ناو مالەكەي خۆى و گۆچانىكى كۆلى دايە دەستم و فەرمۇوى: ((أَمْسِكْ هَذِهِ عِنْدَكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ فِي رَوْلَةٍ [تَحْصُرٌ بِهِذِهِ حَتَّى تَلْقَائِي]). واتە: ئەمە بەدەستەوه بىگە تاكو بە من دەگەيت. منىش لە مائى پېغەمبەر ﷺ چۈومە دەرو ئهو گۆچانەم بەدەستەوه بۇو ھاۋەللانم پىيان وتم: ئەم گۆچانە چى يە بەدەستەوه؟ وتم: ئەم گۆچانە پېغەمبەر ﷺ پىتى بەخشىم و داواى لېكىردىم كەلاي خۆم بىھىلەمەوه، وتيان: بۇچى ناگەرەتىمەوه پرسىيارى ئهو گۆچانە لە پېغەمبەر ﷺ بکەيت؟ منىش گەرامەوه خزمەت پېغەمبەر ﷺ وتم: ئەي پېغەمبەري خواه ﷺ بۇ چى ئەم گۆچانەت پىتەخشىم؟ پېغەمبەر ﷺ فەرمۇوى: ((آيە بىنى و بىننەك يۈئىم القيامتا، إِنَّ أَقْلَى النَّاسِ الْمُتَخَصِّرُونَ يَوْمَئِذٍ)) واتە: ئهو گۆچانەم پىتەخشىت تا نىشانەيەك بىت لە نىتوان من و تۆدا لە رۆزى قىامەت لەئەو رۆزەدا كە زۇركەم لەخەلکى نىشانەي وایان بەدەستەوه بىت. عەبدوللە دەفەرمۇيت: عەبدوللەلاي باوکم لەئەو رۆزەدە لەگەل شمشىرەكەيدا بۇو، وە ھەرددەم لەگەللى بۇو تا مەرد و دواجار كرايە ناو كفنه‌كەي و بەيەكەوه نىزىران^(۱).

(۱) آخرجه: أحمد (۱۶۰۴۸)، وأبو داود (۱۲۶۹)، وأبو يعلى (۹۰۵)، وأبن حبان (۷۱۶۰)، والبيهقي (الدلائل) (۴۲/۴) وفي الكبrij (۲۵۶/۳) واستاده رجاله ثقات كما قال محقق مسنن أبي يعلى (۲۰۳/۲)، وقال ابن كثير في (التفسير)

۲- ریوایه‌تکه‌ی نهبو نهعیم ﷺ لمعه بدوللای کوری ئونه‌یسی جوهه‌نییه‌وه دھیگیریته‌وه که فهرمومویه‌تی: (جاریکیان پیغه‌مبهربی فهرموموی: ((من لی بخالد بن نبیح))؟ واته: کن همیه خالدی کوری نهبيح) م بُو لهناو ببات؟ ئه و رُوزه (خالد) پیاویکی هۆزی هوزه‌یل بُو نیشته‌جیتی شیوی عورنه لای کیوی عه‌رهفه بُو، عه بدوللای ﷺ دھفه‌رمویت: من لهوه‌لامدا وتم: من ئه‌ی پیغه‌مبهربی خوا هئله و کاره ئه‌نجام دەدم بەلام شیوه و روخساری ئه و پیاودم بُو رونبکه‌رده. فهرموموی ((إذا رأيتهِ هبته)) واته: هەركات ببینیت زوری لیدھترسیت. وتم: ئه‌ی پیغه‌مبهربی خوا سویند بهئوهی تؤی بەئه‌م پەیامه راستییه ناردووه تا ئىستا له هیچ شتیک نه‌ترساوم.

عه بدوللای بەپیکه‌وت تا خۆی گەياندە کیوه‌کانی نزیك عه‌رهفه پیش رُوز ناوابوون. عه بدوللای دەلیت: که بەئه‌و پیاوه گەیشتىم و ببینیم زوری لیتىرسام ئه و کات دلیبا بیوم ئه‌مە ئه و کەسەیه که پیغه‌مبهربی بُوی باسکردم.

ئه و پیاوه بەمنى وتم: تو کیتیت؟ منیش وتم: بەدواى کاریکدا هاتووم ئەم شە و جىگەم دەکەنەوه؟ وتم: باشە وەرە لەگەلم. منیش بەدوايدا رُويشتىم و نویزى عەسرم بە دوو رکاتى خىرا ئەنجامدا و ترسام ھەستىم پېیکات. ھەر لەدوايەوه رُويشتىم تا فرسەتم لىھىناو بەشمېرەکەم لىمدا و كوشتم وياشان رامكىد و دەرچووم تا خۆم گەياندەوه شارى مەدىنه و چوومە خزمەت پیغه‌مبهربی و ھەوالەکەم بُو گىرایەوه پاشان پیغه‌مبهربی کورتە گۆچانىکى پىبەخشىم و فەرموموی: ((تَحَصَّرْ بِهِذِهِ حَتَّى تَلْقَانِيْ، وَأَقْلَى النَّاسُ الْمُتَحَصَّرُونَ)) واته: (ئەم کورتە گۆچانە بە دەستەوه بگەرە تا بە من دەگەيت لە قىامەتدا چونكە كەمترىنى خەلکى لە ئه و رُوزەدا ئەم نىشانە و کورتە گۆچانە يان بە دەستەوه دەبىت) واته: كەمترىنى خەلکى لە رُوزى كۆتاپىدا كردەوهى وەھايان دەبىت کە خۇيانى پېرگەن.

(محمدى کورى كەعب ﷺ دھفه‌رمویت: عه بدوللای کورى ئونه‌یسی وەسىيەتى كرد کە ئه و گۆچانە لەگەلیدا بخريتە گۆرەکەيەوه، ئەوه بُو عه بدوللای وەفاتى كرد و گۆچانەکەی خرایە سەر سکى و كفن كرا و ھەر دوو بەيەکەوه نىزىران^(۵)). ناوى

(۱) إسناده جيد، وحسن إسناد أبي داود - الحافظ في (الفتح) (٤٣٧).

(۵) أخرجه: أبو نعيم في (الحلية) (٥/٢)، وفي (الدلائل) (٤٤٥)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٢٠٣/٦): رواه الطبراني ورجاله ثقات وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (٢٩٨١): إسناده جيد.

نه و پیاوه لای همندیک (سوفیانی کورپی عهدوللّا کورپی نه بیح)ه و مکو موسای کورپی عوقبه فهرمودی^(۱)، ودای همندیکی تر ناوی (خالدی کورپی سوفیانی هوزه‌لی)یه. و مکو ئیبنو ئیسحاق و ئیبنو هیشام دفه‌رمون^(۲)، ودای همندیکی تر ناوی (خالدی کورپی نه بیح) عه‌نبه‌ری)یه^(۳).

ناردنی همندیک بانگخواز بۇ (الرجیع)

هۆزى هوژھىل ھەولى تولە سەندنەوەی (سوفیانی هوژھلى)یان دەدا لە موسوّلمانان و بۇ ئەنجامدانى نەو کارە دەستیان دايە غەدر و ناپاکى دىز بە موسوّلمانان.

واقدى دفه‌رموت: (بەنۇ لە حىيان تىيرەيەكى هۆزى هوژھىل بۇون چۈونە لای خىلى (عەضل و قارە) و همندیک پارەيان پېتەخشىن تا بېرۇن بۇ لای پیغامبەر ﷺ و داۋى لىبىكەن تا چەند كەسىك لە ھاواھلانتى لەگەلياندا بىتىرىت و خەلکى بانگخواز بىكەن بۇ ئايىنى ئىسلام و تىيان بگەيەن بۇ ئەوهى دواجار نەوان بىتوان دەست بەسەريان بىكەن و پارەيەكىان پېتەيدابكەن و بىانفرۇشىن لە مەككە)^(۴).

ئىبنو ئىسحاق دفه‌رموت: (لەدواي جەنگى نۇحود كۆمەنلیك لە هۆزى (عەضل) و (قارە) هاتن بۇ لای پیغامبەر ﷺ و تىيان: نەپى ئەپىچەمەر ئىسحاق دفه‌رموت: (لەدواي جەنگى نۇحود كۆمەنلیك لە هۆزى هەندىكمان موسوّلماان بۇوين، ئىمە ھاتووين داوات لىدەكەين كەسانىك لە ھاواھلانت بىتىرىتەلامان تا ئەم ئايىنەمان تىېگەيەن و قورئانمان فيرىتكەن لەگەل نەرىت و ياساكانى ترى ئىسلامدا، پېتەخشىن شەش كەس لە ھاواھلانتى لەگەل ناردن ئەوانىش: (مورسىدى كورپى نەبو مورسىدى غەنەوى، خالىدى كورپى بهكىر، عاصمى كورپى ثابتى كورپى ئەلقەح، زەيدى كورپى دەتنە، عەبدوللائى كورپى طاريق، خوبەيى كورپى عەدى، و سەرۋىكى ئەم كۆمەلە مورسىدى كورپى ئەبو مورسىد بۇو) نەمە لە رپوایەتكەى ئىبنو ئىسحاق و موسای كورپى عوقبه و عوروھى كورپى زوبەيردا^(۵).

(۶) انظر: (التاريخ) لابن شيبة (٤٦٨/٢)، (الدلائل) (البيهقي) (٤١/٤).

(٧) انظر: (السيرة) لابن هيشام (٦١٩/٤)، وايداود (١٢٤٩)، وابن حبان (٧١٦٠).

(٨) انظر: (التحذيب في أسماء الرجال) للحافظ المزى (٣١٤/١٤).

(٩) انظر: (المغازى) للواقدي (٣٥٤/١).

(١٠) انظر: (السيرة) لابن هيشام (١٢٤/٣)، (الدلائل) (البيهقي) (٣٢٨-٣٢٦/٣)، وقد ذكر الصلاي في (السيرة) (١٦١/٢): إن استاده صححة.

به لام له راستیدا نهوان ده کس بیون، وه پیغمه‌بر **﴿لَه﴾** ناردنی تا هه‌والی نه و ناوی بو بهینن^(۱۱). نه‌مهش به‌هیزتره و راسته وک نهبو هورهیره **﴿دَفَهَرْمُوِيَّت﴾** (پیغمه‌بری خواه مه‌فره‌زهیه‌کی ده کم‌سی بو هه‌والگیری نارد، عاصمی کوری ثابتی کرده سه‌روکیان، نهوان له (صه‌فه‌ری سالی چواری کوچیدا)^(۱۲) به‌ریکه‌وتن تا گه‌یشتنه ناوچه‌ی (الله‌اه) نیوان عوسفان و مه‌که له دووری (حمدوت میل) له عوسفانه‌وه، له‌هه‌ویدا هه‌والی هاتنی نهوان درا به کورانی (بهنو لحیان) له هوزی (هوزه‌یل)، نهوانیش نزیک دووسهد پیاوی تیرهاویزیان هه‌بیو شوینیان که‌وتن و به‌دوای شوین پییان رویشن، [عاصم] و هاوه‌لانی به‌ریکه‌وتن تا له پارشیودا گه‌یشتنه لای ناوی (الرجیع) و لاپاندا و حه‌وانه‌وه و خورمای عه‌جوهیان خوارد و ناوکه خورمایه‌کیان له‌نه و جیگه‌یه لیبه‌ربوویه‌وه چونکه نهوان به‌شه و ده‌رویشن و به‌رُؤیش خُویان مه‌لاس دهدا^(۱۳) (بهنولحیان) شوینیان که‌وتن تا گه‌یشتنه جیبی هه‌وانه‌وه‌که‌یان نه و ناوکه خورمایه یان له‌هه‌ویدا دوزینه‌وه و و‌تیان: نه‌مه ناوکی خورمای مه‌دینه‌ییه، پاشان به‌شوینیاندا رویشن تا پییان گه‌یشتنه‌وه عاصم که نهوانی بینی له‌گه‌ل هاوریکانیدا هه‌موو رایان کرد و چوونه سه‌ر برزا بیه‌ک، [نهوانیش هاتن و چوارده‌وریان لیگرتن] و پییان وتن: دابه‌زن خوتان بدنه بدهسته‌وه په‌یمان‌تان دهدینی نه‌گه‌ر خوتان دابه‌زن و بینه لامان هیج که‌سیکتان لینه‌کوژین).

له روایه‌ته‌که‌ی نیبنو نیسحاقدا **﴿كَلَّا﴾** [وتیان: سویند به‌خوا نیمه ناما‌نه‌ویت نیوه بکوژین، به لام ده‌مانه‌ویت پارمیه‌کتان پیوهرگرین لای دانیشتوانی مه‌که و په‌یمان و به‌لینی خواتان دهدینی که‌نه‌تان کوژین]^(۱۴).

عاصمی کوری ثابت که‌سه‌رکرده‌ی مه‌فره‌زه‌که بیو وتن: [خه‌لکینه] سویند به خوا من له‌سه‌ر به‌لینی کافر دانابه‌زم [کافر هیج به‌لین و متمانه‌یه‌کی نییه لای من]، پاشان وتن: [خواهه من نایینه‌که‌مت بو ده‌پاریزه توش جه‌سته‌م بپاریزه] خواهه نه‌م هه‌واله‌مان بگه‌یه‌نه‌ره پیغمه‌بر **﴿لَه﴾**، نیتر تیرهاویزه کافره‌کان که‌وتنه تیر باران کردندیان له نه‌نجامدا و عاصم حه‌وت که‌سی تریان لیکوزرا، پاشان گفت

(۱۱) انظر: هذا الموضوع بتوع في: (السرير والبعوث النبوية) لبريك محمد (ص: ۲۲۸)، والمجتمع المدني للعمري (ص: ۸۸).

(۱۲) انظر: (المغازي) للواقدي (۱/ ۳۵۶).

(۱۳) هذا روایة ابی معشر في (مخازیة) كما قال العافظ في (الفتح) (۷/ ۴۸۴).

(۱۴) انظر: (السيرة) ابن هیشام (۳/ ۱۲۴).

و به لئینه که بیان لیدو و باره گردنه و، و ئەو سى ھاوهنەی کە لە ژیاندا مابۇون ھاتنە خوارەوە و بەئەو بەلین و گفتە بیان خۆیاندا بە دەستە وە ئەوانىش (خوبىيىپى كۈرى) عەدى و زەيدى كۈرى دەشىنە و عەبىدۇللاي كۈرى طارق) بۇون، كاتىك دەستگىريان كردن بە پەتى كەوانە كانىيان بە سەتىيانە وە لە ئەۋىدا عەبىدۇللاي كۈرى طارق ولى: ئَا ئەمە يەكەم غەدر و پابەند نەبوون تانە سوئىند بە خوا لە گەلتاندا نايەم با بکۈزۈم وەك ھاوهلەنم. ئەوانىش رايان كىشاو لېياندا بە لام ھەر لە گەللىيان نەچۇو تا دوا جار لە ئەۋىدا كوشتىيان.

پاشان خوبىيىپ و زەيدىيان پىشخۇياندا و گەياندىيانە شارى مەككە و ئەممەش لە دواى رپووداوى جەنگى بە درى زۇرتال و دژوار بەلاي قورھىشە وە رووپىدا، لە مەككە كورپانى حارسى كۈرى عامرى كۈرى نەوفەل خوبىيىپان كېرى، چونكە خوبىيىپ حارسى كۈرى عامرى كوشت بۇو لە جەنگى بە دردا. خوبىيىپ لاي ئەوان بە دەست بە سەرى مايەوە، كچەكەي حارس دەلىت: كاتىك كورپانى حارسى بىرىارى كوشتنى خوبىيىپاندا، خوبىيىپ داواى موسا كرد تا ھەندىك شوينى بىشىت بۇ ئەوهى خۆى ئامادە بکات بۇ كوشتن، منىش موسىكىم پېدا و ئاگام لە مندالەكەم نەبۇو تە ماشام كرد و اچۇوته ژورره و بۇلاي خوبىيىپ، منىش جووم بە دوايدا تە ماشا دەكەم خوبىيىپ مندالەكەي خستووته سەرپانى و موسەكەي بە دەستە وە مەيە، كە ئەوهەم بىنى زۆر تۆھىم و خوبىيىش ھەستى پېكىرمۇتى: دەترسىت بىكۈزم؟ من ھەرگىز كارى واناكەم (إن شاء الله). كچەكەي حارس دەلىت: سوئىند بە خوا دەست بە سەرم نەديووه چاڭتىر بىت لە خوبىيىپ، وەلاھى رۆزىكىيان بىنېيم ھەر دوو دەستى بە سەرم نەديووه ھېشۈوه تەرىپىيەكى بە دەستە و بۇ لىپى دەخوارد لە ئەو كاتەشدا ھېچ مىوهىيەك لە شارى مەككەدا نەبۇو، من دەمزانى كە ئەوهە (رزق) يەخوا پىتى بە خشىووه. كاتىك كە خوبىيىپ يان بىرده دەرھەوە بۇ ئەوهە لە دەرھەوە (الحرم) بىكۈزن خوبىيىپ بە ئەوانى وەت: رېكەم بە دەن تا دوو رەكەت نويزىكەم، ئەوان وا زىيان لېھىنە تادوو رەكەت نويزىكەي خويىند، پاشان چووه بەر دەمەيان و پىتى وتن: نەگەر لە بەر ئەوهە نە بىت بلەن لە مردن دەترسىت ماوهى ئەو دوو رەكەت نويزىم زىاتر دەگرد و درېزىم پېىدە، ئىنجا ولى: خوايە دانە دانەيان سەر ژمیربىكە و ھەر يەكەيان بە شىوهىيەك لە ناو بې و هىچيان لە سەر زەويىدا مەھىلە بە زىندۇوبي.

[أَنْبِينْ هِيَشَام َدَلْيَتْ: مَعَاوِيَهِ كُورِي ْنَهْبُو سَفِيَان َدَهِيَوتْ: لَهْنَهْ وَ رَقْزَهْ دَهْدا
لَهْنَهْوَى نَامَادَه بَووم لَهْگَهْل باوکمدا، كَهْخُوبَهِ يَب دُوعَاكَهِ كَرْد باوَكَم منى دا بَسَهْر
زَهْويَدا لَهْ تَرسَى دُوعَاكَهِ خُوبَهِ يَب، چُونَكَهْ وا باو بَوو دَهِيَانَوتْ: بِياو نَهْگَهْ دُوعَاكَهِ
لَيْكَرا خَوْى بَدَات بَهْسَهْر زَهْويَدا ْنَهْ دُوعَايَه كَارِي لَيْنَاكَاتْ] پاشان خُوبَهِ يَب چَهْنَد
دَيْرَه شَعْرِيَّكَى وَتْ: كَهْبَاسِي خُورَاجَرِي وَ نَارِدَحَتَى وَ كَمْرَانَهْوَى بَوْ لَاي خَوا دَمَكَرَدْ^(۱۰).

[عُورَوه َدَلْيَتْ دَهْفَهِ رَمَوْيَتْ: بَه سَيَدارَهْ دَهْلَيَانَوَاسِي بَوو كَاتِيك چَهْكَيَان لَيْنَزِي كَرْدَهْ دَهْوَه
بَوْ كَوشَتَنِي لَهْنَهْ وَ كَاتَهْ دَهْلَيَان وَتْ: بَيْت خَوْشَه ئِيسَتا مَحَمَّد لَه جَيْكَهْ كَهِي تَوْدا
بَيْت؟ لَهْوَلَامَدَا بَيْيِي وَتْ: سَوِينَد بَه خَواي مَهْزَن بَيْم خَوْش نَيِّيَه تَهْنَهَا دَرِكَيِّكِيش
بَهْ قَاهْجِيدَا بَعْجِيتْ^(۱۱). عَوْقَبَهِ كُورِي حَارِس كَوشَتَى وَ بَهْنَهَم جَوْرَه خُوبَهِ يَب يَهْكَم
كَمَس بَوو كَه دَوو رَكَات نَويَّزِي بَيْش كَوشَتَنِي ْنَهْنَجَامَدَا وَ ْنَهْمَهْش بَووه نَهْرِيَت بَوْ
هَمَمَوْ مُوسَلْمَانِيَّك بَيْش كَوشَتَن وَ لَه سَيَدارَهْ دَهْلَانِيَّ.

[أَنْبِينْ نَيْسَحَاق َدَلْيَتْ دَهْفَهِ رَمَوْيَتْ: كَاتِيك زَهِيدِي كُورِي دَهْشَنِه يَان هَيْنَيَايَه بَيْش
بَوْ كَوشَتَن ْنَهْبُو سَوْفِيَان بَيْيِي وَتْ: زَهِيد سَوِينَدَت دَهْدَم بَه خَوا بَيْت خَوْشَه ئِيسَتا
مَحَمَّد لَاي نَيِّمَه بَيْت لَهْنَهْ وَ جَيْكَهْ تَوْدا وَ لَه كَمْرَانَهْ بَهْدَهِن وَ تَوْش لَه نَاو خَيْزَان وَ
مَنْدَالِي خَوْتَا بَيْت؟ زَهِيد َدَلْيَتْ وَتْ: سَوِينَد بَه خَوا بَيْم خَوْش نَيِّيَه (مَحَمَّد[َ]) ئِيسَتا
لَه جَيْكَهْ كَهِي خَوْيِيدَا دَرِكَيِّك نَازَارِيَّ بَدَات وَ مَنِيش لَاي خَيْزَان وَ مَنْدَالِي خَوْم بَم
(وَاتَه: بَيْغَهْ مَبَهِر[َ] دَوَور لَه هَمَمَوْ نَازَارِيَّ بَيْت ْنَهْوَم لَاحَوْشَه وَيَسْتَرَه لَه بَووْنَم
لَه نَاو مَال وَ مَنْدَالِم) نَيْنَجَا ْنَهْبُو سَوْفِيَان وَتْ: لَه زَيَانَمَدَا بَه چَاوِي خَوْم كَهْسَانِيَّكِم
نَهْدِيَوْه هَاوِرِيَّيَانِي خَوْشِيَان بَوَيَت بَه وَيَنَهِي خَوْشَه وَيَسْتَي هَاوِرِيَّيَانِي (مَحَمَّد) بَوْ
(مَحَمَّد) لَه پاشان نَسْطَاس زَهِيدِي كَوشَتْ^(۱۷).

خَواي گَهْوَرَه دُوعَاكَهِ عَاصِمِي كُورِي ثَابَتِي وَدرِگَرَت وَ هَهْوَال وَ بَهْسَهْ رَهَاتِه كَهِي
عَاصِم وَ سَهْرَجَم هَاوِرِيَّيَانِي گَهْيَانَدِه بَيْغَهْ مَبَهِر[َ]. لَه پاشان كَهْسَانِيَّك لَه بَن
بَرِّوَايَانِي قَورِهِيَش لَه دَوَاي بَيْسَتَنِي كَوشَتَنِي عَاصِم بَيَاوَانِيَّكِيان نَارَدَه ْنَهْ وَ جَيْكَهِيَه تَا
(سَهْرَه كَهِي) عَاصِمِيَان بَوْ بَهْيَنَهَوْه چُونَكَه عَاصِم يَهْكَيِك لَه گَهْوَرَه بَيَاوَانِي قَورِهِيَشِي

(۱۵) انظر: (السيرة) لابن هِيَشَام (۱۳۰/۲).

(۱۶) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۳۲۶/۳) من روایة عروة وموسى بن عقبة.

(۱۷) انظر: (السيرة) لابن هِيَشَام (۱۳۶/۳).

کوشت بمو له جهنجی به دردا. خوای گهورهش پولنیک زهرده‌واله زوری نارده سهر جهسته‌ی عاصم و بن برپایان نهیان توانی لیتی نزیک ببنه‌وه و هیچ پارچه گوشته‌یکی لیبکه‌نه‌وه^(۱۸).

له روایه‌تکه‌ی نیبنو نیسحاق‌دا علیه السلام دفعه‌رمویت: (بیبرپایان کاتیک نه و زهرده‌الانه‌یان بینی و تیان: لیتی گمپین تا شه و دادیت نه و جا زهرده‌واله‌کان دمرون نیمه‌ش سه‌ره‌که‌ی دمه‌ین. که شه و داهات خوای گهوره بارانیکی زوری باراند و شیوه‌کان پربوون و لافاوهات و جهسته‌ی عاصمی برد و بیبرپایان هه‌رچه‌ند دوای نه و پارانه نه و ناوه گه‌ران نهیان دوزیه‌وه. که نه م باسه گمیشه‌وه به نیمامی عومه‌ر علیه السلام فهرموموی: خوای گهوره به‌نده‌ی باوه‌دار ده‌پاریزیت له دوای مردنی ودک چون پاراستوویه‌تی له ژیانیدا عاصم چون له ژیانیدا خوی ده‌پاراست له‌نه‌وهی موشریک بهر جهسته‌ی بکه‌وهیت خوای گهورهش ناوها جهسته‌ی عاصمی پاراست له موشریکه‌کان له دوای مردنی)^(۱۹).

له روایه‌تکی (ضعیف) لاوازا هاتووه: (پیغامبر ﷺ عه‌مری کوری نومیه‌ی ضهمری ودک هه‌والگیریک ناردووته شوین کوشته‌که‌ی خوبه‌یب، عه‌مر ده‌لیت، خوم گه‌یانده نه و داره که جهسته‌ی خوبه‌یبی پیوه هه‌لواسرا بمو ده‌ترسام که‌سانیک له‌نه و جیگه‌دا په‌یدا بین، من به‌سهر نه و داره‌دا سهر که‌وتم په‌ته‌که‌ی خوبه‌یبم کرده‌وه و که‌وته سهر زه‌وه، نینجا خوم هه‌لایه خواره‌وه به‌په‌له که‌متک خوم دور خسته‌وه له‌نه‌وهی پاشان گه‌رامه‌وه سه‌ری، دیار نه‌ما ودک نه‌وهی زه‌وهی قوتی دابیت)^(۲۰).

(۱۸) أخرجه: البخاري (٤٠٤٥)، وعبد الرزاق (المصنف) (٣٥٢/٥) وأحمد المستند (٧٩٨٢، ٨٠٩٦) وقال محققه الشیخ الأرناؤوط: اسناده صحيح.

(۱۹) انظر: (السيرة) لابن هیشام (١٢٤/٣).

(۲۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤١٩٣)، وأحمد (١٧٢٥٢) وقال محققه: اسناده ضعيف، و البيهقي (الدلائل) (٣٣٢/٣)، وقال الشیخ الأرناؤوط في تغیریجہ ل (زاد المعاذ) (١٢٢/٢): اسناده ضعيف.

کاره‌ساته‌کهی بیری (المعونة)

له دوای چوار مانگ له جهنگی نوحود، پیاویکی که لله رهقی خوبه‌زلزان و ناوداری بهنی عامر که ناوی (عامری کوری طوفه‌یل) بwoo هاته خزمت پیغه‌مبهر ﷺ چونکه دهیزانی که دواجار همر پیغه‌مبهر ﷺ سه‌ردکه‌ویت و دواپرژ همر بُو نه و دهیت، بُویه دهیویست پیش وخت شتیک دهست خوی بخات. هات و چووه خزمت پیغه‌مبهر ﷺ و (کردیه دهمه‌قاله له‌گهَل پیغه‌مبهردا ﷺ و دهنگی بهز کردموه له‌نه‌وکاته‌دا ثابتی کوری قمیس له‌پشت پیغه‌مبهرده ﷺ به پیوه و هستا بwoo وه شمشیره‌کهی به دهسته‌وه بwoo به عامری وت: عامر دهنگت نزم بکه له‌به‌ردم پیغه‌مبهردا ﷺ... له‌نه‌وکاته‌دا برازاكهی عامر پژمی و سوباسی خوای کرد پیغه‌مبه‌ریش ﷺ و لامی دایه‌وه (واته: وتنی: یه‌دیک اللہ ویصلح بالک)، پاشان عامر پژمی و نهیوت: (الْحَمْدُ لِلّٰهِ) و پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هیچی پینه‌وت. عامر وتنی: ولامی نه و مندالمت دایه‌وه و وتن (یه‌دیک اللہ ویصلح بالک) به‌لام ولامی منت نه‌دایه‌وه و هیچیت نه‌وت؟ پیغه‌مبهر ﷺ فهرمooی: (نه و سوباسی خوای کرد وتن: (الْحَمْدُ لِلّٰهِ). عامریش وتنی: سوئند بیت به‌جهندها نه‌سب سواره‌وه بیمه سه‌رت. پیغه‌مبهر ﷺ پتی فهرمooو: (یکفیک الله وابنا قیلة) واته: خوا به‌ریه‌رجت دهداهه‌وه پاشان دوو کورمکهی قیله (واته: هممو انصاری ناو شاری مهدینه)^(۲۱).

له‌نه‌ویدا عامر وتنی: [سه‌رپشکت دهکه‌م له نیوان سن شتدا: شاره‌کان بُو تو و لادی کان بُو من یان نه‌وه تا دهکه‌یت به‌جینشین له‌دوای خوت یان نه‌ومتا هیرشت دهکه‌مه سمر به ههزار نه‌سپسوار و ههزار وشت‌رسوار]^(۲۲). پیغه‌مبهر ﷺ هممو وته‌کانی ره‌تکرده‌وه و عامریش گمراهیه‌وه لای خزمانی خوی تاخه‌لک کو بکاته‌وه بُو هیرش کردنی سمر پیغه‌مبهر ﷺ.

پاشان سه‌رکرده‌ی بهنی عامر (ملاعب الاسنة) که‌ناوی (أبو براء) عامری کوری مالک بwoo گمیشه‌ته مهدینه و سه‌ردانی پیغه‌مبه‌ری ﷺ کرد: عه‌بدوللای کوری نه‌بوبه‌کر دهفه‌رمویت: (نه‌بیو لبراء عامری کوری مالکی کوری جه‌عفه‌ری (ملاعب الاسنة) هاته‌وه خزمت پیغه‌مبهر ﷺ و [دبیاریه‌کی له‌گهَل خوی هینابوو به‌لام هیشتا همر

(۲۱) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۷۲۶)، وقال البيشمي في (المجمع) (۱۳۶/۶) فيه عبد المهمين ضعيف.

(۲۲) آخرجه: البخاري (۴۰۹۱)، وأحمد (۱۳۱۹۵) وقال محقق: اسناده صحيح على شرطهما.

موشیک بسو.

پیغامبریش ﷺ نیسلامی بو باسکرد به‌لام موسولمان نهبو، وه نیسلامی رهتکرده و [پیغامبر ﷺ پی فهرمود: «إِنَّمَا أَقْبَلَ هَذِهِ الْمُشْرِكُونَ»] (۴۳). واته: من دیاری که‌ستیکی هاوتا بریارده بو خوا قبول ناکم. عامریش وته: نهی محمد بو پیاوائیک له هاوریکانت بو ناوچه‌لکی نهجد نانیریت (تو پیاوائیکمان له‌گه‌لدا بنیره تا قورنای و سوننه‌تمان فیربکمن) و نه کات خه‌لکیش نهم نایینه قبول دهکمن. پیغامبر ﷺ فهرمود: ((من دفترسم خه‌لکی ناوچه‌ی نهجد ریکمیان پیبگرن)) نه‌ویش وته: من په‌نایان دهدم توش هر که‌ستیک دهنیریت به‌ویستی خوت بینیره تا خه‌لکی بانگشه بکمن بتو نهم نایینه. پیغامبریش ﷺ منذری کوری عه‌مری نارد له‌گه‌ل چل که‌س له هاوریانی (۴۴). به‌لام راستر وايه وک له روایه‌تی (صحیح) داهاتووه که نهوان حمفتا که‌س و مهفرده بعون و بو چاودیری نه ناوه چوونه‌ته نه‌وی.

موسکوری عوچه ﷺ دفه‌رموت: (پیغامبر ﷺ مهفرزه‌یه کی [چاودیری] (۴۵)) نارده ناو خه‌لکی نهجد له رهوی زه‌وییه کانی (به‌نی سلیم) که نه و روزه پی دهوترا (بثر المعنونه)، سمرکرده که‌شیان موندیری کوری عه‌مر بو، وه همندیک دفه‌رمون سمرکرده‌که‌یان مورثی کوری نه بو مورثیدبو (۴۶).

له روایه‌تکه‌ی نهنسی کوری مالکا هه دفه‌رموت: (هوزه‌کانی په‌عل و زهکوان و عوصه‌یه له (به‌نی لحیان) هاتن وايان راگه‌یاند که نهوان پیشتر موسولمان بعون، و داوايان له پیغامبر ﷺ کرد شاندیکی هاوه‌لی بنیریت بو پشتیوانیان دژ به دووزمننانیان، پیغامبریش ﷺ) حمفتا کمی له پشتیوانانی خه‌لکی مه‌دینه‌ی له‌گه‌ل ناردن (۴۷).

(۴۳) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۸)، وأبو نعيم (الدلال) (۴۴۰)، والبزار (۱۳۸)، وقال البيهقي في (المجمع) (۶۸/۶): رجاله رجال الصحيح، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۳۰/۵): رجاله ثقات، وحسنه الشيخ الألباني في (الصحىحة) (۱۷۲۷).

(۴۴) آخرجه: أحمد (۱۳۸۵۴) وقال محققه: استاده صحيح، وابن هيثام (السيرة) (۱۳۷/۳)، والبيهقي (الدلال) (۳۳۸/۳)، وصححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۳۹۸).

(۴۵) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۸/۱۹).

(۴۶) آخرجه: البيهقي (الدلال) (۳۴۱/۳) من رواية موسى بن عقبة.

(۴۷) آخرجه: البخاري (۴۰۹۰).

دھتوانریت نه م پیوایه تانه ریکبخریت و بگوتریت: (نهوان داواي کھسانئیکی موسولمانیان کردودوه تا ئایینیان پېیگەیەن، وہ موسولمان بیونى خۆیان راگەیاندوووه بەلام له راستیدا نیازى سەرەکیيان نهوه بیوه کە کۆمەلیک موسولمان لەگەل خۆیان بەرن تا لەئەوی بیانکوژن و تۆلەی خۆیان له موسولمانان بکەنهوه و غەدر و ناپاکیيان لەگەلدا بکەن) ^(۲۸).

ئەنهسى كورپى مالك دھقەرمويت: (پیغەمبەر ﷺ حەرامى نارد لەگەل حەفتا سواردا] له ئەنصار [بۇ لاي بەنى عامر] ^(۲۹) نهوانه ئىمە پیمان دەوتىن قورئان خۆينەكان لەکاتى ئىمەدا نهوان به رۆز دەچوون داريان دەھىتا و دەيان فرۇشت و به شەويش شەونوئىزيان دەکرد) ^(۳۰).

له پیوایه تىكى تردا ئەنهس دھقەرمويت: (حەفتا كەنجى ئەنصاري ناويان (القراء) واتە: قورئانخۆينەكان، لەمزگەوت دەبۈون، كە ئىوارەيان لىدەھات دەچوونە گۆشەيەكى شارى مەدىنە [بۇ لاي مامۇستايىھك سەرتاسەرى شەو قورئانىان دەخويىند و فيرى دەبۈون] و نوئىزيان دەکرد، خزمانيان واياندەزانى كە نهوان هەر لەمزگەوتىن و كەسانى ناو مزگەوتىش واياندەزانى نهوان گەراونەتهوه لاي كەس و كاريان، تارپۇز ھەلەھات ئىنجا دەچوون ئاوكىشيان دەکرد و دەچوون داريان دەھىتا و لاي ژوورەكانى مائى پیغەمبەر ﷺ دايىان دەنما، [له پیوایه تىكى تردا كە رۆزيان لىدەبۈوەدەن نهوانە كە توانىيان ھەبۇو دەچوون داريان دەبىرى و دەيان هەتىنا و ئاوكىشيان دەکرد، ئەھۋەشى توانى دارايى ھەبۈوايە دەچوون مەريان دەكپى و دەيان هەتىنا و سەريان دەبىرى و چاكيان دەکرد و لاي ژوورەكانى مائى پیغەمبەر ﷺ ھەلەنەدەواسى بۇ خىر] ^(۳۱) له پیوایه تىكى تردا [دھقەرمويت: نهوان بەرپۇز دەچوون ئاوكىشيان دەکرد و ئاوابيان دەھىتا بۇ مزگەوت، وە دەچوون دار فرۇشيان دەکرد و بە پارەكەمى خواردنىيان دەكپى بۇ ھەزارەكانى (أهل الصفة) واتە: نهوانە بىكەسوكار بۈون و بىيچىگەبۈون] ^(۳۲). [نهو كۆمەلە كەنجە ھەمۈويان بەيەكەوه پیغەمبەر ﷺ ناردىنى

(۲۸) انظر: تفصيل ذلك في (السرىء والبعوث النبوية) (ص: ۲۲۸).

(۲۹) آخرجه: أَحْمَدُ الْمَسْنَدُ (١٤٠٧٤) وَ قَالَ مَحْقِقُهُ: اسْنَادٌ صَحِيحٌ.

(۳۰) آخرجه: البخاري (٤٠٩٠).

(۳۱) آخرجه: أَحْمَدُ (١٢٤٠٢، ١٣٤٦٢) وَ قَالَ مَحْقِقُهُ: اسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ، وَ الْبِهْقَى (الدَّلَالُلُ) (٣٤٩/٣).

(۳۲) آخرجه: أَحْمَدُ (١٣٨٥٤) وَ قَالَ مَحْقِقُهُ اسْنَادٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ مُسْلِمٍ.

(واته: بُو لای ئەھلى نەجد تا بانگەوازیان بکەن بُو ئىسلام و ھەواڭى ئەو ناوە لە نزىكەوە بىزانن)^(۳۳) ھەموو بە رېكىمەتون و پیغامبەر ﷺ پياویتى لەگەن ناردىن تا رېگەي ئەو ناوجەيەيان نىشانىبدات ناوى (موظەلېبى سەھمى) بۇو^(۳۴).

(ھەموو چوون تا گەيشتنە لای (بىر المعنونة) (كە ۱۶۰ كم لە مەدینەوە دوورە) ئەو ناوجەيە هيى بەنى عامر و بەردەلانەكانى بەنى سولەيم بۇو لەھەر دووکىانەوە نزىك بۇو بەلام زىاتر لە بەنى سولەيمەوە نزىكتىرپۇون، كاتىك لای بىرەكە لەئەمۇي دابەزىن ولايائىدا حەرامى كورى مەلھانىان (السەر داواى خۆى) نارد بُو لای دووژمنى خوا عامرى كورى طوفەيل تا نامەكەي پیغامبەريان ﷺ پېتگەيەنت حەرام بە ھەمووانى وت: ئىۋە لەئەم ناوجەيەوە لە من نزىك بن تادەچمە لايان ئەگەر ئەوان رېگەيان پېدام ئەوا ئىۋەشم لىنزىك دەبىت، وھ ئەگەر ئەوان منيان كوشت ئىۋەش ھاوهەلانىن ئاگادار بکەنەوە ئىنجا حەرام و پياویتى شەل و پياویتى تر رېيشتنەلايان و حەرام پېت وتن: رېگەم دەدەن تا پەيامەكەي پیغامبەرتان ﷺ پېرەگەيەنم، وتيان: بەلۇن رېگەت دەدەين حەرامىش لەگەلەيەن دواو پېت وتن: [ئەى خەلکى ناوجەي (بىرى معونە) من نىرراوى پیغامبەرى خوم ﷺ بُو ئىۋە تا شايەتى بەدەن كە هىچ خوايەك نىبىيە جەڭ لە (الله) وھ (محمد) يش بەندە و پیغامبەرى خوايە ﷺ و ئىۋەش بېراتان بە خواو پیغامبەرە كەي ھەبىت]^(۳۵).

ئەو لەئەو قسانە دابۇو ئەوانىش ئىشارەتىان بُو پياویتىيان كرد تا بچىت لە دواوه حەرام بکۈزىت، حەرام قىسى بُو دەكىردن ئەو پياوەش لە دوايەوە هات و رەمتىكى لە پشتەوە لىداو لەسەر سنگىيەوە درچوو [حەرامىش كەبىتى سەرى رەمەكە لەسنگىيەوە دەرچووە و خويىن لە ھەمۆولايەكەوە ھاتەدەر ئەويش بە ھەر دوو دەستى مشتىك خويىنى بەسەر دەم و چاو و سەرىدا رېاند]^(۳۶) وتن: (الله أكبير) بىردمەوە سوئىند بە خواى كەعبە. بەئەو جۆرە شەھىدىيان كرد وغەدرىيانلىنى كردىن و (ئەو دووانە تىريشيان لە ناوبىرد)^(۳۷) و پاشان عامر كورى طوفەيل داواى لە بەنى عامر كرد

(۳۳) آخرجه: أَخْمَد (۱۳۴۱۲) و قال محققه: استناد على شرط مسلم.

(۳۴) انظر: (فتح الباري) لحافظ (۳۹۰/۷).

(۳۵) آخرجه: الطبرى (التاريخ) (۵۴۹/۲).

(۳۶) آخرجه: البخارى (۴۰۹۲).

(۳۷) آخرجه: البخارى (۴۰۹۱)، وأَخْمَد (۱۳۱۹۵) وقال محققه: استناد صحيح على شرطهما.

تا شوینیان کەون و له ناویان بەرن بەلام ئەوان بەدم بانگەوازەکەیەوە نەھاتن
وتیان: ئەبو لبرائى سەرگردەیان رېنگەی داون و پەناى داون و ئىمەش ئەو رېنگە
دانەی ئەبولبراء ناشكىتىنин و پېگرىان ناكەين و ئەو بەلۇننامەيە ناشكىتىنин. ئىنجا
عامرى كورى طوفەيل چوو ھەر سى ھۆزەكەی بەنى سولھيم (عُصَيْة و رعل و ذکوان) اى
ئاگاداركىردنەوە و هانىدان بۇ شوین كەوتىيان و لەناو بىردىان، ئەو سى ھۆزەش قايل
بۇون و [بەنزيكەي] (۱۰۰) تىرهاویز، شوینیان كەوتىن تا پېيان گەيشتن له ناوجەي (بىر
المعونة) و چواردهورىان گرتىن^(۳۸) بىنەودى ئەوان ئاگايان لە خويان بىت، ئەوانىش
كوتۈپ ئەوانىيان بىنى شەمىشەكانىيان گرت بەدەستىيانەوە و لەئەو كاتەدا وتیان:
خوايە ئىمە هيچ كەسىك شىڭ نابەين ئەم ھەوالەمان بىگەيەن ئىتە پېغەمبەرى خوا
جەللىق جەللىق لە تو، خوايە سەلامى ئىمە پېبگەيەنە و ئەم ھەوالەمانى پېرابگەيەنە].

پاشان كەوتىنە شەركىردن لەگەليان، بەلام چونكە دووزمن پېشتر چواردهورى
دابۇون و لەئەو شوینانەدا خويان قايمىركىدبوو، وە ھەموو يان تىرهاویزبۇون، كەوتىنە
تىربارانكىردى موسولمانى كەن لە ھەممۇ لايەكەوە تا ھەممۇيان شەھيدبۇون تەنها
پياوېتكى شەلىان كە لەسەر چياكە بۇو، لەگەل كەعبى كورى زەيد مابۇوەوە، بەلام
كەعب لەناو كۈزراوهەكاندا بۇو، وە بەسەختى بىرىندار كرابىوو ئەوان واپىان لىپەنە
بۇو كە ئەوان رېيىش ئەويش توانى خۆى رېزگار بىكەت لەزىاندا مايەوە تا لە جەنگى
خەندەقدا شەھيد كرا، وە سى كەسى تىريشيان رېزگاريان بۇو كە ئەوانىش (عەمرى
كورى ئومىمەي ضھەرى لەگەل [مونذىرى كورى محمد كە وشتەكانىيان دەلەوھەندىن،
وشتەكىيان لىيونبۇو بۇو دوور كەوتبوونەوە و بەدوايدا دەگەرەن تەماشاييان كرد بالىندە
دلىپە خويىن لە قاچيان دەكەۋىتە خوار و بەسەر ناوجەي دابەزىنى موسولمانى موسولمانى
دەسۈرەنەوە]^(۳۹) وتیان: سوئىند بە خوا شىڭ رۇويىداوە وايكىدووە ئەو بالىدانە
بەسەر ئەويىدا بسۈرەنەوە، هاتن و تەماشايانكىردى ھەممۇ ھاودەنیان كۈزراون و
لەخويىنى خوياندا كەوتۇون و ئەسپ سوارە تىرهاویزەكان بەسەريانەوە وەستاون
[ئەوانىش وتیان: سوئىند بە خوا ئەوانە ھاودەكەن ئىمەيان كوشتووە نەك بەنۇ
سولھيم و بەنى عامر ئىتە دەلەن چى؟ ئىستا چىبىكەيىن؟] (ئەنصارييە كە بەعەمرى

(۳۸) أخرجه: عبد الرزاق المصنف (٩٧٤٣)، والطبراني (الكبير) (٦٧١٩)، وقال البيشمي في (المجمع) (١٢٧/٦): رجاله رجال الصحيح.

(۳۹) أخرجه: البهقي (الدلائل) (٣٤٤/٣) من روایة موسى بن عقبة رحمه الله.

کورى ئومىھى وت: تۆ دەلتىت چى؟ عەمرىش وتى: وا بەچاگى دەزانىم بگەپتىنەوە و ھەوالەكە بەپىغەمبەر صل بگەيەنىن، ئەنصارىيەكەش (واتە: مونذير كورى محمد) وتى: من خۆمم ناوىت لە دواي ئەوان و دوورناكەومەوه لەئەو جىگەيە كە مونذيرى كورى عەمرى تىا شەھىدكراوه و ناتوانىم ئارام بىم كە پىاوانىك ھەوالى كۆزرانى ئەوم پېيگەيەن [ئىنجا بەرە و ئەوان چوو] جەنگا لەكەليان تا كۆزرا، پاشان عەمرى كورى ئومەيەيان دەستبەسەر كرد، كاتىك ھەوالى ئەوهى پېدان كە ئەو خەلگى ناوچەي (المُضَر) عامر كورى طوفەيل پىشە سەرى قىزى عەمرى تاشى و ئازادى كرد لەجىياتى دايىكى كە لە سەرى بۇو بەندىھەك ئازاد بکات و [عامرى كورى طوفەيل بىتى وت: ئەوه كىيە؟ دەستى راکىشا بۇ يەكىك لە كۆزراوهەكان]. عەمرىش وتى: ئەوه عامرى كورى فوھەيرەيە. عامر وتى: لە دواي كۆزرانى بىينىم بەرزىكرايەوە بۇ ئاسمان تا گەيشتە نىوان زھوى و ئاسمان پاشان ھېنرايە خوارەوە و لەسەر زھوى دانرا]^(۴۰)

اللئەۋىدا عوروهى كورى زوبەير صل دەفەرمويت: لە پاشانىش جەستەي عامرى كورى فوھەيريان نەدۇزىيەوە، واياندەزانى كە فريشته كان شاردۇويانەتەوە و لە ژىر خاكىيان ناوه]^(۴۱) [پاشان عامرى كورى طوفەيل بىم كە ئەوه كىيە وت: بگەپىرەوە بۇ لاي ھاپىكەت (واتە: پىغەمبەر صل) و ھەوالەكەى بۇ باسبەك ئىنجا عەمر گەپايەوە]^(۴۲) او حبriel الكَلِيلُ پىشتر ئەو ھەوالەكەى كەياندىووە پىغەمبەر صل[^(۴۳). پىغەمبەر صل بە موسۇلمانانى راگەياند و فەرمۇسى: [ھاپىكەيانغان ھەممو بەركەوتىن (واتە: كۆزراون)]^(۴۴). [بەخواي خۆيان گەيشتن و لېيان رازىبۇو، وە ئەوانىشى را زىكىرد]^(۴۵). ئەوان داوايان لەخودا كرد و تىيان: [خوايە ھەوالى ئىمە بگەيەنە بە پىغەمبەر صل]^(۴۶) و ھاوهەلەنمان [و پېيان را بگەيەنە كە ئىمە بە تۆ

(۴۰) أخرجه: البخاري (۴۰۹۳).

(۴۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۷/۱۹)، والبيهقي (الدلاع) (۳۴۲/۳)، وابونعيم (الدلاع) (۴۴۲)، و قال الهيثمي في المجمع (۱۲۷/۹): رواه الطبراني ورجاه رجال الصحيح.

(۴۲) أخرجه: البيهقي (الدلاع) (۳۴۲/۳) من رواية موسى بن عقبة.

(۴۳) أخرجه: البخاري (۲۸۰۱).

(۴۴) أخرجه: البخاري (۴۰۹۳).

(۴۵) أخرجه: البخاري (۲۸۰۱).

(۴۶) أخرجه: مسلم (۱۷۷)، والبيهقي (الدلاع) (۳۴۳/۳).

گەیشتن و ئىمە رازىن له تۆ، وە توش راپىت له ئىمە] پاشان خواى گەورە [چەند ئايەتىكى لە بارە ئەوانە] نارادە خوارە وە پاشان (نسخ) كرايەوە و دەقەكەشى ئەمەبۇو: ((أَنَا قَدْ لَقِيْنَا زَبَّانًا فَرَضَيْ عَنَّا وَأَرْضَانَا)) واتە: ئىمە بە خواى خۆمان گەیشتن لە ئىمە راپىبۇو، وە ئىمەشى راپىكىرد.

ئەنس دەفەرمۇيت: [نەمبىنيوھ پىغەمبەر ﷺ] خەفت بخوات لە هىج كارەساتىكى دلتەزىن وەك ئەو خەفتەي ئەوجارە^(٤٧)، [هىج كات پىغەمبەر ﷺ زۆر زۆر غەمبار نەبۇوە بەئەۋىنەي غەمبارى ئەو رۆزە]^(٤٨) [بۇيە پىغەمبەر ﷺ يەك مانگ [لەدواي رکوع لەرکاتى دووەمى] نويىزى بەيانىدا دوعاى لىدەكىرىن]^(٤٩) و [دەھىفرمۇو: ((اللَّهُمَّ إِنَّنِي لِحَيَاةٍ وَرَغْلًا وَذَكْوَانَ وَعُصَيَّةَ عَصَوْا اللَّهُ وَرَسُولُهُ))^(٥٠). واتە: خوايە نەفرەت بکە لە (بەنى لەحيان و رعل و زکوان و عوصىھىيە) كە سەرپىچى خواو پىغەمبەريان كردووه. پاشان فەرمۇوى ((هَذَا عَمَلٌ أَيِّ بَرَاءٍ، قَدْ كُنْتُ لِهَذَا كَارِهًًا مُتَخَوْفًا)). واتە: ئەمە كارى ئەبو بەرائە، من بەئەمە قايل نەبۇوم، وە ئەم كارەم بەلاوه ترسناك بۇو. دواجار ئەم ھەوالەش گەيشتەوە بە ئەبو بەراء و زۆر ئەم كارەي لەسەر گرانبۇو كە عامر پەنا دانەكەي ئەوى شەكاندۇوە و ئەو كارەساتە تۈوشى ھاۋپىيانى پىغەمبەر ﷺ بۇو بەھۆى پىگە پىدان و پەنادانى ئەھەدە بۇوە^(٥١).

ئىبنو ئىسحاق دەفەرمۇيت: (عەمرى كورى ئومىيە لەئەو كارەساتە گەپرايەوە و لە پىگادا گەيشت بە دووكەسى لە خزمانى (عامرى كورى طوفەيل) بەيەكمەوە لە ژىر سىبەرىتكىدا لایانداو دانىشتىن و عەمر نەيزانى كە ئەو دوowanە پىغەمبەرى خوا پىگەي داون كاتىك بەيەكەوە دانىشتىن لە هەر دووكىيانى پېرسى ئىۋە لە ج ھۆز و تىرىھىيەكىن؟ ئەوانىش وتىيان: ئىمە لەھۆزى بەنى عامرین، عەمرى كورى ئومىيەش لىيانگەرا تا خەوتىن، ئىنجا ھەر دووكىيانى كوشت لە تۆلەي ھاۋەللىنى پىغەمبەر ﷺ كەلەسەر دەستى بەنى عامردا كۆزران. كاتىك عەمر گەپرايەوە و چووه خزمەت

(٤٧) أخرجه: مسلم (٦٧٧).

(٤٨) أخرجه: البخاري (١٣٠٠).

(٤٩) أخرجه: البخاري (٤٠٨٨).

(٥٠) أخرجه: مسلم (٦٧٩-٦٧٧).

(٥١) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (٥٤٥/٢)، والبيهقي (الدلالى) (٣٣٨/٣)، والطبراني (الكبير) (٣٥٥/٢٠)، وابن هيسام (السيرة) (١٣٨-٣: ١٣٧).

پیغامبر ﷺ و هواله‌که‌یاند، پیغامبر ﷺ فرموموی: ((لَقْدْ قَاتَلَ قَيْتَلَيْنِ، لَأَدِينَهُمَا))^(۵۰) واته: تو دوو کهست کوشتوه ده بیت خوینه‌که‌یان بدەم.

غهزادی به نهضیر

جیماله‌کانی به نونه‌ضیری جوله‌که‌نشین سی میل له مه‌دینه‌وه دوور بwoo هوژی به نونه‌ضیری جوله‌که له دوای جه‌نگی ئوحوددا شکستی موسولمانه‌کانیان بینی له‌ته و جه‌نگه‌دا، ئه‌وانیش ودک موشریکه‌کان و دوور ووه‌کان بـو هه‌لیک ده‌گه‌ران تا ئه‌وانیش زه‌بری کوتایی بـگه‌یه‌ننه موسولمانان. ئه‌م ته‌ماع و مهرا‌مانه‌ش له دوای شه‌هیدکردنی هاوه‌لانی (رجیع) و حهفتا که‌سی (بـتر المعنونه) زیاتر په‌رهی سه‌ند، به نونه‌ضیر له دوای ئه‌مانه که‌وتنه خـو پـرچهـک کـرـدن و خـو قـایـمـکـرـدن و ئـامـادـه باشـی بــو پــلامـارـدانـی مــوســوــلــمــانــانــ، ئــینــجاــ کــهــوــتــنــهــ پــیــلــانــگــیــرــانــ وــهــلــوــهــشــانــدــنــهــوــهــیــ پــیــمــانــنــاــمــهــکــانــیــانــ لــهــگــهــلــ مــوســوــلــمــانــانــ وــدــکــ لــهــ غــهــزــایــ (سویق) اــ پــیــشــوــوــدــاــ باــســکــرــاــ پــیــلــانــ وــهــخــشــهــیــانــ دــزــ بــهــ مــوســوــلــمــانــانــ گــهــیــشــتــهــ ئــاستــیــ هــهــوــلــدــانــ وــپــیــلــانــگــیــرــانــ بـــوــ لــهــنــاــوــ بــرــدــنــیــ پــیــغــهــمــبــهــرــیــ خــوــ (له کــاتــیــ ســهــرــ دــانــهــکــهــیدــاــ بـــوــ لــایــانــ بـــوــ بــزــارــدــنــیــ بــهــشــیــ خــوــیــانــ له خــوــینــیــ ئــهــوــ دــوــوــ کــهــســهــیــ کــهــعــمــرــیــ کــوــرــیــ ئــوــمــیــهــیــ ضــهــمــیــرــیــ بــهــهــهــ لــهــ کــوــشــتــبــوــوــنــیــ له دوای گــهــرــانــهــوــهــیــ له (بــترــ المــعــونــةــ).

به روار و میژووی ئه‌م غهزادیه راستتر ئه‌وهیه‌که له دوای جه‌نگی ئوحود بـووه ودک پـیـشـهـوـایـانـیـ ژـیـانـنـاـمـهـ نـوـوـسـانـ: مـوسـاـ کـوـرـیـ عـوـقـبـهـ وـ عـورـوـهـ کـوـرـیـ زـوبـیرـ وـ ئـیـبـنـوـ ئـیـسـحـاقـ وـ ئـیـبـنـوـ کـهـثـیرـ وـ ئـیـبـنـوـ قـهـیـمـشـ ئـهـمـهـیـانـ پـشـتـرـاـسـتـکـرـدـوـوـهـتـهـوـهـ^(۵۱).

ورده‌کاریه‌کانی به سه‌رهاتی ئه‌م غهزادیه له دوو ریوایه‌تی ناسراودا هاتووه:

ریوایه‌تی یه‌که‌م:

له (عبد الرّحْمَنْ بنْ كَعْبَ بنْ مَالِكَ عَنْ رَجُلٍ مِّنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللهِ ﷺ) هاتووه که

(۵۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۸/۳)، والطبراني (الكبير) (۳۶۵/۲۰)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۳۲): رجاله ثقات، وضعفه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۳۰۰).

(۵۳) انظر: (دلائل النبوة للبيهقي) (۱۸۰/۳)، و (زاد المعاد) لابن القيم (۱۱۰/۲)، و (البداية والنهاية) لابن كثير (۱۰/۴)، و (السيرة الصحيحة) للعمري (۳۰۴/۱).

دھرمویت: (بیباومرانی قورهیش نامه‌یه کی ناگادرکردن‌هه و هرهشہ ئامیزیان نارده سهر عهبدوللای کوری ئوبهی کوری سه‌لول و همندیک لهئوانهی که بهت پهستی مابوونه‌هه له (ئهوس و خهزرج) له دوای جهنگی بهدر له دقهکه‌یدا هاتبوو:

”ئیوهی زورینهی دانیشتوانی شاری مهدينه نه و هاوەلەی ئیمه‌تان گرتووته خۆ، سویند به خوا يان نه وەتا بەجهنگ دین له‌گەلیدا و دەریده‌کەن له ناوتنادا، يان نه وەتا له‌گەل هەموو عمره بەیهکه‌وه هیرش دھینینه سه‌رتان هەموو جەنگاومراتان دەکۈزىن و ئافرەتانتان بۇ خۆمان بە تالان دەبەين.“.

کاتیک ئەم هەرھشەیه گەیشته عهبدوللای کوری ئوبهی و نه و بت پهستانهی که له‌گەلیدا بوون هەموو يەكتريان ناگادرکردن‌هه و كۆبۈونه‌هه و خۆيان ئاماھەرد بۇ شەرکردن له‌گەل پیغامبر ﷺ و هاوەلەنی، ئەم هەوالە گەیشته‌وه بە پیغامبر ﷺ و چوو پېيان گەیشت و فەرمۇوی: ((لَقَدْ بَلَغَ وَعِيدُ قُرْيَشٍ مِنْكُمُ الْمَبَالَغَ، مَا كَانَتْ لِتَكِيدَكُمْ بِأَكْثَرَ مِمَّا تُرِيدُونَ أَنْ تَكِيدُوا بِهِ أَنْفُسَكُمْ، فَإِنَّمَا هَؤُلَاءِ تُرِيدُونَ أَنْ تَقْتُلُوا أَبْنَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ)). واتە: هەرھشەکەی قورهیش بەجارى کارىگەر بووه له ئیوهدا و نەيتوانیوه نه وەتان لىپکات كەئىوه بەدەستى خۆتان دەتانه‌ویت بەرانبەر بە خۆتانى بکەن، ئیوه دەتانه‌ویت بجەنگىن له‌گەل كوران و برايان و خزمانى خۆتاندا و بىانكۈزىن. كە ئەممەيان بىست لە پیغامبر ﷺ ئىنجا بلا ويائىنلىرى دەستبەردارى نه و كاره بوون و ئەم هەوالەش گەیشته‌وه بە قورهیش پېش جەنگی بهدر.

پاشان بىبرۇاياني قورهیش له دواي جەنگی بهدر نامه‌یه كيان ئاراستەی جولەکەكان كرد و ئەممەش دەقەکەی بwoo: ”ئیوهی جولەکە خاونەن چەك و قەلان، يان نه وەتا بەجهنگ دین له‌گەل نه و هاوەلەی ئیمه‌دا يان نه وەتا ئاوهاتان بەسەر دىننەن و دەست دەگەيەننەن خىحالەكانى ژنه‌كاندان“.

لەدواي گەیشتنى ئەم نامه‌یه هۆزى بەنونەضير كۆبۈون لەسەر غەدر و پەيمان شكتىنى، وپياويكىيان نارد بۇ لاي پیغامبر ﷺ وتيان: ئەي محمد خوت له‌گەل سى كەس لە هاوەلانت وەرن، وئیمەش سى كەس لە زاناکانمان دین و هەردوولا لە ناوجەھى (المنصف) ئىنۋان هەردوولا كۆدەبىنەوه، لەئەويىدا بازاناكانمان گویت

لېگرن، ئەگەر ئەوان تۆيان بەراستىزىنى و باوھىيان پېھىنایت ئەو كات ئىمە ھەممۇو باوھىت پى دەھىنин.

دواجار پیغەمبەر لەگەل سى كەس لە ھاوهلانىدا رۇيىشتن و جولەكەكانىش سى كەس لە زاناكانىيان لمال دەرچوون و بەرىكەوتىن بۇ جىڭەمى دىاريکراو، لەرىگادا ھەندىلەك لە جولەكەكان لە ناو خۆياندا وتيان: چۈن ئىمە دەستمان پىتى دەگات تا لهناوى بەرين لە كاتىكىدا ئەو سى كەسى لە ھاوهلانى لەگەلدا بن كە ھەممۇو يەكىكىيان پىتى خۆشە فيداكارى بىت و پىش ئەو بەرىت. ئىنجا گەرانەوە و نويئەرىتكى تريان نارد بۇ لاي پیغەمبەر وتيان: تۇ نا توانىت لە ئىمە تىبىگەيت وھ ئىمەش ناتوانىن لىت تىبىگەين بە ئامادەبۇونى شەست كەس. لەبەرئەوە خۇت تەنها لەگەل سى كەس لە ھاوهلانت وەرن، ئىمەش تەنها سى كەس لە زاناكانىمان دىن تا گۈيت لېگرن، ئەگەر ئەو سى زانايەمان باوھىيان پېھىنایت ئىمەش ھەممۇمان ئەو كات باوھىت پىدەھىنин و بەراستى دەزانىن.

پاشان پیغەمبەر لەگەل سى كەس لە ھاوهلانى رۇيىشتن، جولەكەكانىش ئەو سى كەسەيان خەنچەريان لە خۇبەست لەزىر جله كانىانەوە تا پیغەمبەرى پى لە ناوابەرن و فرسەتى لېبەنин، يەكىكى لە ئافرەتلىك بەنۇ نەضير كە دىلسۆز بۇ بۇ خزمىكى موسولمانى خۆى بەنەمكارەزى زانى و ئەو ھەوالەزى بە نەيىنى كەياندە خزمە موسولمانەكەزى خۆى كە بەنۇ نەضير دەيانەۋىت غەدر لە پیغەمبەر بەمن و لهناوى بەرن. ئەو موسولمانەش بەراڭىدىن و خىرا خۆى گەياندە پیغەمبەرى خوا پىش ئەوەزى بگاتە ئەو جىڭە دىاريکراوە و ھەوالەكەزى پېرآڭەياند. پیغەمبەرىش دەستبەجى گەرايەوە ناو شارى مەدىنە بۇ رۆزى دواتر بەسوپاواھ چووه سەريان و ئابلۇقەزى دان و پىتى وتن: سوئىند بە خوا ئىيە هىچ مەتمانەيەكتان لاي من نىبىيە مەگەر پەيمانىم بەھەنلىك بەھەنلىك بەنەنە پیغەمبەرى خوا، بۆيە لەئەۋىدا پیغەمبەر و موسولمانان لەگەليان بە شەرەباتن ئەو رۆزە تا ئىوارە، بۇ رۆزى دوايى بەسوپاڭەزى وھەلەنکوتايە سەر بەنۇ قورەيىضەزى جولەكە و بەنۇنە ضىريان جىھىشت. وھ داوايان لە بەنۇ قورەيىضەزى كرد پەيمان بېبەستن لەگەل پیغەمبەر ئەوانىش پەيمانىان بەست لەگەل پیغەمبەر پاشان پیغەمبەر و موسولمانەكان ئەۋىيان جىھىشت

و گهراهنه‌وه، وه بؤ رۆزى دوايى بەسپاگمه‌يەوه چووه سەر بەنونه‌ضىير و ئابلۇقەمى دان و له‌گەليان به شەرھاتن جولەكەكان قايل بۇون بەئهەوهى كە رېبکەون و ئەمەن بەجىبەيلىن و ئەمەن توانيان بەسەر پشتى و شتر له‌گەل خۆيانى بېمن جەن كە چەكەكانيان كە دەبىت لهئهەن بەجىبەيلىن.

ئىنجا بەنونه‌ضىير كەوتىنە كۆكردنەوهى كەل و پەله‌كانيان ئەمەن بەپشتى و شتر هەلبىگىرىت هەتا دەركاى مالەكان دارو تەختەكانيان له‌گەل خۆيان برد و كەوتىنە رپوخاندىنى مالەكانيان و ئەمەن بەجىبەيلىن بەرەن شام رەھويان كرد و ئەمەش يەكەم كۆكردنەوه بۇو بەرەن شام چونكە بەنونه‌ضىير يەكىك بۇون لە تىرەكانى جولەكە كەپىشتر راگواستنیان توش نەھاتبوو، لەبەرئەوهش بۇو كە پیغه‌مبەر رايگواستن و گەرواش نەبۇوايە خواي گەورە سزاي توندى دەدان لە دونيادا.....^(٥٤).

پیوايەتى دوووه:

موسای كورى عوقبە چەن و عوروھى كورى زوبەير ۋە فەرمۇویانە: (ئەمەش بەسەرھاتى پیغه‌مبهربى خوايى گاتىك له‌گەل [ھەندىك لە ھاوداڭنىدا كە ئەبو بەكىر و عومەر و عەللى يان چەن لەناو دابۇو] چوونە لاي بەنونه‌ضىير تا ئەن بەرە پارەيە بىدەن كە بەگۈيەرەي رېتكەوتىنامى مەدىنە پېتىۋىست بۇو لەسەريان بىدەن وەك بەزدارىكىرىدىن لە دانى پارەي خويتى دوو كۆزراوهكەمى بەنى عامر چونكە پەنادرە و بۇون لەلايەن پیغه‌مبهربى خوا چەن، وە پېشترىش بەنونه‌ضىير سىخۇریان دەكىد بە سەر موسۇلمانانەوه گاتىك كە قورمەش ھاتبۇونە لاي كىۋى ئوحود بؤ شەرکەرن لە‌گەل موسۇلماناندا و پەيوندىيان پېتە كەردىبۇون و ھانىاندابۇون بۇ دژايەتىكىرىن و جەنگاندىن له‌گەل موسۇلمانان.

گاتىك پیغه‌مبەر چەن چووه لايان بؤ ئەن مەبەستە، ئەوان و تيان پېشوازىت لېبىت ئەبو لقاىم بۇچى ھاتوویت؟ پیغه‌مبهربىش ۋە فەرمۇو: ((پېاوىك لە ھاوا لەنم دوو پېاوى لە كىلاب ياخود بەنى عامر كوشتووه كە پېشتر پە نادراو بۇون لەلايەن

(٥٤) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (٩٤٢٢، ٩٧٣٣)، وأبوداود (٣٠٠٤)، والبيهقي (الدلائل) (١٧٨/٣)، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٢٣/٧): أخرجه ابن مردويه بسانده صحيح، وقال الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٥٩٥): اسناده صحيح.

منهود و داواکراوه لهمن کە پارەی خوتىنی هەر دووگىان بىدەم و دەمەويت ئىۋوش لهئەمەدا كۆمەكىم بىكەن) و تىيان: بەلنى خۆشەويستى و رېزمان ھەبىه بۆت ئەي ئەبولقاسىم] دابنېشە تا [پىيوىستىيەكەت بۇ دابىن بىكەين و نان بخۇيت لامان و ئىيمەش راپىئى ناوخۇمان بىكەين تا [كۆمەكىت بىكەين لهئەوە بۇي ھاتووى بەشىوەيەك كە تو پىت خۆشە] [دانىشە لامان تابۇت كۆدەكەينەوە] پىغەمبەر گەلله و ئەو ھاودەنەي كە لهەگەللىدابۇون دانىشتن لهزىر سېبەرى دیوارى [قەلاڭەياندا و لهئەو كاتەدا ئەبو بەكىر لاي راستىيەوە دانىشت و عومەريش لاي چەپى دانىشت وە عەلىش لهېرەدىدا دانىشت] و ھەموو چاودەپوانى ئەوانىيان دەكىرد.

جولەكەكان چۈونە ناو قەلاڭەيانوھە و شەيتان لهەگەللىيان بۇو ليان جىا نەدەبۈوەوە و ھەموو پىلانىيان گىرما بۇ لهناوبردىنى پىغەمبەر گەلله و لهناو خۆياندا و تىيان: هىيج كات ئەوهندە ليمان نزىك نابىت تا ئىمە لهناوى بەرين و بىھەويىنەوە و ئەم بەلايەمان لهسەر لابچىت و بىترس ژيان بەسەر بەرين [ئىستاش كى دەچىتە سەربانى ئەو خانووھە و بەردىكى گەورەي بەسەردا بخاتە خوارەوەو چەزگارمان بىكەت لە دەستى]? پىاۋىتكىيان كە ناوى [عەمرى كورى جەحاش بۇو] و تى: ئەگەر پىتان باشە دەچمە سەربانى ئەو مالەى كە [ئەو لهزىر سېبەرى دیوارە كەيدايدە] و بەردىكى بەسەردا بەرددە دەمەوە و دەيكۈزمە. [ئەو پىاواھ چۇو تا ئەو كارە ئەنجام بىدات و دەك خۆي دەبۈيست] و لهئەوىدا خواي گەورە جىرىلىلىڭ نارد بۇلائى پىغەمبەر گەلله و ھەوالى پىلانەكەيان و گفتوكۇيان لە ناو خۆياندا بۇ ئەنجامدەن ئەو كارەيان پىگەياند، خواي گەورەش پىغەمبەرى گەلله پاراست. لهئەوىدا پىغەمبەر گەلله ھەستاو و دەك بەرە و پىيوىستى دەست بەناؤ بچىت [پاشان ئەبو بەكىر و عومەر و عەلى خەن بەدوايدا چۈونە] و ھاودەنلى ترى هەر لەشۈين دانىشتنەكانى خۆياندا مانەوە و پىغەمبەر گەلله دەستبەجى گەرایەوە بەرەو شارى مەدىنە و [جولەكەكانى دووژمنى خوا ھەر لە چېھەچپ و پىلانگىتىپانى خۆياندا بۇون، كاتىك كە پىلانى خۆيان گىرما و نەخشەي خۆيان تەواوکرد بۇ لهناو بىردىنى پىغەمبەر گەلله، ئىنجا سەرکرده كانىيان هاتن و لهەگەل ھاودەنلى پىغەمبەر گەلله دانىشتن و چاودەپىيەن بىغەمبەرىان گەلله دەكىرد] زۇر لهئەوىدا چاودەپىيەنكرد، تا لەدوايدا پىاۋىك لەمەدىنەوە هات و پرسىياريان لېكىرد لە بارەي پىغەمبەر گەلله و پىاواھكە و تى: پىنى گەيشتم [دەگەرایەوە ناو شارى مەدىنە

و گهیشتبووه کولانه‌کانی مه‌دینه] جوله‌که‌کانیش له‌ئه‌ویدا و تیان: محمد په‌له‌ی کرد و چاوه‌پتی نه‌کردن تا ئه‌وهی بُوی هاتبوو بُوی جیبه‌جی بکه‌ین. پاشان هاوه‌لآنی پیغه‌مبهر له‌تیان به‌جیهیشت و گه‌رانه‌وه بُو شاری مه‌دینه [پاشان قورئان دابه‌زی بُو سه‌ر پیغه‌مبهری خواه و پیلانی دووژمنانی خوای ئاشکراکرد و ئه‌م ئایمت پیرفوزه دابه‌زی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آتَمُوا أَذْكُرُوا نِعَمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوُّمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ فَكَفَ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَنْقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَسْتُرُّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (الإنتکم) (۱۱). (ماانده). واته: [ئهی ئهوانه‌ی باوه‌رتان ھیناوه دهی‌ی یادی نیعمه‌ته‌کانی خوا بکه‌نه‌وه به‌سه‌رتانه‌وه، کاتیک ھوزی بهنو نه‌ضیر ویستیان ده‌ستدریزی بکه‌نه سه‌رتان، خواش ده‌ستدریزی‌که‌ی راگرتن و ئیوه‌ی پاراست، دهی که‌واته له‌خوا بترسن و پاریزگاری بن، ده‌بیت ئیمانداران هه‌ر پشت به‌خوا ببه‌ستن (تا هه‌میشه فریایان بکه‌ویت)].

دوای ئاشکرابونی غه‌در و پیلانه‌که‌یان، خوای گه‌وره فه‌رمانی به پیغه‌مبهرکه‌ی کرد [هیرش بھریت‌ه سه‌ریان و بجه‌نگیت له‌گه‌لیاندا] و رایانگوازیت و دووریان بخاتمه‌وه له مه‌دینه، بره و هه‌رجیگه‌یهک که خۆیان دهیانه‌ویت رهوبکه‌ن. [پیغه‌مبهریش له‌هستا به ئهنجامدانی فه‌رمانه‌که‌ی خواو، دوای لیکردن که له شاری مه‌دینه ده‌بچن و ئه‌وهی به‌جیبه‌یلّن. جوله‌که‌کان و تیان: بُو کوینان ده‌دکه‌یت و بُو کوی بپریون؟ پیغه‌مبهر له‌ه فه‌رموموی: بُو جیگه‌ی (الحشر) (واته: ولاتی شام) کاتیک دووروه‌کانی مه‌دینه ئه‌مەیانزانی کەج کاره‌ساتیک رووبه‌پرووی براو پشتیوانه جوله‌که‌کانیان هاتووه نوینه‌ری خۆیان ناردەلای جوله‌که‌کان و پیبان وتن: ئیمە له‌گه‌لئانین هه‌تا مردن ئه‌گه‌ر جه‌نگان [ئیمە له‌گه‌لئانین] و سه‌رتاندەخه‌ین وه ئه‌گه‌ر ده‌کران [همه‌مومو له‌گه‌لئان دیین] و لیتان جیانابینه‌وه دواناکه‌وین.

سه‌ركده‌ی جوله‌که ئه‌هو پرۆزه (خُبی بن الاخطب) بُوو، جوله‌که‌کان متمانه‌یان به به‌لئینه‌کانی دووروه‌کان هه‌بُوو، له‌هه‌مان کاتدا وره‌یان به‌رز بیووه‌وه و شه‌یتان خه‌یالی سه‌ركه‌وتتی خسته دلیانه‌وه له‌ئه‌ویدا هه‌موو بانگیان له پیغه‌مبهر له‌ه و هاوه‌لآنی کرد و تیان سویند به خوا هه‌رگیز ده‌ناچین وه ئه‌گه‌ر بجه‌نگیت له‌گه‌لیاندا ئیمە له‌گه‌لئت ده‌جه‌نگین.

ئىنجا پىغەمبەر ﷺ فەرمانى دايە ھاوهلانى ھەمۇو چەكىان ھەلگرت و لە [مانگى (ربىع الأول)دا] بەرىتكەوتن بۇ ئەنجام گەياندى فەرمانەكەى پىغەمبەرى خوا و جەنگ لەگەل جولەكەكани بەنۇ نەضير. جولەكەكانيش خۆيان لە خانوو قەلاڭانىيادا قايمىكىد. پىغەمبەر ﷺ و ھاوهلانى كاتىك گەيشتنە نزىك خانوو و كولان و قەلاڭانىيادا، خانوو گەورەش ورەتى بەرلىك كەنەن بەنەن لە خانوو و قەلاڭانىيادا، خواى گەورەش ورەتى بەرلىك كەنەن بەنەن لە دارخورماكانيان بېرىن يان بىسۋىتىنин [بۇ ئەوهى جىڭەى شەرگەكە فراوانىتىت بۇ جەنگ]، [جولەكەكانيش دەيانوت: محمد تو پىگرىت دەكىد لە خرابە خرابەكارانت گازىنە دەكىد ئەتى بۇ چى تو دارخورماكان دەبىرى و دەيان سوتىنىت؟] [دىسان لەئەۋىدا جولەكەكان موسوسلۇمانانىيادا لە كەدار دەكىد لەدواى رۇخاندىنەن دەنەنلىك لەمالەكانيان و بېرىنى هەندىتىك لە دارخورماكانيان و پىتىاندەوتن: ئايە درەخت ج تاوانىتىكى ھەيە خۇ ئىۋە خۇتان بە چاڭەكار دەزانىن]. خواى گەورە جولەكەكان و دوورپومکانى تۆقاند و ھىچيان نەيانتوانى دەست لە موسوسلۇمانان بکەنەوە. ھەر كاتىكىش موسوسلۇمانان پىشى خانوویەكىان بروو خاندایە زىاتر دەتۈقىن و دواوهى خانووەكانى خۆيان دەرەپەخاند و لىتى دەرباز دەبۈون ورەتىزى ئەمەيان نەبۇو كە بىنەدەر بۇ شەر لەگەل پىغەمبەر ﷺ و ھاوهلانى دا.

بەئەم جۇرە موسوسلۇمانان مال بەمالىيان رۇوخاندو [جولەكەكان ھەركات كولان و خانوویەكىان لە دەست بىدایە لە دواوه كونىيان دەكىد پاشان دەيانگىرت وەك شورايەكىان لىىدەكىد] كاتىك نزىك بۇو جولەكەكان دواھەمەن خانوويان بروخىت و ھەر لەچاومەپوانى بەلىنى دوورپەكەندا بۇون تا بەتمەواوهتى بىتەپەن بۇون [ئەو كات ورەيان بە تەواوى رۇوخاو خۆيان دا بەدەستەوە، پىغەمبەريش ﷺ پىكمەوت لەگەللىيادا كە خويتىيان نەرىتىت و لەئەۋى دەريان بکات و بىاننېرىتە ناوجەتى (اذرعات) ئى شام] و ھەر كەلۋەل و پارە و شتومەكىكىيان لەسەر پشتى و شتر بۇيان دەرۋات لەگەل خۆيان بىبىهن] جىڭە لە چەك و قەلغانەكانيان كە پىيوىستە بەجىتىپەيلن و لەگەل خۆيان نەبىهن. [لە ھەمۇو بەنۇنەضىردا تەنها دوو پىاوابىان موسوسلۇمان بۇو يەكىكىيان (يامىنى كورپى عومەمير) بۇو ئەۋى تىرىشىان ناوى (ئەبو سەعدى كورپى

وەھەب] بۇو [ایەکىكىان بەمئھۆى ترى وتىبوو: سوپىند بەخوا ئىمە باش دەزانىن كە ئەوه پیغەمبەرى خوايە ئىتىر چاودەروانى چى بىكەين؟ با موسولمان بىن و خوين و مالىمان پارىزراو دەبىت. هەر لە شەمودا ئەو دووانە بە نەتىنى هاتن موسولمان بۇونى خۆيان راگەيىاند و خوين و مالى وسامانىيان پارىزراو بۇو]^(٥٥) ئىتىر جولەكەكان تەواو شېرزە بۇون و (ئەوهى توانيان لە مال وسامانەكانىيان باريان كرده سەر پېتى وشتەكانىيان. پياوى وايان ھەبۇو خانووەكەى خۆى دەرەووخاند و چوارچۈوهى دەرگاڭەى دەھېتىنە بارى دەكىرەدە سەرپېتى وشتەكەى و خۆى ئامادە دەكىردى. [محمدى كورى مەسلىمە دەفەرمۇيت: پیغەمبەر ﷺ منى نارد بۇ لاي بەنونەضىر و ماوهى سى پۇزى دانى تا خۆيان ئامادەتكەن و ئەوهى بەجىبەيلەن]^(٥٦) بەلام لە پىوايەتىكى تردا دەفەرمۇيت: [پیغەمبەر ﷺ ماوهى دە پۇزى دانى تا خۆيانى ئىتىدا ئامادە بکەن و ئەوهى بەجىبەيلەن]^(٥٧). پاشان ئەوهىيان بەجىبەيشت ھەريەكەيان بەلايەكدا روېشت و كورانى ئەبو حەقىقى سەركەدىان مال و سامانىتىكى زۇريان لە ئالىتون و زىو لە پېش چاوى پیغەمبەر ﷺ و ھاۋەللانى لەگەل خۇ بىرد كاتىك كە دەرچۈون خواي گەورەش ئەو چەند ئايەتهى سورەتى (الحشر)ى سەبارەت بەئەوان دابەزاند كە دەفەرمۇيت:

﴿سَيَّاحٌ لِّلَّهِ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَبِ مِن دِيرِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنُتُمْ أَن يَخْرُجُوا وَظَنُوا أَنَّهُمْ مَانِعُوهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنَّهُمْ أَللَّهُ مِنْ حِثْ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدْ فَيْلُوِّهُمُ الرَّاعِبُ بَخْرُوْنَ بِيُوتِهِمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِيَ الْمُؤْمِنِينَ فَأَعْتَرُرُوا يَأْتُونِي الْأَبْصَرُ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَن كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَدَّهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ أَنَّارٌ ﴿٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاءُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَن يُشَاءُ اللَّهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا فَطَعْنَمْ مِنْ لِسَنَةٍ أَوْ تَرَكَتْ مُهُواهَا فَإِيمَانُهُمْ عَلَى أُصُولِهَا فَيَأْذِنُ اللَّهُ وَلِيُخْرِيَ الْفَسِيقِينَ ﴿٥﴾﴾ (الحشر)^(٥٨).

واتە: [ھەرجى لهئاسمانەكان و زھويدا ھەمە يادى خوايان كردووە بەپاکى و بىيگەردى، ھەر ئەويش بالادەست و دانايىه]^(٥٩). ئەو خوايە ئەو زاتەيە، ئەوانەي بىباومە بۇون لە خاوهنانى كتىب، ھەلىكەندن لە شوينەواريان و ناچارى كۆچى

(٥٥) أخرجه: أبو نعيم (الدلائل) (٤٢٧)، والواقدي (المغازي) (٣٥٣/١).

(٥٦) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣٦٠/٣).

(٥٧) أخرجه: الواقدي (المغازي) (٣٦٩/١) - والصالحي (السيرة الشامية) (٤٠٠/٤).

(٥٨) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (٥٥١/٢)، وابن هىشام (السيرة) (١٤٣/٣) عن ابن اسحاق، و أبو نعيم (الدلائل) (٤٢٥).

(٥٩) عن عروة بن الزبىن، والبيهقي (دلائل) (١٨٠، ٣٥٩/٣) عن موسى بن عقبة و عروة بن الزبير رحمهما الله تعالى.

کردن له یەکم دەستپېکىرىنى كۆكىرنەوە دەركىرىنیاندا، ئىۋە بەتەما نەبۇون و گومانىنان نەدەبرد ناوا بەئاسانى بېرۇن، ئەوانىش گومانىيان وابۇو كە بەراسىتى قەلەكانيان بەرگريان لىيەدەكتەن لە ويست و فەرمانى خوا، ئەوسا ئىتىر لە لايەكەوە خوا بەلای بەسەرهەتىنەن كە بەخەيالىاندا نەھاتبۇون و حسابىيان بۇ نەكىرىدبوو، ئەوسا خوا ترسىيىكى فەرەيدا يە دلىانەوە، بەناچارى دەستيابن كرد بەكاولىكىرىنى خانووبەرەو مالەكانيان بەدەستى خۆيان و دەستى ئيمانداران، كەواتە: ئەى خاوهن بېروھوش و دوور بىنەكان دەرس و پەندو ئامۆژگارى وەربىگەن (جولەكە هەروا بۇيان ناجىيە سەر). (١) خۆ ئەگەر خوا چۆلکىرىنى لەسەر بېریار نەدانىيە، ئەوه هەر لە دنیادا سزاي دەدان، لە قىامەتىشدا سزاي ئاگىرى دۆزدەخ بۇيان ئامادەيە (چۈنكە زۆر دلىھق و پىلانگىتىن). (٢) ئەو سزايمە بەھۆى ئەوهەو بۇو بەراسىتى ئەوانە دووزمنايەتى خواو پىغامبرەكەيان كرد، ئەوهەش دزايمەتى ئايىينى خوا بکات، با چاك بىزانىيت خوا سزاو تۈلەي زۆر بەئىش و ئازارە. (٣) هەر درەختىكى تەرتان بېرى بىت يان وازتان لىيەنابىت و لەسەر بنجى خۆى ما بىت (لە خەبىردا)، بەفەرمانى خوا بۇوە و ويستى ئەھىيە لەسەرە، تا تاوانباران و لە سنوور دەرچووهكان سەرشۇر و خەجالەت بىكەت. (٤)

دaiيکى بىرۇاداران عائىشە دەفەرمۇيىت: [پىغامبرە راڭىۋاستن بەرەو شام چۈنكە ئەوان لەئەو بەشەي جولەكە بۇون كە بېشتر راڭىۋاستن ئەھاتبۇوه رى و خواي گەورە پىويىسى كىرىدبوو لەسەر جولەكە ھەرىھەكىكىيان بەشى خۆى لە دەربەدھىر و راڭىۋاستنى بەرىكەۋىت ئەگەر ئەمەيان تووش نەھاتايە خواي گەورە سزاي دەدان بە كوشتن و كۆپلايەتى]. (٥٩).

ئىبىنۇ ئىسحاق دەفەرمۇيىت: (بەنۇ نەضىر راڭىۋىزران و ڦنان و مندالان و سامانەكانيان بە سەر پشتى و شترەوە بەرىتكەوتىن بەھفيز و لە خۆبایيەوە و لە دوايانەوە دەف بەدەست و جوزەلە لىيەر و گۇرانى بىزىيان بە دواوه بۇو گۇرانىيان دەوت بە شىوهەيەك لەئەو زەمانەدا وىنەيان نەبۇو، لەئەوكارەياندا [يەكىك لەسەر كەردىكانيان پىستە وشتىكى پە لە خىشل وزىپۇ زىوى بەرزىكەرىدبووه و

(٥٩) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (٩٧٣٢)، والحاكم (المستدرك) (٤٨٣/٢) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، و البيهقي (الدلائل) (١٧٨/٣)، وصححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (١٧٨/٣).

بەفیزەوە دەیگۈوت: ئا ئەمەمان ئامادەگىدوووه بۇ بەرزىگەنەوە و نىزمەگەنەوە زەوى، ئەگەر دارخورماشمان لەپاش بەجىمابىت خورماكانى خەبېرمان بەسە. ئىنجا ھەممۇ كەلوبەل و پىويستىيەكانيان بەسوارى شەسىد و شتر بارگىد و ھەندىكىان بەرەو خەبېر رېيشتن و ھەندىكىان بەرەو (اذرعات) شام، وە ھەندىك لە سەرگىرە و ناودارەكانيان كەپروپيان كەرىبوبەر خەبېر: سەلامى كورى ئەبۇھەقىق و حويەي كورى ئەخطەب و كىنانەي كورى رەبىعى كورى ئەبۇ حەقىق، ئەوانە چۈونە خەبېر و دانىشتowanەكەي بە گەورە سەرگىرە خۇيانيان قبۇلگەردن].^(۱۰)

ھەندىك لە موسولىمانەكانى ئەنصارى ناو شارى مەدىنە ويستيان رېڭىرىن لە چۈونى ھەندىك لە مەندالەكانيان كە پېشتر بۇوبۇونە جولەكە و لەگەل بەنۇ نەضير دەزيان.

ئىبىنۇ عەباس دەفەرمۇيت: (ھەندىك لە ئافرەتانى ناو شارى مەدىنەكە مەندالىيان بۇ نەئەما و زوو دەمردن، بەلەينيان دەدا ئەگەر مەندالىيان بۇ بىتىنەت بىكەنە جولەكە، كاتىك بەنۇ نەضير راگۇزىزان و ھەندىك لەمەندالانى ئەنصاريان لە ناودا بۇون، ئەنصاريەكان و تىيان: ئىمە ناھىلىن مەندالەكانمان لەگەليان بىرۇن، ئىنجا خواى گەورە ئەم ئايەته دابەزىند: ﴿لَا إِكْرَاهٌ فِي الْأَدِينِ...﴾^(۱۱) (البقرة). واتە: [زۆرە ملى نىيە لە قبۇلگەرنى هىچ ئايىتىكىدا].^(۱۲) پاشان دەستكەوتەكانى بەنۇ نەضير سەرجمەم بۇ پىغەمبەری خوا گەل بۇ تا لە ھەر كارىكدا خۆى دەھىۋىت بەكارىبەنەت، وەك ئىمامى عومەرى كورى خەطاب دەفەرمۇيت: "سامانەكانى بەنۇ نەضير لەئەو دەستكەوتانە بۇ كە بەتايمەت خواى گەورە بەخشىبۇوى بە پىغەمبەر گەل و موسولىمانان رۆليان نەگىرپا بۇ لە دەستەبەسەراگرتنىدا. لەبەر ئەوە ئەو سامانە تايىبەتىبو بە پىغەمبەری خواوه گەل و خواردنى سالىكى خىزانەكانى لېجىادەگىدەوە و ئەوهشى كەددەمايەوە ھەممۇوى بەكاردەھەتىنا بۇ كېرىنى ئەسپ و چەك و تفاقى سەربازى بۇ تىكۈشان لە پىتىناوى خواى گەورەدا".^(۱۳)

(۶۰) أخرجه: الواقدي (المغازي) (٣٧٤/١)، والصالحي (السيرة الحلبية) (٥٦٥/٢).

(۶۱) أخرجه: ابو داود (٢٦٨٢)، والنساني (الكبري) (١٠٩٨٢)، والبيهقي (الكبري) (١٨٦/٩)، وابن حبان (١٤٠) وقال محقق:

استناده صحيح على شرطهما، وصححة الشیخ الألبانی في (صحیح ابی داود) (٢٣٣٣).

(۶۲) أخرجه: البخاري (٤٠٣٣)، ومسلم (١٧٥٧)، وابو داود (٢٩٦٥).

لهئو تدا پیغامبر ﷺ لهنه و دستکه و تانه بهشی کوچکارانی یه کم جاری شاری مهکمه‌ی دا تا ئه رکی سه رشانی پشتیوانانی برايان که مبیته‌وه، و له پشتیوانان دا تنهها بهشی دوو که‌سی هه‌زارو که مدهستی دا ئه و دووانه‌ش (سیماکی کوپی خمرش، سه‌هلى کوری حونه‌یف) بوون.

له دوای ئه و دابه‌ش کردنه کوچکاران خانووه‌کانی پشتیوانانیان به جیهیشت و نیشه‌جیی خانووه‌کانی بهنو نه ضیر بوون و نۆزه‌نیان کرده‌وه بُخویان^(۶۳).

بهئم جوړه‌ش خواه گهوره راگواستنی بهنو نه ضیری کرده هوکاری شکاندنسی ورهو هیزی جوله‌که و دووروه‌کان له شاری مه‌دینه‌دا و بهنو قوره‌یضه‌ی ناچارکرد پهیمان له‌گهان موسولمانان تازه بکنه‌وه له کاتی ئابلوقه‌دانی بهنو نه ضیردا دوو رپه‌کانیش هه‌رکیز به‌لینی خویان نه‌هینایه دی، جوله‌که‌کان بؤیان پوونبووه‌وه که چیتر نابیت پشت ببستن به دووروه‌کان. بهئم جوړه‌ش قهواره‌ی موسولمانه‌کان زیاتر به‌هیزبوبو له دوای رزگاربوبون له بهنو نه ضیر و که‌لک و مرگرتن له زه‌وی زاره‌کانیان و سوکردنی ئه رکی سه رشانی پشتیوانانی دانیشتوانی شاری مه‌دینه^(۶۴).

غه‌زای نه‌جد

ئه م غه‌زایه بُخه‌میکردنی ئه و هوزانه بوو که له‌ئاماده‌کردندا بوون بُخه‌یرش کردنه سه ر موسولمانان. هه‌وال که‌یشته مه‌دینه که هه‌رسن هوزی به‌نومحاریب و بهنو سه‌عله‌به و بهنی فه‌طfan له خوئاماده‌کردندان بُخه‌لاماردانی شاری مه‌دینه. پیغامبر ﷺ دست‌پیشخه‌ریکرد له ئاماده‌کردنی سوپایه‌ک له موسولمانان و هیرشیان برده سه ر هوزی بهنو لحیان که پیشتر خوبه‌یب و هاوپتیانیان شه‌هید کرد بوو له بیری (الرجیع) ای ناوچه‌ی نه‌جد. کاتیک دووژمنان هه‌والی ئاماده بوونی سوپای موسولمانانیان پیگه‌یشت به هه‌موو لایه‌کدا هه‌لہاتن و له به‌رزایی چیاکاندا خویان قایمکرد.^(۶۵)

(۶۳) آخرجه: ابن هشام (السیرة) (۱۴۴/۳)، والبيهقي (الدلال) (۱۸۲/۳).

(۶۴) انظر: (السيرة النبوية الصحيحة) (۳۱۰/۱).

(۶۵) انظر: (السيرة) ابن هشام (۲۲۱/۲)، و (البداية) ابن كثير (۸۱/۴)، و (التاريخ)خلفیة بن خیاط (ص: ۷۷).

غەزای بەدرى كۆتايى

دەرچۈونى پیغەمبەر گەل و ھاواھلاني بۇ ئەم جەنگە بۇ ئەوه بۇ بەلینى خۆى بباتە سەر كە لە دواي تەواوبۇونى جەنگى ئوحود دابۇوى بە ئەبۇسۇفيان كە سالى ئايىندە ھەردۇو سوپا بەيەك بگەن لە مەرزى بەدردا.

عوروھى كورى زوبىر گەل و موساي كورى عوقبە گەل فەرمۇويانە: (پیغەمبەر گەل) ھاواھلاني ئاگادار كردىووه كە خۆيان ئامادەتكەن بۇ بەيەكگە يشتى سوباي ئەبو سۇفيان لە بەدر. پیغەمبەر گەل بە راستى راستگۇ و پەيمانبەرە سەربۇو. لەئەو كاتەدا شەيتان پياوانى خۆى (واتە: دوورپەۋەكان) ئى هاندا تا بەناو موسولىماناندا بلاًوبىنەوه و پېپو پاگەندە ترسناكىيان لە ناودا بلاًوبىنەوه و بىانترسىن و پېيانلىنىن: ھەوالمان پېگەيشتۈوه كە قورەيش سوپايەكى گەورەي ژمارە زۆرى وەك تارىكى شەھى بۇ ئامادەكردوون و ئاواتىيانە پېيتانبىگەن و لە ناوتانبىبەن ئىيەش وريابىن و مەرۇن.

خواي گەورەش موسولىمانانى لەئەو ترس و دلە راوكىيەي شەيتان و دوورپەۋەكان پاراست و ھەموو گویرايەلى خواو پیغەمبەر گەل بۇون. خۆيان سازدا بۇ دەرچۈون و ھەندىتكى كالاى بازركانىشىان لە گەل خۆيان برد و تىيان: دەچىن ئەگەر بە ئەبۇسۇفيان گەيشتىن ئەوا ئەو كاربubo كەبۇي چووين، ئەگەر پىنى نەگەيشتىن ئەو كات كالاکانى خۆمان دەفرۆشىن و مامەلە دەگەين. چونكە بەدر مەرزىكى بازركانى بۇو ھەموو سالىك بازركانەكان رۇويان تىدەكرد و كېپىن و فرۇشتىيان تىدا ئەنجام دەدا.

موسولىمانان لە [مانگى شەعباندا مەدينەيان بە جىيەيىشت و بەپىتكەوتىن بۇ رۇوبەرپۇ بۇونەوى ئەبو سۇفيان] رۇيىشن تا گەيشتنە ناوچەي بەدر، [لەئەۋى ھەشت رۇزمانەوه و چاودپى ئەبۇسۇفيانىان كردا] و پېيوىستى خۆيان لەئەو ناوه بەجىگەياند و مامەلەي خۆيان كرد، وە ئەبۇسۇفيان نەخۆى و نەسوپاکەي نەھاتنە ئەو جەنگە و لەئەۋىدا [مەخشى كورى عەمر ضەمرى كەپىشتر پیغەمبەر گەل] پېيمانى ئاشتى لە گەل مۇرکىد بۇو وەك سەرگەردىيەكى بەنۇ نەضومەرە لە غەزاي و ددان] لەئەۋىدا مەخشى كورى عەمر و تى: سوئىند بە خوا ئىمە ھەوالى ئەھەمان پېگەيشتىبۇو كە ئىيەھەموو لە ناوچۇون، ئىستا چى ئىيەھە گەياندۇوەتە ئەم مەرزە؟ [ئايانا بۇ بەشەرگەرن لە گەل قورىش گەيشتۈونەتە ئەم مەرزۇ كانىاوه؟ پیغەمبەر گەل]

فەرمۇوی: ((بەلى ئەی براى كورى ضەمرە)) لەئەوئىدا پیغەمبەر ﷺ مەبستى بولۇش ئەم ھەوالە بگەيەنیتە قورهيش.

دواجار پیغەمبەر ﷺ فەرمۇوی: (ئىمە لە سەر بەلەينەكەی ئەبو سوڤيان بۆ شەركەرن لە گەلەيان ھاتووینەتە ئىرە ئەگەر توش ئارەزۇوت لىيە ئىمە پەيمانەكەمان لە گەلتان ھەلەدەھەشىنىنەوە و بەشمېرىھەكەنمان لە گەلتان بە شهر دىپىن و ئەم شويىنە بە جىناھىلىن [اتا خواي گەورە نىوان ئىمە و ئىۋە يەكلا دەكەتەوە] ؟ مەخشى كورى عەمر و تى: [ناسوينىد بە خوا ئىمە هىچ پۇيىستان بە جەنگ كەردن لە گەل تو نىيە] و پەنا بە خوا پەيمانەكەمان لە گەلتان دەبەينە سەر و دەستتەن لىناكەينەوە.

دواجار وادەگىرپەنەوە كەپياوىتكى خوزاعى ناوى (حومام) دەبىت بەئەوئىدا تىدەپەرىت و موسۇلمانان دەبىنېت و دەلىت: ئەوانە كىن؟ ئەوانىش لە وەلامدا دەلىن: ئەوانە پیغەمبەر ﷺ و ھاودەكەنېتى و چاودەروانى ئەبو سوڤيان و قورهيش دەكەن. دواجار ئەم پىاوه خوزاعىيە خۆى دەگەيەنیتە قورهيش.

عوروھە دەفەرمۇيت: [ئەو پىاوه خوزاعىيە كە دەگاتە ناو شارى مەككە ھەممۇ لىي كۇدەبنەوە و ھەوالى مەرزى بە درى لىيدەپرسن] و ئەويش لە ئەھەلەمياندا دەلىت: محمد و ھاودەلەنى لە ئەھەنچى چاودەروانى ئىۋە دەكەن، [و دواتر باسى ئامادە باشى موسۇلمانان دەكەن و دەمەقالەيان لە گەل بەنى ضۇمرە، ئەم ھەوالەش قورهيش بە تەواوى دەتۈقىنېت]. ئەبو سوڤيان دەلىت: سوينىد بە خوا ھەوالەكەن راستە. ئىنجا قورهيش ھەممۇ كەوتىنە خۆ ئامادەكەردن و پارە كۆكەرنەوە و ھاندانيان و كەمتر لە ئوقىيە ئالتوپيان لە كەس وەرنە دەگرت.

[پاشان ئەبو سوڤيان لە گەل سوپاي مەككە] بە پىككەوتىن تا گەيشتنە ناوجەى (مېجەنە) لە (عوسقان) لەئەھەن ماوەيەك مانەوە پاشان ئەبو سوڤيان و ھاودەلەنى كەوتىنە پاڭپەنەوە و بېرىاريان ھاتە سەر ئەھەن بگەپەنەوە [و تىيان: ئەي كۆمەلەنى قورهيش لە شەكر كىشىتان لە ئەم سالدا بە كەلەك نايەت] بەلكو لە سائىكدا بە كەلەك دىت كە باران زۇر بارى بېت و لە وەرى باش ھەبىت بۆ ئازەلەكانتان و [شىرى باش ھەبىت بۆ خواردىنەوەتىن، بەلام ئەم سالستان وشكە سالىيە و لە بەر ئەھەن من و دەگەرپەنمەوە و ئىۋەش بگەپەنەوە. پاشان ھەممۇ گەرانەوە و دانىشتowanى مەككە

ئەم سوپایه یان ناونا: سوپای (سوهیق) واتە: شوربا، پیان دھوتن ئىۋە دىارە تەنها بۇ شوربا خواردن رېشتوون)^(۱۶).

ئىبىنۇ عەباس دەفهەرمىت: (لەئەوىدا ترسنۇكان گەرەنەوه، و ئازاكان خۆيان بۇ جەنگ و مامەلە ئامادەكىد كە چوونە جىشەرگە كە لەئەوى كەسىان نەبىنى و كەھوتىنە كەرىن و فرۇشتىن و مامەلە و خوايى گەورەش ئەم ئايەتى دابەزاند كە دەفهەرمىت: ﴿فَانْقَلَبُواٰ يَنْعَمِّ مِنَ اللَّهِ وَفَضَلِّ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ (آل عمران)^(۱۷). واتە: [ئەوسا ئىتر موسولمانان گەرانەوه ھاۋىلە گەنلەنەن] و نازو نىعەمەتى خوايى دا، ھىچ ناخۆشىيە كىشىان بۇ پېش نەھات، چونكە شوينى رەزامەندى خوا كەھوتىبوون و (ھەر ئەھوتىيەن مەبەست بۇو)، خوايى گەورەش ھەر خۆى خاوهنى فەزىل و رېزىكى زۆر گەورەيە]. بەئەم جۆرە خوايى گەورە سەربازەكاني خۆى شکۆمەند كرد و رېز و پايەيانى لەناو سەرچەم عەرەبىدا بەرزىكىدەوە و موشرىكە كانى تىا سەر شۇرۇكىد و بۇ ھەموو كەسى دەرخىست كە چەندە ترسنۇك و بىورەن پاشان موسولمانان بە سەلامەتى و شکۆمەندى و قازانجى باشى كاڭاكانىانەوه گەرانەوه ناو شارى مەدىنە.

غەزاي (دومە الجنل)

ھەوال گەيشتە مەدىنە كەھەندىتك لە خىلە عەرمەبەكان خۆيان كۆكىردووھەتەوە لە ناوجەھى (دومە الجنل) بەمەبەستى پەلاماردانى ئەو كاروانە بازىغانىانەى كە بەناوجەھەدا تىىدەپەرن، وەلە بىرى ئەھەدەن كە لەمەدىنە نزىك بىنەوه و پەلامارى بىدەن.

لەسەر رەودانى ئەم غەزايە تەنها دوو گىرەنەوه ھەيە:-

۱-لە گىرەنەوهكەى ئىبىنۇ ئىسحاقدا ﴿بِهِئِمْ شَيْوَهِيَ دەفهەرمىت: (دوازىر پېغەمبەر ﴿غەزاي (دومە الجنل)ى ئەنجام دا وە ئىبىنۇ هىشام دەلىت: [ئەو

(۱۶) أخرجه: البهقي (الدلائل) (۲۸۷-۲۸۶/۳)، وابن هشام (السيرة) (۱۶۴/۳)، والطبرى (التاريخ) (۵۵۹/۲) واللطف موسى بن عقبة و الزيدات لعروة وابن اسحاق.

(۱۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۱۶۳۲)، و النسائي (التفسير) (۱۰۳) وقال محققته: حديث صحيح، وقال الهيثمي في المجمع (۱۲۱/۶): رواه الطبراني و رجاله الصحيح غير سعيد بن المنصور وهو ثقة، وقال السيوطي في (اسباب النزول) (ص: ۶۱)، وفي (الدر المنشور) (۱۰۱/۲): أخرجه النسائي وابن أبي حاتم و الطبراني بسنده صحيح.

غهزايه له (ربيع الاول)دا روویدا پيغامبر ﷺ سيباعي کوري عورفطهی غفاری بهسهرکاري مهدينه دانا له شويتني خوي تا دهگمهريتهوه. ئىبنو ئىسحاق دهلىت: پيغامبر ﷺ دووجاري هيج رووبهپ ووبونه و ميهك نهبووتهوه بەرلەئهوهى بگاتە شويتني مهبهست پاشان گهراوتهوه بەدرىزايى ماوهى ئەو ساله لەمەدينه مايهوه^(۱۸).

۶- له گيپانهوهکى واقيدىدا كە گيپانهوهکى درېزه بهلام لەپووی (سەنەد) ووه پشتى پىنابەسترىت، چونكە واقيدى لهئو رووهوه گوي پىنەدراوه تەنها بەمەبەستى شارەزابۇون باسىدەكەين.

واقيدى دهلىت: (عبدالرحمن کوري عبدالعزيز له عبدوللائي کوري ئەبوبەكرەو بۇمان دەگىرنەوه، كەھەر دووكيان ئەم پووداوه دەگىرنەوه، بهلام يەكىكىان زياتر لهئهوى تريان بىچىكە لهئهوانىش كەسانى تر دەگىرنەوه دەلىن: پيغامبر ﷺ دەبۈيىست نزىك بېيتىهوه لەناوچەكانى شام، چونكە بەنزىك بۇونهوهى موسولمانان ترس و بىم دەخاتە نىتو دل و دەررونى قەيسەرى زۆرى تىدايىخەرىكى چەتكەگەرى پيغامبر ﷺ كە له ناوچەى (دومە الجندل) خىلىكى زۆرى تىدايىخەرىكى چەتكەگەرى و پەلاماردانى ئەو كاروانە بازركانيانەن كەلۋەل و پېتىسى خەلک بۇ شارەكان دەبەن و بە ناوچەكەياندا تىددەپەن، چونكە بازازېتكى كەورە لەناوچەكەدا هەبۇو لەگەل ئەوهشدا دەيانىيست لەمەدينه نزىك بىنەوه تا ھېرىش بکەنە سەر شارى مەدينه بۆيە پيغامبر ﷺ بقىان دەرچوو لەمەدينه و رووه و ناوچەكەيان رقىشت، موسولمانان بەشه دەرۋىيىتن بەرۋىيىش لە بۆسەدابۇون و بە پەنهانى دەرۋىيىتن پيغامبر ﷺ پىتەرە جاوساغەكەى له بەنى (عوذره) لەگەل خۆيدا برد كە ناوى (مذكور) بۇو بەمەبەستى پىتەرە نىشاندان و شارەزاي ناوچەكە. پيغامبر ﷺ بە پلانىكى ورد پىكەى دەبپى لەپىگای سەرەكى لايدابۇو تاكو سەريان لېتىكبدات و لەپىرە هەلبۈكتىتە سەريان كاتىك گەيشتە نزىك (دومە الجندل) شوين ھەڭگەكە ھەوالى دايى كە لهئهورگا و مەرو مالات و شوانەكانيان و دەستكەوتىكى زۆريان لېگرتىن و ھەندىكىان لىدەستگىردن ئەوانى ترىيش ھەريەكە بەلايەكدا پایانكىردى، ھەوال گەيشتە خەلکى

(۱۸) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٤٧/٢)، والطبرى (التاريخ) (٥٦٤/٢)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٨٩/٣)، وابن كثير (البداية) (١٠٥/٤)، وابن هشام (السيرة) (١٦٨/٣).

(دومة الجنل) ئەوانىش راييان كرد و بلاوھيام نىكىد، پاشان پيغەمبەر ﷺ چووه ناوجەكمەيان، وهىج كەسيكىيان بەرچاو نەكمەوت چەندىن رۆز لەئەۋى مانەوه تىپە چەكدارەكانى بەئەملا ولادا دەناراد پاشان لەكتى گەرانەوەدا مەحمدى كورى موسىلەمەمى ئەنصارى كەسيكى لىدەستگىركەن و ھىنایە خزمەت پيغەمبەر ﷺ و پرسىيارى لىكىد لەبارەي خەلکە كە وتى: دويىنى راييان كرد پيغەمبەر ﷺ باسى ئىسلامى بۇ كرد، ئەو كەسەش موسولمان بۇو پاشان گەرایەوه بۇ شارى مەدىنه^(٦٩).

غەزاي (بني مصطلق) يان (مرىسىع)

بنى مصطلق لقىك بۇون لەھۆزى خوزاعە (خوزاعەش ھۆزىكى قەحطانى يەمەنى بۇون)، (مصطلق) ناوى باپىرە گەورەيانە ناوى خۆى جۈزىمەى كورى سەعدى كورى عەمەر بۇو، ئەو غەزايە لەمانگى شەعبانى سالى پىنچەمى كۆچىدا روویدا بەپىي راستىرين فەرمۇودە زانايانى سيرە لەئەوانە (موسای كورى عوقبە، عوروھى كورى زوبەير، قەتادە، ابن سعد، حاكم، ئىبىنۇ قىtie، البلازى، الذھبى، ئىبىنۇ قىيم، ئىبىنۇ حجر، ئىبىنۇ كېثير).

ئەوھى ئەم بۇ چوونە پشتراستىدەكتەوه ئامادەبۇونى سەعدى كورى مواعازى ئەنصارىيە ﷺ لەئەو غەزايەدا چونكە سەعدى كورى مواعازى ئەنصارىيە لە پاش غەزاي (بني قوريظە) بەشەھيدى مەد بەھۆزى خويىنبەر بۇونى شادەمارى قۆلى كە لە غەزاي خەندەقدا دووچارى بۇوبۇو، غەزاي (بني قوريظە)ش لە مانگى (ذى القعدة) لە سالى پىنچەمدا داروویداوه بەپىي راستىرين بۇچوون غەزاي بەنى مصطلقىش لەپىش ئەو دابۇوه^(٧٠).

بۇ ئەنجامدانى ئەم غەزايە گەلەك ھۆكار ھەبۇون لەئەوانە: بەزدارىكىرنى ئەم خىلە لەگەل ھاوبەشدانەرەكانى مەككە لە غەزاي ئۆوحوددا، وەھەر وەھە لەرپۇرى جوڭرافياوه شويىنى نىشته جىيۇونىيان كەوتبووه سەر رېڭاى سەرەتكى نىۋان مەككە و مەدىنە ئەمەش وايکردىبوو بىنە لەمپەر لەبەرەدم بلاو بۇونەوهى ئىسلام لەئەو

(٦٩) أخرجه: الواقدي (المغازي) (٤٠٣/١)، ونقله البيهقي في (الدلائل) (٣٩٠/٣).

(٧٠) أنظر: (فتح الباري) (٥٤٦/٧)، (البداية) (١٥٦/٤)، (تأريخ الإسلام) (٢٧٢/٢)، وأخرجه: ابن قتيبة (المعارف) (ص: ٧٠)، ابن سعد (الطبقات) (٦٣/٢)، البلاذرى (أنساب الأشراف) (٦٤/١)، البيهقي (دلائل التوبة) (٤٤/٤)، (٤٥)، وانظر (مرويات غزوة بنى المصطلق) (ص: ٩٧) و (سبيل الهدى والارشاد) (٣٥٥/٤).

ناوچانهدا و ھيڪيشه له بته گهوره کانى عھرەب له ناواچە كەياندا بولو كە ناوی (مناھ) ھ و زۆرىك لە خىلە عھرەبەكان بە گهورھيان دەزانى و دەيانپەرسىت وھ لەپرووی ماددى و مەعنەوي قازانچييان لىتىدەكىرد.

سەرەتای ئەمەش کاریان دەکرد بۇ كۆكىرنەوەي مال و سامان و چەك و سەربازو دانانى كۆسپ لەرىگەي باڭگەوازى ئىسلامىدا بەتاپىھەتى دواي نىسكۆي ئوحود لەبەر ئەوانە زۆر پېيوىست بۇو هيژو توانا سەربازىيەكانىيان ئاسان تىكشىنلىقىت و لهناوبىرىن و پەيكەرى (مناھ) بىرۇخىنلىقىت لەبەرئەو دەسەلەتىيان نەگاتە لوتكە و ھىچ پېڭەيەكى ئايىنى و سەربازى و بازىغانىيان نەمىنلىت، ناوچەكەشيان بلکىنلىقىت بەدەولەتى ئىسلامى تازە گەشەسەندۈوه، فراوانىكىدى دەسەلەتى موسۇلمانەكان بەسەر ئەو ناوچانەدا بۇ بېھىزىكىرىنى قورەيش و ترسانىدى خىلە عەرمەكەنانى تربۇو كەھەمان بىرگەردنەوەي قورەيشيان ھەبۇو.

ئىپىنۇ ئىسحاق دەلىت: (بە پېغەمبەرى خوايان راگەيىاند كە (بني مصطلق) بەسىرگەردايەتى حارشى كورى ئەبو ضىرار خۆيان كۆكىردووھەتەوە بەمەبەستى ھىرس
ھىزنانە سەر مەدىنە^(٧١).

واقیدی دهليت: (... نه سپ سواره کانيان لهنا وچه که خويان هاتنه ده ره و پيشوهيان کرد به ره مه دينه هه واله که يان به پيغه مبهري خواه راگه ياند نه ويش بوريده کورپ حه صبيي نه سله مي نارد بو دلنيابون له راستي هه واله که، نه ويش پاش دلنيابون له راستي هه واله که گه رايه وه خزمه ت پيغه مبهري خواه وله هاتنى سوپاکه ناگادرى كرده وه پيغه مبهري خواش خه لگي كوگرده وه پيراگه ياندن) (۷۶).

ئىبىنۇ سەد دەلىت: (پىغەمبەرى خوا بورىدەي كورى حەصىبى ئەسلىمەمى نارد بۇ ئەوهى زىاتر لەبارودۇخەكە ئاگادارى بىكانەوە ئەھىۋىش خۆى وانىشاندا كە بۇ ھاوكارىيان ھاتووە تا دواجار لەمەبەستىان تىكەيىشت كە دەيانەۋىت ھېرىش بىكەنە سەر مەدىنە ئەھىۋىش ھەوالەكەي گەياندە خزمەت يېغەمبەرى خوا).^(٧٣)

(٧١) أخرجه الطبرى (التاريخ) (٦٠٨/٢)، ابن هشام (السرة) (٢٤٧/٣)، ابن كثير (البداية) (١٨/٤).

(٧٢) أخرجه: الواقدي (المغازى) (١/٤٠٤)، والبيهقى (دلائل النبوة) (٤٦/٤).

^{٧٣}) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٦٣/٢).

پیغه‌مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ به خیرایی موسولمانانی هاندا بۇ بەزدارىکردن و دەرچوون بۇ ئەو غەزايىھ، لەئەم غەزايىھشدا پیغه‌مبهربى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ و ھاوسمەرى بەریزى عائىشەى كچى ئەبوبەكى صىدىقى لەگەل خۆيدا بىر، ھەروك خۆى دەفەرمۇيت: (پیغه‌مبهربى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ئەگەر بىيوستايە سەفەر بکات ياخود دەربچىت بۇ غەزايىھك تىرۇپشكى لەنیوان ھاوسمەرەكانىدا ئەنجام دىدا، ھەركامىكىيان ناوى دەرچووبىاھ لەگەل خۆيدا دەبىرد).^(۷۱).

(غەزايى (بني مصطلق) رۇویدا پیغه‌مبهربى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ تىرۇپشكى لەنیوان ھاوسمەرەكانىدا ئەنجامدا ھەروك كارى ھەمىشەى بۇو من لەناوياندا دەرچووم)^(۷۰). لەگەل پیغه‌مبهربى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ رۆزى دوو شەممە دەرچووين لەمەدینە كە تەنها دووشەو لەمانگى شەعبان مابۇو [حەوت سەد جەنگاوه]^(۷۲). [وە سى سەد ئەسپسوارى لەگەلدا بۇو]^(۷۷). زەيدى كورپى حارشى كرده سەركارى مەدینە لەجىگاھ خۆى. لەگىرپانەويەكى تردا [ئەبوزەرى غەفارى ياخود نومەيلەكى كورپى عەبدوللەلە لېشى داناوه]^(۷۸).

پیغه‌مبهربى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ بەپەل موسولمانانى كۆكرەدەوە و بەخیرایى رۇيىشتەن دوور رووهەكان بەسەركەدایەتى عەبدوللەلە كورپى ئوبەي بۇ يەكمەن جار لەئەم غەزايىھدا بەزداربۇون بەمەبەستى دەستخستنى دەستكەوتى شەپە دروستكەرنى پەشىۋى و ئازاوهنەنەوە دەلەپاوكى لەناو موسولماناندا و ھەولدان بۇنانەوەي جىاوازى و دووبەرەكى و ناكۆكى لە نىوانياندا لەبەر ئەمانە بەزدارى ئەم غەزايىھيان كرد، لە رىڭادا موسولمانەكان سىخورىتكى (بني مصطلق) يان دەستكىرىكەن بەر لەگەيشتنىان، پیغه‌مبهربى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ جابرى كورپى عەبدوللەلە ئەنصارى نارد بۇ كارىتكى نەھىنى و پىتىويست كاتىتكى كەرىيەوە پیغه‌مبهربى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ نويىزى دەكىد لەسەر پاشى و شترەكەي، جابر عَلَيْهِ السَّلَامُ دەلىت: (أَرْسَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ [إِحَاجَةٌ] وَهُوَ مُنْطَلِقٌ إِلَى بَنِي الْمُصْطَلِقِ [الْرَّجَعُثُ] وَأَتَيْتُهُ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَى بَعِيرِهِ [وَوَجْهُهُ عَلَى غَيْرِ الْقِبْلَةِ] فَسَلَّمَتْ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَرُدْ عَلَيْهِ [فَأَشَارَ إِلَيْهِ] وَقَالَ لِي بِيَدِهِ هَكَذَا (وَأَوْمَأَ رُهْبَرُ الراوى بِيَدِهِ تَحْوَ الأَرْضِ) وَأَنَا أَسْمَعُهُ يَقْرَأُ، يُومُنِي بِرَأْسِهِ. فَلَمَّا قَرَأَ [دُعَائِي فَقَالَ]: ((مَا فَعَلْتَ فِي

(۷۴) أخرجه: البخاري (۴۶۱).

(۷۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۰۱/۲).

(۷۶) أخرجه: الذهبى (تأريخ الإسلام) (۲۳۰/۱).

(۷۷) أخرجه: الواقدى (المغازي) (۴۰۴/۱).

(۷۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۴۰/۲).

الذی اَرْسَلْتُكَ لَهُ؟ [إِنَّكَ سَلَّمْتَ عَلَيَّ آنَّفًا وَأَنَا أَصْلِي] (و) [إِنَّهُ لَمْ يَمْنَعْنِي أَنْ أَرْدَعَ عَيْنَكَ إِلَّا أَنِّي كُنْتُ أَصْلِي] (۷۹). واته: (پیغه‌مبهربی خواه) [بُو کاریکی پیبویست منی نارد] لهنه و کاته که دهر چووم بُو غهزای (بني مصطراق) کاتیک [اگه رامه وه] پیگه‌یشتم نویزی دهکرد لهسر پشتی و شتره‌کهی [بی نهودی رووشی لهروگه (قیبله) بیت] سه‌لامم لیکرد وهلامی نه‌دامه‌وه [ئاماژه‌ی بُو کردم] بهدهستی که دابنیشم منیش گویم لَنْ بُو قورئانی دهخویند له نویزه‌کهیدا (زوھیری راوی که روداوه‌که دهگیریتهوه بهدهستی ئاماژه‌ی رووه و زهودی کرد) کاتیک تهواو بُو [بانگی کردم] فه‌رمووی: ((چیت کرد بُو نه و مه‌بهسته‌ی ناردمیت [تو سه‌لامت لیکردم بهر له ئیستا و منیش نویژم دهکرد] [وهلامم نه‌دایه‌وه هیج شتیک ریگرنه بُو لهوه‌لامدانه وهت تمها نویژکردن‌که‌م نه‌بیت)).

دواتر موسولمانان گه‌یشتنه ئاوه‌کانی (بني مصطراق) که که‌وتبووه نیوان (کدیر) بهدووری (۱۶۰ کم) و عەسفان بهدووری (۸۰ کم) له مەککه‌وه موسولمانان لهناکاو هیرشیان برده سەريان بیئه‌وهی ئاگایان له خۆیان بیت ماوهیهک خۆیان راگرت و شەریان کرد پاشان خواه گهوره تیکی شکاندن و بهزین و هەموویان دەستگیرکران تمها سەرۆکه‌کهیان نه‌بیت که ناوی (حرشی کوری ضرار) بُو، له ئیبنو عومه‌رهوه دهه‌رمویت: (پیغه‌مبهربی خواه) هیرشی برده سەر (بني مصطراق) که له بیئنگایدابوون خەریکی ئاودانی ئازه‌له کانیان بُوون شەرکرا له گەل نهوانه‌ی شەریان کرد و هەندیکیان کوژران و ئهوانی تریش دەستگیرکران، لهنه و رۆژهدا (جویریه کچی حارت) دەست پیغه‌مبهربی خواه که‌وت پاشان بُووه هاوسه‌ری به‌ریزی) (۸۰).

له گیکرانه‌وهی ئیبنو ئیسحاقیش دەلتیت: (پیغه‌مبهربی خواه) رۆیشت تاگه‌یشته سەر ئاوی (مریسیع) که ئاویکی (بني مصطراق) بُو ئەم غهزایه بهناوی غهزای ((مریسیع) هاتووه که‌بەناوی ئەم ئاوه‌وهی). له ناوچه‌ی (کدیری بەرەو کەناری دەریا) پیغه‌مبهربی خواه موسولمانه‌کانی ئاماذهکرد و خەلکه‌که‌شی بەرە و ناوچه‌که بردوو شەر دەستیپیکرد خواه گهورەش (بني مصطراق) ئیشکاند نهوهی کوژرا کوژرا ئهوانی تریش له گەل مال و منداو و ئازه‌له کانیان بُوون به‌دەستکه‌وتی موسولمانان

(۷۹) آخرجه: احمد (۱۴۵۹۴)، البخاری (۱۲۱۷)، مسلم (۵۴۰)، النسائي (۱۱۸۸)، ابن ماجة (۱۰۱۸) و اللطف مسلم والزيادة للبخاري واحمد وغيرها.

(۸۰) آخرجه: احمد (۴۸۷۳)، والبخاري (۲۵۶۱)، ومسلم (۱۷۳۰)، وابوداود (۲۶۱۶، ۲۶۳۳).

و پیغەمبەربی خواش دابەشىكىردن بەسەر موسولماناندا)^(٨١). لە گىرانەوهىيەكى تردا: (پیغەمبەربی خوا مال و مندالىتكى ئىجگار زۇرى دەستكەوت و بەسەر موسولمانەكاندا دابەشىكىرد لە ناوابياندا (جوپىريەي كچى حارت) ھەبۇو كە گەورەي ئافرەتانى ھۆزەكەي بۇو)^(٨٢). لە گىرانەوهىيەكى تردا: (لەئەنچامدا دە كەسيان لېكۈزرا ئەوانى تريش ھەمموسى بەدىل گىران)^(٨٣).

حافظ ئىينو حەجر ھەردوو گىرانەوهىكەي كۆكىدووھەتەوە و دەلىت: (پىندەچىت لەكتى دەستپېكىردىنى شەرەكەدا (بني مصطلق) كەمىك خۇيان راڭرتىت كاتىك كوزراو زۇربۇو لەناوابياندا شىكتىيان خوارد و رايانكىرد و كتوپر موسولمانەكان گەيشتنە سەريان ئەوان لەسەر ئاوهكە خۇيان گرتەوە و پىزىيان بەست و دامەززان وەك خۇئامادەكىردىن دووبارە بۇ جەنگ و دواجار شەر دەستپېكىردىوە لەنیوانىياندا پاشان موسولمانەكان سەركەوتىن بەسەرياندا)^(٨٤). دروشمى موسولمانەكان لەئەم غەزايەدا برىتى بۇو لە (ئەى سەركەوتتوو بکۈزە، بکۈزە).

لە سنانى كۈرى وېرى جوهەنى دەفەرمۇيت: [«كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ فِي غَزْوَةِ الْمُرْيَسِعِ (وهي) غَزْوَةُ بَنِي الْمُضْطَلِقِ فَكَانَ [شعارنا]: ((إِنَّمَا نَصْرُورُ أَمْثَ أَمْثَ))»]^(٨٥). واتە: (لەگەن پیغەمبەربى خوا بەزدارى غەزاي (مرىسەع)مان كرد كە غەزاي (بني مصطلق) بۇو دروشىمان برىتى بۇو لە (ئەى سەركەوتتوو بکۈزە، بکۈزە). پیغەمبەربى خوا ماوهىيەك لەخاكى دووژمندا مايەوە و بتە گەورەكەي كە ناسرابۇو بە(مناھ) تېشكەناند وە بىتخانەكەي رپوخاند. لە عورۇھى كۈرى زوبەيرەوە دەفەرمۇيت: (پیغەمبەربى خوا غەزاي (مرىسەع) كۆتاي پېھىنە ھەرلەئەو شەھەدا (مناھ)ى گەورەي تاغۇھى تىشكەناند و پەرسەنگاکەشى رپوخاند كە كەمتوپۇو نىيان سەررووی (مشلىل) و دەريياوه)^(٨٦).

(٨١) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (٦٠٤/٢)، وابن هشام (السيرة) (٢٤٦/٣)، وسنده ضعيف كما قال الشيخ الالبانى في تخريج فقه السيرة (ص: ٣٠٨)، وأخرجه: البىهقى (الدلائل) (٤٦/٤).

(٨٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٨/٢٤)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٤٢/٦): رجاله ثقات.

(٨٣) أخرجه: الواقعى (المغازي) (٤٠٧/١).

(٨٤) أنظر: (فتح البارى) (٥٤٢/٧).

(٨٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٤٩١٣/٣)، والطبرانى (الكبير) (٦٤٩٦) واستناده حسن كما قال الهيثمي (المجمع) (١٤٥/٦)، وقال الارناؤوط فى تخريج (زاد المعاد) (٩٩/٣): أخرجه أبو الشيخ في (أخلاق النبي ﷺ) (ص: ١٥٥) (رقم: ٤٧٤) باسناد منقطع، وقال صاحب (صحيق السيرة) (رقم: ٤٠٩): استناده حسن.

(٨٦) أخرجه: ابن أبي حاتم (التفسير) (٢٥٠/٤)، وقال الحافظ في (الفتح) (٨٣٧/٨): مرسل جيد.

ھەولدان بۇ ھەلگىرساندى ئازاوه لە نىوان كۆچكارەكان و پشتىوانەكاندا

سەرۆکى دوور و وەكان عەبدوللائى كورى ئوبەي ھەلىكى قۆستەمەد ئەويش بەرپەداویك بۇو لە نىوان كەسىكى كۆچكارو يەكىكى پشتىواندا رۇویدا ويستى بەئەم جۆرە دەمارگىرى خىلا يەتى بورۇزىنىت ئازاوه و پەشىۋى و ناكۆكى بنىتەمەد لە نىوان كۆچكردو وەكان و پشتىوانەكاندا، لە راستىدا ئەم رۇودادە بۇوە ھۆى دەرخستنى رۇوى راستەقىنە ئەوان بۇ موسولمانان.

لە زەيدى كورى ئەرقەممەد دەلىت: (بەزدارى ئەم غەزايەمان كرد لە گەل پېغەمبەرى خواھ لە كىمان لە عەرەبە دەشتەكىيەكان لە گەلدا بۇو پەلەمان دەكىد بۇ گەيشتن بە ئاوهكە بەلام دەشتەكىيەكان ھەمموو جار پېشمان دەكمەتون، يەكىك لە ئەوان زۇوتىر گەيشتە سەرئاوهكە، حەوزىكى لىدرۇست كرد و چواردەورەكەي لە بەرد ھەلچىن و رېكى خىست بۇ [هاوەلە كانى] خۆى ھەتا دىن لە ئەۋىدا: پياويكى ئەنصارى ھات بەرەو لای حەوزەكە و رېشمەمى و شترەكەي شلكردبۇوەدە بۆئەوهى ئاوا بخواتەمەد كۆچەرىيەكە رېكەنەدەش بەردىكى لە دىوارى حەوزەكە دەرھەيناو فەرىدىا يە ناو ئاوهكەمەد و ئاوهكەش رېزاو لە بەرەي رۇيىشت و لېلىبوو وە كەمى كىد و، كۆچەرىيەكەش تۈرەبۇو دارىكى بەرزىكەدەمەدە كەشەرە ئەنصار پېيەكەداو سەرى شakan].^(٨٧).

لە گەڭىرانەوهكە ئىبنو ئىسحاقدا دەلىت: (كاتىك غەزاي (بني مصطلق) تەواو بۇو پېغەمبەرى خواھ و هاوا لە ئەسەر ئاوهكە خىوەتكەمەيان ھەلدا بە مەبەستى ماوهەيەك مانەمەد لە ئەۋىدا، خەلکەكەش ئاوابيان دەبرەد، عومەرى كورى خەطاب كەنلىكى كىرى گرتەيەكى لە ھۆزى غەفارى لە گەل بۇو بەناوى (جەھجاھى كورى مەسعود) جلمۇي ئەسپەكە ئەرادەكىشا لە سەر ئاوهكە لە گەل سینانى كورى وەبرەي جوھەينى ھاۋپەيمانى بىنى عوفى كورى خەزرەج بۇو بە شەريان).^(٨٨).

(٨٧) أخرجه: الطبراني (الكبير)، ٥٠٤١ (٣٣١٣)، والترمذى (٤٨٨/٢)، وقال حسن صحيح واللفظ له، والحاكم (٤٨٨/٢) وصححة ووافقة الذهبى، وقال الشيخ الالباني في (صحيح الترمذى) (٢٦٤٠): صحيح الاستناد.

(٨٨) أخرجه: الطبى (التاريخ) (٦٠٤/٢)، وابن هشام (السيرة) (٢٤٥/٣)، واللفظ له، والبىهقى (الدلائل) (٤٦/٤)، ويؤىدە روایة عروة وقال عنه الحافظ (الفتح) (٧٣٨/٨): مرسل جيد، واصله في الصحيحين، وقال صاحب (صحیح السیرة)

دۇو گىرانەوە تىرىش ھەن چۈنىيەتى رۇودانى ئەم كارەساتەمان بۇ باسىدەكەن
كە لەنىوان ئەو دۇو كەسەدا رۇویداوه:

لە جابرەوە دەلىت: ([اللهُ أَكْبَرُ] پىغەمبەرى خوا بەزدارى غەزاي (بىنى مىصلق) مان كرد)^(٨٩) [لەناو كۆچەرىيەكان كەستىكى سو Ubەتچى هەبۇو بەدەستى لەپشتى ئەنصارىيەكى دا ئەنصارىيەكەش زۇر توپبۇو لەسەر ئەمە بۇو بەشەريان ئەنصارىيەكە هاوارى دەكىردى)^(٩٠) ئەنصارىيەكان و كۆچەرىيەكەش هاوارى دەكىردى كۆچكارەكان [خەلکەكەش كۆبۈونەوە لەسەر هەردوولايىان ھەندىكىيان دەيانتۇت: كۆچكارەكان هاواربىمان گەنى و فريامان كەون ھەندىكىش دەيانتۇت: ئەنصارىيەكان بىمان گەنى و فريامان كەون]^(٩١). [ئىنجا بۇو بەكىشىمە كىشىمىان تاوهكى كەوتىنە ناوبىزىوانىيان]^(٩٢). دەلىت: كاتىك پىغەمبەرى خوا ئەمە بىست فەرمۇوى: ((ما بائى دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ)) (ئەوه چىيە؟ هاواركىرنى سەرەتمى نەفامى دەكەن) [پاشان فەرمۇوى: ئەو كىشىمە چىيە؟]^(٩٣) وتمان: [ئەى پىغەمبەرى خوا دۇو مېرىد مندال بۇو بەشەريان].^(٩٤) يەكىك لە كۆچەرىيەكان لە يەكىكى ئەنصارى داوه. فەرمۇوى: ((دَعْوَهَا فَإِنَّهَا مُنْتَهَىٰ وَفِي رِوَايَةِ [خَيْثَةَ]: [لَا بَأْسَ, لَيَنْصُرِ الرَّجُلُ أَخَاهُ ظَالِمًاً أَوْ مَظْلُومًاً, فَإِنْ كَانَ ظَالِمًاً فَلَيُنْصَرَهُ, فَإِنَّهُ لَهُ نُصْرَةٌ, وَإِنْ كَانَ مَظْلُومًاً فَلَيُنْصَرَهُ])^(٩٥). واتە: (وازى ليھىنن ئەوه بۇگەنە لە گىرانەوەيەكى تىردا [ئەوه پىسە] هيچى تىدا نىيە ھەمۇو كەسىك با براڭە خۆى سەربىخات ئەگەر سىتم كاربىت پىگەي نەدا سىتمەكەي بىكەت، ئەوهش سەركەوتىنە بۇ ئەو ئەگەر سىتم لىكراو بۇو پشتى بىگىت و سەربىخات).

[جابر دەلىت: ئەنصارىيەكان ژمارەيان زۇرتىر بۇو لە كۆچكارەكان لەسەرتاي
ھاتنىيان بۇ مەدینە پاشان كۆچكاران ژمارەيان لەئەوان زىاتىر بۇو]^(٩٦). (ھەوالى

(٤١٣): حسن لغيرة.

(٨٩) آخرجه: احمد المساند (١٥٢٢٣) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(٩٠) آخرجه: البخاري (٤٩٠٣).

(٩١) آخرجه: احمد المساند (١٤٦٣٢) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(٩٢) آخرجه: ابن أبي حاتم (التفسير) (٢٧/٥) وقال الحافظ (الفتح) (٨٣٧/٨): مرسى جيد.

(٩٣) آخرجه: البخاري (٣٥١٨).

(٩٤) آخرجه: مسلم (٢٥٨٤).

(٩٥) آخرجه: احمد (١٤٤٦٧) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، ومسلم (٢٥٨٤).

(٩٦) آخرجه: البخاري (٤٩٠٥).

نهم رووداوش گمیشت به عهدوللای کوری نوبه‌ی) (سهرؤکی دوورووه‌کان) له گیرانه‌وهیه‌کی تردا: (همو دوورووه دل نه خوشه‌کان خویان دایه پال عهدوللای کوری نوبه‌ی و پیمان وت: تو جی نومیدمان بسویت و هانت ده‌داین نیستاش سود و زیانت به‌دهست نییه و هئو جل شرو گمپیدانه‌ت به‌سهر نیمه‌دا زالکرد که (مه‌بستیان له‌تازه کوچکاران بwoo)^(۹۷). (عهدوللای کوری نوبه‌ی تورهیبو پاشان وتی: [نهوهشیان پیمان کرد نیمه به‌سهر خوماندا زالمانکردن له‌لاتی نیمه‌دا زوربوون و زیادیان کرد]^(۹۸). [تا کار گمیشه نهوهی به‌گزماندا دین و شهربمان له‌گهله دهکمن]^(۹۹). دواتر به‌نهوانه‌ی دهورو پشتی خوی وت: (ئیوه هیچ مه‌به‌خشن به‌نهوانه‌ی له‌گهله بخنه‌مبه‌ردن بو نهوهی له‌دهوری کونه‌بنهوه و بلاوهی لیکه‌ن (مه‌بستی خه‌لکه کوچکاره‌کان بعون) چونکه نهوان له‌گهله پیغامبر ﷺ خواردنیان ده‌خوارد و له مزگه‌وت ده‌مانه‌وه نه‌نصاریه‌کانیش خواردنیان بو ثاماده ده‌کردن پاشان وتی: (نه‌گهمر نهوانه دهوری (محمد) یان چوّل کرد ئینجا خواردن بو (محمد) به‌رن بو نهوهی بو خوی لی بخوات له‌گهله نهوانه‌ی له‌گهله‌لیدان پاشان به هاوه‌لانی خوی وت)^(۱۰۰): اوه‌للاهی نه‌گهمر گه‌راینه‌وه بو مه‌دینه ده‌بیت به هیزو خاوون ده‌سه‌لاته‌کانمان بنهیزو زمبوونه‌کانی شار ده‌بکه‌ین ئینجا رهوی کرده ئاماده‌بیووانی دهوری خوی له خزمه‌کانی و پیتوتن: نهوه خوتان چیتان به خوتان کرد؟ ولاتان بو خسته سه‌پشت و مالتان له‌گهله به‌شکردن وله‌للاهی نه‌گهمر دهستان به‌سامانی خوتانه‌وه بگرتایه و هیچتان پینه‌به‌خشینایه [نه‌وکاته له ولاته‌که‌تانه‌وه به‌رهو شوینیکی تر ده‌رُویشن]^(۱۰۱).

زهیدی کوری نه‌رقه‌م ده‌لیت: (من له‌پشتی ماممه‌وه سواری و شتره‌که بووم گویم له فسه‌کانی عهدوللای بو نیمه له خالوانیان بعون) فسه‌کانم بو مامم گیرایه‌وه نه‌ویش رویشت به پیغامبری خواه ﷺ وت: [پیغامبری خواش ﷺ ناردي به‌شوین عهدوللای کوری نوبه‌یدا] نه‌وکاته له ولاته‌که‌تانه‌وه به‌رهو شوینیکی تر

(۹۷) آخرجه: ابن ابی حاتم (التفسیر) (۲۷/۵)، وقال الحافظ في (الفتح) (۸/۸۳۷): مرسل جيد.

(۹۸) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۴۰/۳).

(۹۹) آخرجه: البخاري (۳۵۱۸). آخرجه: البخاري (۳۵۱۸).

(۱۰۰) آخرجه: الترمذی (۳۳۱۳)، وقال الشیخ الالبانی في (صحیح الترمذی) (۴۰/۲۶۴۰): صحیح الاسناد.

(۱۰۱) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳/۲۴۶).

و [بیانوی هینایه وه] [به نهاده وه] قسانه‌ی نه کرد ووه ها وله کانی نه و دو و رووهش هاتن سویندیان خوارد له سه ری، وه پیغه مبه ری خواش ها با وه پیکردن منیش به درو خرامه وه و [نه نصاری بیه کانیش که وتنه سه رز هشت کرد نم]. [نه ندیک ها وله لانی عه بدوللای کورپی نوبه‌ی له به ردهم پیغه مبه ردا دهیانوت: نهی پیغه مبه ری خوا ها ده کریت نه و میرد منداله به هله دا چو و بیت و قسه کانی نه وی جوان نه بیست بیت و تیی نه گه یشت بیت]. [دواتر و تیان: پیغه مبه ری خوا ها زهیدی به درو خسته وه] [مامم هات بف لام و تی: نه ودت ده ویست پیغه مبه ری خوا و موسو لمانان لیت توره بن]، [لیره دا دو و چاری خهم و خه فه تیکی گه وره بوم هاو شیوه نه بیو له زیان مدا] [گه راممه وه ماله وه زور به دلتنه نگی و غمه مباریه وه]. [دواتر نو وستم].

[عومه‌ری کوری خه طاب کاتیک ئەوهی بیست هات بۇ خزمەت پېغەمبەرى خوا
خوا وەتى]: [لەم گھری ئەی پېغەمبەرى خوا بالەگەردى ئەو دوورۇھ بىدەم پېغەمبەرى خواش فەرمۇوی: ((ياعمر) دەعە لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّداً يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ»] (۱۰۵) [لَا وَلِكُنْ أَدَنْ بِالرَّحِيل]. واتە: ((ئەی عومه‌ر اۋازبەينە خەلگى دەلىن محمد ھاوهەلنى خۆ دەكۈزۈت]. ئەو كاره ناكەين بەلگو فەرمان دەددەم بە رۇيىشتەن و باركىردىن لىرە)، ئەويش لە كاتىكدا بۇو كە پېغەمبەرى خوا ھەرگىز تىايىدا نەدەر قۇيىشتەن كەمەش ھەستان و بارىيەن كردى.

ئىبىنۇ ئىسحاق دەلىت: [لەئەو كاتەي پېغەمبەرى خوا بېپارى رۇيىشتىنى دا و رۇيىشتىن گەيشتن بە ئۆسەيدى كورى حوضەيرى ئەنصارى سەلامى لە پېغەمبەرى خوا كەردى و وەلامى دايەوە و پاشان وتى: ئەي پېغەمبەرى خوا وەللەھى توڭىدە كاتىكدا دەرۋىيت كاتى رۇيىشتىن نىيەھەن ئۆتكۈزۈچەن ئەنەن ئەنەن ئەنەن فەرمۇسى: ((أَوْ مَا بَلَغَكَ مَا قَالَ صَاحِبُكُمْ))؟ واتە: ((نەت زانىوھە و پىت نەگەيشتىوھە هاودەكەتان چى وتووھە؟ وتى: كام ھاودە ئەي پېغەمبەر ئەنەن ئەنەن ئەنەن فەرمۇسى: (عَبْدُوَلَلَّا كورى ئوبىھى) وتى: چى وتووھە؟ فەرمۇسى: ((زَعَمَ أَنَّهُ إِنْ رَجَعَ إِلَى الْمَدِينَةِ أَخْرَجَ الْأَعْزَى مِنْهَا الْأَذْلَ)) واتە: ((پىيى وايە بگەرېتىنەوە بۇ مەدينە دەسىھەلات

(١٠٢) أخر حه: السخاري (٤٩٠٣-٤٩٠١).

^{١٠٣} أخرجه ابن هشام (السرة) (٢٤٦/٣)، والطبرى (التاريخ) (٦٠٤/٢)، والسيهقى (الدلائل) (٤٦/٤).

(١٠٤) أخرجه: الترمذى (٣٣١٤)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذى) (٢٦٤١).

^{١٠٥} أخرجه: البخاري (٣٥١٩)، ومسلم (٢٥٨٤)، أبو داود (٢٧٥٣)، ابن حبان (٥٩٩٠) واللفظ له.

داره کان زهبوونه کان دهرده کمن) و تی: ئهی پیغمبری خواهی سویند به خوا تو نه و
و دهرده نیت له مه دینه ئهگه ر حمز بکمیت وه للاهی ئه و بیریزو زهبوونه و تو ش
ده سه لاتدار و بپریزی لامان، پاشان و تی: ئهی پیغمبری خواهی نه مری بنوینه
له برامبهری دا وه للاهی که خواهی په روه ردگار تؤی بو ناردين خزمه کانی خه ریکی
در وستکردنی تاجی پاشایه تی بون بؤی تا بیکنه سه ری، ئه و ئیستا وا هم است
ده کات تو ده سه لاتت لن زه و تکردووه، پیغمبری خواهی ئه و روزه خه لکه که بی به
رپیشتن سه رقال کرد هه تا ئیواره شه و دکه شی تابه بانی، سه ره تای ئه و روزه ش هم رله
رپیشتن دابون هه تا گرمای رپر زوری بو هینان ئینجا له شوینیک خستیان پاش
که میک بهه وی زور رپیشتنیانه و خه ویان لیکه ووت پیغمبری خواهی ئه م ری
رپیشتنه بی ئه وه کرد تا خه لکه که سه رقال بکات قسه و قسه لوك له سه ره بدو لای
کوری ئوبهی نه کهن که سه ربکیشیت بو نانه وهی ئاز اوه له ناو موسولمانه کاندا^(۱۰۶).

[زهید ده لیت کاتیک له گه ل پیغمبری خواهی ده رپیشتم.... سه رم داخستبوو
به خه مباری پیغمبری خواش^{۱۰۷} گه يشته لام و گویچکهی راته کاندم به زه رده خه نه وه
ته ماشای کرم ئه وه نه دلخوشی کرم و دک ئه وهی که بنه مری له دونیادا بمی نمه وه
پاشان ئه بوبه کری صدیق پیم گه يش و تی: پیغمبری خواهی چی پی و تیت؟
منیش و تم: هیچ شتیک ته نه ئه وه نه نه بیت دهستی به گویچکه مدا هیناو به روم دا
پیکه نی ئه ویش و تی: مژدهت لیبیت پاشان عومه ری کوری خه طابیش پیم گه يش
بهه مان شیوهی ئه بوبه کرم و دلام دایه وه کاتیک رپر بورو وه پیغمبری خواهی
سوره تی (المنافقین) ای بومان خوینده وه^(۱۰۷). [پیغمبری خواهی^{۱۰۸} بانگی کردمه لای
خوی منیش هه ستام چووم] [سوره ته کهی بو خوینده وه دواتر هرم مووی]: (إِنَّ اللَّهَ قَدْ
صَدَّقَكَ [یَا زَيْدُ] فَدَعَاهُمُ النَّبِيُّ^{۱۰۹} (ای: المناقین) لِيَسْتَغْفِرَ لَهُمْ، فَلَوْا رُءُوسَهُمْ وَ كَانُوا رِجَالًا أَجْمَلَ
شَيْءٍ). و اته: خواهی گهوره راستگویی تؤی ده رخست (ئهی زهید) پاشان پیغمبری
خواهی^{۱۱۰} بانگی دو و روه کانی کرد بو ئه وهی دا وی لیخوش بونیان بو بکات له لای
خواهی گهوره به لام ئه وان که وتنه سه ره بادان به له خوبایی بونه وه و گویپایه لی
نه کردن و هه مووشیان پیاوانیکی رپخسار جوان بون^(۱۱۱).

(۱۰۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۴۶/۳).

(۱۰۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۰۴۱)، الترمذی (۳۳۱۳)، والحاکم (۴۸۸/۲) وصححه ووافقه الذهبي، و صحح اسناده
الشيخ الالباني رحمة الله في (صحیح الترمذی) (۲۶۴۰).

(۱۰۸) أخرجه: البخاري (۴۹۰۲، ۴۹۰۱).

ھەلکردنى بايەكى بەھېز بۇ مردىنى سەركەدەيەكى دوورۇوهكان

لەرىڭاى گەرانەودا بايەكى توندى بەھېز بەسەر موسولمانەكاندا ھەلکرد بەجۇرلىك ترسىيان لىنىشت، پىغەمبەرى خوا ﷺ پىنى راڭەياندىن كە ئەوه لەبەر مردىنى گەورە پياوىكى دوورۇوهكان ھەلکردووه، ئىبىنۇ ئىسحاق ﷺ دەلىت: (لەدوايدا پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى رۆيىشتى بۇ خەلکەكە دەركرد و پىگاى حىجازى گىتمەبەر ھەتاوهەكى گەيشتە حىجاز لەسەرو ئاوى نەقىع لەسەر ئاوىكى ھەلقولاۋى سارد و سازگار دابەزىن و خستيان كە ناوى (بىقعا) بۇو پاشان پىغەمبەرى خوا ﷺ رۆيىشت [كاتىك نزىك مەدینە بۈونەوه]^(١٠٩). بايەكى بەھېز بەسەر خەلکەكەدا ھەلکىرد [ھەتا واى لىپەتەت بارەكانى دەخستن]^(١١٠). [وە زۇرى نەمابۇو سوارەكانىش بخاتە ژىرخۇلەوه و بىزريان بىكات]^(١١١). خەلکەكە ترسىيان لىنىشت پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: ((لَا تَخَافُوهَا، فَإِنَّمَا هَبَتْ لِمَوْتٍ عَظِيمٍ مِّنْ عُظَمَاءِ الْكُفَّارِ فِي رِوَايَةٍ [بُعْثَتْ هَذِهِ الرِّيحُ لِمَوْتِ مُنَافِقٍ] فَلَمَّا قَدِمُوا الْمَدِينَةَ وَجَدُوا رِفَاعَةَ بْنَ رَيْدٍ بْنَ التَّابُوتِ، أَحَدَ بَنِي قَنْعَانَ، وَكَانَ عَظِيمًا مِّنْ عُظَمَاءِ يَهُودَ [وَكَانَ قَدْ أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ، وَكَانَ كَهْفًا لِلْمُنَافِقِينَ، مَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي رِوَايَةٍ [فَوَجَدُنَا مُنَافِقًا عَظِيمًا النُّفَاقِ مَاتَ يَوْمَنِدِ]^(١١٢)). واتە: ((لَيْسَ مَهْرَسِنَ ئَهُو ھەلکردووه لەبەر مەردىنى يەكىك لەسەركەدەكانى بىباوهەن. لە گىرەنەوەيەكى تردا [ئەو بايە نىردرادە بۇ مردىنى دوورۇويەك] كاتىك گەيشتنەوه مەدینە بىستيان رېفاعەمى كورى زەيدى كورى تابوت مەردووه كەيەكىك بۇو لەسەركەدەكانى جولەكەى بنى قەينوفاع [كە بەرۋالەت موسولمان بۇونى خۆى ئاشكرا كردىبوو] لە ژىرەوش لەگەل دوورۇوهكان دەستى تىكەل كردىبوو بەمردىنى لەئەو رۆزەدا كەلىنىكى لەرىزى دوورۇوهكاندا دروست كرد)).

(١٠٩) آخرجه: مسلم (٢٧٨٢)، احمد (١٤٣٧٨) وقال محقق: حديث صحيح استناده قوي على شرط مسلم.

(١١٠) آخرجه: ابن حبان (٦٥٠٠) وقال محقق: حديث صحيح.

(١١١) آخرجه: مسلم (٢٧٨٢).

(١١٢) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٤٧/٣)، والطبرى (التاريخ) (٦٠٤/٢)، مسلم (٢٧٨٢)، وأحمد (١٤٣٧٨) وقال محقق: حديث صحيح، ابن حبان (٦٥٠٠) وقال محقق: صحيح، وابو يعلى (٢٣٠٧)، واللفظ ابن اسحاق والزيادة للمسلم وابن حبان.

لەگىرانەوەيەكى تردا [بىينيان ئەو رۆزه دوورۇويەكى گەورە لە دوورۇوهكان مردووه]. لەگىرانەوەيەكى تردا جابر ﷺ دەلىت: (لەگەن پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇم بايەكى بۇگەنى پىس هەلىكىد فەرمۇوى: ((أَتَدْرُونَ مَا هَذِهِ؟ هَذِهِ رِيحُ الْدِّينِ يَغْتَابُونَ الْمُؤْمِنِينَ) واتە: ((دەزانن ئەو بايە چىيە؟ ئەوه باو بۇنى ئەو كەسانەيە كە غەيىبەتى باوەرداران دەكەن)). لە گىرانەوەيەكى تردا ((إِنْ أَنَّا مِنَ الْمُنَافِقِينَ اغْتَابُوا أَنَّا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَبَعْثَتْ هَذِهِ الرِّيحُ لِذَلِكَ))^(١١٢) واتە: ((خەلکىك لە دوورۇوهكان غەيىبەتى خەلکىك لە موسولىمانە كانيان كەرسىدە سروشىتىكەن هىچ پەيوەندىيەكىان موعجىزەيەكى پىغەمبەرى خوايە ﷺ ئەكىنا دىارىدە سروشىتىكەن هىچ پەيوەندىيەكىان نىيە بە ژيان و مردىنى هىچ كەسىكەوە (بۇ زياتر دلىتايى سەپىرى باسى مردىنى ئىبراھىم كورى پىغەمبەرى خودا ﷺ بکە).

ئەم پەرداوادش ھەريەكە لە موسای كورى عوقبەئەو عورۇھى كورى زوبەير باسياڭىركەدووه و دەلىن: (كەتىك پىغەمبەرى خوا ﷺ گەيشتە سەر ئاۋى (بىقعا) لە سەر رېڭاى عوسفان خەلکەكە باريان دادەگرت و پشتىان لېكىرەدەوە و بەمەبەستى حەسانەوە و سرهوتىن، دووجارى بايەكى بەھىز بۇون بە جۇرىڭ ترسىيان لېنىشت وترى: ئەم پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەو بايە چىيە لەئەم كاتەدا؟ پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى: ((مَاتَ الْيَوْمُ مُنَافِقٌ عَظِيمُ النَّفَاقِ؛ وَلَذِلِكَ عَصَفَتْ، وَأَنِسٌ عَلَيْكُمْ مِنْهَا بَأْسٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، وَكَانَ مَوْتُهُ غَائِظًا لِلْمُنَافِقِينَ)) واتە: ((ئەمپۇچەكىك لە گەورە دوورۇوهكان مردووه، ھەر لە بەر ئەوهشە ئەم بايە ھەلىكىرەدووه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) بۇ سەر ئىيەوە هىچ زيانىكى نابىت، مردىنەكەشى دوورۇوهكانى خەمفەتبار و تۈرەكەدووه)). لە كۆتايى ئەو رۆزەدا بايەكە خىست و خەلکىش خۇيان كۆكىرەدووه و بۇ ئەوهى بىرۇن، لەناو و شترەكاندا و شترى پىغەمبەرى خوا ﷺ دىارىنەما، ھاودەلە بەرىزەكان بەپەلە رۇيىشتن بۇ دۆزىنەوهى، يەكىك لە دوورۇوهكان كەلەناو ئەنصارىيەكاندا بۇو وتى: ئەوه ئەوانە وابەگۈرجى بۇ كۆئى دەرۇن؟ ھاودەلەكان وتىيان: بۇگەرەن بەدوايى و شترەكە پىغەمبەرى خوا ﷺ كە ونبۇوه.

دوورۇوهكەش وتى: ئايى خوا بۇ پىيى نالىت و شترەكەى بۇ كۆئى چووه و لە كۆئىيە؟! ھاودەلەكان قىسەكەيان پىناخۇش بۇو پىيىان وت: خوا بت كۆزىت دوورۇويى دەكەيت،

(١١٢) آخرجه: البخاري (الادب المفرد) (٧٣٢، ٧٣٣) وحسنە الشیخ الالباني رحمه الله في (صحیح الادب المفرد) (٥٦٢، ٥٦٣).

ئەی بۆچى غەزا دەگەيت كە ئەوهت له دىلدىا يە؟ دوورۇوەكەش و تى: هاتووم لەگەلتان تاكو شتىكىم لە دونيا دەست بکەويت، وەللاھى (محمد) ھەوالى زور گەورەترمان لە ونبۇنى و شترەكەي پىددەدات! ھاودەلەكانى سەرزەشتىيان كرد و پېيان و تى: وەللاھى تۇ و ئىيمە ھەرگىز بەيەكەوھە ئەنڭەر بمانزانىايە ئەوه لەدل و دەرروونتىا يە بۇ ساتىكىش لەگەن تۇدا نەدەبۈوين، دوورۇوەكە ماوەيەك لەگەلیان مایەوھە، پاشان ھەستا و بە حبىيەتىن خواي گەورەش بە ويستى خۆي قىسە كانى گەياندە پېغەمبەرى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ و گۈي بىستى بۇو، پېغەمبەرى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فەرمۇو: دوورۇوەكەش گۈيى ليپۇو ((إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُنَافِقِينَ شَمِّتَ أَنْ ضَلَّتْ نَاقَةً رَسُولُ اللّٰهِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فَقَالَ: أَفَلَا يَعْدُنُ اللّٰهُ إِمَّا كَانَ رَاجِلَةً، وَإِنَّ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَخْبَرَنِي إِمَّا كَانَتْ، وَلَا يَعْلَمُ الغَيْبَ إِلَّا اللّٰهُ وَإِنَّهَا فِي هَذَا الشَّعْبِ الْمُقَابِلِ لَكُمْ وَقَدْ تَعَلَّقَ زِمَانُهَا بِشَجَرَةٍ)).

واتە: ((پىاوايىك لە دوورۇوەكان خۆشحالە كەوشترەكەي پېغەمبەرى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بىزربۇوە دەلىت: ئەوه بۇ خوا شوينى و شترەكەي پېنالىت تالىتى نەگەرىن من خواي پەروردىگار ھەوالى پىدام كەلەكويىيە، ھىچ كەسىش غەيب نازانىت تەنها خواي گەورە نەبىت و شترەكە ئەوهتا والەناو ئەو دۆلەتى بەرامبەرتانە پېشىمەكەي بەدارىكەوھە گىربۇوە و بەستراوەتەوھە پاشان ھىتىنایانەوھە بەئەو شىۋىدەيى كە فەرمۇو، دوورۇوەكەش بە خىرايى رۇيىشت تاگەيشتە ئەو كەسانەيى كە قىسەكەي لە لاکىرىدۇوون ئەوانىش لە شوينى خۆيان دانىشتىبوون و كەسىان لە شوينى خۆيان ھەلنىستاپۇون و تى: سوينىتان دەدمەم بە خوا ھىچ كەسىك لەئىوھە لە شوينى خۆي ھەلنىستاۋە و چوو بىت بۇ لاي (محمد) قىسە كانى منى بۇ گىرپابىتەوھە؟ و تىان: وەللاھى شتى وانەبۇوە كەسمان لە شوينى خۆي ھەلنىستاۋە لە دەۋاى رۇيىشتىنى تۇ لەلامان، و تى: من گۇېبىستى قىسە كانى خۆم بۇوم لە لاي محمد بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وەللاھى ئەمۇرۇ موسولمان بۇوم، من گومانم ھەبۇو لە سەر پېغەمبەر رايەتى ئەو. گەواھى دەدمەم كە ئەو بېغەمبەرى خوايە بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ھاودەلەكانى و تىان بىرۇ بۇ لاي پېغەمبەرى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بۇ ئەوهى داواي لىخۇش بۇونت بۇ بىكت لاي خواي گەورە، پاشان چووھە خزمەت پېغەمبەرى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ و دانى نا بە تاوانەكەيدا و پېغەمبەر يىش بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ داواي لىخۇش بۇونى بۇ كرد لاي خواي گەورە جابر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دەلىت: پاشان گەرایىنهوھە بۇ مەدینە بىتىمان ئەو رۆزە يەكىك لە سەرانى دوورۇوەكان مردووھە)).^(۱۱۴)

(۱۱۴) أخرجه: ابو نعيم في (الدلائل) (رقم: ۴۴۳)، والبيهقي في (الدلائل النبوة) (۵۹/۶).

عهبدوللای کوری عهبدوللای کوری ئوبهی داوای مؤلهت دهکات له پیغمه‌بهری خواه بُو کوشتنی باوکی

عهبدوللای هاوەلیکی بەرپیزی پیغمه‌بهری خوابوو ناوی خۆی (حریاب) بwoo پیغمه‌بهری خواه ناوی گۆری بُو عهبدوللای (واته: بەندەی خوا) پاشان خوا لىنى رازى بىت لەجهنگى يەمامە لهگەم موسەيلەمەى درۆزىن شەھيد كرا.

عکرمە و ئىبىنۇ زىد دەلىن: (عهبدوللای لەرپۇرى باوکىدا كەناوى عهبدوللای کورى ئوبهی بwoo لەسەر پىگای چۈونە ژۇورەوەي مەدىنە راوهستا بwoo پىتى وت: بومستە سويند بە خوا ناچىته ناو شارەتاوەكى پیغمه‌بهرى خواه مۇلەت نەدات كاتىك پیغمه‌بەر هات داواي مۇلەتى چۈونە ناو شارى ليىكىد پیغمه‌بهرى خواش مۇلەتى داوا عهبدوللای کورى لهگەلیدا رېۋىشت هەتا بردىيە ناو مەدىنە).^(۱۱۵) وە پىتى وت: (وەللاھى ناجىتە ناو شارەتاوەكى دانى پىدانەنىيت كە تۆ زەبۈون و بىدەسەلاتتىت و پیغمه‌بهرى خواه دەسەلاتدار و پىزدارە، ئەويش دانى پىياناو ئەمەدە كرد).^(۱۱۶) عهبدوللای هەربەئەوە نەھەستا داواي مۇلەتى له پیغمه‌بهرى خواه بُو ئەوەدی باوکى بکۈزىت، پیغمه‌بهرى خواه رېڭەت نەدا و داواشى ليىكىد ئەوەندەي لە ژيانىدا ماوه بەباشتىرين شىوه هەلسوكەوتى لهگەلدا بکات.

لە ئەبو ھورمیرەوە دەفەرمۇيت: [عهبدوللای کورى عهبدوللای وتى: سويند بەئەو زاتەي رېزى لە تۆ گرتۇوە ئەگەر بەتەويت كەللە سەريت بُو دىتىم؟ پیغمه‌بهرى خواش فەرمۇوى: ((لَا وَلَكِنْ بِرَأْ أَبَاكَ وَأَحْسِنْ صُحْبَتَهُ)) واته: ((نەخىر بەلکو چاکە لهگەم باوكت بکە و بەباشتىرين شىوهش رەفتارى لهگەلدا بنوينە)).^(۱۱۷) لە كىپانەوەيەكى تردا ((بَلْ تَرَقُّقَ بِهِ وَنُحْسِنُ صُحْبَتَهُ مَا بَقَى مَعَنَّا)) واته: ((بەلکو نەرمۇنيان دەبىن لەبەرامبەرىدا و بەباشتىرين شىوهش هەلسوكەوتى لهگەلدا دەكەين ئەوەندەي لەزىيانىدا ماوه لهگەلماندادا)). لەئەوە بەدواوه ئەگەر هەر كارىكى نەشياوى بىركدايە ئەوە

(۱۱۵) أخرجه: ابن كثير في (التفسير) (٣٧٢/٤)، (البداية) (١٥٨/٤)، وقال إبراهيم العلي في (صحيح السيرة) (٤١٤): حسن لغيرة.

(۱۱۶) أخرجه: الترمذى (٣٣١٥)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذى) (٢٦٤١).

(۱۱۷) أخرجه: الطبراني (الاوسط) (٢٣١)، والبزار (٢٧٠٨)، وابن حبان (٤٢٨)، الحميدي (١٢٤٠)، والبيهقي (الدلائل) (٣٣٤/٤)، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٣٤/٨): أخرج ابن منده نحوه باسناد حسن، وقال الهيثمي (المجمع) (١٥٧٦١): رواه البزار ورجاله ثقات، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحة) (٣٢٢٢): اسناده حسن.

خزمه‌کانی رووبه‌رووی دهیبوونه‌وهو زور به توندی سه‌رزنشتیان دهکرد، پیغمه‌مبهربی خواه کاتیک نهودی پیگمه‌یشت له باره‌ی هه‌لسوکه‌وتی خزمه‌کانی له‌گه‌ل عه‌بدنول‌لادا به عومه‌ری کوری خه‌طابی فه‌رممو: ((کیف تری یا عمر، اما وآلله تو قتلهه يوم قلت لي: اقتله لازعیدت له آنف تو امرتها الیوم بقتلله لقتله)) قال: عمر: قد وآلله علیمث لامر رسول الله أعظم برئه من أمري)). واته: ((دبینی ثهی عومه‌ر سویند به‌خواه‌گه‌ر بمان کوشتایه نه و روزه‌ی که‌پیت وتم بیکوژم نهود بارودوخه‌که دهشله‌زا له‌برزه‌وهندی نه و خه‌لکمان پیتوه نه‌دهما، ناوی به‌رزدھب‌وهو به‌لام نه‌گه‌ر نه‌مرو فه‌رمان بکه‌م به کوشتنی خه‌لکه‌که دهیکوژن)) عومه‌ر وته: (به‌دلنیاییه‌وه ده‌زانم فه‌رمانی پیغمه‌مبهربی خواه به‌رهکه‌تدار ترو به‌جیتره له‌بیرو بوجوونی من).

رووداوی ئیفک (اته: بوختان)

دوای هه‌رس هینانی دوورووه‌کان له‌هه‌لکیرساندنی ئازاوه و دووبه‌رهکی نانه‌وه و وروزاندنی ده‌مارگیری سه‌ردامی نه‌قامی له نیوان هاودله به‌ریزه‌کانی پیغمه‌مبهربی خودا ره‌رووداوی‌تکیان قوسته‌وه نه‌ویش دواکه‌وتی دایکی با‌ومن‌داران عائیشه بیو له سوبای موسول‌مانان بؤ نه‌وهی پیغمه‌مبهربی خودا پیئزار بدنه و منانه و ته‌شهر له که‌سایه‌تی پیزدار وبه‌رزی بدنه دوای نه‌وهی شکستیان خوارد له تانه‌دان له ئایینی پیروزی ئیسلام، خوای گه‌ورهش پیلانه‌که‌ی پوچه‌ل کردن‌وهو پیسواو نائومی‌دی کردن.

وه پاکی و عیفه‌ت و راستگویی کچی راستگویی له ئاسمانه‌وه نارده خواره‌وه بؤ سه‌ر زه‌وهی له سوره‌تی (نور) دا، چونییه‌تی ره‌رودانی چیرۆکه‌که عائیشه بؤمان ده‌گیپت‌وه و ده‌فه‌رمونت: ((پیغمه‌مبهربی خودا نه‌گه‌ر به‌نیازی سه‌فه‌ر بیوایه تیروپشکی له نیوان هاوسه‌ره‌کانیدا دهکرد هه‌رکامی‌تکیان ناوی ده‌رچوایه له‌گه‌ل خۆی ده‌بیرد، [کاتیک غهزای (بني مطلق) هاته پیش وەك کاریکی هه‌میشەبی تیروپشکی

(۱۱۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة)، والطبرى (التاريخ) (٢٤٨/٤)، وقال ابراهيم العلي في (صحيق السيرة) (٤١٤) وال الحديث حسن لغيره، وفي رواية عن عروة قال: استأذن حنظلة بن أبي عامر وعبدالله بن عبد الله بن أبي ابن سلول في قتل أبويهما فنهاهما عن ذلك أخرجه ابن شاهين باسناد حسن الى عروة كما قال الحافظ في (الاصابة) (٣٦١/١). (١٨٦٣).

لمنیوان هاوسمه‌رکانیدا کرد^(۱۱۹). ناوی من دهرچوو، منیش له‌گهمل پیغمه‌مبهربی خودا
پیغمه‌ر پویشتم ئەمەش دواى دابه‌زینى ئایه‌تى (حجاب) ببوو، منیان هەلّدەگرت له‌ناو
کەزاوه‌دا و له‌سەر پشتى و شتر دایان دەنام، [ئە]گەر به نیازى پویشتن بۇونا يە
کەزاوه‌کەيان داده‌گرت و وشتريان بۇ ئاما‌دەدەکردم منیش دەچوومە ناو کەزاوه‌کەوه
و داده‌نیشتىم، ئينجا ئەو كەسانەتى تەرخان كرابوون دەھاتن، پايەكاني کەزاوه‌کەيان
دەگرت و بەرزیان دەگرددەوه بۇ سەرپشتى و شترەكە دواى دانانى بەھەبل توند دەييان
بەستەوه ئينجا پىشمەتى وشتەكەيان دەگرت و دەپویشتن، كاتىك پیغمه‌مبهربى خودا
پیغمه‌ر له غەزاكە بۇودەوه گەرایەوه بەرهەو مەدينە هەتاوه‌کو له‌مەدينە نزىكىوونەوه
له شويىنىك لايائدا و خستيان بەمەبەستى حەسانەوه، بەشىك لهشەو له‌ئەۋىدا
مانەوه پاشان فەرمانى پویشتنى دەركرد خەلکەكەش كەوتەن پویشتن^(۱۲۰). من
له‌سەرو بەندى خۇئامادەکردن بۇ پویشتن [ھەستام چووم بۇ سەرئاۋ ملوانكەيەكم
له ملدابوو كەنقيەمكى له‌سەر ببوو له شارى (ظفارى) يەمەن دروست كرابوو، پویشتم
ھەتاکو له‌سوپاکە دووركەوتەوه (بەمەبەستى دەستبەئاۋ گەياندىن) كاتىك تەواو
بۇوم [ملوانكەكەم له‌ملا نەبابوو بىئەوهى بىزانم من گەرامەوه لاي کەزاوه‌کەم]،
دەستم له‌گەردىندا دەبىنەم ملوانكەكەم پساوه دەستم برد بۇ ملوانكەكەم بىنیم
نەماوه له‌ئەو كاتەشدا خەلکەكە خەرىكى بارکردن و پویشتن بۇون، [گەرامەوه بۇ
ئەو شويىنىكە بۇي پویشت بۇوم بەدوايدا گەرام تا دۆزىمەوه]^(۱۲۱).

دواى ئەوهى ملوانكەكەم دەستكەوتەوه ئەو كەسانەش كە کەزاوه‌کەي منیان
ھەلّدەگرت هاتبۇون کەزاوه‌کەيان هەلگىرتبوو خستبۇويانە [سەر] پشتى و شترەكەم
لەبەر ئەوهى بەگەلەكۆمەكى [كەزاوه‌کەيان بەرزىدەکرددەوه وايانزانىبۇو من له‌ناويدام]،
ئاقرەتانيش له‌ئەو پۇزگارەدا سوکەلەبۇون گۆشتىن و قەلەو نەبۇون پاروپەك خواردن
دەخوارد خەلکەكەش ھەستيان بەگۈرەن نەكربۇو له‌کەزاوه‌کەدا [پاشان بەرزیان
كربابووه و شترەكەيان پېش خۆيان دابوو] پویشتبۇون دواى ئەوهى سوپاکە پویشت.
ھاتمەوه [شويىنى خۆم] ھىچ كەسىكى لىنەبۇو [كە بانگى بکەم و وەلام بدانەوه]
چوومە [ھەمان شويىنى] پېشوم واگومانم برد كەئەوان ھەستيان كرد بېت منیان

(۱۱۹) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۵۶/۳).

(۱۲۰) آخرجه: نفس المصدر.

(۱۲۱) آخرجه: نفس المصدر.

لەگەن نەماموں و دواتر بەدوما دىئنەوە کاتىك [الشُّوئِنَّةَ كَهْيَ خَوْمٌ] دانىشتبووم خەو زۆرى بۇ ھېنام و نووستم، صەفوان كورپى موعطلى سولەمى لەدواى سوباكەوە دەمایەوە بەمەبەستى كۆكىرنەوەي كەلوپەلى بەجىماوى سوباكە، صەفوان دىتە لاي شويىنەكەي من رەشايى مرۆقىكى نووستووى بەرچاو دەكەۋىت لەمن نزىك دەبىتەوە دەمناسىتەوە چونكە پېش فەرزبۇونى بالاپوش (حجاب) منى بىنى بۇو [كەمنى بىنى وتى]: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ئەوە ژنەكەي پیغەمبەربى خوايە ﷺ. من خۆم لە جله كانم پېچابۇو لەدەنگى ئەو بەخەبەرھاتم، [سەرەتا بەگەرانەوەي ترسىم لىنىشت]^(۱۲۲). [کاتىك ناسىمەوە دەموجاوم داپوشى وەللاھى نەمن قىسىمەك لەگەن كىد نەقسەيەكىش لەئەو بىست تەنها وشەي (إِنَّا لِلَّهِ....) نەبىت ئىنجا وشترەكەي نزىك كىردهو لىم و منىش ھەستام و سواربۇوم]^(۱۲۳).

ئىنجا رېشمەي وشترەكەي گرت بەدەستىيەوە رۇيىشت بەرھو سوباكە [ئەمەش كارىكى ئاسايى بۇو لەناو عەرەبىدا باوبۇو جىنگەي سەرسورمان نەبۇو] هەتا گەيشتىن بەسوباكە [وەللاھى خەلکەكە نەيانزانى كە منيان بەجىھەيشتۇوه ھەتاڭو بەرھو لايىن چۈوپىن]، خەلکەكە لايىندابۇو لە گەرمائى دوانىيەرپۇدا ئىنجا ئەوەي خۆي خستە تاوانەو كەوتىنە قىسە و قىسەلۇك لەبارەي منوھو [بوختانچىيەكەن دەستىيانكىرد بەقسە ھۆننەوە و سەربازگەكەيان شەلمڙاند بۇو بەبوختان و قىسەي نابەجى خواي گەورە زاناترە بەئەو شتائەي ئەوان دەيان وەت]. ئەوەي سەرکەردايەتى بلاۋەكەنەوەي ئەو درۇ و بۇختانەي دەكىرد (عەبدۇللاي كورپى ئوبەيى كورپى سەلول) بۇو. [عوروھ دەلىت: بېم گەيشتۇوه كە عەبدۇللاي كورپى ئوبەيى درۇ و بۇختانەكەي بلاۋەكەنەوە و كىل و گوئى بۇ دەكىرد و بەچىپە چىپ بەگوئى خەلکى دا دەدا]، هاتىنەوە مەدىنە و نەخۆش كەوتىنە خۆشىيەكى [زۆر توند]، [ماوهى يەك مانگ بەسەر رووداوهكە تىپەرى بۇو]. خەلکى كەوتىبۇونە قىسەكەن لەسەر قىسەي بۇختانچىيەكەن [من ھىچ شتىكەم لەبارەوە نەدەزانى] [وە ھىچ شتىكەم لەبارەي ئەو بۇختانەوە بەمن نەگەيشتىبۇو دواجار قىسەكە گەيشتىبۇوە پېغەمبەر ﷺ و دايىم و باوكم نەزۆر و نەكەم ھىچيان لەئەو بارەوە بۇ من باس نەدەكىرد]، تەنها ئەوە نەبىت شتىكەم لە

(۱۲۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٣٨/٢٣).

(۱۲۳) أخرجه: البخاري (٤١٤١).

دهم و چاوی پیغمه‌بردا به دیده‌کرد ئەو سۆزو بەزهییە جارانم نەدەبینى لەکاتى نەخۆشییە‌کەمدا [جاران كەنەخۆش دەكەوتە سۆزو بەزهییەكى زۆرى دەنواند لە بەرامبەرمدا بەلام ئەم جارمیان ئەوەم تىدا بەدينەکرد] [وە دايكم لەلام بۇو كە نەخۆش بۇوم] [لەبەر دەنم دەركا كە دەھەستا] پیغمه‌برى خواھات سەلامى کرد پاشان فەرمۇوى: (نەخۆشەكەتان چۈنە ئىستا؟) [ھېچ قىسىمەكى تىينەکرد]

[پاشان رۇيىشت ئەمەش گومانى لەلا دروست كىردىم بەلام ھەستم] بەھېچ شتىڭ نەكىردى هەتاڭو چاكبومەوە شەۋىڭ لەگەل دايىكى (ميسطەحى كورى ئۇناثە) دەرچۈوم بۇ دەستبەئاوا گەياندن ئىيمە دەرنەدەچۈوين تەنها بەشەو نەبىت ئەوە پېش ئەوەي ئاودەست لەنزيك مالەكەنماندا دروستبەيin، چۈنكە نەريتى عەربە كۆنەكەنمان ھەبۇو دەچۈوينە دەرەوە [پىشتر بىزمان دەكىردىوە ئاودەست لەمالەكەنماندا دروستبەيin] دواي ئەوەي تەواوبۇوين لەگەل دايىكى ميسطەحى كورى ئۇناثە ھاتىنەوە [كەدaiكى پورى ئەبو بەكر بۇو] [لەبەر دەمى مالەماندا دايىكى ميسطەح قاچى لەكراسەكەي گىرىبۇو] سەرسەمىكى كىردى (واتە دايىكى ميسطەح) وتى: ئاي لەناوچىت ميسطەح، پېيم وت: [ئەوە چۈن ئەو قىسىمە بەكۈرەكەت دەلىت؟^(٤٤)] خراپت وت [بىدەنگ بۇو پاشان سەرسەمىكى ترى كىردى بەھەمان شىۋە قىسم لەگەل كىردى، بۇ جارى سىيەم سەرسەمىكى كىردىوە و ھەمان قىسىم بە ميسطەح و تەوە، منىش بەررويدا ھەلساخام وتم: خراپتىرىن قىسەت كىردى بە پىاۋىڭ كەبەزدارى غەزاي بەدرى كىردووو . [وتى: وەللاھى لەبەر تو قىسىمە بىدەلىم وتم: بۆچى لەبەر من؟ [وتى: بۇ نەتزا尼يە ئەى كچى ئەبوبەكر؟ وتم: چىم نەزا尼يە؟] وتم: ئەى ھاوار بۇ نەت بىستووه [چى دەلىن؟ وتم: چى دەلىن؟].

ئىنجا ھەوالى دامى بە قىسىمە قىسىمە ئۆكى و بۇختانچىيەكان [وتم: تو ئەوەت بىستووه لەبارە منهوە؟ وتم: بەلىن سويندەبە خوا، [ئەوانە ئەوە دەلىن] [منىش گەرەمەوە بۇ مالەوە و زۆر بىتاقەت بۇوم] نەخۆشكەوەت، بەرەبەرە نەخۆشىيەكەم زىادىكىرد [لەئەو كاتەي گەرەمەوە بۇ مالەوە پیغمه‌برى خواھاتەوە سەلامى كىردى و فەرمۇوى: حالت چۈنە؟ وتم: رېڭەم بىدە] [ايچەمەوە مالى باوکم، دەلىت: من دەمۇيىست لە دەنگ و باسەكە دەنليابىم لەپىگە دايىكىم و باوکمەوە، پیغمه‌برى خواش

رېگەی پىدام و [مندىلىكى لهكەل ناردم] و گەيشتمە مالى باوکم، [لهدرگا چۈومە ژورەوە بىنیم دايكم ئوم رومان لهخوارەوەيە باوکىشم ئەبوبەكر لهسەرەوە بۇو نويزى دەكىد و قورئانى دەخويىند، دايكم بىنى وتم: ج شتىك تۆى ھىننایەوە ئەى كچى شىرىئىم؟ منىش دەنگوباسەكەم بۇ گىرایەوە، قىسەكان كارىگەر نەبۇون بەلايەوە، وەك چۇن بەلائى منهوه كارىگەر بۇوو؟ وتنى: ئەى كچى شىرىئىم لهسەرخوبە گۈئى مەددەيە، وەللاھى هىيج كاتىك نەبۇوه ئافرەتىكى وەك تو جوان لهلائى پىاۋىتك بىت و خۆشى بۇيت] و [قىسەو قسەلۇكى بۇ ھەلئەبەستىرتىت] ئىرھىي پىنەبرىت، وتم: باوکىشم بەمە دەزانىت وتنى: بەلنى، وتم: ئەى پىغەمبەربى خواش بِسْمِ اللّٰهِ دەزانىت؟ وتنى: بەلنى، منىش [وتم: (سُبْحَانَ اللّٰهِ) خەلگى بەئەو جۆرە لهبارەي منهوه قىسە دەكەن]، ھەنسىم دەدا و دەگرىيام و فرمىسىك لهجاوم نەدەوەستا ئەبوبەكرى باوکم گۈئى لهەنگم بۇو لهسەربان قورئانى دەخويىند هاتە خوارەوە بەدايىمى وتنى: ئەوە چىيەتى؟ دايكم بىنى وتنى: ئەو قسانەي بىستووه كەدەر بارەي دەوتىرتىت، چاوهكاني پىر بۇون لهفرمىسىك سوينىلت لىدەخۆم ئەى كچى شىرىئىم، دەبىت بىرۇيەوە بۇ مالى خوت، منىش گەرامەوه مالەوه، ئەو شەمە دەستم بەگىريان كرد تا بەيانى و فرمىسىك وشكەنەبۇوه لهجاوم خەويشم لىينەكەوت.

پىغەمبەربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ بانگى ھەريەك لە علۇ كورپى ئەبو طالب و ئوسامەي كورپى زەيدى كرد پرسىيارى لىكىردن دەربارەي من كە لىم جىابېتىھە، ئوسامە ئاماڙى دەئەو پاكىيەكىد كەلەبارەي منهوه دەيىزانى، وە دەشىزانى كە پىغەمبەربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ ج خۆشەويىتىيەكى ھەيە بۇ ھاوسەرەكەي! [ابەچاكتىرىن شىۋە باسىكىرد وتنى]: ھاوسەرەي خۆتە ئەى پىغەمبەر خودا بِسْمِ اللّٰهِ، سوينىلە خودا لە چاکە بەئەولادوھ ھىچى لى نەبىستراوه، [ئەوهى باسىدەكىرىت درۇ و بوختانە] بەلام علۇ كورپى ئەبو طالب وتنى: خواي گەورە پەكت ناخات و دەرووت لىدەكاتەوە و ئافرەتى ھاۋەشىۋەي ئەويش زۇرن، بۇ زىاتر دىلنىا بۇونىشت پرسىيار لەئەو ئافرەتە خزمەتكارە بکە راستت پىددەلىت: ئىنجا [پىغەمبەربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ هاتە مالەوه و پرسىيارى دەربارەي من لە خزمەتكارەكە كرد] پىغەمبەربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ بانگى بورەيرە كرد [اتاكو پرسىيارى لىبکات] فەرمۇوى: ((ئەى بورىرە هىيج شتىك لىبىنىيە جىڭەي گومان بىت))؟ بورىرە وتنى: سوينىلە زاتەي تۆى بەحەق بۇ ناردۇوين ھىچم لىنەبىنىيە بۇيى

بشارمهوه، تنهها نهود نه بیت نهو نافرمتیکی تازه پیگه‌یشتووه، جاری واههبووه له سهر هه‌ویره‌که‌ی خه‌وی لیده‌که‌وت و پله‌نه‌وهره مالیه‌کان دهاتن له هه‌ویره‌که‌یان دهخوارد [ههندیک له هاوه‌له‌کان خویان لئ مرو موج کردا].

له‌گیرانه‌ویه‌کی تردا [علی کوری ئه‌بو طالب ﷺ ههستا و لییدا و خستی به‌زه‌وی دا] و پیتی ووت: له‌گه‌ل پیغمه‌بری خوا ﷺ راست‌گوبه، نه‌ویش وتنی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) وه‌للاهی هیچ شتیک له‌باره‌وی نازانم به‌خرابه وهک نه‌وی زه‌رنگه‌ر دهیزانیت له پوخته‌کردنی زیردا له‌ناو کانزاكاندا عائیشه ﷺ ده‌فرمومیت: نه و باسه گه‌یشته‌وه به صه‌فوان که قسه‌کانی بؤ هه‌لبه‌سترا بوو، وتنی: [وَهَلْلَهُ هِيَ شَوِيْنِيَّكِي نَافِرَهْتَم بِه نَاشِه‌رَعِي نَهْدِيْوَه].

[نه‌هو باره‌وه و هاوسمه‌رکه‌ی نه‌بو نه‌یوبی نه‌نصاری به نه‌بو نه‌یوبی وتنی: بیستوته که خه‌لکی چی ده‌لین، قسه‌کانی بوختانچیه‌کانی بؤ گیرانه‌ویه‌که‌یه وتنی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) بؤ ئیمه نه‌هاتووه قسه‌ی له‌باره‌وه بکه‌ین، پاک و بینگه‌ردی بؤ خوا نه‌وه بوختانیکی گه‌وره‌یه^(۱۴۰). پیغمه‌بری خوا ﷺ روزیکیان [له سهر مینبه‌ره‌که‌یه‌وه] و تاریکی بؤ موسولماناندا له‌بهر بیت‌ابرپویه‌کانی عه‌بدوللای کوری نوبه‌ی.

له‌گیرانه‌ویه‌کی تردا [عائیشه ﷺ ده‌لیت: پیغمه‌بری خوا ﷺ ههستا بؤ و تاردان له سهر من سه‌رفتا ده‌ستیکرد به‌سوپاس و ستایشی خوای په‌روم‌دگار پاشان فهرموموی]: [نه‌کوئمه‌لانی موسولمان] کن له نئیوه عوز‌رمان دهدانی و لومه‌مان ناکات له سهر نه‌و پیاووه نه‌گه‌ر به‌سزامان گه‌یاند له سهر هاوسمه‌رکه‌م؟ وه‌للاهی له چاکه و خیبر به‌نه‌ولاده هیچمان ده‌باره‌ی نه‌زانيوه. (له گیرانه‌ویه‌کی تردا) فهرموموی: [اریگه‌یه‌کم بؤ داینین له سهر خه‌لکیک که قسه‌وقسه‌لؤک دروست ده‌کهن، وه‌للاهی هیچ خرابه‌یه‌کم لینه‌دیوه له‌گه‌ل هیچ که‌سیکیش، وه‌للاهی هیچ خرابه‌یه‌کی له‌باره‌وه نه‌زانراوه [اهیچ کاتیکیش نه‌هاتوته ماله‌که‌م نه‌گه‌ر من له ماله‌وه] نه‌بووبم، بؤ هه‌ر سه‌فریکیش چووبم له‌گه‌ل‌مدا بووه و دانه‌بر‌اوه].

(۱۴۰) أخرجـه: الطبرـاني (الـكبـير) (٦٣/٢٢) (رقم: ١٤٠) وـفي (مسـند الشـامـين) (٢٤٢٥).

سەعدى كورى موعازى ئەنصارى هەستاو وتى: ئەپىغەمبەرى خودا ھەللاھى من پشتىوانت دەبم ئەگەر لەھۆزى (ئەوس)ە ئەوه خۇمان دەيکۈزىن، وەئەگەر لەبراڭانىشمانە لە ھۆزى خەزىزەج فەرمانىت بىدە و چى بلىتىت جىبەجىتى دەكەين؟ سەعدى كورى عوبادەكە گەورە خەزىزەجىيەكان بۇو پىاۋىتكى خواناسىش بۇو لېرەدا دەمارگىرى جولاندى و ھەستاو بەسەعدى وت: وەللاھى درۆدەكەيت ناتوانىت بىكۈزىت [ئەگەر لەھۆزەكە خۆت بوايە حەزىزەدەكەرد بىكۈزىت] ئۆسەيدى كورى حوضەير ھەستاو وتى: وەللاھى تۆ درو دەكەيت لەئەوهدا، سوينىدە خودا دەيکۈزىن، توش دوورۇويت پشتىگىرى لەدوورۇومەكان دەكەيت، ئەوس و خەزىزەج خەرىك بۇو بېت [ابىشەپىان ئىننەجا پىغەمبەرى خودا ھەلسەر (منبىر) دوانگەكەى] ھاتە خوارەوه و بىدەنگى كردن، لەگىر انەوهى ئىبىنۇ عباس دا ھە [ئەو ئايەتهى بەسەردا خويىندەوه] ﴿وَأَذْكُرُوا نِعَمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءَ فَالَّذِي بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْرَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُقْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا﴾ (آل عمران: ۱۱۱).

ئەم ئايەتهى بۇ دووبارە دەكىردىنهوه ھەتاڭو ھىوربۇونەوه پاشان دەستىيان كرده ملى يەكتىرى و ئاشتبۇونەوه و رۆيىشنەن [١٣٦]. پىغەمبەرى خودا ھەللاھى بىدەنگىبوو ئەو رۆزە من ھەربەشم گريانبۇو فرمىسىك لە چاودەكانم نەدەپرا خەويىش نەدەچووه چاودەكانم دايىكم و باوكم لەلامبۇون دوو شەو و رۆزىك لەسەرييەك گريام ھەتا گومانم وابوکە گريان جەركى پارچە پارچە كردووم دەلىت: دايىكم و باوكم لەلام دانىشتىبۇون منىش ھەردەگريام، ئافرەتىكى ئەنصارى [داواى ھاتە ژۇورەوهى كرد تا بىت بولام يارمەتىم بىدات] [١٣٧]، منىش رېكەمدا ھاتە ژۇورەوه و دانىشت لەگەلمەدا دەگىريا. (لەگىر انەوهەكە ئوم رۇماندا ھەللىت): [لەكاتىكدا من لەلائى عائىشە دانىشتىبۇوم ئافرەتىكى ئەنصارى ھات وتى: خواى گەورە وابكەت بە فلان و فلان، ئوم رۇمان وتى: لەبەرجى؟ وتى: كورەكەى منىش بەئەمچىرە قىسە لەسەر بوختانەكە دەكەت وتى: قىسە چى؟ ئافرەتەكە وتى: قىسەو قىسەلۇكى ئاوا دەلىن، عائىشە پىنى وت: پىغەمبەرى خوداش بەئەم جۆرە بىستۇويەتى؟ وتم: بەلى، وتى: ئەبوبەكەرىش وتى: بەلى، ئوم رۇمان دەلىت: عائىشە بەلادا ھات و لەھۆش خۆى چوو، كە ھاتەوه سەرخۆى دووچارى لەرزۇ تايىھى توندبوو، دامپۇشى.

(١٣٦) آخرجه: الطبراني (الكبير) (١٣٨/٢٢).

(١٣٧) آخرجه: الطبراني (الكبير) (٦٤/٢٣).

ئىنچا پىغەمبەرى خودا هاتەوە فەرمۇوى: ((مَا شَاءَ اللَّهُ هَذِهِ))؟ ئەوه چىيەتى؟ ئىستا چۆنە؟ وتم: لەرزو تاي گرتۇوە فەرمۇوى: ((فَلَعْلَىٰ فِي حَدِيثٍ تُحَدِّثُ بِهِ)) واتە: (لەئەوانە يە بەھۆى ئەو قسانەوە بىت كە دەربارە دەكىرىت) وتم: بەلى] (۱۴۸). [عائىشە دەلىت: باوكم و دايكم لەلامبۇون كاتىك پىغەمبەرى خودايىش دواى ئەوهى نويزى عەسىرى كرد هاتە ژوورەكەم و دايكم و باوكم لەئەملاولام دانىشتبۇون، [سەلامى كرد و دانىشت] وەلەئەو رۆزەوهى بوختانەكەم بۇ كرابۇو لەلام دانەنىشتبۇو، وەماوهى مانگىك بۇو هيچ لە وەھى بۇ پىغەمبەرى خودا نەھاتبۇو لەبارە منھو، دەلىت: [كە دانىشت] [سوپاس و ستايىشى خواى گەورە كرد] و [پاشان فەرمۇوى]: ((إِنَّمَا عَائِشَةً فَإِنَّهُ بَلَغَنِي عَنِّكَ أَنَّكَ وَكَذَأَ، فَإِنْ كُنْتَ بَرِيئَةً فَسَيُرِئُكَ اللَّهُ، وَإِنْ كُنْتَ أَلْمَمْتَ بِذَنْبٍ وَفِي رِوَايَةِ [إِنْ كُنْتَ قَارَفْتَ سُوءًا أَوْ ظَلَمْتَ] فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوَيِّي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ ثُمَّ تَابَ [إِلَى اللَّهِ] تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ)).

واتە: ((ئەى عائىشە قىسى ئاواو ئاوام پىگەيشتۇوە لەبارە تۆۋە ئەگەر تۆپاكىت و دوورىت لەئەو كارە خواى گەورە پاكى تۆ دەردىخات لەئەو كارە كە دووجارى بوبۇت] لەگىرانەوەيەكى تردا [ئەگەر ئەو تاوانە خراپەت ئەنجام داوه] ئەوه داوى ليخۇش بۇون لە خودابكە و تۆبە بکە چونكە ئەگەر بەندە دانىنا بەتاوانى خۇيدا و پاشان تۆبەي كرد خواى گەورەش تۆبەي لىيورىدەكىرىت]), [عائىشە دەلىت: ئافرەتىكى ئەنصارى لەئەو كاتىدا هاتبۇو لە بەردىم دەركاڭە دانىشتبۇو، پېيم وت: ئەوه بۇ لە بەردىمى ئەو ئافرەته ئەو شتانە باس دەكتە پىغەمبەرى خودا ئامۇزگارى كردى، كە پىغەمبەرى خودا له قىسى كانى بۇوهە فەرمىسکە كانم سېرىيەوه و [رۇوم كردى باوكم وتم]: لە جىاتى من وەلامى بىدرەوه وتنى: وەللاھى نازانم چى بە پىغەمبەرى خودا بلېم؟ ئىنچا [رۇوم سووراند بەلای دايكمدا] و بەھەمان شىۋە بە ئەويشىم وتنى ئەويش نەيتوانى وەلام بىدانەوه، عائىشە دەفەرمۇيت: [سويند بەخوا ئەوهى لەئەو رۆزگارە بەسەر مالى ئەبوبەكىدا هات بەسەر هيچ بەنەمالە يەكى تردا نەھاتۇوە، كاتىك ئەوان بىدەنگ بۇونا، من ئافرەتىكى تازە پىگەيشتۇو بۇوم زۇرم لە قورئان لە بەرنەبۇو [سوپاس و ستايىشى خواى گەورە كرد بەئەوهى كە شايىستەيەتى].

ئىنچا وتم: وەللاھى دەزانم گۈي بىستى قىسانىك بۇون كە خەلگى لەبارە منهو دەيلىن تا لەدەرونەنتاندا جىڭىربووه باوھىشتن پېكىردووه [ئەگەر من بلىم ئەو كارھشم نەكىردووه] و [خواي پاك و بىتهاوتاش ناگادارە كە من پاكو راستىگۈم] ئەو كات ئىۋە باوەرم پېنناكەن، و مەھىج سوودىكى نىيە، لەبەر [ئەوەدى چوومتە دلتانەوە و برىندارى كردوون، وەنەگەر بلىم ئەو كارەم كردووه لەبەر ئىۋە خواش ناگادارە كە من بىبەريم و نەمكىردووه ئەو كات ئىۋە باوەرم پېدەكەن و [دەلىن بۇ دواجار چووه زىربارى و ساغى كردهوه لەسەر خۆى] وەللاھى هىچ نالىم تەنها ئەو قىسىمەي باوکى يوسف دەلىمەوە [لەئەو كاتە ناوى يعقوب بىرچوو بۇو] كە دەھىفرمۇو: (﴿وَجَاءَهُ عَلَىٰ قَيْصِرٍ بِدَمِ كَذِيبٍ قَالَ لَّكُمْ أَنْشُكُمْ أَمْرًا فَصَبَرْ جَيْلٌ وَاللَّهُ أَمْسَكَعُّ عَلَىٰ مَا تَصْنَعُونَ﴾) (يوسف) واتە: (ئارامگەرنىيکى جوان ئارام دەگرم خوا پشتىوانم بىت لەسەر ئەوەى ئىۋە بۇم باس دەكەن).

پاشان رۇوم سوراند و پال كەوتىم لەسەر جىڭاكەم ئومىدەواربۇوم خواي پەروەردگار پاكيم دەربىخات بەلام [وەللاھى گومانم بەئەوە نەدەبرىد كە خوداي گەورە] وەحى لەبارە منهو بىنیرىتە خوارەوە بخويىنرىتەوە لە مزگەوتەكان و نويزى پېبىكىت، من خۆم لەئەو بەبچوكتىر دەبىنى كەخودا لە قورئاندا فىسم لەسەر بىكەت بەلام بەھىوای ئەوەمبۇوم لەخەودا شىتكە بە پىغەمبەرى خودا نىشانىبدات و [اپاكى منى بۇ رۇونبىيەتەوە]. وەللاھى ھىشتا فىسە دەكرا كەس لە دانىشتەكە ھەلنىستا بۇو كە (وەحى) بۇ پىغەمبەرى خودا دابەزى، ئىيمەھەمۇو بىتەنگ بۇوين پىغەمبەر ئەو حالەتەي بەسەرداھات كە پېشىر دووچارى دەبىو زۇر بەتوندى عارەقەي دەكىردى دەنكە مروارى لەلەشى دەرددەچوو ئەگەر لەرۇزىكى زستانىشدا بۇوايە [لەبەر قورسى ئەو قورئانەي كەبۇي دەھاتە خوارەوە، [ئىيمەش بە پۇشاكىك دامان پۇشى و سەرينىيکى پېستەمان دەخستە زىر سەرى، من كاتىك بىنیم بەئەو شىوهىيە زۇر دلخوش بۇوم هىچ باكم نەبۇو، چونكە دەمزانى پاكو بىتگوناھم و خواي بالادەستىش سەستەم لىنەكەت، بەلام دايكم و باوكم سوپىند بەئەوزاتەي گىانى عائىشەي بەدەستە ھىشتا هىچ لە پىغەمبەرى خودا دىيارى نەدابۇو دەترسام گىانيان دەربچىت لە ترسا نەكۆ ئەو قىسانەي خەلگى دەيىكەن راست دەربچىت] [ئەبوبەكرى صىديق دەلىت: تەماشاي پىغەمبەرى خودام دەترسام كەشتىك لە ئاسماňەوە بىت و گەرانەوەي]

نییه، وہ تماشای عائیشہم دھکرد بیداربووته وہ باکی نبیه دلخوش دھبوم و بھردهوام سهیری ئەملاولام دھکرد^[۱۶۹]، کاتیک وھى تھواو بوو پووی گھشاپه و [دانیشت]. من هەستم پیدھکرد کەناوجھوانی گەش دھبوم و پیدھکنى، واپزانم يەکەم وشەی کەھرمۇوی پېی وتم: ((يَا عَائِشَةُ احْمَدَى اللَّهَ فَقَدْ بَرَأَكَ اللَّهُ فِي رَوَايَةِ [أَبْشَرِي يَا عَائِشَةً، فَقَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ بَرَاءَتَكَ]).

واته: ((عائیشه سوپاسى خوا بکه خوا گەوره پاکى تۆی دھرخست) لە گیپانھوھىکى تردا [موزدە بیت ئەی عائیشه خوا گەوره پاکى تۆی لە ئاسماھە و دھرخست] وتم: [سوپاس بۇ خودا، دایکم پېی وتم: هەسته] [سەھرى پیغەمبەری خودا ماج بکه و سوپاسى بکه، دەلتىت: من زۇر تۈرھبوم]^[۱۷۰] وتم: نەخىر وەللاھى هەلناسم و سوپاسى ئەو ناكەم، [بەلکو سوپاسى ئەو خوايە دەكمەم كە پاکى منى دھرخست]، خوا گەورەش ئەم ئايەتەی ناردە خوار ﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوكُمْ بِالْإِنْكَارِ عَصْبَةٌ مُّنْكَرٌ لَا تَحْسِبُوهُ شَرًا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ أَنْرِي مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّ كَبِرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾^[۱۷۱] (لَوْلَا إِذْ يَعْقِمُهُمُ الظُّلْمُ مِنَ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ يَأْتِسْهُمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِنَّكَ مُّنْتَهِيٌّ﴾^[۱۷۲] (النور). واته: [بەلنىيایە وە ئەوانەی بوخنانەكەيان ھەلبەست دەستەيەك بۇون لە خۆتان، (وا خۆيان نىشان دەدا كە لە خۆتان)، وامەزانن كە ئەو بوخنانە شەپھە خراب بۇ بۇتان، بەلکو خىر بۇو بۇتان (تا ئىمانداران لە دوور ووھکان حىبابىتە وە، ئىماندارانى دلىپاڭ ورييا بىنهەوە)، بېگومان تاوانى ھەركەس لەئەو بوخنانچىانە لە گەردى خۇيدايەتى، ئەو كەسەش سەرۋەك و گەورە و ھەلبەستى بوخنانەكەيە، سزاپەكى سەخت و گەورە بۇ ئامادەيە. دھبواپاپە ھەر كە ئەو بوخنانەتان بىست ئىمانداران لەپىاوان و لە ئافرهتان گومانى چاکىيان بەخۆيان ببۇواپە و بوخنانىكى ئاشكاراپە].

لە گیپانھوھىکى تردا عائیشه دەھرمۇیت: [کاتیک خوا گەورە پاکى منى ناردە خوارەوە ئەبوبەکرى باوکم سەری ماج كردم. وتم: بۇچى پاساوت بۇ نەدەھىنامە وە، ئايى ئىستا عىفەتى من دەركەوت؟ وتي: [أَيِّ سَمَاءٍ تُظَلَّنِي، وَأَيِّ أَرْضٍ تُقْلَنِي، إِنْ قُلْتَ مَا لَا أَعْلَمُ]^[۱۷۳] واته: [ج ئاسمانىك سېبەر دەكتات بەسەرمەھە و ج زەھوبىيەك دەمگەرتە خۆى

(۱۲۹) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۷/۲۳).

(۱۳۰) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۳/۲۳) (رقم: ۱۴۹).

(۱۳۱) آخرجه: البزار (۲۶۶۵)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۵۳۰۲): رواه البزار ورجاله رجال الصحيح.

ئەگەر من بدویم سەبارەت بەباسیک کە ئاگاداریم لىنى نەبىت؟] [پاشان پیغەمبەرى خودا چوو بۇ مزگەوت وتارىكى بۆدان و ئەو ئايەتهى خويىندەوە کە خواى گەورە له سەر پووداوى نېفک ناردويەتىھ خوارەوە، ئىنجا فەرمانى دا (حمد) و سزاي بوختان بىسەپىتىرىت بەسەر ميسطەھى كورپى ئوڭاھە و حەسانى كورپى ثابت و حەمنەى كچى جەحش ئەمانەش موسولمانى راستەقىنە بۇون، بەلام كەوتىنە تاوانەكەوە و بەروونى قىسىم لەسەر بوختانەكە دەكىد]. عائىشە دەلىت: كاتىك خواى گەورە ئەم ئايەتهى نارىدە خوارەوە له سەر پاكى من ئەبوبەكرى صديق كەله ئەوە و پىش هاوكارى (ميسطەھى) دەكىد بەھۆى خزمایەتى و نەدارىي ئەوەوە، وتنى: وەللاھى لەمەددووا بەھىچ جۆرىك هاوكارى ميسطەھ ناكەم لەبەر ئەو قىسىمەي لەبارە عائىشەوە كەردوویەتى، خواى گەورەش ئەم ئايەتهى دابەزاند له سەر ئەبوبەكر كەلە: ﴿ وَلَا يَأْتِلُ أُنُوْرُ الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةُ أَنْ يُؤْتَوْ أُنُوْرَ الْقُرْآنِ وَالْمَسْكِينَ وَالْمَهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَيَعْفُوا وَلَيَصْفَحُوا أَلَا تَحْمِلُنَّ أَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ وَاللّٰهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ (النور) واتە: [ئەوانەي كە خاوهنى سامان و بەخشنەدىيىن لە ئىيە باسوينىد نەخۇن كە يارمەتى خزمان و هەزاران و كۆچكەران لە پىنناوى خودا نەدەن، (لەبەر ئەوەي بەزداربۇون لە وتنى بوختانەكەدا)، دەبا لىبۈوردىن، دەبا چاپۇشى بىكەن، مەگەر حەز ناكەن خوا لىپىتان خوش بىت، خوداش ھەمېشە لىخۇشىبوو مېھرەبانە].

ئەبوبەكر وتنى: بەلنى وەللاھى پىم خۆشە خواى پەروەردگار لىم خۆش بىت يارمەتىيەكەي گەرانىدەوە بۇ ميسطەھ و ابپىاري دا ھەرگىز لىنى نەبرىت] لەئەوەو پىش پیغەمبەرى خودا پرسىيارى كرد بۇو لەزەينەبى كچى جەحش، و فەرمۇو بۇوى: ئەى زەينەب ھىچ شتىك دەربارە عائىشە دەزانىت؟ ھىچت لىدىوه؟ ئەوېش وتبووى: ئەى پیغەمبەرى خودا گوئى و چاوى خۆم دەپارىزم لەخراپە بەخودا لە چاکە بەئەو لاوه ھىچ لەبارىيەوە نازانم، عائىشە دەلىت: لەناو ھاوسەرەكانىدا ئەو ھاوشانى من بۇو لەھەممۇو رووېيەكەوە بەلام خواى گەورە پاراستى بەھۆى لەخواتىسانەكەيەوە [چاکە نەبىت نەيگوت لەبارەي منھوە] [بەلام خوشكەكەي حەمنەى كچى جەحش لەبەر زەينەب وەك بەرەتكانى لەدزى من كەوتە ناو بوختانەكەوە] و [ھەستا بەبلاوكىدىنەوەي بەئەممەش خۆى تووشى سزاکىد و دووجارى سزاي (حمد) بۇو] [لەگەنل ئەوانى تردا] [كە بەگەرم وگورى قىسىم يان تىدا

دهکرد میسطح و حمسان و حمه منه له گهله سه رکرده دو ور و وه کان (عه بدو لالی کوری ئوبه‌ی) که پولی سه ره کی ده گتیر او خه لکی بخ کوده کرده دوه و به ناویاندا بلاوی ده کرده دوه [۱۳۲].

بهئه م جو ره خواه گهوره پاریزگاری له خیزانی پیغمه‌بهره که کرد ئه و ئایه ته راچله کینه رانه‌ی نارده خواره دوه و پلانی دو ور و وه کانی پوچه لکرده دوه و ترساند نی به سزا یه کی گهوره وه هره ده بختانه که يانی روونکرده دوه و موسولم امانی شی ئاموزگاری کرد و به ئاگای هینان له دو ور و وه کان و ئاکاره پیس و پیلانگتیره کانیان له سه ره م روداوه.

زمه خشري ده لیت: ((نه گمر قورئان هه موو سهير بکهیت و چاو بگیریت بهئه و سزا یانه که خواه گهوره سه رپیچی کارانی پیده ترسینیت نابینیت له هیج جیگایه ک بهئه ندازه ئه و بختانه بخ عائیشه کراوه توره بیوو بیت... بهئه و شیوه‌یه که بختانچیه کانی بهنه فرمت کردووه له دونیا و دوار قوزدا، و بله لینی سزا یه کی گهوره پیداون له رقیزی دوايدا به جو ریک زمان و دهست و قاچیان دیته گوو گهواهیان له سه ده دات بخ ئه و بختان و در قیه هه لیان به است، خواه گهوره ش سزا یه کی شایسته به خویانی بودان اون، تابزانن که خواه گهوره حمه و ئاگاداره..... ئه م سزا یه بخ هاویه ش پهیدا که ران و بتپه رستانیش بپیارنه در اوه مه گمر بخ که سیک هاوشیوه ئه وان بیت له بیثابرو بیدا.

ئیبنو عباس له به صره دهیوت: هه رکه سیک تاوانیک بکات و توبه بکات خواه گهوره توبه‌ی لیوهر ده گرت، تنهها که سیک نه بیت که قسه له سه عائیشه بکات ئه مهش بخ گهوره نیشاند ای ئه و درو و بختانه‌یه، خواه گهوره پاکی چوارشی به چواری تر ده رخست و وه پاکی یوسفی ده رخست به زمانی شاهیده که (و شهد شاحد من آهلها)، وه پاکی موسای ده رخست له بهرام بهر قسه‌ی جوله که کان که دهیانوت: عه بیداره لاشه‌ی بهئه و به ردی که جله کانی برد له کاتی خوش شستند، وه پاکی

(۱۳۲) أخرجه: البخاري (۲۶۶۱، ۴۱۴۳، ۴۱۴۱، ۴۷۰۷، ۴۷۰۵)، مسلم (۲۷۷۰)، احمد (۴۷۳۵)، ابو داود (۴۷۳۰)، الترمذی (۳۱۸۰)، ابن ماجة (۹۷۰)، عبدالرزاق (۹۷۴۸)، الطبراني (الكبير) (۹۷۴۸/۲۳)، والنسائي (عشرة النساء) (۴۵)، ابن حبان (۴۲۱۲)، البيهقي (۳۰۷/۷) و أبو يعلى (۴۹۲۷). واللطف للبخاري في روایاته والزيادات لابن هشام والطبراني وغيرهم.

مرىيەمى دەرخست بە قىسىملىرى كۆرپەلەكەى لەناو بىشىكەكەدا كە بانگى كىدوو
وتى: من بەندە خوم، وەخۇى پاکى عائىشەى دەرخست بەئەو ئايەتە گەورانەى
كە لە قورئاندا ناردووېتىھ خوارەوە كە هەتاھەتايە دەخويىنرىتەوە. سەيربىكەن
خودا پاکى عائىشەى چۈن بەرزىكەدەمەش بۇ بەئاگاھىنەوە و دەرخستنى بەرزى
بەرزى پىغەمبەری خودامانە ﷺ ئەمەش بۇ بەئاگاھىنەوە و دەرخستنى بەرزى
پلەوبايەى سەرەمەری نەوهى ئادەمە كە هەلبىزاردە سەرەتاو كۆتايى مەرۆفەكانە
وە نىشانە و بەلگەى خودايە بۆگشت جىهان ھەركەسېك دەيەۋىت لە پلەوبايەى
پىغەمبەری خودا ﷺ تىبگات باسەيرى ئايەتەكانى ئىفك بىكەت و ورد بىتەوە كە
چۈن خوای گەورە تورپىبوو لەئەو كەسانەى قىسىم يان بۇ ھاوسەرەكەى ھەلبەستووە؟
بوختانەكەشيانى پوچەل كىردىمەتەوە و پەرددى لەسەر لاداوه) (١٣٣).

صەفوان لە حەسانى كورپى ثابت دەدات

ئىبىنو ئىسحاق ﷺ دەگىرپىتەوە لە محمدى كورپى ئىبراھيمى تەميمى كە
دەلىت: حەسانى كورپى ثابت لەپەرەداوى ئىفكىدا زىاد لەپەتىپەت لەسەر صەفوانى
كورپى موعطل قىسىم كىد بۇو تەنانەت بە ھۇنراوەش دژايەتى دەكىد وەك ئەم
دىرىھ شىعرە:

أَمْسَى الْجَلَابِبُ قَدْ عَزُوا وَقَدْ كَثُرُوا
وَابْنُ الْعَضْرِيعَةِ امْسَى بِيَضَّةِ الْبَلْدِ

صەفوان شەويىكىان كەدەھاتەوە لەمآلى خالوانى لەناوچەى بەنى ساعده پىگەى
بە حەسان گرت و شەمشىرىتكى لەسەريدا لەئەو كاتە دا ثابتى كورپى قەيسى
كورپى شەماسى ئەنصارى خەطىبى پىغەمبەری خودا ﷺ بەسەريدا راڭەيشت،
صەفوانى گرت و توند دەستەكانى بەستەوە بەگەردنى دابە پەتىكى رەش، بىرى
بۇ دىۋەخانى بنى حارثە لە پىگادا گەيشتن بە عەبدۇللاي كورپى رەواحە پىي وت:
ئەوەچىيە؟ ئەوېش وتى: تو پىت سەير نېيە بە شەمشىرىكەى لە حەسانى داوه،
وەللاھى وابزانم كوشتووېتى عەبدۇللا وتى: ئايا پىغەمبەری خودا ﷺ ئاڭادارە

بەنەوکارەتى كە كەردووته؟ وتنى: نەختىر، وتنى: وەللاھى كارىتكى خراپت كەردووھ، بەرهەلائى بکە باپروات، ئىنجا چون بۇلائى پىغەمبەرى خودا ﷺ و پەرداۋەكەيان بۇ گىرایەوه و فەرمۇوى: كورپى موعطل لەكۆيىھە؟ صەفوان ھەستاۋ لەخزمەتىدا وتنى: ئەوەتام ئەم پىغەمبەرى خودا ﷺ پىنچى فەرمۇو: ((مَا دَعَكَ إِلَى مَا صَنَعْتَ))؟ واتە: ((جى واي لېكىدىت ئەم كارە بىكەيت؟)) وتنى: ئەم پىغەمبەرى خودا ئەم بە قىسەكاني زىياد لەپېيوىست ئازارى داوم، وەبەھۇنراوه لەبارەتى منەمە دەدويىت و بەنەوەش نەوەستاوه شىعى داشۇرىنى لەسەر وتۈمم، منىشى تۈرەكىد ئىستاش من لەخزمەتدام بۇ ھەر تۆلەيەك كە لېم وەربىگەرنەوه.

وەلەكىرپانەوهى موسای كورپى عوقبە ﷺ دا دەفەرمۇيىت: [پىغەمبەرى خودا ﷺ پىنچى فەرمۇو: ((خُذْوَهُ قَإِنْ هَلَكَ حَسَانٌ فَاقْتُلُوهُ يَهُ فَخُذْوَهُ قَاسِرُوهُ وَأَوْثُقُوهُ)) واتە: بىبەن لاي خۇتان بىبەستنەوه ئەگەر حەسان مەد بىكۈزۈنەوه] ئەم ھەوالە گەيشتە سەعدى كورپى عوبادە سەردارى خەزرەجىيەكان، ئەویش لەكەل خزمەكани رېيىشتەن بۇلایان و پىنچى وتنى: ئەم بىباوه بىنېرەنەوه ئېمىش بەگۈيىمان نەكىرد ئىنجا پىنچى وتنى: دەچن قىسە بەخزم و كەسى پىغەمبەرى خودا ﷺ دەلىن و ئازارىيان دەدەن، بانگەشەى ئەوەش دەكەن كە ئىتوھ سەريان دەخەن، سەعد تۈرەبىوو لەبەر پىغەمبەرى خودا ﷺ و موھاجىرەكان و وتنى: ئەم بىباوه بەردىن و بىنېرەنەوه دىسان بەگۈيىيان نەكىرد، ھەتاڭو نزىك بىوو بېتىت بە شهر لەنیوانىياندا ئىنجا بەرياندا و ئەویش لەكەل خۆى بىدىيەوه بۇ مالەوه ورپىزى گرت و بەرگ و پۇشاڭى نوپى لەبەرگىد ئىنجا ناردىيەوه، دەكىرپانەوه كاتىك صەفوان چوو بۇ مزگەوت نوپىز بىكەت، پىغەمبەرى خودا ﷺ چاوى پىكەوت فەرمۇوى: ((مَنْ كَسَكَ كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ ثِيَابِ الْجَنَّةِ)) واتە: ((ئەمە كى پۇشتەي كەرىدىتەوه خواي پەرومەدگار لە جىل و بەرگى بەھەشت پۇشتەي بىكەت))، وتنى: سەعدى كورپى عوبادە^(١٣٤).

ئىنجا پىغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇوى: (حەسانىم بۇ بانگىكەن) ھەتىنایانە خزمەتى و لەكىرپانەوهى عوروھ لە عائىشەوه دەفەرمۇيىت: (حەسان ھات بۇ خزمەت پىغەمبەرى خودا ﷺ داواي كەر تۆلەي بۇ لەصەفوان وەربىگەرنەوه لەسەر ئەم

شمیشیرهی که لییداوه^(۱۳۵). پیغمه مبهربی خودا ﷺ فهرمودی: ((یا حَسَانُ أَتَشَوَّهَ عَلَى قَوْمٍ أَنْ هَدَاهُمُ اللَّهُ لِإِسْلَامٍ يَقُولُ: (تَنَفَّسَتْ عَلَيْهِمْ)، یا حَسَانُ أَخْسِنُ فِيمَا أَصَابَكَ)؟). واته: (ئهی حمسان دهته ویت خله تکیک بشیوینیت و ناشیرینیان بکهیت که خودای گهوره رینمایی کردوون بتو ئیسلام، واته: رقه به رایه تبیان دهکهیت ئهی حمسان به جوانی بجولیرهوه بهرامیه ئهی کارهی دووجارت هاتووه، ئه ویش وته: ئه وه خوت سه رپشک ببه ئهی پیغمه مبهربی خودا ﷺ، پیغمه مبهربی خودا ﷺ جاریه کی قیبطی پی به خشی بهناوی (شیرین) که له گهله ماریه له لایهن (مقوقص) ای میسری به دیاری بتوی هاتبوو پاشان عبدالرحمن کوری حمسانی لیبوو [هه رودها با خیکی گهوره دار خورمای پی به خشی که (ئه بو طلحه) ای ئنه نصاری دابووی به پیغمه مبهربی ﷺ]^(۱۳۶).

ئازادکردنی گیراوه کانی (بنی مصطراق)

ئیبنو ئیسحاق رض دهلىت: پیغمه مبهربی خودا ﷺ له غهزای (بنی مصطراق) ژماریه کی زور پیاو و ئافرهتی به دیل گرت و هه موویانی دابه شکرد به سه ر موسولمانه کاندا له ناویاندا جوهیریه کی حارش کوری ضراری سه رکرده (بنی مصطراق) ای تیدا بوو.

محمدی کوری جعفری کوری زوبهیر له عورووهه ئه ویش له عائیشه وه رض دهلىت: [کاتیک پیغمه مبهربی خودا ﷺ گیراوه کانی دابه شکرد جوهیریه کی حارث بهر ثابتی کوری قهیس که وت یان بهر کوره مامه کهی ثابت که وت [که ناوی صهفوانی کوری مالیک بوو] جویریه کتابه کهی که وا بتو کویلا یه تی ده نووسرا [له سه ر خوی (نوئوقیه) نووسی] که بیداته خاونه کهی کاتیک بیه ویت خوی ئازاد بکات جوهیریه ش ئافره تیکی جوان و به رجاوی خوین شیرین بوو هه رکه سیک چاوی بیکه و تایه ده چووه دلیه وه، هاته خزمه ت پیغمه مبهربی خودا ﷺ و داوای لیکرد ها و کاری بکات، له ئازاد کردنہ کهیدا. عائیشه دهلىت: وللاهی یه کهم جار که بینیم له ده رگای ژووره کهم و هستا

(۱۳۵) أخرجه: الطبراني (الكتاب) (۹۶/۲۳) (رقم: ۱۰۱)، والبيهقي (الكتاب) (۵۶/۸)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۳۶۹/۹) رواه الطبراني و رجاله رجال الصحيح.

(۱۳۶) أخرجه: الطبراني (التاريخ) (۶۱۷/۲)، ابن هشام (السيرة) (۲۵۷/۳)، البيهقي (الدلائل) (۷۴/۴)، ابن كثير (البداية) (۱۸۶/۴)، وقال الحافظ ابن حجر في (تعجيز المتنفع) (ص: ۱۲۸) سنه صحيح وقد وصلها موسى بن عقبة في مغازيه عن هشام بن عروة عن أبيه عن عائشة رضي الله عنها.

خۆشم نه ويست زانيم نه گمەر پیغەمبەر چاوى پیتكەويت دەگەمەويتە بەردى (ديارە سەيرىكىن بۇ مەبەستى ھاوسەرگىرى بۇوە چونكە پیغەمبەرى خودا زۆر لەئەوه گەورەتە بۇوە و سەيرى ئافرەت نامە حرمى نەگردووھ) چووھ ژۇورەوه وتى: ئەي پیغەمبەرى خودا من جوھىرييەي كچى حارشى گەورەي ھۆزەكەي لەئەو بەلايەي من توشى هاتووم خوت ئاگادارى كە من بۇوم بەكەن يىزدەك و ئەو دېش لەپەزىز شاراوه نىيە، لەدابەشكىرنە كەدا بەر ثابتى كورى قەيس يان كورە مامەكەي كەوتەم لەسەر (نو ئۆقىيە) كتابەكەم نووسىيەوه بۇ ئازاد كردنم منىش هاتوومەتە خزمەت تاكو يارمەتىم بەدەيت ئازادم بکەن پیغەمبەرى خودا پىنى فەرمۇو: ((فَهُلْ لَكِ فِي خَيْرٍ مِّنْ ذَلِكَ))؟ واتە: ئايا لەئەوه باشتەت ناوەيت؟ وتى كچى لەئەوه باشتە ئەي پیغەمبەرى خودا فەرمۇو: ((أَقْفِي عَنْكَ كِتَابَكَ وَأَتَزُجُّكَ))؟ واتە: ((پارەي ئازادكىرنە كەت لەسەر من و خوازىيەت دەگەم بۇ ھاوسەرگىرى؟)) وتى: ئەي پیغەمبەرى خودا رازىم فەرمۇو: بهلىنى منىش بهلىنى خۆم جىبەجى دەگەم.

عائىشە دەلىت: [ھەوالەكە گەيشتە خەلگى كە پیغەمبەرى خودا جودىرييەيى كچى حارشى ھىناوە خەلگى و تيان: ئەوان ھەموو بۇون بە خزمى پیغەمبەرى خودا ئىتەر ئەوانىش گىراوەكانيان ئازادكىردى و ناردىانەوه بەھۆي ھاوسەرگىرييەكەي سەد كەس لە خزم و كەسى خۆي ئازادكىردى لە (بني مصطلق) نەمزانىيە هىچ ئافرمىتىك لە جوھىرييە بە خىرو بەرەكەت تر بۇو بىت بۇ ھۆزەكەي]^(١٣٧).

لە گىرمانەوەيەكى تردا ئىبنو هيشام دەلىت: (وتراوه: كاتىك پیغەمبەرى خودا گەرایەوه لە غەزاي (بني مصطلق) جوھىرييەي كچى حارشى كورى ئەبو ضاراى لە كەلەبابووه ئەو لە كەل گىراوەكانى تر لەناو سوپاکەدا بۇو كەگەيشتنە مەدينە باوكى جوھىرييەي كچى حارشى كورى ئەبو ضرار ھاتە خزمەت پیغەمبەرى خودا بۇ ئەوهى بارمەتە (فدىيە) كچەكەي بىدات و ئازادى بىكتات كاتىك گەيشتە دۆلەكانى

(١٣٧) أخرجه: احمد (٢٦٣٦٥)، وقال محققه: سندھ حسن، والطبراني (الكبير) (٤٩/٢٤)، أبو داود (٣٩٣١)، ابن حبان (٤٠٥٤)، وقال محققه: اسناده قوي، الحاكم (٢٦/٤)، البهقي (الكبير) (٧٤/٩) و (الدلائل) (٤٩/٤)، أبو يعلى (٤٩٦٣) وقال محققه: اسناده صحيح، ابن هشام (السيرة) (٣/٢٥٠) (رقم: ٨٠٢) وقال محققه: اسناده حسن، وحسن اسناده الشیخ الالبانی في (صحیح ابی داود) (٣٣٢٧)، وفي (الارواه) (١٢١)، وقال الارناؤوط في تخريج (زاد المعاد) (١١٣/٣): اسناده صحيح، وقال الشیخ مقبل في الصحيح المنسد (١٦٤٥) حدیث حسن، واللطف لابن هشام والزيادات لابی داود والحاکم.

نهمهش گیرانه و مهیه کی پچراو بwoo (مقطوع) به لام له گیرانه و مهیه کی (مرسل) دا هاتووه له نهبو قهلا به ده لیت: (پیغه مبهر گویریه هی له گهله گیراوه کانی (بنی مصلاق) دهستگیرکرد، پاشان مارهی کرد باوکی هاته خزمت پیغه مبهری خودا گویریه و تی: کچه که م نابیت بکریته که نیزه ک و پیویسته نازادی بکهنه پیغه مبهری خودا گویریه و تی: فه رمووی: ((نه گهر بانگی بکهیت خوی سه رپشک بیت باشت نییه؟)) و تی: به لی. هات بو لای وه کیشه که هی بو باسکرد و جو گیریه ش و تی: خوا و پیغه مبهری خودا گویریه هه لد بثیرم^(۱۳۰). شه عبی ده لیت: (خوی نازاد کرد وه هه موو گیراوه کانی گویریه هه لد بثیرم^(۱۳۱)). ناویشی (بره) بwoo^(۱۳۲). پیغه مبهری خودا گویریه ناویشی گویری به هوزه که شی وه ناویشی (بره) بwoo^(۱۳۳). گویری به زهینه بی کچی نهبو سه له مه وه نه ويش له گویریه کچی حارثه وه ده لیت: (ناوی (بره) بwoo پیغه مبهری خودا گویری به (جو گیریه) ناوی (بره) ای^(۱۴۱). پیناخوشیوو^(۱۴۲):

(١٣٩) أخرجه: ابن مندى (٥٠/٢)، وقال الحافظ في (الإصابة) (٢٦٥/٤) (رقم: ٢٥١) أخرجه الترمذى وابن مندى من مرسل أبي قلادة باسناد صحيح، وانظر: (السيرة الصحيحة) (٤١٣/٢).

(١٤٠) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (١٣١١٨)، الطبراني (الكبير) (١٥٤)، قال الهيثمي في (المجمع) (٢٥٠/٩) رواه الطبراني وحاله رجال الصحيح.

(١٤) أخرجه: احمد (٤٢٩/٦)، مسلم (٢١٤٠)، الحاكم (٤/٣٧) وصححه على شرط مسلم ووافقة الذهبي

دوای ئهودی (بني مصطلق) موسوّلمن بعون پیغامبری خودا داوای لیکردن که زهکات له ماله کانیان دهربکن [له عله قمه کوری ناجیهی کوری جوندبهنه و دهگیریته و که پیغامبر له همان سالی رووداوی (مریسیع) دابوو کاتیک (بني مصطلق) موسوّلمن بعون پیش فرمون: ((إِنَّ مِنْ قَمَّا إِسْلَامِكُمْ أَنْ تُؤْدُوا رَكَّاهَ أَمْوَالِكُمْ))^(۱۴۲). واته: ((له کاملیونی موسوّلمنیتان ئهودیه که زهکاتی سامانه کانتان بدەن))).

حارث و هۆزه کەی دىنە خزمەت پیغامبری خوا بە زهکاتی ماله کانیانە وە

حارش کوری ئەبو ضراری خوزاعی دەفه رمویت: (هاتمه خزمەت پیغامبری خوا و بانگی کردم بۇ موسوّلمن بعون منیش موسوّلمن بۇوم بەدلنیایی تەواوە، پاشان داوای لیکردم که زهکات بدهم منیش دانم پىدانماو وتم: ئەی پیغامبری خوا دهگیریمه و بۇ ناو هۆزه کەم بانگیان دەکەم بۇ ئىسلامەتى و زهکاتدان، هەركەستىك وەلامى دامەوه زهکاتە کەی کۆدەکەمەوه توش ئەی پیغامبری خوا لە فلان کات و ساتدا نىرداویتى خوت بىنېرە تا زهکاتە کۆکراوهەکەی پىدا بىنېرە، کاتیک حارث زهکاتی ئەو كەسانەی کۆکرده وە كەبە پىر بانگەوازەکەيەوه هاتبۇون ئەو كاتەش هات كەبەلین بۇو پیغامبری خوا نويتنەرەکەی تىدا بىنېرىت بەلام كەسى نەنارد حارث واي گومان برد كە خواو پیغامبرەکە لى تورەبۇون داواي كرد زهکاتە کەی بۇ كۆبەنه وە وتنى: پیغامبری خوا کاتىكى بۇ دىاريکردووم وابپىيار بۇوه زهکاتە کە ببات كەلەلامانە، پیغامبری خوا هەرگىز پىچەوانە بەلۇنى خۆي هەلسوكەوت ناكات، وادھىينم نىرداوی نەنارد دووه لەبەر تورە بۇونىك بۇوبىت؛ با ئىمە بىرۇن بۇ خزمەت پیغامبری خوا، لەئەو لاشەوه پیغامبری خوا لەكاتى دىاريکراودا وەلىدى كورى عوقبەی ناردبۇو بۇ وەرگىرنى زهکاتە کۆکراوهەکەي لاي حارث، کاتىك وەلىد لەرىگا پېيان دەگات لەبەر كۈنە قىنېتكى ترسى لىدەنىشىت و دەگەرىتە وە دەچىتە خزمەت پیغامبری خوا و دەلتىت: ئەی پیغامبری خوا حارث زهکاتى نەدامى و ويستىشى بىمكۈزىت لە گىرانەوەيەكى تردا [ئەی پیغامبری خوا چۈومە ناو ئەو هۆزە لەناو نەقامىدا رۆچۈوبۇون جلى جەنگ و شەپىان پۇشى

(۱۴۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٨/٧/١٨) وقال الشیخ الالبانی في (الصحیحة) (٣٢٣٢): اسناده حسن.

بوو زهکاتیان نه دهدا] (۱۴۳) [پیغامبری خواه زور تورهبوو] (۱۴۴)، پاشان پیغامبری خواه بېپەله سریه يەگى لە هاوهلانى نارد بۇ لای حارت، حارشىش بەرەو مەدینە دەھات [لەگەل كۆمەلتىك لە خزمەكانى لەگەل بارە زەكتات و بەخشىنەكان ھەتا لەدەھەرەوەي مەدینە گەيشتنە نىردراؤھەكى پیغامبرى خواه كە چاويان پېكەمەوت و تيان: ئەوه حارتە كاتىك بەرەو روويان هاتن و تى: بۇلاي كى نىردرابون؟ و تيان بۇ لای تو. و تى: بۇچى؟

و تيان: پیغامبرى خواه وەلىدى كورى عوقبەي ناردۇوە بۇ لات گەراوەتەوە دەلىت: گوايە تو زەكات نەداوە و نيازى كوشتنىت ھەبۈوە، و تى: راست نىيە، سويند بەئەو خودايدىيەي محمدى بەراسى ناردۇوە نەديومە و نەھاتۇوە، كاتىك حارت ھاتە خزمەت پیغامبرى خواه پىيى فەرمۇو: ((مَنْعَتِ الزَّكَاةَ، وَأَرْدَتِ قَتْلَ رَسُولِي))؟ واتە: ((زەكتات نادەيت و دەتەويت نىردراؤھەشمان بکۈزۈت))؟ حارت و تى: سويند بەئەو زاتەي تۆى بەحەق ناردۇوە چاوم بىي نەكەوتۇوە منىش ھەرلەبەر ئەوه ھاتمە خزمەتتانا كاتىك نىردرابى لە خودا و پیغامبرەكەيەوە (لە گىرپانەمەيەكى تردا) و تيان: [ئەي پیغامبرى خواه ھەوالماڭان پېنگەيەشت كە نىردراؤھەكەت تەشرىف دىنىت شادومان بۇوين و وتمان پېشوازى دەكەين] (۱۴۵). [ئىيمە زانىبۇومنان كە نىردراؤھەكەت لە نىوهى پىگادا گەراوەتەو ئىيمە لەئەو ترساين بەھۆى گەيشتنى پەيامىكى تۆوە گەرابىتەوە كە لەئىيمە تورھبوبىت پەنادەگىرىن بەخودا لە تورھبوبۇنى خوداو پیغامبرەكەيەكى. پیغامبرى خواش بايەخى پىدان و دلنەوابى كردن خواي بەرودىدار بە وەھى قىسەكانى پشت راستىركىنەوە] (۱۴۶)، ئايەته كانى سورەتى (حجرات)ى نارده خوارەوە بۇ پیغامبر كە دەفەرمويت: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ جَاءَكُمْ فَارِسٌ بِنِيَّةً فَتَبَيَّنُوا أَنَّهُمْ بِغَيْرِهِمْ فَنْصِبُوْا عَلَىٰ مَا فَعَلُمْتُمْ نَدَمِينَ﴾ (الحجرات) (۱۴۷) واتە: [ئەي ئەوانەي باوەرتان

(۱۴۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٦/١٨)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيفة) (٢٣٢/٧): استاده حسن.

(۱۴۴) أخرجه: الطبرى (التفسير) (٧٨/٢٥)، البىهقى (٥٤/٩)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيفة) (٣٠٨٨).

(۱۴۵) أخرجه: ابن ابي عاصم (الأفراد) (٣٠٩/٤)، الطبراني (الكبير) (٦/١٨) وقال الشيخ الالباني في (الصحيفة) (٢٣٢/٧) استاده حسن.

(۱۴۶) أخرجه: الطبرى (التفسير) (٧٨/٢٥)، البىهقى (٤٥/٩)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيفة) (٣٠٨٨).

(۱۴۷) أخرجه: احمد (١٨٤٥٩) وقال محققه: حسن بشواهد، الطبراني (الكبير) (٣٣٩٥)، الواحدى (أسباب النزول) (ص: ٢٩٢)، ابن ابي حاتم (الأفراد) (٢٣٥٣)، البىهقى (٥٥/٩)، وقال البىشمى (المجمع) (١١٠/٧): فيه يعقوب بن حميد

هیناوه ئەگەر كەسيكى مەمانە پىتەكراو هەوالىكى گرنگى بۇ هيئان، خىرا بىرواي پىمەكەن، بەلكو سەرنج بىدەن، لىي بىكۈنلەوە تا بۆتان پۇوندەپىتەوە نەوەكۆ ئازار وناخۆشى و گىروگرفت بۇ خەلکى دروستكەن بەنەزانى، جا دواي پەشىماندەبىنەوە لەئەو كارەى كە پىيى هەستاون].

لە گىرانەوە يەكى تردا [ئەوەي پىتىان بۇو دايىان بە پىغەمبەری خوا، پىشنىيازى كېرىنەوە ئەو شنانە خۆيان خستەرۇو تا لە پىغەمبەری خوا بىكۈنەوە، پىغەمبەريش ﷺ پىيى فەرمۇون: ((إِرْجُعُوا إِنْفَقَاتُكُمْ لَا تَسْبِحُ شَيْئًا مِّنَ الصَّدَاقَاتِ حَتَّىٰ تُنْفِضُ)) واتە: ((بَگُمْرِتَنَهُو وَكَهْلٌ وَّ پَهْلٌ وَّ پَارَهُ كَانَتَان بَبَهْنَهُو وَ چُونَكَه ئِيمَه هِيج لە زەكتەكان نافرُوشىنەوە تا بە دەستماننەگات)). ئەوانىش گەرانەوە بەرەو شويىنى خۆيان، پاشان كەسيكى ترى لەگەل ناردىن بۇ وەرگىتنى ئەو زەكتەھى كە لە لايىان مابۇو)[٤٤].

وبقية رجاله ثقات، وقال السيوطي في (أسباب النزول) (ص: ١٩٦) وفي (الدر المنشور) (٨٧/٦): اخرجه احمد وسنده

جيد، وقال الشيخ الالباني في (سلسلة الصحيح) (٢٣٤/٧) استناده صحيح.

(٤٤) أخرجه: ابن أبي حاتم (الأفراد) (٣٠٩/٤)، والطبراني (الكبير) (٦/١٨)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيح) (٢٣٢/٧): استناده حسن.

غەزاي خەندەق

مېڭۈسى روودانى ئەم غەزايە:

ئەم غەزايە لە مانگى شەوالى سالى پىنچەمى كۆچىدا رۇویداوه، بەپىتى بۆچۈونى زۇربەي زانىيان و مېڭۈس نووسانى ئىسلامى و سىرەتى پىغەمبەر ﷺ لەئەوانە ئىبىنۇ ئىسحاق و قەتادە و ئەبو عوبىدە و ئىبىنۇ سەعد و واقىدى و البيھقى و الذهبى) (١٤٩).

ھۆكاري روودانى ئەم غەزايە

بۇ روودانى ئەم غەزايە گەلتكار ھەبۈون لەئەوانە ئەوه بۇو كە قورھىشىيەكان دووجارى نوشۇستىيەكى گەورە هاتبۈون لە رىزگارىرىنى رىنگاي بازرگانىيان بەرە شام، لەبەرامبەرىشدا سريە و نىئىدراباوه سەربازىيەكانى موسولمانان چالاكانه كەوتۈبونە جموجۇلى سەربازى لەدواى غەزاي (ئوحود) وە بەجۇرىتك بەتهواوى دەستيائىرىتىبۇو بەسەر ناوچەكەدا و پىگا بازرگانىيەكانى نىيوان مەككە و مەدينەيان خستبۇوە ژىر كۆنترۇلى خۆيانەوه، لەئەۋلاشەوه قورھىشىيەكان دەيانويسىت خۆيان پېچەك و بەھىز بىكەنەوه و پارىزگارى بىكەن لەسەركەوتىنە سەربازىيەكەي (ئوحود) يان بەشىوھىك سنورەكانىيان لەگەل ھاۋىپەيمانەكانىيان دوورخەنەوه لەمەترسى و دەستەبەرى دىلىيابى تەھاوا بىكەن بۇ چالاكىي يە بازرگانىيەكانىيان.

ئەوه لەپروويەكەوه لەپروويەكى ترەوه: جولەكەكانى بەنى (نضير) لەدواى ئەوهى كە پىغەمبەرى خودا ﷺ دەرىكىردن لە مەدينە بەھۆى پىلانگىتىپىيان بەرامبەر پىغەمبەر ﷺ بەرە خەيىبەر رۇيىشتىن و لەئەۋى گىرسانەوه، رېقىشيان بەرامبەر موسولمانان لىي دەچقۇرا، كاتىك بەتهواوى لەخەيىبەر جىڭىرپۇون كەوتىنە پىلانگىتىران و دانانى پىلانىتىكى يەكلاكەرەوه بۇ تۆلە سەندنەوه لە موسولمانان و گەرانەوه بۇ جىڭە و پىگەي خۆيان و دەرخىستنى ھىز و رۇلى پىلانگىتىپانيان، ئەوهش لەپىگەي بەستىنى پىتكەوتىنامەيەكى سەربازى بەھاۋىپەيمانى لەنیوان جولەكەكان و قورھىشىيەكان و ھۆزەكانى غەطەفان، بۇ ئەو مەبەستەش شاندىتىكى جولەكەكان بەپىتكەوتىن كەپىك

(١٤٩) أخرجه: البيهقي (الدلائل)، وأبن هشام (السيرة) (١٧٠/٤)، وأبن سعد (الطبقات) (١٦٥/٢)، وأبن القيم

(الزاد) (٣٦٩/٣)، والذهبى (تاريخ الإسلام) (ص: ٢٨٣)، والواقدى (المغازي) (٤٤٠/٢)، وأبن حجر (الفتح) (٥٠٠/٧)،

وابي عبيدة (الآموال) (ص: ٢٣٥)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٠١٧١): رواه الطبراني ورجاله ثقات من قول ابن اسحاق.

هاتبوون لەھەر يەك لە (سەلامى كورى ئەبو حەفيق و حويبي كورى ئەخطب و كىنانەي كورى رەبىع، هوزەي كورى قەيسى وائىلى و ئەبو عەمار).

ئىبنو ئىسحاق عليه السلام دەلەت: (ھۆى روودانى غەزاي خەندەق ئەوه بۇو كەشاندىك لەكەسە باڭ دەستە كانى جولەكە كان كەپىك هاتبوون لە (سەلامى ئەبو حەفيقى نەضرى، هوزەي كورى قەيس وائىلى و ئەبو عەمار) لەگەن چەندىن كەسى ترلە بەنى نەضر و بەنى وائىل، و كۆمەلە و هوزەكانيان كۆكردەوە لەدزى پېغەمبەر صلوات الله عليه وسلم رۇيشتن هەتا گەيشتنە لای قورھىشىيەكان لەشارى (مەككە)، كەوتىنە جۆشدان و بانگىردىيان بۇشەركەرن لەگەن پېغەمبەرى خودا صلوات الله عليه وسلم، گروتىنيان پېبەخشىن و پېيان وتن: ئىمەش لەگەلتانداین و پشتىوانىتەن دەكەين ھەتكو لەرمگ و رېشە دەريان دەكتىشىن، قورھىشىيەكان پېيان وتن: ئەي كۆمەلەي جولەكە ئىۋە لەزاناكانى جولەكە و خاوهن يەكەم كەتىبى ئاسمانىن زانىارىتەن ھەمەيە بەئەوشتەي كەئىمە و محمد لەسەرى ناكۆكىن ئايا ئايىنى ئىمە باشتەر ياخود ئايىنى محمد؟ و تىيان: بەلكو ئايىنى ئىۋە چاكتەر لە ئايىنى ئەو بەراستى ئىۋە شايستەتر و راستىرن لەئەو. لەگىرەنەوەيەكى تردا [ئىۋە رېنمایى كراون رېكەمى راستىرتان گرتۇوە بەر لە محمد و شوين كەوتۇوانى) لەبارھىانەوە ئەم ئايىتە سۈرەتى (النساء) هاتوتە خوارەوە: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبَهَا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْرِ وَالظَّنُونَ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتُّلَاهُ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَيِّلًا﴾ (٥٠) واتە: [ئاخۇ سەيرى ئەوانەت نەگردووە

(٥٠) لەگىرەنەوەيەكى تردا هاتووە لە ئىبنو عباس عليه السلام دەلەت: لما قدم كعب بن الأشرف مكة قالت له قريش: انت خير اهل المدينة وسيدهم؟ قال: نعم، قالوا: [نعم، أنت أهل السقاية والسدانة فنحن خير] من هذا الصنibir المنبر من قومه أنه خير؟ منا؟ قال: أنتم خير منه فنزل على رسول الله صلوات الله عليه وسلم إِنَّكَ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْرَرُ ٢ ونزلت ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبَهَا مِنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْرِ وَالظَّنُونَ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَتُّلَاهُ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَيِّلًا﴾ (النساء) واتە: [كانتك كعبى كورى ئەشرەف هاتە مەككە قورھىشىيەكان پېيان وتن تو باشتىرين و گەورەتىرين بىباوى مەدينەي؟ وتن: بەلى و تىيان: ئىمە ئاودەر و نان دەرى مالى خوداين دەركاوانى كەعبەين ئايا ئىمە چاكتىرين ياخود ئەو وەجاخ كويىرە كەدابراوه لەخزم و كەسى خۆى بېتى وايە باشتەر لە ئىمە؟ وتن: ئىۋە باشتىرن لە ئەو. بەمنوھەۋىش ئايىتى إِنَّكَ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْرَرُ ٢ وە هەرروھا ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبَهَا﴾ هاتە خوارەوە. آخرجه: الطبرى (التفسير) (٩٧٨٦)، والبزار (٢٢٩٣) وقال ابن كثير (التفسير) (٥٦٠/٤): وقال محققه: اسناده صحيح، والنمساني (التفسير) (٧٢٧) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن حبان (٦٥٧٢) وقال

کە بەشیک لەكتىبى (تمورات) يان پىتىراوه؟ كەچى باوھىيان بەبىت و تاغۇوت و فالگىرنەوە جادۇو و شەيتان ھەمە، واتە: پەيرەوى لەبەرناامە دنیاپەكەن دەكەن!! بەموشىك و بىباوھىكەن دەلىن: رې و رېبازى ئەوانە (موشىك و كافرەكەن) لەپى باوھىپارەكەن چاكتىرە.

دەلىت: [ئەوهىيان بۇ ئەوه وت وەك ئىرىھىيەك بەرامبەر بە عەرەبەكەن كەخوداي گەورە محمدى لەناو يان هەلبىزاردۇوە و كەدووپەتى بە پىغەمبەر]. كاتىك ئەمەيان وت بەقورەيشىيەكەن زۆر دلخوش بۇون بەگورجى وەلامى داخوازىيە شەرانگىزەكانىان دانەوه بۇ ئەوهى شەر لەگەل پىغەمبەرى خودا بىكەن دواتر كەوتەنە خۆكۆكەنەوه و خۆنامادەكەرنەن بۇ ئەو مەبەستە. پاشان شاندە جولەكەكە رۆيىشتەنەنە لای غەطەفان كەلە نەوهى (قەميسى عىلان) بۇون بەھەمان شىۋەش بانگىيان كەرنەن بۆشەركەرنەن لەگەل پىغەمبەرى خودا وە پېشىيان راڭەياندىن كە بۇ ئەو مەبەستە خۆشىيان پېتىگىرو ھاوکارىيان و لەگەلپەياندا دەبن، قورەيشىيان لەگەلدايە بۇ ئەو مەبەستە ھەر بۆيە ئەوانىش كۆك بۇون لەگەلپەيان و لەئەو بارەپەھەو رازىيانىكەرنەن^(١).

دەرچۈونى ھاوبەش پەيداکەران بەرە و مەدینە

موسای كورى عوقبە و ئەبو شىھابى زوھرى دەفەرمۇون: (قورەيشىيەكەن بەسەركەدايەتى ئەبو سوفىيان و بەھاواكارى ئەوانە ئەگەلپەيان بۇون لەھاوبەش پەيداکەرانى عەرەب و سەركەدە جولەكەكەنى بەنى نەضرى كەناوى حوبىي كورى ئەخطەب بۇو بەرپىكەوتىن بەرەو مەدینە، لەھەمان كاتدا داواي ھاوکارىانىكەردد بۇو لە عویەينە ئەگەل ئەو كەسانە ئەپەياندا كەنەنە كورى رەبىعى داخوازىيەكەنى دانەوه لەگەل ئەو كەسانە ئەپەياندا كەنەنە كورى رەبىعى ھەمۇو لەگەلپەيان بەرپىكەوتىن كورانى ئەبو حەقىق لەناوپەياندا كەنەنە كورى رەبىعى كورى ئەبو حەقىق چالاکانە خۆى گەيانىدە ناو (غەطەفان) و كەوتە جۆشىدانىان

محققە: اسناده صحىح.

(١) أخرجه: ابن هشام(السيرة) (١٧٠/٣)، والطبرى (٢٥١/١١)، وقال الهيثمى (المجمع) (٦/٧) فيه يونس بن سليمان لم اعرفه وبقية رجاله رجال الصحيح، وآخرجه السيوطي (اسباب النزول) (ص: ١٠٦) موصولاً، وقال صاحب (صحىح السيرة) (٤٢٤): مرسل رجاله ثقات، وقال العمرى (السيرة الصحىحة) (٤١٩/٢): اسناده صحيح الى عروة ولكنه مرسل، واوردده ابن كثير في (التفسير) (٥١٣/١) من روایة ابن اسحاق باسناد حسن الى ابن عباس.

لە سەر بەزداری کەردنیان لەئەو شەرە يەكلاکەرەوە بە بۆچۇونى خۆيان لەبەرامبەر دا نیوهى بەروبۇومى خەبىبەريان بۇھەيە، دەلىن گوایە حارىشى كورى عەوفى مەرىي كەلە بەنى (مرە) بۇوە بە عویەينەي كورى حوصىنى و غەطەفانىيەكەنە و تۈۋە:

ئەی خزم و كەسى خۆم بەگوئى من بىكەن واز لەشەرگەرنى ئەو پىباوه بەھىن (مەبەستى پىغەمبەرى خودا بۇوە^(١٥٢)) لىتى بىگەپىن باخۆى لەگەل دووژمنەكەنە لە عەرەبەكەن يەكلاى بکاتەوە. پاشان شەيتان بەسەرياندا زال بۇ چاو چىنۈكى و تەماح بەرى قورپىگى گىرتىن و چاۋىيان تەنها ئەوهى دەبىنى، پاشان ھەممۇ چۈونە ژىربارى فەرمانى عویەينەي كورى حوصىن لە سەر ئەوهى شەر لەگەل پىغەمبەرى خودا^(١٥٣) بىكەن، نامەيان نۇووسى بۇ ھاۋپەيمانەكەنەيان لە بەنى ئەسىدى كورى خۇزەيمە بۇ ئەو مەبەستە و طولىيە لەگەل ئەوانەي گویرايەلىييان دەكىرد لە بەنى (ئەسىد) بەندم داخوازىيەكەنەوە چۈون (ئەسىد و غەطەقان) دوو ھاۋپەيمانى يەكتى بۇون لەناوچەكەدا، ھەر لەئەومىانەدا قورەيشىيەكەن نامەيان نۇووسى بۇ پىباو ماقولانى بەنى (سولەيم) كە نەوهى خۆيان بۇون لەننۇوانىياندا پەيوندى خزمائىتى ھەبۇو ئەبۇ ئەعور لەگەل ئەوانەي گویرايەلى بۇون لە (بەنى سولەيم) بەندم داخوازىيەكەنەوە چۈون بۇ پشتىوانى قورەيشىيەكەن^(١٥٤).

ئىپىنۇ ئىسحاق^(١٥٥) دەلىت: (قورەيشىيەكەن دەرچۈون بەسەرگەردايەتى ئەبۇ سوپىانى كورى حەرب، غەطەقان بەسەرگەردايەتى عویەينەي كورى حوصىنى كورى حوزىيە كورى بەدر، حارىشى كورى عوفى كورى ئەبو حارىشى مورى لەبەنى مورە، و مسۇرى كورى رەحىيلە. لەگەل ئەوانەي كە گویرايەلىييان دەكىرد لە خزمانى خۆى لەھۆزى (ئەشىجەع)^(١٥٦).

ھەموويان رېتكەوتن لە سەر شويىنى كۆبۈونەوە سوپاکەيان قورەيشىيەكەن و ھاۋپەيمانەكەنەيان ھەممۇ لە (مر الظەران) كۆبۈونەوە كە شويىنەكە (٤٠) كم لە (مەككە) وە دوورە، ھاۋپەيمانەكەنەيان بەئەمەكبۈون بەرامبەر بەئىنەكەنەيان لە (بەنى سولەيم) و كىنانە و خەلکى (تەمامە) و حەبەشەپەكەن^(١٥٧).

(١٥٢) أخرجته: البهقي (الدلائل) (٣٩٨/٣).

(١٥٣) أخرجته: ابن هشام (السيرة) (١٧١/٣).

(١٥٤) أنظر: (السيرة الصحيحة) للعمري (٤١٩/٢).

خەندەق ھەلکەندن

دواى ئەوهى موسوٰلمانەكان ھەوالىان پېگەيىشت كە قورميش و ھۆزەكانى ترى عەرەب خۆيان كۆكىدووھەوە بۇ ھېرىش ھېنانە سەريان و شەركىدىن لەگەلىاندا، بۇ ئەو مەبەستە پېغەمبەربى خودا ھەلکەندن كارى ھەميشەي ھەستا بەراوۇزىرىدىن بە ھاوهەلانى بۇ ئەوهى ھەم دلىشيان جىڭىرىبات و پەيوھىستان بەيەكتىرى و ھەم پېگە چارەيەكى گونجاو و راستىشى دەستبەھەويت بۇ ropyوبەرپۇ بۇونەوهى ئەم بارودۇخە چاومەروانەكراوه، لەئەوكاتەدا يەك لەھاوهەلە بەرپېزەكان بەناوى سەلمانى فارسى بۇچۇونى خۆى خستە ropyو كە ئاماڙەكىرىنىبوو بەھەلکەندن و لىدانى خەندەق بەچوار دەوري خۆياندا ھەرۋەك وتنى: (ئەي پېغەمبەربى خودا ھەلکەندن ئىمە لەۋاتى فارسدا كاتىك گەمارۇ بىرىانىيە لەلاين ھېزىتكى دەرەكىيەوه ئەوه خەندەقمان بەچوار دەوري خۆماندا لىدەدا) ^(١٥٥).

پېغەمبەربى خودا و ھاوهەلانى نەخشەكەيان پېباشبوو بەكۈى دەنگ پەسەندىيان كەرد و ھەستان بەھەلکەندنى خەندەق لەناوچەيەك كەپۈرۈي والا بۇو بۇ ھېرىش كەرنە سەريان و تاكە پېگە بۇو كەبتوانن لىيەوه زەبرىان لىبۇوشىتىن بۇ ئەوهەش كە ھەردوو ناوچەي بەرەلەنانى (گەرمى واقم و ناوچەي بەرەلەنانى پەشى وصىرە) بەيەكەوه بىھەستنەوه كەدەكەويتە بەرەدم ھاوېش پەيدا كەرەكان.

لە گىرەنەوەيەكى لاوازدا ھاتووه لە عمرى كورى عەوفى موزنى دەفەرمۇيت: (پېغەمبەربى خودا ھەلکەندنى خەندەقى بەسەند كەردو دەستىپېتىكىد لە رۈزى ئەحرىزابدا لەناوچەي (أجم السُّمْر) كە دەكەويتە شوئىنى نىشەجىبۇونى (بەنى حارشە) وە ھەتاکو دەگاتە ناوچەي (ميداد)، پاشان ھەر چىل كەزەي دابەش كەردىم (دە) كەسدا بۇ ئەوهى ھەلېكەنن، دواتر كۆچكىدووھەكان و پېشىوانەكان كەوتىنە كېبەركى لەسەر سەلمانى فارسى لەبەر ئەوهى نەخشەكەي دانا و پېاوتىكى بەھېزىش بۇو، پېشىوانەكان دەيان وتنى: سەلمان لە ئىمەيە، كۆچكىدووھەكانىش: دەيان وتنى: سەلمان لە ئىمەيە، پېغەمبەربى خودا ھەلکەندن فەرمۇوى: ((سَلْمَانُ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ))

(١٥٥) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (٥٦٦/٢)، والواقدى (المغازي) (٤٤٥/٢)، وابن هشام (السيرة) (١٧٤/٣) اخرجوه كلام بدون استاد، وانظر (ضعيف تأريخ الطبرى) (رقم: ٢١٥).

واته: ((سەلمان له ئىمەيە له ئەھلى بەيت))^(١٥٦).

ئىبىنۇ ئىسحاق دەفەرمۇيىت: (كاتىك پىغەمبەرى خودا گۆيىسىتى ھاوهلاني بوو لە سەر كۆبۈونە وەيان بۇ ھەلگەندى خەندەق بەدەوري مەدىنەدا پىغەمبەرى خودا خۆشى كارى تىدادەكىد بەمەبەستى ھاندان و جۆشدانى موسولمانان بۇ كاركىرىن تىيدا ھەر بۇيەش موسولمانە كانىش لەگەلپىدا خەندەقىيان ھەلەندەن وە پىغەمبەرى خودا بىگۈيدانە ماندوپىتى و شەكمەت بۇون بەردە وامبۇو كۆلى نەدەدا و ھاوهلانيش چاۋىيان لى دەكىد و بەھەمان شىۋو بەلام كەسانىك لە دوورپۇوهكان بەخاوا خلىچكىيە وە كاريان دەكىد و خۇيان وەك كەسىكى بېھىزىو نەشارەزا دەرەخىست لە كاركىرىندا و ناوبەناو خۇيان دەدزىيە وە بۇ مالەوە بەبىن مۇلەت و ناڭدارى پىغەمبەرى خودا بەلام كاتىك يەكىك لە موسولمانان بىيوىستايە بۇ كارىك بىروات كەپىويىت بوو لە سەرى جىبىھ جىبى بىكەت دەھاتە خزمەت پىغەمبەرى خودا باسىدەكىد و داۋى مۇلەتى لى دەكىد بۇ ئەنجامدانى ئەو كارە پىويىستە ئەۋىش رېكەمى پېددەدان كاتىكىش كارەكەيان تەواودەكىد دەست بەجى دەگەرانە وە شوينى كاركىرىنداي بۇ ئەوهى خىرۇ پاداشتىيان دەسبكەوەيت لە سەرى، ھەر بەئە وھۇيە وە خوداى پەروردىگار ئەم ئايەتە پېرۇزە خوارەوە:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ، عَلَّمَ أَنَّرِ جَامِعَ لَنْ يَذَهَّبُوا حَتَّى يَسْتَعْذِنُوُهُ إِنَّ اللَّهَنَ يَسْتَعْذِنُونَكَ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، فَإِذَا أَسْتَعْذُنُكَ لِيَعْصِ شَائِئِهِمْ فَأَذْنُ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾٢٦﴾ (النور) ئەم ئايەتە پېرۇزە دەربارە ئەو موسولمانانە ھاتە خوارەوە كە گۆنۈپايەلى خودا و پىغەمبەرەكەيان دەكىد و بەتەماي پاداشت و بەدەستەھىنانى خىرى زىاتر بۇون و بەزدارى ھەلگەندى خەندەقە كەيان دەكىد پاشان خواي پەروردىگار دەربارە ئەو دوورپۇانە كە خۇيان لە كاركىرىن دەدزىيە وە بەبىن مۇلەت خواستن لە پىغەمبەرى خودا دەرۋىشتىنە مالەوە ئەم ئايەتە دابەزاند:

﴿لَا جَعْلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ يَتَنَكُّمْ كَذَّابَهُمْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْلَلُونَ﴾

(١٥٦) أخرجه: الحاكم (٥٩٨/٣)، وقال الذهبي: سنه ضعيف، والبيهقي (الدلال) (٤١٨/٣) وفي سنه كثير بن عبدالله متوفى، والطبراني (الكبير) (١٠١٣٧)، وقال الهيثمي (المجمع) (١١١/١٠): فيه كثير بن عبدالله وقد ضعفه الجمهور وبقية رجاله ثقات، وضعفه الشيخ الالباني في (السلسلة الضعيفة) (٣٧٠٤)، و (ضعف الجامع) (٣٢٧٢).

مِنْكُمْ لِرَأْيِهِ فَلَيَخَذِّرَ الَّذِينَ يَخْالِفُونَ عَنِ الْأَمْرِ أَنْ تُصِيبُهُمْ فَتَنَّهُ أَوْ تُصِيبُهُمْ عَذَابُ أَلِيمٌ ﴿٦٣﴾ (النور) ^(١٥٧)
واته: [نهى باورداران نەكمەن بانگى پېغەمبەر بىكەن، وەك ئەوهى خۆتان لە نىوان يەكتىدا بانگى يەكىدەكەن (چونكە دەبىت پىزى پېغەمبەرى خودا تايىبەت بىت) بىگومان خودا دەزانىت بەئەوانەى خۆيان پەنھان دەكەن و خۆددەزىنەوه لە كارو فرمان، دەبا ئەوانەى كە سەرپىچى لە فەرمانى دەكەن بىرسن لەئەوهى كە توشى تاقىكىردىنەوهىكى سەخت، يان تووشى سزايدىكى بەئىش بىن].

عومەيرى دەفەرمۇيت: (موسۇلمانەكان بىپارياندا بەھەلکەندىنى خەندەق كە درېئەر دەبۈوهە لە (أم الشixin) ھەوارگەى بەنى حارشە لە رۆژھەلاتەوه ھەتاڭو ناوجەھى (ميداد) لە رۆژئاواوه، پىنج ھەزار گەزبۇو (واته: نزىكەى (٥) كم (٥٤٤) مەترە) وە پانىيەكەى نۆ گەز پان بۇو (واته: نزىكەى (٤) مەترو (٦١) سم).

قولىيەكەشى (٧) تا (١٠) گەز بۇو (واته: نزىكەى (٣) مەتر (٢٣٤) سم) بۇ ھەريەك لە دە كەسى موسۇلمانەكان ھەلکەندىنى چل گەزى بۇدانرا بۇو (واته: ھەركەسىكىيان (١) مەتر (٨٨٤) سم بەردەكەوت). كۆچكىردووهەكان ھەلکەندىنى ناوجەھى قەلای (راتج) يان گرتە ئەستۆي خۆيان لە رۆژھەلاتەوه بۇ قەلای (ذباب)، پاشتىوانەكانىش لە قەلای (ذباب) وە بۇ كىيى (عبد) لە رۆژئاواوه ^(١٥٨). ماوهى ھەلکەندىنى خەندەق (٩) تا (١٠) رۆزى پىچۇو بىباورەكانىش دواى چواردە رۆز گەيشتنە سەر خەندەقەكە ^(١٥٩).

پېغەمبەرى خودا تايىبەت لە گەل ھاواه لە ئەندەق دەكات

پېغەمبەرى خودا تايىبەت لە ئەندەقەكە لەبارو دۆخىكى سەختىدا كە ئەوكات ھەوايەكى سارد و بايەكى بەھىز و بارى گوزھانى خراب و كەمى بەروبۇوم، لە گەل دژوارى و قورسى كاركىردىدا لە خەندەق لىدانەكە و گواستنەوهى خۆل و خاشاكى ناو خەندەقەكە بەپاشتىيان، بەلام بەئەۋېپەرى ورھەرزى

(١٥٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٧٢/٣)، والبيهقي (الدلائل) (٤١٠/٣) والطبرى (التاريخ) (٥٦٥/٢)، وقال محققه في ضعيف تأريخ الطبرى (رقم: ٢١٦): اسناده مرسل.

(١٥٨) أورده: العمري (السيرة الصحيحة) (٤٢١/٢)، وشوقى أبو خليل في (غزوة الخندق) (ص: ٩٢).

(١٥٩) أورده: الحافظ (الفتح) (٥٠١/٧) عن موسى بن عقبة، و اورده ايضاً شوقى أبو خليل (غزوة الخندق) (ص: ٩٣).

و له خۆبىردووپى و بىماندوو بۇون كارەكەيان ئەنجام دەدا. پېغەمبەربى خودا ﷺ كارى له گەل دەكىرن و ھاوبەشى ناسۇرى و نارەحەتىيەكانيابۇو مژدەي خوداي پېتەدان و خۆشى دەخستە دلەكانيانەوه وە هۆردى بەكۆمەلى له ھۇنراوەكانى عەبدوللەزى كورپى رەواحەي له گەلدا دەوتتەوه و بەمەبەستى جۆشدىانيان، كەكارىگەربى باشى ھەبۇو لە سەر تەواوکىرنى كارەكەيان بەئەۋەپەرى گورج و خىرايى وە سوکىركنى ئەو بارە دەرەونىيە نالەبارەي كەتىيادا دەزىيان بەھۆي ئەو بارو دۆخانەي كەباسمانكىرد ئەوھش لە چەندىن گېڭانەوەدا ھاتووھ له ئەوانە:

لە ئەنه سەھوھ دەفەرمۇيت: (پېغەمبەربى خودا ﷺ دەرچوو بۇ غەزاي (خەندەق) كۆچكىردووھەكان و پشتىوانەكان كەوتتە خەندەق لىدان بەدەست، لە بەرەبەيانىكى ساردا، ھېيج كۆيلە و بەرەستىكىيان نەبۇو كارىيان بۇ بکات، كاتىك پېغەمبەربى خودا ﷺ لەئەو حالتەدا بىينىنى كە دووجارى ج ماندووپەتى و بىرسىتىيەك ھاتوون فەرمۇوی: (ئەي پەرەمەردىكار ژيان تەنها ژيانى دواپۇزە لە پشتىوانەكان و كۆچكىردووھەكان خۆشىبىه). ئەوانىش وەلاميان دايەوه وەدىيان وت:

تَحْنُ الَّذِينَ بَأيَّعُوا مُحَمَّداً عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِيَّا أَبْدَا

واتە: (ئىمەين ئەوانەي پەيمانمان داوه بە محمد ﷺ لە سەر تىكۈشان و جىيەد كىردن بە بەرەدەوامى لە زىياندا).^(١٦٠)

لە گېڭانەوەيەكى تردا: (كۆچكىردووھەكان و پشتىوانەكان خەندەقىان ھەلگەند بەدەورى مەدینەدا و خۆل و خاشاكە كەشيان بەشانيان دەگواستەوه) و دەيان فەرمۇو:

تَحْنُ الَّذِينَ بَأيَّعُوا مُحَمَّداً عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِيَّا أَبْدَا

واتە: (ئىمەين ئەوانەي پەيمانمان داوه بە محمد ﷺ لە سەر دەستىگىتن بە ئىسلامەوه هەتا ماوين لە زىياندا).

پېغەمبەربى خودا ﷺ لە ئەوه لامياندا دەي فەرمۇو: ((اللَّهُمَ إِنَّهُ لَا خَيْرٌ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرَةِ فَبَارِكْ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَه)) واتە: ((ئەي پەرەمەردىكارە ھېيج خىرو چاكەيەك نىيە تەنها خىرو خۆشى رۇزى دوايى نەبىت و خودايە فەرو بەرەكمەت بىخەيتە مال وحالى

(١٦٠) أخرجه: البخاري (٤٩٩)، ومسلم (١٨٠٥)، والبيهقي (الدلازل) (٣/٤١٠).

پشتيوانەكان و كۆچكىردووهكان))^(١٦١).

لە بەرائەوە دەفەرمويت: [لەكاتى روودانى غەزاي (ئەحزاب)دا كە پىغەمبەرى خودا بىيارى هەلگەندى خەندەقى دا ئىمە لەگەلەيدابۇوين ئەوان خەندەقىان ھەلەدەكەند و ئىمەش خۇلمان دەگوستەوە بەشانى خۇمان]^(١٦٢) من بىنيومە پىغەمبەرى خودا خۆلى خەندەقى دەگوستەوە. لەگىرانەوەيەكى تردا [خشتى دەدایە دەستىيان]^(١٦٣) خۆل سەرتاپى جەستەي دابۇشىبۇو نەم دەبىنى لەئەورۇزەدا قىزى زۇر بۇو گۈئىم لىبۇو لەئەوكاتەي كەخۆلى دەگوستەوە بەشىوهى ھۇرە چەند پارچە ھۇنراوەيەكى كۆپى رەواحە دەگوتەوە و دەي فەرمۇو:

((اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَضَدَّنَا وَلَا شَأْنَنَا
فَأَنْزِنْنَ سَكِينَةً عَلَيْنَا وَبَثِّيْنَ الْأَقْدَامَ إِنْ لَاقِيْنَا))

واتە: (ئەي پەروەردگار ئەگەر تو نەئەبوايەي ئىمە پىنمای نەدەكرابن نەزەكتامان دەدا و نەنویزىشمان دەكىرد ئۆقرە و ئارامى بېرىزىنە بەسەرمان دا خۆراڭ و جىڭىرمان بکە لەكاتى رووبەرروو بۇونەودا).

لەگىرانەوەيەكى تردا ئەم دىرىھى خوارەوهشى لەكۆتا يىدا دەوتەوە:

إِنَّ الْأَلْيَ قَدْ بَعْثَوْا عَلَيْنَا وَإِنْ أَرَادُوا فِتْنَةً أَبْيَنَا

واتە: (دۇۋۇزمن ھېرىشى زۆردارى ھىناوەته سەرمان ئەگەر شەپمان پېبفرۇش بەرپەرجىان دەدىيەنەوە).

لەكۆتاى ھەر بەيتىكدا مەدى دەدایەوە و درىزى دەگرددەوە لەگىرانەوەيەكى تردا دەنگى بەرز دەگرددەوە: (ابىنا ابىنا)^(١٦٤).

لەگىرانەوەيەكى لاوازدا (ضعيف) لەسەلمانە دەفەرمويت: كاتىك پىغەمبەرى خودا بىلەن ھەر قازىمەيەكى دەدا لەزەوى لەغەزاي خەندەقدا دەي فەرمۇو:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِهِ هُدِينَا وَلَوْ عَبَدْنَا عَيْرَهُ شَقِينَا

يَا حَبَّدَا زَبِّا وَحَبَّ دِينَا)^(١٦٥)

(١٦١) أخرجه: البخاري (٤٠٠).

(١٦٢) أخرجه: البخاري (٢٩٦١)، والترمذى (٣٨٥٧)، وابن حبان (٥٧٨٩).

(١٦٣) أخرجه: احمد (٢٦٤٨٢) وقال محققه: استاده صحيح على شرط مسلم، وابو يعلى (١٦٤٥)، وقال الحافظ في الفتح (٥١٠/٧)؛ استاده صحيح.

(١٦٤) أخرجه: البخاري (٤٠٤، ٤٠٦)، و(٤٠٦)، ومسلم (١٨٠٣)، والبيهقي (الدلايل) (٤١٣/٣).

(١٦٥) أخرجه: البيهقي (الدلايل) (٤١٤/٣)، وقال ابن كثير في (البداية) (٩٦/٤): حديث غريب.

واته: بەناوی خودا و بەنەویش رېتىمۇيى گراوين جىڭە لەنەویش ھەرشتىكى تر بېپەرسىتىن زەبۇون و پىسوا دەبىن خۆزگە بەخۇمان بۇخودا كەمان وە خۆزگە بەخۇمان بۇئايىنەكەمان).

لەنەبو سەعىدى خودرى دەفەرمۇيت: پیغەمبەرى خودا عەمارى كورى ياسىر دەبىنېت لەكاتىكدا خەرىكى ھەلکەندىنى خەندەق بۇو كە تۆزو خۆلى سەرى دەسىرىيەوە و لايىدەدا و دەھىفەرمۇو: ((بُوْسَ ابْنِ سُمَيَّةَ، تَقْتُلُكَ فِتَّةً بَاغِيَّةً)) واته: ((واي بۇ كورى سومەيە كۆمەل و تاقمىكى ياخى دەتكۈزن)).^(١٦٦)

كەمبۇوفى خواردەمەنلىكى لەكاتى ھەلکەندى خەندەقدا

غەزاي خەندەق لەسالىكى قات و قېرى و نەهاتى دا روويدا لەگەل ئەوهشدا كەمى بەررووبوم و بەگران بەدەستەتىنانى ئەو خۇراكە پىيوىستانە كە پىيوىستى سەرەكى رۇزانەيى ھەموو تاكو خىزانىك بۇون لەگەل ھەموو ئەمانەشدا موسولمانەكان زۆر لە خۆ بۇور دووانە و تىكۆشەرانە كەوتىنە كاركىردن لەھەلکەندى خەندەقەكەدا و خۇيان و مال و مندالىيان بەرەركانى ئەو بىرىتىيە سەختەيان دەكىرد، خواى گەورە ودك موعىجىزەيەك لەسەر دەستى پیغەمبەرى خودا خواردەنلىكى زۆركىد بۇيان ودك بەرەكەتىكى خۆى بۇ پیغەمبەر و ھاوهلانى، ئەنسى كورى مالىك باسى پېخۇر و خواردەكانيانمان بۇ دەكەت دەفەرمۇيت: (بەزدار بۇوانى غەزاي خەندەق بەئەندازەي مشتىك جۆيان بۇ دەھىنرا كەمىك بەزيان تىكەل دەكىرد لەبەر كۇنى رەنگى دەگۇرًا ئەوهنە كۆنبۇو بۇنىشى لىدەھات كاتىك ئامادە دەكرا بۇ خواردن لەبەرىسىيەتى ناچار بۇون بىخۇن لەبىنيان دەگىرلا لەبەر زېرىيەكەي).^(١٦٧)

جابرى كورى عەبدوللە دەفەرمۇيت: (لەغەزاي خەندەقدا لە خزمەت پیغەمبەرى خودا بۇوین دەستمانكىد بەھەلکەندى خەندەق سى رۇز بەسى بىرىسىيەتى ماینەوە هىچ شتىكمان نەخوارد بۇو بىتاقەتبۇوين لەكاتى ھەلکەندەكەدا

(١٦٦) أخرجه: مسلم، ٧٢٤٩٩، وأحمد، ٣٦٤٨٢٩ وقال محققه: أسناده صحيح على شرط مسلم، والنمساني (الكبرى)، (٨٢٧٥)، وابن أبي شيبة (المصنف)، (٣٩٣/١٥).

(١٦٧) أخرجه: البخاري (٢٨٣٦)، (٤١٠٠)، والحاكم (١١٧/٤) وصححه على شرطهما ووافقة الذهبي.

بهرديکي [اگه وره] هاته ریمان هيچمان بُو لهگه ل نه کرا چوومه خزمهت پيغه مبهري خودا وتم: ئهو بهرده بوته رېڭر له بهرده ممان لهناو خنهندقه كهدا، [پيغه مبهري خودا فەرمۇوی]: ((ئاپوشىنى بکەن) [من خۆم بۇي دەچمە خەندەقە كەوه]) ئيمەش ئاپوشىنمان كردۇو ئىنجا پيغەمبەر ھەستا و [هات] بەرھولاي بەرده گەورەكە [البرسييه تىدا] بەردى لهسکى بەستبوو، دەفيه رەمۇو: [برسييه تىيەكى لەرداه بەدەرم بە پيغەمبەرى خودا و بىنى سكى بە قولدا چوو بۇو، ئەويش پاچەكەي گرتە دەست ياخود پىكەكە و سىچار ناوى خوداي هيئا وتي: (بِسْمِ اللَّهِ) پاشان كىشىسى بەرده كەدا و وردۇ و خاشى كرد و كردى بەلمى ورد، كاتىك ئەۋەم لە پيغەمبەرى خودا بىنى، وتم: ئەپيغەمبەرى خودا مۆلەتم بەدە سەر [لەمالەوە] دەدەم؟

دفه‌رمویت: مؤله‌تی دام و ئىنجا چوومه ماله‌وه خیزانم هات پیم وت: دایک روله‌روت بۆ بکات من شتیکم له پیغەمبەری خودا بیلەن بینیوھ ناتوانم ئارام بگرم لهسەری، [پیغەمبەری خودام بینی لەبرسا سکی بەپشتیا نووسابوو] ھیچت لهخواردن له لایه؟ [ئەویش چووه دەرەوه و تورەکەیەکی ھینا بەئەندازەی جامیک جوی تیدابوو] وتنی: جامیک جو و چتیریکمان ھەیه (چتیر: ئەو بزنه‌یەکه تەمنی گەیشتۆوه‌تە (٦) مانگی بەرەو ژووو)، دفه‌رمویت: جامه جوکەمان کرد بەئاردو چتیرەکەشمان سەرپری و چاکمان کرد و کردمانه مەنجه‌لەوه و جویەکەمان دواى ئەوه کرد بەئارد و ھەویرەکەمان شیلا [لەدەرفەتیکدا] گەرامەوه خزمەت پیغەمبەر بیلەن و [لەلای دانیشتم] ماوەیەک له لای مامەوه، پاشان بۆ جارى دوووم دواى پو خسەتم لىکرد و مؤله‌تى پېدام و کەچوومەوه ماله‌وه بینیم [ھەویرەکە ھەلھاتووه] و [گۆشتەکەش] ئامادەیە پیمۇت کە ھەویرەکە بکات بەنان و گۆشتەکەش لەناو مەنجه‌لدا دابنیت لهسەر سى بەردهی ئاگرداňەکە [نزيکبۇو بکولىت] (خیزانەکەم وتنی: له خزمەت پیغەمبەر بیلەن و ھاودا لانیدا شەرمەزارم نەکەيت)، (مەبەست ئەوه يە كەزۆر خەلک بانگنەکەيت) دفه‌رمویت: [کاتىك رۆز بەرەو ئاوابوون چوو، پیغەمبەری خودا بیلەن دەبۈيىست دەستەلېگرىت و بگەرىتەوه چونكە ئىمە بەرۆز كارمان دەكردو كاتىك ئىوارە دادەھات دەگەراینەوه ناو مال و مندالى خۆمان]. دفه‌رمویت: پاشان چوومە خزمەت پیغەمبەری خودا بەذىيەوه پیمۇت: ئىمە تۆزىك خواردىنمان ئامادەیە لەماله‌وه ئەگەر خۇت و پىاۋىتك يان دوowan يان [جەند كەسىك] لەئەوانەی لەگەللان

بىئنەوە تا لە خزمەتىندابىن؟ فەرمۇوى: (چىيە و چەندە؟) پېيم وت: جامىتكىچى و چىتىرىتكە.

فەرمۇوى: ((كثير طيّب]) ازجۇڭ إلى أهلىك فَقُلْ لَهَا لَا تَنْزَعِ الْبُرْمَةَ مِنَ الْأَثَافِي وَلَا تُخْرِجِ الْحُبْزَ مِنَ التَّنْوِيرِ حَتَّى آتِي)) واتە: ((زۆرە و بەپىزە) بِرُورُهُو لَى خِيزَانَه كەت پېيى بلى با گۆشىتكە لە سەر ئاگىردا نەتكە دانەگىرىت و نانىش لە تەندورە كە دەرنەھىنىت (واتە: ھەۋىرە كە نەكتا بەنان ھەتاکو دەگەمەلاتان)). ئىنجا بە خەلکە كەمى فەرمۇو: ((إِنَّا أَهْلَ الْخَنْدَقِ، إِنَّ جَابِرًا قَدْ صَنَعَ لَكُمْ سُورًا، فَحَيَّ هَلَّا بِكُمْ فُومُوا إِلَى بَيْتِ جَابِرٍ)) واتە: ((ئەى خەلکىنە ئەوه جابر خوانىتى بۇ ئامادە كردوون) ھەستەن با يېرىپىن بۇ مالى جابر) دەلىت: پاشان [فەرمانى كرد بە بانگكەرىك بانگكەت لە گەل پېغەمبەرى خودا] ھەممۇ بېرىن بۇ مالى جابرى كورى عەبدوللە. جابر دەلىت: وتم (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) شەرمەزارىيەك دايىگىرتىم تەنها خودا پېيى ئاگاداربۇو [پېغەمبەرى خودا] فەرمۇوى:

((گۆشىتكەتان لە سەر ئاگىر دامەگىرن و نانەكەش لىيمەكەنەوە و چىتىر پېوەي مەدەن ھەتاکو من دېم))) دەلىت: [چۈومەوە لای خىزانىم] و وتم: دايىكت رۇلەپوت بۇ بکات [شەرمەزار] بۇوين، ئەوه پېغەمبەرى خودا باشىر دەزەن ئەوەلنى ھەممۇ بەرەو مالى ئىيمە دىئن. [ئەويش وتنى: ئەوهش بەھۆى تۆۋە بۇو. منىش پېيم وتنى: ئەوهى پېيت وتم جىبەجىم كرد]، وتنى: پېغەمبەرى خودا باشىر دەزەن كە [چەندە؟] وتم: بەلنى، وتنى: كەواتە خوا و پېغەمبەرى خودا باشىر دەزەن [ئىيمە ئاگادارمان كردىتەوە بەئەوەي كەلەمەلەماندا ھەمەيە]، دەفەرمۇيىت: ھەندىتكە لەئەو خەمەي ماندۇوى كردىبۇوم بەئەو قىسانە سوگبوو لە سەرم و [خەمو خەفتىكى زۇر لە رۇومدا دەركەوتىبۇو] وتم: بە دەلنىيائەوە راستىدەكەيت، دەفەرمۇيىت: پېغەمبەرى خودا تەشىرىفي هىننا و [خەلکەش لە خزمەتىيا بۇون] ئىنجا ھاتە ژۇورەوە پاشان بەھاۋەلەنى فەرمۇو: ((وَهُنَّا زُورُهُو بِلَهْسَهْرِ خُوَيْيِ وَ بِبَيْلَهْ پَهْسْتُوكْرَدْن)) [دەلىت: ئىنجا دانىشت] [ھەۋىرە كەم ھىننايە خزمەتى فوي پېرۇزى پىتاڭىردى و نزاي بەرەكەتى بۇ كرد و پاشان [چوو بۇلای قاورەمەي گۆشىتكە و بەھەمان شىۋىدى ھەۋىرە كە دوعا و نزاي بەرەكەتى بۇ كرد ئىنجا فەرمۇو: ((اَدْعِي خَابِرَةً فَلَتَخِزْ مَعَكِ وَاقْدَحِي مِنْ بُرْمَتْكُمْ وَلَا تُنْزِلُوهَا)) واتە: ((بانگى ھاو سەرەكەت بکە بانانەكە بکات لە گەلت

بەلام گۆشتەکە دامەگرە و سەرەکەی لە سەرلاببە و لىيىدەربىتىنە))]].

پاشان نزاي بەرەكەتى بۇ تەندوورى نانەكە و قاورمەي گۆشتەکە كرد، لە تەندورەكە نانمان دەردىھىتىنا و گۆشتەمان لە سەر مەنچەلى سەر ئاگىرداڭەكە دەردىھىتىنا، [نانەكەمان كەرتىدەكىردى و پارچە گۆشتىكىمان لە سەر دادەنا پاشان سەرى مەنچەلە گائىنەكە و تەننۇرەكەمان دادەپۇشىيەوە كاتىك لىيماندەردىھىتىنا نزىك دەكرايەوە لەھا وەللانى پېغەمبەرى خودا ﷺ پاشان لە قاپ دەكراو بەتىگوشە دەخرايە بەردىميان، پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇسى: ((با لە سەر قاپىك حەوت ياخەشت كەس دابىنىشىت)) كاتىك ئەوان تىريان دەخوارد، سەرقاپى تەندورەكە و سەرى مەنچەلى گۆشتەكەمان لاددا دووبارە پېرىدەبۈونەوە وەك جارى يەكەم نىنجا دەمانكىدەوە بەتىگوشە و لە قاپدا پېشىكەشمان دەكىدەوە بۇ ھەندىتىكى تر، ھەربەئەو شىۋىيە بەردىوام بۇوين ھەرجارىتكىش سەرى تەننۇر و مەنچەلى گۆشتەكەمان لاددا دەمان بىنى كەپر بۇوەتەوە وەك ئەۋەدى هيچى لىنە خورابىت ھەتاڭو موسۇلمانەكان تىريان خواردىتىي، وە ھەندىتىك لە خواردن مايەوە پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇسى: ((خەلگى دووجارى بىرسىتىيەكى نارەحەتبوون بۇ خۆشتان بخۇن و خواردىنى لىيدەن بە خەلگىش)) ئەو رۆزە بەردىوام ئەوانەي لىيان خوارد ھەشت سەد كەس بۇون. (لە گىرانەوەيەكى تردا) (۱۰۰۰) ھەزار كەس دەبۈون^(۱۶۸).

ئەنەسى كورى مالىك ﷺ دەفەرمۇيت: (ئەبۇ طەلحەي ئەنصارى كەناوى زەيدى كورى سەھلە و زېبابى ئەنەسە بە ئوم سولەيمى ھاوسەرى فەرمۇو: [گۆيم لە دەنگى پېغەمبەرى خودا بۇ ﷺ زۇر بەكزى]، وادھازانم بىرسىيەتى وايلەتكەربىت ھىچ شتىك شكتەبات. ئەويش فەرمۇسى: بەلنى، (ئەنەس ﷺ دەفەرمۇيت): چەند كولىرەيەكى جۇي دەرھىتىنا پاشان سەرپۇشىكى ھېننا تىۋىھى پېچا بە جۇرىك كولىرەكان كەوتىنە سەرىيەك (پاشان خستىيە ۋىر جەلەكەي منھوو) (چونكە ئوم سولەيم دايىكى راستەقىنەي ئەنەس بۇ شۇوى بە ئەبو طەلحە كەرىبۈوهە، دواي مردىنى مالىك كورى نىضرى ھاوسەرى) دواتر گەراندەمىيەوە و ھەندىتىكىانى لە شوئىنى خۇي دانايىھوو پاشان ئەبو

(۱۶۸) أخرجه: احمد (۱۵۰۲۸) وقال محققه: حديث صحيح واللفظ له والزيادات: للبغاري (۴۱۰۱)، ومسلم (۲۰۳۹)، وابن هشام (السيرة) (۱۷۳/۳) وقال محققه: اسناده حسن من طريق احمد، والحاكم (۳۰/۳)، والطبراني (۵۱). الطوال (۱۶۹).

طله لحه منی نارد بُخ خزمه ت پیغامبری خودا ﷺ، رؤیشتم بینیم پیغامبری خودا ﷺ له مزگهوت بwoo همندیک خه لکیش له خزمه تیا بوون (چوومه خزمه تیان را و دستام) پیغامبری خودا ﷺ فرمووی: ((نه بو طله لحه توی ناردووه؟)) و تم: به لی. پیغامبری خودا ﷺ فرمووی بهئه وانهی له خزمه تیا بوون ((همستان با بر قین)), ئینجا ههستان به ره و مالی نه بو طله لحه که وتنه ری منیش پیش نه وان بوی در چووم له ناویان دابووم هه تاکو گه یشته لای نه بو طله لحه و هه واله که م پیدا نه ویش و تی: نهی دایکی سوله یم پیغامبری خودا ﷺ له گه ل ها واه لانی ته شریفیان هینا واه به ره و مالی نیمه نه وند هشمان پیخور له ماله وه نیبه که بشی خزمه تکردنی هه موبیان بکات، ئوم سوله یم و تی: خودا و پیغامبری خودا ﷺ باشتر ده زان، نه بو طله لحه چووه ده ره و هه تا گه یشته خزمه تی پیغامبری خودا ﷺ، پیغامبری خودا کاتیک ته شریفی هینا نه بو طله لحه ل خزمه ت دابوو نه وه بwoo هه در دو و کیان هاتنه ژووره وه و پیغامبری خودا ﷺ فرمووی: ((ئوم سوله یم هه چیتان هه یه بیهینه)). نه ویش نانه که هینایه خزمه تی و دواتر پیغامبری خودا ﷺ نه مری کرد که نانه که ورد بکات و پارچه پارچه هی بکات بیکاته تیگوشه ئینجا له ناو دیزه که پیدا پیخوری بُخ هینا که رونه که ره که تیدا بwoo پاشان پیغامبری خودا ﷺ نه وند هی خودا ویستی نزای بس هر دادا خویند پاشان فرمووی: ((با ده که س بینه ژووره وه)) ئینجا نه و ده که سه هاتنه ژووره وه و تیریان خوارد و چوونه ده ره وه پاشان فرمووی: ((با ده که سی تربینه ژووره وه)). به نه و شیوه هی خه لکه که هه موبیان تیریان خوارد و تیر بوون که ژماره یان حه فتا که س یاخود هه شتا که س ده بون^(۱۶۹).

ئیبنو ئیسحاق رض ده فرمویت: (سە عبیدی کورپ مینا بُخ گیرامه وه که کچیکی به شیری کورپ سە عدی نه نصاری رض خوشکی نوع عمانی کورپ به شیری رض ده فرمویت: (دایکم عمره کچی ره احه بانگیکردم، دوو مشت خورماي پیدام و خستیه کوشمه وه پاشان پیی فرمووم: کچه که م بِرْهَ نه مه ببه بُخ باوکت و خالت عه بدوللای کورپ ره احه بابو خویان بیخون، نه ویش ده لیت: و هر مگرت و بُخ ده چووم، له پیگادا به لای پیغامبری خودا ﷺ رؤیشتم من له باوکم و خالت ده گه رام پیغامبری خودا ﷺ

(۱۶۹) آخرجه: البخاری (۵۳۸۱)، ومسلم (۲۰۴۰)، و مالک (۲۲۲/۲)، و احمد (۲۱۸/۳)، والترمذی (۳۶۳۰)، و ابن حبان (۶۵۳۴).

فهرمooی: ((وهره کچهکم ئهوه چیت پییه؟)) دهلىت منيش وتم: ئهی پیغامبری خودا ئهوه خورمايه دايكم پييدا ناردووم كه بيدمه باوكم بېشىرى كورى سەعد و خالىم عەبدوللائى كورى رواحه وەك پېخۇر بېخۇن. فەرمooی: ((بېھىئەن بۇلای من)) دهلىت: منيش رۆمکرده هەردەو دەستى پیغامبرى خوداوه بېرى نەكىردن، پاشان ئەمەری كرد پۇشاکىنى بۇراخەن، ئىنجا خورماكەی خستە سەر پۇشاکەكە و پەرسەو بلاويىركەدەو پاشان بەئەو كەسەی فەرمoo كەلە خزمەتىا بۇو: ((بانگكە با خەلکى خەندەقەكە هەموو بىت بۇ نان خواردىن)) خەلکى خەندەقەكە كۆبۈونەوە لەسەر ئەو خورمايه، بەئەو شىوهىيە هەموو لىيانخوارد هەر زىادىدەكەدە تاكو خەلکى خەندەق لەسەرى هەستان، كەچى خورما كە هەر زىاد بۇو لەچوار چىوهى پۇشاکە را خراودەكە دەكەوتە ئەملا و لاي چارشىوهكەوە^(۱۷۰).

پیغامبر مژدهی فەتكەرنى ولۇتى فارس ورۇم دەدات بەهاوەلانى

لەناو ئەو بارودۇخە دژوار و سەختەدا پیغامبرى خودا مژدهی پزگاربۇون و سەر كەوتى دەدا بەهاوەلانى، ورەي بەرز دەكىرنەوە و گياني بىروا بۇون بە خودا پاشان بەخۇيانى تىدا بەھېز دەكىرن لەئەوكاتەدا خوداي گەورە كۆشك و تەلارەكانى شام و (مەدانى) كىسرا و يەمنى پېشاندا و مېھاواهەلانى بەرپىزى راگەياند كەخوداي گەورە كلىلەكانى ئەو جىڭايانەي پېبەخشىو، ئەوش لەچەندىن گىرپانەوەدا ھاتووە لەئەوانە: لە ئەبو سەكىنە كە كەسىكە لەئازاد كراوهەكان (واتە: لەئەوانەيە كەمژدهى ئازاد بۇونى لەئاگر پىدرابەد). لەكەسىكە لەهاوەلانى پیغامبرەوە دەلىت: (كاتىك پیغامبرى خودا فەرمانىكىرد بەھەلکەندىن خەندەقەكەدا توانىيان بەسەرىدا نەدەشكا، پیغامبرى خودا هەستا و قازمەكەي گرتە دەست، عەباكەي سەرشانى لەلایەكى خەندەق دانا و فەرمoo: ﴿وَتَمَّتْ كِلَّتْ رَبِّكَ صَدَقَأَعْذَلَ لَا مُبَدِّلَ لِكِلَّتِهِ﴾ وەو أَسْمَىعُ الْعَلِيِّمُ^(۱۷۱) (الانعام) واتە: [كشت وتكانى پەرمەدگارت (قورئان) و سەرجەم بېيارەكانى، لە راستىي ودادگەرىيىدا، تەواو بەئەنجام كەيىشتوون و بىۋىنەن

(۱۷۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۳/۲)، وأبو نعيم (الدلائل) (رقم: ۴۳۱)، والبيهقي (الدلائل) (۴۲۷/۲)، وقال ابن كثير

(البداية) (۹۸/۴) فيه انقطاع، وقال الحافظ العراقي في تحرير (الإحياء) (۳۸۴/۲): استاده جيد.

و هیج که سیک دهستکاری و ئالوگوریان تیاداناکات هەرئە و خۆی چاک ده بیست باش زاناو ئاگاداره به هەموو شتیک]. دهستبه جى سییەکی تاشە به رده کە وردوخاش بوو سەلمانی فارسی به دیاریه وە دەستا بوو سەیریده کرد کە بلیسەی رووناکی لیبەرز بوجووه له گەل پېداکیشانی پیغەمبەری خودا چون بلیسەیەك، پاشان بو جارى دووھم قازیمەیەکی ترى لىداو فەرمۇوی: ﴿ وَتَمَتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقَةً وَعَدَلًا لَا مُبَدِّلٌ لِكَلِمَتِهِ، وَهُوَ أَسَيْعُ الْعَلِيمُ ﴾ (الانعام) به شیکی ترى وردو خاش بوو، بلیسەیەکی ترى لىن بەرز بوجووه چون بلیسەیەك سەلمان بىنى، پاشان بو جارى سییەم پیایدا کیشایە وە فەرمۇوی: ﴿ وَتَمَتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقَةً وَعَدَلًا لَا مُبَدِّلٌ لِكَلِمَتِهِ، وَهُوَ أَسَيْعُ الْعَلِيمُ ﴾ (الانعام) به شەکەی ترىشى وردو خاشبوو، پیغەمبەری خودا هاتە دەرهە وە عەباکەی هەلگرتە و دانیشت.

سەلمان وە: ئەی پیغەمبەری خودا تۆم بىنى کاتىك قازمەكەت له بەرده کە دەدا له گەل لىدانى ھەر قازمەيەك رووناکىيەك بەر زەببوجووه؟ پیغەمبەری خودا پیشى فەرمۇو: (سەلمان ئەھوت بىنى)؟ وەم: بەلنى بەئەزوپاتە تۆى بەھەق ناردووھ ئەی پیغەمبەری خودا ، پیغەمبەر فەرمۇوی: ((فَإِنِّي حِينَ ضَرَبْتُ الضَّرْبَةَ الْأُولَى رُفِعَتْ لِي مَدَائِنُ كُسْرَى وَمَا حَوْلَهَا، وَمَدَائِنُ كَثِيرَةٍ حَتَّى رَأَيْتُهَا بِعَيْنِي)) واتە: (من کاتىك قازمە يەکەمم پېداکیشا، مەدائىنى كىسرام پېشاندرا دەورو پشتى مەدائىنىش وەشارى زۆريش ھەتا بەچاوى خۆم ھەمۈۋىانم بىنى).

ئەوانەی له خزمەتىدا بۇون له ھاوهلانى پېيان فەرمۇو: ئەی پیغەمبەری خودا ، نزامان بو بکە له خودا كەبۇمان فەتحىبات و مال و جىڭگەيان بېتىھە غەنیمە و دەستكەوتىمان وە بە دەستى ئىمە دەسەلاتيان تىدابچىت و کاول بىت.

پیغەمبەری خودا نزاي بۆ كردن بەئەو شىوه: ((تُمْ ضَرَبْتُ الضَّرْبَةَ الْثَّانِيَةَ، فَرُفِعَتْ لِي مَدَائِنُ قَيْصَرَ وَمَا حَوْلَهَا حَتَّى رَأَيْتُهَا بِعَيْنِي)) واتە: (فەرمۇوی پاشان قازمە دووھوم پېداکیشا شارەكانى فيصر و دەورو پشتىم پېشاندرا ھەتاڭو بەچاوى خۆم ھەمۈۋىانم بىنى).

بەھەمان شىوه جارى پېشىو نەو ھاوهلانەي كە له خزمەتىدا بۇون داوايان كرد كە نزايان بو بکات كە خوداي گەورە فەتحىبات بۆيان و بېتىھە دەستكەوت و

غمه نیمه تیان، نه ویش بقیان پارایه و له خودای گهوره به نه و شیوه هی که دهیانویست. ((لَمْ ضَرِبْتُ الْثَّالِثَةَ فَرُفِعْتِ لِي مَدَائِنُ الْحَبَشَةِ وَمَا حَوْلَهَا مِنَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ رَأَيْتُهَا بِعَيْنِي)) (پاشان که جاری سییه م لیمدا کوشکو ته لاری حمه بشم پیشاندرا و نه وی لمه دورو پشتی بوو له شارو ئاوه دانی به جوئیک به چاوی خوم بینیم)، پیغامبری خودا ﷺ له نه و کاته دا فهرمودی: ((ذَعْوا الْحَبَشَةَ مَا وَدَعُوكُمْ، وَأَتْرُوا التُّرْكَ مَا تَرْكُوكُمْ)) واته: (واز له حمه بشه بینن نه و منده نه وان واز نه ویوه دینن دهستبه رداری (تورک) بن مادام نه وان دهستبه ردار تانین)^(۱۷۱) (ولاتی حمه بشه (نه ثیوبیای) نیستایه).

به رائی کورپی عازب ﷺ ده فرمودت: (له نه و کاته دا که پیغامبری خودا ﷺ فهرمانی پیکر دین به خهندق لیدان له یه کیک له چاله کان تووشی به ردیکی [به هیز و گهوره] بوونین پاچ و قولینگ هیچ کاری تینه ده کرد هر بؤیه سکالامان برده خزمت پیغامبری خودا ﷺ بنه و ده کاری ریگه چاره هی کمان بو دابنیت نه ویش ته شریفی هینایه لامان و [کاتیک بینی]، قازمه که که بدهسته و گرت [جله که] سه رشانی دان او فهرمودی: ((بسم الله) و پیدا کیشانیک پییدا کیشا سییه کی تیکش کاند و [گویم] له گرمه يه ک بوو هرگیز گرمه وام نه بیستبوو^(۱۷۲).

فهرمودی: ((الله أَكْبَرٌ) كليلی گهنجینه کانی شامم پیدرا و هلاهی من نیستا کوشک و ته لاره سوره کانی ده بینم [نه نه شوینه خومدا]) پاشان بوجاری دووهم پنیدا کیشایه و به شی دووه می تاویره که پارچه کرد [گوییست] گرمه يه ک بووم هاوشیوه نه بوه و نه بیستبوو فهرمودی: ((الله أَكْبَرٌ) كليلی گهنجینه کانی ولاتی فارسم پیدرا و هلاهی من نیستا کوشک و ته لاره سپییه کانی مه دائینم لیدیاره [نه نه شوینه خومدا]), پاشان جاری سییه م قازمه که کیشا به بردکه دا و فهرمودی: ((بسم الله) [گویم] له گرمه يه ک بوو هاوشیوه نه وهم گوی لینه بوو بوو هرگیزا نه وهی مابوو له پاش ماوهی تашه به بردکه وردو خاشی کردو فهرمودی: (((الله أَكْبَرٌ) كليلی گهنجینه کانی یه مه نم پیدرا، و هلاهی من نیستا ده رگا کانی (صنعت) ده بینم

(۱۷۱) أخرجه: ابو داود (۴۳۰۲)، والنساني (الكبري) (۴۲۸۵) (۴۴/۶)، وفي (الصغرى) (۴۲۸۵) واللفظ له، وحسنـه الشـيخ الـالـبـانـي في (صـحـيقـ اـبـيـ دـاـودـ) (۳۶۱۰)، و (صـحـيقـ النـسـانـيـ) (۲۹۷۶)، و (الـصـحـيقـةـ) (۷۷۲)، و (صـحـيقـ الجـامـعـ) (۳۳۸۴).

(۱۷۲) أخرجه: الطبراني (الكتاب) (۲۵۴/۱۳)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۳۹): رواه الطبراني باسنادين في احدهما: حبي بن عبد الله وثقة ابن معين وضعفة جماعة وبقيه رجال الصحيح.

له‌نهم شوینه‌ی خۆمدا) (۱۷۳).

ئىيىنۇ عەباس دەفەرمۇيت: (پىغەمبەرى خودا و ھاوهلەنى خەندەقىان
ھەلەكەند لەبرسا بەردىان لەسکيان بەستبوو.... فەرمۇوى: (بىرۇن، بابچىن بۇلای
سەلمان بەدەست بەردىكى گەورەوە گەرفتارە و كارى بۇ ناكىرىت لەگەلى و تواناي
بەسەريدا ناشكىت پىغەمبەرى خودا فەرمۇوى بەھاوهلەنى: ((دَعُونِي فَأُكُونُ أَوْلَ مَنْ
ضَرَبَهَا، فَقَالَ: بِسْمِ اللَّهِ)) واتە: ((لَيْمَ كَهْرِينَ بَا مَنْ يَهْكِمْ كَمْ كَسْ بَيْيِدا بَكِيشْ فَهَرْمُووْيِ: بَسْمِ اللَّهِ)). قازمەيەكى پىدا كىشاو پارچەيەكى وردوخاش كرد كەسىيەكى بەردەكە
بۇو فەرمۇوى: (الله أَكْبَرْ) ئەوه كۆشكو تەلارەكانى رۆمە بەخوداي كەعبە).

پاشان جاريتكى تريش لىيىدایەوە پارچەيەكى ترى وردو خاش كرد و فەرمۇوى:
((اللَّهُ أَكْبَرُ قُصُورُ فَارِسٍ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ)) واتە: ((الله أَكْبَرْ)) دەفەرمۇيت: دوورۇوەكان لەئەۋىيدا وەستا بۇون وەتىان:
ئىيمە خەندەق ھەلەكەننин لەدەورى مەدىنە ئەويش بەلېنى كۆشكو تەلارى ولاتى
فارسى و رۆمامان پىددەدات) (۱۷۴).

لەكىپانەوەيەكى تردا لە سەھلى كورى سەعدەوە دەفەرمۇيت: (من لەخزمەت
پىغەمبەرى خودا دا بۇوم لەغەزاي خەندەق دوو پاچە كۆلەي بەدەستەوە بۇو
زەوى پىيەلەكەندن بەردىك هاتە رىڭاى و بەپىكەننинەوە بېتى وترا: ج شىتىك
بەپىكەننېت دىنېت ئەي پىغەمبەرى خودا ؟ فەرمۇوى: ((ضَحِكْتُ مِنْ نَاسٍ يُؤْقَى بِهِمْ
مِنَ الْمَشْرِقِ فِي النُّكُولِ يُسَاقُونَ إِلَى الْجَنَّةِ)) واتە: ((بَهْخَلْكَىكَ بَيْدَهَكَنْمَ لَهْخُورَهَلَاتَهَوَه
دەھىنرېن لە زنجىردان و بەرەو بەھەشت دەبىرىن)) (۱۷۵).

(۱۷۳) أخرجه: احمد (۱۸۶۹۶) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن اي شيبة (۳۷۹۷۵)، وابو نعيم الدلائل (۴۳۰)، والنسائي في الصغرى (۴۳/۶) وفي (الكبرى) (۴۳۸۰)، وابو يعلى (۱۶۸۵) وقال محققه: اسناده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (۴۱۷/۳)، وقال ابن كثير (البداية) (۱۰۱/۴): حديث غريب، وقال الحافظ في الفتح (۵۰۵/۷) و الكافي الشاف (۳۵۰/۱): اسناده حسن.

(۱۷۴) أخرجه: الطبراني (الكبرى) (۱۲۰۵۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۴۰): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح غير عبدالله بن احمد بن حنبل ونعيم العبدى وهما ثقان.

(۱۷۵) أخرجه: احمد (۲۳۸/۵) برقم (۲۲۸۶) وقال محققه: اسناده ضعيف. واصل الحديث عند البخاري (۳۰۱۰) بلفظ:
عجب الله من قوم يدخلون الجنة في السلاسل.

کوکردن وهی ڙن و مندال لهناو قهلای بهنی حارثه

لهدوای ته او بیوونی خهندق لیدان پیغمه مبهربی خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ڙن و منداله کانی له یه کلیک له قهلا قایم و سخته کانی مه دینه دا دانان که نه ویش قهلای بهنی حارثه بیو نه وهش له بھر نه وہ بیو تاکو شوینیکی ناسایش و نارامیان بؤ مسوگه ر بکات دووربیت له هھر مه ترسیبیه کی دووژمن بؤ سه ریان وہ بؤ به رزکردن وهی ورھی موسولمانه کانیش و نه هیشتني دلھ را وکی و سه رقالبیوونیان به مالو مندالیان تا دل تیابن که له مه ترسیدا نین و به نه ورھیه کی پو لا یینه وہ را وستا و وجیگیریان بکات له سهر به رگریکردن و جه نگردن دز به دووژمنه کانیان.

له زوبیری کورپی عه وامه وه دھفه رمویت: (پیغمه مبهربی خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ رپیشت بؤ غهزای خهندق خیزانه کانی پوری که ناوی صھفیه کچی عبد المطلب (دایکی زوبھیر) بیو له ناو قهلایه ک داینان به ناوی (فارع)^(۱۷۶) نه و قهلایه ش له قایمترین و پتھ و ترین قهلا کانی مه دینه بیو هر ود رافعی کورپی خودھیج دھفه رمویت: (قهلا نه بیو پاریزراوتر و قایمتر بیت له قهلای بهنی حارثه، پیغمه مبهربی خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ سوپاکه ریخست و پشتیاندایه پال کیوی (سلع) له ناو مه دینه و رووه و خهندق دھیان پوانی بھ سهر دووژمناندا نه و خوّل و خاشاکهی له خهندق که دھریان دابوو خستبوویانه لای موسولمانه کان و ریکیان خست تا ببیته ساتریکی به رگری بؤ موسولمانه کان هم تا دووژمنیش نه توانیت بهھوی نزیکی له خهندق وه دایپ و خینیت و پری بکاته وه پاشان خویان تیبخزینه نه مبهرب و دووچاری شھری دھسته و یه خهیان بکهن^(۱۷۷)، ژماره سوپای موسولمانه کان سی هه زار جه نگاومر بیوون سی و شهش نه سب سواریان له گه لدّا بیو^(۱۷۹).

(۱۷۶) أخرجه: البزار (۱۸۰۷)، وأبويعلى (۶۸۳) وقال محققه: اسناده ضعيف، والطبراني (الاوست) (۳۷۵۴)، وابن هشام (السيرة) (۱۸۰/۳) وقال محققه (۷۲۳): الحديث حسن لغيره.

(۱۷۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۴۳۷۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۳۲/۶): رجاله ثقات.

(۱۷۸) أنظر: (السيرة الصحيحة) (۴۲۵/۲).

(۱۷۹) أنظر: (السيرة) لابن هشام ۱۷۶/۳، و (فتح الباري) (۴۰۸/۷).

گهیشتني سوپاي موشريكه کان و (بیباوهره کان)

ئيىبنو ئيسحاق دهفه رمويت: (كاتىك پىغەمبەرى خودا لە خەندق ھەلکەندن بۇوه و تەواويكىد بەر لەھاتنى قورىشىيەكان بۇ نزىك سنورى شارى مەدينە، قورىشىيەكان هاتن بەكۆمەل لە (الأسياح) لەناوچەى بىرى (رومە) كەدەكەۋىتە نىوان (جرف) و (زغابە) دابەزىن بە دەھزار كەسەوه لە ئەھابىشەكان و ئەوانەى شوتىيان كەمەتبوون لەھۆزى (كىنانە) و خەلگى (توھامە) و (نجد) يەكانيش رۇيىشتەن بەرەو مەدينە ھەتاڭو لەناوچەى (زنب نقمى) دابەزىن و لەئەۋىدا خستيان لاي كىتىوی (ئوحود) دوه^(۱۸۰).

ئيىبنو مسعود باسىدەكتە كە قورەيش و ئەھابىشەكان و ئەوانەى تر كەلەگەلىان ھاتبۇون لەعەرب چوار ھەزار كەس بۇون سى سەد ئەسپىسواريان لەگەللا بۇو ھەزارو پېنج سەد وشتريان پېبۇو پاشان بەنى (سولەيم) چۈونەتە پالىان كە حەوسەد كەس بۇون.

ئىنجا بەنى (فۇزارە) كە ھەزار كەس بۇون و بەنى (ئەشچەع) كە چوارسەد كەس بۇون و بەنى (مورە) كە ئەوانىش چوار سەد كەس بۇون لەگەل ئەوانىشدا بەنى (ئەسەد) كورى خۈزمىمە و (غەطەقان) ئەوهى كە مابۇوهە، كۆى گشتى سوپاكەيان دەھەزار جەنگاوهەر بۇون^(۱۸۱). بەئەو شىۋىدە سوپاي موشريكه كان لە باكورى مەدينە دابەزىن و خستيان ھەروەك دايىكى باوەرداران عائىشە دهفه رمويت دەربارەي ئەو ئايەتە كە خوداي گەورە دهفه رمويت: ﴿إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقَكُمْ ۚ﴾ (الاحزاب) ئەوه رۆزى غەزاي خەندق بۇو^(۱۸۲).

ئيىبنو ئيسحاق دهفه رمويت: (چەند ئەسپىسوارىكى قورىشىيەكان كە ديارتىينيان عەمرى كورى عەبدودى عامىرى و عىكىرمەى كورى ئەبوجەھل و ھوبەيرە كورى ئەبو لەھەب ھەردووكىان مەخزومىن: (دواتر ئەم دوowanە موسولمان دەبن ھوبەيرە شاعىرى قورەيش بۇوه مىردى ئوم ھانى كچى ئەبو طالب ئامۆزاي پىغەمبەر، عىكىرمەش لەھەزاي يەرمۇك شەھيد بۇو يەكىن بۇو لەئەو سى

(۱۸۰) أنظر: (السيرة) لابن هشام (١٧٥/٣)، وقال صاحب صحيح السيرة (٤٣٠): مرسل رجاله ثقات.

(۱۸۱) أخرى: ابن سعد (الطبقات) (٦٦/٢).

(۱۸۲) أخرى: البخاري (٤١٠٣).

بریندارهی کله بهر یه کتر ثاویان نه خواردهوه تاکو همرسیکیان شهید بون) ضیراری کوری خه طابی کوری مه رداش شاعیری قورهیش بوبو له هوزی (محاربی کوری فنیه) بوبو، جل و پوشکی جمنگیان پوشیبوو، خویان بهزرن قایمکرد بوبو، لهئه ویدا به ئه سپه کانیانه وه هاتنه دهرو هه تاکو به لای چادری بنی (کنانه) دا تیپه پ بوبون و تیان: ئهی بمنی (کنانه) ئاماده بن بوبو شهر و جمنگ به رپاکردن، ئه مرپ ده زانن کى سوارچاکی مهیدانه پاشان به رهورووی خهندقە که ئه سپه کانیان تاودهدا به خیرایی تا گەيشتنه لیواری خهندقە که کاتیک چاویان کهوت بهئه و خهندقە گهورهیه کله بهر ده میاندا هله ندراوه، و تیان و دللاھی ئه مه فیل و پلانیکی تازهیه عه رب هرگیز ئه م جۆره تەكتیکه و فپو فیلهی به کارنەھیناوه^(۱۸۲).

موس ا کوری عوقیه دفه رمیت: (کاتیک تاقم و هۆزه جیاوازه کان دابه زین له دهور و بەری مه دینه بمنی (قورهیظه) که جوله که بوبون دمرگای فەلاکانیان داختست بەسەر خویاندا)^(۱۸۳).

عەبدوللای کوری عەباس و فەضلى برای و خزمە تکارە کەيان ئەبو رافیع هاتنه پیزی موسویمانه کانه وه بە کۆچکردوویی که له گەل قورهیش و ئەحزاب هاتبوبون بەرەو مه دینه لهئه ویدا خویان دزیبوبووه و بەپەنهانی هاتبوبونه ناو شاری مه دینه، له عەبدوللای کوری عەباس وه دفه رمیت: (گەيشتمان بە پیغەمبەری خودا لە سالى (۵) كۆچى بوبو، دەرچووین قۇناغ بە قۇناغ له گەل قورهیش دەرۋىشتىن لەغەزاي (ئەحزاب)، من و براکەم فەضل، وە خزمە تکارە کەمان ئەبو رافیع هەمموو له گەلیه کدا بوبونن هەتاکو گەيشتىنە (عەرەج) ئىنجا له پىگە سەرەگى لاماندا چووینە سەر پىگە (رېکوبە) وە لهئه وىشەوە چووینە سەر پىگە (الجنجائە) هەتا گەيشتىنە لای مالە کانى بمنی (عەمرى کوری عەوف) لە (قوباء) لهئه وىشەوە چووینە بوبو ناو شاری مه دینه، گەيشتىنە خزمەت پیغەمبەری خودا و لە بىنیمان لای خەندقە کە وەستابوو، من ئە و رۆزه تەمەن ھەشت سالان بوبوم، وە براکەم (فەضل)

(۱۸۳) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۱۷۹/۳).

(۱۸۴) آخرجه: ابن كثير (البداية) (۱۰۳/۴).

(۱۳) سالان بوو^(۱۸۵) لهئو کات و ساته دزوار و پرمەترسیه‌دا پیغمه‌بهری خودا پیغمه‌بهری لە ھاوەلانی بهرپیزی و مردگرت.

حاریشی کوری زیادی ساعدى دەفه‌رمویت: (من هاتمە خزمەت پیغمه‌بهری خودا لە ھەمەزای خەندەقدا له کاتیکدا نەو پەیمانی له خەلکی و مردگرت له سەر کوچکدنیان)، وتم: نەی پیغمه‌بهری خودا پەیمان له مەھە و مرگرە، فەرمۇوی: (نەو کییە؟) وتم: کورپی مامم حوطى کورپی يەخود يەزیدى کورپی حوطە. دەلت پیغمه‌بهری خودا فەرمۇوی: ((لَا أَبِيأُعْكُمْ إِنَّ النَّاسَ يَهَا جِرُونَ إِلَيْنُمْ، وَلَا تَهَا جِرُونَ إِلَيْهِمْ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ يَنْدِهِ، لَا يُحِبُّ رَجُلُ الْأَنْصَارَ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ، وَهُوَ يُحِبُّهُ، وَلَا يَتَغْضُضُ رَجُلُ الْأَنْصَارَ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ، إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ يَتَغْضُضُ))^(۱۸۶) واتە: ((پەیمان له نئیوھ وەرناگرم چونکە خەلک بۆلای نئیوھ کوچدەکات نئیوھ بۆلای نەوان کۆچناکەن سویند بەئەوزاتەی گیانی محمدی بەدەستە ھەر كەسیک ئەنصارى خۆشبویت ھەتا دەگاتە لای خودای پەروردگار خوداش نەو كەسەی خۆشدویت، ھەر كەسیکىش رېقى لە ئەنصار بىت ھەتا دەگاتەوە خزمەت خودای پەروردگار خوداش رېقى لهئو كەسە دەبىت)).

بەئەوشىوھ (ئەحزاب) بە ھەموو گرۇھو ھۆزو و خىلەکانەوە ھاتن كەخاونى ھىزۇ توانيەکى گەورە بۇون لەررووی ڈمارەی سوباي بىئەندازە و كەلوپەلى سەربازى چەك و چۆلى تۆكمەن نەوكاتە ھەموو پىكەوە ھاتن و لە ھەموو لايەكەوە موسولىمانانىيان گەمارۇدا بۇو. بەلام لەگەن ھەموو نەوانەشدا بىرۇباوھى ھاوەلانى بەرپىزى پیغمه‌بهری خودا دووجارى راچەکىن و لاۋازى نەبۇون بەلکو دەنلىيى و چەسپاۋيان له سەر پەيرە و كەردىنى ئايىنى پېرۇزى ئىسلام و رې و شوينى پیغمه‌بەرەكەيان زىاتر دەبىوو ھەرودك خوداي بالا دەست خۇى ستايىشى ھەلۈيىسىتى بويىر و حومىرانەيان دەگات دەفه‌رمویت: ﴿وَلَمَّا رَأَهُ الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا إِيمَنَا وَسَلِيمًا﴾^(۱۸۷) (الاخزاب).

(۱۸۵) أخرجه: الطبراني (الاوسيط) (۳۶۲۴)، وقال الهيثمي في (المجمع) (رقم: ۹۹۲۷): رواه الطبراني في (الاوسيط) من طريق عبد الله بن عمارة الانصاري عن سليمان بن داود بن الحchin وكلاهما لم يوثق ولم يضعف، وبقية رجاله ثقات.

(۱۸۶) أخرجه: البخاري (التاريخ الكبير) (۲۰۹/۲)، والطبراني (الكتاب) (۳۳۵۶)، وأحمد (۱۰۵۴۰) وقال محققه: أسناده قوي. واللفظ له، والطحاوی (شرح مشكل الآثار) (۲۶۳۶)، وقال الشیخ الابنی في (الصحيحة) (۱۶۷۲): أسناده حسن.

موشريکەكان هەولى ھيرشكىدە سەر موسۇلمانەكان دەدەن

موسۈركەكان زۆر هەولىاندا لەخەندەقەكە بېرىنەوە ئەسپسوارەكانىيان ھەمۇو شەۋىڭ بەددورى خەندەقەكەدا غارغارىنىيان بۇو لەدەرفەتىك دەگەرەن كە موسۇلمانەكان بىئاگابىن و ئەوان بتوانى لە كەلىنىيەكەوە دزەبکەن و بېرىنەوە ودەست لە موسۇلمانەكان بومشىنن و بىئاگايى بەرگىرىكارى موسۇلمانەكان بەھەل بىزانن بۇ بەكۆمەل پەرىنەوەيان بەلام موسۇلمانەكان زۆر بەوردى چاودىتىرى جموجۇلى موسۈركەكانىيان دەكىرد بەردەوام لەئامادە باشىدا بۇون بۇ ھەر رۇوبەرپۇو بۇونەوەيەك وەپلانەكانىيان پوچەلۇدەكىرنەوە، رۇزانى گەمارۆكە درىزە كىشا لەئەن ماوەيەدا تەنها تىربارانكىردىن رۇوى دەدا بە بىرپۇدانى ھىچ رۇوبەرپۇو بۇونەوەيەكى توند لەنیوانىاندا، ھەندىڭ لەسوارچاکەكانى قورھىش بىتاقەتبۇون لەدرىزە خايىاندىنى ماوەى گەمارۆكەدا، چاوهەرانى كۆسپىكى بەئەن شىۋىيە نەبۇون بۆيە لەھەولىدا بۇون تاھىرىشىكى سەتكارانە ئەنjam بەدن و بېرىنەوە لەخەندەقەكە، بۆيە ناوجەيەكى تەسکى خەندەقەكەيان ھەلبىزاد و توانىيان دزەبکەن و بېرىنەوە لىتى و ھەربەپەلە كەتىبەيەك لەھاوهەللىنى پىغەمبەر ﷺ لىيان ھاتنە دەست و پىشىانپىيگىرن و توانىيان ئەسپسوارە ھىرشبەرەكان راوبىتىن و سەرگىرەكانەشىان كە عمرى كورى عەبدود بۇو بىكۈزىن.

ئىبنو ئىسحاق ع دەفەرمۇيت: (پىغەمبەری خودا ع و موسۇلمانەكان وەستا بۇون بەرامبەر بە (ئەحىزاب)، دووژمنەكانىشىان گەمارۆيەندا بۇون بەلام ھىچ رۇوبەرپۇو بۇونەوەيەكى سەربازى بەشىۋى تىكىرڙان رۇوى نەدا لەنیوانىاندا، تەنها ئەوە نەبىت چەند سوارچاگىكى قورھىش لەناوياندا عمرى كورى عەبدود و عىكىرمە كورى ئەبوجەھل و هوپەيرە كورى ئەبو وەھبى مخزومى ضىرارى كورى خەطاب خۇيان ئامادەكىردى و بەرگى جەنكىيان پۇشى پاشان دەرچۈون بەئەسپەكانىانەوە. ئىنجا شويىنىكى بەرتەسکيان رەچاو كرد لەخەندەقەكە و ئەسپەكانىيان لىخورى و لەئەۋىوە پەرىنەوە و كەوتىن ناو قوراۋىك تىايىدا چەقىن لەنیوان خەندەق و كىوي (سەلەع)دا عەلى كورى ئەبو طالب ع لەگەل دەستەيەك لەمۇسۇلمانان بۆيان چۈون

ههتاکو گهیشتنه سهريان لهئو دهروازه‌ی ليوهی په‌رېبوونه‌وه بهئه‌سپه‌کانيانه‌وه و ههولیانددها به‌خیرايی به‌رهو روويان بېرۇن، عهمرى كورپى عهبدود لهپالهوانه ناسراوه‌کانى قورمیش بولو به‌زدارى غەزاي بەدرى كردىبوو لهئه‌وېدا بريندار بولو، به‌زدارى غەزاي ئوحى نەكىرىدىبوو كاتىك غەزاي خەندەق هات به‌زدارى كرد و په‌رۇيەكى بولو ناسينه‌وهى لهنىچاراۋانى خستبۇو بولو ئەوهى پايەتى خۆي دەرىخات و بېيىرنىت، كاتىك خۆي لەسەر ئەسپەكەتى بولو وتى: كى بۆم دىتە مەيدان بولو شمشىر بازى؟ عەلى كورپى ئەبوطالب بولو چووه مەيدان و پىي فەرمۇو: عەمر تۆ شەرت و پەيمانت لەگەل خودا بەستووه كە هەركەسەتكى قورھىشى داواى دوو شىت لېبات يەكتىكىانى بولو جىبەجى بکەيت، پىي وتى: بەلىن، عەلى فەرمۇو: من بانگت دەكەم كەباوەر بەخودا و پىغەمبەرەكەت و ئايىنى پېرۋۇزى ئىسلام بەيىنەت.

وتى: پىيوىstem بهئه‌وه نىيە، فەرمۇو: كەواتە داواى دابەزىنت لىىدەكەم بولو شەرە شمشىر، بەعەلى وتى: بۆچى ئەى كورپى برام؟ وەللاھى من پىيم خۆش نىيە تو بکۈزم، عەلى پىي فەرمۇو: (بەلام، وەللاھى من پىيم خۆشە بتکۈزم)، عەمر رقى هەستا كە ئەو قىسىمەي گوئى لېبۇو، لەئەسپەكەتى خۆي هەلدايە خوارەوه و لەدەم و چاوى ئەسپەكەتى داو كوشتى، پاشان بەرە و پرووى عەلى پۇيىشت، كەوتە شەرە شمشىر لەگەلەدا و يەكتىريان دەھىنە و دەبرد ئەوه بولو عەلى دواجار كوشتى و ئەسپ سوارەکانى تر لەترسان بەشكىت خواردووو بەپەلە لە خەندەقەكەوه رايانكىرداوه . عىكىرمەتى كورپى ئەبو جەھل لە پەلە پەليان و لە ترسان (رمەكە) لەبىر چوو لەئه‌و رۇزەدا لەبەرئه‌وهى كە بەسەر عەمەردا هات و هەلەتات.....).

بەئه‌و شىيەتىن خوارد و رايانكىردو جەستەتى عەمرى كورپى عهبدود يان لەكۈرەپانى جەنگ بەجىيەت ئەويش لەھەندىتكى كېرەنەوهدا هاتووه لەئه‌وانە:

ئىبىنۇ عەباس دەفەرمۇيت: (پىاۋىتكەن كۆزرا لەغەزاي خەندەقدا داوايانكىردى كەبىشارەوه، پىغەمبەرە خودا رېگەتى نەدان كەبىشارەوه تاپارەدى خويىنەكەتى بەدن)(^{۱۸۸}) بەلام پىغەمبەرە خودا پارەت خويىنەكەتى وەرنەگرت.

(۱۸۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة)، ۱۸۰/۳، والحاكم ۴۳۸۵ (رقم: ۳۲/۳) وقال محقق: سنده الى ابن اسحاق صحيح وهو معرض، والبيهقي (الدلائل)، ۴۳۷/۳.

(۱۸۸) أخرجه: الحكم (۳۲/۳) وصححة ووافقة الذهبي.

له ئىبىنۇ عەباسەوە دەفەرمۇيىت: (موسۇلمانەكان لەغەزاي خەندەقدا پىاوېكىان لەموشىرىكە كان كوشت و ئەوان داواى لاشەكەيان كردىبووهە لەجىاتى ئەوهش پارەيان نارد بۇو)، لەگىرإنەوەيەكى تردا: [دوازە ھەزار درەھەميان ناردىبۇو]^(۱۸۹)، لەگىرإنەوەيەكى تردا [دە ھەزار]^(۱۹۰)، پىغامبرى خودا فەرمۇوى: ((لاشەكەيان بىدەنەوە لاشەكەى پىسە و پارەي خويىنەكەشى پىسە [نەخىر لەلاشەكەيدا يە و نەخىر لەپارەي خويىنە كەشىدایە])^(۱۹۱).

ئىبىنۇ ھىشام دەفەرمۇيىت: (ئەوهش لاشەي عەمرى كورى عەبدۇد بۇو). موسا كورى عوقبە دەفەرمۇيىت: (بەلکو ئەوه لاشەي نوفەيلى كورى عەبدۇللاي كورى موغىرە بۇو) (نوفەيل ئەو كەسە بۇو كەلە سرىيەكەى عەبدۇللاي كورى جەحش رايكەدو بەدىل نەگىرا)، عىكىرمەش لەنەم قىسىمەدا پېشتىگىرى دەكتە: (نوفەيل لەئەسپەكەى كەوتە خوارەوە و كۆزرا لەغەزاي خەندەقدا، ئەبو سوڤيان فىيە و پارەي خويىنەكەى نارد سەد و شتر بۇ خزمەتى پىغامبرى خودا، پىغامبرى خودا رېتىكەدەوە فەرمۇوى: ((بىبىئەنەوە ئەو لاشەي پىسە))^(۱۹۲).

لەگىرإنەوەيەكى لاوازدا ھاتۇوە (ضعيف) كە سەعدى كورى ئەبو وەقاص بەتىر پىاوېتكى لەموشىرىكە كان پىتىكاوە لە غەزاي خەندەقدا بەجۇرىڭىك پىغامبرى خوداي ھېنىاۋەتە پىكەننىن، لە عامرەوە ئەويش لەباوكىيەوە سەعدى كورى ئەبو وەقاص دەفەرمۇيىت:

(سەعد يەكىكە لەئەو دە كەسەي مژدى بەھەشتىيان پىدرابەد): (لەكاتى غەزاي خەندەقدا پىاوېتكى خۆى زرىپۇش كردىبوو تاسەرى لوتى ئاسىبۇو قەلغانى لەدەست بۇو، پاشان فەرمۇوى بەئەو شىيۇيە بەرەپېشت كەوت، دەفەرمۇيىت دەستىم بىر بۇ جووعبەي تىرەكەنام تىرىڭىم دەرھىتىنە كەخويىنى پىيەمبوو خىستمە بەركەوانەكەم، كاتىك

(۱۸۹) أخرجه: البهقي (الدالائل) (۴۴۰/۳).

(۱۹۰) أخرجه: ابن أبي شيبة المصنف (۳۳۹۲).

(۱۹۱) أخرجه: احمد (۲۲۴۴، ۲۲۳۰) وقال محققه: استاده ضعيف، والترمذى (۱۷۱۰)، وابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۷/۲) وبرقم (۱۸۷۶)، والطبراني (الكبير) (۱۲۰۵۸)، والحاكم (۳۲/۲)، والبهقي (الكبرى) (۱۳۳/۹)، وقال الشيخ الالباني في (صحیح الترمذی) ۲۶۱/۲: صحیح مقطوع، وقال عن الطریق الآخری فی (ضعیف الترمذی) (ص: ۱۹۰): ضعیف الاستاد.

(۱۹۲) أخرجه: ابن أبي شيبة المصنف (۳۳۹۳۱، ۳۷۹۷۹) وقال محققه: استاده صحيح الى عكرمة.

قه‌لغانه‌که‌ی هله‌لمسوران تیمگرت له بیرم چوو تیره‌که به رکوبی که‌وت نه و پیاوه به پشتا که‌وت و قاچه‌کانی ده جولاند، ئه و دیمه‌نه‌ش پیغمه‌بری خودای هینایه پیکه‌نین تاددانی خرپی دهرکه‌وت، وتم: به‌چی پیده‌که‌نی؟ فهرموموی به جولانه‌ودی ئه و پیاوه^(۱۹۳).

ئاگاداری پیغمه‌بری خودا بُو موسولمانان

پیغمه‌بری خودا هیمای موسولمانه‌کانی دانا که‌بریتی بولوه (نهوان سه‌رناكه‌ون) بُو ئه‌وهی له شه‌وهدا ئه‌گمر له‌گه‌ل دووزمندا دووجاری پیکه‌هله‌پزاندنی دهسته‌ویه‌خه بون بکتری بناسنے‌وه:

له‌موهله‌ی کوری نه‌بو صخره‌وه ده‌فرمومیت: گویم له‌که‌سیاک بُو ئه‌مه‌ی له پیغمه‌بر ده‌گتیرایه‌وه (له‌گتیرانه‌وه‌یه‌کی تردا) له‌به‌رائی کوری عازمه‌وه بُووه ده‌فرمومیت: (پیغمه‌بری خودای هله‌لیدانی خه‌ندق بُووه‌وه له شه‌وهیکدا ترسی ئه‌وهی هه‌بُو ئه‌بو سوپیان هیرش بینیتیه سه‌ريان فهرموموی: ((انی لا اری القوم الا مُبِيْتُكُمُ اللَّيْلَةَ إِنْ بُيْتُمْ فَلَيْكُنْ شِعَارُكُمْ حَمْ لَا يُنْصَرُونَ))^(۱۹۴) واته: ((من واده‌بینم که بیباوه‌هکان ئه‌مشه‌و هیرستان بھیننه سه‌ر]) بُویه واباشه له‌ئاماده‌باشی دابین وه ئه‌گمر په‌لاماریشدران با هیمای نهینیمان (نهوان سه‌رناكه‌ون) بیت). له‌گتیرانه‌وه‌یه‌کی تردا فهرموموی: ((إِنَّكُمْ تلقُونَ عَدُوكُمْ غَدَ فَلَيْكُنْ شِعَارُكُمْ حَمْ لَا يُنْصَرُونَ)). واته: ((ئیوه سبه‌ینی رووبه‌پووی دووزمنه‌کانتان ده‌بنه‌وه نهینیمان: (نهوان سه‌رناكه‌ون) بیت)^(۱۹۵) بیباوه‌هکان له‌هه‌ولدابوون بُو هیرش وبه‌لامار و خونزیکردن‌وه له‌خه‌ندق هه‌ركاتیک ئه‌وهه‌وله‌یانددا موسولمانه‌کان بُویان پوچه‌لده‌کردن‌وه به‌تیر بارانکردنیان، له ده‌رفه‌تیکدا توانيان دزه‌بکه‌ن و نزیکبینه‌وه له‌موسولمانه‌کان

(۱۹۳) أخرجه: احمد (۱۶۲۰) وقال محقق: استاده ضعيف، والترمذى (الشمايل) (۲۳۶)، والبزار (۱۱۳۱)، وقال الهيثمى (المجمع) (۱۳۰/۶): رواه احمد والبزار ورجالهما رجال الصحيح غير محمد بن محمد بن الأسود وهو ثقة، وضعفه الشيخ الالباني في (مختصر الشمايل) (۱۹۹) واصل القصة عند مسلم (۲۴۱۲) وان ذلك وقع في أحد.

(۱۹۴) أخرجه: النسائي (الكبرى) (۸۸۶) - (عمل اليوم) (۶۱۷)، وأحمد (۶۵/۴)، وابوداود (۲۰۹۷)، والترمذى (۱۷۴۹)، والحاكم (۱۰۷/۲) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۲۲۶۲) و (صحیح الترمذى) (۱۳۷۵).

(۱۹۵) أخرجه: النسائي (عمل اليوم والليلة) (۶۱۵) وقال محقق: رجاله ثقات.

لەيەكىك لەئەوتىر باران كىردە دەستەو يەخانەدا تىرىيەك بەرشانى سەعدى كۈرى
موعاذا ئەنصارى كەوت.

برینداربوونی سه عدی کوری مواعظ

له دایکی با وه‌رداران عائیشه‌وه دفه‌رمویت: (که‌ئه و له قه‌لای به‌نی حارشه دابوو که‌له‌قایمترین و پته‌وترين قه‌لakanی مه‌دینه بwoo وه دایکی سه‌عدی کوری مواعذیشی له‌گه‌لدا بwoo له‌ئه و قه‌لایه، عائیشه دفه‌رمویت: (ئه‌وه به‌رله دابه‌زینی ئایه‌تى (حجاب) بwoo، سه‌عد به‌لاماندا تیپه‌پری زرییه‌کی کورتى له‌بهر کردبوو که‌ئه لقه‌کانی هه‌موو دمره‌هات بwoo، کیردیکی بچوکی به‌دهسته‌وه بwoo به‌گورج و گؤلی و خوده‌رخستنیکه‌وه ده‌ریشت ئه‌م دیره هونراوه‌هیه ده‌وت:

لَبِثْ قَلِيلًا يُشَهِّدُ الْهَيْنَجَا حَمَلْ لا يَاسَ بِالْمَوْتِ إِذَا حَانَ الْأَجْلُ

واته: (پاش که میکیتئ ئەم شەر و جەنگە ھەلمەتى بويىرانە دەبىنىت باگمان نىيە
لەمردن ئەگەر ئەجەل كاتى هات).

(١٩٦) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٨٢/٣) وقال محققه (٧٢٠): اسناده حسن، والطبرى (التاريخ) (٥٧٤/٢) والبيهقى (الدلائل) (٤٤٠/٣)، وأحمد (١٤١/٦)، والحاكم (٢٠٧/٣) وصححة.

له گتیرانه و دیه کی تر خاتوو عائیشه رض دفه رمویت: (له غمزای خهندقدا دهر چووم بهرهو خهندق شوین پیی خه لکه که م هه لکرت، گویم له ته پهی سه ر زه که بwoo له دوای خوممه و دفه رمویت ناوم دایه و سه عدی کوری موعاذم بینی کوره براکه حاریشی کوری ئهوسی له گه ل بwoo قه لغانی له دهست بwoo ده لیت له سه ر زه ویه که دانیشت، سه عد خوی زریپوش کرد بwoo به تاسن له نه ملا ولاوه سه رشانه که ده رج و بو من ترسام له نه وهی له لاکانی ئاسنی زریکه وه تیری به ربكه ویت دفه رمویت: سه عد له گه ور هترین که له پیاواني ئه نصار بwoo، وه بالابه رز بwoo که تیپه ری ئه دیه دیه بنه او ازه وه ده وت:

لَيْثٌ قَلِيلًا يُذْرِكُ الْهَيْجَا حَمَلٌ
ما أَحْسَنَ الْمَوْتَ إِذَا حَانَ الْأَجْلُ

دفه رمویت: ئینجا هه ستام خوم که يانده با خیک که ههندیک له موسولمانه کانی لیوو عومه ری کوری خه طابیان رض له ناودا بwoo، پیاویکی به تاسن پوشراویان له گه لدا بwoo.

عومه ر رض فهرمومی: ج شتیک تؤی هینا وته ئیره، وه للاهی تو ناترسی، تو دلنيای له نه وهی دو و چاری به لاؤ دهستگیر کردنیک نابیت. دفه رمویت: ئه وندی سه رزه نشتی کردم تاخو زگه م ده خواست که زه و ببواهیه دو ولهت و له نه و کاته دا بچوومایه ته ناوی دفه رمویت: پیاوه که که تر ئاسنے که سه ر ده موجا و لابرد و سهیر ده که م طه لجه کوری عوبید و لایه، فهرمومی: هاوار بؤ تو ئهی عومه ر ئه مرخ تو زورت قسه کرد بهرام به ری ئه مرخ را کردن و لایه نگری له کوییه و بؤ کییه؟ تنهها بؤ لای خودای په رو هر دگاره، دفه رمویت: له نه ویدا سه عد رض پیکرا به تیری که سیک له بیباوره کانی قورهیش که ناوی ئی بنو عه رقه م بwoo، پیی وت: بیگره لیم من ئی بنو عه رقه م به رشانی که وت شاره کی سه ر شانی بری ئه ویش دوعای لیکرد له لای خودای په رو هر دگار... وه برينه که که خوینی لیده رؤیشت و نه ده و هستایه وه...^(۱۹۷). به نه و شیوه هی سه عد پیکراو بريندار بwoo له نه و شوینه دایکی با و هر داران عائیشه رض مه ترسی لینیشت بwoo له سه ری ئه و رو داوه هه ردوو هاوه لی به پیزی پیغامبری خودای

(۱۹۷) آخرجه: احمد (۲۵۰۹۷) وقال محقق: حدیث حسن، والبخاری (۴۱۷۲) مختصر، وابن ای شیبة (المصنف) (۱۸۶۴۳)،

وابو نعیم (الدلائل) (۴۳۳)، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محقق: حدیث حسن، وصححه الحافظ في (الاصابة) (۲۷۴/۱)،

وقال ابن کثیر (البداية) (۱۲۳/۴): هذا الحديث اسناده جيد.

خه مبار کرد، هه روک عه مری کوری شرجیل ده فه رمیت: (له کاتیکدا سه عدی کوری مواعذ به تیر پیکرا له غهزای خه ندهقدا خوینه کهی پر زابه پیغه مبه ردا نه بوبه کر هاته خزمتی و فه رمیو: هاوار پشتم شکا، پیغه مبه ری خودا فه رمیوی) (له سه ر خوبه نه بوبه کر) ئینجا عومه رهات ده فه رمیوی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) (۱۹۸) پیغه مبه ری خودا به دهستی خوی شوینی برینه کهی به ناگر بؤدادخ کرد بؤ نه وهی دو و چاری خوینیه ربوون نه بیت و برینه کهی نه ئاویت و کیمنه کات.

له جابر وه ده فه رمیت: (سه عدی کوری مواعذ تیریک به رشانی که وت پیغه مبه ری خودا شوین برینه کهی به دهستی خوی به مقاش داخکرد ده فه رمیت: پاشان ئاواس او کیمیکرد دو و باره داخیکرده و) (۱۹۹). پاشان پیغه مبه ری خودا سه عدی کوری مواعذی گواسته و بؤ مزگه وتی (فه تج) له لای خه ندهقه که بؤ نه وهی له نزیکه وه ئاگاداری بیت و به سه ری بکاته وه هه روک دایکی با وه داران عائیشه ده فه رمیت: (سه عدی به تیریک پیکرا که به ر شانی که وت له غهزای خه ندهقدا پیاویک تیره کهی لیدا ئیبنو عه رقه می پیده و ترا، پیغه مبه ری خودا بردیه مزگه وت و خیمه يه کی بؤهه لدآ بؤ نه وهی چاره سه ر بکرت و له نزیکه وه چاودیه ری بکات) (۲۰۰).

دواکه وتنی نویزه کانیان به هوی جه نگه که وه

له یه کیک له روزه کانی گه ماروکه دا مو شریکه کان ههستان به هیرشیکی توند و تیز و که تیبه یه کی به هیزو پرچه کیان به ئاراسته باره گای پیغه مبه ری خودا له پیشره ویدا بwoo موسولمانه کان له نه و پرژه دا هه تا شه و داهات به جو ریک له به ر سه رگه رمیان به جه نگه وه نویزی عه صریان بونه کرا، نه و رو و داوهش پیغه مبه ری خودا و ها وه لانی زور خه مبارکرد به جو ریک پیغه مبه ری خودا دوعای له مو شریکه کان کرد له دوای کوتایی هاتنی نه و دهوره تری جه نگ، پاشان پیغه مبه ری خودا نه و نویزانه که له دهستیان چوو بwoo به کو مه ل بؤ ها وه لانی کرد. له ئیبنو سه عده دوه

(۱۹۸) أخرجه: احمد (فضائل الصحابة) (۱۵۰۲) بساند جيد - كما قال محقق (المصنف) (ابن اي شيبة) تحت الحديث رقم (۳۲۹۸۸).

(۱۹۹) أخرجه: مسلم (۵۷۱۲)، وأحمد (۳۱۲/۳)، والحاكم (۴۱۷/۴) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي.

(۲۰۰) أخرجه: مسلم (۴۰۷۳) واللفظ له، وابن اي شيبة (المصنف) (۳۷۹۶۱).

دەفەرمۇت: (موشىكەكان پیغه‌مبهربى خودايان سەرقالى جەنگىرد و بوارى چوار نويزىان پىئىنه دان (نيوھرۇ و عەسر و مەغرب و عىشا) لەغەزاي خەندەقدا)^(٢٠١) ئەوهش پیغه‌مبهربى خوداى خەفەتبارىد وە نزاي لەمۇشىكەكان كرد، هەر وەك عەلى دەفەرمۇت: [پیغه‌مبهربى خودا لەغەزاي ئەحزابدا دانىشت بۇو لەسەر لېوارىك لەلىوارەكانى خەندەقەكە و فەرمۇوى: ((مَلَّا اللَّهُ عَلَيْهِمْ يُؤْتَمْ وَ[يُطْوَّرُهُمْ] وَقُبُرَهُمْ نَارًا، كَمَا شَغَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى [صَلَّاهُ الْعَصْرِ] حَتَّىٰ غَابَتِ الشَّمْسُ؟))^(٢٠٢) واتە: ((خوداى گەورە مال و سك و قەبرەكانىان پېپکات لەئاگر ھەروەك سەرقالى جەنگىانكىرىدىن بەئەو ھۆيەوە نويزى عەسرمان چوو ھەتا خۆرئاوا بۇون).

پاشان پیغه‌مبهربى خودا لەگەل ھاوهلانى لەدۇلى (بطحان) دەستنويزىان گرت ھەروەك لەجابرەوە ھاتووە دەفەرمۇت: (عومەرى كورى خەطاب ھەت لەغەزاي خەندەقدا لەدواى خۆرئاوا بۇون قىسى بە مۇشىكەكانى قورىش دەوت، فەرمۇوى: ئەي پیغه‌مبهربى خودا ھەول و تەقەلای زۆرمدا بۇ ئەنجامدانى نويزى عەسر بەلام ھەتا خۆر نزىكبوو لەئاوا بۇون ئەوجا فرياكەوتم پیغه‌مبهربى خودا فەرمۇوى وەللاھى منىش ھىشتا ئەو نويزەم نەخويىندووە). لەدۇلى بطحان دابەزىن و پیغه‌مبهربى خودا دەستنويزى گرت و ئىمەش بەھەمان شىوه دەستنويزىمان گرت)^(٢٠٣).

نافع بە عەبدۇللاي كورى عومەرى فەرمۇو: (پیغه‌مبهربى خودا لەكۈنى نويزى دەكىد لەغەزاي ئەحزابدا؟ فەرمۇوى: نەو نويزى لەناو شىۋىك دەكىد لاي كەلاۋەيەك ھەر لەئەۋىدا پیغه‌مبهربى خودا ئىزىنى رېيشتنى دا بەخەتكە كە پاشان فەرمانى پېكىرمىد كە بانگىيانكەمەوە، منىش فەرمانەكەم جىبەجىكىرد)^(٢٠٤).

پاشان پیغه‌مبهربى خودا نويزى بۆكىرىن بەشىوهى يەك لەدواى يەك ھەروەك عەبدۇللاي كورى مەسعود دەفەرمۇت: (...فەرمانىكىد بەبىلال بانگىدات و پاشان

(٢٠١) أخرجه: النسائي (١٧/٢)، واللفظ له والزيادة لاي يعلى (٢٦٢٨)، وصححة الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (١٣٩).

(٢٠٢) أخرجه: البخاري (٤١١)، ومسلم (١٤٣٣).

(٢٠٣) خرجه: البخاري (٤١١٢)، ومسلم (١٤٢٨)، (١٤٢٥).

(٢٠٤) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٣٣٧٠)، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٠١٤٩): رجاله ثقات.

قامەتىكىد و نويزى نيوھرۇنى كىد ھەروەك چۈن لە كاتى خۆيدا بە ئاسايى دەيىكىرد، پاشان داوايلىتىكىد قامەت بۇ نويزى عەسر بکات و نويزى عەسرىشى بۆ كىرىدىن وەك كاتى ئاسايى چۈن دەكىرىت پاشان قامەت بۇ نويزى شىۋان كراو نويزى شىۋانىش وەك كاتى خۆى بۆ كىرىدىن و پاشان قامەت بۇ نويزى عىشا كراو نويزى عىشاشى وەك كاتى ئاسايى خۆى بۆ كىرىدىن) (۲۰۵) لە كىپانەمەكى تردا: (پاشان فەرمۇوى: ((ما ئىللى وەجە ئەرەز قوم يەذگۈرۈن اللە ئېرگۈم»)) (۲۰۶) واتە: ((ئىستا لە سەر رۇوی ئەم زەمینە خەلک نىيە يادى خودا بکات جىڭە لە ئىتىھ)).

خيانە تىكىرىدىنى بەنى قورەيظە و ھەلۋە شاندىنى وەي پەيمانى مەدينە

لەئەوكاتەوە پىغەمبەربى خودا تەشىرىفى هىنایە مەدينە نۇو سراوېتىكى نۇوسى لە ئىوان موسولىمانەكان و جولەكە كان كەناسراوە بە (پەيماننامە مەدينە) لەئەو پەيماننامە يەدا ھاتبۇو: (جولەكە كان خەرجى خۆيان ھەمە يە وە موسولىمانە كانىش خەرجى خۆيان، وە لە ئىوانىياندا پەيمانى پشتىوانىكىرىدىن و سەرخستان ھەمە يە دىز بەھەر كەسىك كەجهنگ لەگەل خەلگى ئەم ھاوپەيمانىيەدا بکات) (۲۰۷). لە ئىوانىياندا ئامۇزگارى و پرس و راۋىز و چاكەكارى ھەمە يە لەئەو بەدۋاوه لەگەل يەكتىريدا خرائىپەكارى و تاوان نابىت ھېبىت. وەلە بەندىكى تردا ھاتتۇوه: (جولەكە كان ھاۋپاۋ يەكىنەنگ دەبن لەگەل باوھەرداراندا ھەركات شەپىيان لەگەلدا كرا.... لە ئىوان ھەر دەۋوپلادا پشتىوانى و سەرخستانى يەكتىرى ھەمە يە دىز بەئەوكەسانە ھەلەكوتىنە سەر شارى مەدينە، پەيماننامە كەش پىتىمىتى دەكات لە سەر جولەكە كانى بەنى قورەيظە و موسولىمانە كان كەبەرگىرىبەمن و بەجەنگن دىز ھەركەسىك كەھىرىش و پەلامار دىننەتە سەر شارى مەدينە، وەلە پرس و راۋىز يەكتىدان، وەبىنە يەكەپىزى خۇراغىرۇ

(۲۰۵) أخرجه: النسائي (۱۷/۲)، وابن أبي شيبة (۳۷۹۶۹) والزيادة له، والطبراني (۲۹۰)، وابن خزيمة (۱۷۰۳) وقال محقق: صحيح، وابن حبان (۲۸۹۱) وقال محقق: استاده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني في (صحيف النسائي) (۶۳۹) و (الثمر المستطاب) (۱۰۹/۱).

(۲۰۶) أخرجه: البزار (۳۶۵)، والطبراني (الأوسط) (۱۲۸۵) وقال محقق: استاده ضعيف، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۹۱۰): رواه البزار والطبراني في الأوسط وفيه عبدالكريم بن أبي المخاريق وهو ضعيف.

(۲۰۷) أورده: العمرى في (السيرة الصحيحة) (۲۷۵/۱) وقال: الوثيقة ترقى بمجموعها إلى مرتبة الأحاديث الصحيحة.

یەکگرتتوو دز بەھەر دووزمنىکى پەلاماردەر، بەلام جولەکەكان ئەمۇ پەيمانەيان شىكىنەدەن و پالىاندىايە پال ئەحزاب بۇ دژايەتىكىرىدىنى موسولىمانەكان بەئەمە شىۋىمىيە ھەمۇن و تەقەللاڭەمى حويىھى كورى ئەخطەب سەركەوتى بەدەستەھىنا لەگەل بەنى قورەيظەدا و بەشىنەيى بەرھەو ھەلۇھشاندىھەوھى پەيمانەكە و دژايەتىكىرىدىنى موسولىمانەكانى بىردىن.

ئىبىنۇ ئىسحاق دەفەرمۇيت: (حويىھى كورى ئەخطەبى نەضىرى دووزمنى خودا رېشىت بەرھەو بەنى قورەيظە هەتاڭو گەيشتە لای كەعبى كورى ئەسىدى قورەيظى كە سەرپەرشتىيارى ھەممۇ پەيمان و بەلەينەكانى بەنى قورەيظە بۇو كەلەگەل پىغەمبەر بىلەن بەستبۇويان بەنۇيىنەرايەتى ھۆزەكەى، وەپەيمان بەجىھىنان و بىردىنە سەرى ئەمە پەيماننامەيەي دايە پىغەمبەرى خودا بىلەن، كاتىك كەعب ھەوالى ھاتنى حويىھى كورى ئەخطەبى بەرگۈي كەوت دەرگائى قەللاڭەمى لەسەرخۇي داخست) (۲۰۸).

موسى كورى عوقبە دەفەرمۇيت: (بەنى قورەيظە دەرگائى قەللاڭانىان داخست بەرروو حويىھىيەدا چونكە بەپىاوىتكى بەد و خراپىان دەزانى، وە زۆر بەرەشىبىنېيە وە دەيانپەرانىيە حويىھى كورى ئەخطەب، وە وتىان: بە هيچ جۆرىيەك ناجىنە پال ئەوانە هيچ شتىكمان لەئەوان نەبىنىيە (واتە: لە موسولىمانەكان) لە پەيمانىشىكىنى ئىۋوش نازانىن كى شىكست دىنىت لەجەنگەكەد؟ چونكە حويىھى ھۆزەكەى خۇي (بەنى نەضىر) دووجارى لەناوبىردىن كرد بۇيە پىویستە ناگادارى خۇتانىن و دېقەسەكانى فرييو نەخۇن، حويىھى لەشەودا ھاتە بەرەرگائى قەللاڭەيان و ئەوان لەسەر خۇيان داخستبۇو وە گەورەكەيان لەئە و پۇزگارەدا كەعبى كورى ئەسىد بۇو، بەجولەکەكانى بەنى قورەيظەي وەت: [ئەمە پىاوه (مەبەستى حويىھى بۇو) خراپەكار و بەدە، وە من رەشىبىنەم بەرامبەرى، باحويىھى دووجارى بەدبەختى و چارەرەشىتىن نەكتەت.]

ئىنجا حويىھى بانگىكىرد: ئەمە بەنى قورەيظە ئايا وەلامم نادەنەوە؟ ئايَا ناتانەوەيت بىيەمە ناوتان؟ وە مىوان دارىم ناكەن؟ بەدىننەيەيەوە ژمارەيەكى زۆرم لەسۇپاى بىشومار كۆكىردووھەتمەوە؟ بەنى قورەيظە وتىان: وەللاھى دەرگائى لىيەكەينەوە پاشان حويىھى وەتى: ئەمە كەعب لەكۈنە؟ ھاوسەرەكەى وەلاميدايەوە وەتى: لىرە نىيە

(۲۰۸) أورده: ابن هشام (السرة) (۱۷۶/۳) والطبرى (التاريخ) (۵۷۰/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۴۲۸/۳).

دەرچووه بۆهەندىك پىداویستى خۆى، حويىيى وتى: بەلكو لهلاتە لهسەر سفرەي نان خواردنەكەيە و نان دەخوات و نايەوېت لهئەو خواردنەي ئىوارەي بەشمبدات [حويىيى بانگىكىرد]: هاوار بۇ تو كەعب دەركاڭەم لىبکەوە، ئەويش وتى: هاوار لەدەست تو حويىيى، تو كەسىكى خراپەكار و چارپەش و رېسوايت وازم لىبىنە من پەيمانم بە محمد ﷺ داوه بەھېيج جۆرىك ئەو گرىيەستە هەلناوەشىنەمەوە كەلهنىوان من و ئەو دايە و وەللاھى لەراستىگۆيى و ئەمەكدارى بەئەولادە هيچىترم لهئەو پياوه نەديوە، وتى: هاوار بۇ تو دەركاڭەم لىبکەوە قىسەت لەگەلتىدا دەكەم، وتى: بەھېيج جۆرىك نايىكەمەوە. وتى: وەللاھى بۆيە دەركاڭى قەللاكتە لهسەر داخستۇوم لەترسى ئەوهى تالە نان و خواردنەكەت بەزدار نەبىم لەگەلتىدا و خواردن بخۆم بەئەو كەعبى تۈرە كرد، كەعب وتى: دەركاڭەلى بىكەنەوە باپىتە ژوورەوە پياوېكى خراپەكار و شومە وەللاھى هيچ رېنگەيەكى چاڭەو خىرى لىتىناوەشىتەوە بۆمان دانىت، [حويىيى هاتە ژوورەوە كاتىك هاتە ناوابيان لهناو قەللاكتە وتى: ئەى بەنلىق قورھىظە سەربەرزى و شۇقۇمەندى رۆزگارم بۇ ھىنماون، هاتۇوم سوبايەكى بىئەزىمارى وام بۇ ھىنماون كە هيچ كەسىك ناتوانىت رۇوبەرپۇوى بۇھىتىتەوە وە دەستكەوتىكى بىماندو بۇونم خستۇتە بەردەستان، كەورەكەيان كەعب پىنى وت: بەللىنى دەستكەوتى بىماندو بۇون و سوباي بىئەزىمارمان پىددەدىت كەسەر شۇرۇ زەلەيلمان بىكەن و پاشمان تېكەن، بانگەوازى دەرياي هەتا هەتايى دەدەي بەگۈيماندا كەلەيمان حىيانابىتەوە وەللاھى تەنها بەللىنىكى پە كەش و فش و لەخشىتەبەر و پە لەخۇبایى بۇونە].

حويىيى وتى: من هاتۇوم شۇقۇمەندى و سەرەمەری زەمانەم بۇ ھىنماون تو ئەو بۇ من لىگەرى، [قورھىشم بەھەرجى سەرکرددو پياو ماقولەوە ھەيە ھىنماوەتە (مجمع الاصيال) لە (دومە)، وە ھەردوو ھاۋپەيمانەكەشم ئەسەد و غەطەفان [بەسەرکردد و پياو ماقولانىيەوە ھىنماوه لە (ذنب نقمى) خستۇويانە من بەتەنېشىتى (ئوحود)دود، بەللىن و پەيمانيان پىداوم كەناڭەرپىنەوە و واز ناھىيىن هەتا محمد ﷺ و يارانى لەرەگ و رېشەوە دەرنەھىنەن. كەعب پىنى وت: وەللاھى تو هاتۇويت زەلکاو و رېسوايى رۆزگارت بۇ ھىنماوم بەللىنى ھەورىتكى بىبارانم پىددەدىت كەدىت و دەروات وھەورە بروسکەو چەخماخەي ھەيەو هيچىتر، پاشان لهناو دەچىت خوا لهناوت بەرىت (حويىيى)! وازم لىبىنە لهسەر ئەو پەيمانە كەلەسەرىم ئەم دۆخەمان لىتىك مەدە

من هیج شتىكم له محمد ﷺ نەديوه تەنها راستگۆپى و وەقادارى نەبىت] لەناوچىت (حويىي) وازمان لىپىتىنە لەسەر ئەو پەيمانە لەگەل ئەو پىاوه هەمانە (مەبەستى پىغەمبەرە ﷺ) من هیج كەسىكىم نەديوه راستگۆترو بەئەمەكتىر بىت له (محمد ﷺ) و ھاوداڭنى وەللاھى بەزۇر ئايىنى خۆيان بەسەردا نەسەپاندووين وە مالىان لىزدەوت نەكردووين وە ئىمە رەقمان لەھېچ شتىكى محمد و كرددەوە تۈش نابىتەوە تەنها ئەوە نەبىت تو بانگمان دەكەيت بۇ لەناوچوون و فەوتان، ئىمە خودات بىر دەخەينەوە كەتەنها لەئەدا خوازىيە ھەتە وازمان لىپىتىت، وتى: وەللاھى بەھېچ جۇرىتىك دەستتەنائىگرم تاپۇزى قىامەت نابىت محمد لەئاسايش و دلىيادا بىزى، وە ئىمە ئەو سوبا و لەشكەر زۇرەش لىكجىيانابىنەوە ھەتا لەبەينى نەبەين.

عەمرى كورى سەعدى قورھىظى وتى: ئەى كۆمەلەى يەھود ئىيۇھ پەيمانتان بە (محمد ﷺ) داوه لەسەر ئەو شتانەي كەخۇتان باش دەيزانن كەخيانەتى لەگەلدا نەكەن و پشتىوانى و كۆمەكى دووژمنان نەكەن بۇ سەرى، وە سەرخەر و پشتىوانى بن لەدزى ھەر كەسىك ھەلبۇتىتە سەر (يەثرب، واتە: مەدينە)، كەواتە بەئەمەك بن لەسەر ئەو پەيمانەي كەمۇرتان كردووە و تائىستا لەسەرین، ئەگەر پشتىوانىشى لىناكەن و سەريناخەن دەلىيگەرلىن باخوى لەگەل دووژمنەكانى يەكلايى بىاتەوە ئىيۇھ خۇتان كەنارگىر بىگرن. [حويىي لەكۈن كەعب نەبووھە تاناقار بەھەلۋەشاندىنەوەي پەيمانەكەي كرد و بەئەو مەرجەي پەيمانى لەگەلدا بېھىتىت و بەلېنى پېيدات ئەگەر قورھىش و غەطەفان گەرانەوە و ھىچيان لەگەل (محمد ﷺ) بۇ نەكرا ئەوا حويىي لەگەل كەعب بچىتە قەللاكەيانەوە ھەرشىتك دووچارى ئەوان بۇ لەزەرەر و زيان بەر ئەويش بکەۋىت]، لەئەوكاتەدا گۇيرايەليانكىردى و ناپاكىيانكىردى بەرامبەر ئەو پەيمانەي كەپىشتر بە پىغەمبەر ﷺ و موسولمانەكانيان دابۇو، [كەعبى كورى ئەسەد پەيمانەكەي ھەلۋەشاندەوە و نكۈلىكىردى لەئەوەي كەپەيمان لەنىوان خۆى و پىغەمبەردا ﷺ ھەبىت] ھەموويان كۆكبوون لەئەو ناپاكىيەدا تەنها سى كەسيان نەبىت لە بەنى (شەعييە) بەناوى ئەسەد و ئۇسەيد و ئەعلەبە...^(٢٠٩). بەئەو شىۋوھ جولەكە كان بۇون بەھاوبەيمانى موشريكەكان لەسەر جەنگ بەرپاكاردىن لەدزى پىغەمبەرى خودا

(٢٠٩) أخرجه: البهقي (الدلائل) (٤٠٠/٣٤) عن موسى بن عقبة واللفظ له، والزيادة لابن اسحاق كما في (السيرة) (١٧٦/٣).

مع زيادة رواية سعيد بن المسيب كما في (المصنف) لعبد الرزاق (٩٧٣).

سه عیدی کوری موسه‌بیب دفه‌رمویت: (بهنی قورهیظه که وته پیلانگتیران له دزی پیغمه‌مبهربی خودا و نامه‌یان نووسی بو موشیکه کانی مه‌که و عوینیبیه‌ی کوری حوصله‌ین و ئهبو سوفیانی کوری حرب له‌غهزای (ئه‌حزاب) دا که‌دامه‌زراو و خوراگرbin له‌شوینی خوتان ئیمه په‌یمانمان له‌گه‌ل موسولمانه‌کان هله‌وشاندووه‌ته و دژایه‌تیان ده‌که‌ین هه‌تا له‌ناو کولانه‌یان ده‌خه‌ین و له‌ناوه‌وه لیبیاندده‌هین).^(۲۱۰)

چه‌ندین پروپاگندا بلا و بوبوه به‌ناو موسولماناندا که بهنی قورهیظه په‌یمانیان هله‌وشاندووه‌ته و ئهوان ده‌توانن که‌له‌پشته‌وه جه‌نگ له‌گه‌ل موسولمانه‌کان به‌رپاکه‌ن و به‌سه‌ریاندا بدنه، پیغمه‌مبهربی خودا زوبه‌یری کوری عه‌وامی نارد بو ئه‌وه‌ی له‌راستیه‌تی هه‌واله‌که ئاگاداریان بکاته‌وه:

له‌حابری کوری عه‌بدوللاؤه دفه‌رمویت: (له‌غهزای خه‌نده‌قدا کاتیک بارودوخه‌که زور ناره‌حهت ببو و به‌شیوه‌یه‌کی ترسناک په‌رهی سه‌ند پیغمه‌مبهربی خودا فهرمووی: ((که‌ستیک هه‌یه هه‌والی بهنی قورهیظه‌مان بو بینیت))؟ ئه‌وه ببو زوبه‌یر رؤیشت هه‌واله‌که‌ی هینا پاشان بارودوخه‌که زیاتر شله‌زا و سه‌ختر ببو. ئه‌و کاره‌ی سیجار دووباره کردده‌وه و له‌دوايیدا پیغمه‌مبهربی خودا فهرمووی: ((هه‌مو پیغمه‌مبهربیک حه‌واری هه‌یه حه‌واری منیش زوبه‌یره)).^(۲۱۱)

عه‌بدوللای کوری زوبه‌یره‌وه دفه‌رمویت: (له‌کاتی غه‌زای خه‌نده‌قدا من و عومه‌ری کوری ئه‌بو سه‌لمه‌ی مه‌خرزومی له‌ناو قه‌لایه‌کدا بوبوین که‌هاوسه‌ره‌کانی پیغمه‌مبهربی خودای تیدا ببو قه‌لای حه‌سان ببو، [ئه‌و خوی چه‌مانده‌وه منیش سه‌رکه‌وتمه سه‌ر پشته بونه‌وه‌ی سه‌رکه‌ویته سه‌ر پشتم تائه‌ویش به‌هه‌مان شیوه سه‌یر بکات] به‌ئه‌و شیوه‌یه ئه‌و منی به‌رزده‌کردده‌وه منیش ئه‌وم به‌رزده‌کردده‌وه جاریکیان منی به‌رزگردده‌وه باوکم بینی و ناسیمه‌وه کاتیک به‌ئه‌ویدا تیده‌په‌ری به‌ره‌و بهنی قورهیظه به‌سواری ئه‌سپه‌که‌ی چونکه پیغمه‌مبهربی خودا داوای له

(۲۱۰) أخرجه: الحاكم (٢٤/٣)، والبيهقي (الدلائل)، وقال الحافظ في الفتح (٥١٩/٧) (آخرجه: الطبراني والبيهقي في الدلائل باستناد صحيح الـ الزهري عن عبد الرحمن بن عبد الله بن كعب عن عمـه عـبد الله بن كـعب).

(۲۱۱) أخرجه: البخاري (٣٧١٩)، ومسلم (٢٤١٥) والترمذـي (٣٧٤٥)، وأـبن ماجـه (١٢٢)، وأـبن حـبان (٧٩٨٥).

موسولمانان کرد و فەرمۇوی: ((كى ھەوالى بەنى قورەيظەمان بۇ دىتىت؟...)). تا دواجار باوکم بەئەو کارە ھەستا [منىش سەيرى باوکم دەگرد بەتاودان جارىڭ لىرىھ تىپەپى و جارىڭ لەئەولا تىدەپەپى ھەرشتىكى بەرزا ھەبۈوايە گورج دەگەيشتە سەرى، كاتىك ئىوارە داھات ھاتەلامان لەقەللاكە پېم وت: باوکە گىان ئەمرو تۆم بىنى ئەوھە چىت دەگرد] وەللاھى من تۆم ناسىيەوە كاتىك بەئەم تاودادا تىدەپەپىت بۆلای بەنى قورەيظە [فەرمۇوی: مەن بىنى ئەى كورە شىرىنەكەم؟ وتم: بەلنى] فەرمۇوی: وەللاھى ئەى كورەكەم پیغەمبەربى خودا گەل دايىكى باوکى بەقوربان كىرمۇم و فەرمۇوی: (دايىكى باوکم بەقوربانتبىن) ^(۱۱۲).

لەگىرەنەوەيەكى واقىيدىا ھاتووه: (كەئەو رۇيىشتۇوه و پاشان گەراوەتەوە فەرمۇويەتى: ئەى پیغەمبەربى خودا گەل بىnim قەللاكانيان رېتكەخسەت و خۆيان ئامادەدەكىد و رېگاۋ بانەكانىيان چاڭدەكىد و مەپو مالاڭتىيان كۆدەكىدەوە) ^(۱۱۳).

بەئەو جۆرە بەلگەيەكى زۆر بەردەستكەوت ئەوەيان پشت راست دەكىدەوە كەبەنى قورەيظە بەيمانەكەيان شكاندۇوه و ھەللىانوھشاندۇتەوە ھەر لەبەر ئەمەش پیغەمبەربى خودا گەل شاندىكى لەديارتىن بىاوانى ئەنصارى نارد بەرھو بەنى قورەيظە تالەئەو دەنگو باسە دەلىابىن و بچەنە ناو قەللاكانيانەوە، وھ ئەگەر راستبۇو لەئاكامى كارەكەيان بىان ترسىن و وھ ھەوالەكەش بگەيەننە خزمەت پیغەمبەربى خودا گەل وھ بانگىشىيانبەنەوە بۇ بەلەين و بەيمانبەستىنەكى تازە ھەتا بۇيان بىرىت:

موسا كورى عوقبە گەل و زوھرى گەل دەفەرمۇون: (پیغەمبەربى خودا گەل سەعدى كورى موعاذى ئەشەلى و سەعدى كورى عوبادە و عەبدوللائى كورى رەواحە و خەواتى كورى جوبەيرى نارد بۆلای بەنى قورەيظە بۇ قىسە كىردن و گفتوكۇ لەبارەي بەيمانەكەوە ھەروەها ھاندانىيان بۇ پابەند بۇون پېيەوە، وەترساندىنيان لەئاكامى دواي شكاندىنى بەيمانەكە، لەگىرەنەوەكە ئىبىنۇ ئىسحاقدا گەل دەفەرمۇيت: (پیغەمبەربى خودا گەل فەرمۇوی پېيان: ((بىرۇن سەير بىھەن بىزانن ئايا راستە ئەو دەنگوباسەي

(۲۱۲) أخرجه: البخاري (٣٧٢٠)، ومسلم (٢٩١٦)، والترمذى (٣٧٤٣)، والبزار (٩٦٦)، والبيهقي (الدلائل) (٣٤٩/٣) والزيادات له.

(۲۱۳) أخرجه: الواقدي (المغازى) (٤٥٧/٢).

لە بارەى بەنى قورھىظەوە پىمانگە يىشتووە ياخود نا؟ ئەگەر راستبوو ئەوه بە ئامازەو ناراستەوخۇ پىمېلىن، وە بەناو خەلگى دا بلاۋىمەكەنەوە با شېرزاھەن بن وە ئەگەر لە سەر پەيمانەكەش بەئەمەكبوون و وەك خۇيان مابۇونەوە ئەوه بە ئاشكرا لە ناو خەلگىدا باسىبىكەن).

ئەوانىش رۆيىشتەن ھەتاڭو گەيشتنە بەردىرگايى قەلای بەنى قورھىظە و داواى كردىنە وەيانكىرد پاشان دەرگايى قەلاكەيان بۇ كرايەوە ئەوانىش چۈونە ژۇورەوە، داواى دووبارە گەرانەوە بۇ بەستىنى پەيمان و تازە كردىنەوە بەلەننەيان لېكىرن، وەيان: ئىستا ئىمە ئەو كاربىكەين پاش ئەوه ئىتىوھ ھەردوولاي ئىمەتان شەكاند [مەبەستىيان لە دوو بالە شكاوهكە راگۇزىانى بەنونەضىر و بەنوقەينوفاع بۇوا]. اموسۇلمانان لەئەويىدا قىسى زۆر ناشىرىنلىرىان لېبىستەن وە ھەلسوكەوتى دووژمنكaranەيان لېبىننە ئىنجا پىغەمبەرى خوايان خستە وەيدىيان تا زياتر ھۇشياريانبىكەنەوە، ئەوانە وەيان: پىغەمبەرى خودا كىيە؟ ھىچ گرتىبەست و پەيمانىك لە نىوان ئىمە و (محمد)دا نىيە]. پاشان دەريان كردىنەدەرەوە و جىنپى و قىسى نارېكىيان بە پىغەمبەرى خودا وت زۆر بەناشىرىنى.

سەعدى كورپى عوبادە قىسى ناشىرىنى بىوتىنەوە، زۆر تۈورپىبوو لېيان. سەعدى كورپى موعاذىش بەسەعدى كورپى عوبادە فەرمۇو: "وەلاھى ئىمە بۇ ئەوه نەھاتووين، لەنیوانمان قىسى ناشىرىن زۆر زياتر لە پىویست كرا پاشان سەعدى كورپى موعاذ بانگىكىردن و فەرمۇو: "ئىتىوھ دەزانىن كە ج شتىك لە نىوان ئىمە و ئىتىوھدا هەمە ئەى بەنى قورھىظە؟ وەمن دەترىتىم رۆزىتكى وەك بەنى نەضىر چاومەرىتان بکات و بەلگۇ تاللىرىش لەئەو رۆزەتەن بەسىربىت، وەيان: عەورەت و پىسايى باوكت خوارد؟. فەرمۇو: ئەو قىسى ناشىرىنەتەن نەوتايە و لەئەوه باشتىتان چاكتىر لەئەوەتەن بوتايە و گونجاوتر بۇو بەحالىنان ئىنجا گەرانەوە خزمەت پىغەمبەرى خودا لە كاتىكدا ھىچ شتىكى دلخوشكەريان پىنەبۇو لەناخۆشى بەئەولاوه، كاتىك ھاتنەوە خزمەت پىغەمبەرى خودا لە دەم و چاواباندا بىزراوى و نارپەحەتى بەدىكىد لەئەو ھەوالەى كەزانىيىان. فەرمۇو: ((دەنگوباسى ئەوانە پىشەوەتەن (مەبەست بەنوقۇرھىظەيە)؟ وەيان: ((عەضل و قارە) (واتە ناپاڭى

هۆزى (عەضل و قارهيان) دووباره‌گردووهتەوه كە لهسەر ئاوى (رەجىع) بەرامبەر (خوبىيەپ) و هاوهەللىنى كردىان) ئەى پىغەمبەرى خودا ھاتۇوينەوه خزمەتت لهلاين پىسترين و ناپاكتىرىن دروستكراوى خودا و دووزمنكارتىرىن دروستكرا و بۆ خودا و پىغەمبەركەى ھەوالىاندایە دەربارەي ئەو قسانەى كردىبوويان.

پىغەمبەرى خودا فەرمانىپېكىرىن كە ئەم دەنگ و باسە بلاومەكەنەوه و بەنهىنى با لاي خۇتان بىت. پىغەمبەرى خودا ھەلپاشان ropy سۈراندەوه بەلاي هاوهەللىنى كە لهناو نازەحەتى و دىزاريدابۇون و مەترىسييەك ropy تىكىرىدۇون زۇر بەھىزىر لەغەزاي (ئوحود)، كاتىك بىنيان پىغەمبەر ھەلپاشان دىت و تىان: دەنگوباسى پشت خۆمان لەبەنلىق قورەيظە چىيە ئەى پىغەمبەرى خودا ؟ فەرمۇسى: [خىر دەبىت و مژدهى پىدان و دلخۆشىدانەوه]. پاشان بەجلەكانى خۆى داپوشى و راڭشا بۆ ماودىيەكى درىز هاوهەلان ترس و دلەراوکى و نازەحەتىان زۇر زياترىبوو كاتىك بىنيان پىغەمبەرى خودا ھەلپاشاوه بۇيان دەركەوت كە هىچ ھەوالىكى دلخۆشكەرى لە بەنلىق قورەيظەوە لا نىيە، پاشان سەرى بەرزىكەدەوه و فەرمۇسى: ((أَبْشِرُوا بِفَتْحِ اللَّهِ وَنَصْرِهِ))^(٢١٤) واتە: ((مژدهتان لىبىت بەسەركەوتى خودا و پزگار بۇون لەئەم دۆخە)).

سەعدى كورى موعاز زۇر پەستبۇو بەئەو ناپاكىيەتى بەنلىق قورەيظە و لەدلى دەرنەدەچوو بۇيە نزايى كرد كە خودا چاوى رۇشنىكاھتەوه بەلەناوجۇونى بەنلىق قورەيظە، لە جابرەوە دەفەرمۇيت: [لەغەزاي ئەحزابدا سەعدى كورى موعاز تىرىك بەرشانى كەوت شادەمارى باسکى بىرى پىغەمبەرى خودا ھەلپاشان بەئاڭرى بۇيى داخ كرد و دەستەكانى ئاوساوا كىميىكىد ئەويش وازى لىيەتىنا، دواتر دووچارى خويىنبەربۇون بۇو جارىتكى تريش داخى كردهوە بەئاڭرى و دووباره ھەلئاوساپىوه سەعد كاتىك ئەوهى بىنى فەرمۇسى: ئەى خودايە گىانم دەرنەچىت ھەتاڭو چاوم رۇشندەبىتەوه بە لەناوجۇونى بەنلىق قورەيظە ئىنجا سەرى دەمارەكەى بەستەوه و يەكتىك خويىنى لىيەھات]^(٢١٥).

(٢١٤) أخرجه: البيهقي (الدلال) (٤٠٣/٣) عن موسى بن عقبة عن ابن شهاب الزهري، وابن اسحاق (سيرة ابن هشام) (١٧٧/٣)، والطبرى (التاريخ) (٥٧١/٢).

(٢١٥) أخرجه: الترمذى (١٦٤٧) وحسنه كل من الشيخ الالباني في (صحيح الترمذى) (١٢٨٧)، والشيخ مقبل في (ال الصحيح

پیغمه‌مبهربی خودا بەئەو پەرى ورەبەرزىي و دامەزراوېيەوە وەستا بەرامبەر ناپاکى و پەيمانشىكىنى بەنى قورەيظە، وە هەمۇو ھۆکارى بەرنگارى و پارىزگارى خستەكار و بەكارىيەتىنابۇ دەستەبەركەدنى گرنىتى پاراستنى موسولىمانان و بەرزگەرنەوهى ورەيان، بۇ ئەو مەبەستە چەندىن كەتىبەي سەربازى لە ھاوهەلانى پىكەيتىنابۇ فەرمانىپېيىكىدىن كە دەرچۈونى سەربازى بەشىوهى خۇنواندىن ئەنجامىدەن بە هەمۇو لايەكى شارى مەدىنەدا بەتايىبەتى ناوجەكانى رۇزھەلات و رۇزئاواو باشۇر بۇ رېڭەگرتىن لەھەر دزەگەرنىكى ھېزەكانى دووژمن لەئەو ناوجانەدا. سەلەمەى كورپى ئەسلىمە ئەنصارى بەدووسمەد كەسەوه نارد و زەيدى كورپى حارىثىش بەسىن سەد كەسەوه نارد تا پارىزگارى لە شارى مەدىنە بکەن و بەناویدا بگەرپىن بۇ دورخستەوهى مەترىسيەكانى پەيمانشىكىنى بەنى قورەيظە لە پېشەوه (الله أكابر) بکەن بەدەنگى بەرزا بۇ ترسانىدىنى بەنى قورەيظە وبەرگەرنەوه ورەي موسولىمانان، پیغەمبەربى خودا خۆى بەتايىبەت بەزدارىدەگەر لەگەل ھاوهەلان لە پاسەوانىكەرنى خەندەقەكەدا ھەتاڭو بارودۇخەكە ھىوربۇووه [٢١٦].

پیغەمبەربى خودا فەرمانى بەڙن و مندالەكان كرد لەقەلائى بەنى حارثەدا ئەگەر كەسىكىيان دى لييان نزىكەبىتەوه ئەوان شمشىرەكانىيان بەرزا بکەنەوه و ھەلبىسۈرىتنىن بۇ ئەوهى موسولىمانەكان لەرېڭەى بىرىسکەى شمشىرەكانەوه بىزانى كە دووژمن ھەلبىكوتاوهتە سەر ئەوناوجەيە.

رافعى كورپى خودەيجى ئەنصارى دەفەرمۇيت: (ھىچ قەلائىك نەبۇو قايمىت و پارىزگارىتىر بىت لەقەلائى بەنى حارثە، پیغەمبەربى خودا ڙن و مندال و كۆپەلە و پېير و پەكمەوتەكانى لەناودانابۇو، فەرمۇوى پېيان: ((ئەگەر ھەستان بەبۇونى كەسىك كرد لييان نزىكەبىتەوه شمشىرەكاناتان ھەلبىسۈرىتنىن باببرىسکىتەوه)). پىاوىتكى بەنى ئەعلەبەى كورپى سەعد كە پىدەچۇو جولەكە بىت ناوى (نجدان) بۇو لەبەنى جحاش بۇو بەسوارى ئەسپەوه هات بۇلایان، ھەتاڭو ھاتە بەرددەم قەلائىكە پاشان بە ئافرەتەكانى وەت: (وەرنەخوارەوه بۇ لام لە خىررو چاكە بەئەولاؤوه بۇ ئىتەھىچم بىن

المىسىد) (٢١١).

(٢١٦) آخرجه: الواقعى (٤٥٠/٢)، وابن سعد (٤٨/٢).

نیيە). ئەوانىش شمشىريان بەرزگىردهو و هەلیانسۇراند، ھاوهلانى پېغەمبەربى خودا بىنيان و بەپەله بەرەو لای قەلّاكە رۆيىشتىن پىاۋىكىيان لەگەل بۇو لەبەنى حارثە ناوى ظوھەيرى كورى راپقىع بۇو فەرمۇوى: ”نەجدان وەرە دابەزە بۇم بۇ شەپە دەستەوەخە لەگەل يەكتىر ئەويش ھات تا رۇوبەرپۇرى بېتىمە ظوھەير بەئەسپەوە هەلیكوتايە سەرى و كوشى...“^(۳۷).

صەفيەي كچى عەبدالملکبى پۇرى پېغەمبەربى خودا ھەستا بەكارىكى پالەوانانە و سىخورىكى جولەكەي بەنى قورەيظەي كوشت كە دەيپىست دزە بکاتە ناو قەلّاكەيان، لە زوبەرە دەفەرمۇيت: (پېغەمبەربى خودا دەرچوو بۇ غەزاي (خەندق)، ھاوسەرەكانى لەگەل بۇرى خۆى صەفيە لەناو قەلّايمەك دانا بەناوى (فارع)، وەحەسانى كورى ثابتىش لەگەل ئىيابۇو: (لەوانىيە بەھۆى نەخۆشى و بەسالاچۇونىيەوە بۇوبىت) خەلکىك لەجولەكەي بەنى قورەيظە دەھاتن بۇ قەلّاكە بۇ ئەوهى دەستىيان بگات بەھاوسەرەكانى پېغەمبەر ھەلېكوتىنە سەرىان... جولەكەيەك ھات ھەتاڭو گەيشتە دەروروبەرى ئەۋوشىنەي كە ھاوسەرەكانى پېغەمبەربى لېبۇو لەگەل صەفيەي پۇرى، صەفيە فەرمۇوى: بە حەسان: ھەستە بۇي بىكۈزە فەرمۇوى: وەللاھى من ناتوانىم ئەو كارە بکەم ئەگەر توانى ئەۋەم ھەبۈوايە لەگەل پېغەمبەربى خودا دەردىچۇوم [ئىنجا صەفيە بەپۇشاكىك دەمامكى خۆى كرد و تەوريكى گرت بەدەستەوە بۇي چووه خوارەوە سەرى لە لەشى جىاڭىرىدەوە...]. پاشان سەرەكەي ھەلگرتەوە و بەرەو لای جولەكەكان ھەلېدا، جولەكەكان و تىيان: ئىمە وامان زانىبۇو (محمد) كەسى بەسەرمال و خىزانىيەوە جىنەھېشتووە كە بەرگىريان لېبکات لە شوينى خۆيدا بۇيە رۆيىشتىن و بلاۋەيان لېكىرد)^(۳۸).

(۲۱۷) أخرجه: الطبراني (الكبير)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٣٣/٦): رواه الطبراني و رجاله ثقات.

(۲۱۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٨٤/٣) (٧٢٣) وقال محققه: حديث حسن لغيره، والحاكم (٥٠/٤) وقال: روی باسناد صحيح، والطبراني (الكبير) (٨٠٤/٢٤)، وفي (الاوسط) (٣٧٥٤) والبزار (١٨٠٧)، وابي يعلى (٦٨٣)، وابن سعد (٣٤/٨)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٠١٤٥) رواه البزار وابو يعلى... واسنادهما ضعيف وقال (١٠١٤٦): رواه الطبراني ورجاله الى عروة رجال الصحيح ولكنها مرسل. واللفظ للحاكم والطبراني والبزار.

زیادبوونی مهینه‌تی موسوّل‌مانه‌کان

سوپای موشریکه‌کان گه‌ماروی سهر موسوّل‌مانه‌کانیاندا تا دههات زیاتر و توندتر دهکرد، وه جوله‌که‌کانی بهنی قوره‌بیظهش چوونه پالیان، بهنهمه‌ش دژواریه‌کان بُو سهر موسوّل‌مانه‌کان سه‌ختتر بُو دووچاری به‌گیره‌هاتنیکی ناوازه و سه‌ختگیربوونه‌وه و ترس و دله‌راوکن و شله‌زان وهک مؤته‌که بالی به‌سهردا کیشابوون ههروهک خوای گه‌وره له‌باره‌یانه‌وه دفه‌رمویت: ﴿إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقَكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ رَأَعْتَ الْأَبْصَرَ وَبَلَغَتِ الْفُلُوْبَ الْحَنَلِيرَ وَنَظَرُوكُمْ بِاللَّهِ الظَّنُونُ﴾ (۱۰) هنالیک آبُتی المُؤْمِنُونَ وَرُلُزُلُوا زِلَّالَا شَدِیدًا (۱۱) (الأحزاب) واته: [کاتیکیش دووژمنان له سه‌روخوارتanhه‌وه هاتنه‌سه‌رتان، کاتیکیش چاوه‌کان ئهبله‌قبوون، دله‌کان گه‌یشتبوونه گه‌ورو، گومانی جوړ او جوړتان دهبرد به به‌لینه‌کانی خوای گه‌وره (به‌سهرکه‌وتني ئیمانداران)] به‌لام له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا موسوّل‌مانه‌کان بُروا و متمانه‌یان زیاتر دهبوو به‌رامبهر خودای گه‌وره وه زیاتر ملکه‌چی خوداو پیغامبر ﷺ دهبوون و باوه‌ريان پته‌وتر دهبوو هه‌روهک خوای گه‌وره دفه‌رمویت: ﴿وَلَمَّا رَأَءَ الْمُؤْمِنُونَ الْأَخْرَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادُهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَسَلِيمًا﴾ (۲۲) (الأحزاب) واته: [کاتیک ئیمانداران ئه‌هو هه‌موو دهسته و گروهانه‌یان بینی وتيان: ئه‌مه ئه‌وهیه که خوا پیغامبره‌که‌ی به‌لینی پیداوين (که‌ئاوا دژایه‌تی ئایینه‌که‌ی دهکریت و کافران و دووړوه‌کان نه‌خشنه و پیلاندہ‌کیشن بُو ریشه‌کیشکردنی)، دیاره که خودا و پیغامبره‌که‌ی راستیان فه‌رموو له پیشها‌تند، بیکومان ئه‌و دژایه‌تیه باوه‌رو ملکه‌چی نه‌بیت هیچیتری بُو زیادنه‌کردن (واته: سوورتر بُون له‌سهر ئیمان)] دووپرووه‌کانیش دووپرووی و کرده‌وهی پیس و ناپه‌سنديان ده‌که‌وت و هه‌لویسته‌کانیان به‌ترسنوکی و داچله‌کین و وره روحاوی و سه‌رشوری و دروکردن ناوزدد دهکرا و نیشانه‌ی ناسراوی ئه‌وان بُوو به‌رامبهر به‌به‌لینه‌کانی خودا و پیغامبره‌که‌ی ﷺ، هه‌روهک خودای گه‌وره و بالادهست هه‌لویسته ناجوامیره‌کانیان و ئه‌و قسه نابه‌جیيانه‌یان که دهیانکرد بُو داروچاندنی ورهی موسوّل‌مانه‌کان له قورئاندا به‌جوانی پوونیکردوته‌وه بُو موسوّل‌مانان وهک له‌نه‌وباره‌یه‌وه دفه‌رمویت:

﴿وَلَذِيْقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا عُرُورًا﴾ (۱۲) (الأحزاب)

واته: [کاتیک دووروه‌کان و ئهوانه‌ی دلیان نه خوشی تیدابووده‌یانوت: به لینی خودا و پیغمه‌مبهربه‌که‌ی تنه‌ها بُو خله‌تاندن بُو، هیچیتر نه‌بُو، ياخود ده‌فرمودت:

﴿ وَلَذِكَالَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَأْهَلُ بَرَبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُو وَيَسْتَدِينُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ أَنْتَيْ يَقُولُونَ إِنَّ
مُؤْتَنَاعَرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴾ ۱۲ ﴿ وَلَوْ دُخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا مُتْ شَيْلُوا الْفَشَنَةَ
لَا تَوَهَا وَمَا تَلْبَسُوا بِهَا إِلَّا سَيِّرًا ﴾ ۱۳ ﴿ وَلَقَدْ كَانُوا عَنْهُدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤْلُوتُ الْأَدْبَرَ وَكَانَ عَنْهُ
اللَّهِ مَسْتُوْلًا ﴾ ۱۴ ﴿ قُلْ لَنْ يَنْفَعُكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَزْتُمْ مِنْ الْمَوْتِ أَوِ الْفَتْلِ إِنَّا لَمْ نُمْنَعُنَ إِلَّا قَلِيلًا ﴾ ۱۵
﴿ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنْ أَنَّ اللَّهَ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَعْدُونَ لَهُمْ مِنْ دُورِ اللَّهِ وَلَا
وَلَا نَصِيرًا ﴾ ۱۶ ﴿ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعْوَقِينَ مِنْكُمْ وَالْفَالِيْلَنَ لِإِخْوَنِهِمْ هَلْمَ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴾ ۱۷
﴿ أَشِحَّةَ عَلَيْكُمْ إِنَّا جَاءَ لِلْغُوفِ رَأْيَتُهُمْ يَنْظَرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُعْشِنَ عَيْنَهُ مِنَ الْمَوْتِ إِنَّا
ذَهَبَ لِلْغُوفِ سَلَقُوكُمْ بِالسِّنَةِ حِدَادِ أَشِحَّةَ عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَلَاحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَلَهُمْ وَكَانَ
ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ سَيِّرًا ﴾ ۱۸ ﴿ يَحْسَبُونَ الْأَخْرَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَلَدَنْ يَأْتُ الْأَخْرَابُ يَوْدُوا لَوْ أَنَّهُمْ يَادُونَ فِي
الْأَعْرَابِ يَسْتَوْنَ عَنْ أَنْبَابِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيْكُمْ مَا فَنَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴾ ۱۹ ﴿ (الأحزاب).

نهم ئایه‌تانه ئهوده روونده‌کنه‌وه که دووروه‌کان که‌سانیکی ترسنؤک و بیتمانه‌ن بهرامبهر به لینه‌کانی خودای گهوره له کاتی ناره‌حه‌تی و دژواریدا له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زور چه‌قاوه سوبوون به‌رامبهر به پیغمه‌مبهربی خودا ۲۰، و له بارودوخه سه‌خته‌کاندا نه‌ده‌گه‌پانه‌وه بُو لای خودا و به په‌ناگیری پاسته‌قینه‌یان دانه‌دهنا و هه‌لدستان به چه‌ندین کرداری دزیوی ترسنؤکانه و سه‌ر شورکه‌مانه له‌کاتی کارکردن و دهستپیکردنی شه‌ردا ئهوان داوای مؤلمتیان له پیغمه‌مبهربه ۲۱ دهکرد به چه‌ندین بروبیانوی بیینه‌ما که گوایه ماله‌کانیان والاو بیسمنگه و بمره‌سته و به‌ردستی دووزمنه‌کانه به‌نه‌وه شیوه‌یه‌ش مه‌بهمستیان بُو له‌مردن راکن و نه‌جهنگین له پیتناوی خودادا له‌بهر ئه‌وه‌ی باومه‌یان به‌دیاریکردنی ئه‌جهل نه‌بُو له‌لایهن خوداده هه‌ر به‌نه‌وه‌شده‌وه نه ده‌هستان خه‌لکی تریشیان هانددها تا سه‌نگه‌ره‌کانیان جیبه‌یلّن و به‌ره‌و ماله‌کانیان راکه‌ن به‌بیره‌جاوکردنی ئه‌وه په‌یمانه‌ی که له‌سه‌ریبوون به‌رامبهر به خودا و پیغمه‌مبهربه‌که‌ی ۲۲.

موسای کوری عوچبه ۲۳ ده‌فرمودت: (کاتیک بارودوخه‌که سه‌ختگیر و ناره‌حه‌تبوو له‌سه‌ر پیغمه‌مبهربه ۲۴ و هاوه‌لآنی له‌نه‌ویدا خه‌لکیکی زور دووجاری دووروه‌وی بوون و

قسەی زۆر ناریاک و نابەجیاندەگرد چۆن قسەگردنیاک؟! . کاتیاک پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بینی کە خەلکە کە دووچاری ج بارودو خیکى سەخت و پر مەترسی و ناپەھە تبۇونەتەوە کەوتە مىزدە پېدانىيان و فەرمۇسى: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُفرَجَنَ عَنْكُمْ مَا تَرَوْنَ مِنَ الشَّدَّةِ، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَطْوَفَ بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ آمِنًا، وَأَنْ يَدْفَعَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ مَفَاتِيحَ الْكَعْبَةِ، وَلَيَهْلَكَنَّ اللَّهُ كِسْرَى وَقَيْصَرَ وَلَتُنْثِقَنَ كُنُوزَهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)) واتە: ((سويند بەئەو زاتەي گیانى منى بەدەستە ئەو بارودو خە سەختەي دووچارى بۇون و دەبىيەن لە سەرتان لادەچىت و من وا دەبىيەن و تکام وايە کە تەوافى مالى خودا بىکەم بەبىترىس و بەئەو پەپرى ئاسايىشەوە وە خوداى گەورە كلىلەكانى كەعبە دەخاتەوە دەستىم وە خوداى گەورە كىسرا و قەيسەر لەناو دەبات و ئىوهش گەنجىنەكانىيان لە پىناوى خودادا دەبەخشن)).

پیاوىك لەئەوانەي لەگەلیدا بۇو بەھا وەلانى وەت: سەرتان سورىنامىنىت لە محمد بەلینى تەوافى بەيت و دابەشكەرنى گەنجىنەكانى فارس و رۆمان پېيدەدات لە کاتىكدا ئىمە لىرەدا هىچ كەسيكمان ناتوانىت بەدىلىيەوە بچىت بۇ سەر ئاو، وەللاھى ئەو بەلینپېدانەي ئەو هىچ نىيە تەنها چاۋ بەست و فريودانە» ھەندىكى تريان لەئەوانەي لەگەلیدا بۇون دەيانوت: «رېگەمان بەدە بچىنە مالەكانىمان چونكە والا و كراوەن بەروو دووژمندا»

ئىبنو ئىسحاق رض دەفەرمۇيت: (ئەوسى كورى قەيظى لە بەنى حارثەي كورى حارىث بۇو دەيىوت: "ئەي پیغمبرى خودا صلی الله علیه و آله و سلم مالەكانىمان هىچ شورا يەكىان نىيە بەئاسانى دەستى دووژمن دەيانگاتى و [كەوتۇونەتە دەرەوەي مەدينە] رۇخسەتمان بىدە. ئەو كەسە لەناو كۆمەلیاک لەپیاواني ھۆزەكەي ئەم قسەيەي دەگرد وەتى لە جياتى ئەوانىش رۇخسەتمان پېىدە تا بىرۇين و بگەرتىنەوە بۇ مالەكانىمان وە [بۇلای ژن و مەندا لە كانىمان] و فرييان بکەوين چونكە لە دەرەوەي مەدينەدان^(۲۱۹)). ھەندىكى تريان دەيانوت: «ئەي خەلکى يەشىب ئىتەر ئىرە شوين و جىڭىاي ئىۋە نىيە تىايىدا راوهستا و خۇراغىنابن لەبەر ئەو بگەرتىنەوە بۇ مالەكانىمان... لەگەل ئەوهشدا موسولىمانەكان خۇراغىر دامەزراو بۇون بەبىنىنى ژمارەي زۆرى كۆمەل و تاقەمەكان و

(۲۱۹) أخرجه: ابن اسحاق (السيرة) (١٧٨/٣) عن عروة بن الزبير رض ، والبيهقي في (الدلائل) (٤٣٥/٣)، والطبراني (الكبير) (١٦٦/٣).

سەختى و دزوارى بارودۇخەكە زياتر باوەريان دەچەسپا و دلىياتىرىدەبۈون بەرامبەر بەلینەكانى خوداي بالا دەست كەبەلینى پېتىدا بۈون.... تا دەھات بارودۇخەكە سەختىرو گەمارۆكە توندىر دەبۈو لەسەر موسولمانەكان ئەوهەندە سەرقالىكىرىدەبۈون بەشەو و بەرۋەز بوارى حەسانەھەيان نەبۈو...^(۲۰)).

ئىبنو عومەر رض ھەلۇيىتىك لەھەلۇيىتىھە راست و پىر لەباوەرى ھاوهەلەنمەن بۇ دەگىرېتەوە كە بۇ سەرخىستى خودا و پىغەمبەر صل داويانە. ئىبن عومەر رض دەفەرمۇيىت: (خالىم عوشمانى كورى مەظۇعون ناردىمى بۇ ئەھەدى بچەم تا لېفەيەكى بۇ بىنم منىش چوومە خزمەت پىغەمبەرى خودا صل لەلای خەندقەكە بۈو بۇ ئەھەدى داۋاي روخسەتى لېبىھەم ئەھەۋىش رېڭەي پىدام و فەرمۇوى: ((بە ھەر كەسىك گەيشتى لەرىڭادا پېيان بلى كە پىغەمبەرى خودا صل فەرمانىتان پىدەكتە كە بىگەپىنەوە شويىنى خۆتان [واتە: بۇ ئەوانەي پىشىر رېڭەي گەرانەھەدى پېداپۇون بۇ مالەوە]). ئەھەۋىش لە رۇزىكى زۆر ساردابۇو، رۇيىشمە لەرىڭادا بەخەلکەكە كەيىشتم پېم وتن: كە پىغەمبەرى خودا صل دەفەرمۇيىت: وەللاھى يەك يَا دوانيان نەبىت ھەوالەكەيان رەتكىرەوە ئەوانىتىر ھەموويان بەگۈرجى گەرانەھە خزمەت پىغەمبەرى خودا صل).^(۲۱)

تەنها گەمارۆى موشىكەكان موسولمانەكانى دووچارى تەنگ پىتەلچىنин و بارگرۇزى نەكىرىدەبۈو، بەلكۇ بارودۇخى ناوخۇ ئەھەندىتىر ترس و بىم و پەريشانى و ئازار و مەينەتى خىستبۇوه ناوابيان..... خواردەمەننېيەكان رۇز لە داۋاي رۇز كەمتر دەبۈو دىۋەزمەي بىرىتى بىبەزەيى بالي بەسەردا دەكىشان، ھاواكتە لەگەل سەرماو سۆلەي شەوانى درېزى زىستاندا لەگەل ئەم جەنگە دەرۋونىيە لەرەدەبەدەرەي كە لەدلى دوورۇوھەكانەھە بەرپاكارا بۇو بەناو رېزى موسولمانەكاندا بەشىۋەيەكى سەرشۇرانە و ترسنۇكانە و نەزۆكانە.... شەونخۇنى سەخت لەئەم شەھە دەرىزىانەدا بەجۇریك بۇو كە محمدى كورى مەسلىھەمى رض دەفەرمۇيىت: (لە غەزاي خەندقەدا شەم و رۇزمان وەك يەك بۇو ھەتاکو خوداي گەورە دەرۋووى لېكىرىدەنەھە و رېزگارمانبۇو). پاشان پەيمانشىكىنى بەنى قورەيظەش بەسەردەھات نىشانەيەكى ترسناك و پىلانگىتىرىيەكى پىر

(۲۰) أورده: البيهقي (الدلائل) (۴۰۲/۳)، وابن عبد البر في (الدرر في اختصار المغازي والسير) (ص: ۱۶۹-۱۷۷).

(۲۱) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۳۳۶۹)، والبيهقي (الدلائل) (۴۳۵/۳)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۵): رجاله رجال

الصحيح، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۵۱۲/۷): استناده صحيح.

مەترسیتەر بۇ بۇ سەربازگەی موسوٰلمانە خۇرَاگىر دامەزراوەكان، تادەھات ناپەحەتى زیاتر دەبۇو باردوخەكە پە مەترسیتەر دەبۇو بە جۆرىڭ پیغەمبەربى خودا گەنگەي بە هېچ كەس لە هاوداڭنى نەددەدا كە بەرەو مەدینە بىرۇنەوە مەگەر چەك لەكەل خۆيان بىھن وەك ئامادە باشىيەك لە ناپاڭى بەنى قورەيظە..^(۲۲۲).

رۇزىكىيان يەكىن لە هاوداڭنى پیغەمبەر گەنھەنەوە بەرە و مالەوەدى لە پیغەمبەر گەنگەي کرد بۇلای ھاوسەرەكەي كە تازىبۇك بۇو، پیغەمبەريش گەنگەي فەرمانىپېكىرد كە چەكەكەي لەكەل خۆى بىبات وەك ئاڭا لە خۆبۇونىڭ بەرامبەر ناپاڭى بەنى قورەيظە ئەم رۇوداوش ئەبو سەعىدى خودرى بۇمان دەگىرەتەوە دەھەرمۇيت: ((كۈرە مامىتكم لەنەو مالەدا بۇو (ئاماڭىدە بۇ مالىتى ئەۋى كەد)، تازە زاوا بۇو كە دەرچۈوين بۇ غەزاي خەندەق لە خزمەت پیغەمبەربى خودادا گەنچە داۋى داۋى دەگەپرایەوە بۇلای ھاوسەرەكەي، رۇزىكىيان داۋى دەگەنەنە دەھەرمۇوت: [ئەي پیغەمبەربى خودا گۆلەتى چۈونە مالەوەم دەھەت من تازە زاواش فەرمۇوى: [ئەي پیغەمبەربى خودا گۆلەتى چۈونە مالەوەم دەھەت من تازە زاواش ئەۋىش رىنگەيدا، پیغەمبەربى خودا گەنگەي فەرمۇوى: ((چەكەكەت بە دەستەوە بىگەش و لەكەل خۇت بىبىه من دەھەرسىم بەنى قورەيظە زىيانت پېنگەيەن)). بىاوهەكەش چەكەكەي ھەلگەت و پاشان گەرایەوە بۇ مالەوە بىنى ئەوا ھاوسەرەكەي لەبەر دەركادا وەستاوه ويستى پەمەكەي درېز كات بۇي تا لېيدات، لەنەو كاتەدا غېرى جولۇ، ھاوسەرەكەي پېيىت: لەسەرخۇبە و رەمەكتە بکىشەرەوە و پەلەمەكە و بىرۇرەوە سەير بىكە و بىزانەج شتىڭ منى وەدەرناؤە، ئىنجا چۈوه ژۇورەوە بىنى مارىتى گەورە لەسەر جىڭىز نۇوستەنەكەي خۆى لولداوە و جىنگلى خواردۇوە، ئەۋىش بەرمەكەي بۇي چۈو تا لېيدات و بىكۈزۈت ئەوە بۇو مارەكەي كرد بەسەر رەمەكەوە پاشان نۇوكى رەمەكەي چەقاند بەزەويىدا مارەكەش پەلەقازى كرد [بەسەر نۇكى رەمەكەوە و گەنچەكەش كەوت و مرد]، نەزانرا كاميان زۇوتى لە ناوجۇون مارەكە ياخود گەنچەكە، ئىمەش ھاتىنە خزمەت پیغەمبەربى خودا گەنگەنەمان بۇ باس كرد وە پېيىمان وەت: كەداوا لە خودا بىكەت تا زىندۇوى بىكەتەوە بۇمان، فەرمۇوى: ((داۋى لىخۇشبوون بۇ ھاوداڭەتان بىكەن)). پاشان فەرمۇوى: ((إِنَّ بِالْمَدِينَةِ جِنَّا

(۲۲۲) انظر: (دراسة في السيرة) لد. عmad al-din Khilil، نقلًا عن (المغازي) للواقدي (٤٦٥/٢-٤٨٩).

قد أَسْلَمُوا، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا، فَادْنُوْهُ ثَلَاثَةً أَيَّامٍ، فَإِنْ بَدَا لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فَاقْتُلُوهُ، فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ) وَاتَّه: ((لَهُ نَاوَ شَارِي مَهْدِيَّنَهَا جَنْوَكَهِي لَيِّيَهِ مُوسَوْلَمَانِبُونَ، هَمْرَ كَاتِيَّكَ شَيْيَكَتَانَ لَهُوَانَه بَيْنَي دَاوَى رِوْيَشَتَنِيَانَ لَيِّيَكَهِنَ تَاسِنَ رِوْزَ، ثَهَكَهِرَ لَهُ دَوَى نَهَوَه دَهْرَكَهُوَنَهُوَه وَخَوْيَانَ پِيَشَانَدَانَ بِيَانَكُوْزَنَ نَهَوَانَه يَانَ شَهِيَانِينَ)). لَهُوَه وَكَاتَهَدَا تَرسَ وَ دَلَهْ رَاوِكَتَيِي هَاوَهَلَانَ زَورَ زِيَادَيَكَرَدَ وَ هَاتَنَه خَزَمَهَتَ پِيَغَهَمَبَهَرِي خَوْدَا دَلَهْ دَهْرَكَهُوَنَهُوَه وَخَوْيَانَ بَوْيَانَ بَپَارِيَتَهُوَه تَائَهُوَه تَرسَ وَ رَاجِلَهَكَيَنَه يَانَ لَهَسَهَرَ لَابَدَاتَ، دَاوَى يَانَلِيَكَرَدَ كَهَلَه خَوْدَا بَوْيَانَ بَپَارِيَتَهُوَه تَائَهُوَه تَرسَ وَ رَاجِلَهَكَيَنَه يَانَ لَهَسَهَرَ لَابَدَاتَ، نَهَبُو سَهِيَدِي خَوْدَرِي شَهِيَه دَهْفَهَرِمَوِيتَ: ((لَهَغَهَزَى خَهَنَدَهَقَدا وَتَمَانَ: ثَهَيِي پِيَغَهَمَبَهَرِي خَوْدَا شَتِيَّكَ نَيِّيَه كَه نَزَايِي پِيَبَكَهِيَتَ وَبِيلَيَتَ لَايِ خَوْدَا؟ چَوْنَكَه وَ دَلَهْ كَانَمانَ لَهَمَ كَاتَهَدَا گَهِيَشَتَوَوَتَه گَهِرَوَمَانَ لَه تَرسَانَ، فَهَرَمَوَوِي: بَهَلَى هَهِيَه بَلَّيَنَ: ((اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا، وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا)) وَاتَّه: ((خَوْدَاهِيَه عَهِيَبَ وَ عَارَمَانَ بَپُوشَه وَ تَرسَ وَ دَلَهْ رَاوِكَيَمَانَ لَهَسَهَرَ لَابَدَه وَ بِيكَوَرَه بَهَنَاسِيَشَ))).

شکانی هیزی دووژمن

یارمه‌تی و کومه‌کی پهروهدگار گهیشته موسوّل‌مانان، ئهوه بیو خوای گهوره بای به‌رووی بیباوهراندا هله‌کرد و ورهوتوانای روحاندن^(۴۴). پیغه‌مبه‌ری خودا که‌وته ئامۆزگاری و هاندانی هاوه‌لائنى لهسەر ئارامگىرن و دامەزراوی بهرامبەر يەدۋۆزمنەكان، ياشان دوعاىي كرد لە موشريكەكان:

عه بدوللای کوری نه بونه وفا دفه رمیت: (پیغه مبهري له چهند روزیکدا
که تییدا دووجاری رووبه رهو بونه وه بو له گه ل دووزمنه کانی چاوه ریکرد هه تاکو
خور له ناوهر استی ناسماندا لایدا نینجا ههستا له ناویاندا فهرمooی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ لَا
تَنْمِنُوا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَاسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيْتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوْا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ
[ودعا رسول الله a على الأحزاب] فقال: اللهم منزل الكتاب، سريع الحساب، مجرى السحاب، اهزم
الأحزاب، اللهم اهزمهم وزلزلهم [وانصرنا عليهم]) ((٢٠)) واته: ((نهی خه لکینه ئاواته خوازی

^{٤٣} آخرجه: مسلم (٥٨٠٠)، ومالك (٩٧٦/٢)، وابوداود (٥٢٥٩)، والبغوي (٣٢٦٤)، والطحاوى (مشكل الاثار) (٤/٩٤)

واللُّفْظُ مُسْلِمٌ وَالزِّيَادَاتُ لَا يَ دَاؤُدُ وَمَالِكٌ.

(٢٢٤) أخرجه: احمد (٢/٣)، والبزار (٣١٩)، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحة) (٢٠١٨).

^{٢٢٥} آخرجه: البخاري (٢٩٦٥، ٤١١٥)، ومسلم (٤٠١٧، ١٧٤٢) واللّفظ لهمما.

پووبه روو بونهوهی دووژمندا مهکن به لکو داوا له خودا بکمن که بتانپاریزیت و تهندروستیتان باش بکات ئهگمر پووبه رووش بونهوه ئارامگرو دامه زراو بن وهباش بزانن که به هشت لهزیر سیبهری شمشیره کاندایه، ئینجا [پیغامبر] دوعاشی له ئه حزاب گردو] فهرموموی: (ئهی خودای دابه زینه ری قورئان تو حساب ولی پرسینه وعنه خیرایه و بزوینه رو گویزدهوهی هموره کانی ئهم پارت و تاقمه موشریکانه تیک بشکنه خوایه تیکیان بشکنه و زیر پیمان دووجاری راچله کین بکه و ئیمهش زال بکه به سه ریاند)).

له گیرانه وھیه کی تردا پاشان فهرموموی: ((اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَرَبَّهُمْ، وَنَحْنُ عِبَادُكَ، وَهُمْ عِبَادُكَ، وَنَوَاصِيتَا وَنَوَاصِيهِمْ بِيَدِكَ، وَأَنْصَرْنَا عَلَيْهِمْ))^(۲۲۶). واته: (ئهی خوایه تو پهرومگاری ئیمه و ئهوانیش، ئیمه بهندی تؤین ئهوانیش بهندی تون چاره نووسی ئیمه و ئهوانیش به دهست تؤیه سه رمان بخه به سه ریاند). له گیرانه وھیه کی تردا له عهدوللای کوری عهمری کوری عاصه وه ده فهرمومیت: (پیغامبری خودا [پیغامبر] فهرموموی: ((لَا تَتَمَنَّوْ لِقاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ، فَإِذَا لَقِيْتُمُوهُمْ فَاثْبُتو، وَأَذْكُرُوا اللَّهَ، وَإِنْ أَجْلَبُوا وَصَاحُوا فَعَلَيْكُمْ بِالصَّمْتِ)) واته: ((ئاواته خوازی پووبه ربونهوهی دووژمن مهکن، به لکو داوای پاریزگاری و سه لامه تی له خودا بکن، ئهگمر در دووجاری پووبه روبوونهوهش بون خوراگر و دامه زراوین و یادی خودا بکن و هگمر له هه ممو لایه کمهوه هه لیانکوتایه سه رتان و هاوار و قیزه قیزیان به سه ردا کردن ئیوه بیدنگن))^(۲۲۷).

له گیرانه وھکه جابری کوری عهدوللایدا هاتووه ده فهرمومیت: (که پیغامبری خودا [پیغامبر] ته شریفی هینا بق مزگه توی (ئه حزاب) عه باکه کی دانا و هه ستا، دهسته کانی به رزگردهوه و لیکی نزیکردندهوه و کمهوه نزاکردن له موشریکه کان، نویزی نه کرد، پاشان ته شریفی هینایه و دووباره دوعای نیکردندهوه و ئه مجاره هیان نویزی کرد)^(۲۲۸).

خودای گهوره نزاکه کی راکرد و موسولمانه کانی سه رخست و دووژمنه کانی دووجاری شکستخواردن کرد له رۆزی چوار شەممەدا له نیوان نویزی نیومرۇ و عه سردا، له جابرە وه ده فهرمومیت: (پیغامبری خودا [پیغامبر] سى رۆز له سه رېك

(۲۲۶) آخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۵۱۴)، والبیهقی (الکبری) (۱۵۲/۹).

(۲۲۷) آخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۵۱۸)، والبیهقی (الکبری) (۱۵۳/۹).

(۲۲۸) آخرجه: احمد (۱۰۲۳۰) وقال محققہ: اسناده ضعیف. واوردناه للعلم فقط.

نزاکت ناو مزگوتی (فتح) دا له رۆزى دووشەممە و شى شەممە و چوار شەممەدا، خودای گەورە نزاکەی گیراکرد و بۇي جىبەجىكىد له رۆزى چوار شەممەدا له نىوان نويزى نىومەرۆ و عەسردا لە دەمۇچاۋىدا مىددە خۆشى و سەركەوتى دەبىنرا و ھەستى پېدىھەكرا..) (۲۶۹).

پیغامبری خودا زۆر زىكرى وەلامدانەوە خوداي دەكىد: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) واتە: (خوايە وەلامى دواى وەلامتەدەمەوە لە گوپىر اىھەلىتىدا).

لە ئىبىنۇ عەباسەوە دەفەرمۇيت: (پیغامبری خودا ئەم دېرىھى دەفەرمۇو: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ)). واتە: ((خوايە وەلامى دواى وەلامت دەدەمەوە لە گوپىر اىھەلىتىدا، ھىچ ھاوبەشىكت نىيە و ستابىش و مولۇك ھەموو شايىتە تۆيە ھىچ شەرىك و ھاوبەشت نىيە)) ئەمەي فەرمۇو لە ئەپەپەرى نازونىعەمەتدا لە رۆزى عەرفە لە كاتى حەجا و لە تارەختىرىن و سەختىرىن كاتىشدا لە غەزاي خەندەقدا ئەمەي فەرمۇو (۳۳۰). لە ئەررۆزە دژوار و سەختانەدا ھاودلانى پیغامبر دارخورمايان بىنى بەروبۇمى دەركەوت و سەرى دەردهھىندا بەمە زۆر شاد و دلخۇش بۇون چونكە بىزىو ژيانيان لە بنچىنەدا پاشى بە بەروبۇمى دارخورماكانىيان بەستىبوو، لە عورۇدە كۈرى زوبەيرەوە دەفەرمۇيت: (پیغامبری خودا رۇوبەرۇو مۇشىكە كان بۇوهەوە لە غەزاي خەندەقدا رۆزىكى زۆر سەخت و دژواربۇو موسۇلمانەكان ھەرگىز دووجارى رۆزگارى ھاوشىۋە ئەو رۆزە نەبۇو بۇون، پیغامبری خودا دانىشتبۇو ئەبوبەكىرى صەديقىش پېيدىلخۇش دەبۇون كاتىك دەيانبىنى بە جۇرىتىكى لە ئەندازە بە دەرە ئەبوبەكىرى سەرى بەرزىگەدەوە دارخورمايەكى بىنى چونكە لە لقىكدا دەركەوت بۇو ئەو يەكم لقبۇو كە بىنى بە دەستى ئاماژە بۇ كرد: ئەو لقە ئەي پیغامبری خودا خورماى گرتۇوە. بە ئەپەپەرى دلخۇشىيەوە، پیغامبرى خودا سەپەرىكىد و بە زەردهخەنە

(۲۲۹) أخرجه: احمد (۱۴۵۶۳) وقال محققه: استاده ضعيف. والبخاري (الادب المفرد) (۷۰۴)، والبيهقي (شعب الامان) (۳۸۷۴)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۲/۴) ورجال احمد ثقات، وقال المنذري (الترغيب) (۱۷۸۸): واسناد احمد جيد، وحسن الشيخ الالباني في (صحيق الترغيب) (۱۱۸۵)، و (صحيق الادب المفرد) (۵۴۲).

(۲۳۰) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (۴۸/۷).

و خوشحالی‌وه فەرمۇوی: ((اللَّهُمَّ لَا تَنْزِعْ مِنَ صَالِحَ مَا أَعْطَيْتَهُ))^(۲۳۱) واتە: ((ئەی خوایه بىبەشمان مەکە له باشترين و چاکترین بەرۇبوومى ئەوانەی كە پېماندەبەخشى)).

ھەولدان بۆ رېكە وتن لەگەل غەطەفاندا

گەمارۆکە تا دەھات توندتر و سەختىر دەببۇ لەسەر موسولىمانەکان، پیغەمبەربى خودا ھەولىدا سوبای موشرىكەكان لىكىترازىتىت، بۇ ئەو مەبەستەش غەطەفانى ھەلبىزارد چونكە ئەوان ھېچ نامانجىكى رامىيارى و ئايىنيان نەببۇ لەپرووی بېرۇباوەرەوە لەئەو جەنگەدا بەلكو ئەوان بۇ داخوازى مالۇ سامان و دەستكەوتى شەر ھاتبۇون بەتەنها ئەو مەبەستەيان ھەببۇ، بەپېچەوانەي دوو دوۋۇزمنە سەرەتكىيەكەرى ترى كە قورەيش و جولەكەكان بۇون، پیغەمبەربى خودا ھەپەيدىكىد بەسەرکردىكەنانى غەطەفانەوە دوان لەسەرکردىكەنانيان ھاتنە خزمەت پیغەمبەربى خودا ھەئەوانىش حارثى كورى عەوف و عويىھينەي كورى حوصەين بۇو بەنهىنى لەگەلیاندا كۆبۈوهە، پیغەمبەربى خودا ھەستا بەتووپىز لەگەلیاندا بەئەوهى كەسىيەك ياخود نیوهى بەرۇبووی مەدینەيان بىاتى بەئەو مەرجەي لەئەو جەنگە پاشەكشە بىخەن و قورەيش بەتەنها جىبىھىلەن باسى ئەو رپۇداوە لە دوو گىرانەمەدا ھاتووە كە يەكتىكىيان پەلەكەي (حسن) و ئەوهى تىريشيان لاوازە (ضعيف):

۱- لەسەعىدى كورى موسەيىبەئەو دەفەرمۇيت: (پیغەمبەربى خودا ھەناردى بەشۈن عويىھينەي كورى حوصەين كورى بەدرى فوزارى كە ئەو لەئەو رۆزگارەدا سەرۆكى موشرىكەكانى ھۆزى غەطەفان بۇو لەگەل ئەبۈسۈفياندا بۇو بىتى فەرمۇو: ((دەلىي چى ئەگەر سىيىھى بەرۇبوو ئەنصارت بەھىنى ئايا تو دەگەر ئىتەوە خۇت و ئەوانەي لەگەلتەن لە ھۆزى غەطەفان و لەپىزى ئەحزاب دىيىتە دەرەوە و پشتىيان تىدەكەيت؟ عويىھينە وەلامىدایەوە: وتى ئەگەر نیوهى بەرۇبوو كەم بەھنى ئەو كارە جىبەجىددەكەم...))^(۲۳۲).

پاشان حارىيەت و عويىھينە ھاتن بۇ دانووستان لەگەل پیغەمبەربى خودا ھەرودك ئەبو ھورەپىرە دەفەرمۇيت: (حارىيى كورى عوفى مورىي غەطەفانى ھاتە خزمەت

(۲۳۱) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۷۹۶۳) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۲۳۲) أخرجه: عبدالرازاق (المصنف) (۹۷۳۷) عن سعيد بن المسيب و مراسيله صححة.

پیغه مبهري خودا ﷺ و تى: ئەي محمد ﷺ نيوهى بەر بۇوۇ خورماي مەدينەمان بىدھىتى دەستە لىدەگرىن ئەگەر نا ئەم شارت لېپىردىكەم لە ئەسپسوار و پىاوى شەرپەر، فەرمۇسى: ((بۇھستە با راپىز بەسەعدەكان بکەم (سەعدى كورى عوبادەي خەزىزەجى و سەعدى كورى موعازى ئەوسى هەر دووكىيان سەرۋىكى ئەنصاربۇون). پاشان ئاردى بەشۈئىناندا وپىي فەرمۇون: ((إِنْ عُيَيْنَةً بَنَ حِصْنٍ قَدْ سَأَلَنِي نِصْفَ ثَمَرِكُمَا عَلَى أَنْ يَنْصَرِفَ إِمْ مَعَهُ مِنْ غَطَّافَانَ، وَيُخَذِّلَ بَيْنَ الْأَحْزَابِ، وَإِنِّي قَدْ أَعْطَيْتُهُ الثُّلُثَ، فَأَبِي إِلَّا الشَّطَرُ، [إِنِّي] قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ الْعَرَبَ قَدْ رَمَتُكُمْ عَنْ قَوْسٍ وَاحِدَةٍ، وَإِنَّ الْحَارِثَ سَأَلُكُمْ تُشَاطِرُونَ ثَمَرَ الْمَدِينَةِ، فَإِنَّ أَرْدَنْمُ أَنْ تَدْفَعُوا عَامَكُمْ هَذَا فِي أَمْرِكُمْ بَعْدُ)) واتە: ((عويهينه كورى حوصەين داواي نيوهى بەر بۇومى مەدينەلىكىرددۇم بەئەو مەرجەي كەبگەرىتەوه بەخۆى و ئەوانەي لەگەلىدان لە هوزى غەطەقان وېتىنە دەرهەوه لە رېزى ئەحزاب و پشتىان تىېكەن وەمنىش سىيەكى بەر بۇوەكەم داۋەتى ئەو پېيپارازى نېيە تەنها بەنیوھى نەبىت) من چاك دەزانىم كەعەرەب ھەموويان خۇيانكۈركەر دۆتەوه بۇتان وەحارىيىش داواي نيوھى بەر بۇومى خورماي مەدينە دەكتەنەت ئەوه نەمسالى بىدەن ئەمە داۋاش خۇتان جۇنى بەباش دەزانىن ئاوا بىكەن])؟

و^۱تیان: ئهی پیغەمبەری خودا ﷺ ئەوه بە وەھى لە ئاسماھەو بۆت دابەزیوە؟ ئەگەر وايە ئىمە ملکەچى فەرمانى خوداين ياخود بەبىروراى خۇتكە واي بۇ دەچىت بۇچۇونى ئىمەش لەئەوەدا شوین بۇچۇون و بىروراى تو دەكەۋىن ئەگەر بتهۋىت بەسەرماندا جىتبەجىنېكەيت، وەللاھى ئىمە و ئەوان چۈن دەبىنىت ھەر ئاواھابووين لەسەردەمى بىتپەرسى ئەوان نەيانتوانىيە يەك دەنكە خورمامان لىبىستىن مەگەر بەكىرىن و فرۇشتىن و ئالوگۇر و مىواندارى نەبۇو بىت وەللاھى ئىمە لەسەردەمى نەقامىدا كەمترىن شىتمان نەدەدانى چۈن ئىستا دەياندىيىن لەكاتىكدا خوداى گەورە سەربەرزى كردووين بەئىسلام. ئىنجا پیغەمبەری خودا ﷺ كەپايدە وە لای حارىت كەوەك نۇنەھەرى ئەو كات لای موسۇلمانان بۇو وە ئەوهى پىئراڭەپاندىن...)

أخرجه الطبراني (الكبير) (١٣٣/٦)، والبزار (٥٤٠٩)، وحال الهيثمي (المجمع) (١٣٢/٦)، رواه البزار والطبراني، ورجال البزار والطبراني فيما محمد بن عمرو وحديثه حسن وبقية رجاله ثقات، وقال محقق (المصنف) لابن أبي شيبة (٣٧٩٧١): رواه البزار موصولاً بأسناد حسن، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (٤٢٧/٢): رواه البزار والطبراني واستنادهما حسن. واللفظ للبزار والزيادات للطبراني وعبدالرازق.

۳- ئىبىنۇ ئىسحاق گەلەقورئان دەفەرمۇيىت: كاتىك باردۇخەكە زۇر سەخت و دژوار بۇو لەسەر موسولمانان و نازارەحەتىكىردىن پىغەمبەرى خودا گەلەقورئان عاصىنى كورپى عومەرى كورپى قەتادە و كەسانى تريش كەناويان نەھاتووه لە محمدى كورپى مەسىلەمەمى كورپى عەبدۇللازى كورپى شىهابى زوھەيرى باسىيان كردۇوه و فەرمۇويانە پىغەمبەر گەلەقورئان ناردى بۇ لاي عويمەينەي كورپى حوصەينى كورپى حوزەيفەي كورپى بەدرى فۇزارى و حارشى كورپى عەمۇفى كورپى ئەبو حارشى مۇرىپى كە هەردووكىان لەسەركەردىكەنلىكى غەطەفان بۇون سېيەكى بەرۇبوومى مەدىنەي پېيدان بەئەو مەرچە خۇيان و ئەوانەي لەگەلەيىاندا لە سوباكەيان بىگەرینەوه و پشت لە دووژمنەكانى موسولمانان بىكەن ئەۋەببۇو لەنباون پىغەمبەر ئەواناندا دانووستان پروویدا و كتابىك نۇسرا بەلام مۇرنەكرا و يەكلائى نەبۇوهە ئەو سۈلەھ، وە ئەو سۈلەھ رەزمەندى يەكجارى مابۇو كاتىك پىغەمبەرى خودا گەلەقورئان وەكتەرەتە راۋىچەرەن بەشۇين سەعدى كورپى موعاز و سەعدى كورپى عوبادەدا گەلەقورئان وەكتەرەتە راۋىچەرەن لەگەلەيىاندا ئەۋەدى پروویدابۇو بۇي باسکەردىن، ئەوانىش وتىيان: ئەي پىغەمبەرى خودا گەلەقورئاندا ئەمەر كارىكە خۇت پىتەخۆشە و دەتەۋىت ئەنجامىبىدەيت ياخود شىتكە خودا فەرمانى پىكىردووپەت ھەر چۈنۈك بىت پۇيىستە جىيەجىيىكەين، ياخود كارىكە و لەبەرژەوەندى ئىيمەدا دەيىكەيت؟ فەرمۇوى: ((بَلْ شَيْءٌ أَصْنَعُ لَكُمْ، وَاللَّهُ مَا أَصْنَعَ ذَلِكَ إِلَّا لِأَنِّي رَأَيْتُ الْعَرَبَ قَدْ رَمَّتُمْ عَنْ قَوْسٍ وَاحِدَةٍ، وَكَالْبُوْكُمْ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ، فَأَرَدْتُ أَنْ أَكْسِرَ عَنْكُمْ مِنْ شَوْكِهِمْ إِلَى أَنْمِيْرٍ مَا)) واتە: ((بَلْ كُوْ شَتِّكَه لَمْ بَهِرْزَه وَهَنْدِيَه ئَيْوَهَا دَهِيَكَه، وَهَلَّاَهِي تَهْنَهَا لَهَبَرْ ئَهَوَهِي دَهَبِنِمْ عَهَرَبْ بَهَتِيَكَرَا خَوْيَانْ كَوْكَرْدَوَوَهَتَهَوَهْ وَ بَوْوَنْ بَهِيَكْ بَوْتَانْ وَ لَهَهِمْ مَوْوَلَايَه كَمَوَهْ لَهَبَوْسَهَدَانْ بَوْتَانْ وَ دَهِيَانَهَوَتَ پَلَامَارْتَانَبَدَهَنْ وَيِسَتَمْ بَهَشِتِكَ لَهَهِيزُو تَوَانِيَانْ تَيَكْ بَشَكِيَنِمْ بَوْتَانْ ئَهَوَنَدَهِي بَكَرِيَتْ وَ لَهَتَوَانَادَا بَيَتْ)).

سەعدى كورپى موعاز پىتى فەرمۇو: ئەي پىغەمبەرى خودا گەلەقورئان ئىيمە و ئەوان لەسەر شىرك و بىتپەرسى بۇوين، خودامان نەدەناسى و بەندايەتىشمان بۇ نەدەگەر ئەوان نەياندەتوانى يەكىنەكە خورماشمان لېبخۇن مەگەر بەكەرىن و فرۇشتىن و مىواندارى نەبىت، ئىستا دواى ئەۋەدى كە خودا رېزى لېگرتووپەن بەئىسلام و رېتىمايى كردۇوپەن و موسولمان بۇوين و بەھۆى تۆۋە بەعىزەتى كردۇوپەن مالى خۆمانيان پىبدەين وەللازى ئىيمە كارى واناكەين و پىتىيىستان بەئەوه نىيە، وەللازى هىچ

شتىكىان نادىھىنى مەگەر شمشىر نەبىت ھەتاڭو خوداي گەورە نىتوان ئىمە وئەوان يەكلا دەكتەوه. پىغەمبەرى خودا لە فەرمۇوى: ((ئەوه تو و پەيمانەكە)) سەعدى كورى موعاز رېتكەوت تىنامەكەي وەركىت و ئەوهى تىيدا نۇوسرا بىو رەشىكىدەوه و فەرمۇوى: " دەبا شەپمان لە دىز بەرپابكەن" (۲۴).

بلاوكىرنەوەي پروپاگەندە بۇ پەرتەوازەكردىنى رېزى دووژمنان

لەنیتوان رېزەكانى دووژمن دووبەركى و درزتىكەوت نىكى سەرەتايى دەستىپەتكەد بەھۆى نەبوونى مەتمانەي ھەرىكەيان بەئەويترىان و باوھر نەبوونى تەواويان لەبەزدارىكىردىيان لەئەو جەنگەدا، پىغەمبەرى خودا لە هەولى زۇريدا بۇ دەرخستان و ئاشكارا كىردىنى ئەو ناكۆكى و دووبەركىيە و قۇستەنەوەي ئەو ھەلە بۇ لېكترا زاندىنى بەرەي موشىكەكان، لە كۆتايىدا ئەو ھەلمەتە راگەياندىنە جەنگىيە سەركەوتى بەدەستھىئىنا، وە بۇوه ھۆى چاندىنى گيانى دوو دلى و گومان و نەمانى مەتمانە لە نىتوان سەركىرەكانى (ئەحزاب)دا لە موشىكەكان و جولەكەكان ئەودوش ھېزىۋ ورىايى تىكشەكاندىن و پارچەپارچەي كىردىن ئەو كىدارەش تىكناگىرىت لەگەل بنچىنە شەرعىيەكان بەتايىبەتى ئەو بنچىنەيەي كە دەفەرمۇيت: (جەنگ فەرۇقىل و تاكتىكە).

لەئەو بارەوە دوو گىپانەوە ھەيە گىپانەوە موسا كورى عوقبە و ئىبىنۇ موسەبب و عوروھ كەگىپانەوەيىكى باشە (حسن) لەگەل گىپانەوەكە ئىبىنۇ ئىسحاق كە بەبى ئىسىنادە. ئىمە لېرەدا ھەر دوو گىپانەوەكە باسىدەكەين:

۱- موسا كورى عوقبە دەفەرمۇيت: (ئەبو سوھييان ناردى بۇلای بەنى قورەيظە كەمانەوەمان لەئەم شۇينە درىزەدى كىشا و ھەرجى پىمانبۇو لە ئازوقە خواردمان و ھىچ شتىكمان بەدەستھەو نەماوه كە پاشى پىبىبەستىن، گەروا بىرات دووچارى قات و قىرى دەبىنەوە و ئابىرۇمان دەچىت، ئىمە دەمانەوەيت ھىرىش بىكەينە سەر محمد و ھاوهلەنى تا خودا نىتوانى ئىمە و ئەوان يەكلا يىدەكتەوه و بەلايەكدا دەي�ات ئىوه لەم بارەوە دەلەين چى؟ ھەر بەھەمان شىۋەش و تىيان: ئەوه بۇ چۈونىكى زۇر باشە ئەگەر

(۲۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۸/۳) (رقم: ۷۱۶)، والطبرى (التاريخ) (۵۷۲/۲)، وهو مرسل، وأورده محمد بن طاهر

البرزنجي في (صحيح تاريخ الطبرى) (رقم: ۱۴۹).

دەتانەویت ھىرىش بىكەن و دەست و بىرىدى لېبىكەن ئىمە لەگەلتانىن بەمەرجىڭ ئىۋە
چەندەها پىاوتان بەبارمەتە بنىرنە ناومان.

لەگىرەنەوەيەكى تردا: [بەنى قورەيظە ناردىيان بۇ لاي ئەبو سوھىيان كە چەندىن
پىاوى خۆتان بەبارمەتە بنىرنە لامان با لەناو قەلاڭانمان بن لەگەلماندا بەمەبەستى
مەتمانە بەيەكىرىدىن ھەتاڭو ئىمە لەلای خۆمانەوە لەپشتەوەي مەدىنە شەر لەگەل
محمد بىكەين، وئىۋەش لە لاي سەروى خەندەقەكمەوە شەر لەگەل محمد بىكەن
ئەوكارەش زۆر سەخت و دۈزار بۇو بۇ پىغەمبەر ﷺ كەل دوو لاوە جەنگ بکات لەگەل
دووزمنەكانى] (٢٣٥) لەئەو كاتەدا پىاوتىك لە بەنى ئەشجەع ھاتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ
بەناوى نوعەيمى كورى مەسعود [اکە ھەر دوولا (قورەيش و جولەكەكان) مەتمانەيان
پىدىەكىرد و كەسايەتىكى باوەر پىنکراوييان بۇو] لەگەل ئەوهىشدا قىسى لە لانەدەما و
زۇو بلاً ويدەكىرددەوە و دەيھەتىنَا و دەيبرىد، وە ئەوهى بىستىبوو كە قورەيش و غەطەفان
نېردرابويان ناردۇوە بۇ لاي بەنى قورەيظە وە ئەوهىشيان پىن گەيشتۈوهتەمەد، كاتىك
پىغەمبەرى ﷺ بىنى ئاماڙەي بۇ كرد ئەوهىش لەكاتى عىشادا بۇو، نوعەيمى كورى
مەسعودىش ھات ھەتاڭو چۈوه خزمەت پىغەمبەرى خودا ﷺ لەناو دەوارەكەي خۆى
كە توركى بۇو چەندىن كەس لە ھاوهەلنىش لە خزمەتىابۇون پىغەمبەرى خودا ﷺ
پىيى فەرمۇو: دەنگوباس چىيە؟

وٽى: [من لە لاي عویيەينه و ئەبو سوھىيان بۇوم] وەللاھى تو توانى رۇوبەر رۇوبونەوەي
ئەوانىت نىيە ھەموويان خۆيان كۆكىرىدۇتەوە بۇ ھىرىش ھىتىنە سەرتان ئەوان دەيىانەویت
لەپىر ھەلگۇتنە سەرتان بۇ ئەو مەبەستەش ناردۇوويانە بۇ لاي بەنى قورەيظە، كە
مانەوەيان لىرەدا درىيەزە كىشاوه و ھەرجى پىتىانبۇوە بەدەستىيانەوە نەماوه و
دۇوچارى وشكە سالى و فات و فرى بۇون، ئىمە پىيامخۇشە لەپىر پەلامارى محمد و
ھاوهەلنى بىدەين بە زۇوتىرىن كات تاپزگارمانبىت لە دەستىيان، بەنى قورەيظەش لە
وەلامدا وتويانە ئەوه باشتىرىن بىرورا يە ھەر كاتىك ويسستان دەست پېبىكەن ئەو كات
چەندىن كەسايەتى خۆتان بەبارمەتە بنىرنە لامان، مەگەر خۆتان دەندا يەك كەس
پېشمانناكەویت لە ھىرىش كردىنە سەريان.

(٢٣٥) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) وقال محقق الحديث من مراسيل عروة والإسناد اليه صحيح.

[پیغامبری خودا فەرمۇوی: ((دەگونجى خۆمان فەرمانمان بەئەوشىۋىدە پېكىرىدىن)) نوعەيم پياوىتكى بىو قىسە لەلای نەدەمە ھەستا و وتهكەي پیغامبەرى بىست و بىرى بۇ ناو (ئەحزاب)، عومەر ھاتە خزمەت پیغامبەرى خودا و فەرمۇوی: ئەي پیغامبەرى خودا ئەگەر ئەو كارەت فەرمانىكە لە خواوه لە سەرى سورىبەو جىبەجىي بىكە، ئەگەر تەنها بىرورىاي خۆتە ئەوه قورەيش و بەنى قورەيظە پەلەو پايە و ئاستىيان زۇر لەئەوه نزىمترە كەكەسىك بەناوى تۆۋە و تەيان لە بارەوه بلىت، گوایە كە تۆ فەرمۇوتە پیغامبەرى خودا فەرمۇوی: ((ئەو پياوەم بۇ بىگىرنەوه)) ئەوانىش گىرپايانەوه^(۲۳۶). پیغامبەرى خودا پىيى فەرمۇو: ((من شىتىكتە بەنەتىنى لاباس دەكەم لای كەس مەيدىركىتىنە و باسىمەكە)) ئەويش و تى: بەلى، فەرمۇوی: ((ئەوانە (مەبەستى بەنى قورەيظە بىو) نىرداويان ناردۇوه سۈچ بکەين تا من بەنى نەضىر بىگىرمەوه بۇ سەر مال و مولىكى خۆيان))؟

لەگىرەنەوەيەكى تردا: [جولەكەكان وەك دلىيابىيەك ناردۇويانە بۇ لام ئەگەر من رازىبىم ئەوان چەندىن پياوى گەورە و خانەدان لە قورەيش و غەطەفان بەبارمە وەردەگەن و تەسلىم بەمنىيان دەكەن تا بىيان كۈزم]^(۲۳۷). نوعەيم لە خزمەت پیغامبەرى خودا ھەستا رۇيىشت بەرھەو لای غەطەفان پیغامبەرى خودا فەرمۇوی: ((جهنگ فۇرفىل و تاكتىكە بەلكو خودا بەھۆى ئەمكارەوه شتىكمان بۇ بکات)) [نوعەيم رۇيىشت ھەتاڭو كەيشتە لای عویيەينە و ئەبوسۇفيان و تى: دەتانەوەيت گۆبىگەن و تەكەيى محمدتەن پېتلىم كە راستە و گومانى تىدا نىيە و تىيان: بەلى، و تى: من لە خزمەتىدا بىووم كاتىك باسى بەنى قورەيظەم كەر لە بارەي پەيمان شكىنەيەكەيانەوه. فەرمۇوی: ((لەئەوانەيە خۆمان فەرمانمانپېكىرىدىن بەئەو كارە)).

ئىنجا نوعەيم بەعویيەينە و ئەبوسۇفيانى و تى: كەبەنى قورەيظە دانووستانىيان كەردووه لەگەل محمد لە سەر ئەوهى كە ھاۋائىيەنەكانيان لە بەنى نەضىر بۇ بىگىرتەوه سەر جىڭا و رېڭاى خۆيان و مولىكەكانيان پېيداتەوه... لە بەرامبەردا ئەوان ئەو بارمەنانە كە لە ئىئۆى وەردەگەن بىدەن و لەگەل ئەودا لە دۈزى ئىتوھ بجهنگن و هەر دوولا دووبارە بگەرتنەوه سەر ئەو پەيمانە كە پىشىر لە نىوانىياندا ھەبۇو.

(۲۳۶) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (٩٧٣٧) عن سعيد بن المسيب و مراسلة صحيحة عند أهل العلم.

(۲۳۷) أخرجه: البىھقى (الدلائل) (٤٤٧/٣)، وقال محققا (السيرة) لابن هشام (١٨٦/٣) رقم (٧٢٤): اسناده حسن.

ئەبوسۇفيانىش رۆيىشت بۇ لاي پىاو و ماقۇلانى قورەيش و تى: لە ناوخۇتاندا راپۇتزم بۇ بىكەن بەراستى ئەوهندە رايانگرتىن تا بىزازىيانلىرىدىن و لە تاۋەتماندا نەما ئەوانىش شارى خۆيانە، و تىيان: ئىمە پىمانوایە بىڭەرىتىنەوە و چىتەر لېرەدا نەمىننىنەوە بېھۇ، بەراستى ئەو قىسانەى كە نوعەيمىش دەيکرد ھەموو بەراست گەران....

بەراستى ئەو جولەكانە خەلکىكى خائىن و ناپاكن ئەو كەسانەى كە بۇ بارمته دانرا بۇون گۈيىبىسى ئەم قىسانەبۇون و تىيان: وەللاھى ئىمە بەھىج جۇرىك ناجىنە ناو قەللاڭانىنەوە چونكە لەخۇمان دىنلىيانىن كە بەرامبەرمان ھىج شىتك نەكەن، ئەبو سوفيان و تى: با پەلە نەكەين ھەتاڭو نىردرابى خۆمان دەنلىرىن بۇلایان تاكو بەرۇونى بۇمان دەركەۋىت ئەوان بەنيازى چىن؟ ئەبوسۇفيان عىكىريمە كورى ئەبوجەھل و چەند سوار چاكتىكى نارد بۇ لايىن و ئەو شەوهش شەھى شەممە بۇو ئەوان گەيشتنە لايىن و كەوتىنە قىسەكىرىن لەگەللىيان و تىيان: ئىمە سېھىنى دەست بەشەركەن دەكەين ئىۋوش وەرنە پالىمان و تا ھېرىش بىكەين سەريان، ئەوانىش و تىيان: سېھىنى شەممەيە و ئىمەش ھەرگىز لەشەممەدا شەر ناكەين، عىكىريمە و تى: ئىمە تواناى مانھۇمان نەماواه لېرەدا ھەرجى پىمان بۇو لەدەستمان دا ھەمومۇمان خوارد و ھىچمان بەدەستەوە نەماواه و ھىج لەھەرىتىكىش دەستناڭەۋىت پېشى پېبىھەستىن بۇ ئازەلەكانمان، جولەكەكان و تىيان: ئىمە لەرۋىزى شەممەدا ھىج كارىكمان بەجەنگ و ھەرا نىيە، بەلام ئەگەر دەمىننەوە بۇ رۆزى يەكشەممە و بارمته كانىشستان دەنلىرن بۇ لامان تا لەگەلماندابىن لەقەللاڭە ئەوكات ئىمە دەستبەكاردەبىن لەگەلتاندا ئىنجا عىكىريمە گەرايىھە و تەھاوا ناثۇمىت بۇو لە پېشىوانيان، [ئەبوسۇفيان و تى: ئىۋە لەناو بۇسەو پلانى فېت و فېلاؤى بەنى قورەيظە دان باركەن بابرۇيەنەوە]...^(۲۳۸).

۲-گىرەنەوە دووەم گىرەنەوە ئىبىنۇ ئىسحاقە دەفەرمۇيت: (پاشان نوعەيمى كورى مەسعود كورى عامر.... هاتە خزمەت پىغەمبەرى خودا ع و تى: ئەي پىغەمبەرى خودا ع: من موسولمان بۇوم و خزمەكانم بە موسولمان بۇونەكەميان

(۲۳۸) أخرجه: البىهقى (الدلائل) (٤٠٤/٣) عن موسى بن عقبة وهو من اصحاب المغازي كما في رواية البىهقى (الدلائل) (١٠١/٣).

عن محمد بن الضحاك قال: (كان مالك رحمة الله اذا سأله عن المغازي قال: عليك بمعاذى الرجل الصالح موسى بن عقبة

فانه من اصحاب المغازي). واللفظ هنا له والزيادات لعبد الرزاق وعروة وسعيد بن الطبيب رحمة الله تعالى.

نەزانیوە فەرمانمېتىكە بەھەرشتىڭ خۆت دەتەۋىت و پېتباشە، پیغامبەرى خودا ﷺ فەرمۇوى: ((إِنَّمَا أَنْتَ فِينَا رَجُلٌ وَاحِدٌ، فَخَذْلُ عَنَّا إِنْ اسْتَطَعْتَ، فَإِنَّ الْحَرْبَ خَدْعَةً)). واتە: ((تو لە ناو ئىمە تەنیا كەسىكى ئەوهندى دەتوانىت خەلکمان لەكۈنكەرەوە و دووبەرەكى بخەرەناويان چونكە جەنگ فروفيلى و پلانە)).

نوعەيمى كورى مەسعود ﷺ رۆيىشت ھەتاڭو گەيشتە لای بەنى قورەيظە كە دۆست و ھاونىشىنى سەرەدمى نەقاميان بۇو پېييۇتن: ئەى بەنى قورەيظە ئىۋە دەزانىن من چەندە ئىۋەم خۆشەۋىت بەتايىبەتى ئەو دۆستايەتى و گەرم و گورپىھى كە لەنئىوانمان دا ھەيە. وتيان: راستەتكەيت، ھىچ كەس لەئەوان ناكاتە پايەتى تو لای ئىمە پېييۇتن: قورەيىش و غەطەفان وەك ئىۋە نىن، ئەم شارە شارى خۆتانە و ژيان و گوزەرانتانى تىدىايە و مالۇ ژن و مندال و مولۇكتان لەسەريەتى ناتوانى بۇ شويىنیتر بېرىن و دەستبەردارى بن قورەيىش و غەطەفان ھاتۇون بۇ شەركىردن لەگەل محمد ﷺ و ھاواھلۇنى، ئىۋەش پاشتىاندەگەرن لە دىرى محمد لەكتىكادا ئەوان مەنزىلگا وزن و مندال و مولۇكىان لە شويىنېكى ترە وەكو ئىۋە نىن بەردەستبەن ئەگەر ھەلىكىان بۇ رەخسا ھەلدەكوتنه سەر مەدىنە و داگىرى دەكەن ئەگەرنا شكسەخواردن بەئەو جۆرە كاريان تېنلاكت و دەگەرپىنەوە سەر جىڭا و رىڭاى خۇيان، ئىۋەش لەگەل ئەو پىياوەدا لىرە بەتهنها جىددەھىلەن و ئىۋەش تەنها توانى خۆرەگىرن و بەرەنگارى ئەوتان پېنلاكىرىت، ئەگەر بەقسەي من دەكەن مەچنە شەرەدە لەگەل ياندا لە دىرى محمد ﷺ ھەتاڭو چەندىن كەس لە پىاو ماقولانىان بە بارمەتە لىيەرنەگەرن كە بۇ دلىيابىي و مەمانە لە ژىر رەكتى خۆتان بن لەسەر ئەوهى كەلەگەل يان دەچنە جەنگى محمدەوە ﷺ ھەتاڭو لايەك بەلايەك دەبىت لەگەل ئەودا (مەبەستى پىغامبەر ﷺ بۇو) وتيان: بەرەستى ئاماڙەت بەرەئۇ و بۇ چۈنېكى جوان كەرد.

پاشان رۆيىشت لەلای ئەوان ھەتاڭو گەيشتە لای قورەيىش و بە ئەبوسۇفيانى كورى حەرب و ئەو پىياوانەي لەگەل يابۇون لە ھۆزى قورەيىش وت: ئىۋە دەزانىن من چەندەم خۆشەۋىن و چەندەش جىاوازى لەنئىوان من و محمد ﷺ ھەيە ئەو شىنىكى پىتەگەياندۇوم پىمۇايە ئەركە لەسەرم وەك ئامۇڭارى و پىنۋىنى بەئىۋەدە راپگەيەنم بەمەرجىڭ نەيىنى بىت وبەكەس نەللىن. وتيان: زۆر باشە وا دەكەين. وتى: بىزانىن كەجولەكەكان پاشگەزبۇونەتەوە لەئەوهى كەرۈۋىداوە لەنئىوان خۇيان

ومحمددا جولەکەكان نىراوى خۆيان ناردوته لاي (محمد) و پېيانوتووه: ئىمە پەشيمانىن لەئەوكارەي كەكردىمان لەھەلۋەشاندىنەوهى پەيمانەكە ئايا بەئەوه لىيماپازى دەبىت كە چەندىن پياو ماقۇل و سەركەدەي ھەر دوو ھۆزى قورھىش و غەطەفان وەربگىرىن بەبارمەتە و بىدەينە دەستتەن تا لەگەردىيان بەدەيت، پاشان ئىمە لەگەلتىدا دەبىن لەدزى ئەوانەي تريان ھەتاڭو لەرمىگ و رېشەوه دەرياندىنин ئەويش بەنىدراراوه كەياندا وەلامى بۇ ناردوونەتەوه و رازىبۈوه، لەبەر ئەوه نەگەر جولەكەكان ناردىيان بۇلاتان داواي بارمەتەيان لېكىردىن لەپىاوانتان، ئەوه بەھىج جۇرىڭ تەنها يەك كەسيان نەدەنى. پاشان رېيشت ھەتاڭو گەيشتە لاي ھۆزى غەطەفان و وتى: ئەى ھۆزى غەطەفان ئىيە خزم و كەسى ھۆزى خۆمن وەخۆشەويسىرىن خەلگەن لەلام وەنابىنەم لاي ئىيە بېرىزىو بىبايەخ سەير بىرىم و بۇچۇونەكانم پشتگۇي بخىرت؟ وتىان: راست دەكەيت تو لاي ئىمە پشتگۇي ناخىرىت و جىڭەي بايەخ پىدانى، وتى: ئەوهى پېitan دەلىم بانھىنى بىت لە نىوانماندا لاي كەس باسىمەكەن. وتىان: زۇرباشە وا دەكەين ئەو قىسە و باسە چىيە؟ پاشان نوعەيم ئەوهى بەقورھىشى و تبۇو بەئەوانىشى و تىچ ھۆشىيارىيەكى بەئەواندا بۇو بەئەوانىشى دا كەورىيائى خۆيان بن.

كاتىڭ شەمەمە هات لەمانگى شەوال سالى (۵) كۆچى خوداى گەورە پشتىوانى لە پىغەمبەرەكەي كرد بەئەوهى كە نەبوسوفيانى كورى حەرب و سەركەدەكانى غەطەفان: عىكىريمەي كورى ئەبوجەھل لەگەل چەندىن كەسى تر لە قورھىش و غەطەفانيان نارد بۇ لاي بەنى قورەيظە و پېيانوتىن: ئىمە ھىچىتر ناتوانىن لېرەدا بەيىنەنەوه ئەسپ و وشتەرەكانمان خەرىكە لەناودەچەن لەبى لەھەرپىدا سېھى وەرنەدەرەوه بۇ جەنگ كردىن ھەتاڭو ھەلبۈكتىنە سەر محمد و سزاى بەدەين بەجۇرىڭ ھىچ شتىك نەھىيەنەوه لەنیوان خۆمان و ئەودا ئەوانىش نوپەنەريان ناردەوه بۇ لایان و پېيانوتىن: كە سېھى رۆزى شەممەيە ئىمە لەئەو رۆزەدا ھىچ شتىك ناكەين، ئىيە شاراوه نىيەلاتان كە لەمېزۇوى ئىمەدا قەممەكەمان لەئەوهوبېش لەئەو رۆزەدا كارىكىيان كردووه و دووجارى سزاپۇون، ئىمە لەگەل ئەوه نىن و بەزدارىش لەگەل ئىيەدا ناكەين بەئەوهى شەر لە دزى محمد بەكەين مەگەر چەندىن كەسى خۆتان بەبارمەتە بەدن بەئىمە بۇ دلىابۇون و مەتمانەي نىوانمان، وە لەزىز رېكىفى ئىمە دابن نەوهك ئىيە شىكتىخۇن پاشان بەپەلەو ھەلەداوان بگەپىنهوه بۇ جىڭە و

پىگەى خۇتان و ئىمەش لىرەدا بەجىبەتلىن بەتمەنها ئەو پىاوهش لەۋاتى ئىمەيە و ئىمەش تواناي رپوبەربونەوە بەرنگارى ئەومان نىيە.

كاتىك نىرداوهكانيان گەرانەوە بەئەو ونانەي كە بەنۇ قورھىظە پېيانوتىبۇون، قورھىش و غەطەفان و تىيان: وەللاھى ئەو قسانەي نوعەيمى كورى مەسعود دەيىكىدىن ھەمموو راستىدرچۇون، ئەوانىش نىرداويان ناردەوە بۇ لاي بەنى قورھىظە و پېيانوتىن: وەللاھى ئىمە يەك كەستان بەبارمە لەنىوان خۆماندا بۇ نانىرىن تا لەلاتان بىت، ئەگەر دەتانەويت جەنگىكەن ئەوە وەرنە خوارەوە لە قەلەكانتان و لەكەل ئىمەدا بن و شەر بىكەن، بەنى قورھىظەش، لەئەوكتەدا كە كۆتا نىرداوى موشريكە كان نىردرايەوە بۇ لايان بۇ ئەو مەبەستە و تىيان: ئەوەي نوعەيمى كورى مەسعود بۇي باسکەردن بەراست گەرا، ئەوانە هىچ شتىكىيان ناوەيت تەنها شەرەتكەن دەبىت لەگەلەيان لە دزى محمد ﷺ، ئەگەر ھەلىكىيان بۇ پەخسا ئەوا لە دەرفەتكەدا دەستى خۇيان دەوهشىن، وە ئەگەرنا دووجارى شىكست بۇون ئەوان بەپەلەو راڭىدىن خۇيان دەگەيەننەو جىڭەورپىگە خۇيان ونېوانى ئىمە و ئەوبىاوهش جىدەھەتلىن لەشۈن و ھەوارى خۆماندا تا ئىمە خۆمان بە تەنها رپوبەرروو بىبىنەوە. ئىنجا ناردىيان بۇ لاي قورھىش و غەطەفان و تىيان: وەللاھى ھەتاكو بارمەكانى خۇتانمان پىينەدەن ئىمە بەزدارى لەئەم جەنگەدا ناكەين ئەوانىش رەتىانكىردهو و رازىنەبۇون، خوداي گەورەش لېكىجياڭىدەوە و دووبەرەكى خستەناويانەوە^(۲۳۹).

(۲۳۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٨٥/٣) رقم (٧٢٤) عن ابن اسحاق بدون اسناد، وكذلك فعل الطبرى في (التاريخ) والبيهقي (الدلائل) (٤٤٥/٣)، وقد ضعف هذه الرواية الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ٣٣٢) وكذلك العمري في (السيرة الصحيحة) (٤٣٠/٢) وأورده محمد بن طاهر البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبرى) (رقم: ٢٢٣).

زانىنى بارودۇخى موشىيکەكان

ورەى موشىيکەكان رپووخا بەھۆى درىتۈبۈونەوهى گەمارۇۋ ئابلاوقەكەى سەر شارى مەدىنە و ھەلگىرىنى زريان و بايەكى بەھېىزى وەها كەختىمە و دەوارەكانى ھەلگەندن و ئاگەرەكانى كۆزاندنهوه و مەنچەلەكانىيانى سەرەونخون دەكىرنەوه، لەگەل ئەوهشدا ئامانجى گرۇھو تاقىمەكان زۆر لىكىدووربۇو لەبىرورادا قورەيش دەبىيىست دەستت لەمۇسۇلمانەكان بۇھىنەتتىن و لەبىنياندەرەھىنەتتىن بۇ دەستتەبەرگەردن و دلىاڭىرىنى پىڭى بازركانيان و سەرخىستى بىرۇباوەرى پووجى بىتەرسى، بەلام دەشتەكى و خىلەكىيەكان سەركەوتىنىكى خىرايان دەبىيىست كەھەلبىكتە سەر مەدىنە و تالانىبىكەن و دەستتەكەوتىكى باش دەستبەخەن، وەجولەكەكانىش كەھەلبىتونە گىزلاۋى گومانهوه لە ھەلۋىستەكەى خۆياندا لەئەوهدا كە بەزدارى جەنگەكەن و نەچەنە ناۋىيەوه لەترسى ئەوهى ئەحزاپ بەتەنە جىيانبەيلەن لەبەرامبەر مۇسۇلماناندا) (۴۰).

پىغەمبەری خودا لە ھەستى بەجموجۇلىكى نائاسايى دەكىرد لە ناو رېزەكانى سوبای موشىيکەكان بۇيە دەبىيىست يەكىك لەھاوهەلەنى بىنېرىتت بۇ ئەوهى دەنگوباسى ئەوانى بۇ بىنېنىت، بۇ ئەم كارە گرنگەش حوزەيەكى كورى يەمانى ئەنصارى ھەلۈزۈرد چونكە ئەو دەيزانى كە حوزەيە زۆر بەجوانى و بەئەو پەرى شارەزايىيەوه توانى خۆى دەخاتە گەپ بۇ ئەوهى ئەو كارە گرنگ و ترسناكە كە داواى لېكراوه بەبىكەموكۇرى ئەنجامى بىدات. ئەم رۇوداوهش حوزەيە خۆى بۇمان دەگىرپىتەوه بەدرىزى ئىمەش دەمانەۋىت چىرۇكەكە بەگشتى و بىكەموكۇرى باسبەين ھەرلەبەر ئەوهش رۇوداوهكەمان كۆكىرىدەن لەكۆمەلەتك سەرچاوه و ھەلەمانداوه گونجاو و يەك لە دواى يەكى لەنتیوان رۇوداوهكەدا ھەبىت لەدواى ئەوانە رۇداوهكەش بەمجۇرەى خوارەوه دەبىت.

ئىبىنو ئىسحاق لە دەفەرمۇيت: (كاتىك ھەوالى دووبەركى و ناكۆكى نىيوان موشىيکەكان و ئەو لىكجىابۇونەوهىيە خودا خستىيە ناو رېزەكانىانەوه گەيشتەوه خزمەت پىغەمبەر لە بەھۆى ئەو كارە كە لەلايەن نوعەيمەوه ئەنجامدرا [پىغەمبەر لە وىستى كەسىك بىنېرىتت بۇ ئەوهى بىزانىت كەموشىيکەكان چىيان

(۴۰) أنظر: (السيرة النبوية الصحيحة) (٤٣٠/٢).

به سه رهاتووه؟ و دنگ و باسیان چیه؟] پیغامبر ﷺ له خنه‌دقه‌که هاته دمره وه و بانگی حوزه‌یقه کوری یه‌مانی کرد ﷺ و ناردي بو ناویان بو ئه‌وهی سه‌رنجبدات تا بزانیت موشیریکه کان ئه‌مشه و چی ده‌که‌ن؟....

حوزه‌یقه ﷺ دمه‌رمویت: [شهوی غهزای ئه‌حزابمان بینی و به‌ذاریمان‌کرد و هه‌موو به‌دانیشته‌وه ریزمان به‌ستبوو به‌رامبهر دووژمنه‌کانمان، ئه‌بوسوفيان و ئه‌وانه‌ی له‌گهله‌لیدا بوو له ئه‌حزاب که‌وتبوونه لای سه‌روومان وه بهنی قوره‌یظه و جوله‌که‌کانیش که‌وتبوونه لای خواروومان و پشت‌وهمان، ئیمه ده‌ترساین له‌ئه‌وهی ده‌ستیانبگات به ژن و منداله‌کانمان، هیچ شه‌ویکی وهک ئه و شه‌وهمان به‌سه‌ردا نه‌هاتووه، نه‌هنده تاریک و شه‌وه زنگ و بایه‌کی به‌هیزی تیدا هه‌گرددبوو ئه‌وهنده به‌هیز بوو گیقه‌گیف و دنگی ده‌هات، ده‌توت زریان و هه‌وره تریشقمیه تاریکیه‌که‌ی به‌جوریک بوو که‌س ئه‌نگوست و قامکی خۆی نه‌ده‌دیت، له‌ئه‌وکاته‌دا دووژرووه‌کان داوای مولتمی چوونه ماله‌وهیان له‌پیغامبری خودا ﷺ ده‌کرد که گوایه ماله‌کانیان ده‌که‌ویته ده‌ره‌وهی شار و هیچ به‌ربه‌ست و ریگریکی له‌به‌رده‌مدا نیبیه و دووژمن به‌ئاسانی ده‌ستی پییاندگات له‌گهله‌ل ئه‌وهشدا راستیانه‌ده‌کرد ته‌نها له‌بهر خۆزینه‌وهیان بوو، هه‌رکه‌سیکیان داوای روخسەتی بکردايیه ئه‌وانی تریان يهک له‌دوای يهک خۆیان ده‌زیبیه‌وه ئیمه‌ش له‌ئه‌ویدا ته‌نها سى سه‌د که‌س ده‌بوبوین ياخود نزیکه‌ی سى سه‌د که‌س] [وه ئه و شه‌وه بایه‌کی زور به‌هیز هه‌لیکرددبوو، وه‌زور سارديش بوو] [اخه‌لکه‌که که‌سی به‌ده‌وری پیغامبری خوداوه ﷺ نه‌ما‌ب‌وونه‌وه بلا‌وهیان لیکرددبوو... ته‌نها دوانزه‌که‌س له خزم‌ه‌تیدا ما‌ب‌وونه‌وه].

[پیغامبر ﷺ شه‌ونویزی ده‌کرد له‌کاتن نیوه‌شه‌ودا، پاشان ئاوری دایه‌وه بو لامان و فه‌رمووی: ((مَنْ رَجُلٌ يَقُوْمُ فَيَنْظُرَ لَنَا مَا فَعَلَ الْقَوْمُ, ثُمَّ يَرْجِعُ؟)) يَشْرُطُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّجْعَةَ ((أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ رَفِيقِي فِي الْجَنَّةِ)) واته: ((ج که‌سیک هه‌ل‌دستیت بروات تا بزانیت ئه و موشیریکانه دنگوباسیان چیه؟ و چیده‌که‌ن؟ پاشان هه‌واله‌که‌مان بو بھینیت و بگه‌ریته‌وه)) پیغامبری خودا ﷺ مه‌رجی بو دانا که بگه‌ریته‌وه به‌بئئه‌وهی هیچ کاریک ئه‌نجامبدات: ((فَهَرَمُووی داوا ده‌کهم خودای گه‌وره بیکات به‌هاوەلم له‌ب‌هه‌شتدا)) هیچ که‌سیک له ناو خه‌لکه‌که‌دا هه‌لنه‌ستا له‌ترسی برستیتی و سه‌رما و مه‌ترسی دووژمن] [ئیمه‌ش خۆمان بیدنگ کرد وهیچ که‌سمان وه‌لاممان

نەدایەوە بۇ جارى دوووهەم و سېيەم دووبارەدە كردەدەم و فەرمۇوەي: [((أَلَا رَجُلٌ يَأْتِي بِخَبَرٍ الْقَوْمَ يَكُونُ معيَ يوْمَ الْقِيَامَةِ)) واتە: ((ئَايَا كَهسِّيَاكَ نَبِيِّهِ دَنْكُوبَاسِيَ نَهْ وَ مُوشِرِيْكَانَهِ مَانَ بُو بَيْنَيْتَ؟ نَهْ كَمَسَهِ لَهِ رُؤْزِيَ دَوَايِيدَا لَهَكَمْلَ مَنْدَا بَيْتَ))] [اکاتىك هىچ كەس هەلنىستا] [ايەك بەيەك تەماشاي كردىن ھەتاڭو گەيشتە سەرەدە من منىش هىچ شتىكىم پىنەبوو لە سەرما و لە دووژمن بەپارىزىت تەنها ئەم و كراسە نەبىت كە هي ھاوسەرەكەم بۇو لە سەر چۆكم تىنەدەپەرى، دەفەرمۇيىت پىغەمبەر گەيشتە لام و من لە سەر چۆك دانىشتىبۇوم فەرمۇوە: ((نَهْ وَ كَيْتَ؟)) منىش وتم: حوزىفەم ئەم پىغەمبەربى خودا گەپىم خۇشەنەبوو ھەستىم ھەتاڭو نەمنىرىت فەرمۇوە: ((ھەستە))] [اکاتىك (بەناوى خۆم باڭىگىردىم) هىچ شتىكى بۇ نەھىشتەمەوە كە بوارم پىبدات كە هەلنىستىم فەرمۇوە:

((حوزەيىھە بىرۇ ناو موشىركەكان بىزانە چى دەكەن؟ و بەنيازى چىن؟ [ابەھىج جۇرىتىك جەموجۇلىكى مەترىسىدار لە دىيان ئەنچام نەدەيت] لە بەر ئىمە، وەھىج قىسىمە كىش ناكەيت ھەتاڭو دەگەرپىتەدە لامان چونكە ئەوان جولەيان نائاسايىيە و ھەوالىكىان لەلا ھەمە ھەرشتىك ھەبۇو لە ھەوال و دەنگۈباسەمان لەئەوانەوە پىمان بگەيەنەرەوە))] اوتم: ئەم پىغەمبەربى خودا گەپىند بەئەم و زاتەم توپى بەراستى ناردۇوە بۇيە لە بەرت ھەلنىستام شەرمەم كرد لە توپ و لە بەر بىرسىتى و سەرما بۇو ئەم ھەلۋىستەم نواند [اکاتىك باسى بىرسىيەتم كرد پىغەمبەربى خودا گەپىكەنى] و فەرمۇوە: ((بىرۇ ئەم كورپى يەمان تەستىنەبىت لە سەرما و گەرمە ھەتاڭو دەگەرپىتەدە لام))] [ائىنجا منىش رۇيىشىتىم] [من لەھەممۇويان زىاتر سەرما و دلەخورپەم بۇو كەرپۇيىشىتىم پىغەمبەربى خودا گەپىم بۆم پاراپەيەوە لە خودا و فەرمۇوە: ((اللَّهُمَّ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ، وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، وَمِنْ قَوْقَهِ وَمِنْ تَحْتِهِ!)) واتە: (خودايە بىپارىزە لەپىشەوەدە و لەپېشەوەدە و لەلای پاستى و لەلای چەپى و لەلای سەرمەيەوە وە لەزىزەوەدە [ھەتاڭو دەگەرپىتەدە لامان]). وەللاھى ھەرچى ترس و دلەپاوكىن و سەرما لەلاشەمدا ھەبۇو ھىچى نەما وەھەستىم بەھىج دلە خورپەم و سەرمایەك نەدەكەردى] [شمشىر و تىر و كەوانەكەم ھەلگىرت و پاشان خۆم توند و تۆلگەرددەوە و بەرەو لاي ئەوان بەرىكەوتىم] [دەتوت لەناو حەمامدا دەرۈمەم، [رۇيىشىتىم ھەتاڭو گەيشتەمە ناويان، سەربازەكانى خودا و ئەم بايە بەھىزە

ئەوەی پىيانانەكراپوو لەئەوەو پېش پېيىركىرىدبوون ھىچ مەنچە ئىكىان بەسەر ئاگەرەوە نەماپوو قىلىپى نەكىرىدىتەوە ئاگەرىانى كۆزانىدبووەوە ھەرجى دروستىان كىرىدبوو لەدەوارو رەشمەل ھەمەو تىكۈپتىك دابۇو] [لەسەربازگەكەيان نزىكبوومەوه سەيرمەكىد رۇوناکى ئاگەرىكىيانم بەدىكىد دەسۋىتىت و پىاۋىتىكى زلى كەتە لەدەوريەتى بەدەستى خەرىكى ئاگەرەكە بۇو فوى لەچىلەكەچەواڭ و پېشكۈكان دەكىد بەر لەئەوکاتە ئەبۇ سۇفيانم نەبىنېبۇو نەمدەناسى] [لەئەويىدا بىنىم خەرىكى داگىرساندىنى ئەو ئاگەرە بۇو كۆمەلەتكىش لە خۇيان بەدەوريەوە بۇون] [ھەرجى ئەحزاپ و گروھەكانى تر بۇو ھەرىكە بەلايەكدا بىلەپەيان لېكىرىدبوو، وەلەدەوري ئەو نەبۇون] [پېشى خۇى بەنأگەرەكە گەرمەدەكىرىدەوە، تىرىتىم خىستە ناو كەوانەكەم و ويستم [لەزىز رەپۇنەكى ئاگەرەكەدا] تىيىگرم ئىنجا فەرمۇودەكەى پېغەمبەرم بەللاھ بېرىكەوتەوە كەفەرمۇسى: ((ھىچ كارىكى تۇقىنەرانە مەكە بەرامبەريان و مەيانورۇزىتە ئەگەر من تىيمېگەرتايە دەمپىكا و بەرىدەكەوت)) [رۇيىشتىم لە ناويان دانىشتىم ئەبۇسوفيان ھەستى كىرد يەكىيەك ھاتۆتە ناويان لەخۇيان نىيە] [ھەستا و وتنى: ھۆزى قورەيش با ھەر يەك لە ئىيۇھەن تەماشا بىكەت بەدىقەت تا بىزانىت كى لەتەنېشىتەوەيەتى؟] [كەسىكىيان وتنى: ئاگادارىن پېىدەچىت سىخورىتىكى دووژمن لەناوتاندا ھەبىت] [ھەركەسىكتان لەناو كۆرى دانىشتەكەدايە با دەستى ئەو كەسەئى تەنېشىتى خۇى بېرىت]، [منىش بەدەستى راستىم] دەستى راستى ئەو كەسەم گرت [كەلائى راستىم بۇوا، پېيم وتن تو كىيەت؟ وتنى: فلانى كۆپى فلانىم، [پاشان بەدەستى چەپېشىم دەستى ئەو كەسەم گرت كە وتبۇوه لاي چەپەمەوه پېيموت: [تو كىي؟ وتنى: فلانى].

ئىنجا دلخۇش بۇوم و ماۋەيەك لەناوياندا بىكىيە مامەوه، پاشان ئەبۇسوفيان وتنى: ئەى ھۆزى قورەيش وەللاھى ئىيۇھەيچىتەر ناتوانى لىرىددا بەمېنەوه و ئىيتر شوين و جىيگا ئىيۇھەن نىيە ئەوەتا ھەمەو وشتەر وئەسپەكائىمان خەرىكە لە ناودەچن لەبەر بىللەمەرە و نەبۇونى خۇراك بۇيان [بەنلىق قورەيظەش راستىانەكىد لەگەلماندى] و بەپېتىچەوانەوه جولانەوه و ئەوەي لە ئەوانىشەوه پېمانگەيىشتىووه زۆر ناخۇشە و جىيگە دلخۇشى نىيە، ئەوەتا دەبىين دووجارى ئەو بايە بەھېزەش بۇوين و چى پېتىرىدووين، نەدەتوانىن بەدلىيەيەو ئاگەرىك بکەينەوه و نەممەنچە لەكائىمان لەسەر ئاگەدان راپدەوەستىت و ھىچ پەسارگەو دەوارو رەشمەلەكىمان بەپېتىوھ نەماوه با

باربکهین و برؤینهوه ئیتر من ده‌رۇمهوه چیتر لىرە نامىنمهوه پاشان ھەستا رۇیشت بولالى و شترەكەی كە بەستراپووهو چووه سەر پشتى دانىشت و تىيىخورى ھەلىساند لەسەر سى فاج ھەستا وەللاھى ھېشتا پەتهكەي قاچەكەي تريانى نەكربوبووه كە ھەستا لەئەۋىدا ئەگەر لەبەر ئەو پەيمانەي پیغەمبەرى خودا نەبۈوايە كەپىسپاردبۇوم ھىچ شتىك نەكەم ھەتاڭو دەگەرېمەوه خزمەتى ئەگەر بموىستايە لەئەۋىدا دەمتوانى بەيەكتىر بىكۈزم، [ئەو خەلگە لەئەۋىدا لېم نزىك بۇون بەنى عامر بۇون دەيانوت: ئەى بەنى عامر: باركەن باپرۇینەوه چیتر ناتوانىن لەم شۇينەدا بەمىننەوه ئەو بايەش كەوتبووه ناو سەربازگەكەيانەوه كارىكى پېكىردىوون بەجۇرۇك يەكىستىش لەناو ئەوان تىنەدەپەرى وەللاھى گۆئىم لەدەنگى وردد بەرد بۇو بايەكە دەيھىنَا و دەيکىشا بەدەوارو رەشمەلەكانياندا و تەواو ھەراسانىكىردىوون].

[حوزەيەفە دەفەرمۇتى: ئىنجا گەرامەوه دەتوت لەناو حەمام دادەرۇم] [لەنيوهى پېگاكەدا بۇوم ياخود نزىكى نىوهى بۇوم گەيشتم بەبىست ياخود لەئەو نزىكانە لەئەسپسوار كە دەمامكى خۆيان گردىبوو فەرمۇيان: ھەوالىبدە بەھاودەكەت كەخواى گەورە بىباوەرەكانى لەكۆن كردووهتەوه ولەدەستى ئەوان پاراستوویەتى، [ئىنجا گەيشتمەوه خزمەت پیغەمبەرى خودا دەلەن دووبارە دووجارى سەرمابوومەوه ھەر كەكارەكەم تەواوکەر و گەرامەوه لەرز دايگەرتىمەوه] [لەسەرمادا كەوتىم لەرزيىن] [كەگەيشتمە خزمەت پیغەمبەر لەئەوكاتەدا ئەو بەپىو وەستابوو نويىزى دەخويىند جلتىكى خەتخەتى لەبەرداپو كە ھى يەكىك لە ھاوسەرەكانى بۇو بەخۆيدا دابۇو] [لە ناو نويىزەكەيدا] [ئاماژەدى بۇ كردم بەدەستى موبارەكى كەلىنى نزىكىبىمەوه منىش نزىكىبۇومەوه] [كاتىك منى بىنى بەئەو شىۋەدە خەستىمە پال خۆيەوه] و [بەشىك لەئەو بۇشاكە كەبەخۆيدا دابۇو بەسەرمادا شۇرۇكىردىوه بۇ ئەوهى گەرمەبەكتەوه] پاشان گەرپايەوه و كېنۇشى خۆى بىردىوه و منىش لەناو بۇشاكەكەدابۇوم [پیغەمبەرى خودا كاتىك دووجارى غەزاي ئەحزاب بۇو ياخود ھەر نارەحەتىيەكى توش ببوايە نويىزى دەكىرد] كاتىك [لەنويىزەكەي بۇومەوه] و سەلامى دايەوه [فەرمۇوىي: ئەى كۈرى يەمان دەنگوباسى ئەو خەلگە چىيە؟]). وتم: ئەى پیغەمبەرى خودا كەسىك لەدەورى ئەبو سوفيانەوه نەماۋەتەوهو تەنها چەند كەسىك نەبىت ھىچ كەسىك لەدەورى ئەبو سوفيانەوه نەماۋەتەوهو تەنها چەند كەسىك نەبىت

هموویان بلاوهیانلیکردووه و ئهو ئاگری بۇ دەکردنەوە خواي گەمورە دووجارى سەرمایەکى كردىبوون وەك ئەمە ئىمە تۈوشى هاتىن بەلام تکامانوايە كەپاداشتى لەسەر وەربىرىنهەوە لەلايەن خواوه ئەوان بەتمەمای ئەوهنىن] [اپاشان دەنگوباسى موشىكەكانم پېرەگەيىند وەك ئەمە بىنېبۈوم، وە پېشم راگەيىند كە كاتىك من جىمەيىشتىن ئەوان باريان دەكىد و دەگەرانەوە] [كاتىك ھەوالەكەم پېرەگەيىند ئەوهندە پېكەنى ھەتاڭو ددانەكانى دەركەوتىن لەتارىكى شەودا] و [پېغامبەرى خودا ئەمە عەبايدى بەسەرشانىدا بۇ وە نويىزى پېتوه دەكىد لەبەرىكىدم لەبەر ئەمە كارە و بەھىۋاشى رۆيىشت لەلام منىش خەوم لىكەوت ھەتاڭو كاتى نويىزى بەيانى كاتىك رۆزبۈوهە بېغەمەرى خودا هات و فەرمۇسى: (ھەستە ئەمە خەوالو) خوداي گەورەش ئەم ئايەتهى دابەزاند ﴿يَتَائِيْهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتُكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجَنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ (الحزاب) واتە: [ئەمە ئەوانە ئىمان وباوەرتان ھېنىاوه يادى نىعمەتكانى خودا بىمەنەوە لەسەرتان (مەبەست لەئەم جەنگە يە كە خودا يارمەتىدان) كاتىك سەربازانى كوفر ھاتىن سەرتان ئىمەش بايەكى بەھىزى سەربازانىكمان ناردەسەريان كە نەتاندەبىنин خواي گەورە بىنابۇو بەھەول و كۆشىستان (چۈن خەنەدقەتان ھەلەكەند و پاسەوانىتان دەكىد)?] غەطەفانىش بەكارەكە قورەيشيان زانى ئەوانىش بەھەمان شىوه دواتر بەگورجوگۆلى و بەپەلە گەرانەوە بۇ شوينى خۆيان] (۴۴۱).

گەرانەوە سوپاي موشىكەكان

خاتۇو ئائىشە دايىكى باوەرداران دەفەرمۇيت: (خوداي بالادەست بايەكى ناردە سەر موشىكەكان و باوەردارانى پاراست لەئەمە دووجارى جەنگ و ھەرابىن و ھەر خۆى خاونەن ھىز و دەسەللتى لەبن نەھاتووه. ئەبسوفيانىش بەخۆى و ئەوانە كەلەگەلىدابۇون گەرانەوە و گەيشتنەوە خاکى (توھامە)، و عویەينە كورى

(۴۴۱) أخرجه: مسلم (۴۶۱۶)، وأحمد (۲۳۳۳۴) مختصره، وقال محققه: حديث صحيح وهذا اسناد حسن مرسل، وابن هشام (السيرة) (۱۸۷/۳)، وأبو نعيم (الدلائل) (۴۳۲)، والحاكم (۳۱/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبزار (۱۸۰۹) - وأبو عوانة (۶۸۴۲)، والبيهقي (الكبرى) (۱۴۸/۹) وفي (الدلائل) (۳)، (۴۰۶/۳)، (۴۰۴)، (۴۵۱) و (۴۰۶/۳) وقال الحافظ في (المطالب العالية) (۴۲۷۳): حديث حسن، واللفظ لابن اسحاق والزيادات مسلم وأبو عوانة والحاكم والبزار وأبي نعيم والبيهقي.

حوصەینى كورى بەدر و ئەوانەي لهگەلىدابۇو گەرانەوه و گېشتەنەوە خاکى (نهجد) وە بەنى قورھىظەش چۈونەوه ناو قەلەكانيان و خۆيان تىيدا قايىمكرد^(۴۱).

موسأ كورى عوقبە دەفەرمۇيت: (لەئەو ساتەدا ئەبو سوفيان بانگىكىرد وتى: بارىكەن بابرۇينەوه، ئەوانىش كەلوپەلى قورسيان باركىرد و رۇيشتن بە وشتەكانيان وە ئەسپەكانيشيان بۇ ماوهى سەعاتىك لهشەودا وەستان تا بەته واوى بىرۇن پاشان ئەوانىش بۇي دەرچۈون، غەطەقان هاوار و دەنگۇي كەلوپەل پېچانەوه و باركىدنى قورھىشيان بەرگۈي كەوتبوو ناردىيان بۇلای، هەوالىان بۇ هاتەوه كەباريان گىردووه و كەراونەتەوه ئىنجا ئەوانىش كەوتىنە بلاوەكىرنى و رۇيشتن بەجۇرلىك نەدەپرزاھەوه سەر ھىچ شتىڭ خوداي بالادەستىش بەر لەباركىرنى و رۇيشتنىان بايەكى ناردە سەريان بۇ ماوهى زىاتر لە دەشەوە هەتا ھەرجى دروستيانكىرىبوو بۇ حەوانەوه خۆيان لە پەشمەل و دەوار و لەسەر زەھىيەكە ئەمۇيدا خواي گەورە ھەمموى تەختى زەھىيەكە كەردى بۇيان هەتا وايلىكىرنى لەسەر زەھىيەدا سەختىرىن ناوجە بىت بەلايانەوه و لەھەمۇ شويىنىك زىاتر رەقيان لېبىت بەئەو جۇرە پەرتەوازە بۇون بلاۋەيانلىكىرد ئەو نازەحەتىيە بايەكە هيئابۇويە سەريان زۆر سەختىبوو لهگەل ئەو سەربازە نادىارانەي خواي گەورە نەدەبىنaran ھەر وەك خواي بالادەست دەفەرمۇيت: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ إِذْ آمَنُوا أَذْكُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٍ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجَنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴾ (الأحزاب) ^(۴۲).

سەعىدى كورى موسەيەب دەفەرمۇيت: (... دەستيانكىرد بەباركىرنى و رۇيشتن خواي پەروردىگار بايەكى ناردە سەريان و ترسى خستە ناو دلىان و ناگىرەكاني كۈزاندەنەوه و ھەمۇ خىيمە و دەوارەكانيانى پېچانى و لېكترازانى و بەشكىست و سەرشۇرپىيەوه گەرانەوه بەبىن جەنگ بەرپابۇون ھەر لەئەوبارمەوهكە خواي پەروردىگار دەفەرمۇيت: ﴿ وَرَدَ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعِظِّظِهِمْ لَمْ يَرَنُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقَتَالَ وَكَانَ اللَّهُ فَوِيقًا عَزِيزًا ﴾ (الأحزاب) واتە: [خوا كافرانى تىكشىكاند و گىرلاندىيەوه

(۴۲) أخرجه: احمد (۲۵۰۹۷) وقال محققه: حديث حسن، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حديث حسن، وابن أبي شيبة (۲۰۸/۱۶) والطبراني (۵۳۳۰)، وحسن استاده الحافظ في (الفتح) (۱۱/۴۳)، وحسن شيخ الألباني في (الصحىحة)

.(۶۷)

(۴۳) أخرجه: البىهقى (الدلاع) (۴۰۶/۳).

دواوه به خویان و کینه و رقیانه و هیج دستکه و تیکیان دستته که و ده و هم خوا خوی نیماندارانی له جه نگ پاراست (هم خویشی به بایه کی به هیز له شکری تایبه تی کافرانی تیکشکاند) جا همه میشه و برد هدام خوا به هیزه و به دسته لاته]. ظینجا پیغامبری خواه لانی هاندابه گورجی تا شوینیان بکهون نه و مبوو شوینیان که و تن هه تا گه یشته ناوجه‌ی (حمراء الاسد) پاشان گه رانه وده^(۴۴).

پیغامبری خواه مژده‌ی دا به هاودلانی که قورهیش له دوای نه م پیشته یانه و ده هرگیز جاریکی تر ناتوانن هیرشیان بهیننه سهر و له ناو مه دینه دا شهریان له گه لدا بکه، به لکو به پیچه وانه و ده خواه گهوره هیز و دسته لاتی موسولمانان زیاد ده کات نه و منده تو ایان پیده به خشتیت که نهوان شه دز به قورهیش دست پیکه ن و هیرشیان بکهنه سهر.

له سولهیمانی کوری صهد ده دفه مویت: (گویم له پیغامبری خواه ببو له نه و کاته دا که نه حزاب ناوجه که یان چوکرد ههستا و فه مووی: ((الآن نَعْزُوْهُمْ وَلَا يَعْزُوْنَا وَنَحْنُ نَسِيرُ إِلَيْهِمْ))^(۴۵) واته: ((نَيْسَتا وَ لَهُمْ مَرْءُوْبَه ده دواوه نیمه ده چین بؤیان و غه زایان له گه ل ده کهین نیتر نهوان ناتوانن بینه و سه رمان)).

جابری کوری عه بدو للا ده گیرته و ده که و ده فه موویه تی: ((لَا يَغْزُونَهَا بَعْدَ كُمْ أَبَدًا وَلَكِنْ نَعْزُوْهُمْ))^(۴۶) واته: ((لَهُمْ غَهْزَاهِه هرگیز ناتوانن هیرشیان بهیننه سهر به لکو نیمه بؤیان ده چین و غه زایان له گه ل ده کهین)).

به نه و شیوه‌یه موشیکه کان گه رانه و ده دوای نه و ده لایه که و ده گه ماروی شاری مه دینه یان دا بؤماوه دیست و چوار روز یاخود مانگیک^(۴۷). سه رهای نه و ماوه دریزه ش که گه مارو درابونون تهنا ههشت که س له موسولمانان شه هید بعون له ناویاندا سه عدى کوری موعاذ سه رکرده نه و سه کان و نه نه سی کوری نه و سه

(۴۴) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷)، وأبو نعيم (الدلال) (۴۳۶).

(۴۵) أخرجه: البخاري (۴۱۱۰).

(۴۶) أخرجه: البزار (۱۸۱۰)، وقال الهيثمي (۱۳۹/۶): رجاله ثقات، وقال الحافظ في (الفتح) (۵۱۶/۷): استاده حسن.

(۴۷) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۷۲/۲) باسناد رجاله ثقات من مرسل سعيد بن مسيب و مراسلة قوية وهو اقوى ما

ورد حول مدة الحصار. كما قال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۲۰۱/۲).

و عەبدوللائی کورى سەھل و طوفەیلى کورى نۇعمان و ئەعلەبى مورى لە بەنى غەنمە و كەعبى کورى زەيد كەشەل بۇو له (بىر المعنون) رېزگارى بۇو بە بىرىندارى وە ئەنسى کورى موعاز، وەله موشىكە كانىش سى كەس كۆزران)^(۴۸). پىغەمبەرى خودا بىلە بە سوپاسگۈزارى خوداي گەورە وە گەرایەوە بۇ شارى مەدىنە هەروەك عەبدوللائی کورى عومەر دەفەرمۇيت: (پىغەمبەرى خودا بىلە كاتىك لە غەزا ياخود حەج و عەمرە تەھاوا دەبۇو دەگەرایەوە سى جار (اللّٰهُ أَكْبَرُ) دەكەرد و پاشان دەفيەرمۇو: ((أَلَا إِلَهٌ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، أَيُّوبُنَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ. لِرَبِّنَا حَامِدُونَ. صَدَقَ اللّٰهُ وَعْدَهُ. وَنَصَرَ عَبْدَهُ. وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحَدَّهُ)).^(۴۹). واتە: (ھىچ پەرسىراۋىك نىيە بە حەق تەنها اللە نە بىت تاك و تەنها و بىياوبەشە، مولکو سوپاس و ستايىش ھەر بۇ ئەوە وە ئەویش بە سەر ھەموو شتىكدا بە توانايمە، گەرایىنەوە و تۆبەمانكىرد و بەندايەتى و سوجىدە دەبەين سوپاس و ستايىش بۇ پەروردىگارمان دەكەين بە لىتى خودا راستىبوو بەندە خۆى سەرخست و ھەر خۆشى تاقم و كۆمەلەكانى بىباوھەنلى تىشكەند).

سەعىدى کورى موسەيىب دەفەرمۇيت: (لە كاتىكدا خوداي گەورە كۆمەلى بىباوھەنلى تىشكەند و پەرتەوازەى كردن حويىمى كورى ئەخطەبى نە ضىرى جولە كە لە گەل موشىكە كان بۇي دەرچوو ھە تاكو گەيشتە ناوچەي (روحاء) لە ئەويىدا ئەو پەيمان و بە لىتىنە بىرگەوتەوە كە دابۇوى بە بەنى قورەيظەي ھاۋائىيىنى خۆى بۇيە لە ئەويىوه گەرایەوە نايانا هەتا لە گەلەياندا بىت و ئەویش چووە ناوقەلە كانىيان)^(۵۰).

غەزاي بەنى قورەيظە

موسى كورى عوقبە دەفەرمۇيت: (پۇز بۇ وە خوداي گەورە خاودەن دەسەلاتى بىسنىور دەررووى خىرى لە پىغەمبەر بىلە و موسولمانەكان كرددەوە و چاوى رۇشكىرنەوە بە ئەو سەر كەوتەنە كە پىتىبەخشىن، ئىنجا گەرانەوە بەرەو شارى

(۴۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۴۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۷۰): رجاله رجال الصحيح، وابن هشام (السيرة) (۲۴۸)، وابن سعد (۶۸/۲).

(۴۹) أخرجه: البخاري (۴۱۱۶).

(۵۰) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷) عن سعيد بن المسيب و مراسلة صححة.

مەدینە لە دواي ئەوهى كە دووچارى تاقىكىرنەوە يەكى سەخت و دزوار بۇونەوه، وەرپەبەرپۇرى گەمارقۇيەكى نارپەحەتى دووژمن بۇون لەزستانىيەكى سەختدا بۆيە كاتىك گەپانەوه زۆر ماندوو بۇون و چەكەكانيان دانا) (۵۱).

بەئەو شىۋىيە پېغامبەرى خودا ﷺ و موسولمانەكان گەپانەوه لەئەو غەزايە دووچارى شەكەتى و ماندوو يەتىھى زۆر هاتبۇون، بەلام خوداي گەورە (جوبىرەئىل ئىلىخان) ناردە خزمەت پېغامبەرى خودا ﷺ و فەرمانىپېكىرد بەدەرچۈون بۇ غەزاي بەنى قورەيظە: خاتۇو ئائىشە ئەن دەفەرمۇيت:پېغامبەرى خودا ﷺ گەپايەوه مەدینە وچەكەكەي داناو فەرمانىكىرد دەوارىڭ ھەلبەرىت لەم زەگەوتدا بۇ سەعدى كورى موعاز تا لە نزىكەوه ئاكاى لە بىرىنەكەي بىت، [و] پېغامبەرى خودا ﷺ چۈوه شويىنى خۆشۈردن تا خۆى بشوات] [لەئەو كاتەدا كە پېغامبەر ﷺ سەرى شانەدەكىردى لايەكى داهىينا بۇو لايەكى ترى مابۇو (جوبىرەئىل ئىلىخان) هاتە خزمەتى لە سەر ئەسپەكەي بۇو زىرى لە بەردا بۇو ھەتاڭو لە دەركاى مزگەوتەكە راومىستا لە لای شويىنى جەنازەكەن] [ئىنجا كەسىك لە (أهل البيت) هاتەلامان سەلامى لېكىرىدىن ئىيمە لە مالەوه بۇوين پېغامبەر ﷺ بەگۈرجى ھەستا و [بەدەمىيە و چۈوه دەرەوه] بۇ لاي جوبىرەئىل ئىلىخان] [منىش بەشويىندا لە درزى دەركاکەوه بىنىم جوبىرەئىل ئىلىخان] سەرى بەپارچە قۇماشىك پېچا بۇو، تۆز و خۆلپى پېۋەبۇو] (۵۲) ھەتاڭو سەر شانەكانيشى تۆزو خۆللى لە سەر بۇو، فەرمۇوى: [سەرمانخىستى و پېشىوانىت بۇوين لە دىرى شەپكەرەكان] وا دەبىنەم كەچەكت داناوه، وەللاھى فريشتهكان ھېشتا چەكىيان دانەناوه و دايىنانىن [و] بەدواي موشىكەكان كەوتىن ھەتاڭو (حمراء الأسد) لە گەپانەوه يەكى تردا [جوبىرەئىل ئىلىخان] فەرمۇوى بەپېغامبەرى خودا ﷺ: (خوداي گەورە لىتەخۆشىت ئەوه چەكەكت داناوه؟ فەرمۇوى: ((بەلى)) فەرمۇوى: (بەلام لەئەو كاتەوه دووژمن بۆت هاتۇون و دابەزىيون لە دەھورت ئىيمە فريشته چەكمان دانەناوه و ئىستاش ئىيمە واين بەشويىنائەوه و خواي گەورە دووچارى شكسى كردوون و تىكى شكاندوون] تۆش وەرە دەر بۆيان و جىهاديان لەگەل بىكە، فەرمۇوى: ((بۇ كۆي))؟ فەرمۇوى (بۇ ئىيرە) و ئاماژەي بۇ لاي بەنى قورەيظە كرد] (۵۳) و ھەپپەرمۇوى: (خواي گەورە

(۵۱) أخرجه: البهقي (الدلائل) (٤٠٧/٣) من كلام موسى بن عقبة رحمه الله.

(۵۲) أخرجه: احمد (٢٦٣٩٩) وقال محققه: استناده صحيح على شرط مسلم.

(۵۳) أخرجه: البخاري (٤١١٧).

فەرمانن پىدىھات کە شەر لەگەل بەنى قورھىظەدا بىكەيت، وە من و ئەم فريشتانەي كەلەگەلەدان پېشىوانىتەن دەكەين و ئەوان دووجارى راچەكىن وەھەلتەكاندى دەكەين] تۆش دەربىچو بۇ لای بەنى قورھىظە و شەپىان لەگەلدا بىكە [لەسەر ئەم پەيمانشىكىننەيەن كەرىدىان] [پىغامبەرى خودا بىلەن بەگۈرجى بەدەم داخوازىيەكەيەوە هاتەدەرەوە و فەرمۇوى:

((هَذَا جِبْرِيلٌ يَأْمُرُنِي أَنْ أَذْهَبَ إِلَى بَنِي قُرْيَظَةَ فَلَيْسَ رَسُولُ اللَّهِ بِلَامَتَهُ [وقال لأصحابه: عَزَّمْتُ عَلَيْكُمْ أَلَا تُصَلُّوا صَلَةَ الْعَصْرِ، حَتَّى تَأْتُوا بَنِي قُرْيَظَةَ])^(۵۴) واتە: ((ئەمە جوبىرەئىلە فەرمانن پىدىھات کە بىرۇم بۇ سەر بەنى قورھىظە] ئىنجا زرىتكە لەبەركەد و فەرمۇوى بەهاوەللىنى: [فەرماننان پىدىھەم كەس نويىزى عەسر نەكەت ھەتاڭو دەگەينە بەنى قورھىظە]). ئىنجا فەرمانىكىرد بانگبىرىت بەناو خەلکدا تا بىرۇن و دەرچىن بەرەو بەنى قورھىظە [وفەرمانىپېتىكىرنىن چەكە كانىيان ھەلگەن ئىنجا خەلکەكە بەدەم داواكەيەوە چۈون و خۇيان ئامادەكىد بۇ جەنگى]، پىغامبەرى خودا بىلەن هاتە دەرەوە و رقىشت [بەلای كۆمەلنىك لەئەنصارىيەكاندا] لەبەنى غەنم كەچاودەرى پىغامبەريان بىلەن دەكەد و ئەوان دراوىنى مزگەوت بۇون ولەدەور و پېشى بۇون پىغامبەر بىلەن پېشى فەرمۇون: ((هىچ كەسىك بەلاتاندا تىنەپەرى؟))^(۵۵) فەرمۇويان: [دوھىيە كورى خەلەپەيە كەلبى بەلاماندا تىپەرى لەسەر ئىستېرىك بۇو، لەگىرانەوھىيەكى تردا [لەسەر ئەسپىكى بەلەك بۇو قوماشىكى قەيفەر پرووكار سوورى لە ژىردا بۇو] [زىشى پوشىبۇو].

پىغامبەر بىلەن فەرمۇوى: ((ئەمە دوھىيە نەبۇو، [ئەمە جوبىرەئىل بۇو نىيردراوه لەلايەن خوداوه بۇ لای بەنى قورھىظە قەلاكائىيان ھەلەتەكىننەت وترس دەخاتە دلىانەوە] دوھىيە كەلبى رېش و شىوهى دەم و چاوى لە جوبىرەئىل دەچوو الظىل). [واتە: جوبىرەئىل الظىل: لەسەر شىوهى ئەم دادەبەزى])^(۵۶).

(۲۵۴) أخرجه: أبو نعيم (الدلال) (۴۳۶)، والحاكم (۳/۳۵) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة)

(ص: ۳۳۹): حديث صحيح.

(۲۵۵) أخرجه: احمد (۲۵۱۹۷) وقال محققه حسن، وابن أبي شيبة (المصنف) (۱۶/۲۹۸)، والطبراني (۵۳۳۰)، وابن حبان

(۷۰۲۸) وقال محققه: حديث حسن، وحسنه أيضًا الحافظ في (الفتح) (۱۱/۱۱۳)، والشيخ الالباني في (الصحيححة)

(۱۷). ولللفظ له، والزيادات لـ الحاكم (۳/۳۵) وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني (۱۹/۷۹) وعبدالرازاق (المصنف)

نهنهسی کوری مالک دفه رمیت: (نیستا دهلى ته ماشای نه و توز و خوله دهکم که بهرز دهبووه له کوچه و کولانه کانی بهنی (غهنم) لهئه و کاتهدا کومه لی فریشته کان نهگه ل جوبره نیلدا الظاهر دهرویشن بهرهو لای بهنی قورهیظه)^(۴۰۶).

که عب دفه رمیت: (...پیغامبری خودا بریاریدا و فرمانی به خه لکه که کرد هیج که سیک نویزی عهسر نه کات مه گهر له بنه نی قورهیظه نه بیت و فرموموی: ((لا يُصلِّيْنَ أَحَدُ الْعَصَرِ إِلَّا فِي بَنِي قَرِيظَةٍ)) واته: ((با هیج که سیک نویزی عهسر نه کات مه گهر له بنه نی قورهیظه نه بیت)), [خه لکه که] چه کیانه لگرت وزریانپوشی و در چوون، کاتیک گهیشته بهنی قورهیظه کاتی خورئاوبوون بwoo.

له گتیرانه و مهیه کی تردا: [ههندیکیان له پیگادا و تیان: نویز ناکهین هه تاکو نه گهینه بهنی قورهیظه و ههندیکیان و تیان: ئیمه نویز دهکهین نه و بُه نه بیو که هر نویزنه کهین، به لکو بُه نه و بیو به پهله بگهینه بهنی قورهیظه]^(۴۰۷)، خه لکه که که وتنه ناکوکی [له کاتی خورئاوبووندا] له سه ر نویزی عهسر، ههندیکیان و تیان: نویزی خوتان بکه ن پیغامبری خودا مه بستی نه و بُه نه بیو هر نیکه ن، ههندیکی تریان و تیان: پیغامبری خودا نه و بیو بُه بیو هر نه مرو فرمانی جو ریک نویز نه کهین هه تاکو ده گهینه بهنی قورهیظه وه ئیمه له زیر نه مرو فرمانی پیغامبر داین هیج گوناهمان له سه ر نانووسریت، کومه لئیکیان نویزیان کرد به بروای ته واو به ته مای پاداشت و کومه لئیکی تریشیان نویزیان نه کرد هه تاکو گهیشته بهنی قورهیظه وله نه وی دابه زین له نه و کاتهدا خورئاوبوو نینجا نویزیان کرد به نه و بیهی بروای ته واو به نیازی پاداشت دواتر نه و میان [بُه پیغامبر باسکرد] پیغامبری خودا هیج که سیک [له نه و دوو کومه له] سه ر زه نشته کرد^(۴۰۸).

(۴۰۷) ، وابو نعیم (الدلائل) (۴۳۶)، والبیهقی (الدلائل) (۷/۴، ۱۲، ۷/۷) وصححه الحافظ فی (الاصابة) (۱/۲۷۴)، و

(الفتح) (۵۱۹/۷).

(۴۰۸) أخرجه: البخاري (۴۱۱۸).

(۴۰۹) أخرجه: البخاري (۴۱۱۹)، ومسلم (۴۰۷۷) وعنه صلاة الظهر بدل صلاة العصر.

(۴۱۰) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (۹۷۳۷)، والطبراني (الكبير) (۷۹/۱۹)، والحاكم (۳۶/۳)، والبیهقی (الدلائل) (۷/۴)،

وقال الحافظ فی (الفتح) (۵۱۹/۷): اسناده صحيح الـ زهري.

پیغه‌مبهربی خودا ﷺ که رُویشت عهبدوللای کوری نوم مهکتومی له جیگای خوی دانا لهشاری مهدينه بو سه‌رُوکاری شاره‌که^(۵۹). عوروه‌ی کوری زوبه‌یر ﷺ دهه‌رمویت: (پیغه‌مبهربی خودا ﷺ عهلى کوری نهبو طالبی ﷺ نارد بو پیش‌هوي سوپاکه و ئالاييکى دايىه دهست، ود فهرمانى پىكىرد كەبرپوات سوپاکه ببات و لاي قەلاي بهنى قوره‌يظه بىيان وھستىنېت ئەوپيش فەرمانەكەي بەجىھىنا ئىنجا پیغه‌مبهربى خواش ﷺ بەشۈينىدا رُویشت....)^(۶۰).

پیغامبری خواه که درجه و بهره و بهنی قوره بیظه به سواری گویدریزیاک رویشت و هک خو به کهم زانینیکی بهرامبهر به خواه گهوره هروهک نهبو رافیع دمه رمیت: (پیغامبری خواه نه و روزه ته شریفی چو و بو غهزای بهنی قوره بیظه به سواری گویدریزیاک پشت رووت رویشت پیاندهوت (یعقوب) (۶۱)).

گه‌مارودانی به‌نی قوره‌بیظه

پیغه‌مبهری خواه که یشته لای قه‌لakanی بهنی قوره‌یظه و بانگیکردن بتوئیسلام
ئه‌وانیش رازینه‌بوون و رهتیانکرده‌وه پاشان گه‌مارقیدان و شه‌ری له‌گه‌ل کردن.
ئیبنو ئیسحاق دفه‌رمویت: (پیغه‌مبهری خواه عه‌لی کوری ئه‌بو طالبی
به نالاکه‌یه‌وه کرده پیشره‌وه سوپاکه بتو لای بهنی قوره‌یظه، خه‌لکی دهستپیشخه‌ریان
کردیبوو زووتر گه‌یشتبوونه نزیک قه‌لakanیان، عه‌لی کوری ئه‌بو طالب رپویشت تا نزیک
بووه‌وه له قه‌لakanیان، گوتیبیستی قسه‌و گوفتاری زور ناشرین بوو له جوله‌که‌کان
دھرباره‌ی پیغه‌مبهری خواه و [هاوسه‌ره به‌پیزه‌کانی، عه‌لی پیغه‌ی پیغه‌ناخوش بوو
پیغه‌مبهر خوی ئهم قسه نابه‌جیيانه ببیستیت]، بؤیه گه‌رایه‌وه تا له پیگادا
به خزمت پیغه‌مبهری خواه گه‌یشت، فه‌رموو: ئه‌ی پیغه‌مبهری خواه تو
هیچ شتیکت له‌سهر نییه، وه له‌سهریشت ناکه‌ویت تکام وايه له‌ئه‌و نزیکن‌هه‌بیته‌وه،
پیغه‌مبهری خواه پی فه‌رموو: ((بوجی داوم لیده‌که‌یت بگه‌ریمه‌وه))؟ ئه‌ویش
ئه‌وهی له‌ئه‌وان بیستبوو حه‌زینه‌ده‌گرد ناشکراپیکات و بیلیت له‌بهر ناشیرینی
قسه‌کانیان، پیغه‌مبهری خواه فه‌رموو: ((أَطْنُكَ سَمِعْتَ لِي مِنْهُمْ أَذْنَى، قَامضَ قَلْأَنْ أَعْدَاءَ

^{٢٥٩}) أخرجه ابن هشام (السرة) (١٩٠/٣)، وابن سعد (الطبقات) (٧٤/٣).

^{٢٦٠} أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤/١٤) وقال العمرى في (السيرة الصحيحة) (٣١٤/١): حسن لغيرة.

^{٢٦١} أخرجه الطبراني (الاوست) (٩١١٦)، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٠٦٦): رجاله ثقات.

اللهَ لَوْ قَدْ رَأَوْنِي لَمْ يَقُولُوا شَيْئًا مِمَّا سَمِعْتَ) وَاتَّه: ((وَإِذْ بَوْ دَهْجَمْ تَوْ لَهْوَانَهْ قَسَهِي نَارِيَكْتْ بَهْرَامِبَرْ بَهْمَنْ بَيْسَتَبَتْ، بِرْوَهْ كَهْمَگَرْ دَوْوَزْمَنَانِيْ خَواْ مَنْ بَبِينْ هِيجْ شَتِيكْ لَهْئَهْ وَقَسَانَهْ نَاكَهَنْ كَهْ تَوْ پَيْشَتْرْ گَويِبِيسْتَيَانْ بَوْوَيَتْ)) [٦٣)، ([هاوه‌لآنی پیغمه‌بری خواه گه‌ماروه‌یان دابوون].

کاتیک پیغمه‌بری خواه نزیکبووه‌وه له قه‌لakanیان [نهوان که‌وتنه سه‌رووی پیغمه‌بره‌وه] [ابویه فهرمانیکرد به‌هاوه‌لآنی که له دهوری کوبینه‌وه به قه‌لغانه‌کانیان بی‌پاریزن ودک که‌پریک له‌سمری تا به‌ردی به‌رنه‌که‌ویت که له‌سه‌ره‌وه هه‌لیانده‌دایه خواره‌وه بـو ئه‌وهی نزیکیشیبت تا گوییان له‌دهنگی بـیت و‌ته‌کانی ببیستن، ئه‌وانیش به‌ئه‌وه شیوه‌یه‌یانکرد] [پیغمه‌بری خواه به‌دهنگیکی به‌رز بانگی چهند که‌سانیکی کرد له پیاو ماقولان وسه‌رکرده‌کانیان هه‌تا گوییان لیبوو فه‌رمووی: (وه‌لامانیده‌نه‌وه ئه‌ی کومه‌لی جوله‌که‌کان) و‌بانگی کردن‌وه و فه‌رمووی: ئه‌ی برایانی مه‌یمون و به‌رازه‌کان، [خوای گه‌وره سه‌رشوو رو پسو او زه‌بونیکردن] له‌وه‌لامدا و‌تیان: ئه‌ی ئه‌بو قاسم تـو قـهـت قـسـهـی نـاشـرـینـت نـهـوـتـوـوهـ، ئـهـوـیـشـ بـانـگـیـکـرـدنـ بـوـ ئـهـوهـیـ موـسـوـلـمـانـ بـنـ پـیـشـ ئـهـوهـیـ شـهـرـیـانـ لـهـگـهـلـدـاـ بـهـرـیـاـکـاتـ، ئـهـوـانـ رـهـتـیـانـکـرـدـهـوـ وـ رـاـزـیـنـهـبـوـونـ وـهـلـامـبـدـهـنـهـوـ وـ بـهـرـهـوـ ئـیـسـلـامـ بـیـنـ، ئـینـجـاـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ وـ ئـهـوـانـهـیـ لـهـ خـزـمـهـتـیـدـابـوـونـ لـهـ موـسـوـلـمـانـانـ شـهـرـیـانـ لـهـگـهـلـدـاـ کـرـدنـ] [٦٤).

(کاتیک پیغمه‌بری خواه گه‌یشته به‌نی قوره‌یظه له‌یه‌کیک له بیره ئاوه‌کانیان دابه‌زی به‌ناوی بیری (ئه‌نا) که ددکه‌ویته ناوچه‌ی مولک و زه‌وی و زاریانه‌وه) [٦٥)، هه‌ر له‌کاتی گه‌ماروه‌که‌دا چه‌ندین شه‌ری دسته‌وه یه‌خه و تیربارانکردن له نیوانیاندا روویدا، زوبه‌یری کوری عه‌وام یه‌کیکیانی کوشت له‌کاتی دابه‌زین و رووبه‌پوو بوونه‌وهی یه‌کتردا، و‌هچه‌ندین شه‌ره قسه و‌هه‌لبه‌ست و‌هونراوهی داشورینیان به‌یه‌کتر

(٢٦٢) أخرجه: سعيد بن منصور (٩٨٧)، والبيهقي في (الدلائل)، وابن عبدالبر في (الدرر) (ص: ٢٠٣) عن موسى بن عقبة.

(٢٦٣) أخرجه: الحكم (٣٤/٣) وصححه ووافقه الذهبى، واى نعيم (الدلائل) (٤٣٦)، وعبدالرازاق (المصنف) (٩٧٣٧) عن سعيد بن المسمى، والبيهقي (الدلائل) (٤/٨)، وقال ابن كثير (البداية) (١١٨/٤): لهذا الحديث طرق جيدة، وقال الحافظ في (الفتح) (٥١٩/٧): استناده صحيح إلى الزهرى، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (٣٣٨): ضعيف.

(٢٦٤) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٩٠/٣)، والطبرى (التاريخ) (٥٨٢/٢)، وقال محمد بن طاهر البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبرى) (رقم: ٢٢٥): استناده ضعيف. واللفظ لابن اسحاق والزيادات لسعيد بن المسمى وموسى بن عقبة.

دھوت و دھمان دھن بھر کانی لئنھو رُؤزھدا بھرگری لھ موسولمانان دھکرد و هانیده دان و حوش و خروش بھبھردا دھکردن، لھ عکریمہ و دھفہ رمویت: پیغامبری خوا فھرموموی: (ھسته بُوی زوبھیر)، صھفیھی کچی عبد المطلب پوری پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم و دایکی زوبھیر فھرموموی: (کامیان بھسمر ئھوی تریان سہرکھویت ئھوی تریان دھکوڑیت) زوبھیر سہرکھوت و کوشتی، پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم کھلوپھلی کابرای ودک دھستکھوتی جھنگ دا بھزوپیں^(۲۶۰).

لھ عوتبھی کوری عھبد دھفہ رمویت: پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم لمحہ زای بھنی قورمیظہ دھرموموی: ((مَنْ أَذْخَلَ هَذَا الْحِصْنَ سَهْمًا فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ)) واتھ: ((ھھرکھستیک تیریک بھاویزیت و بکھویتھ ناو ئھو قهلایھوھ ئھو کھسھ بھھشتی بُو مسوگمر دھبیت)) واتھ خوا دھیباتھ بھھشتھوھ. عوتبھ دھفہ رمویت: منیش سی تیرم ھاویشت خستمھ ناو قهلاکھیانھوھ^(۲۶۱).

لھ بھرائنه و دھفہ رمویت: [پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم لمحہ زای بھنی قورمیظہ بھھسانی کوری ثابتی ئھنصاری دھرموموو: ((اَهْجُجُ الْمُشْرِكِينَ, فَإِنْ جِرِيَالْ مَعَكَ)) واتھ: ((ھیرشبکھرہ سہر موشریکھ کان بھ ھونراوهی داشورین جبرائیل لھگھلتدایه))^(۲۶۲). لھ گیرانھوھیکی تردا لھ جابر و دھفہ رمویت: (پیغامبری خوا صلی الله علیہ و آله و سلم فھرموموی: ((مَنْ يَحْمِي أَعْرَاضَ الْمُسْلِمِينَ))؟ واتھ: (کن پاریزگاری لھ ئابپو و کھرامھتی موسولمانان دھکات))؟ کھعبی کوری مالک و عھبدوللای کوری رہواھ و حھسان ھھستان، بھھسانی فھرموموو: (اَهْجُمُهُمْ اَنْتَ فَإِنَّهُ سَيُعِينُكَ عَلَيْهِمْ رُوحُ الْقُدْسِ) واتھ: «تُقَبَّهُ ھونراوهکانت ھیرشیان بکھ سہر، بھ ھلبھستی داشورین دایان بشورن گیانی پیرۆز پشتیواناتان دھبیت لھ دژیان)^(۲۶۳).

(۲۶۵) آخرجه: ابن ای شیبة (المصنف) (۳۷۹۷۸)، عبدالرزاق (المصنف) (۹۴۷۰)، وسعید بن منصور (۲۶۹۴)، والبیھقی (الکبری) (۱۳۰۴۵) وفی (الدلائل) (۳۰۸/۱) والطحاوی (۲۲۶/۳) واللفظ للبیھقی وعبدالرزاق - وهو حدیث مرسل.

(۲۶۶) آخرجه: الطبرانی (الکبر) (۲۹۷/۱۷) وفی (مسند الشامین) (۱۶۳۱)، والفسوی (المعرفة) (۳۴۹/۲) واوردہ السیوطی عن ابن مندہ وابن عساکر وابو نعیم - كما في (كتن العمال) (۴۰۹۶۷).

(۲۶۷) آخرجه: احمد (۲۸۶/۴)، والبخاری (۴۱۲۴)، وانظر (الصحیحة) (۸۰۱).

(۲۶۸) آخرجه: ابن مردویہ = كما في (فتح الباری) (۵۲۹/۷).

سى كەس موسولمان بۇون لە جولەكەكانى بەنى (ھەدل) وھاتنە خوارەوە بۇ خزمەت پىغەمبەرى خوا و موسولمان بۇونى خۆيان راگەيىاند و بەنەوەش خۆين و مائۇ مولۇك و كەسوکارى خۆيان و خىزان و مەندەلەكانيان پاراست لە تىاچۇون.

ئىبىنۇ ئىسحاق دەفەرمۇيت: (لەئەو كاتەدا نەعلەبەو ئوسمەيدى كورى سەعىيە و ئەسەدى كورى عوبىيدى كەسانىڭ بۇون لە بەنى (ھەدل) وله بەنى قورھىظە نەبۇون وە نەدەچۈونەوە سەر بەنى نەضىريش پىشە باوکيان لەسەررووى ئەوانەوە بۇ ئەوان لە كورپانى ماميان بۇون ھەر لەئەوشەودا موسولمان بۇون...).^(۶۹)

چىرۆكى موسولمان بۇونيان بەدرىزى لە گىرپانەوەيەكى تردا لە عاصمى كورى عەمرەوە ئەويش لە پىاۋىتكى پېرى بەنى قورھىظىيەوە دەگىرپىتەوە دەفەرمۇيت: پىاۋىتكى لە جولەكەكانى خەلگى شام كەپىياندەوت: (ئىبىن ھەيبان)، هاتە لامان پىشەتى ئىسلام بەچەند سالىك لەناومالدا مايەوە وەللاھى ھىچ كەسىكمان نەبۇو پىنج فەرزە نويز لەئەو رېتكو پىكىر ئەنجامبدات، دواى ئەوهى جىڭىر بۇو لەلامان ئىمە دووجارى بىبارانى و وشكە سائى بۇوين وتمان پىنى: (ئىبىن ھەيبان ھەستە نويزى باران بارىنمان بۇ بکە، ئەويش لەوەلەمدا فەرمۇوى: (وەللاھى كاريواناكەم ھەتا زەكتات لە مالەكانانتان دەرنەكەن وە لە بەردەستى مندا دابىنن، وتيان: چەندە فەرمۇوى: (بۇ ھەموو كەسىك يەكپىوانە خورما و مشتىك جۇ پېرەمېرىد دەلىت: (ئىمە زەكتەكەمان لىيەرگىرد نەويش ئىمە بىردى دەرەوە بۇ گەرمە سېرىتكى خۆمان لەئەو دەشتە، نويزە بارانە بۇ كردىن، وەللاھى ئەو ھېيشتا لە كۆرو دانىشتەنەكەمان ھەنەستا بۇو كەبۇ نويز خوتىندىنمان وەستابۇون، لەئەو كاتەدا بەلە ھەورى پەرتەوازە كۆبۈونەوە و بۇو بەباران و بەھۆى ئەوهى بارانمان بۇ بارى و تىر ئاو بۇوين، ئەوهى چەندىنچار دووباتىمەركەدەوە نەجارىك و نەدوان و نەسيان ھەتكەو كەيشتە سەرە مەرگ، كاتىلە زانى دەمرىت فەرمۇوى: (ئەى كۆمەللى جولەكەكان بەبۇچۈونى ئىتەج شتىك منى لە خاکىتى پې دارو درەخت و شىنايى وەدەرناؤە بۇخاکىتى پېرلە بىرسىتى و نەھامەتى؟

(۶۹) أخرجه: ابن اسحاق (السيرة) (۱۹۶/۳)، والطبرى (التاريخ) (۵۸۵/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۳۳/۴). وفي رواية ابن عمر

قال: (... الا ان بعضهم (اي: بنى قريظة) لحقوا برسول الله ﷺ فامنهم واسلموا) رواه مسلم (۴۵۶۷).

دهنی و تمان: خودا زاناتره. فه رمومی: من هاتووم بُو ئەم ولاتە له چاومروانی هاتنى پىغەمبەر يىكدا بۇوم كەسەر دەمى هاتنى نزىك بۇتەوە، ئەم ولاتە ئىيە كەكۆچى بُو دەگات، من تکام وابوو رەوانە بىرىت و شوتىنى بىكەوم، بەلام كاتى هاتنى له ئىيە نزىكە، ئەم كۆمەلى جولە كەكان باھىيچ كەسىك پېش ئىيە نەكەۋىت لەشۈن كەوتىن چۈون بەدەم بانگەوازە كەيەوە، ئەم دەنلىرىدىت كوشتار و دەستكەوتى جەنگى بُو حەللى دەبىت تەنانەت ژن و مەنالىش بُو ھەركەسىك كەدڙايەتى بىكەت و پېچەوانە ئەم بجولىتەوە با ئەم شتائە نەبنە رېڭىر لە بەر دەمتان له ئەمە كەبىگەن بەخزمەتى. كاتىك پىغەمبەرى خودا ھەر رەوانە كراو هات بُو گەمارۆى بهنى قورەيظە، ئەوانە كەنجبۇون و تازە پىددەگەيىشتەن. لە كىپانە وەيە كى تردا: [كاتىك ئەم شەوه هات كەبۇ بەيانىيە كەى بەنى قورەيظە فەتحىرا و خۆيان دابە دەستەوە ئەم سى كەسە (ئەعلەبەي) كورى سوونە و ئوسەيدى بىرای و ئەسەدى كورى عوبەيد بە جولە كە كانيان وەت: ئەم كۆمەلى يەھود، ئەم بەنى قورەيظە وەللاھى ئەمە كەپىغەمبەر دەيە كە ئىبىن (ھەيبان) ئىيە لىئاگادار كەربلە بۇوە و پايىسپاردى بۇون [كەشۈنى بىكەون ئىيەش لە خودا بىترىن شوتىنى بىكەون] بەلام جولە كەكان گوئيان پىنەدان و سەرپىچىان كەردن و وتىان: ئەمە ئەم كەسە نىيە.

و^{۷۰}تیان: و^{۷۱}للاهی ئهود خویه‌تی به‌نیشانه‌کانی دیاره که‌ئه‌وه، ئهوان دابه‌زین و موسولمان بعونی خویان پاگه‌بیاند و سهرو مال و مولک و خیزان و مندالی خویان پاراست. ده‌لیت: مال و سامانیان له‌ناو قه‌لاكه‌دا مابوو له‌گه‌ل جوله‌که‌کان، کاتیک فتحکرا همه‌مویان بؤ گه‌راندنه‌وه و دایانه‌وه پیان(۷۰)

له موسلمانه کانیش خه لادی کورپی سوهدی ئەنشاری شەھید بولەکاتى
گەمارۋى بەنى قورھىظەدا ئافرەتىكى جولەكە دەستارىكى بەسەردا بەردايە وە ھەروەك
ئىبىنۇ ئىسحاق دەفەرمۇيىت: (لەغەزاي بەنى قورھىظەدا له موسلمانه کان يەك
كەس شەھید بولۇ بە ناوى خه لادى کورپی سوهدى كورپى ئەعلې لە بەنى حارشى
كورى خەزەدەج دەستارىكىان بەسەردا بەردايە وە سەريان تەقاند.... وە ئەبۈسىستانى

(٢٧٠) أخرجه: أبو نعيم (الدلال) (٤٢)، وأبن سعد (الطبقات) (١٦٠/١)، وأبن هشام (٢١٣/١)، والبيهقي (الكبرى) (١١٣/٩) وفي (الدلال) (٤/٣٢، ٣٢)، وأبن عبدالبر (الدرر) (ص: ٢٠٥ - ٢٠٤)، وقال الحافظ في (الأصابة) (١/٣٣/١): أخرجه: ابن السكن بأسناد قوي، وقال الشيخ الالاني في (صحیح السرة) (ص: ٦١): استناده صحيح.

کۆپی موحسین کۆپی حەرثان لە بەنی ئەسەدى كۆپى خۆزەيمە كۆچى دوایىكىرد، لەئەوکاتەدا كە پیغەمبەرى خوا گەمارۆى بەنی قورھىظەي دابۇو لەقەبرىستانى بەنی قورھىظە ناشتىان كە لە دوای موسوٽمان بۇونىيان مىردوەكانىيان تىدا دەناشت تا ئەمروش مىردووى تىدا دەنىيەرەت^(۲۷۱).

گەمارۆكە تادەھات سەختىر دەببۇو لە سەر بەنی قورھىظە وەخوداي گەورەش ترسى خستە دلىانەوه، وەدىنىابۇون كە لە ناودەچن و لەئەوکاتەدا تواناى جەنگىرىدىنیان نەما لە گەل موسوٽمانەكان بۆيە داۋىيان كرد لەھاوبەيمانەكانى خۆيان لە ھۆزى ئەوس كە ئەبو لوبابە بېت بۇلايان تا گفتۇگۆى لە گەل بىكەن لە سەر ئەو دۆخەي كەتىيەكە تووون، رۇوداوهكە بەكۈرتى و راست و دروستى. لە گىرلانەوەيەكى خاتۇو عايشەدا ھاتووه دەفەرمۇيت: (... كاتىك گەمارۆكە لە سەر يان توندكرا و دووچارى سەختىرین نارەحەتى و دژوارى هاتن پېيانوترا: وەرنە دەرەوه پازىبن بە حۆكمى پیغەمبەرى خوا لەمەدا راۋىيژيان بەھاوبەيمانيان لە سەر دەھى نەقامى ئەبو لوبابەي كۆپى عبدالمنزىرى ئەوسى كرد ئەويش ئامازەيىكىردە كەردى واتە: سەر يان دەپىن...).

ئەم رۇوداوه لە چوارچىوهى فەرمۇودەيەكى (مورسەل) دا بەلاوازى ھاتووه لە گىرلانەوەيەكى موسا كۆپى عوقبە دەفەرمۇيت: (... خوداي گەورە ترسى خستە دلىانەوه گەمارۆكەش زۆر لە سەر يان سەختبۇو ھاواريان لىيەستاو بانگى ئەبو لوبابە كۆپى عبدالمنزىريان كرد چونكە ئەوان لە سەر دەھى نەقامى دا ھاوبەيمانى ئەوسىيەكان بۇون لە ئەنسار [ئەوھبۇو ناردييان بۇ خزمەت پیغەمبەرى خوا] كە ئەبو لوبابەمان بۇ بنىرە.... بۇ ئەوهى راۋىيژى لە گەلدا بىكەين لە سەر ئەو بارودۇخەي خۆمان تىيى كە وتوين، ئەبو لوبابەش فەرمۇوى: نارقۇم بۇلايان ھەتا پیغەمبەرى خوا مۆلەتم نەداتى، پیغەمبەرى خوا فەرمۇوى: (ئەوه من روخسەتمىدى) ئىنجا [ناردى بۇ لايىان] كاتى ئەبو لوبابە كەمەشتەلايىان [وچاوابيان پىكەوت پىاوهكانىيان لە بەرەي

(۲۷۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳/۹۰۲)، والطبرى (التاريخ) (۵۳۹/۲)، واسناده ضعيف انظر (ضعف تاريخ الطبرى) (۲۷۹).

(۲۷۲) أخرجه: احمد (۷۹۰/۲۵) وقال محققە حسن، وابن أبي شيبة (المصنف) (۴/۶۸۱)، وابن حبان (۷۰۲/۸) وقال محققە: حدیث حسن، وقال ابن كثیر (البداية) (۴/۲۲۱): اسناده جيد، وصححه الحافظ في (الاصابة) (۱/۲۷۴).

ھەستان و ژن و مەندالىش بەدم ھاوار و ھەنسکو گريانەوە بەرەو رووی رۆيىشن ئەويش بەزەى پېياندا ھاتەوە، و تىيان: ئەبۇلوبابە تو بارودۇخەكە چۆن دەبىنى؟ بەچى فەرمانمان پىددەكەيت؟ [ئايا پىت باشە بىتىنە دەرەوە و رازى بىن بە حۆكمى موحەممەد ﷺ] چونكە ئىيمە تواناو هيىزى شەركەرنى ئەومان نىيە؟ فەرمۇوى: [بەلى] ئىنجا ئەبو لوبابە بەدىستىشى ئامازەي بۇ گەردنى كرد [كە چارەنۇوستان سەربىرىنە] پەنچەكانىشى دەھىنناو دەبرد بە گەردىناو ئەوانىش سەيرياندەكەر ئەوهى بىريارى لە سەرە بۇ ئىتوھ تەنها كوشتنە، كاتىك ئەبو لوبابە گەپايەوە و بە جىتىھەشتەن ھەستىكەرە تازە لە دەستى دەرچوو و قىسىمەكى كردووھ نەدەبۇو بىكەت و اى بۇچوو كە دووچارى تاپىكىردىنەوەيەكى گەورە دەبىت.

[ئەبو لوبابە دەفەرمۇيىت: وەللاھى ھەر لەشۈنى خۆيان فاقەكانم بەردىوام دەلەر زىن بىھىج ھۆيەك تا زانىم كە من ناپاكىم كردووھ لەگەن خودا و پىغەمبەرەكەى [ئەبو لوبابە فەرمۇوى: سويند بە خوا ناتوانم سەيرى دەمۇجاوى پىغەمبەری خوا [ئەبو لوبابە گەپايەوە بۇ شارى مەدىنە [و نەھاتەوە خزمەت پىغەمبەری خوا [دەستەكانى خۆى بەستەوە بە كۆلەكەيەك لە كۆلەكەن مىزگەوتەوە و [فەرمۇوى: ئەم شۇينە بە جىتىھەتلىم هەتا خواي گەورە تۆبەو پەشىمانىم لىۋەرەتكەرەت لە سەر ئەو كارەى كە كردووھ پەيماندەدەم بە خواي گەورە كە هەرگىز پىمناخەمە خاکى بەنى قورەيظەوە وە من نابىين لەشۈنىتىك كە تىيدا ناپاكىم كردووھ لەگەن خوداو پىغەمبەرەكەى [جارىكى ترا، بۆيە پېيانوایە كە نزىكەي بىسەت رۆز بە كۆلەكەي مىزگەوتەوە بۇو، ھەروەك باسکراوە كاتىك ئەبو لوبابە ماۋەيەكى زۇرى پىچوو نەگەپايەوە پىغەمبەری خوا [فەرمۇوى: (ئەبو لوبابە كارەكەى تەواو نەكەرەت لەگەن ھاپىيەمانەكانى؟) و تىيان: ئەى پىغەمبەری خوا [وەللاھى لە قەلاڭە ھاتۆتە دەرەوە رۇيىشتووھ نازانىن ج رېيەكى گرتۇوەتە بەرەو كۆئى چووھ؟ پىغەمبەری خوا [فەرمۇوى: (ئەبو لوبابە كارىكى بە سەر ھاتووھ كە پىشتر بە سەر نەھاتووھ)، لە ئەوكاتەدا كەسىك لە مىزگەوتەوە ھاتە خزمەت پىغەمبەری خوا [و فەرمۇوى: ئەى پىغەمبەری خوا [من ئەبو لوبابەم بىنى بە سەرابووھ بە كۆلەكەيەك لە كۆلەكەن مىزگەوت، پىغەمبەری خوا [فەرمۇوى: ((لَقَدْ أَصَابَتْهُ بَعْدِي فِتْنَةً، وَلَوْ جَاءَ فِي لَا سْتَغْفَرَةٍ

له. فإذا فعلَ هذَا فلنْ أُخْرِكُهُ مِنْ مَكَانِهِ، حَتَّى يُقْضِيَ اللَّهُ فِيهِ مَا يَشَاءُ))^(٢٧٣) واته: ((الهداي من دووچاری به‌لاؤ ناره‌حه‌تیبوبه ئه‌گه‌ر بھاتایه بولای من داوی لیخوش بعونم بـ دهکرد، که‌وای کردووه له جینگه‌ی خۆی نای جولینین و لایتابه‌ین ههتا خواه گه‌وره به‌ویستی خۆی دهرووی لیده‌کاته‌وه)).

پاشان خودای پاک و بیهاوتا ئایه‌تی دابه‌زاند له سه‌ر توبه‌که‌ی ئه‌بو لو باهه خه‌لکی به‌هه‌له داوان چوون بـ خزمه‌تی بـ ئه‌وه‌دی له کوئله‌که‌که‌ی بکه‌نه‌وه فه‌رمووی: و لله‌ی نابتیت بمکه‌نه‌وه تا پیغمه‌بری خواه خۆی ته‌شریف دینیت و به‌دهستی موباره‌کی خۆی ده‌مکاته‌وه، کاتیک پیغمه‌بری خواه هاته ده‌ره‌وه بـ نویزی بھیانی به‌لایدا گوزه‌ریکرد و کردیه‌وه^(٢٧٤).

کاتیک جوله‌که‌کان دلنيابوون له‌ئه‌وه‌ی که پیغمه‌بری خواه بـ بـه‌رده‌وامد‌ه‌بیت له‌گه‌مارو دانیان و دهوریان چوئنکات ههتا فه‌لآکانیان فه‌تح دهکات له‌ئه‌و کاته‌دا سه‌رőکه‌که‌یان که‌عبي کورپی ئه‌سهد ودک ئامۆزگاریکاریک بـ بـیان سـن پـیشـنـیـازـی خـستـه بـ بـهـرـهـمـیـان هـهـر وـدـک ئـبـیـو ئـیـسـحـاق دـهـهـرـمـوـیـت: (باوکم ئـیـسـحـاقـی کـورـپـی يـهـسـارـلـهـ مـهـعـبـیـ کـورـپـیـ مـالـیـکـهـ وـدـکـ بـوـیـ کـیـرـامـهـ وـهـ: (کـهـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـهـ ماـوهـیـ بـیـسـتـ وـبـتـنـجـ رـوـزـ گـهـمـارـوـیدـانـ هـهـتاـ گـهـمـارـوـکـهـ شـهـکـهـتـیـکـرـدنـ وـ توـانـایـ لـیـبـرـینـ، خـودـایـ بـالـاـدـهـسـتـیـشـ تـرـسـیـ خـسـتـهـ نـاـوـ دـلـیـانـهـ وـهـ، حـوـیـهـیـ کـورـپـیـ ئـهـخـطـهـ بـیـشـ لـهـکـهـلـ بـهـنـیـ قـورـهـیـظـهـداـ چـوـبـوـوـهـ نـاـوـ قـهـلـاـکـانـیـانـهـ وـهـ کـاتـیـکـ قـورـهـیـشـ وـ غـهـطـهـفـانـ پـاشـهـکـشـهـیـانـکـرـدـ وـدـکـ ئـهـمـهـکـدـارـیـهـ بـهـرـامـبـهـرـ بـ کـهـعـبـیـ کـورـپـیـ ئـهـسـدـ کـهـپـیـشـترـ پـهـیـمـانـیـپـیـدـاـبـوـوـ کـهـبـیـتـ وـ لـهـگـهـلـیـانـ لـهـقـهـلـاـکـهـداـ بـمـیـنـیـتـهـ وـهـ، کـاتـیـکـ جـولـهـکـهـکـانـ دـلـنـیـ بـوـونـ پـیـغـمـبـرـیـ خـواـهـ پـاشـهـکـشـهـنـاـکـاتـ هـهـتاـ بـارـوـدـوـخـهـ کـهـ بـهـلـایـهـکـداـ نـهـخـاتـ کـهـعـبـیـ کـورـپـیـ ئـهـسـهـدـ وـتـیـ: ئـهـیـ کـوـمـهـلـیـ یـهـهـوـ ئـهـ وـ پـیـاـوـهـ گـهـمـارـوـیدـاـوـنـ وـ دـوـوـچـارـیـ

(٢٧٣) أخرجه: الطبرى (التفسير) (١٥٩٢٣)، وفي (التاريخ) (٥٨٢/٢)، وعبدالرازق (المصنف) (١٦٣٩٧)، وسعید بن منصور (السنن) (٩٨٧) وصححه محقق (اسباب النزول) للسيوطى (ص: ١٧٢)، والبيهقي (الدلائل) (١٢/٤)، وابن هشام (السيرة) (١٩٢/٣)، والواحدى (اسباب النزول) (ص: ١٧٥)، وضعفه محمد بن طاهر في (ضعيف تاريخ الطبرى) (رقم: ٢٢٥)، واللطف طوسى بن عقبة والزيادات لابن اسحاق.

(٢٧٤) أخرجه ابن هشام (السيرة) (١٩٣/٣)، والبيهقي (الدلائل) (١٧/٤)، والطبرى (التاريخ) (٥٨٥/٢)، وضعف اسناده صاحب (ضعيف تاريخ الطبرى) (رقم: ٢٢٦).

نه و نه هامه تیهی کرد وون خوشتان دو خه که به باشی ده بین من سی پیشناز تان بتو ده خمه رو و به ویستی خوتان يه ک له نه و سی پیشنازه هه لبزیرن، و تیان: چین؟ و تی: شوینی نه و پیاوه بکهون و با وه پی بهین، وه للاهی چاک بوتان رو و نبته و که پیغمبری رهوانه کراوی خوایه و هر نه و که سه یه که له ته و رات دا چاوتان پیکه و توه و دهی خوینه و ده گه ر و ات انکرد نه و ده له خوتان و مال و مندال و مولک تان دلنجیا ده بن، و تیان: هه رگیز له دهستوری ته و رات لانادهین و به هیج شتیکی تری ناکورینه و،

پاشان و تی: نه گه ر له نه و دش به قسم ناکه ن و هرن با زن و منداله کانمان بکوژین پاشان بچینه ده ره و ده بلو لای محمد ﷺ به خومان و شمشیره کانمانه و ده و کات له دواز خومان هیج شتیک به جینا هیلین خمه تی بلو بخوین هه تا خودا له نیوان نیمه و نه وان دا خوی حوكم ده کات و به لایه کی دا ده خات نه گه ر له ناو چو وین نه و له نا و ده چین و هیج نه و ده ژن و مندال نه ماوه که جیگه داخ و په ژاره بیت و لی بیترسین له دواز خومان، و ده نه گه ر سه ریش که و تین نه و ده سویند بیت که نیمه ژن و مندال دهسته دخه ینه و په یدا ده بیته و، و تیان: نه و هه ژارو به سه زمانه بکوژین؟ نینجا تو خوا ژیان ج تامیکی ده بیت له دواز نه وان، و تی: با شه نه گه ر له نه و دش به قسم ناکه ن نه مشه و شه وی شه ممه یه له وانه یه محمد ﷺ و ها وه لانی دلنجیابن لیمان له نه شه و دا نیمه با بؤیان بچینه ده ره و ده سه ر خومان ده شکیته و ده بوه شینین؟ و تیان: نه و ده کاریکی خراب و پرمه ترسیه و به سه ر خومان ده شکیته و ده دو و چاری هه مان به لاؤ کاره ساتی نه وانه ی پیش خومان ده بین، خوت باش ده زانیت که خوای گه و ره دو و چاری کردن و بیون به مه یمون و له سه ر شیوه و رو خساری خویان لایدان. نینجا به بیزاریه و و تی: له نه و ده تی له دایکبوون ره زیک نه بیوه پیاویک تان تیدا هه لبکه و دیت بر پیاریکی یه کلاکه ره و ده بیات) (۲۷۵).

خواه دسته‌وه دانی بهنی قوره‌یظه و رازیبوونیان به حکمی سه‌عده کوری موعاد

له دوای نهودی گه‌مارؤکه سه‌ختر بووه‌وه نه‌هامه‌تیه‌کان زیاتربوو بۆ سه‌ر بهنی قوره‌یظه دواجار ناچاربوون خویان به‌دهسته‌وه بدنه و بینه دهره‌وه به‌مه‌رجیک پیغمه‌بهری خواهی سه‌عده کوری موعاد بکات به حه‌کهم و به فسه‌کانی نه‌وه حکمیانبکات نهوان وا گومانیان دهبرد که به‌زهیی پیاندا بیته‌وه به‌هۆی نه‌وه هاوپه‌یمانییه‌ی که له‌نیوان نهوان و هۆزه‌که‌ی سه‌عد هه‌بوو، واته: (الاؤس) له‌پیش ئیسلامدا.

لهم باره‌یه‌وه چهندین گیپانه‌وه‌ی جیاواز له‌سه‌ر ئه‌م رووداوه هه‌یه له دوای ریکخستن و پیزبه‌ندی له‌نیوان گیپانه‌وه‌کاندا رووداوه‌که بهم شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ده‌بیت:

له‌خاتوو عائیشه‌وه پیغمه‌بهری خودا گه‌مارؤیدان پاشان نهوان رازیبوون و هاتنه دهره‌وه و خویان دابه‌دهسته‌وه و رازیبوون به‌بریاری پیغمه‌بهری^(۲۷۶).

موس ا کوری عوقبه ده‌فرمومیت: (دوایان له پیغمه‌بهری خواهی کرد پیاویک دهستنیشان بکات که حوكمبکات و هبریار برات له‌سه‌ریان، پیغمه‌بهری خواش فهرموموی^(۲۷۷): ((خوتان سه‌رپشکن له‌ناو هاوه‌لآنم يه‌کیک هه‌لیزیرن به‌ویستی خوتان او گویگرن بۆ فسه‌کانی و به فسه‌ی بکەن). [وتيان: ئیمە رازى ده‌بین له‌سه‌ر نهودی سه‌عده کوری موعاد حوكممان بکات؟ پیغمه‌بهری خواهی فهرموموی: ((ومنه دهره‌وه له‌سه‌ر نهودی سه‌عده کوری موعاد حوكمتانبکات))^(۲۷۸)).

سەعیدی کوری موسه‌یه‌ب ده‌فرمومیت: [نه‌یانویست که پیغمه‌بهری خواهی حوكمبکات و نه‌هاتنه ژیر بریاری نه‌وه]^(۲۷۹). دوای نهودی سه‌عديان دهستنیشان کرد پیغمه‌بهری خواهی ره‌زامه‌ندی ده‌برپی له‌سه‌ری، [ئیبنو ئیسحاق ده‌فرمومیت: (کاتیک بەیانی بوبو، وه هاتنه دهره‌وه بۆ ژیر حوكمی پیغمه‌بهری خواهی هۆزی نه‌وس

(۲۷۶) آخرجه: البخاري (۴۵۷۳، ۱۲۲).

(۲۷۷) آخرجه: احمد (۲۰۹۷) وقال محققه: حدیث حسن، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حدیث حسن.

(۲۷۸) آخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷).

هاتنه خزمەت پیغەمبەربى خواه و داوايانىكىد و زور تكاييانىكىد بۇيان و فەرمۇويان: ئەى پیغەمبەربى خواه ئەوانە هاوبەيمانى ئىئمە بۇون ھەروەك چۆن لەئەوهوبىش چاکەت لەگەل ھاوبەيمانى براكانمان لە ھۆزى خەززەج كرد، ھەروەك خۆشتەدانى ئەوانەش چاوابيان لە ئىئمەيە... كاتىك ئەوسىيەكان قىسىمەيان تەواو كرد پیغەمبەربى خواه فەرمۇو: ((ئەى ھۆزى ئەوس ئايا رازىيدەن كەسىك لە خۇتان حوكىمىانبىكتا؟)) وتبان: بەلى. پیغەمبەربى خواه فەرمۇو: ((ئەوه دامانە دەست سەعدى كورى موعاد)) پیغەمبەربى خواه سەعدى كورى موعادى لە دەوارى ئافرەتىكى ھۆزى ئەسلىم دانابۇو پېيانىدەوت (رفىدە) لە ناو مزگەوتەكەى بۆئەوهى لەنزيكەوه چاودىرىپىكتا، ئەو ئافرەتەش بىرىندارى تىمار و چارەسەر دەكىد بۇ ئەوكارەش خۆى تەرخانىكىدبوو كە خزمەتى ھەممۇ موسولىمانىك بىكتا كە پەكىكەوتىپەت بەھۆى بىرىندارى غەزاوه^(۲۷۸).

جولەكەكان خۆياندا بەدەستەوه لەسەر ئەوهى سەعدى كورى موعاد^(۲۷۹) حوكىمىانبىكتا پیغەمبەربى خواه فەرمانىدەركىد كەچەكەكانيان كۆبکريتەوه و [بخارىتە خانوييەكەوه]، وە فەرمانىشىدەركىد كەئەوانىش لەپىشەتەوه دەستىيانبەستەنەوه و بىيانىنە مالى ئۇسامە و دايابىنلىن. [لەكىتىپەوهىكى تىردا لە محمدى كورى مەسلىمەوه^(۲۸۰) دەفەرمۇيت: كاتىك پیغەمبەربى خواه حوكىمیدا بەسەر بەنى قورەيظەدا ھۆزى ئەوس ئەوكارەيان بەلاوه ناخوش بۇو، پیغەمبەربى خواه بۇ ھەرمالىك لەمالي ئەوسىيەكان دوو دىلى ناردبۇوە بۇ بەنى (حارثە)ش كە بەرەبابى من بۇو ئەوانىش دوو دىلى نارد بۇو]^(۲۸۱).

پیغەمبەربى خواه ناردى بەشۈن سەعدى كورى موعاد^(۲۸۲) [كەسوکارەكەى سەعد چوونە خزمەتى و وەھىنایان خستيانە سەر پاشتى گۈيدىرىزىك و پالپىشەكانيان بۇ دانا كەله چەرم دروستكراپۇو لەبەر ئەوهى سەعدى پياوىكى بەشانوشەوكەت و جوان بۇو، [سەعد] تەشرىفى هيتنى لەسەر گۈيدىرىزىكى ئەعرابى بۇو كە گوايە كورتانەكەى لە رېشۇوئ خورما بۇوە، [خستيانە سەر پاشتى گۈيدىرىزەكە و خزم و كەسوکارەكەشى بەدەورييەوه بۇون، پېيانىوت: ئەبۇ عمرۇ خۆت باش دەزانى]

(۲۷۹) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۹۴/۳)، والطبرى (التاريخ) (۵۸۵/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۴/۳۰).

(۲۸۰) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۳۱/۱۹)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۶۰): فيه ضعيف.

که ئەوانە ھاوپەيمانى خۇتىوون، وە دۆست و پشتىوانى پېشترت بۇون وەخەلگى (كىنانە)، سەعديش بەھىج جۆرىك لايىنەدەكردەوە بەلاياندا ھەتا ئاپرىشى لى نەددانەوە كاتىك لەناوجەكمەيان نزىكبوونەوە رۇويىكىدە كەسوڭارى و فەرمۇسى: كاتى ئەوهەتتىووھ كەمن گۈز بەكەس نەدەم وەلەبەر خودا لە لۆمەكاران نەترسم] (۳۸۱).^(۲۸۱)

پياوىك لە بەنى عەبدولئەشەھەل شوينى كەوتىوو، لە خزمەتىدا دەرۋىشت وەمامى بەنى قورەيظە و گەورەيى و چاكەى ئەوانى بىردىھەستەوە، ھاوپەيمانىتىھەمى ئەوانى دەختىھە بەرچاو، كەئەوان لەجەنگى (بوعاث)دا دووچارى ج بەلایەك بۇون لەسەر تۇ، پىيى فەرمۇسى: ئەوان تۈيان ھەلۈزاردۇوھ لەناو ھەمۇو خزموكەس و كارەكانت تكالىتىدەكەم بەزەبىي و سۆزو نەرمۇنىيەت بنوينە بەرامبەريان پارىزگارى لەزىيانيان بىكەچۈنكە ئەوان جوانى و پېشت و پەنا و ژمارەزۇرن بۇ تۇ. دەفەرمۇيت: پياوەكە هەر قىسى دەكىدو زىاتر پىداگىرى دەكىرد سەعديش بەھىج شىۋەيەك لاي نەددەكىدەوە بەلايدا، ھەتاڭو لېيان نزىك بۇونەوە، پياوەكە وتنى: ئەرى ئاپرىكمان لىتادەيتەوە لەسەر ئەو قسانەى لەگەلەم كەرى لەبارەي بەنى قورەيظەوە؟ سەعد فەرمۇسى: كاتى ئەوهەتتىووھ كە من لەبەر خوا لەلۆمەى لۆمەكاران نەترسم وەھىج شىنىك پىتىگر نەبىت لەئەوهى بۇ خودا دەيکەم، پياوەكەش لېيجىابۇوھ و بەجييەيىشت دواي ئەوهى [كەنا ئومىد بۇو لەئەوهى كەبىانھەلىتەوە و فەرمانى مانەوهيان بىدات] ئەو پياوە هاتەوە لاي كەسوڭارى و پېيان وتنى: دەنگوباس چىيە؟ ئەويش ھەوالى پىدان كە ئەو فەرمانى مانەوهيان نادات، ھەروەھا ئەوهەشى پېيۇتن كە چۈن قىسى لەگەل كەرددۇوھ و سەعديش چۈن وەلامى داوهتەوە. [كاتىك سەعد لە پىغەمبەرى خوا دەركەمەت و [لەمزرگەوت نزىك بۇوەوە پىغەمبەرى خوا فەرمۇسى: بە ئەنصارىيەكان] ((ھەستن بىرۇن بەدەم سەردارو [پياو چاك] و خانە دانەكەتانەوە و دايگەن)) عومەر فەرمۇسى: سەردار و گەورەمان ھەر خودايە (عز و جل)، فەرمۇسى: ((دایبگەرنە خوارەوە)) ئىنجا پىغەمبەرى خوا پىيى فەرمۇسى: ((سەعد

(۲۸۱) أخرجه: احمد (۲۵۰۹۷) وقال محققه: حديث حسن، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حديث حسن، وقال ابن كثير (البداية) (۱۲۲/۴): أسناده جيد، وحسنه كل من الحافظ في (الفتح) (٤٣/١١)، والشيخ الالباني في (الصحيحة) (١٧).

ئەوان بۇ حۆكمى توھاتوونەتە دەرەوهە])^(۲۸۳) توش فەرمانبىكە بەسەرياندا)). سەعد فەرمۇسى: [خودا و پېغەمبەرەكەي ﷺ شايىستەترن حۆكمبىكەن وە حۆكميان باشتەر لە من، پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: ((خوداي گەمورە فەرمانت پىددەكتە كە ناوېژىوان بىت وە فەرمانىيان بەسەر دابدەيت))^(۲۸۴).

[ابەنى قورەيظە يەخەى سەعديان گرت ھاۋپەيمانىتى نىوانىيان خستەوە يادى بۇ ئەوهى كە ئاگاى لىيانبىت، سەعدى كورى موعاز ﷺ خۆى رېزگاركىد لەدەستيان و بەرەو لاي پېغەمبەرى خوا ﷺ ناوارى دايەوە تا فەرمانىپېتىكەت، چاومەرىيەتكەرد تابزانىت بەج شتىك فەرمانى لەسەرە كە حۆكمبىكەت؟ دەيوىست بلۇت: رېزىت بەئەوهى من دادۇرەيتان بىكەم]^(۲۸۵) ئەنصارىيەكان ھەستان و بەسەعديان فەرمۇسى: ئەى ئەبو عەمرو پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانى دۆست و ھاۋپەيمانەكانلى داوهتە دەست خۇت كەفەرمان بىكەى بەسەرياندا، سەعد ﷺ فەرمۇسى: (كەواتە پابەندىن بەئەو بەلۇن و پەيمانەي كەبە خوداتان داوه ئايا حۆكمى من بەسەرياندا جىبەجى دەكىرىت كاتىك فەرمانىدا بەسەرياندا؟ و تىيان: بەلۇن. فەرمۇسى: بەسەر ئەو كەسەش كەلىرەيە؟ ئاماژەدە كەد بۇ ئەو جىڭەيە كە پېغەمبەرى خوا ﷺ لىنى بۇ وەك رېزو بەگەورە زانىنېك بۇ پېغەمبەرى خوا ﷺ. پېغەمبەرى خواش ﷺ فەرمۇسى: ((بەلۇن بەسەر ئىمەش دا جىبەجىدەكىرىت)).

سەعد ﷺ فەرمۇسى: من فەرمان بەئەوه دەكەم كەپياوه كانىيان بکۈزۈن وە ژن و منداڭانىشيان بەدىل بىگىرىت وە مال و سامانەكانىشيان دابەش بىكىرىت)^(۲۸۶). [وەمال و مولىكىشيان بابۇ كۆچەريەكان بىت بەبىئەوهى بىرىت بەئەنصار] باسىدەكەن كە پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇۋەتى: ((حۆكمىردنەكەت پىكاي و لە جىڭەى خۆيىبۇو)، بە سەعديشى ﷺ فەرمۇسى: ((لَقَدْ حَكَمْتَ فِيهِمْ بِحُكْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ [وَحُكْمٍ رَسُولِهِ]))^(۲۸۷) واتە: ((بەراستى بەحۆكمى خوداي پەروەردگار و [پېغەمبەرەكەي ﷺ] حۆكمىتىرىد).

(۲۸۲) أخرجه: البخاري (٤١٢١، ٤٥٧١).

(۲۸۳) أنظر: (فتح الباري) (٧/٥٢٤).

(۲۸۴) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (٩٧٣٦).

(۲۸۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣/١٩٤)، والطبرى (التاريخ) (٢/٥٨٥).

(۲۸۶) أخرجه: احمد (٢٥٠٩٧) وقال محققه: حسن.

[کەلەسەررووی حەوت ناسمانەوە حۆكمى بەسەردا کردن)]^(۴۸۷).

ئىبىنۇ ئىسحاق دەھەرمۇت: [پاشان پېغەمبەرى خوا داوايىكىد كە بىيانبەنەوە و ھەمموويانى بەندىرىد لە مالى زەينەبى كچى حارت كە ئافەرتىكى ئەنصارى بۇو پاشان پېغەمبەرى خوا تەشرييفى رۇيىشت بۇ بازارى مەدىنە و فەرمانىكىد و چەندىن چالىيان بۇ ھەلکەندن، ئىنجا ناردى بەشۈتىنياندا و ھەمموويان كۆزىان كە شەش سەد يان حەوت سەد كەس دەبۈون ئەوهى بەزىاتر ئەزمارى كردۇون دەلىت لەنىوان ھەشت سەد بۇ نۇ سەد كەس دەبۈون. لەگىرانەوەيەكى تردا ھاتووه [كە چوار سەد كەس بۇون]^(۴۸۸).

حۆكمىرىدەكەى سەعدى كورى موعاز بەسەر بەنى قورەيظەدا جىبەجى كرا. ئىبىنۇ ئىسحاق دەھەرمۇت: (حويىبى كورى ئەخطەبى دووزمنى خودايىان ھىنا پۇشاكتىكى سوورباوى لەبەردا بۇو كە لەھەمۇ لايەكەمەد شەقۇ شىركىرا بۇو و زۇر بىكەلگىبۇو بۇ ئەوهى سوودى لىتنەبىنرېت و كەس لەبەرى نەكەتسەكەنلىكى لەبن گەردىنييەو بەگۈرۈسىك بەيەكەمەد بەسترا بۇو، [پېغەمبەرى خوا پىنى فەرمۇو: ((خودا رىسو و سەرشۇرپى كەرىدىت؟))^(۴۹۰) ولى: وەللاھى ھەرگىز لەدۈزىيەتى كردىت پەشىماننىيەم لەئەوهىش [كەسەر كەوتۈويت بەسەرمدا]، [تەنها سەرزەنلىقى خۆم دەكەم كە زىاتر بەربەرەكائىم نەكەرىدىت و بەسەختى لەگەلت نەجەنگاوم]^(۴۹۱).

بەلام ھەر كەسىك خوا دووجارى شكسىتىكەت ھەر زېر دەكەۋىت، ئىنجا پۇوى كردى خەلکەكەو پېيىوتىن: ئەى خەلکىنە كارى خودا دەبېتىت بەسەرماندا تىپەپىت

(۲۸۷) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۵۰۶/۲)، وقال الحافظ في (الفتح) (۵۲۶/۷): سنده مرسل.

(۲۸۸) أخرجه: احمد (۳۵۰/۳)، والنمساني (۴۸/۲)، والترمذى (۱۰۸۲) - والحاكم (۴۱۷/۴) وصححه، وابن حبان (۴۷۸۴) وقال محقق: استاده صحيح، وقال الحافظ (۵۲۷/۷): استاده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذى) (۱۲۸۷)، و (الارواء) (۳۸ / ۵).

(۲۸۹) أخرجه: البىھقى (الدلائل) (۱۹/۴) عن موسى بن عقبة واللفظ له، والزيادات لابن هشام (۱۹۴/۳)، وأحمد (۲۵۰۹۷)، والطبرانى (الكبير) (۲۳۱/۱۹)، وعبدالرزاقي (۹۷۳۷).

(۲۹۰) أخرجه: الطبرانى (الكبير) (۵۳۲۷)، عن عروة، وقال البىھقى (المجمع) (۱۰۱۰/۶): مرسل وفيه ابن لھيحة وحدىته حسن.

(۲۹۱) أخرجه: البىھقى (الدلائل) (۴/۴، ۲۲) عن موسى بن عقبة.

چونکە ئەوه فەرمان و قەدەرى خودايە لە سەر بەنى ئىسرائىلى نۇوسىيە گۆيىمەدەن ئىنجا پېغەمبەرى خوا [فەرمانى كرد بېرىتە ناوجەى بەردەلآنەكەى ئەو سەرى مەدىنەو..... لە ئەۋى كۈزرا!] (٢٩٣) لە گىرانەوەيەكى تردا لە محمدى كورپى سىرىن دەفەرمۇيت: (حويىمى كورپى ئەخطەب پەيمانىدا بە پېغەمبەرى خوا هىج كەسىكى لە دىزى ھاننەدات و پشتىوانى كەس نەكەت لە دىزى ئەو خوداي كەورى كىردى وەكىل لە سەر ئەو پەيمانە كە جىبەجىيدەكت، كاتىك غەزاي بەنى قورەيظە رۇویدا خۆى و كورپەكەى بە دىيل گىران و ھىنایاننە خزمەتى پېغەمبەرى خوا و پىي فەرمۇو: ((بەئەمەكبە بەرامبەر ئەوهى كە كەردووتە بەئەوهەكىل)). پاشان فەرمانىكىرد خۆى و كورپەكەى كۈزان) (٢٩٤).

فەرمانەكەى سەعدى كورى موعاد حىبەجىكرا بە سەر ئەو كەسانەى كە پېگەيشتبۇو و نىشانەى كامىل بۇونيان تىدا دەركەوتبوو وەك مۇوى پىش و دامىن، عطىيە قورەيظى دەفەرمۇيت: (من لە ئەو كەسانەبۇوم كە لە بەر مەندالى وا زىيان لېپىنام لە گىرانەوەيەكى تردا: من لەناو دىلەكانى بەنى قورەيظەدا بۇوم سەيريان دەكىدىن ھەر كەسىك پىش و سەمەلى ھاتبۇوايە دەيانكوشت، وەھەر كەسىكىش پىش و سەمەلى نەھاتبۇوايە نەياندەكوشت منىش لە ئەوانە بۇوم كە ھېشتا مۇوم لىنەھاتبۇو لە بەر ئەوه نەيانكوشتم) (٢٩٤).

موسۇلمانان هىج ئافرەتىكىان لە بەنى قورەيظە نەكوشت تەنها يەك ئافرەت نەبىت كە ناوى (بۇنانە) بۇو ھاوسەرى حەسەنى قورەيظى بۇو وەك تۆلەكەردنەوە كوشتىيان چونكە دەستارىتكى لە قەلەكمەوە بەردا بۇوەوە خوارەوە و بەر سەرى خەلادى كورى سوھىد كەوتبوو كوشتبۇو، لە خاتتوو عائىشەوە دەفەرمۇيت: (ھىج ئافرەتىكىان

(٢٩٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٥٣٢٧) عن عروة و (٧/٦)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٣٩/٦): مرسل، وابن هشام (السيرة) (١٩٦/٣)، والطبرى (التاريخ) (٥٨٩/٢).

(٢٩٣) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٧٩٨٣) وقال محققه: مرسل واسناده صحيح.

(٢٩٤) أخرجه: احمد (٣١/٤)، عبدالرزاق (المصنف) (١٨٧٤٢)، وابوداود (٤٤٠/٤)، والطبراني (الكبير) (١٥١/١٧)، والحميدى (٨٨)، والتومذى (١٥٨٤)، والنمساى (٦/١٥٥)، وابن ماجة (٢٥٤١)، وقال الحافظ فى (الاصابة) (٧٣٧٦): سند حسن، وصححه الشيخ الالباني فى (صحيح الترمذى) (١٢٨٨)، و (صحيح ابن ماجة) (٢٠٥٩)، وحسن اسناده الارناؤط ايضاً فى (الزاد) (٣/١٠٠).

نه کوژرا ته‌نها یه‌کتیکان نه‌بیت، وهلّاهی ئه و له‌لای من بُو قسمی له‌گه‌لدا ده‌کردم زور پوچوش و ده‌موچاو به‌پیکه‌نین بُو هه‌مُو کات پیده‌که‌نی، پیغامبری خواه فرمانیکردبوو پیاوه‌کانیان بکوژرین له‌ناو بازاره‌که‌یان دا، کاتیک بانگیانکردن و نه‌اویان هینا و تیان؛ فلان ئافرمت له‌کوئیه؟ وتی؛ وهلّاهی ئه‌وه بانگی من ده‌که‌ن. وتی؛ هاوار بُو تو بوجی بانگتده‌که‌ن؟ وتی؛ بُو کوشتن، وتم؛ له‌به‌رچی؟ وتی؛ له‌به‌ر رپوداویک به‌دهستی من رپوویداوه (کوشتنی خه‌لاد). ئینجا هاتن و برديان و کوشتیان وهلّاهی ئافره‌تیکی ئه‌وه‌ند ساده و دلخوش و پوچوش و ده‌م به‌پیکه‌نین بُو هرگیز له‌بیرم ناجیته‌وه که چه‌ند دلخوش و ده‌م به‌پیکه‌نین بُو له کاتیک دا که‌دهیزانی ده‌کوژریت.)^(۲۹۰).

ثابتی کوری قهیسی ئه‌نصاری که خه‌طیبی پیغامبر بُو داوای له پیغامبری خواه کرد که‌یه‌کتیک له جوله‌که‌کانی پیتبه‌خشیت که‌ناوی (زوبهیری کوری باطای قوره‌یظی بُو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاکه‌یه‌کی به‌سه‌ریه‌وه بُو له‌شه‌ری (بوعاث) ده‌یویست پاداشتی بداته‌وه به‌هؤی ئه و به‌خشینه‌یه‌وه، پیغامبری خواه به‌داوه‌کی رازیبُو ئه‌م رپوداووهش به گیرانه‌وه‌یه‌کی لاواز (ضعیف) گیپرداوه‌ته‌وه تمنها بُو زانیاریتان با‌سیده‌که‌ین:

ئیبنو ئیسحاق دفه‌رموت: (ثابتی کوری قهیسی کوری شه‌ماس هه‌روهک ئیبنو شیهاب زوهری بُوی باسکردم چووه لای زوبهیری کوری باطای قوره‌یظی..... زوبهیری چاکه‌یه‌کی سه‌رده‌می نه‌فامی به‌سهر ثابتی کوری قهیس‌وهه هه‌بُوو..... له‌جه‌نگی (بوعاث) دا به‌دیل گیراو به‌دهستی ئه و چاره‌نووسی که‌وته مه‌ترسیه‌وه پاشان ئازادی کرد، ثابت که‌هاته لای زوبهیر پیاویکی [کویری] پیرو په‌ککه‌وته بُو فه‌رمووی... ئایا من ده‌ناسیت‌وه؟ وتی؛ [ئایا هیج که‌سیک برای خۆی له‌بیر ده‌کات و خۆی لینه‌ناس ده‌کات] [به‌لئن تو ثابتی کوری قهیسی]، ثابت وتی؛ [من ئه‌مرۆ ده‌مه‌ویت پاداشتی ئه و رۆزه‌ت بدنه‌وه که‌له‌جه‌نگی (بوعاث) دا له‌گه‌ل مندا کردن].

(۲۹۰) آخرجه: احمد (۲۶۳۶۴) وقال محققه: استاده حسن، وابو داود (۲۶۷۱)، والبیهقی (الکبری) (۸۲/۹)، والحاکم

(۳۵/۲) وصححه على شرط مسلم، وابن هشام (السيرة) (۱۹۷/۳) رقم (۷۶۰) وقال محققاه: استاده حسن، وحسنه

الشيخ الابناني في (صحیح ابی داود) (۲۲۲۵)، والشيخ مقبل الوادعی في (الصحیح المنسد) (۱۵۷۶).

وتی: پیاوی به خشنده و خاوهن ریز هر به خشنده‌ی لیچاوه‌ی دهکرت و پاداشتی چاکه‌ش هر چاکه‌یه. پاشان ثابتی کوری قهیس چووه خزمه‌ت پیغمه‌بهری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فه‌رموموی: نهی پیغمه‌بهری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ [زوبهیر چاکه‌یه کی به سه‌رممه‌وه ههیه له‌رُؤزی (بوعاث) دا منی ئازاد کرد له‌مه‌رگ، پیمخوشه پاداشتی نه و چاکه‌یه‌ی بدهمه‌وه] بؤیه له‌بهرمن ئازادی بکهو به منی ببـه خـشـه اـبـابـیـتـه پـادـاشـتـی نـهـوـ کـارـهـی؟ پـیـغـهـمـبـهـرـی خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فـهـرمـومـوـی: ((نهـوـ بـهـخـشـیـمانـ بـهـتـقـ)) ثـابـتـ هـاتـهـوـهـ لـایـ وـهـ فـهـرمـومـوـی: کـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـی خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ تـوـیـ بـهـخـشـیـوـهـ بـهـمـنـ منـیـشـ نـهـوـهـ ئـازـادـمـ کـرـدـیـ نـاتـکـوـزـینـ. نـهـوـیـشـ وـتـیـ: پـیـاوـیـکـیـ پـیـرـیـ بـهـسـالـاـ چـوـوـ هـیـجـ [بـهـلـکـیـشـ وـ سـهـرـوـکـکـارـیـکـیـ نـهـبـیـتـ] نـهـخـیـزانـ وـ منـدـالـ کـهـیـ پـیـوـیـسـتـیـ بـهـژـیـانـهـ؟ دـهـفـهـرمـومـیـتـ: ثـابـتـ رـوـیـشـتـهـوـهـ خـزمـهـتـ پـیـغـهـمـبـهـرـی خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ پـیـیـ فـهـرمـومـوـ: بـهـدـایـکـ وـ باـوـکـمـهـوـهـ بـهـقـوـرـبـانـتـبـمـ نـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـی خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فـهـرمـومـوـیـ: ((نهـوـانـیـشـ بـهـخـشـرـانـ بـهـتـقـ)) دـهـفـهـرمـومـیـتـ: ثـابـتـ هـاتـهـوـهـ لـایـ وـ پـیـیـ فـهـرمـومـوـ: پـیـغـهـمـبـهـرـی خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مـالـ وـ منـدـالـهـکـهـشـیـ بـهـخـشـیـ بـهـمـنـ نـهـوـانـیـشـ دـهـگـهـرـیـنـهـوـهـ خـزمـهـتـتـ؟ وـتـیـ: [باـخـچـهـیـهـکـیـ تـازـهـ دـارـخـورـمـایـ بـچـوـکـمـ هـهـیـهـ خـوـمـ وـ مـالـ وـ منـدـالـمـ بـڑـیـوـیـ ژـیـانـمـانـ تـهـنـهاـ لـهـسـهـرـ نـهـوـهـیـهـ بـیـئـهـوـ ژـیـانـ نـیـیـهـ]. ثـابـتـ گـهـرـایـهـوـهـ خـزمـهـتـ پـیـغـهـمـبـهـرـی خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فـهـرمـومـوـیـ: نـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـی خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مـالـهـکـهـشـیـ پـیـبـیـهـخـشـهـوـهـ دـاـوـایـ [باـخـهـ خـورـمـاـکـهـیـ زـوـبـهـیـرـیـ کـرـدـ نـهـوـیـشـ پـیـیـ بـهـخـشـیـهـوـهـ]. فـهـرمـومـوـیـ: ((نهـوـیـشـ دـهـبـهـخـشـینـهـ تـقـ)) ثـابـتـ هـاتـهـوـهـ لـایـ وـ پـیـیـ فـهـرمـومـوـیـ: پـیـغـهـمـبـهـرـی خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مـالـهـکـهـتـیـ بـهـمـنـ بـهـخـشـیـهـوـهـ نـهـوـهـ منـیـشـ دـهـیدـهـمـهـوـهـ دـهـسـتـخـوتـ [خـودـایـ گـهـوـرـهـ خـبـرـوـ بـیـرـیـ زـوـرـیـ بـهـسـهـرـدـاـ پـڑـانـدـیـ]

[نهـوـتاـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ خـیـزانـ وـ مـالـ وـ منـدـالـیـ گـهـرـانـدـهـوـهـ بـوـتـ ئـینـجاـ مـوـسـوـلـمـانـ بـبـهـ لـهـهـمـوـ شـتـیـکـ بـهـتـهـوـاـیـ دـهـپـارـیـزـرـیـتـ وـ سـهـلـامـهـتـ دـهـبـیـتـ] وـتـیـ: نـهـرـیـ ثـابـتـ کـهـعـبـیـ کـورـیـ نـهـسـهـدـ جـیـ بـهـسـهـرـ هـاتـ؟ فـهـرمـومـوـیـ: کـوـزـراـ وـتـیـ: نـهـیـ گـهـوـرـهـ شـارـ وـدـهـشـتـوـدـهـ حـوـیـهـیـ کـورـیـ نـهـخـطـهـبـ جـیـ بـهـسـهـرـ هـاتـوـوـهـ؟ فـهـرمـومـوـیـ: نـهـوـیـشـ کـوـزـراـ. وـتـیـ: نـهـیـ پـیـشـهـوـاـ وـ هـیـرـشـ بـهـرـمـانـ لـهـکـاتـیـ بـهـهـیـزـیدـاـ وـ پـارـیـزـهـرـ وـ قـهـلـغـانـیـ رـوـزـیـ پـشـتـهـلـکـرـدنـ وـ شـکـسـتـمـانـ عـهـزـالـیـ کـورـیـ سـمـوـثـالـ جـیـ بـهـسـهـرـ هـاتـوـوـهـ؟ فـهـرمـومـوـیـ: نـهـوـیـشـ کـوـزـراـوـهـ. وـتـیـ: نـهـیـ دـهـوـرـوـبـهـرـیـ کـوـرـوـ کـوـبـوـنـهـوـهـمـانـ [نـاوـیـ چـهـنـدـنـیـنـ کـهـسـیـ لـهـکـهـسـ وـ کـارـیـ خـوـیـبرـدـ]) وـاـتـهـ بـهـنـیـ کـهـعـبـیـ کـورـیـ قـوـرـهـیـظـهـ وـ بـهـنـیـ

عمر وی کوری فوره بیظه. فهرموموی: همه موویان کوژران و نه ماون له زیاندا [له هئه وانه یه خودای گهوره تؤی هیشت بیت وه بو خیر و به ره که تیک بیه ویت هیدایه تت بدات به ره و نیسلام] و تی: ثابت من داوات لئن ده که م [له بهر خوا] به نه و دهستانه خوت بمگه یه نه به که سوکار و هوزه که م، سویند به خوا زیان له دوای نه وان هیچ خیر و خوشی یه کی تیدا نییه من ناتوانم خوم را بگرم، به خوا [ماوهی تیکردنی سه تلیک ناو له حه وزیک دا هه تا نه که م به خوش ویسته کانم و هنیوان من وبه یه که یشتنی خوش ویسته کانم تنهها به قه د به تال کردن وه نه و سه تله یه، [ثبت نه وه له خزمه ت پیغه م به ری خوا هه هه باسکرد نه ویش فهرمانی کرد به زوبه یری کوری عه وام هه هه و کوشتی...]. کاتیک ئه مه که یشت به نه بو به کری صدیق هه که و تويه تی هه تا بگه م به خوش ویسته کانم فهرموموی: وه للاهی خوای گهوره دهیانگه یه نیت به یه ک له ئاگری دوزخ به نه مری و هه تا هه تایی تیدا دهمی نه وه [۱۹۶] (۱۹۷).

که سیکی تری به نی فورهیظه که ناوی ریفاعی کوری سه موئال بوو په نای برده بهر سه لمی کچی قهیس که یه کتیک بوو له خالو زنه کانی پیغه مبهربی خواهی، نه ویش له خزمه مت پیغه مبهربی خواهی تکای بو کرد و فه رموموی: (نهی نیر دراوی خوا به دایکوب او کمهوه به قوربانت بم ریفاعه به من ببه خشن بانگه شهی نه وه ده کات که نویز ده کات له نه مهودوا گوشتی و شتریش ده خوات (پیغه مبهربی خواهی ژیانی پاراستو به خشی به نه و) (۱۹۷).

دابه شکردنی دهستکه و ته کان

ئىبىنۇ ئىسحاق دەفه رەمویت: (پاشان پاپەھەمبەرى خوا دەستىكىد بەدابەش كىردى مولۇكمالى بەنى قورھىظە و خىزان و مندالەكانىشىيان بەسەر موسوٰمانەكاندا دابەش كىرد، بۇ زانىيارى لەئەن رۆزەدا بەشى ئەسپسوارو پىادەي حياكىردىتەوه و پېنج يەكى بۇ (بىت اماال) لىىدەرھىنداوه، بۇ ھەر سوارچاڭىك سى بەشى داناوه، دووبەش بۇ

(٢٩٦) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٩٨/٣) (٧٤١) وقال محققه: اسناده ضعيف لانه مرسلا، والطبراني (الاوست) (٨٢٢٦)

وقال محققه: اسناده ضعيف فيه موسى بن عبيدة ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (٤/٢٣) عن موسى بن عقبة. واللطف

لابن اسحاق والزيادات للطبراني والبيهقي.

^{٢٩٧} أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٩٩/٣)، والطبرى (التاريخ) (٥٩١/٢).

ئەسپەکەی و بەشىكىش بۆ خاوهندەكەي، بۆ پىادەش بەشىكى دانا. لە غەزاي بەنى قورھىظەدا موسولمانان سى و شەش ئەسپسواريان لهگەلدا بۇو، ئەمەش يەكەم جاربۇو كە دەستكەوت بەشكىرىن پىوانەت تىدا ئەنجامدرا بىت وپىنج يەكى ليجياكرايەوە بۇ (بىت اماڭ) بەھەمان شىۋەت پېشىو هەرودك لەئەوەو پېش پیغەمبەرى خواز بەرپىو شويىنى تايىبەت دابەشىدەكىرد ئەو رپىو شويىنەشمان لە غەزوەكەندا باسکىرد، پاشان پیغەمبەرى خواز زن و مندالەكانى بەنى قورھىظەي بەسەعدى كورى زىدى ئەنصارى لەبەنى عەبدولئەشەھەلدا نارد بۇ خاكى نەجد تالەئەوەيدا بىانفروشىت و پارەكەشيان چەك و ئەسپى جەنگى پېبىرىت)^(۲۹۸).

ئىمامى شافعى دەھەرمويت: پیغەمبەرى خواز زن و مندالى بەنى قورھىظەي گرت و بە موشرىكەكانى فرۇشتىن، جابرى كورپى عەبدورەحمان ئەبو شەھمى يەھودى كە پېرىئىنەك و مندالەكانى ھەبۇو ھەمووپيانى كې لە پیغەمبەرى خواز، پیغەمبەرى خواز ئەھەنەمەوە لەزۇنۇ مندالەكانىيان كەرىدە سى بەشەوە بەشىكى نارد بۇ (توھامە) بەشىكى ترىيش بۇ (نجد) و بەشىكى ترىيش بۇ رېڭاي شام بۇو، فرۇشتى بە ئەسپ و چەك و وشتى)^(۲۹۹).

مالۇ خانووەكانىشيان بۇوە مولىكى كۆچكىردووەكەن بەپىيارى يەكلاكەرەھەدە سەعدى كورپى موعاز لە حەميدى كورپى هيلاڭ دەھەرمويت: ((سەعدى كورپى موعاز فەرمانىيەت كە مالۇمۇلۇك خانووەكانىيان بۇ كۆچكەرەكەن بىت بىئەنەھەدە بىرىتە ئەنصارىيەكان ئەوانىش (واتە: ئەنصارىيەكان) سەرزەنلىكىنەك لەسەر ئەو بېيارە ئەۋىش بە كۆچكەرەكانى فەرمۇو: (من پېتىخۇش بۇو ئىتىو نەچەنەوە جىڭاي ئەوان و پېيوىسىتەن پېياننەبىت)^(۳۰۰). رەيحانە كچى عەمروى قورھىظى كەوتە بەشى پیغەمبەرى خواز موسولمان بۇو^(۳۰۱). بار و كوزەرانى موسولمانەكان پۇوى لەباشىكىرد بەھۆى فەتھىرىنى قەلەكەن بەنى قورھىظەوە هەرودك خاتۇو عائىشە دەھەرمويت: (ھەركەسەئىك قەسەتەن بۇ بکات لە باردى ئىتمەوە كە ئىمعە تىرمان

(۲۹۸) نفس المصدر السابق.

(۲۹۹) أنظر: (السنن الكبرى) للبيهقي (١٢٨/٩).

(۳۰۰) أخرجه: ابن سعد (٥٠٦/٢)، وقال الحافظ في (الفتح) (٥٢٦/٧): مرسل.

(۳۰۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٠٠/٣)، والطبرى (التاريخ) (٥٩٢/٢).

خواردوه له خورما ئهود درفتان له گەل دەکات، کاتىك پېغەمبەربى خواه فەتحى بەنى نەضير و قورھيظەى كرد ئەوسا ھەندىك خورماو رۇنە كەرەمان دەستكەوت^(۳۰۱).

ھەندىك له كۆچكىردووه‌کان ئەو باخچە دارخورما وشتانەي خواستبوويان له ئەنصارييەكان گەراندىيانەوه بۇيان لەبەر باشبوونى گۈزەرانىيان ھەروەك ئەنهس دەفەرمۇيت: (پياوىتك لە ئەنصارييەكان چەندىن دارخورماي لە زەوييەكەي خۇي بۇ پېغەمبەربى خواه دانابۇو ھەتا بەنى قورھيظە و نەضيرى فەتحىكەد و پاشان دەررووى لېكرايەوه ئەھەد كە كابرا پېيىبەخشىبۇو بۇي گەراندىدهو ئەنهس دەفەرمۇيت: من كەس و كارم فەرمانيانپېكىردم بچەمەت خزمەت پېغەمبەربى خواه و داواي ئەو شتانەي لېكەمەھەد كە كەسوڭارم داويانەتى ئەگەر ھەمۇوی نەكرا با ھەندىكيمان بدانەوه، پېغەمبەربى خواش ئەھەد دابۇويە ئوم ئەيمەن، من چۈومە خزمەت پېغەمبەربى خواه و ئەھەد پېدامەوه، ئىنجا دايىكى ئەيمەن ھاتەوه پۇشاكەكەي لە گەردنم ئالاند و فەرمۇوی: وەللاھى ئەوشتانەتان نادەمەوه دواي ئەھەد كە پېغەمبەربى خواه بە منى بەخشى، پېغەمبەربى خواش پېيى فەرمۇو: (ئەي دايىكى ئەيمەن ئەھەد واز لېبەينە ئەھەندە و ئەھەندە بۇ تۇ) وتى: نەخىر نايدەمەوه بەئەۋاتەي كە بىيىجە لەئەو ھېيج پەرسىراويىكىتىر نىيە، ھەر بەئەو جۇرە بۇي زىياد دەكىرد ئەويش ھەرواي دەفەرمۇو ھەتا پېغەمبەربى خواه دەئەھەندەي پېيىبەخشى ئىنجا رازىبۇو)^(۳۰۲).

پېغەمبەربى خواه لە پېنج يەك و بەشى تايىبەتى خۇي لە بەنى قورھيظە بەشى ھەمۇو ئەنصارييەكانى لىدا. ئەبۇ سەعىدى خودرى دەفەرمۇيت: (خەلکىك لەئەنصارييەكان لەكاتى فەتح كردى بەنى قورھيظەدا داوايان لە پېغەمبەربى خواه كەپەك كە پېيان بېھەخشىت)^(۳۰۳). ھەركەسىك لەئەوان داواي لېدەكەر پېيدەبەخشى ھەتا ھەرجى لەلای ھەبۇو تەواوبۇو ھېيجى نەما ئىنجا فەرمۇوی پېيان لەئەو كاتەدا كە ھەمۇو شتىكى بەدەستى خۇي بەخشى و ھېيجى بەدەستەوه نەما: ((مَا يَكُونُ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ لَا أَدْخِرُهُ عَنْكُمْ، وَإِنَّهُ مَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفَهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبَّرْهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ

(۳۰۲) أخرجه: ابن حبان (۶۸۴) وقال محققه: اسناده قوي.

(۳۰۳) أخرجه: البخاري (۴۱۲۰)، چاچي (۴۰۷۹) واللفظ له.

(۳۰۴) أخرجه: البزار (۳۷۵۲) وانظر: فتح الباري (۱۱) ۳۶۷.

الله، ولنْ تُعْطُوا عَطَاءً حَيْرًا وأوسعَ مِن الصَّرْبِ) ^(۳۰۵) واته: ((هەرجىيەك لە چاکەو خىر لەلام بىو بىت له نېيەم نەشاردووته وە، هەركەسىك خۆى بە پاکى راپگىرىت وە دەست لە شىتكە لېگىرىت كە ما فى ئەوي پىيە نېيە خودا بە پاکى رايىدەگىرىت، و هەر كەسىك دان بەخۆى دا بگىرىت و ئارامبگىرىت خودا ئارامگرو راوهستاوي دەكتات، هەركەسىك دەستەلگىرىت لەداواكىدى خەلک خودا دەولەمەندى دەكتات، هىچ بەخشىن و چاکەيەك نەبەخسراوه چاكتربىت لە ئارامگىرن)).

بەئەم جۇرەى باسکرا حوكى سەعدى كورى موعاز جىبىھەجىڭىرا بەسەر جولەكەكاني بەنى قورەيظە، ئەوه سزايدىكى دادپەر وەرانەيە بۇ هەركەسىك بىھەۋىت ناپاکى وستەم و پەيمانشىكىنى بكتات و خيانەت لە موسوٰلمانان بكتات و پاشقوليان لېگىرىت، گيانى خۆيان خستە بەرمەترسى كوشتن و مال و سامانيشيان دەستى بەسەردا گىراو ژن و مندالەكانيشيان كران بە كۆيلە لە پاداشتى كارەكانيان. بىاوانى بەنى قورەيظە تاوانبارى جەنگ بۇون چونكە پەيمانيان شكاند و هەليان وەشاندەوه و پالىاندایه لاي دووزمنەكانى خوا و پىغەمبەرى خوا و كەوتەنە وە كەوتەنە هاوكارى و يارمەتىدانيان لە گۇرەپانى ئەو جەنگەي كە هەلگىرسابوو بە فيتى ئەوان لە نىوان موسوٰلمانەكان و ئەحزابدا، ئەو پەيمانشىكىنىيەيان ناپاکىيەكى گەورەبۇو كەھىج سزايدىكە هاوشان دادپەر وەرانەتەر نەبۇو لە كوشتن ئەوه هاوكات دەقاو دەقى شەرىعەت و رېسای خۆشيان بۇو: هەرودەك لە (سفیر التثنية) دا هاتووه: (كاتىك لە شارىك نزىك دەبىتەوه بۇئەوهى جەنگى تىدا بکەيت ئەوكات بانگىيانبىكە بۇ ئاشتى و دانووستان، ئەگەر وەلاميان دايەوه بۇ سولھىكىدىن ئەوه فەتحەدەكىرىت بۇت، هەممۇو ئەو خەلکەي تىدايە دەبىتە ئىزىز دەستە تۇ و ھۆگرت دەبن و دەبنە كۆيلە تۇ، وەئەگەر ئاشتەواييان لەگەن نەكەدىت وەجەنگىيان لەگەن كەدىت ئەوه گەمارۋيان بىدە ئەگەر پەروردەگارت دەسەلاتى پىيدا ئەوه هەممۇو نىرىنەكانيان بە شمشىرى سەربىرە بکۈزە، ژن و مندال و مەرو مالاتىشيان هەرچى لەناو شارەكەشياندایه هەممۇو دەستكەوتى خۇتە، تۇش لە غەنئىمە دەستكەوتى دووزمنەكان دەخۇيت كە پەروردەگارت بەھىز و دەستەلاتى ئەوهى پىبەخشىت) ^(۳۰۶).

(۳۰۵) أخرجه: البخاري (٦٤٧٠).

(۳۰۶) أنظر: (السيرة) للندوي ص: ٢٦٣.

کۆچیدوای سەعدی کورپی موعاڑ

لهئەمهو پىش باسمانكىرد كە سەعدى كورپی مەعاڑ بەھۆى تىرى يەكتىك لە موشريکەكانەوه شانىپېتىكراو بىرىنداربۇو بەسەختى، پىغەمبەرى خوا عَلَّهُ داخىكىرد و خويىنى بىرىنەكەى وەستايەوه، وەسەعدىش لە خوا پاراپەيەوه كە بىھىلىتەوه و نەمرىتەت هەتا چاوى رۇشىنەبىت بە رېسوا بۇونى بەنى قورەيظە، كاتىك كۆمەلى مۇشريکەكان رۇيىشتەوه و مەيدانيان چۈلگىرد، موسولمانان گەمارۋى قەللى ئەللى بەنى قورەيظەياندا بۇ دواجار جولەكەكان رازىبۇون كە بىتنەخوارەوه لەسەر ئەوهى سەعد عَلَّهُ حوكىيان بىكەت، چونكە سەعد ھاۋپەيمانيان بۇو لەسەر دەمى نەفامىدا ئەوان تكاييان واپۇو بەسۆز و بەزەپى بىت بەرامبەريان وچاڭەيان لەگەلەن بىكەت و ئاورپىكى پې بەزەپىان لېيداتەوه ئەوان نەياندەزانى لە ھەممۇ دروستكراوهكەنلى خواي گەورە زىاتر رقى لييانە و تۈرەيە لمبەر ئەوهى باودەدارىكى راستەقىنە بۇو، سەعدىيان هەتىنا لەناو ئەو دوارەى كە لەناو مزگەوتدا بەفەرمانى پىغەمبەرى خوا عَلَّهُ بۇي ھەلدرابۇو بۇ ئەوهى سەرى لېيدات و لە نزىكەوه ناگاي لېپىت. ھينيايان بۇلای بەنى قورەيظە و فەرمانىكىرد بەكوشتنى پىباوه چەك ھەلگەرەكانيان وە بە دىلگىرنى ژن و مندلەكانيان، بەئەمەش خواي گەورە چاوى رۇونكىرددەو و شىفای دلۇدمروونىدا بە ئەو رېسواپىيەى كە بەسەر بەنى قورەيظە داهىتىنَا وبەچاوى خۆى بىنى، پاشان گەپەيەوه بۇ ناو رەشمەلەكەى لەناو مزگەوتى مەدىنە و نزايكىد و پاراپەيەوه لە خوا كەبىرىنەكەى دووچارى خويىن بەربۇون بىكەت بۇ ئەوهى پەلەي شەھىدى پېپەخشرىت خواي گەورە نزاكەى گيراكىرد و بىرىنەكەى كولايەوه و خويىنى لەئەو شەهدەدا نەوهەستايەوه هەتا گىانى پاکى سپارد (٣٠٧).

ئەم رۇداوهى كۆچىدوايى سەعد عَلَّهُ لە چەندىن گىرانەوهدا ھاتووه ھەرىيەكەيان لايەنېك لە لايەنەكانى رۇداوهكەى باسکردووه دواى كۆكردنەوه و پېتكىستنى رۇداوهكە تەواو رۇون و ئاشكرا دەبىت بەئەم شىۋىدە خوارەوەدە:

لە خاتوو عائىشە عَلَّهُ دەفەرمۇيىت: ([سەعد عَلَّهُ لەغەزاي خەندەق دا شانى بەتىر پېكرا شادەمارى شانى گرتىبوو. پىغەمبەرى خواش عَلَّهُ دوارىتىكى لەناو مزگەوتدا

.(٣٠٧) أنظر: (البداية) (البن كثیر) (١٢٧/٤).

بۇ ھەلدا [كە پېيىدەوترا خىمەى (رفيىدة)] بۇ نومۇسى سەردىنىيېكەت و لهنزيكەوه ئاگادارى بىت)^(۳۰۸). [زوفەيدە ئەسلەمى ئەو ئافرەته بۇو كەتىمارى بىرىندارەكانى دەكىد پېغەمبەربى خواهى هەركاتىك بەلاي سەعدا تىيدەپەرى ئەگەر ئىوارە بۇوايە دەيىفەرمۇو: ئەم رۇقت چۈن بەسەر بىردى؟ ئەگەر بەيانى بۇوايە دەيىفەرمۇو: ئەمشەوت چۈن بەسەر بىردى؟ ئەويش دەنگوباسى خۆى پېددەوت]^(۳۰۹). لەكىرانەۋىدەكى تردا لە پياوېتى ئەنصارىيەوه دەلىت: (كاتىك سەعدى كورى موعاز لە بەنى قورەپىظە پېكراو گەرایەوه خويىنى دەستى يان شانى، بەربۇو ئەمە گەيشتەوه بە پېغەمبەربى خودا له گەل چەند كەسىك چۈون بۇ لاي و سەرى كرده سەر رانى فەرمۇو: ((اللَّهُمَّ إِنْ سَعَدًا قَدْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِكَ، وَصَدَقَ رُسُلَكَ وَقَضَى الَّذِي عَلَيْهِ، فَاقْبِلْ رُوحَهُ بِخَيْرٍ مَا تَقَبَّلَتْ بِهِ الْأَرْوَاحُ))^(۳۱۰). واتە: ((خوايە سەعد لەپىناوى رېگەى تۆدا جىهادى كردووه پېغەمبەرەتكەتى بەراست زانى، ئەو ئەركەى لەسەرىبۇو ئەنجامىدا توش رۆحەتكەى وەرگەر بە باشترين شىوازى رۆحەرگىتن)).

دواتر بىرىنەكمەى هەراسانىيىرىد بۇيە گواستىيەوه بۇ ناو كەسوڭارى خۆى لەناو مالەكانى خوييان لە عەبدولئەشەھەل^(۳۱۱). [پېغەمبەربى خواهى سەردىنى سەعدى دەكىد بۇئەوهى لهنزيكەوه ئاگادارىبىت و پىيى دەفەرمۇو: ((جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا مِنْ سَيِّدِ قَوْمٍ فَقَدْ صَدَقْتُ اللَّهَ مَا وَعَدْتُهُ وَاللَّهُ صَادِقُكَ مَا وَعَدَكَ)). واتە: ((خوايى گەورە بە باشترين شىوه پاداشتىباتوه ئەى گەورە و سەردارى ھۆزەكمەت، بەراستى تۆ لەئەو بەلەينەكە داتىبە خوا راستىكىد و بەجىتىھىنا، خوايى گەورەش بەراستى بەلەينى خۆى له گەل تۆدا دەباتە سەر^(۳۱۲))).

(۳۰۸) أخرجه: احمد (۵۶/۶)، والبخاري (۴۶۳)، ومسلم (۱۷۶۹).

(۳۰۹) أخرجه: احمد (الفضائل) (۱۴۸۹)، والبخاري (الادب المفرد) (۱۱۵۸)، والحاكم (۲۰۵/۳)، وابن سعد (۴۲۷/۳) واللفظ له، وصحح استناده الحافظ في (الاصابة) (۳۰۳/۴)، والشيخ الالباني في (الصحيحة) (۱۱۵۸) و (صحيح الادب المفرد) (۸۰۹).

(۳۱۰) أخرجه: احمد (فضائل الصحابة) (۱۴۹۹) وقال محققته: استناده صحيح.

(۳۱۱) أخرجه: ابن سعد (۴۲۷/۳)، وصححه الشيخ في (الصحيحة) (۱۱۵۸).

(۳۱۲) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۱۹۷۸۴) وقال محققته: استناده حسن مرسل، وابن سعد (۴۲۹/۳)، وقال ابراهيم العلي في (صحيف السيرة) (۴۶۸): رجاله ثقات.

کاتیک بپارادان له سهر به نی قورهیظه کوتایی پنهات سه عد گه رایه وه ناو خیمه که هی خوی [برینه که ش چاکبووه وه هه تا واپلهات ته نهای قه تمامه هی وه ک پوپوشیک پیوه مابوو له گیرانه وهی که تردا برینه که هی به نهندازه دنکه نوکیک مابوو^(۳۱۳). [پاشان سه عد گه وته نزادرکن و پارانه وه له خوا و فه رموموی: (خواهیه گیان تو ده زانی هیج که سیک نییه له من زیاتر پیجخوش بیت له پینا وی تؤدا جیهاد بکات له گه لخه لکیک که پیغامبره که تیان به دره خستو وهه وه له شاری خوی وده ریان ناوه شه ریان له گه لبهر پاکردووه و نه وهی بویان کرابیت به رامبری در یغیانه کردووه، ئهی خواهیه من واي بو ده چم که جه نگردن له نیوان [ئیمه و ئه واندا کوتایی پنهاتووه و نه ماوه]. ئه گه ر جه نگیک ماوه له گه لبهر قورهیش ئه وه بمھیل وه تاکو جیهاد بکه م له دزیان، و هئه گه ر جه نگ له نیوانیشمان کوتایی پنهاتووه ئه وا برینه که م بکولینه وه و بیکه ره هوی مردم نم [ئه وه بوو هه ر له ئه و شه وهدا]^(۳۱۴) برینه که هی کولا وه و خوینی به ربوو^(۳۱۵). [ئه وه له ئه و شه وهدا راکشا بووه و که س پینه زانی بوو برینه که شی خوینی لینه و هستا هه تا کوچی دوایی کرد ببوو^(۳۱۶).

[خوینی برینه که هی رؤیشتبوو تا چوو بووه ناو خیمه که هی ته نیشتیان که روفه یده تیدابوو، ئه ویش فه رموموی: ئهی خه لکی ناو ئه و خیمه یه ئهی خه لکی ناو ئه و خیمه یه ئه وه چیه لای ئیوه دیته خواره وه بو لامان؟ ته ماشایان کرد ئه وه خوینی برینه که هی سه عده به ربوبه دوا جار گیانی سپارد^(۳۱۷). کاتیک خور ناوابوو پیغامبری خواه [نووست جوبرائیل اللہ علیہ السلام] هاته خزمتی.... فه رموموی: ئه وه کن بوو له ئومه ته که ت ئه مشه و کوچی دوایی کرد ده رگا کانی ئاسمانی بو خرایه سه ریشت و عه رشی خواي بو هاته له رزین]^(۳۱۸). وه خه لکی ئاسمان به مردن که هی

(۳۱۳) أخرجه: احمد بن حماد (۱۴۱/۶)، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محقق: حسن، وقال ابن كثير (البداية) (۱۲۲/۴): اسناده جيد، وقال الحافظ في (الفتح) (۱/۲۷۴): اسناده صحيح، وحسن الشیخ الالباني في (الصحيحة) (۶۷).

(۳۱۴) أخرجه: البخاري (۱۱۷)، ومسلم (۱۷۶۹)، وابو داود (۴۰۸۰)، والنسائي (۴۰/۲).

(۳۱۵) في رواية حميد بن هلال قال: انه مرت عنز وهو مضطجع فاصاب ظلفها موضع الجرح فانفجر حتى مات. اخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۲۷/۲) وهي رواية مرسلة.

(۳۱۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۳۲۷) عن عروة، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۵۶): مرسلا وفيه ابن لهيعة.

(۳۱۷) أخرجه: البخاري (۱۱۷)، ومسلم (۱۷۶۹)، وابو داود (۴۰۸۰)، والنسائي (۴۰/۲).

(۳۱۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۰/۶/۳) والبيهقي (الدلائل) (۴/۲۹).

گهشانهوه! فرموموی: ((به دلنيا ييه وه ئه وه ده بىت سەعد بىت چونكە ئە و نئيوا رە حالى پەريشانبوو))^(٣١٩). [پىغەمبەرى خوا تەشىرىفي هىنما هەر وەك جبراينىل
الله: پرسىارى كربوو] فرموموی: ((سەعد چى بەسەر هاتووە؟)) فرمومويان ئە و
پىغەمبەرى خوا ئە و گيانىسپارد، [كەسوکارەكەي هاتن ھەلىانگرت وبردىانهوه] بۇ
ناو مال و حالى خۆيان، پاشان پىغەمبەرى خوا نويزى بەيانى ئەنجامدا ارۋىشت
و ئىيمەش لە خزمەتىدا دەرچۈوبىن زۆر بە گورجى و خىرايى ھەنگاوى دەنا ھەتا
ھەمۆلاكانى نەعلەكانى بچىپ، وە عەبا كانمان لەشان كەوتە خوارەوه، ھاودلان سكارلاى
ئەھەيان بىردى خزمەتى و فرمومويان: ئەي پىغەمبەرى خوا ماندووت كردىن بە
رۇيىشتەنە خېراكەت؟ لە وەلام دا فرموموی: ((إِنِّي أَخَافُ أَنْ تَسْقَنَا الْمَلَائِكَةُ إِلَيْهِ فَتَغْسِلُنَّ
غَسْلَتْ حَنْظَلَةً)) واتە: ((لەئە وە دەترىسم فريشتنەكان زوتى لە ئىيمە بگەنە لاي و بىشۇن
ھەروەك حەنۋەلەيان شۇرد)). (حەنۋەلەي كۈرى ئەبۇ عامىر لە ھەزارى
ئوحود شەھيدكرا جەنابەتى لەسەر بۇو بويە فريشتنەكان شۇردىيان).

که پیغه مبه ری خواه که یشته مالی سه عد بینی شور در اب و دایکی بؤی ده گریا و دهیفه رموو: ئه دایکت نه زی سه عد ئه خاوه نه به ردى و جو امیری و کولنه دان. پیغه مبه ری خواه فرموموی: ((کُلَّ نَائِحَةٍ تَكْذِبُ إِلَّا أَمْ سَعْدٌ)) (۲۴۰) واته: ((هه موو شیوون

^{٣١٩} أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٧٩٥٢) وقال محققه: استناده حسن مرسل، وابن سعد (٤٢٣/٣)، وأحمد (الفضائل) (١٤٨٩)، والحاكم (٢٠٥/٣).

(٣٢٠) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٤٢٧/٣)، وصححه الشيخ الابناني في (الصحيحه) (١١٥٨). له **گیرانه وهیه** کی تردا نہ سمائی کچی یہ زید دھفرویت: [ما خرج بجنازة سعد صاحت امہ فقال لها رسول الله ﷺ ((لا يرقا دمعك وينذهب حزنک فان ابنک اول من ضحك الله له وأهتز له العرش))] واته: (کاتیک تمرنی سہ عدیان برد دایکی هاواری لن هملاسا بهکوں بوی دھگریا پتغہمبهری خودا ﷺ پئی فرمومو: ((خمفہتی بو مہ خو و فرمیستکت بسرہ کورہکت یہ کم کمسه کے خودای گھورہ بهرویہوہ پیکھنیوہ و عمرشی بوی هاتوقتہ لہرزین))..... وهو حديث ضعيف أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٢٩٨٤)، واحمد (٢٧٥٨) وقال محققه: استاده ضعيف واحمد (الفضائل) (١٥٠٠)، والطبراني (الکبیر) (٥٣٤٤)، والحاکم (٢٠٦/٣) وصححه ووافقة الذهبي، وابن خزيمة (التوحيد) (٥٠٨) وقال محققه: استاده ضعيف، وابن ابي حاتم (السنۃ) (٥٩٩) وقال محققه الشيخ الابناني: استاده ضعيف. له **گیرانه وهیه** تردا پتغہمبهر ﷺ فرموموی بهدایکی سعد پلذین: ((لتزیدي على هذا كان والله ما علمت حازماً وفي امر الله قويأ)) ((لم فهو زياتر مدلن ولذلاهي لم فهو کونله دمرتو راسترم له **جیہے حقیقی** کردنی فرمانی خودا نہیں یوہ) اخرجه: الطرافی (٢٠٨٧)، وقال

و لا واندنه و مهیهک بُو مردوو درؤیه تمنها لا واندنه و مهیهک دایکی سهعد نه بیت)). [له چهندین گیرانه و هدا نه و به رچاو ده کمه ویت که پیغمه‌بهری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ له گهه ل ته رمه که هی گهه راهه و مهیهک مزگه ووت ز خوی و ها وه لانی نویزیان له سهه کرد ووهه، [خاتوو عائیشہ ده فهه رهه ویت: پیغمه‌بهری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ له سهه ته رمه که هی ئاماده بهو سویت بدهه وزاته هی گیانی منی بدهسته من گریانی ئه بوبه کر و عومه رم لیکجیا ده کرده وهه ئه وان هه رو دهک نه و ئایه تهی خودابوون که ده فهه رهه ویت: رَحْمَةً يَنْهَمْ (الفتح) پیغمه‌بهری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ کاتیک خه فهه تیکی ده بهو ریشی خوی ده گرت)).

نه نه س ده فهه رهه ویت: [پیغمه‌بهری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ له نه و کاته دا که ته رمی سه عدیان دانا بهو فهه رهه وی: ((اَهْتَرَ عَرْشَ الرَّحْمَنِ لِمَوْتٍ سَعْدِ بْنِ مَعَاذٍ)) (۳۲۲) واته: ((عه رشی خوای به خشنده هاته له رزین بُو مردنی سه عدی کوری مو عاذ))). دوور وه کان دهستیان گرت بهو به ته رمه که هی سه عد کاتیک هه لیان گرت بهو و تیان: سه عد له بھر نه و حوكمه که له باره هی به نی قوره میظه وه دابووی ئا وھایه، و تیان: ئای چهند سوکه؟ نه و تانه یان گهی شته وه به پیغمه‌بهری خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فهه رهه وی: ((لَا إِنَّمَا كَانَتْ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ مَعَهُمْ)) (۳۲۳) واته: ((نا نه وه له بھر نه و مهیه که فریشته کان له گه لیان دا هه لیان گرت ووهه)). له گیرانه و مهیه کی تردا: ((وَلَكِنَ الْمَلَائِكَةُ تَحْمِلُهُ)) واته: ((بِهِلَامْ فَرِيشَتَهُ کان هه لیان

الحافظ (الاصابة) (۳۸/۲): اسناده ضعیف.

(۳۲۱) أخرجه: احمد (۲۵۰۹۷) وقال محقق: حسن، وابن جبان (۷۰۲۸) وقال محقق: حسن، وحسن الشیخ الالباني في (الصحیحة) (۶۷). له گیرانه و مهیه کی تردا له خاتوو عائیشہ وه ده فهه رهه ویت: (ان رسول الله بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ کان اذا اهمه شیء اخذ بلحیته..) واته: ((که پیغمه‌بهری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ حمیتکی هه بواهیه له سهه شتیک پیشی موباره کی ده گرت)). أخرجه: البخاری (۳۲۴۸)، ومسلم (۲۴۶۹)، وابن جبان (۶۴۳۹). له گیرانه و مهیه کی تردا عائیشہ ده فهه رهه ویت: (کان رسول الله بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اذا اشتد وجده اکثر من مس لعیته الكربلة) واته: ((پیغمه‌بهری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ که حمیتکی له سهه شتیک زیادی ده گرد زیاتر دهستی له پیشی موباره کی ده دا)) اخرجه: ابو الشیخ (اخلاق النبی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ) رقم (۱۰۷) وقال محقق: حسن الاسناد، وكذا قال الحافظ العراقي في

تغیریج الاحیاء (۳۷۸/۲): اسناده حسن.

(۳۲۲) أخرجه: البخاري (۳۸۳).

(۳۲۳) أخرجه: احمد (۲۳۴/۲)، ومسلم (۲۴۶۷)، وابن ماجة (۱۰/۱)، والترمذی (۳۸۴۹)، والحاکم (۲۰۷/۲)، وابن جبان (۷۰۳۰-۷۰۲۹) وقال محقق: حدیث صحیح، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح الترمذی) (۳۰۲۴)، و (الصحیحة) (۱۴۹/۳).

گرتبوو) (۳۴۴). [...] خەلکە کە فەرمۇویان: ئەم پیغەمبەربى خواه هېج تەرمىکمان
ھەلنىڭ گرتتووە سوكتىرىپىت بەلامانەوە لە تەرمى سەعد ؟ پیغەمبەربى خواه
فەرمۇوى: ((مَا يَمْنَعُ أَنْ يَخْفِي وَقَدْ هَبَطَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ كَذَا وَكَذَا، تُمْ يَهْبِطُوا قَبْلَ يَوْمِهِمْ، فَذَهَبُوا
مَعَكُمْ)) (۳۴۵) واتە: ((تەرمەکەی بۇ كىشى سوگنەبىت لە كاتىكدا ئەوهندە و ئەوهندە
فرىشته دابەزىيون كە پىشىر ئەوهندە دانەبەزىيون ئەوان لە گەلتان ھەلبانگرتووە)).
[جابر ؛ دەفەرمۇيت]: (كاتىك پیغەمبەربى خواه نويزى لە سەر كرد و ئىيمەش
دواڭر خستمانە گۈرەكەيەوە و خۆلمانكىرە سەر و رېكمانخىست بۇ ماوەيەكى درېز
پیغەمبەربى خواه (سُبْحَانَ اللَّهِ) و تەلەكەش و تيانەوە پاشان (اللَّهُ أَكْبَرُ)
فەرمۇو خەلکەش و تيانەوە ئىنجا و تيان: ئەم پیغەمبەربى خواه بۆچى لەئەو
كاتەدا (سُبْحَانَ اللَّهِ) و تەلەكەش و تيانەوە ئىنجا و تيان: ((لَقَدْ تَضَايِقَ عَلَى هَذَا الْعَبْدِ الصَّالِحِ قَبْرَ حَتَّى فَرَجَ اللَّهُ
عَنْهُ)) واتە: ((كۆرەكە تەسکۈبۈو وە لە سەر ئەو بەندە صالحە و گۆرەوشاردرە ھەتا
خواى گەورە دەررووى لېكىرىدەوە)) (۳۴۶).

لە گىرانەوەيەكى تردا فەرمۇوى: ((هذا (الرجل الصالح) الَّذِي تَعَرَّكَ لَهُ الْعَرْشُ، وَفُتَحْتَ
لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَشَهَدَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، لَقَدْ صُمِّمَ، ثُمَّ فُرِّجَ عَنْهُ)) (۳۴۷)
واتە: ((ئەو بەندە چاڭە خواه چاڭە عەرش بۇي ھاتە لە رزىن و دەركاكانى ئاسمانى بۇ
خرايىە سەرپىشت و حەفتا ھەزار فرىشته ئامادەي بەرىتكىرىدى تەرمەکەي بۇون، گۆرە
وشارىك درا چۈن گۆرە و شارىك پاشان دەررووى لېكىرىيەوە و رىزگارىيىو)).

لە گىرانەوەيەكى تردا فەرمۇوى: ((لَقَدْ نَزَّلَ لِمَوْتِ سَعْدٍ بْنِ مُعَاذٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ مَا
وَطَّئُوا الْأَرْضَ قَبْلَهَا وَقَالَ حِينَ دُفِنَ: سُبْحَانَ اللَّهِ تَوَى انْفَلَتْ أَحَدٌ مِنْ ضَعْطَةِ الْقَبْرِ لَانْفَلَتْ مِنْهَا سَعْدٌ

(۳۴۴) أخرجه: احمد (۲۳۴/۶)، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حسن، وحسنہ الشیخ الالباني في (الصحيحة) (۱۷).

(۳۴۵) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۴۲۷/۳)، وصححه الشیخ الالباني في (الصحيحة) (۱۱۰۸).

(۳۴۶) أخرجه: احمد (۱۵۰۲۹) وقال محققه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۵۳۴۶)، والحاكم (۲۰۶/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۹/۴) وفي (الثبات عذاب القبر) (۱۱۳).

(۳۴۷) أخرجه: احمد (۳۲۷/۳)، والنمساني (۱۰۰/۴)، وابن حبان (۷۰۳۳)؛ وقال محققه: اسناده حسن، والحاكم (۲۰۶/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۲۸/۴)، وابن سعد (۴۳۰/۲)، والبزار (۳۶۹۸)، وقال ابن كثير (البداية) (۱۱۸/۴)؛ رواه البزار واسناده جيد، وحسنہ الشیخ الالباني في (الصحيحة) (۳۳۴۸)، وقال الشیخ مقبل في (الصحيح المستند) (۷۸)؛ اسناده صحيح على شرط مسلم.

وَقَدْ ضِمْ صَمَّةً ثُمَّ أَفْرَجَ عَنْهُ^(٣٤٨) وَاتَّهُ: ((بُو مَرْدَنْ وَبِهِرِيْكَرْدَنْيْ سَهْعَدِيْ كُورِيْ مَوْعِدَزْ حَهْفَتَا هَهْزَارْ فَرِيشَتَهْ ئَامَادَهْ بَوْوَنْ بَهْرَ لَهْئَهْ وَبِيَانْ لَهْسَهْرَ زَهْوَيْ دَانَهْنَابَوْوَ)) وَهْ لَهْ كَاتِيْ شَارِدَنَهْ وَهِيْ تَمَرْمَهْ كَهْيَا فَهَرْمَوْوِيْ: (سُبْخَانَ اللَّهِ) نَهْگَهْرَ كَهْسِيْكَ لَهْ كَوْرِهْوَشَارِيْ كَوْرِرْ رِزْگَارِيْبَوَايِهْ نَهْوَهْ سَهْعَدْ رِزْگَارِيْدَهْبَوْوَهْ كَوْشِينْ وَ كَوْرِهْوَشَارِيْكَ دَرَا جَوْنْ كَوْرِهْوَشَارِيْكَ پَاشَانْ رِزْگَارِيْبَوْوَ)).

هەروەھا لەگىرەنەوەيەكى تردا پىغەمبەری خوا دەفەرمۇيت: ((كۆر گوشىن و گۆپەر ۋەشارىك ھەيە نەگەر كەسىك لىي رىزگاربۇوايە نەھە سەعدى كۆر گۈۋەزدە دەفەرمۇيت: (رىزگارىدەبۇو لىي)^(٣٤٩)).

محمدى كۆر ۋەھەبىل دەفەرمۇيت: «پىاوىك چىڭىك خۆلى لەسەر گۆپى سەعەد ھەلگرت نەھە رۆزە، دواتر كەرىدە و بىنى بۆتە مىسىك»^(٣٥٠).

بەئەو جۆرە سەعدى كۆر گۈۋەزدە گىانى پاکى سپارد، لە دەستدانى نەھە كۆسپىكى گەورەبۇو بۇ سەر موسولمانەكان، خاتوو عائىشە دەفەرمۇيت: هېيج كەسىك لە دەستان و كۆچىدوايىھەكەي لە دواي پىغەمبەری خوا و دوو ھاوهەكەي ياخود يەكىكىيان نەھەندە كۆسپىكى گەورە نەبۇو كە موسولمانان دووجارى كۆسپىكى دالىھەزىن بکات بەتهنەها سەعدى كۆر گۈۋەزدە نەبىت^(٣٥١). وە پىغەمبەری خوا ھەوالى داودتە موسولمانان بەھەندىك لەئەو شتانەي كە خواي گەورە بە سەعدى كۆر گۈۋەزدە بە خشىوھ لەبەھەشتى پېنزاو نىعەمەتدا. بەرائى كۆر گۈۋەزدە عازب دەفەرمۇيت: [جلىيکى ئاورىشىمى بەدىيارى بۇ پىغەمبەری خوا ھەنابۇو ھاوهەلەنىش

(٣٢٨) أخرجه: البزار (٢٦٩٨)، وقال ابن كثير (البداية) (١٢٨/٣): استناده جيد، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحة) (٣٣٤٥): استناده جيد.

(٣٢٩) أخرجه: احمد (٥٥٦)، والنسائي (٤/١٠٠)، وابن حبان (٣١١٢) وقال محققه: استناده صحيح، وقال ابن كثير (البداية) (١٢٨/٤): استناده صحيح على شرطهما، وقال الحافظ العراقي (الاحياء) (٤/٤٨٧): رواه احمد واستناده جيد، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحة) (١٦٩٤): استناده صحيح.

(٣٣٠) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٧٥/٢٠)، وايو نعيم (المعرفة) (٦٩٧)، وابن سعد (٤٣١/٣)، واحمد (الفضائل) (١٤٩٤)، وقال السيوطي (كتن العمال) (٣٧٠٩٠): سندھ صحيح.

(٣٣١) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٧٤/٢٠) وقال محققه: استناده حسن - أورده بنفس الاستناد كل من: احمد (الفضائل) (١٤٩٣)، وابن سعد (الطبقات) (٤٣٣/٢).

دهستیان لیدهداو سه‌ریان لیس‌ور مابوو له بهر نهرم و نیانیبه‌که‌ی پیغمه‌بری خواهی فه‌رمووی: ((لَمَنَادِيلْ سَعِدٌ بْنُ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَتَيْنُ مِنْ هَذَا، أَوْ خَيْرٌ مِنْ هَذَا)) واته: ((دهسته سره‌که‌ی سه‌عدی کوری مواعذ له به‌هه‌شتدا له‌نه‌وه باستر و نهرمتره))^(۳۳۰).

پاشماوهی رپوداوه‌کانی غه‌زای خه‌نده‌ق

۱- هاووسه‌رگیری پیغمه‌بری خواهی له‌گه‌ل خاتوو زهینه‌بی کچی
جه‌حش^(۳۳۱):

خواهی گه‌وره ویستی له‌سهر نه‌وه‌بوو جیاوازی چینایه‌تی و خونه‌ریتی به کورکردن که له نه‌ریته باوه‌کانی سه‌ردمه‌ی نه‌فامی بوون، له‌دل و دهروونی خه‌لکیدا جیگیربوو بوون هه‌ل بووه‌شینیت‌وه نه‌یه‌تیلت. په‌یوه‌ندی ڏن و میردایه‌تی نیوان زهینه‌بی کچی جه‌حش و زهیدی کوری حاریشه^(۳۳۲) زور خراب بوو به‌تایه‌تی زهینه‌ب خوی به‌شایسته‌ی زهید نه‌دهزانی، زهید هاته خزمه‌ت پیغمه‌بری خواهی فه‌رمانیپیکرد که‌دهستبه‌رداری خوی له‌گه‌ل زهینه‌ب له‌لا‌اسکرد، پیغمه‌بری خواهی فه‌رمانیپیکرد که‌دهستبه‌رداری هاووسه‌رگه‌ی نه‌بیت پشوو دریث و ئارامگربیت و له‌خودا بترسیت له‌سهر نه‌و گرفتanhی دینه ریگای، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا تاده‌هات په‌یوه‌ندی نیوانیان خراپتردمبوو هه‌تا گه‌یشته نه‌و نه‌ندازه‌یه که‌لیک‌جیا‌بینه‌وه کاتیک زهید هاووسه‌رگه‌ی ته‌لاقدا ماوهی چوار مانگ و ده رؤژی به‌سهردا تیپه‌ری خواهی گه‌وره له‌سهووی حه‌وت ناسمانه‌وه له پیغمه‌بری خواهی ماره‌کرد هه‌روهک و ده‌فره‌رمویت: ﴿...فَلَمَّا فَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرَا رَوْحَنَكُهَا لَكَنَّ لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِ حَجَّ فِي أَرْجَعِ أَدْعَاهُمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرَا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولاً﴾^(۳۳۳) (الأحزاب)

واته: [...] کاتیک زهید بیزار بوو له زهینه‌ب و پیویستی پینه‌ما و جیابوونه‌وه نیمه زهینه‌بمان له تو ماره‌کرد بُو نه‌وه‌ی هیچ شه‌رمه‌زاریه‌ک بُو ئیمانداران دروستنه‌بیت له هینانی هاووسه‌رانی به‌ناو کوریان هه‌میشه فه‌رمانی خوا جیبه‌جی‌کراوه) پیشتر به‌زهیدیان^(۳۳۴) دهوت زهیدی کوری محمد^(۳۳۵) چونکه له مالی نه‌و دا گه‌وره بووبوو هه‌تاکو نه‌و ئایه‌ته هاته خواره‌وه که خودا ده‌فره‌رمویت: ﴿أَدْعُهُمْ لِأَبَآئِهِمْ هُوَ

(۳۳۲) آخرجه: البخاری (۳۲۶۸)، و مسلم (۲۴۶۹).

(۳۳۳) آخرجه: البخاری (۴۷۸۲).

أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنَّمَا تَعْلَمُوا أَبَاءَهُمْ فَإِلَّا هُمْ مَوَالِيْكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُمْ يَهُ، وَلَكِنَّ مَا تَعْمَدُتْ فَلُؤْلُوكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦﴾ (الأحزاب) وَاتَّه: [إنه]
کورانه بهناوی باوکی خویانه وه ناویان بهرن و بانگیانکهنه، ئهوه پەسەندە لای
خوا ئەگەر باوکیانتان نەدەناسى خۆ برای دینیتاشن سەر بەئیوهن و له ئیوهن
(ئەگەر دوور لە سوکایهتى) ھەلەيەكتانکرد ئهوه قەیناكە، بەلام ئەگەر لەدىتاندا
نېيەتىكى ناپاکەھەبىت بۇ سوکایهتى پېكىرىنىان ئهوه لىپرسىنەوەدى دەبىت ھەمېشە
وبەردىۋامىش خوا لىخۇشبوو و مىھەبانە، ئەو ھاوسەرگىرىيەھە پېغەمبەر ﷺ
لەگەن خاتوو زەينب لەدواى غەزاي بەنى قورەيظە بۇو لەسائى پېنجهەمى كۆچى
بەرپاى زۇرىنەي زانىيان (٣٣)، لەكاتى گواستنەوەكەيدا پېغەمبەرى خودا ﷺ نان و
چىشتىكى زۇرى ئاماھەكىد و مىواندارىيەكى گەورە بۇ ئهوه سازکرد بەشىۋەيەكى
شايسىتە.

هروهک ئەنەس دەفھەرمویت: (پىغەمبەرى خودام نەبىنوه نان و چىشتى شايى بۇ ھېيج كام لە ھاوسەرەكانى ئامادەبکات وەك ئەھۋى بۇ زەينەبى ئامادەكىد. وەلىمەي زەينەبى بە مەرىڭ ساز كرد) (٣٣٥).

ئەو ھاوسمەركىرىيە شانازى يو ستابىشىكى جوان بۇو بۇ خاتتو زەينەب ^{ئەنەن} ئەو
ھەمەو كات شانازى بەسەر ھاوسمەركانى ترەوە دەكرد بەئەو ھاوسمەگىرىيە پېرۋۆزەي،
ئەنەس ^{ئەنەن} دەفەرمۇيت: (خاتتو زەينەب ^{ئەنەن} شانازى دەكرد بەسەر ھاوسمەركانى
تىرى پېغەمبەرەوە ^{ئەنەن} دەفەرمۇو: ئىيە كەسوڭارتان مارەيانېرىيون من خوداي گەورە
مارەيېرىيۇم لە پېغەمبەر ^{ئەنەن} لەسەر رۇوي حەوت ئاسمانى كانەوە) ^(٣٣٦). ھەر بەئەو بۇنى
پېرۋۆزەشەو ئايەتەكانى حىجاب دابەزىن ھەروەك ئەنەس ^{ئەنەن} ^(٣٣٧) دەفەرمۇيت: (من
لەھەمەو خەلگى زاناترەم و دەزانم كەي حىجاب دابەزى... پېغەمبەرى خودا ^{ئەنەن}
زەينەبى كچى جەحشى گواستەوە، رۇزى گواستنەوە كەي لە شارى مەدىنە بۇو، لەدواي
ئەوەي خۇر يەرزىووھە خەلگى بانگەپشتى خواردنى ژىنگواستنەوە كرد، پېغەمبەرى

^{٣٣٤} انظر : (البداية والنهاية) (٤/١٤٧).

(٢٣٥) أخرجه: البخاري (٥١٦٨)، ومسلم (١٤٢٨).

(٣٣٦) أخر جه: السخاري (٤٧٢٠).

آخرجه: البخاري (٣٣٧).

خودا دانیشت و خله‌کهش له خزمه‌تیدا دانیشتون و خله‌کهه هه‌لنه‌ستان، هه‌تاکو پیغه‌مبه‌ری خودا هه‌لنه‌ستا دواتر رویشت، منیش له خزمه‌تیدا رویشم هه‌تاکو گه‌یشه بهر دهرگای ژووره‌کهی خاتوو عائیشه پاشان گومانیوابرد که خله‌کهه رویشتوون، ئینجا گه‌رایه‌وه منیش له خزمه‌تیدا گه‌رامه‌وه، که‌چی ئه‌وان له شوینی خویان دانیشتبوونه‌وه، دووباره ته‌شریفی گه‌رایه‌وه هه‌تاکو گه‌یشه‌وه ژووره‌کهی خاتوو عائیشه منیش له خزمه‌تیدابووم، دواتر گه‌رایه‌وه منیش گه‌رامه‌وه له خزمه‌تیدا ئه‌مجاره بینم هه‌ستابوون، پیغه‌مبه‌ر له‌نیوان من و خویدا په‌ناگه‌یه‌کی دانا خودای گه‌ورهش ئایه‌ته‌کانی حیجابی دابه‌زاند سه‌ری) (۳۲۸).

۲- کوشتني ئەبو رافیع سەلامى كورى ئەبو حەقيق

ئەبو راپیع سەلامى كورى ئەبو حەقىق يەكىڭ بۇو لەسەرگىرە جولەكەكانى بەنى نەضىركە پېغەمبەرى خوا دوورى خىستبۇونەوە لەشارى مەدىنە لە دواي ئەوهى پەيمانى خۆيان شىكىند لەكەل موسوٰلمانەكاندا، وە لەدواي ئەوهى ئىبۇ ئەبو حەقىق لەكەل سەرگىرە ناودارەكانى ترى بەنى نەضىر پۇيىشتن بەرەو شارى خەبىر و لەئەۋى ئالدەيىاندان و پېشىتوانىان لېكىردىن ئەو لەئەۋىدا نىشتەجىنى قەللايەكى تايىبەت بەخۇى بۇو. سەرگىرەكانى بەنۇ نەضىر بەرەدەوام چاوهەرى دەرفەتىكى كۈنچاوجۇون بۇ تۆلە سەندىھەوە لەمۇسۇلمانەكان و ناواتىان دووبارە گەرانەوە بۇو بۇ شارى مەدىنە، بەلام ئەوان بەتهنەا نەياندەتوانى بەئەوكارە ھەلبىستن بۇيە كەوتتە دروستكىرنى پەيوەندى بەربلاو و نويىنەرى خۆيان بەھەمۇو لايەكدا بىلاوگىرەدەوە تا بەرەيەكى گەورە و بەھىز پېكىھېنن لەكەل سەرجم عەرەبەكاندا بەممەبەستى پەلاماردانى موسوٰلمانەكان لەشارى مەدىنەدا، ئەم تاوانبارش (سەلامى كورى ئەبو حەقىق) رۇلىكى گەورەيە بۇو لەپېكىھېنانى بەرەيەكى گەورە لەھۆزەكانى غەطەفان و ھاپىيەمانەكانيان لەناوچەى نەجىدا، وەك عوروھى كورى زوبەير دەفەرمۇيت: (سەلامى كورى ئەبو حەقىق پەيوەندى كىرىد بەغەطەفان و ھۆزە عەرەبە موشىيەكانى چواردەوريان و بەلېنى يارمەتى و دەستكەوتتى گەورەي پېيدان تا ئەوانىش خۆيان ساز و ئامادەبکەن بۇ جەنگ دژ بەمۇسۇلمانەكان ئەوانىش بەزداربۇونى خۆيان راگەيىاند و ھەمۇو غەطەفان كەوتتە خۇتا مادەكىردىن لەلایەكى

ترەوە حوييەيى كورى ئەخطەببىش لەمەككە دانىشتوانەكەي ھەلخەلتاند بۇو بۆ ئەو كارە پېيرەگە ياندبوون كە سەرجەم غەطەفان و ھۆزەكانى تر لەگەن جولەكەكان لەناوچەكانى خۆيان ئامادە و چاومەپى كۆمەك و پارەددەكەن بۆ سازدانى ئەوبەرهىد دژ بە موسولمانەكان) (۳۳۹).

لە دواجاردابەرەيەكىان پېتكەيناو بەلامارى شارى مەدينەياندا و تۈوشى شىكتىكى گەورە هاتن قورەيش و ھۆزەكانى نەجد ھەموو بەسەر شۆپى گەرانەوە ناوچەكانى خۆيان، ھۆزى بەنۇ قورەيظەي جولەكەنشىنىش وەك پېشتر باسکرا تىاچۇون و حوييەيى كورپى ئەخطەببىش كۆزا، بەلام (ئەبو رافيع) ئىتاوانبار دەربازبۇو چونكە لە قەلاكەي خۆيدابۇو لە ناوچەي خەبىر و لەگۆرەپانى شەردا ئامادە نەبۇو، بەلام ئەم كارەشى وايىرد كە بە تاوانبارىكى ترسناك و راکىردوو بناسرىت لاي موسولمانان و ھەولبىرىت بۇ لەناو بردى تا لە دوارۋۇز دا ئەم جموجۇلە شەرخوازانەي نەخاتەوە گەپ دژ بە موسولمانان و دووبارە تۈوشى كىشە و مەترسىان نەكات، ئەنصارىيەكان پېشىركەيان دەكىرد لەناو خۆياندا بۇ ئەنجامدان و جىبەجىكەنلىق فەرمانەكانى پېغەمبەرى خواھ لە دواي ئەوهى ئەوسىيەكان كارىكى پالەوانانەيان ئەنجامدا و كەعبي كورپى ئەشرەفى جولەكەي تاوانباريان لەناوبرىد، خەزرەجىيەكانش لە چاومەروانىدا بۇون بۇ ئەنجامدانى كارىكى ترى ھاوشىوهى ئەوان، لەدواي ئەوهى پېغەمبەرى خواھ موسولمانانى هاندا بۇ لەناو بردى تاوانبار (ئەبو رافيع) سەلامى كورپى ئەبو حەقىق، خەزرەجىيەكان ئامادەبۇونى خۆيان راگەياند بۇ ئەنجامدانى ئەو كارەگران و پە مەترسىيە؛ چونكە ئەو تاوانبارە لە ناو ھۆز و شارى جولەكەكانى خەبىردا بۇ دوور لە مەدينە، لەبەرگانى و مەترسىدارى ئەم كارە پياوانىكى خەزرەجى ھەلبىزاد كەمەرەجى پېيوىستيان تىدابۇو بۇ بە ئەنجامگەياندىنى ئەم كارە گرانە و عەبدوللائى كورپى عەتىكى كرده سەركەرەيان چونكە زمانى عېرى و جولەكەي بەباشى دەزانى و پېشترىش پەيەندى ھەبۇو بە ئەبو رافيعەوە (۳۴۰).

(۳۳۹) أنظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٣٨/٤)، وابن سعد (الطبقات) (٩١/٢).

(۳۴۰) أنظر: (الطبقات) لابن سعد (٣٩٥/٢)، و (تأريخ خليفة بن خياط) (١٠٣)، و (المغازي) للواقدي (٣٩١/١)، و

(المصنف) لعبدالرازاق (٤٠٧/٥)، و (السيرة) لابن هشام (٢٢٨/٣)، و (السرايا والبعثة النبوية) للدكتور بريك محمد

بريك (ص: ١٧٢).

به سه رهاته کانی ئەم سرييەيەش (صحیح البخاری) دا ھاتووه، به لام نیسناده کانی لای نووسه رانی ژیاننامه‌ی پیغمه‌مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (ضعیف) ده، بۆئه‌وهی رووداوه کانی ئەم سرييەيە به باشی بزانین هەستام به کۆکردن‌هەوەی سەرچەم رووداوه کانی تایبەت بەم باسە لە سەرچەم سەرچاوه کانی فەرمۇودە و ژیاننامە نووسان وە دواي رېخکستنيان بەشیوه‌يەکی بابەتىيانە كە ھەموو رووداوه کان بگرىتە خۆ باسەكە بەم شیوه‌يەکی خوارەوە دەرچوو:

ئىپىنو ئىسحاق بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دەفه‌رمويت: (لە دواي تەواو بۇونى جەنگى خەندەق و بەنى قورمیظە (ابو رافع) سەلامى كورى ئەبو حەقيق يەكىك بۇو لە ئەوانەي كە رۇلى سەرەگى ھەبۇو لە پىتكەھىنانى بەرەي (الاحزاب) دۇز بە پیغمه‌مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ. ئەو سىيەكان لە پىش جەنگى نوحود دا كە عبى كورى ئەشرەھىيان لەناوبىرد لە سەر ئەوەي دووزمۇنىكى سەرسەختبۇو بۇ پیغمه‌مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وە بەرەۋام خەلگى ھاندەدا بۇ دووزمۇنىيەتى و بە گۈچۈنە وەيدا. ئىنجا خەزىرەجىيە كانىش مۆلەتىيانوھىرگرت لە پیغمه‌مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بۇ لەناوبىردى لە خەيىبەردا وە پیغمه‌مبهربى خواش بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ رېگەي پىدان.

زوھرى بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بۇي گىپرامەوە لە عەبدوللائى كورى مالىك كە فەرمۇويەتى: ئەو كارە كە خواي گەورە بۇ پیغمه‌مبهربى خواي بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ رېتكھستبۇو ئەوهبۇو ھەردوو ھۆزى ئەوس و خەزىرەج وەك دوو ئەسپى تىزىزەو لە پىشبركىدا بۇون لە خزمەت پیغمه‌مبهربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، ھۆزى ئەوس ھەركارىيەكى ئەنجام بىدايە لە بەرژەوەندى پیغمه‌مبهربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، ھۆزى خەزىرەجىش دەيان وەت وەللاھى نابېت بەم سەرورەيەتان بۇ ئىسلام پىشمان بەدەنەوە لاي پیغمه‌مبهربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، ئەوانىش دەستبەردار نەدەبۇون تا چالاکىيەكى ھاوشىوهى ئەوانىيان ئەنجامدەدا وە بەئەم شیوه‌يەش ئەگەر خەزىرەجىش ئەوكارەي ئەنجام بىدايە ئەوانىش دىسانەوە دەكەوتىنەوە پىشبركىيان.

كانتىك ئەوس كە عبى كورى ئەشرەھىيان لەناو برد بە ھۆي دىزايەتى لە گەن پیغمه‌مبهربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ھۆزى خەزىرەجىش و تىيان: وەللاھى ھەرگىز ناھىيەن بەئەو كارەتان پىشمان بەدەنەوە، بۇيە لەناو خۇياندا گفتوكۇيان كرد كى ھەمە لە دىزايەتى بۇ پیغمه‌مبهربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وەك كە عبى كورى ئەشرەھە؟ دواجار باسى سەلامى كورى ئەبو حەقىقىيان كرد كە لە خەيىبەر بۇو لەرپۇا يەتىكى تردا [لە فەلایەكى خۇيدابوو

له ناوجه‌ی حیجاز^(۳۴۱) هوزی خه زرهج هاتنه خزمت پیغامبری خواه^{عليه السلام} و داوای مؤلمه تیان لیکرد تاریکه یانبدات سه‌لامی کوری ئهبو حه‌قیق له‌ناوبه‌رن، پیغامبری خواش^{عليه السلام} پیگه‌یدان به‌ئه‌نجام‌دانی ئه‌وکاره، له هوزی خه زره‌جدا له‌بەنی سه‌لمه: عه‌بدوللای کوری عه‌تیک، مه‌سعودی کوری سینان، عه‌بدوللای کوری ئونه‌پس، وه ئه‌بو قه‌تاده، حه‌رسی کوری ره‌بعی، وه خوزاعه‌ی کوری ئه‌سودد که له (اسلم) هاوبه‌یمانیان بwoo، له‌گه‌ل [عه‌بدوللای کوری عه‌تبه] ئه‌مانه خویان ناما‌ده‌کرد به‌رهو ئه‌وئی و پیغامبری خواه^{عليه السلام} داوایلیکردن مندال و ئافرەت نه‌کوزن^(۳۴۲).

ئه‌وان ده‌رجوون و رویشتن تا گه‌یشتنه خه‌بېر بەشەو گه‌یشتنه نزیک قه‌لاکه‌ی سه‌لامی کوری ئه‌بو حه‌قیق زیاتر لیتیزیک بیونه‌وه و [له‌ئه‌مو کاته‌دا خۆر بەتەواوی ئاوابوو خه‌لکی ئه‌وئی مه‌رو مالا‌تەکه‌یان ده‌هینایه‌وه] عه‌بدوللای کوری عه‌تیک بە‌هاوریکانی وت: [له‌جینگه‌ی خوتان دابنیشن] چاوه‌پیکەن هەتا من ده‌رۆم و تەماشای ئه‌و ناوه دەکەم [و بەنەرمى دەدویم له‌گه‌ل دەرگاوانه‌کەدا بەلکو پیگه‌مبا بچمه ژووره‌وه، پاشان عه‌بدوللای رویشت تانزیکبۇوودوه له دەرگاکە] عه‌بدوللای دەلیت: له‌ھەولى چوونه ژووره‌وه دا بووم، له‌ئه‌وکاته‌دا گویدریزکیان لیتونبۇو بۇو هەندیکیان بە‌مەشخەلیکی ئاگرەوه له‌قەلاکه هاتنه دەرەوه بۇ دۆزىنە‌وهی که ئه‌وان هاتن بە‌پروومدا من سەرمداپوشى و چوومە کەنارەوه وەك دەستبەن او بگەيەنم، دەرگاوانه‌کە هاواریکرد وتى: هەرگەسیک دەیه‌ویت بیتە ژووره‌وه بیتە ژووره‌وه پیش ئه‌وئی دەرگاکە دابخەم.

[پاشان دەرگاوانه‌کە بانگى له من كرد و وتي: ئه‌ئى بەندە خودا ئه‌گەر دەتەویت بیتە ژووره‌وه ئىستا وەرە ژووره‌وه چونكە من دەمەویت دەرگاکە دابخەم] عه‌بدوللای دەلیت: چوومە ژووره‌وه بۇ ناو قه‌لاکه له تەویله‌یەكدا لاي دەرگاى قه‌لاکه خۆم شاردەوه [دەرگاوانه‌کەش لەدواي هاتنه ژووره‌وهی خه‌لکەكان دەرگاى قه‌لاکه‌ی داخست و كليلەكانى دەرگاکەى هەلۋاسى بەدارىكدا كە داكوترا بۇو بە دیوارەكەدا ئه‌بو راپیعیش (سەلامی کوری ئه‌بو حه‌قیق) له بالله‌خانه‌کە خويىدا له‌گه‌ل چەند

(۳۴۱) آخرجه: البخاري (۴۰۳۹).

(۳۴۲) آخرجه: الطبراني (الكبير)، ومالك (۱۴۰)، ومالك (۲۹۷/۱)، عبدالرزاق (المصنف) (۹۳۸۵)، وابن أبي شيبة (المصنف)

. والحمدى (۸۷۶)، وسعيد بن منصور (السنن) (۲۶۲)، والبيهقي (الكتاب) (۷۸/۹).

. والحمدى (۸۷۶)، وسعيد بن منصور (السنن) (۲۶۲)، والبيهقي (الكتاب) (۷۸/۹).

که سانیکدا قسه‌ی دهکرد] منیش که جیگای کلیله‌کانم زانی [ههستام و کلیله‌کانم] هینا و چووم دهرگای قه‌لاکه‌م پیکرده‌وه، وتم بابیدنگ وله‌سه‌رخوبم نهوهک پیمبران، پاشان چووم دهرگای ماله‌کانی ناو قه‌لاکه‌م له‌دروهه له‌سه‌رداخستن].^(۳۴۳)

پاشان هاورتکانم هاتنه ژووره‌وه و ئهبو رافیعیش له‌باله‌خانه‌که‌ی خویدا بوو په‌یزه‌یه‌کی پیوه بوو پیی دا سه‌رده‌که‌هوتیت ئینجا هه‌موومان به‌په‌یزه‌که‌دا سه‌رکه‌هوتین تاچووینه به‌رده‌گای ژووره‌که‌ی له‌دروهه‌که‌ی میماندا ژنه‌که‌ی هاته‌دروهه و پیپیوتین: ئیوه کتین؟ ئیمه‌ش وتمان: ئیمه چهند که‌سیکی عه‌ره‌بین هاتووین مامه‌له و کرپین و فرۆشتن بکه‌ین. وتم: ودرنه ژووره‌وه ئهوه ئهبو رافیعه. ئیمه‌ش چووینه ژووره‌وه و ژووه‌که‌مان له‌سه‌رخومان و ئه و داخست له‌ترسی ئهوهی نهوهک له‌کاتی شه‌پرو هه‌راماندا ئه و بؤی ده‌ربازبیت، ژنه‌که‌ی هاواری کرد و دنه‌نگی لیبه‌رز کردینه‌وه هه‌موو يه‌کیکیش له ئیمه شمشیره‌که‌مان لیبه‌رز کرده‌وه تابیکوزین به‌لام ئهوه‌مان بیرده‌که‌هوت‌وه که‌پیغمه‌مبهربی خواهی داوا لیکردن که ئافرەت نه‌کوزین، ئیتر ئیمه‌ش نه‌مانکوشت [عه‌بدوللاش ژوور به ژوور به‌دوای ئهبو رافیعدا ده‌گه‌را که ده‌چووه ناو هه‌ر ژوورتکه‌وه ده‌گاکه‌ی له‌ناوه‌وه له سه‌رخوی داده‌خست بؤ ئهوهی ئه‌گه‌ر ئاشکرابوون جوله‌که‌کان نه‌توانن بگه‌نه فریای تائه و ده‌کوزیت، تا چوونه ژووره‌که‌یه‌وه (عه‌بدوللاش ده‌لیت): ته‌ماشامکرد ئهبو رافیع له‌ژوورتیکی تاریکدا له‌ناو خیزانه‌که‌یدا نووستوه و نه‌مدهزانی ئه و له‌کویدایه؟ منیش بانگملنکرد و وتم: ئهبو رافیع. ئهبو رافیعیش وتم: ئهوه کییه؟ منیش به‌رهو جیگه‌که دنه‌نگه‌که چووم [شپرزه‌بیوم و شمشیریکم لیدا به‌لام به‌رینه‌که‌هوت ئه‌ویش هاواریکرد من چوومه ده‌روهی ژووره‌که و پاش ماوه‌یه‌ک] هاتمه‌وه ژووره‌وه وهک يه‌کیک رژگاری بکات و دنه‌نگه‌مکوپری وتم: ئهوه چیبیه ئهبو رافیع؟ [ئه و دنه‌نگه دنه‌نگه چیبیه؟] وتم: دایکت له‌جیگه‌ی نووستن‌که‌یدا هه‌لبستیت منیش نوکی شمشیره‌که‌م کرد به‌ناو سکیدا

ئینجا منیش جیگه‌که‌یم به‌باشرانی و بؤی چووم [شمشیریکی ترم] لیداو [بریندارمکرد به‌لام نه‌مکوشت] و زور سوودی نه‌بیوو، ئه‌ویش هاواری کرد و ویستی له‌جیگه‌ی نووستن‌که‌یدا هه‌لبستیت منیش نوکی شمشیره‌که‌م کرد به‌ناو سکیدا

خۆمدا بەسەر دەسکى شمشیرەكەمدا تا گویم لە قرچەي ئىسىكى پشتى بۇو [ئەو جار زانىم كە كوشتوومە] (٣٤٤).

پاشان هاتمه دەرەوه و دەرگا بەدەركام كردەوه] و چۈومە دەرەوه بەپەلە و شېرىزەبۈوم هاتم بۇ لاي پەيزەكە تا لەئەويتە دابەزمە خوارەوه [ئىنجا پىيدا هاتمه خوارەوه و وامزانى گەيشتومەتە سەرزەوى بەلام چەند پلهىيەكى مابۇو لەئەويتە كەوتە خوارەوه قاچىكىم شكا و بە جامانەكەم بەستىم و مانگە شەوبۇو] پاشان بە هەنگە شەلە گەپامەوه بۇ لاي هاۋىتەكانم، ئەوانىش منيان ھەلگرت، ھەموو بەپەكەوه خۆمان كرده ناو جۆگەي يەكتىك لەكارىزەكانيانەوه. جولەكەكانىش بەئاگا هاتنەوه و ئاگريانكىردهوه بۇ دۆزىنەوهى ئىيمە بە ھەموو لايەكدا بلاوبۇونەوه و بەدۇاماندا دەگەران، بەلام ئىيمەيان نەدۆزىيەوه و بىئۇمىتىبۇون پاشان ھەموو گەپانەوه و لە ئەبو راپىع كۆبۇونەوه. ئىيمەش لەناو خۆماندا وتمان: چۆن دلىبابىن كە ئە دووژمنەي خوا لەناو چووه؟ پياوېتك لە ئىيمە وتنى: من دەگەپىمەوه ناويان و تەماشادەكەم [بەلام پىشىكەون و بىرون مىزدە بگەيەننە پېغەمبەرى خوا] بەلام من ئەم ناوجەيە جىناھىلەم تادەنگى شىن و گىريان دەبىستم.

[پاشان گەپامەوه و چۈومە ژۇورەوه لە دەركاى قەلەكە دانىشتىم، وتم: من ئىرە بەجىناھىلەم ئەمشەو تا دلىيا دەبىم لەكۈزۈنى] تا بەرە بەيان بۇوهوه، [كەلەشىر قوقاندى] لەئەو كاتەدا يەكتىكىان بەگىريانەوه چۈوم [سەر دىوارى قەلەكەوا] وتنى: ئەبو راپىع [تاجىرىكەمى ھەموو ناوجەي شام كۈزراوه] ئىنجا خۆم كرده ناو قەرەبالى جولەكەكانى ئەويتەدا و چۈوم بەرەو تەرمەكەي بىنىم ژنەكەى لەگەن چەندەها پياوى جولەكە لە جوارەورى بۇون ژنەكەى بەچراكەى تەماشاي دەم و چاوى ئەبو راپىعى دەكىد و بەسەرەتەكەى بۇ دەگىپانەوه دەيىوت: سويند بە خودا من گویم لەدەنگى عەبدوللائى كورى عەتىك بۇو پاشان خۆم بەدرۆخستەوه و وتم: عەبدوللائى كورى عەتىك كەى دەتوانىت بگاتە ئىرە .

(٣٤٤) في رواية ابن اسحاق (السيرة) (٢٢٩/٣): (فلما ضربناه بأسياقنا، تحامل عليه عبدالله بن أنيس بسيفه في بطنه حتى انفذه وهو يقول:قطني قطني (أي حسبى حسبى) وخرجنا وكان عبدالله بن عتيك رجلاً سيء البصر، فوقع من الدرجة (أي: من السُّلُم).

ئىنجا تەماشاي دەمۇچاۋى ئەبو راپىعى كرد وتى: مىد و گىانى دەرچوو سۈىند بە خواى جولەكە. ئىتەرنىش هېج وشەيەكم بەرگۈئ نەكەوتۇوه شىرىنتر بېت لام وەك ئەو وشەيە پاشان خۆمم دەربازكىد لەئەو ناوچەيەو بەرپىگەدا دەرپۇشىتم وە هېج ئازارىكەم نەبۇو تا گەيشتىمەوە ھاۋپىكانم] [و پېمۇتن: خودا ئەبوراپىعى لەناوبىرد ئىمەش باخۆمان پېزگار بکەين]، [لەگەل ھاۋپىكانمدا گەپاينەوە لە شەودا دەرپۇشىتىن و لەرپۇزدا لەجىگەيەك دەحەواينەوە و يەكىكمان دەكىد بە پاسەوانمان بەئەو جۆرە بەردىم بۇوین تاگەيشتىنەوە ناو شارى مەدىنە و چۈونىنە خزمەت پېغەمبەرى خوا [لەسەر مىنبەرى مىزگەوتەكەى وتارى بۇ خەلکى دەدا] كەئىمەى بىنى فەرمۇوى: ((پەخسارتان ئازادېيت لەئاگر)) ئىمەش وتمان: پەخسارتىش ئەي پېغەمبەرى خوا [فەرمۇوى: ((ئايا كوشستان؟)) وتمان: بەلىن، ئىنجا داواى ئەو شەمشىرە كەنمان كە پېيىكۈزراوه. فەرمۇوى: ((شەمشىرەكەم بەدەنە دەست)) ئىمەش شەمشىرە كەنمان بېتداو و لەكىلان دەرىكىد و بەشەمشىرەكەى عەبدۇللاي كورى عەتىكى فەرمۇوى: ((أڭل [هذه قتله] هَذَا طَعَامُهٌ فِي ذُبَابِ السَّيْفِ))^(٣٤٥) واتە: ((بەلىن [ابەمەيان كۈزراوه] ئەوەتا خواردنەكەى بەنوكى ئەم شەمشىرەوەيە)). [لە دوايىدا پېغەمبەرى خوا [بە عەبدۇللاي فەرمۇوى: ((قاچىت درېزىكە)) ئەويش قاچى درېز كرد و دەستى بە قاچىدا هىينا و شكاوى قاچى چاكبۇوه وە وادىيار بۇو كە ھەركىز نەشكاوه و ئازارى نەبۇوه])^(٣٤٦).

^{٤٥} أخرجه البيهقي (الدلائل) (٣٩/٤) مرسلًا، وعبدالرازق (المصنف) (٥٣٨٢) مرسلًا، والبيهقي (الكبرى) (٢٥٦/٣)

بسند فيه مجهول، والطبرى (التاريخ) (٤٩٧/٢)، وابو يعلى (٩٠٧) وقال محققه: اسناده ضعيف، وقال الهيثمى

(المجمع) (١٠٣٣٤) فيه.. ضعيف، وقال البوصري في (اتحاف الخيرة المهرة) (٦١٠٦): استناده ضعيف.

(٣٤٦) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٣٠-٢٢٨/٣) عن ابن اسحاق مرسلاً واللفظ له، والزيادات: للبخاري (٤٠٣٩)، (٤٠٤٠).

وائی یعلی (۹۰۷).

سريه‌كهى عهبدوللاي كورى رهواحه بۇ لاي يەسىرى كورى رۈزام

له دواي ئەو سەركەوتىنى كە مەفرەزەكەى عهبدوللاي كورى عەتىك بە دەستىيانەينا و ئەبو راپىعى كەورە جولەكەيان كوشت، جولەكەكان پياويكى ئازاو قارەمانىيان كرده پىشەوايان كەناوى (يەسىرى كورى رۈزام) بۇو، ئەم پياوهش وەك ئەبو راپىعى پىش خۆي كەوتە ئازاوهگىرى و دروستكردنى بەرەيەك لە جولەكەكانى ناوجەكانى سەررو وە هاوبەيمانى لەگەل غەطەفان بەمەبەستى ھېرش بىردىنە سەر شارى مەدینە. ئەم ھەولدىانەش گەيشتەوە بە پىغامبرى خواه و دەستبەجى سى كەس وەك ھەۋالىدەر نارده ناوجەي خەبىر و بەنهىتى خۆيان گەيانىدە ئەوى و ھەوالەكانيان پشتراست كردەوە پاشان گەرانەوە لاي پىغامبرى خواه.^(۳۴۷)

لەمانگى شەوالى سالى شەشى كۆچىدا سريه‌يەك پىكھىنرا كە ژمارەيان سى كەس بۇو پىشەوايان عهبدوللاي كورى رهواحه بۇو ھەستان بەئەنجامدانى نەخشەيەكى ھاوشىوھى ئەو نەخشەيەكى كە كەعبى كورى ئەشرەفى پىكۈزرا، ورددەكارىيەكانى ئەم باسە ھەرسى پىشەوايانى (السيرة) موسا كورى عوقبە، عوروھى كورى زوبىير، وە محمدى كورى ئىسحاق دەيگىنەوە و دەفعەرمۇون: (پىغامبرى خواه عهبدوللاي كورى رهواحەي نارد لەگەل سى سواردا كە عهبدوللاي كورى ئونەيسىيان لەناودا بۇو بۇ لەناوبرىنى (يەسىرى كورى رۈزام) ئى سەركەر و پىشەواي جولەكەكانى خەبىر، دواي ئەوهى ھەوالى پىلانە شەرخوازىيەكانى بە كۆكىردىنەوەي غەطەفان و دروستكردنى بەرەيەك دېبە موسولمانان ئەم گەيشتەوە بە موسولمانەكان.

سريه‌كە رۆيىشتن تا گەيشتنە خەبىر و چوونە لاي يەسرۇ اگفتوكۆيان لەگەل كرد و خۆيانلىنىزىك كردەوە و پىيان راگەياند [ئەگەر تو بچىت بۇ لاي پىغامبرى خواه رىزتلىنى دەگرىت] ئىمەشى ناردوتە لاي تو تا بتکاتە سەركەدەي خۆي لە سەر خەبىر، بەئەمچىرە بەرددەوابىوون لەگوفتوڭ لەگەلىدا تاخەلەتاندىيان وقايليان كرد كە لەگەلىاندا بىت بۇ لاي پىغامبرى خواه، يەسر خۆي لەگەل

. (۳۴۷) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۵۶۶/۲)، وابن سعد (الطبقات) (۹۲/۲).

سی کەس لە پاسەوانەكانى لە سەر و شترى موسوٰلمانىكان سواربۇون لەپىشەوە و ھەموو يەكىكىيان موسوٰلمانىتىكى لە پاشەوە سوار بۇو وە بەرىڭەدا ھاتن بەرەو مەدىنە تاگەيشتنە دەشتى [ثبار] كەلەخەبەرەوە شەش مىل دوورە، لەئەۋىدا يەسىرى كۆپى رەۋازامى جولەكە پەشىمانبۇووەوە [لە سەر ھاتنى و رۇيىشتى بۇ لای پىغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ]

بۇيە دەستىبىرد بۇ شەشىرەكەى عەبىدۇللاى كۆپى ئونەيس و عەبىدۇللايش بەئەمەيزانى و شترەكەى تاودا بەئەو جۆرەش [و شتر سوارەكانى تريش و شترەكانىان تاودا] تا عەبىدۇللاى كۆپى ئونەيس دەستى لە يەسىرى كۆپى روزام گىرકىرد و [فېرىدىي دايە خوارەوە] و خۇيىش بازىدايە خوارەوە بەدوايدا، و [شەشىرەكەى] لە قاچى يەسر داو قىرتاندىنى، يەسلىش گۆچانىتىكى دارى بەھېزى (شەوحەطى) بەدەستەوە بۇو كىشىاپ بە [دەموجاوى] عەبىدۇللاى كۆپى ئونەيس دا بە سەختى دەموجاوى برىنداركىرد و عەبىدۇللا ئەويكۈشت] ئىنجا ھەموو يەكىكى لە موسوٰلمانىكان پەلامارى ئەو جولەكەيەى دەدا كە لە گەلەيدابۇو، بەئەم جۆرە ھەموو جولەكەكان كۆززان تەنها يەك [اپياو] لە جولەكەكان [كەلەرەكىردىدا تىزىرەوبۇو] لە دەستىيان ھەلات و رايىكىرد وە بۇيان نەگىرا، هىچ يەكىكىش لە موسوٰلمانىكان برىندار نەبۇون تەنها عەبىدۇللا نەبىت، پاشان ھەموو گەرانەوە خزمەت پىغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و تىپ پىرۇزى لە جىنى برىنەكەى عەبىدۇللا دانا و نەجەراغەتى كىرد و نەئازارىدا [ھەتا مەرد] (٣٤٨).

سەرىيەيى موحەممەدى كۆپى مەسلەمه بۇ ھۆزى (بني القرطاء)

ھۆزە نەجدىيە بىپەرسەكان بويىرбۇون بەرامبەر بە موسوٰلمانىكان و خاونى زمارە و كەرسەتىي جەنگىش بۇون، بەردىوام قورھىش و جولەكەكان فرييوياندەدان دەيانخستنە رىزى بەرە خۇيانەوە دىزبە موسوٰلمانىكان وەك لە جەنگى خەندەقدا رپويدا، لە بەر ئەوە كاتى تەمىتكىردىيان نزىكبووبۇوەوە لە شەش يان دەي مانگى موحەرەمى سالى شەشى كۆچىدا پىغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سەرىيەيەكى ئاپاستەكىردىن

(٣٤٨) أخرجه: أبو نعيم (الدلال)، (٤٤٤)، والبيهقي (الدلال)، (٢٩٣/٤)، وأبن هشام (السيرة)، (٢٣١/٤)، والطبرى (التاريخ)، (١٥٥/٣)، وأبن سعد (الطبقات)، (٩٢/٢)، وياقشيش في (مرويات موسى بن عقبة)، (٤٣١/٢) وقال: والحديث لا ينزل عن درجة الحسن لغيره.

که پیکهاتبوو له سی کەس بە پىشەوايەتى محمدى كورى مەسلەمە بۇ ھىرىشكىرنە سەر ھۆزى (بني القرطاء) كە بەشىكبوون لەھۆزى (بني بكر بن كلاب) و نىشەجىنى ناوجەى (ضرىة) بۇون لەسەر رېگەى (البصرة) و حەوت شەو دوور بۇو لەشارى مەدىنەوە، سرىيەكە غافلگىرانە پەلامارياندان و دە كەسىانلى كوشتن وئەوانى تريان ھەلاتن، موسولمانەكان دەستيانگرت بەسەر وشتەكان و مەردكانيان و پاشان گەرانەوە بەرەو مەدىنە لەرېگادا پياويتكيان دەستبەسەر كرد كەناوى ثومامەي كورى ئاثال بۇو بەرەو مەدىنە ھىنایان بەلام نەياندەزانى كە ئەممە سەركىرەتى ھۆزى (بني حنيفة) يە^(۳۴۹).

موسولمانبۇونى ثومامەي كورى ئاثالى حەنەفى

ئەوه بۇو مەفرەزەكەى محمدى كورى مەسلەمە ثومامەيان دەستبەسەر كرد ھىنایانە ناو شارى مەدىنە و بەستيانەو بەيەكىك لەكۆلەكەكانى ناو مزگەوتەوە، بەلام پىغەمبەرى خواھى بىبەرامبەر ئازادىكىردى و پاشان ثومامە موسولمانبۇونى خۆى راگەياند، ئەم رۇوداوش ھاوهلى پىغەمبەرى خواھى ئەبو ھورەپە دەيگىرەتەوە و دەفەرمۇيت: (پىغەمبەرى خواھى كۆمەللىك ئەسپسوارى بەرەو ناوجەى نەجد نارد و لە گەرانەوەياندا پياويتكيان دەستبەسەر كرد لە (بني حنيفة) كەناوى ثومامەي كورى ئاثال بۇو، وەسەر كرەتى ھۆزى (بني حنيفة) بۇو لەناوجەى (اليمامة) ھىنایان و بەستيانەو بەيەكىك لە كۆلەكەكانى مزگەوتەوە، پىغەمبەرى خواھى چوو بۇ لاي و پىغەرمۇو: ((چىت لەلايە ئەي ثومامە))؟ ئەوיש وتى: كارى چاکە و شتى بەنرخم لاحەيە ئەي محمد. ئەگەر بىكۈزىت پياويتكى خاونە خوتىنى بەنرخ دەكۈزىت، ئەگەر چاکەشى لەگەلدا بىكەيت ئەوا چاکە لەگەل پياويتكى بە ئەممەك و پىزان و خاونە پاداشت دەكەيت، ئەگەر پارەشت دەۋىت لە تۆلەيدا چەندە داۋادەكەيت [ابىت دەبەخشىت]. ئىنجا پىغەمبەرى خواھى رۇيىشت و بەجىيەيىشت [ئىمە كۆمەللىك لەھەزارەكان لەناوخۇماندا دەمان وەت: پىغەمبەرى خواھى ج سودىتكى دەستىدەكەوتىت لەكوشتنى ثومامە، سوئىند بەخوا ئىمە لەبەرامبەر ئازادىكەندا پاروپەك كوشتنى وشتەتكى قەلەوەمان لاخۇشەویست تەرە لەكوشتن و خوین رېتنى ثومامە]^(۳۵۰).

(۳۴۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۵۰/۴)، والطبرى (التاريخ) (۱۵۷/۳)، والذهبى (تأريخ الإسلام) (ص: ۳۵۱)، وابن سعد (طبقات) (۷۸/۲).

(۳۵۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۸۰/۴).

بۇ رۆزى دوودم پیغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هاتەوه لای ثومامە و پىئى فەرمۇو: ((چىت لا ھەبىھ ئەى ثومامە؟)) ئەويش وتى: ھەرئەوھىھ كەپىم و تىت ئەگەر بىكۈزىت پياوىتكى خاونەن خويىنى بەنرخ دەكۈزىت، ئەگەر چاكەشى لەگەلدا بىكەيت چاكە لەگەل پياوىتكى بەئەمەك و پىزان و خاونەن پاداشت دەكەيت، ئەگەر پارەشت دەۋىت لەتۆلەيدا چەندە داوا دەكەيت پىت دەبەخشرىت.

پیغەمبەرى خواش بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بەجىيەيشت بۇ بەيانى رۆزى سىيەم هاتەوه بۇلاي و پىييفەرمۇو: ((چىت لا ھەبىھ ئەى ثومامە؟)) وتى: ھەر ئەھىھ كەپىم و تىت [ئەگەر بىكۈزىت پياوىتكى خاونەن خويىنى بەنرخ دەكۈزىت، ئەگەر چاكەشى لەگەلدا بىكەيت چاكە لەگەل پياوىتكى بەئەمەك و پىزان و خاونەن پاداشت دەكەيت، ئەگەر پارەشت دەۋىت لەتۆلەيدا چەندە داوا دەكەيت پىت دەبەخشرىت]، [ئىنجا پیغەمبەر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بەچاکىزانى كە ئازادىيكتا پاشان ئازادىيكرد و خودا ئىسلامى خستە دلى ثومامەوە]^(۳۰۱) [پیغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فەرمۇو: ((ثومامە ئازادبىكەن)) ثومامە ئازادكرا و چوو بۇلاي ھەندىتىك دار خورماى ئەنصارىيەكان كەنزيك مىزگەوت بۇو، [بىرىتك ئاوى لىبۇوا لەئەوى خۆى شۆرد.

پاشان كەپايەوه ناو مىزگەوت [پیغەمبەرى خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ھىشتا لەگەل ھاوه لانىدا لە مىزگەوت دانىشتبۇون]^(۳۰۲)، ثومامە هات وتى: (أَشْهُدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهُدُ أَنَّ مُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ) ئەى محمد سويند بەخوا ھېچ روخسارىتكى نەبۇو لەسەر زەویدا بوغزاوتر بىت لای من، سويند بەخوا ھېچ ئابىنەتكەن نەبۇو لەسەر زەویدا بوغزاوتر بىت لای من لە ولاتەتكەن تو بەلام ئىستا ولاتىك نەبۇو لەسەر زەویدا بوغزاوتر بىت لای من لە ولاتەتكەن تو بەلام ئىستا ولاتەتكەن تو خۆشەويسىرىن ولاتە لە لای من، ئەسپسوارەكانى تو منيان قۆلپەستىرىد [ھىشتا من لەسەر ئايىنىن ھۆزو خزمانى بۇوم]، من دەمۇىست بچم عومرە ئەنجام بىدەم تو رات چىيە بەرامبەر عومرەتكەن من؟ فىرمىبكە سەلامى خودات لەسەر بىت.

(۳۰۱) أخرجه: احمد (۷۳۶۱) وقال محققه: اسناده قوي، وقال الشيخ الالباني في (الشعر المستطاب) (۷۷۱/۲): اسناده حسن.

(۳۰۲) أخرجه: البىهقى (الدلائل) (۴/۸۰).

پیغەمبەری خواش مژدهی پىداو فتیرىكەد و کار ئاسانى بۇ كرد داواى ليڭىد عومرەكەي خۆي ئەنجامبىدات. [ثومامە بەرھو مەككە رۇيىشت بۇ ئەنجامدانى عومرە كاتىك گەيشتە شارى مەككە [بە دەستەوازەي (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ) چووه ناو شارەوە]^(۳۰۳)، و قورەيش بىستى ئىسلام بۇ خەلک باسىدەكتە يەكىك لە قورەيشىيەكان پېيىوت: ئايىا لە ئايىنى خۇت هەن گەراوىتەتەوە و بىدىن بۇويت؟ لە وەلامدا وتى: نەخىر [سويند بەخوا من بىدىن نەبۇوم] بەلكو من محمدم بەراست زانىوھ و بپوام پېتىناوھ و لەكەن محمد پیغەمبەری خواستەن موسولمان بۇوم، سويند بەخوا لىرىھ بەدواوھ ھەركىز تەنها دەنكە گەنمىكتان ناهىنلىم پېتىگات لەناوچەي (اليمامة) وە تا پیغەمبەری خواستەن رېكە دەدات^(۳۰۴). [عومەرى كۈرى خەطاب شە دەفەرمۇيت: سويند بەخوا ثومامە لەپىش چاومدا بچۈك تربوو لەبەراز، بەلام ئىستا لەپىش چاومدا گەورەترە لەشاخ، ثومامە مەككە بەجىھىشت و گەرایەوە ناوچەي (اليمامة) و قەددەغەيىكەد ھېيج شتىك بگاتە قورەيش لەشارى مەككە، قورەيشىيەكان دەنگو ھەرایان لىبەرز بۇوەوھ و بىزاربۇون و نامەيان نارد بۇ پیغەمبەری خواستەن وتىيان: تو لەئايىنەكەتدا بانگەشە و فەرمان بەچاکەكارى دەكەيت، پاشان پیغەمبەری خواستەن نامەي نارد بۇ لاي ثومامە و داوايلەتكەردىن نەكتا]^(۳۰۵).

لە رىوايەتىكى تردا دەفەرمۇيت: ([ثومامە گەيشتە ولاتى خۆي نەيەيشت ھېيج بارىك بگاتە شارى مەككە، تا قورەيش تەواو پەريشانبۇون و نامەيان نۇووسى بۇ پیغەمبەری خواستەن وە لە خزمەتىيا داوايانلىكىد كە نامە بنووسيت بۇ ثومامە تا رېكە بىدات كاروانى خواردن بگاتە شارى مەككە])^(۳۰۶). لە رىوايەتىكى تردا دەفەرمۇيت: ([قورەيش لە نامەكەياندا بۇ پیغەمبەری خواستەن نۇوسيبۇويان: تو

(۳۰۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٤/ ٢٥١).

(۳۰۴) أخرجه: البخاري (٤٦٢)، ومسلم (٤٦٩)، وأحمد (١٧٦٤)، و قال محقق: استناده صحيح على شرطهما، وأبو داود (٢٦٧٩)، والنسائي (١٠٩/١)، وابن خزيمة (٢٥٢)، وأبي عوانة (٤/ ١٥٩)، وابن حبان (١٢٣٩) و قال محقق: استناده صحيح، والبيهقي (الكبري) (١٧١/١) وفي (الصغرى) (١١٢) وفي (الدلائل) (٤/ ٧٨) واللفظ مسلم والزيادات لأحمد والبخاري وابن هشام والبيهقي. وانظر (الثمر المستطاب) (٧٦٩/٢) للشيخ الالباني رحمة الله تعالى.

(۳۰۵) أخرجه: عبدالرازاق (٩٨٣٤)، وأحمد (٧٣٦١) و قال محقق: استناده قوي، وقال الشيخ الالباني في (الثمر المستطاب) (٧٧١/٢)؛ استناده حسن.

(۳۰۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤/ ٨٠).

فهرمان به چاکه کردن دهکهیت له گهله خزمانتدا، به لام تو خزمایه‌تی و چاکه‌ی خوت قه‌دهگه کردوده له ئیمه، تو پهیوندی و چاکه‌ی خزمایه‌تیت بریوه له گهله ئیمه [تو خزمه‌کانت باوکه‌کانیانت به شمشیر کوشتووه و منداله‌کانیانیشت له برسانا کوشتووه] ئینجا پیغه‌مبهربی خوا نامه‌ی نووسی بو ثومامه و داوای لى کرد ریگه‌ی باره خواردن‌هه کان بدات تا بگاته شاری مه‌کكه [۳۰۷].

له ریوايەته کەھى ئىبىنۇ عەباسدا دەفەرمۇيت: ([ثومامەھى كورى ئاثال بەدھست بەسەرەت ھىنایانە خزمەت پىغەمبەر ﷺ وە ئازادىكىرد و چووه شارى مەككە پاشان گەرایەوە و لاتى خۆي ئالوگۇر و مامەلەھى نېيوان (اليمامة) و شارى مەككە بىچراند، قورھىش توشى قاتوقرى بۇون تاھەندىك لە قورھىشىيەكان لەناچاريدا پىستى و شترى وشكىان دھەينىاو تىكەل بە خوتىيان دەكىرد و پاشان بە ئاگىر دەيابىرژاند، ناچارانە ئەبو سوفيان هات بۇ لاي پىغەمبەرى خوا ﷺ وتى: ئايا تو بانگەشەھى ئەوه ناكەيت كەتو نىردراويت بە بەزەيىت بۇ ھەموو جىهانەكان؟ فەرمۇوى: ((بەلنى)) وتى: باۋاكانت بەشمىر كوشت مەنداھەكانىيانىش بە بىرسىتى خوداى گەورەش ئەم ئايەتە پېرۋەزە دابەزاند: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا أَسْتَكَأْنَا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَنْضَرُونَ﴾ (المؤمنون) (٢٨) واتە: [بەراسىتى ئىمە تۈوشى سزاو ئازارى (جۇراو جۇرمان) كرد، كەچى لە كەنل ئەمەشدا نەملەكەج بۇون بۇ پەرمەركارىان نەللىكەپارىتنەوهە].

غہزادی بہنی لحیان

لهئم غهزايدا پيغه مبهري خوا ويستى توله بسيتىت له هۆزى بهنى لحيان و هوزهيل كه غهدريان له خوبه يب و هاوريكانى كرديبو و فرسه提ان ليهينابوون و شەھيديان كرديبوون له رووداوى رۇزى (الرجيع) دا.

ئىبىنۇ ئىسحاق دەھىرمۇيىت: (پىغەمبەرى خوا شەش مانگ دواى ئازاد كىردىنى بەنى قوردىظە بە ھېزىتكەوە بەرەو بەنى لەحيان رۇيىشت بۆ ئەوهى تۆلەمى خوبىيەپ و ھاوارىكەنلىقى (الرجىع) بىسىنەت لە بەنى لەحيان افھەمانىكىرد كە لەھەممۇ دوو

^{٣٥٧}) أخرجه: ابن هشام (السرة) (٤/٢٥١).

(٣٥٨) أخرجه الطبرى (التفسير) (١١١/٣٠)، والنسائى (الكجرى) (١١٣٥٢)، والحاكم (٣٥٤٠) وصححه، وقال الحافظ فى
 (الاصابة) (٩٦١) أخرجه ابن منده واسناده حسن، وقال محقق (أسباب النزول) للسيوطى (ص: ٢٤٩): صحيح.

پیاویکدا له موسولمانه‌کان یه‌کیکیان له‌نهم غه‌زایه به‌ژداری‌بکات وه پاداشت‌که‌شی بُو همردووکیانه، ئه بو سه‌عیدی خودری ده‌فرمومیت: ((پیغمه‌بری خواه هیزیکی بُو ناردن به‌رهو هوزی بهنی لحیانی هوزیل و فرموموی: ((لَيَنْبَغِثُ مِنْ كُلِّ رَجُلٍ أَخْدُهُمَا، وَالْأَجْرُ بَيْنَهُمَا)). واته: ((لَهُ هَمُو وَدُوْ پِياویک با یه‌کیکیان لهم غه‌زایه به‌ژداری‌بکات وه پاداشت بُو همردووکیان ده‌بیت)) [پاشان به‌نهوانه‌ی فرمومو که‌ما بیونه‌وه: ((أَيُّكُمْ خَلَفَ الْخَارِجَ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ بِخَيْرٍ، كَانَ لَهُ مِثْلُ نِصْفِ أَجْرِ الْخَارِجِ)). واته: ((هه‌رکه‌سیک له‌نهیوه جیگه‌ی نهوان به‌باشی بکریته‌وه بُو مال و سامان و خیزانه‌کانیان بهنیوه‌ی پاداشتی نهوان و هرده‌گرت))])^(۳۵۹).

پیغمه‌بری خواه به هیزمه‌که‌یوه واينیشاندا که‌بهره و شام دهروات بُو نهوه‌ی دووزمن پیینه‌زانیت و له‌ناکاو فرسه‌تیان لیبه‌یینیت عه‌بدوللای کوری نوم مه‌كتومی کرده سمرکاری شاری مه‌دینه وله شار ده‌چوو، به‌سمر چیا (غرب) ئه و سمری شاری مه‌دینه به‌رهو شام به‌ریکه‌وت پاشان به‌سمر چیا (محیص)دا خیرا رُویشت تا گه‌یشته شیوی (غران) که ناوچه‌ی نیشته‌جیی (بني لحیان) له‌نهه و شیووددا که له نیوان همردوو ناوچه‌ی (امچ) و (عسفان) دایه له جیگه‌یهک لایدا که پییده‌وترا (ساية) به‌لام بُوی دمرکه‌وت که بهنی لحیان به‌ئاگابوون و له‌سمر چیاکاندا خویان دامه‌زراندووه دواي نهوه‌ی پیغمه‌بری خواه دابه‌زیبیه ئه و ناوچه‌یه دووزمن غافل گیرانه دهستبه‌سهر نه‌کران، فرموموی: ((أَوْ أَنَا هَبَطْنَا عُسْفَانَ لَرَأَى أَهْلُ مَكَّةَ أَنَا قَدْ جِئْنَا مَكَّةً)). واته: ((نَهْكَمْ نَيْمَه دابه‌زینه ناوچه‌ی (عوسفان) دانیشتووانی شاری مه‌ککه و ادهزانن که نیمه ده‌مانه‌ویت بچینه ناو مه‌ککه‌وه)) پیغمه‌بری خواه له‌گهمل دوو سه‌د سوار له هاوه‌لانی دابه‌زینه ناوچه‌ی (عوسفان)، پاشان دوو سواری نارد تاگه‌یشته ناوچه‌ی (کراع الغمیم) ای نزیک مه‌ککه و پاشان گه‌رانه‌وه، ئینجا پیغمه‌بری خواه له‌گهمل سه‌رجهم هاوه‌لانی گه‌رانه‌وه^(۳۶۰) جابری کوری عه‌بدوللای ده‌لیت: گویم لیبوو پیغمه‌بری له‌نهه و گه‌رانه‌وه‌یدا ده‌فیله‌رمومو: ((أَيُّونَ تَائِبُونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ وَعْنَاءِ السَّفَرِ، وَكَبَّةِ الْمُنْقَلَبِ وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ)). واته: ((گه‌راینه‌وه و توبه‌مانکرد نه‌گهر خودا ویستی لیبیت و سوپاس‌گوزاری خودای خویان ده‌بین په‌نا

(۳۵۹) آخرجه: مسلم (۱۸۹۳، ۱۸۹۶) واللظ له، واحد (۳/۴)، وابو داود (۲۲۰۴)، وابن حبان (۴۷۲۹).

(۳۶۰) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲/۲۳۴)، والطبری (التاریخ) (۵۹۰/۲)، والیهقی (الدلائل) (۳/۳۶۴).

دهگرم به خوا له ناسوری سه‌فر و خه‌مۆکى گەرانه‌وه و بینینى دىمەنى ناخوش له كەسوکارو ساماندا) (۳۶۱). هەر لەئەم غەزايەشدا پېغەمبەرى خوا (صلاتە الخوف) واتە: نويژى ترسى لەگەل ھاۋەللىنى ئەنجامدا (۳۶۲).

سرييەي عوكاشە بۇ ناوجەي (الغمر)

پرووداوه‌کانى ئەم سرييەيە واقىدى دەيگىرەتتەوە و كە (ضعيف)ە و دەفه‌رمۇيت: (لەمانگى (ربيع الأول)دا يان (ربيع الثاني) دا سالى شەشى كۆچى پېغەمبەرى خوا (۳۶۳) عوكاشە كورى موحىسىنى ئەسەدى لەگەل چىل پياودا نازىدە ناوجەي (الغمر) كە سابىتى كورى ئەقرەم و سباعى كورى وەھەبىيان تىيدابوو. بەخىرايى بەرىتكەوتىن بەرهە ئەوناوجەيە بەلام دانىشتۇوانى ئەوناوجەيە پىشتر پىيانزانىبىوون ئەم ناوجەيەيان بەجىيەيشتىبوو، عوكاشە خۆى و سرييەكەي لايادىيە لاي كانياوەكەيان و بەھەمۇو لايەكدا مەفرەزەيان بلاۋىرىدەوە و كەسىكىيان بەدەستكەوت كە جىڭىاي وشترەكانى ئەم ھۆزى ئاشكرا كرد كە ژمارەيان دوو سەد و شتر بۇو، عوكاشە ھەموويانى پىش خۆيدا بەرهە شارى مەدىنە.

واقىدى ھەندىك سرييەى تر باسىدەكەت لەئەوانە: سرييەكەي محمدى كورى سەلەمە وە سرييەكەي زەيدى كورى حاريسە بۇ ناوجەكانى (الحوم، الطرق، وادي القرى) لەگەل سرييەكەي عەلى كورى ئەبو طالب بۇ ناوجەي فدك.... (۳۶۴).

(۳۶۱) وفي رواية: عن ابن عمر رض قال: (إن رسول الله صل كان إذا استوى على بعيره خارجاً إلى سفرٍ كثُرَ ثلاثاً ثم قال ﴿سُبْحَنَ اللَّذِي سَعَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كَنَّا لَهُ مُغْرِبِينَ ﴾ (١٣) وَلَمَّا إِنَّ رَبِّنَا لَمْقَلَّوْنَ كَهْ (الزخرف: ١٤ - ١٣) اللهم انا نسألك في سفرنا هذا البر والتقوى ومن العمل ما ترضى، اللهم هون علينا سفرنا هذا، واطو عنا بعده، اللهم انت الصاحب في السفر وال الخليفة في الاهل، اللهم اني اعوذ بك من وعثاء السفر، وكآبة المنظر وسوء المقلب في اطالم والاهل، واذا رجع قالهن وزاد فيهن: آبيون، تائبون عابدون لربنا حامدون)). أخرجها مسلم (١٣٤٢)، والترمذى (٣٤٤٤)، وابو داود (٢٥٩٩).

(۳۶۲) أخرجها احمد (٤/٥٩)، وابو داود (١٢٣٦)، والنمساني (٣/١٧٤، ١٧٦)، والحاكم (١/٣٣٧) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، والترمذى (٣٠٣٨)، وصححه الشيخ الالباني في: (صحح ابي داود) (١٩٦٦).

(۳۶۳) أخرجها الواقعى (المغازى) (٢/٥٥٣-٥٥٥) وعنه البيهقي في (الدلائل) (٤/٨٢-٨٤).

سریه‌بی زهیدی کوری حارسه بُو ناوچه‌ی (العیص)

له مانگی (جمادی الاولی) ای سالی شهشی کۆچی پیغمه‌مبهربی خواهی زهیدی کوری حارسیه‌ی له گەمل سەد و حەفتا سوار ناردە ناوچه‌ی (العیص) بُو رېگرتن به کاروانیکی بازرگانی قورهیش که پیشەواکه‌یان ئەبو عاصى کوری رەبیعی میردی زهینه‌بی کچی پیغمه‌مبهربی خواهی.

سریه‌کە چوونه ئەو ناوچه‌یه و دەستیانگرت بە سەرکاروانه‌کەدا و ئەوهى له گەلیانبوون جگە له ئەبو عاصى کوری رەبیع کە خۆی دەربازکرد و ھەلات، سریه‌کە دەستکەوتەکانی له گەمل خۆی هینایەوە شارى مەدینە، ئەبو عاصیش بە نهینى له شەودا خۆی گەياندە شارى مەدینە و چووه لای زهینه‌بی خیزانى ئەویش پەنادانى بُو و مرگرت له باوکى وە دەستکەوتى کاروانه‌کەی بُو گەرايەوە بردىه وە شارى مەككە و ئەمانه‌تەکانى دايەوە دەستى خاونەکانیان پاشان گەرايەوە شارى مەدینە و موسولمانبۇو، بەچاکە ناو دەبراو جىيەتمانە پیغمه‌مبهربی خواهی بۇو، ميسودەری کوری مەخرەمە دەفەرمويت: (گويملىبۇو پیغمه‌مبهربی خواهی باسى زاویەکى دەگىردن له تىرىدە (بني عبد الشمس) و زۆر ستايىشىدەگەر وباسى بەچاکە دەگىردن له خزم و دۇستىدا و دەفيەرمۇو: ((آنکەخت أبا العاص بن الربيع، فَحَدَّثَنِي وَصَدَقَنِي [وَوَعَدْنِي فَوَفَّلَي])) واتە: [ئەبو عاصى کوری رەبیعم كرده هاوسەری كچەکە خۆم (واتە: زهینەب) ئەو گفتوكۇی له گەمل كردم و راستىكىدا وە بە ئىنپەيدام و بىردىه سەر بۇم])^(۳۶۴).

بە سەرەتاتى ئەم سریه‌بی ئىبىنۇ ئىسحاق له دايىکى بىرۋادارانه‌وە عائىشە دەگىرەتەوە كە فەرمۇویەتى: (...ئەبو عاصى لە سەر ھاوتا بىرياردانه‌کەی خۆی مايەوە لە شارى [مەككە وە زهینه‌بی خیزانىشى لە مەدینە مايەوە لای پیغمه‌مبهربی خواهی] و ئىسلام لە يەكى جىاڭىردىنەوە] تا جارىكىان ئەبو عاصى بە کاروانىك دەرچوو بەرەو شام [پىاۋىڭ بۇو جىتى مەتمانە بۇو، خاونە سامان بۇو پارەي ھەندىك لە قورهیشەکانى لە لابۇو] كە بە قازانچ بە شەراكەت بُو دەخستە گەر، چووه شام بازرگانى خۆى كرد بە کاروانه‌کەيەوە گەرايەوە بەرەو مەككە، لە كاتى گەرانه‌وەيدا سریه‌بیهكى پیغمه‌مبهربى خواهی دەستبەسەری كردن، وە دەنگوباسىش بلا و بۇو وە كە پیغمه‌مبهربى خواهی خۆى

نهو سریه‌یهی ناردووه بق دهستبه‌سه رکدنی نهو کاروانهی نهبو عاص که لهشام دهگه‌رانه‌وه.

سریه‌کهش سه‌د و حهفتا سوار بیون و زهیدی کوری حاریسه‌ش پیشه‌وایان بیو له‌مانگی (جمادی الاولی)ی سالی شهشی کوچی، سریه‌که رپیشن و دهستیانگرت به سه‌ر هه‌موو کاروانه‌که‌دا، و نهوانه‌ی که له‌گه‌لیانبیون جگه له‌نهبو عاص که رایکرد و نه‌گیرا، سریه‌کهش به‌دهستکه‌وته‌کانیه‌وه گه‌پایه‌وه شاری مه‌دینه، ئینجا نهبو عاص له‌ش‌هودا هاته شاری مه‌دینه بق داواکردنی سامانه‌که‌ی تا چوو په‌نای برده لای زهینه‌بی کچی پیغمه‌مبهربی خواهی وه زهینه‌بیش په‌نایدا و نهبو عاصیش پیویت: [په‌نا دانیکم بق وه‌برگره لای باوکت] کاتیک پیغمه‌مبهربی خواهی چووه دهره‌وه بق نویزی به‌یانی وه پیشنویزی بق هاوه‌لآنی کرد و که وته: (الله أکبر) وه هاوه‌لآنیش هه‌مموویان له دوایه‌وه (الله أکبر)ی چوونه ناو نویزیان وته [ئینجا زهینه‌ب] [سه‌ری ده‌ره‌تینا له‌ده‌رگای ژووره‌که‌ی له‌کاتیکدا پیغمه‌مبهربی خواهی نویزی به‌یانی به‌جهه‌ماعه‌ت بق ده‌خویندن] و دهنگی به‌رز کرده‌وه و وته: خه‌لکینه [من زهینه‌بی کچی پیغمه‌مبهربی خواهی، نهبو عاص کوری ره‌بیعم په‌ناداوه. له‌دواییدا که پیغمه‌مبهربی خواهی سه‌لامی دایه‌وه رپووی کرده هاوه‌لآنی و فهرمووی: ((أَيُّهَا النَّاسُ، هَلْ سَمِعْتُمْ مَا سَمِعْتُ؟)) واته: ((نَهَىٰ خه‌لکینه ئایا نه‌وهی من بیستم ئیوه‌ش بیستان؟؟)) وته: به‌لی. فهرمووی: ((أَمَا وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ يَتَدَهَّرُ، مَا عَلِمْتُ بِشَيْءٍ كَانَ [من ذلك] حَتَّىٰ سَمِعْتُ مِنْهُ مَا سَمِعْتُمْ، إِنَّهُ يُحِيرُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ أَذْنَاهُمْ)) واته: ((بِهِلَامْ سویند به‌نه‌وهی که گیانی محمدی به‌دهسته من ئاگام له‌نهو کاره نه‌بیوه و نه‌مزانیوه تائه‌وهی ئیوه بیستان منیش به‌رگویمکه‌وت و بیستم بچوکترین موسولمان مافی په‌نادانی هه‌یه به‌سه‌ر موسولمانه‌وه)).

پاشان پیغمه‌مبهربی خواهی چووه ژووره‌وه بق لای زهینه‌بی کچی و پی فهرموو: ((ای بُنیَّة اکرمی مثواه ولا يخلصن اليكِ فانكِ لا تحلين له)) واته: ((کچی خوم نه‌وه‌ندھی لیزه ده‌مینتیه‌وه رپزی لیبگره و نه‌ھیلت نزیکت بکه‌ویت چونکه توحه‌لآل نیت بق نه‌وه)) ئینجا پیغمه‌مبهربی خواهی به‌نه‌ندامانی مه‌فرهزه‌که‌ی که دهستیان به‌سه‌ر سامان وکاروانه‌که‌ی نهبو عاصدا گرتیبو فهرموو: ((إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ مِنَ حَيْثُ قَدْ عَلِمْتُمْ، وَقَدْ أَصْبَثْتُمْ لَهُ مَالًا، فَإِنْ تُحْسِنُوا تَرْدُوا عَلَيْهِ، فَإِنَّ رُحْبًّا ذَلِكَ، وَإِنْ أَبْيَثُمْ ذِلَّكَ فَهُوَ فِيءُ اللَّهِ الَّذِي أَفَاءَهُ

علیکم، فَأَنْتُمْ أَحَقُّ بِهِ) واته: ((ئهو پیاووه خوتان دهزانن که ج جوړه خزمایه‌تییمه‌کی ههیه له‌گهمل ئیمه؟ ئیوهش دهستان به‌سهر سامانه‌که‌ی ئه‌ودا گرتووه، ئه‌گهمر سامانه‌که‌ی بو بگیرنه‌وه کاریکی چاکتان ئه‌نجامداوه، و ئیمهش ئه‌وهمان پیخوشه ئه‌گهمر سامانه‌که‌شی بو نه‌گیرنه‌وه ئه‌وه به‌شی خودایه که داویه‌تیه ئیوه وه خوتان شایسته ترن به‌ئه و سامانه)) ئه‌وانیش و تیان:

ئه‌ی پیغامبری خواه لیمه هه‌مووی بو ده‌گیرنه‌وه، به‌ئه و جوړهش هه‌موو سامانی کاروانه‌که‌یان بو گیرایه‌وه هه‌تا پیاواني وايان هه‌بوو په‌تیکی بو ده‌هینایه‌وه، وه پیاوی وايان هه‌بوو مه‌شکه کونه‌یه‌کی بو ده‌هینایه‌وه ياخود قاپیک، هیواشیان هه‌بوو ئه‌وه چیلکه‌یه‌ی بق ده‌هینایه‌وه که ده‌می کونه‌ی پیدمبه‌سترتیت، به‌ئه و جوړه هه‌موو سامانه‌که‌یان بو گیرایه‌وه بیئه‌وه هیچی لیبزه بووبیت ئینجا ئه‌بو عاص هه‌مووی له‌گهمل خوی برده‌وه شاري مه‌ککه، هه‌موو یه‌کیک که‌پاره‌ی فازانج به شهراکه‌تی پیدابوو هه‌موو پاره‌که‌ی بو گیرانه‌وه پاشان و تی: ئه‌ی کومه‌لی قوره‌یش ئایا هیچ که‌سیک له‌ئیوه ماوه پاره‌ی لای من بیت و من بوم نه‌گیرابیت‌وه؟ هه‌موویان و تیان: نه‌ختر خودا پاداشتی چاکه‌ت بداته‌وه و به‌راستی ئیمه بومان ده‌رکه‌وت که تو پیاویکی ده‌ستپاکو به‌ریزیت، ئینجا پیوتن: ئه‌وا منیش شاهیدی ده‌ددم که هیچ خودایه‌ک نبیه جگه الله وه شایه‌تی ده‌ددم که محمد به‌نده و پیغامبری خوایه [سوئند به‌خوا] ئه‌وه ریگربوو له‌به‌ردم موسولمانبووندا ئه‌وه بوو که من ده‌رسام ئیوه گومانتان وابیت که من به‌موسولمانبوونم ده‌مه‌ویت پاره و سامانی ئیوه [بخوم] کاتیک که خودا هه‌مووی بو گیرانه‌وه و به‌پرسیاریتی له‌هستوی من نه‌ما ئینجا موسولمان بووم. پاشان ئه‌بو عاص له‌مه‌ککه ده‌چوو تاگه‌یشته مه‌دینه و هاته خزمه‌ت پیغامبری خواه.

ئیبنو ئیسحاق ده‌رمویت: داودی کوری حوصله‌ین بؤی گیرامه‌وه له عه‌کریمه‌وه ئه‌ویش له ئیبنو عه‌باسه‌وه که فهرمومویه‌تی: پیغامبری خواه زهینه‌بی گیرایه‌وه له‌سهر ماره‌کردنی یه‌که‌مجار بؤ ئه‌بو عاص له دواي شهش سال بیئه‌وهی هیچ بگوړیت، پاشان له‌دواي وفاتی زهینه‌ب ئه‌بو عاص گه‌پایه‌وه شاري مه‌ککه و له‌گهمل پیغامبری خواه له‌ژداری جه‌نگه‌کانی تری نه‌کرد، پاشان دووباره گه‌رایه‌وه شاري مه‌دینه و تیدا مایه‌وه تا له‌مانگی (ذی الحجه)ی سالی دوازه‌ی

کۆچیدا و مفاتی کرد لە ماوهی خەلافەتى ئەبو بکرى صديقدا ھەشە وەستى کرد كە مالۇ سامانەكەی لە دواي خۆى بدرىتە زوبەيرى كورى عەوام ھەشە^(۳۶۵).

سرىھى (الخطب)

پیغامبری خواھەولىدەدا بۇ گىرتىنی رېڭە بازرگانىيەكاني قورهيش بە مەبەستى لازى كردىيان لەپروو دارايى و دەرۋونىيەوە، ئەبو عوبەيدە نارد لەگەل سى سەد كەس لەپشتىوانان و كۆچكىدووان بۇ ناوجەي (سيف البحر) لەناو خاكى (جهىنە) دا بۇ رېڭىرنى بە كاروانە بازرگانەكانييەكاني قورهيش كە بەئەو ناوجەيەدا تىدەپەرین، ئەمەش پېش رېتكەمەتنىماھى (الحدبىة) بۇو وەك پەسەندە لای زۆرىك لە زانىيان^(۳۶۶). ئەم بەسەرەتاتەش لەچەندەها رىوايەت و گىرمانەوەدا هاتووه لە دواي كۆكردنەوە و رېتكەستىيان بەسەرەتاتە كە بەئەم جۆرە خوارەوە دەبىت.

جابر ھە دەفەرمۇيت: (پیغامبری خواھە [ائىمەت نارد] كە سى سەد سوار بۇوين بۇ [ناوجەي زەويەكاني جوھەينه]^(۳۶۷)، ئەبو عوبەيدە كورى جەپاحىش پېشەوانام بۇو، رۇيىشتىن تاچاودىرى كاروانىيىكى قورهيش بىكەين و [اتەنە توورەكە خورمايەكى دەستكەوت و ھەر ئەوەي پېداين]، ئىيمە رۇيىشتىن و [خواردنەكەنمان كرد بۇوە ملمان و ھەلمانگرتىبۇون (واتە: لەكەمیدا)^(۳۶۸)، ھېشتا لەنىوهى رېڭادا بۇوين خواردنەمان نەما ئەبو عوبەيدە فەرمانىدا خواردنى ھەموو سوپاکە كۆبکەرەتەوە، ھەمووى كۆكرايەوە تەنەدا دوو توورەكە خورما بۇو، ھەموو رۇزىك [مشتىكى] كەمى

(۳۶۵) أخرجه: احمد (۲۷۶/۶)، وابو داود (۲۶۹۶)، واللطف للحاكم (۲۳۶/۳) رقم (۵۰۸۸) وقال محقق: حديث صحيح، وابن هشام (السيرة)، والبيهقي (الكبير) (۲۵۱/۲)، و قال الشيخ الالباني (فقه السيرة) (۹۵/۹) و (الدلائل) (۸۵/۴)، و قال الشيخ الالباني (فقه السيرة) (۲۶۶، ص: ۲۶۷): أخرجه: ابن هشام بسنده جيد، ورواه الحاكم بسنده جيد، وأما خبر ابن عباس في رد زينب بالنكاح الاول فاخرجه: احمد (۱۸۷۶)، وابوداود (۲۲۷)، والترمذى (۱۱۴۳)، وابن ماجة (۲۰۰۹)، والطبرانى (الكبير) (۱۱۰۷۰)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۱۹۰۷)، و (صحيح الترمذى) (۹۱۳)، و (صحيح ابن ماجة) (۱۶۳۵)، و (الصحيحة) (۲۸۱۹)، و (الارواء) (۱۹۲۱).

(۳۶۶) انظر: (فتح الباري) لابن حجر (۹۸/۸)، و (زاد المتعاد) لابن القيم (۱۰۸/۲).

(۳۶۷) أخرجه: مسلم (۴۹۸۰).

(۳۶۸) أخرجه: مسلم (۲۹۸۲).

پنده‌داین تا تهواو بwoo [ئینجا ئەبو عوبیده يەك خورماي پنده‌داین] ^(۳۶۹) [پیاوی واه بwoo له ئىمە له رۆزىكدا تەنها يەك خورماي دەخوارد] [و دەمانمۇرى وەك منداڭ ئىنجا ئاومان بەسەردا دەخوارد، بەشى دەگردىن رۆزىك هەتا شەو] له دواي تەوابۇنى ئەو دەنكە خورمايانه نارەحەتى نەبۇونىمان زانى، ئىنجا پیاوىك له سوپاکەدا (واتە: قەيىسى كۈرى سەعدى كۈرى عوبادە) [لەدواي ئەھو بىرسىتى تەواو نارەحەتىكىرىدىن] سى وشتى بۆ سەربىرين، پاشان سى وشتى تىرىشى بۆ سەربىرين، لەدواي ئەھو سى وشتى ترى بۆ سەربىرين، ئىنجا ئەبو عوبېيدە رېگەى نەدا وشتى تر سەر بېرىت، لە دواي ئەھو بىرسىتىيەكى توندمان توشهات [ناچارانە گەلائى دارمان دەھىنە و بە دار لېماندەداو پاشان بەئاوشەن تەپمان دەگرد و دەمانخوارد] ئەو سوپايەشمان دواتر ناو نرا بە سوپاي (الخطب) (واتە: گەلا خۇرەكان)، [ئىنجا بە قەراغ دەرياكەدا رۆيىشىن لە دوورەوە شىتكىمان بەرچاۋ كەھوت وەك تەپۈلکە وابوو گەيشتىنە لاي و تەماشامانكىرد [نەھەنگىكى گەورەيە وەك تەپۈلکە] ناوى نەھەنگى (العنبر).^۵

ئەبو عوبیده لەئەۋىدا وتى: ئەھو مەداربۇتەوە او بۆ ئىمە حەلآل نىيە، پاشان پىي وتنىن: ^(۳۷۰) نا ئىمە نىردرابى پىغەمبەرى خوايان لەپىناوى خوادا ھاتووين وئىستاش ناچارىن لەبەر ئەھو بىخۇن [ئىمەش گۆشتەكەيمان ھەندى جاردەكولاند و ھەندى جارىش دەمانبىرژاند تا تىر گۆشت و تىر ئاوشۇن] [لەئەۋىدا يەك مانگ كە سى سەد كەس بۇوين لە گۆشتەكەيمان خوارد تاقەلەو بۇوين دەتىبىنى بە گۆزەلە لە چاوه‌كانيدا رۇنمان پەرەكەد پارچە گۆشتى گەورەمان لىدەبىرى وەك گا] بەردهوام لە گۆشت و رۇنەكەيمان دەخوارد تا [قەلەو و نەرم بۇوين] ^(۳۷۱) و [لاشەمان تىر و پە بۇوەوە، ئەبو عوبېيدە پەراسویەك لە پەراسوەكاني نەھەنگەكەى هيىنا و چەقاندى [لەسەر رېگاكەدا] ئىنجا باالابەرزىتىن پیاو كە لەگەلەيدا بwoo [لە سوپاکەدا سوارى پېشى بەرزىتىن وشتى كرد بە ژىرىيدا رۆيىشت]، [پەراسوەكە بەر سەرى سوارەكە نەكەوت] [ئەبو عوبېيدە سىانزە پیاوى لەئىمە بىردى و ھەموويانى دانىشاند لەناو يەكىك لە جىچاوه‌كانيدا، ئىنجا گەراینەوە ھەندىك پارچە گۆشتى وشكراوى ئەو نەھەنگەمان

(۳۶۹) آخرجه: مسلم (۴۹۷۴).

(۳۷۰) آخرجه: ابو داود (۳۸۴۰)، وصححة الشيخ الالبانى في (صحيح اي داود) (۳۲۵۳).

(۳۷۱) آخرجه: ابن هشام (السرة) (۲۴۵/۴) واسناده صحيح كما قال صاحب (السرايا والبعوث النبوية) (ص: ۱۲۱).

لەگەل خۆمان هىنایەوە کاتىك گەيشتىنە شارى مەدینە چۈچىنە خزمەت پىغەمبەری خوا ئىلە و پىيىوتىن: ((چى ئىوهى وا دواخست؟)) و تىمان: ئىمە بەدواى كاروانەكانى قورهيشدا دەگەپاين، ئىنجا باسى نەھەنگەكەمان بۇ گىرىيەوە^(۳۷۲) [و پرسىيارمانلىكىرد سەبارەت بەخواردىنى گۆشتى ئەو نەھەنگە] پىغەمبەری خوا ئىلە فەرمۇوى: ((هۇ رِزْقَ أَخْرَجَهُ اللَّهُ لَكُمْ، فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٌ فَتَطْعَمُونَا [مِنْهُ] قَالَ: فَأَرْسَلْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ [بعضو] مِنْهُ فَأَكَلَهُ)) واتە: ((ئەوه رۆزىيەكە خودا بۇ ئىوهى دەرىتىناوه (واتە: لەدەرىيادا) ئايا هەندىك لە گۆشتەكەيتان لاماوه تا لىيېخۇين)). ئىمەش پارچەيەك لە گۆشتەكەمان نارد بۇ پىغەمبەری خوا ئىلە و ئەويش خواردى)^(۳۷۳).

سرييەكەي عەبدولرە حمانى كورى عەوف

لە مانگى شەعبانى سالى شەشى كۆچىدا پىغەمبەری خوا ئىلە عەبدولرە حمانى كورى عەوفى نارد بۇ ناوجەكانى (بني كلب) لە (دومە جندل) كە ماوهى پانزە رپۇز دوورە لەشارى مەدینە^(۳۷۴)، ئەو ناوجەيە عەرەب بۇون چووبۇونە ناو ئايىنى گاورەوە، ئەركەكانى ئەم سرييەيەش ئەركى سەربازى بۇو بۇ سەپاندى دەسەلاتى موسوّلمانان لەئەو ناوجەيەدا، ھەروەھا ئەركى ئايىنىشى ھەبۇو بۇ گەياندى ئايىنى ئىسلام بەئەو ناوجەيە.

بەسەر ھاتى ئەم سرييەيە عەبدوللائى كورى عومەر ھەنە دەيگىرەتەوە و دەفەرمۇيت: (پىغەمبەری خوا ئىلە عەبدولرە حمانى كورى عەوفى بانگ كرد وپىي فەرمۇو: ((تَجَهَّزْ فَإِنْ يَأْعُثُكَ فِي سَرِيَّةٍ مِنْ يَوْمِكَ هَذَا، أَوْ مِنَ الْغَدِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) واتە: ((خَوْتَ ئامادە بَكَه ئەمِرْوَ يان سېبەينى (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) لەگەل سرييەيەكدا دەتنىرەم)), منىش وتم بەيانى لە خزمەت پىغەمبەری خوا ئىلە نويز دەكەم ئامادە دەبىم بائامۆزگارىيەكانى پىغەمبەری خوا ئىلە بۇ عەبدولرە حمان بېبىستم، بەيانى چۈمم نويزىمكىرد و دانىشتم تەماشام كرد

(۳۷۲) أخرجه: النسائي (۲۰۷/۷)، وصححه الشيخ الالباني في (صحیح النسائي) (۴۰۶۱).

(۳۷۳) أخرجه: البخاري (۴۳۶۰) و (۴۳۶۱)، ومسلم (۴۳۶۲)، وابو داود (۴۹۷۶ - ۴۹۸۰)، والنسائي (۳۸۴۰)، والنمساني (۲۰۷/۷)

(۳۷۴) وأحمد (۳۰۹/۳)، ومالك (۹۳۰/۲)، وابن حبان (۵۲۲۵) واللطف للبخاري والزيادات لمسلم واي داود والنمساني

وابن هشام.

(۳۷۵) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۵۶۰/۲)، وابن سعد (الطبقات) (۸۹/۲)، وابن القيم (الزاد) (۱۰۵/۲).

ئەبوبەکر و عومەر و کەسانىتک لە كۆچكىرىدۇكان كە عەبدولرەھمانى كۈرى عەوفيان لەناو دابۇو پېغەمبەرى خوا فەرمانى پىنگىزدۇو كە شەو خۆي ئامادە بکات بۇ دەرچۈون بەرەو ناوجەھى (دومە جندل) تا بانگىيانبکات بۇ ئىسلام [عەبدولرەھمان بەيانى ھات و جەمەدانەيەكى رەشى بەسەرەوە بەستبۇو نزىكىبۇو لە پېغەمبەر]، پېغەمبەرى خواش جەمەدانەكەى بۇ كردىوە و جەمەدانەيەكى سېپى بۇ بەست و ماوهى چوار پەنجەھى چەمانەكەى بەپشتىدا شۇر كردىوە و پېيىھەرمۇو: ((ھەنّدا يَا ابْنَ عَوْفٍ اعْتَمَ فِإِنَّهُ أَعْرَبُ وَأَحْسَنُ)) واتە: ((ئاوهە جەمەدانەكەت بېتىچەرەوە چونكە ئەوهە عەربىيانە ترە و جوانىترە)). پاشان پېغەمبەرى خوا داواى لە بىلال كرد ئالاکەي بىدات بەدەستەوە، پاشان پېغەمبەرى خوا سوپاسى خودايى كرد و دروودى بۇ سەر پېغەمبەرەكەى نارد و فەرمۇو: ((خُذْ يَا ابْنَ عَوْفٍ فَاغْزُوا جَمِيعًا فِي سَبِيلِ اللهِ، فَقَاتِلُوا مِنْ كَفَرَ بِاللهِ، لَا تَغْلُو، وَلَا تَغْدِرُوا، وَلَا مُثْلُو، وَلَا تَقْتُلُوا وَلَيْدًا)) واتە: ((بىگەرە (ئالاکە) عەبدولرەھمان ھەمووتان بەيەكەوە لەپىناوى خودادا بجهنگىن دىز بەئەوانەكە باوەرىان بەخوا نىيە و دىزى مەكەن لەدەستكەوت و غەدرو نامەردى مەكەن وە هىچ كەسىك ئەتك مەكەن و منداڭ مەكۈژن))^(۳۷۵).

عەبدولرەھمان لەكەن ھاۋەللىنى بەپىتىدا رۆيىشتن تا گەيشتنە ناوجەھى (دومە جندل)، لەئەو ناو چەيەدا سىن رۇز مانەوە بانگى خەلکەيان كرد بۇ ئىسلام، ئەوان لە سەرتەتادا پازىنەبۇون بچەنە ناو ئىسلامەوە بەلكو بىريارى شەركىرىنياندا، بەلام لەرۇزى سىيەھەمدا (ئەصبەغى كۈرى عەمرى كەلەبى) كەگاور بۇو ئىسلامى قبۇلكرد و موسوٰلمانىبۇو، ئەو سەركەدىيان بۇو، نامەيەكى بۇ پېغەمبەرى خوا نارد ھەوالى موسوٰلمانىبۇونى خۆي پېرائىگەياند، ھەلگىرى نامەكە پىاۋىتك بۇو لە ھۇزى جوھەينە كەناوى رافىع كۈرى مەكىت بۇو، نامەيەكى عەبدولرەھمانىشى گەياندە پېغەمبەرى خوا وە تىيىدا نووسىبۇوى كەدمىيەۋىت ڙىنېكىيان لىبخوازىت، پېغەمبەرى خوا نامەيەكى بۇ نووسىبىيەوە و داوايىلىكىرد كچەكەى ئەصبەغ كەناوى (قااضىر) بۇو بخوازىت. عەبدولرەھمانى كۈرى عەوفىش ئەو كچە مارەكىرد و گۈزىزايەوە و

(۳۷۵) أخرجه: الخراتطي (مكارم الاخلاق) (٣)، والحاكم (٥٤/٤) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (٣٦٣/٦).

وقال: فيه عثمان بن عطاء ليس بالقوى، وقال الهيثمي في (المجمع) (١٢٠/٥) و (٣٠٩/١٠): رواه الطبراني (الصغير)

باسناد حسن.

پاشان له گهله خۆی هینایه وە بۆ شاری مەدینە و بووه دايکى ئەبو سەلمەی کورى عەبدولرە حمانى کورى عەوف) (۳۷۶).

سریهکەی عەلی کورى ئەبو طالب

ھەر لە مانگى شەعبانى سالى شەشى كۆچىدا، پیغەمبەرى خوا ﷺ عەلی کورى ئەبو طالبى ھەل سەد پیاو دا نارد بۆ ناوجەى فەدەك بۆ لاي تيرەيەك لە ھۆزى بەنى سەعدى کورى بەنى بەكر، چونكە پیغەمبەرى خوا ﷺ ھەۋالى ئەوهى پېنگەيشتىبوو كە ئەوان كۆمەلۇن چەكداريان كۆكىردىتەوە دەيانەويت پشتىوانى جولەكەكانى خەبېر بىكەن، سريهکە بەشمە دەرۋىشتن و بە رۆز لە كەمیندا بۇون تا ھەوالگىرىكى ئەوانىيان قول بەستىرىد و دانىينا بەئەوهدا كە ئەوان ئەويان ناردووھ بۆ خەبېر كە پشتىوانى لەئەوان بىكەن لە بەرامبەر ھەندى بەرۇبومى خەبېردا. سريهکەش پەلامارى ئەو ناوجەيەياندا و ئەو تيرەيە بەنى سەعد ھەموويان رايانىرىد و پىنج سەد و شتر و دوو ھەزار مەريان لەدواي خۆيان بە جىئەيىشت سريهکەش ھەمووييانى پېشخۇيدا و بە سەلامەتى گەپايەوە ناو شارى مەدینە (۳۷۷).

سریهکەی ئەبو بکرى صديق

ئوم قەرفە ئافرەتىكى بەنى فەزارە بۇو لەناوجەى (وادى القرى) ھەولىدەدا سوپايەك پېكىھىنەت و ھىرشن بباتە سەر موسۇلمانان. پیغەمبەرى خوا ﷺ سريه يەكى بۆ ناوجەكەيان نارد بەسەر رۆكايەتى ئەبوبەكىرى صديق ھەل و پەلامارياندان ھەندىكىيان لېكۈشتىن وە ھەندىكىيان لېلىكىرىتىن كەنەوە شارى مەدینە (۳۷۸) بەسەر ھاتەكەش سەلمەي کورى ئەكودع ھەيگىرتىتەوە و دەھەرمونىت: (پیغەمبەرى خوا ﷺ ئەبوبەكىرى صديقى ھەل كرده پېشەوامان و سريهكەمان بەرىتكەوت تاگەيشتە ناوجەى بەنى فەزارە لە ھەوازن، وەھىشتىتا ماودىەكمان مابۇو بۆ گەيشتنە سەر ئاواهكەيان، ئەبوبەكىرى داواي لېكىرىدىن لەئەويىدا لابدىن لەدواي ئەوهى نويىزى

(۳۷۶) أخرج: الدارقطني (الأفراد) كما في (الإصابة) (۱۰۸/۱)، و (كتن امال) (۳۰۷۵).

(۳۷۷) أخرج: الواقدي (المغازى) (۵۶۲/۲)، وابن سعد (الطبقات) (۸۹/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۸۵/۴).

(۳۷۸) أنظر: (تاريخ الطبرى) (٦٤٣/٢).

بەيانىمان ئەنجامدا دواتر فەرمانى پېتىرىدىن و پەلامارماندان كۆمەلتىكمانلىكىشىن لەسەر ئاودەكەياندا [نىشانەو ھىمامان: بکۈزە بکۈزە بۇ ھەر لەئەۋىدا بە دەستى خۆم حەوت يان نۇ لە موشىرىكەكانم كوشت]^(۳۷۹).

لەئەۋىدا تەماشامىكىرد ھەندىتىكىيان رايىاندەكىردى كە ڙن و منداڭ لە نىيوانىياندا بۇو منىش بە راڭىرىدىن دوايانكەوتم ترسام لەئەوهى پېشىمبەكەون بۇ چۈونە سەر شاخى ئەو ناواچەيە، بۇيە تىرىكىم تىيگەرنى كەوتە نىيوان ئەوان و شاخەكەوه [ئەوان كەتىرەكەيان بىنى وھستان] منىش ھەموو يانم پېشخۇمدا و ھىنامن بۇ لای ئاودەكەيان ئافرەتىكىيان لەناودابۇو كە فەروویەكى كۆنلى لە بەرداپۇو كچىكى لەگەلدا بۇو لە جوانترىن ئافرەتى عەرەب بۇو ئەبوبەكەر بە خشبيە من و بەھىچ جۇرىڭ نزىكى نەكەوتە تا گەرایىنه وە شارى مەدىنە شەھەمان بەسەر ھات و بەيانييەكەى پىغەمبەرى خوا ھەلەپەيشت [لە بازاردا] و فەرمۇوى: ((سەلەمە ئەو ئافرەتەى كە لاتە بىبەخشە بەمن؟)) منىش وتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ھەلەپەيشت بىلەنگ بۇو بە جىيەپەيشت، بۇ رۆزى دواتر دىسان لە بازار پېم گەپەيشت و فەرمۇوى: واتە: ((سەلەمە باوكت چاك ئەو ئافرەتەى لاتە بىبەخشە بە من)).

منىش وتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ھەلەپەيشت [سويىند بە خوا] نزىكى نەكەوتوم و تائىستا جايىكىم ھەنەداوەتەوە من دەبىھە خشم و پېشىكەشى دەكەم بە تۆ. ئىنچا پىغەمبەرى خوا ھەلەپەيشت ئەو ئافرەتەى نارد بۇ مەككە و ئالۆگۈرپېتىرىد لەگەل ھەندىتىك دىلى موسۇلمانان لەئەۋى بەئەو ئافرەتە ھەموو يانى ئازادىكىرد)^(۳۸۰).

(۳۷۹) أخرجه: احمد (۴/۶۰۰)، والدارمي (۲۴۰۵)، وابن اي شيبة (۱۲/۵۰۳)، وابي داود (۲۶۳۸)، وابن ماجة (۴۰/۲۸۴۰)، والحاكم (۲/۱۰۷) وصححه ووافقه، والبيهقي (۶/۳۶۱)، والطبراني (۳۹۳/۶۲۲)، وابن حبان (۴/۶۷۴۴) وقال محققا: اسناده

حسن، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح اي داود) (۲۲۹۷)، و (صحيح ابن ماجة) (۲۲۹۲).

(۳۸۰) أخرجه: احمد (۴/۵۰۱)، ومسلم (۵۰۰/۱۷۰۰)، وابي داود (۴۰۴۸)، وابن ماجة (۲۶۹۷)، والبيهقي (۹/۱۲۹)، والطبراني (۷/۱۴)، وابن حبان (۶۰/۴۸۶۰) وقال محققا: حسن، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح اي داود) (۶/۲۴۱۶)، و (صحيح ابن ماجة) (۲۲۹۷).

سریه‌کهی کورزه‌ی کورپی جابری فه‌هربی

چهند که‌سانیک له هه‌ردوو هوزی (عوکل و عرینه) هاتنه خزمه‌ت پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ له مه‌دینه و موسولم‌انبوبونی خویان ناشکراکرد وه هه‌مووبیان نه‌خوش و ناساغبوبون و گه‌رمای ناو شاری مه‌دینه ناپه‌حه‌تی کردبوبون، پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ ریگه‌بی‌پیدان بچن بؤ ناوچه‌ی (الغابة) واته: بیش‌لأنه‌کهی سه‌روو شاری مه‌دینه و له‌گه‌ل و شتره‌کانی زهکات له‌ئه‌وی بمتینه‌وه، پاشان له نه‌خوشیه‌کهیان چاکبوونه‌وه و شوانه‌کهیان به ئه‌شکه‌نجه و سزا کوشت و شتره‌کانی‌شیان رفاند و ریانکرد. له‌ئه‌ویدا سریه‌یه‌ک به دوایاندا نیردرا هه‌مووبیانی گیرانه‌وه و توله‌یانلیکرایه‌وه. سه‌له‌مه‌ی کورپی ئه‌کووع ده‌فرمومیت: (پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ کورپیکی لابوو ناوی یه‌سار ببو ته‌ماشایکرد نویزه‌کانی به‌جوانی ئه‌نجامئه‌دات له دواییدا ئازادیکرد و کردیه شوانی و شتره‌کان له‌ناوچه‌ی (الحرة) وه له‌ئه‌وی مایه‌وه له‌ناویاندا ببو^(۳۸۱).

ئه‌نه‌سی کورپی مالیک ده‌فرمومیت: ([هه‌ست که‌س] [له ده‌شت‌کییه‌کانی]^(۳۸۲) عوکل [وعوره‌نییه] هاتنه خزمه‌ت پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ [هه‌مووبیان نه‌خوش و ناساغ بوبون] [و ته‌واو و بیهیزبوبو بوبون ره‌نگیان زهد هه‌لگه‌راببوو وه سکیان ئاوسابوبو] [وه‌لاشه‌یان له‌رولاواز ببو]^(۳۸۳) هاتن به‌لینیان به پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ دا وه موسولم‌انبوبون [وتیان: ئه‌ی پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ لای خوت جیگه‌مان بکه‌ره‌وه و خواردنمان بدھری] [پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ نیشته‌جیی (الصفة) ای کردن له‌ناو مزگه‌وته‌که‌یدا]^(۳۸۴). ماوهیه‌ک مانه‌وه و ئه‌وندھیتر دمرده‌کهیان گرانتربوبو، سکالاًی بارودوچی خویان لای پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ کرد و [وتیان: ئه‌ی پیغمه‌مبهربی خوا ﷺ ئیمه دهوار نشینین و خاوهن ئاژه‌ل بوبوین وه هه‌رگیز شارنشین نه‌بوبوین]^(۳۸۵)

(۳۸۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٦/٧)، وقال الهيثمي (المجمع) (٢٤٩/٦): فيه موسى بن محمد ضعيف، وقال ابن كثير (التفسير) (٢٩١/٢): غريب جداً، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٣٩/١): استناده صالح.

(۳۸۲) أخرجه: ابن حبان (١٣٨٦) وقال محققته: استناده صحيح.

(۳۸۳) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (١٨٥٤).

(۳۸۴) أخرجه: البخاري (٤٦٨٠/٤).

(۳۸۵) أخرجه: البخاري (٤١٨٢).

[ئەم نەخۆشى گەپوگولىيەش [وابلا و بۇ وەتەوە]^(۳۸۶)] ئەگەر رېڭەمان بىدەيت بىچىنە دەرەوەي شار تا لهەنگەل ھەندىك و شتردا بىزىن] [ھەر وەها و تىيان: ئەى پىغەمبەرى خوا گەل ھەندىك ئازەلى شىردارمان بۇ پەيدا كە؟ پىغەمبەرى خوا گەل فەرمۇوى: ((ما چۈز لەن كەم))^(۳۸۷) [إِنْ شِئْتُمْ أَنْ تَخْرُجُوا إِلَى إِبْلِ الصَّدَقَةِ]^(۳۸۸)). واتە: ((ئىستا ھىچم لا نىيە)))]] ((ئەگەر دەنانەۋىت بىرۇنە دەرەوە لهەنگەل ئەو و شترانەى كەلەزەكتادا دراون)))]] [پىغەمبەرى خوا گەل ئەو و شترانەى بۇ دىاريىكىدىن] و پىيىفەرمۇون: ((بىرۇنە دەرەوەي شار لهەنگەل شوانەكەمان بن لهناو و شترەكاندا مىز و شىرى و شترەكان بەكارىبىن))) و تىيان: باشە [بەئەو جۇرە پىغەمبەرى خوا گەل ئەوانى نارد بۇ لاي ئەو و شترانەى كە لهەنگەكتادا درابۇون]^(۳۸۹) [لهەنگەل يەساردادا] پاشان ھەممۇيان رۆيىشتىن وە مىز و شىرى و شترەكانيان بەكار ھىتىا و چاكبۇونەوە [كاتىك لەسساغبۇون] و [قەلەوبۇون] [ارەنگ و پۇوى ساغىيان بۇ گەپايدەوە] [وە لهناوچەي (الحرة) بۇون پاشان پاشگەز بۇونەوە] وە بىباوھە بۇون لهەدواى موسۇلمانىبۇونيان] وە [پەلامارى يەسارياندا] [كە شوانىيىكى بىرۇدارى پىغەمبەرى خوا گەل بۇو]^(۳۹۰) دەستوقاچىان بېرى و درېكىانكىرده ناو ھەردۇو چاوى]^(۳۹۱).

لەرىوايەتىكى تردا دەفەرمۇيت: يەكىك لە دوو شوانەكەيان كوشت [ئەوى تريان لەسەرتاى] [بەرەبەيانىتىكى زوودا]^(۳۹۲) (بە شېرزاھى) هات و تى: ھاۋىرەكەميان كوشت و شترەكانيان بىرەنگىزىانه رايانكىرد [پىغەمبەرى خوا گەل كەسانىتىكى بەدواياندا نارد] [كە بىسىت كەمس دەبۇون لهەنگەنچە ئەنصارىبەكان] [پىشەوايان كورزەي كورى جابرى ئەلفەرى بۇو] ھەممۇيانى نارد بۇيان و شوين پىناسىتىكى نارد لهەلەيان تا رېڭەوشۇينى پىيانبىدقۇزىتەوە]^(۳۹۳) [ونزايلىكىرىن و فەرمۇوى: ((اللهم عەيى

. (۳۸۶) آخرجه: مسلم (۴۳۳۴).

. (۳۸۷) آخرجه: البخارى (۶۸۰۴).

. (۳۸۸) آخرجه: مسلم (۴۳۲۹).

. (۳۸۹) آخرجه: الترمذى (۷۷)، وصححه الشیخ الالباني (صحیح الترمذی) (۶۲).

. (۳۹۰) آخرجه: النسائى (۹۴/۷)، وصححه الشیخ الالباني (صحیح النسائى) (۳۷۶۴).

. (۳۹۱) آخرجه: الطبرانى (الكبير) (۶۲۲۳) (۶/۷).

. (۳۹۲) آخرجه: البخارى (۵۳۳) (۶۸۰۵).

. (۳۹۳) آخرجه: مسلم (۴۳۳۴).

علیهم الطريق واجعل عليهم أضيق من مسکِ جملٍ) واته: ((خودایه ریگمیان لیونکه و لبیانته سک بکه رهه و هک ئەلچه ملی و شتر)) خودای گهوره ریگهی لیونکردن و هه موویان دهستبه سه رکران] [پیش نیوھرۇ هه موویان هینران] وه فهرمانی کرد هه موویان دهست وقاچیان [جیابه جیا] ببردریت و [بؤیان نه پیتچریت] وه چاویان هه لکولریت، لریوایه تیکدا: [فهرمانی کرد همندیک بزمار سوربکریته وه و چاویان پی ببرزیت] ^(۳۹۴) [پیغه‌مبهربی خواه بؤیه چاوه کانی والیکردن چونکه به هه موویان چاوی شوانه کهیان والیکردبۇو] ^(۳۹۵) ئینجا فریدرانه به رخور [لای بردده رهشەکان] تامردن [له سه رئه و حالەیان] ^(۳۹۶) وه سه بارهت به مانیش ئه م ئایه ته پیرۆزه دابه زی: ﴿إِنَّمَا حَرَّقُوا الَّذِينَ يَحْمَلُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُفْتَنُوا أَوْ يُصْكَلُوا أَوْ تُقْطَعَ أَيْدِيهِمْ وَأَزْجَلُهُمْ مِنْ خَلْفِ أَوْ يُنْفَوْا مِنْ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خَرْقٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ^(۳۹۷). واته: [بیکومان توله و جهز زه بەی کاری خراپی ئه وانه دزایه تى له گەل خواو پیغه‌مبهربی ئه و دەکەن و دزی ئه و دەجهنگن و دەکۈزۈن و هېرىشىدەکەن سەر شارو گوندەکان بەردە و اميش لەھەرزدا هەمۆلى فەساد ز گەندەلی و خراپە کارىدەدەن، لە دنیادا ئه و ريسوايى و سەرشۇرييە بؤیان و لە دوارۇزىشدا سزا يەکى گهورەیان بۇ ھەمەيە].

ئەنه س دەفه رمویت: ([ئه وانه هەلگەرائەوه لە ئىسلام وە پاشگەز بۇونەوه بە هه موویان شوانه کهیان کوشت، و شترەکانیان دزى و پىگربۇون] ^(۳۹۸) [ئه بو قەلا بەش دەفه رمویت: ئەوان كەسانىك بۇون دزيانکرد و پىباونىكىان کوشت و بۇونه بىباوەر لە دواى موسولمان بۇونیان و جەنگیان له گەل خوداو پیغه‌مبهربەکەی کرد] ^(۳۹۹)).

[موسى كورى عوقبە دەفه رمویت: و باسىدەکریت كە پیغه‌مبهربى خواه لە

(۳۹۴) أخرجه: البخاري (۶۸۰۴).

(۳۹۵) أخرجه: مسلم (۴۳۳۶).

(۳۹۶) أخرجه: البخاري (۴۱۹۲).

(۳۹۷) أخرجه: النسائي (۹۵/۷) وصححة الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۳۷۷۲)، و (الارواه) (۱۹۵/۱).

(۳۹۸) أخرجه: الطبرى (التفسير) (۱۱۸۱۶) وقال محقق: حديث صحيح.

(۳۹۹) أخرجه: البخاري (۶۸۰۵).

دوای ئەم رووداوه‌وه (المثلة) واتە: كوشتنى قىزهونانە قەدەغە كرد^(٤٠١).

ئەم رووداوه‌ش له سالى شەشى كۆچىدا روویدا وە ئەمەش پەسەند كراوه له وتهى زانىيان، بەلام جياوازيان لهئەو مانگەدا هەمە كە ئەمەي تىدار رووداوه:

ئىبىنۇ ئىسحاق دەفەرمويت: لەمانگى (جمادى الاخرة) روویداوه. وە ئىمامى بوخارى دەفەرمويت: لەمانگى (ذى القعدة) روویداوه، بەلام واقدى ئىبىنۇ سەعد و ئىبىنۇ حەبان خوايان لى رازى بىت دەفەرمۇون: لەمانگى شەوالى سالى شەشى كۆچىدا روویداوه^(٤٠٢).

ھەندىك لە زانىيان دەفەرمۇون: ئەم فەرمۇودەيە كە لەم رووداوه‌ى پېشىۋودا ھاتووه حوكىمەكەى ھەلۋەشىنراوەتەوه و كارى پېناكىرىت لەدواى دابەزىن (الحدود) واتە: سزا ديارىكراوه‌كان، وەبە قەدەغە كىرىنى: كوشتنى قىزهونانە و قەدەغە كىرىنى داخىردن و سزادان بە ئاگىر. خواى گەورەش زاناترە بەمە.

(٤٠٠) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٨٨/٤).

(٤٠١) الحديث: أخرجه: البخاري (٦٨٠٢)، (٤١٩٢)، (٤٦١٠)، (٤٣٣٠)، ومسلم (٤٣٣٠) واللفظ له، وابوداود (٤٣٦٤)، والنسائي (٩٣، ١٠١/٧)، والطیاسی (٢٠٠٢)، وابن خزیة (١١٥)، وابن حبان (١٣٨٨، ٤٤٦٧، ٤٤٧٣)، والتزمدی (٧٢)، وابن ماجة (٣٥٠٣) وانظر: صحيح الترمذی (٦٢)، (الارواه) (١٧٧)، و(الصحيحة) (٢١٧٠).

(٤٠٢) أنظر: (السرايا والبعوث النبوية) د. بريک محمد (ص: ٢٠٠).

پیکەوت نامەی حودھىبىيە

لە دواى شىستەپىنانى قورھىش لە غەزاي خەندەق و دەركەوتى لوازى و بېتىزى
پالەو پايدەيان لەلايەن تىكىراى عەرەب بەگشتى، غەزا ياخود سوڭى حودھىبىيە روويداو
ھاتە پېش ئەميش بۇ دەستەبەرگەرنى سى ئامانجى گرنگبۇو.

يەكەميان: ئاگادارگەرنەوە خەلک بەگشتى و ھۆشىارگەرنەوەيان لەئەوە
كەپەيوەندى موسولمانەكان لەگەل ناموسۇلمانى و موشرىكەكاندا مەرج نىبىيە كە
بەبەرەدەوامى لە دۆخىيىكى جىڭىرى جەنگو كوشتاۋو توندوتىزىدا بىلەننەتەوە بەلکو
دەگۈنچىت ئەو پەيوەندىيانە لەھەممۇ بارودۆخەكاندا بەئاشتى و پېكەوه ژيانى
ھاوبەش و دانووستان بېرىت بەرىۋە و بگوزەرىنلىت و ھىمنى بالى بەسەردا بكتىشىت
لەگەل بۇونى جىاوازى ئايىنى و بېرورا او بېرگەرنەوە و ئاراستەي جىا.

دەۋوەميان: ھەلپەساردىنى ململانى و بەرەتكەنلىي لەگەل قورھىش و رووگەرنە
دۇوزمن و ئاراستەكەنلىت بەمەبەستى چېرىكەرنەوە و خۆيەكلايىكەرنەوە بۇ لايەك
بەتايىبەتىش ئەمە بەرۇونى دەبىنرىت لەئەو ھەلکشانە بەرەتكەنلىي ململانى
بەخۆيەوە بىنى لە دىزى جولەكەكان لەلايەكەمەوە و وەلە دىزى پۇمە بىزەنطىيەكان و
ھاپەيمانەكانيان لەعەرەبە گاورەكان لەلايەكى ترەوە.

سېيھەم: سەلماندى راستىيەكى بەگەنەوىست كە مەككە و پېرۇزىيەكانى
قورخنه کراون بۇ بتېھەرستان بەئارەزووى خۆيان و بەئەوپەرى ئازادىيەوە ھەرچى
بىانەويت تىيدا بکەن و دروشم و دابۇونەرىتى كۆيرانەي خۆيانى تىدا جىبەجىبەكەن،
و دەستبىگەن بەسەر ھەممۇ توانا و پېيداوىستىيەكانى ئەم شارەوە بۇ خۆيانى پاوانبىگەن.
بەلکو بەپېچەوانەوە موسولمانەكان شايىستەتر و شايەنتىن بەئەوەي كەبەئاسايىش و
ئارامىيەوە بىچە ناو ھەرەمى مەككە پېرۇزەوە و دروشم و بەندايەتى خۆيان بکەن
كەبنىيات نراوه لەسەر خواناسى و يەك خودا پەرسىي بەئەوپەرى دىلسۇزىيەوە^(۱۰۳).

پېغەمبەرى خواھ لە خەودا بىنېبۇوى كە چۆتە ناو شارى مەككە وە و تەوافى
بەدەوري مالى خودا كردۇوە قىزى سەريان بۇ تاشىيە و عەمرەي كردۇوە، ئەم

(۱۰۳) أنظر: (دراسة في السيرة) (ص: ۲۲۳).

هه‌واله‌یدا به‌هاوه‌لآنی له‌ناو شاری مه‌دینه، وه به‌دهشت‌کییه‌کان و دهوارنشینه‌کانی نیشته‌جیی دهوری مه‌دینه‌شیان راگه‌یاند که خویان ئاماده بکهن بُو ده‌چوون به‌رهو شاری مه‌ککه له‌خرزمت پیغه‌مبهربی خوادا له‌کاتیکدا مه‌ترسی هه‌بوبو که قورهیش هه‌ایه‌ک به‌رپاکهن و دژیانبوه‌ستنه‌وه ج به‌جهنگ و ههرا بیت، یاخود به‌ریگه‌گرتن لیيان که‌نه‌هیلان زیارتی که‌عبه‌ی پیرۆز بکهن، ههر له‌بهر ئه‌وهش زوربه‌ی خیله عه‌رهبه دهوارنشینه‌کان سستیان نواند له‌نه‌وهی له‌گه‌لیاندا بِرْوَن [که‌بریتی بوون] له خیله‌کانی جوهه‌ینه و موزینه و غه‌فار و ئه‌سلام و ئه‌شجع و دهیل ئه‌وانه ئه‌وه ئه‌عربابیانه بوون له دهوروپشتی شاری مه‌دینه نیشته‌جیبیوون^(۴۰۴).

ئه و خیله‌کیانه له هیزو دمه‌للتی قورهیش دهترسان و مه‌زنده‌ی ئه‌وه‌شیاند‌کرد لهم غه‌زایه‌دا که موسولمانه‌کان ته‌فروتونابین و به‌ته‌واوهتی بنبریکرین هه‌روه‌کو خودای بالا دهست دهفه‌رمویت: ﴿بَلْ ظَنَّتُمْ أَنَّنِ يَقْرِبُ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَيْكُمْ أَهْلِهِمْ أَبْدَأَ وَرَبِّكُمْ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ طَرَبَةً أَسْتَوْهُ وَكُثُّتُرَ قَوْمًا بُوْرَا﴾^(۴۰۵) (الفتح) واته: [نه‌خیتر پاساو وبه‌هانه‌که‌تان وانییه، به‌لکو له‌راستیدا ئیوه و اگومانتان دهبرد ئیتر هه‌رگیز پیغه‌مبهرب و باوه‌رداران ناگه‌رپنه‌وه بُو ناو که‌سوکاریانو تیاده‌چن، ئه و گومان بردنه له‌دل و دهروونتاندا راز‌ایترابووه‌وه چه‌سپ بوو، به‌راستی گومانی ناقولاً‌تان بردیوو، ئیوه هه‌میشه هۆز و تاقمیکی بی‌که‌لکوبی‌خیرن].

پیغه‌مبهربی خوادا و موسولمانه‌کان له کوچه‌رییه‌کان و پشتیوانه‌کان و ئه‌وانه‌ش که‌له‌گه‌لیان هاتبوون له‌خیله عه‌رهبه‌کانی دهوروبه‌ر به‌ریکه‌وتون له مانگی (ذی القعده) سالی^(۶) (۶) کوچی له‌رپزی دووش‌ممه‌دا هاوسه‌ری به‌ریزی خاتوو ئوم سه‌له‌مه‌ش له خرمتیدا بوو^(۴۰۶).

دوو سه‌د ئه‌سپسواریان له‌گه‌لدا بوو وه چوار ئافره‌تیش به‌زداریان کرد به‌ناوه‌کانی ئوم سه‌لمه، ئوم مونه‌یع، ئوم عومار، ئوم عامر^(۷)، که‌سیکیش له دوورووه‌کان به‌ناوی جه‌ددی کوری قه‌یسی سه‌له‌می خه‌زره‌جي^(۴۰۷). ژماره‌ی موسولمانه‌کان (۱۴۰۰) که‌س

(۴۰۴) انظر: (*التاریخ* للطبری ۶۱۹/۲)، و (*الدرر* لابن عبدالبر (ص: ۲۲)، و (*الدلائل* للبیهقی ۹۰/۴)، و (*التفسیر* لابن کثیر ۳۶۳/۲).

(۴۰۵) انظر: (*دلائل النبوة* للبیهقی ۹۱/۴) وهو الراجح.

(۴۰۶) انظر: (*زاد المتعاد* لابن القیم ۱۳۶/۲).

بۇون كەئەمە راستىرىن بۆچۈونە بەكۆرای پىنج شايەد حال كە لەمە و رووداوهدا بەزداريان كردۇوه^(٤٠٧).

نومەيلەي كورى عەبدوللائى لهىشى بەسەررۇكارى مەدىنەوە جىھېشىت لە جىڭاي خۆى و وە (ھەدية) كانى دىاريکىد وبەپىش خۆياندا لىيان خورى كە حەفتا وشتە مىتىھى گۆشتى بۇون بۇ ئەوهى خەلگى لىيان دلىابن كەنىازى. شەركىنیان نىيە، تاكو خەلگىش بىزانىن كە ئەو تەشرىفى ھىناوه تەنها بۇئەوهى سەردانى مالى خودا بکات و ئەو كەعبەي پىرۇزە بەگەورە راپگىرت.

ميسوهرەي كورى مەخرەمە ئەسەدى دەفەرمۇيت: دواي ئەوهى دەرچۈوين ھەتاڭو گەيشتىنە (ذى الحليفە) كە (١٠) مىل لەشارى مەدىنەوە دوورە] لەئەويىدا پىغەمبەرى خواھ وشتى ھەديەي دىاريکىد وناجىھى كورى جوندوبي كىرده سەرپەرشتىارى ئەو وشتارانە كە ئەوكاتە دوونىشانە ھەبوو بۇ ناسىنەوهى وشتى ھەدىنە كە لە (مونا) دەگرايە قوربانى يەكىكىان (تقلید) بۇو كەپارچەيەك لەپىست ياخود ھاوشىۋە پىست لەملى ئەو ئازەلە دەگرا بۇ ئەوهى بناسرىتەوه كە ھەدىيە دىيارى) يە.

دۇوهەميان (إشعار) كە ئەويش لايەكى سەركۆپانى وشتەتكە يا مانگا كە دەپىدرە ھەتاڭو خويتى لىدەھات بۇ ئەوهى بىزانرىت (ھەدىيە) و بەرەو كەعبە دەروات ھىچ كەسىكىش پىشى پىنەدەگرت^(٤٠٨). پاشان ئىحرامى عەمرە بەست بۇ ئەوهى خەلگى لەشەرپىان پشتەپاست و دلىابن كە ئەو دەرچۈوه بۇ زىارت و سەردانى كەعبەي پىرۇز بکات و بەرزو پىرۇزى راپگىرت^(٤٠٩). بەر لەئەوهى بىگەن چاوهدىرىتى ھەوالگرى نارد بۇو لەھۆزى خوزاعە بەناوى بىشىرى كورى سوفيان، بۇئەوهى ھەوالى قورەيشى

(٤٠٧) أنظر: (السيرة الصحيحة) للعمري (ص: ٤٣٥/٢).

(٤٠٨) الهدى: هي الحيوان الذي يقدم في مني ويُجعل عليه علامتان وهما (التقليد) وهو ان يجعل في عنق الهدى قطعة جلد أو نحوها ليُعرف بها أنه هدى، و (الأشعار) هو ان يُشق احدى جنبي ستام الدابة والبقرة حتى يسيل دمها ليعلم أنها هدى يُساق إلى الكعبة فلا يتعرض لها أحد.

(٤٠٩) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٦٢/٣)، والطبرى (التاريخ) (٦١٩/٢)، وأبن عبدالبر (الدرر) (ص: ٢٢٢)، والبيهقي (الدلائل) (١٨٨/٤).

بۇ بىزىت^(٤١٠). بەئەوشىۋە موسوْلمانىڭ كان دەرچۈن چەك و تفاقى تەواويان لەگەل خۆيىان برد و بەتەواى خۆيىان ئاماڭىرىدە بۇ جەنگ بە لەبەرچاڭىرىنى ئەوهى كە مەزىنە دەكرا دووجارى جەنگ و هەرابىن لەگەل قورھىش و ئەو ھۆزانەى كە دەكەوتىنە سەر رېڭايىان بەرەو مەككە، ئەوهى ئەو بۆچۈونە پشت راست دەكتاپىشنىيازەكەي پىغەمبەرى خوايىه بۇ موسوْلمانىڭ كان كە داۋادەكتا ھەستن بە ھېرىش بىردىنە سەر وپەلاماردانى ھاۋپەيمانەكانى قورھىش لە (ئەحابىشەكان) كە لە دەروروبەرى مەككەدا نىشته جى بۇون^(٤١١).

وەھەرودەن گىرانەوەيەكى لاوازىش (ضعيف) ھەيە دەبىتە بەلگەي ئەو راستىيە، لە نىبىنۇ نەبزىيەو دەفەرمۇيت: (كاتىك پىغەمبەرى خودا بۇ دەرچۈو بەشتىرى (ھەدية) كە بۇ قوربانى پىتىبۇو لە رۆزى حودھىبىيەدا، كە گەيشتە (ذو الحليفة) عومەر بىنە پىيىفەرمۇو: ئەي پىغەمبەرى خودا بۇ دەتەۋىت بچىتە ناو خەلگانىك كە جەنگت لەگەللىياندا ھەيە بەبىچەك وتفاقى شەر؟ دەفەرمۇيت: ئىنجا پىغەمبەرى خوا بۇ ناردىيەو بۇ شارى مەدينە، ھەرجى چەكى پىداویستى جەنگ ھەبۇو بەجىيان نەھىشت وھەمموويان لەگەل خۆيىاندا ھەنئىنا....)^(٤١٢). پىغەمبەرى خوا بۇ رۆيىت تا گەيشتە (رەوحى) (كە (٧٣) كم لە مەدينەوە دوورە) لەئەويىدا ھەوالىيان پىدا كە موشريكەكان لە (وادى غيقە) كۆبۈونەتەوە ئەويىش مەترسى ھەبۇ نەوەكى لەناكاو ھەلبۈكتەنە سەر موسوْلمانىڭ كان ھەر بۇيە كۆمەلېكى لەھاودالان ئاماڭىرىدە كە ژمارەيان بىست ئەسپ سواربۇون ئەبو قوتادە ئەنصارىشيان لەگەلدا بۇو بەرەو ئاراستە ئەوانى ناردىن بۇئەوەي لە شەرو زيانيان پارىزراوبىن^(٤١٣). پىغەمبەرى خوا بۇ بىيىفەرمۇون: ((خُذُوا ساحلَ الْبَحْرِ حَتَّى نَتَقِي)) واتە: ((رېڭايى كەنارى دەريا بىگىن ھەتاوهەكى پىيان دەگەن)) ئەوانىش كەنارى دەريايان گرتەبەر، كاتىك گەرانەوە ھەمموويان جلوبەرگى ئىحراميان لەبەركەد تەنها ئەبو قەتادە نەبىت^(٤١٤).

(٤١٠) أخرجه: احمد (٣٢٦/٤)، وعبدالرزاق (٩٧٢٠)، البخاري (٩٧٢٠، ٤١٥٧، ٤١٧٨)، أبي داود (٢٧٤٩)، النسائي (١٦٩٥).

(٤١١) أنظر: رواية البخاري (الصحيح) (٤١٧٩).

(٤١٢) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (٦٢٢/٢)، وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبرى) (٢٤٨): استاده ضعيف.

(٤١٣) أخرجه: الحافظ في (فتح الباري) (٢٣/٤).

(٤١٤) أخرجه: مسلم (الصحيح) (١١٩٣).

ئەبو قەتاھە بۆمان دەگىرلەتەوە كە ج شتىك لەرىگادا رۇوبەرۇوی بۇ وەتەوە دەفەرمۇیت: (... رۇوهو موشىرىكەكان رۇيىشتىن ھاودەكانم چاويانكەوت بەكەرە كىويەك هەندىكىيان بە پىتكەننېنەوە بۇ يەكتريان دەروانى، منىش سەيرمكىد ئەۋەتام لەبەردەم كەرە كىويىھەكەدا ھەر بۇئەو مەبەستە ئەسپەكەم زىنكرد و رەمەكەم گىرت بە دەستمەوەو پاشان سوارى ئەسپەكەم بۇوم و قامچىيەكەم لەدەست كەوتە خوارەوە، بە ھاودەكانم فەرمۇو كەجلى ئىحراميان لەبەردابۇو قامچىيەكەم بەدەنەوە دەستم؟ فەرمۇویان: وەلاھى بەھۇى ئىحرام بەستنەكەمانەوە ناتوانىن بەھىچ جۇرىك ھاواکارىت بىكەين، من خۆم دابەزىم وھەلەڭرەتەوە و پاشان سەركەوتەمەوە سەرپىشى ئەسپەكەم و توانىم بە كەرەكىويەك بگەم لەپشت تەپۈلکەيەك و بەرەمەكەم لە دواوه پېكام و ھىناتەمەو خزمەت ھاودەكانم، هەندىكىيان فەرمۇویان: بابىخۇين، هەندىكى تريان فەرمۇویان مەيخۇن دواتر داواى يارمەتىم لىكىردىن راپىزىنەبۇون يارمەتىمىدەن ئىمەش هەندىكىيمان خوارد ئەھەيى مايەوە ھەلەمانگىرت لە گۇشتەكەى، مەترسى ئەھەمان ھەبۇو دووژمن پېڭىرىپەكتەن و بچىنە سەرەتە بۆمان بۇيە من رۇيىشتىم تاكو بە خزمەت پېغەمبەرى خودا ﷺ بگەم، لەرىگا هەندىك جار بە ئەسپەكەم غارم دەكىرد وھەندىك جارىش بەھەتىاش دەرۋىيىشتىم تا گەيشتم بەپىاوېتى ھۆزى غىفار لە تارىكى شەھەدا پېيم وە: لەكۆئى بە خزمەت پېغەمبەرى خودا ﷺ گەيشتىت؟ فەرمۇوى من كەجىتەمىش لە ئاوايى (تعهن) بۇو، دەفەرمۇیت منىش لە (سوقىا) دابەزىم لە خزمەتى لەكاتى خەوى (قەيلولە) دا (كە ۱۸۰ كم لە شارى مەدینەوە دوورە) رۇيىشتىم تاكو گەيشتمە خزمەتى وەم: ئەھى پېغەمبەرى خودا ﷺ ئەو ھاودەلانەت كە ناردبۇوتىن سەلامت لىيدەكەن، ئەوان مەترسى ئەھەيىان ھەيە دووژمن بۆسەيان بۇدانىت و پېڭىايان لىپېگەن و لەئىوميان دابېرىن ئەگەر چاومەرىيابكەن تادەگەنە خزمەتلىق ئەھەيىش چاوهەرىكىردىن.

ئىنجا وەم: ئەھى پېغەمبەرى خودا ﷺ ئىمە كەرەكىويەكەمان راوكىردوھ ھەندىكىشمان لە گۇشتەكەى پېماوه پاشان ھاودەلان ھاتنەوە خزمەتى و رۇداوەكەيان بۇ گىپرايەوە، پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇوى: ((أَمِنْكُمْ أَحَدُ أَمَرَهُ أَنْ يَحْمِلَ عَلَيْهَا أَوْ أَشَارَ إِلَيْهَا (اي: أَعَانَ عَلَيْهَا))؟ واتە: (ئاىا ھىچ كەسىك لە خۇتان فەرمانى ئەھەيى پېكىردىن كەراوى بىكەن وياخود ئاماژەپېپەكتەن ويان يارمەتىتىنبدات؟) فەرمۇویان نەخىر ئەھى پېغەمبەرى

خودا فهرمووی: ((كُلُّوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهَا [هُوَ حَلَالٌ] إِنَّمَا هِيَ طُعْمَةٌ أَطْعَمَكُمُوهَا اللَّهُ[هَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٌ؟])؟ واته: (ئەوهى ماوه لهگوشته‌کەی بىخۇن حەلەن بۇتان ئەوه خواردىنىكە خواى گەورە بۇي ناردوون و دەرخواردىداون). (ئایا ھىچ شتىكتان له گوشته‌کەی لا نەماوه؟) فەرمۇویان: قاچە‌کەی، دەفەرمۇیت پېغەمبەربى خوا وەرىگرت و خواردى) و به خەلکە‌کەی فەرمۇو: (بىخۇن) له كاتىكدا له ئىحرامدا بۇون)^(۱۵). كاتىك قورمۇش بەهاتنى پېغەمبەربىان زانى بۇ عەمرە بۇ شارى مەككە كەمۇتنە كۆبۈنەوەو مشتومە لەسەرى لە (دار الندوة) ئەوهبۇو دەرچۈونى گشتىيان راگەيىاند بۇ جەنگو پارەو سامانى تايىبەتىيان بۇ تەرخانكىد و كەمۇتنە داواى ھاوكارى و پېشىوانى لە ھاوبەيمانەكانيان لەئەوانە (ئەحابىش)، توانىيان ھىزىتكى بەھىز لەئەسپ سوارەكان پېكىبەيىن بەسەركەردايەتى خالىدى كورى وەلىدى مەخزومى وەناردىيان بۇ دەرهەوە شارى مەككە بۇ سەر پىگاى سەردەكى لەناوچەي (كەراع غەميم).

لەئەولاشەوە چاوساغى پېغەمبەربى خوا بوسرى كورى سوفيانى خوزاعى رېۋىشت تا چووه ناو شارى مەككە و دەنگوباسى قورمۇشى بە تەواوى وەرگرت و چووه بنج و بىناوانىيان پاشان گەرایەوە خزمەت پېغەمبەربى خودا، لەئەو بارەيەوە مىسورەي كورى مەخرەمە و مەرپوانى كورى حەكەمەوە دەفەرمۇون: (..... پېغەمبەربى خوا رۇشىت ھەتا گەيشتە (غەدیرى ئەشطاپ) ئىزىك عوسفان كە شۇنىكە (۸۰) كم لەشارى مەككەوە دوورە لەئەوەيدا چاوساغە خوزاعىيەكە بوسرى كورى سوفيان رەتەوە خزمەتى و فەرمۇوی: (ئەي پېغەمبەربى خوا قورمۇش بەهاتنى تۆيانزانىيەو بەرەو مەككە و ھەممۇويان دەرچۈون بۇتان بەھەرچى پىباو و ژن و مندىلىشيان لەگەلدىايە جلوېرگى پەلتىگىان بۆشىيە و بەتەواوى خۆيان بۇ جەنگ ئامادەكردۇوە، منىش كە بەجىمەھىشتەن خزم و كەسەكانت لەبەرەي كەعبى كورى لۇئەي و عامىرى كورى لۇئەي (واته: قورمۇش بە ھەممۇو تىرەو بەرە بايەكانى) لەگەل ئەحابىشەكانيان بۇ كۆ كەدبۈوپەتەوە (واته: ھەممۇو ھاوبەيمانەكان لەتىرەو ھۆزەكانى دەروروبەرى مەككە) لەشكرو سوبايەكى تۆكمەيان پېكەيىناوە بۇت دەيانەۋىت جەنگ

(۱۵) آخرجه: مالك (۲۵۲/۱)، واحمد (۳۷/۴)، والبخاري (۱۸۲۳)، ومسلم (۱۱۹۳)، والترمذى (۸۴۹)، والنساني (۱۸۶/۵)،

وابن ماجة (۳۰۹۰)، الدارمي (۱۷۷۰)، بالبيهقي (۱۹۱/۵).

وھەرات لەگەلدا بەرپابکەن و رېگریت لىبکەن لە چوونە زیارەتى مالى خودا نەوان لەناوچەى (ذى طوى) دابەزىيون و پەيمانيانداوه بەشەرو كوشтар نەبىت بەھىج جۇرىك پېگەت پىنەدەن بچىتە ناو مەككەوە.

لەئەو لاشەوە خالىدى كورى وەلىدیان پىشەرەوى پىكىرددووه و ناردويانە لە پىش خۇيانەوە بۇ (كۈراع غەميم) دەفەرمۇيت: پىغەمبەرى خودا وَلِمَّا فەرمۇوو: ((بَا وَيْحَ قُرْيَشٍ لَقَدْ أَكْلَتُهُمُ الْحَرْبُ، مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ خَلَوْا بَيْنِي وَبَيْنَ سَائِرِ الْعَرَبِ، فَإِنْ هُمْ أَصَابُوْنِي كَانَ ذَلِكَ الَّذِي أَرَادُوا، وَإِنْ أَطْهَرَنِي اللَّهُ عَلَيْهِمْ دَخَلُوا فِي الْإِسْلَامَ وَأَفْرَيْنَ، وَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا قَاتَلُوا وَبِهِمْ قُوَّةٌ، فَمَا تَظَنُّ قُرْيَشٍ فَوْاللَّهِ لَا أَزَّالُ أَجَاهِدُ عَلَى الَّذِي بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ أَوْ تَئَّرِدَهُ الْسَّالِفَةُ (اي: صَفَحَةُ الْعُنُقِ))^(٤٦). واتە: (هاوار بۇ قورىشى جەنگو كوشtar لە بىنېيىنان، ج دەبىت بۆسەر ئەوان ئەگەر دەستەلگەن و وازملىبەيىن لەنیوانى خۆمۇ سەرجەم عەرەبەكانى تەرى يەكلائى بىكەمەوە، ئەگەر ئەوان بەسەر مندا زالىوون ئەوە ئاواتىيان دىتەدى ئەوانىش ئەۋەيان دەۋىت، ئەگەر خوداي گەورەش يارمەتىدام و منى سەرخىست بەسەرەرياندا ئەوكاتە خۇيان سەرپىشىن و زۆريان لىنىڭىزلىكىت بۇ موسولىمانبۇون، وە ئەگەر كۆلۈاننەداو بەردەوامبۇون ئەوكاتە دەجەنگىزلىكىن قۇرىش چۈن دەپۋانىتە بارودۇخەكە وەلاھى بەردەوامدەبىم لەتىكۈشان لەسەر ئەوە خودا منى لەپىتاوايدا ناردۇوە سەرنىجام يائەوەتا خودا سەرمەدەخات يالەئەو پىناؤەدا سەرمەدانىم (واتە سەرم لەلاشە جىادەكەنەوە).

پاشان پىغەمبەرى وَلِمَّا فەرمۇوو: ((أَشِيرُوا عَلَيَّ أَيْهَا النَّاسُ أَتَرَوْنَ أَنْ تَمِيلَ إِلَى دَرَارِيِّ، هَوْلَاءِ الَّذِينَ أَعْاٹُوْهُمْ [بِرِيَدُوْنَ أَنْ يَصُدُّوْنَا عَنِ الْبَيْتِ] قُنْصِيبُهُمْ فَإِنْ قَعَدُوْنَا، قَعَدُوْنَا مَوْتُورِيَنْ مَحْرُوبِيَنْ، [وَإِنْ يَأْتُوْنَا] يَكُونُوا عُنْقًا [مِنَ الْمُسْتَرِكِيَنْ] قَطَعَهَا اللَّهُ! أَمْ تَرَوْنَ أَنْ نَوْمَ الْبَيْتِ، فَمَنْ صَدَّنَا عَنْهُ قَاتَلْنَاهُ؟)؟ واتە: ((ئەى خەلگىنە راۋىئىم بۇ بىكەن با گۆتىپىسى بىرورا بۇ چوونە كانغان بىم دەلىن چى؟ ئايا هەلگوتىنە سەر مالۇ حالى ئەوانە ئاھىپىسىنەن دەكەن لە دۈزمان و (رېگریمان دەكەن لە سەردىنى مالى خودا) و پەلاماريانبىدىن ئەوكات دەستەۋەنە ئۆزۈنۈ لىيدادەنىشىن وەك سەربازى گەربىدە بىتمال و حال، (ئەگەر رېزگارىشىان بىت ئەوە ژيانىتىكى كولە مەركى و پې خەفتە دەبەنە سەر) (وە ئەگەر بىنە رېگەشمان بۇ شەرپەرەن) ئەوە كۆمەلە بىتپەۋايەك دەبن كەخودا لە

(٤٦) آخرجه: ابن هشام (٢٦٤/٣) رقم (٨١٣) وقال محققة: اسناده حسن، وأحمد (١٨٩١٠) وقال محققة: اسناده حسن.

ناویبردون، وه ياخود ده تانه ويٽ بهره و مائی خودا بکهونه ری و هر كه سیك هاته سه رپنگه مان و پیگریکردين بجه نگین له گه لیاند؟)

ئه بوبه کر فه رمووی: خودا و پیغامبر کهی باشتر ده زان، ئهی پیغامبری خودا ئیمه بُ عه مره کردن هاتووین نه هاتووین بُ جه نگردن له گه ل هیچ که سیك به لام هر كه سیك (بووه بھربهست له رپنگهی چونه ناو كه عبه مان وه (كهوته نیوان ئیمه و كه عبه وه) ئهوكات جه نگی له گه ل به رپاده کهین. پیغامبری خواهی فه رمووی: ((كهوته ئیستا شادمان و ئاسوده بین و پشتیلیبکه ینه وه)) له گتیرانه و دیه کی تردا: ((كهوته به ناوی خودا و له سه ر به ره که تی ئه و برؤن))^(۴۱۷).

له نه ولشه وه کاتیک قورهیش گوئی بیستی ده رجون و هاتنی پیغامبر بوون کوبوونه و دیه کی راویز کاریان به ست و تیایدا بریاریاندا به هه موو جو ریک پیگری بکمن له هاتنه ناووه وه موسولمانان بُ زیارتی كه عبه و مائی خودا، له دواي ئه وه پیغامبری خواهی خوی پاراستو دووره په ریزی گرت له رپو به رپو بوونه وه ئه حابیشه کان پیاویکی به نی كه عب هه والی هینا که قورهیش له ناوچهی (ذی طوی) بُ دابه زیون دووسه د ئه سپسواریان به سه رکردایه تی خالیدی کوری وه لید له ناوچهی (كه راع عه میم) داناوه (كه ناوچه یه که (امیل) له عوسفانه وه دووره) له سه ر پنگای سه ره کی، موسولمانه کان نزیک بونه وه له (كه راع عه میم) خالید هه و لیدا به گز موسولمانه کاندا بچیت و له ناكاو له کاتی نويزدا برات به سه ریاندا موسولمانه کانیش نويزی ترسیان له ناوچهی عوسفان کرد.

له ابو عیاشی زوريقی ده فه رمویت: (ئیمه له خزمه ت پیغامبری خودا بوون له عوسفان موشريکه کانیش به سه رکردایه تی خالیدی کوری وه لید بوو (ئه وان) كه و تبوونه نیوان ئیمه و رووگمه، نويزی نیومه رومان کرد، موشريکه کان و تیان: به راست باشترین ده ره تمان له کيسچوو بیناگابوون ئه گهر بماندایه به سه ریاندا له کاتی نويزکردن که ياندا ده ستیکی باشمان لیده و هشاندن و پاشان و تیان: بُ نويزی عه سر ئیستا کاتی نويزک دیت که خوش و ويستره لایان له خویان وله مائو مندله کانیان، جiberiel العیلا هاته خزمه ت پیغامبری خواهی ئایه ته کانی نويزی ترسی دابه زاند:

(۴۱۷) أخرجه: احمد (۱۸۹۲۸) وقال محقق: استاده صحيح، عبدالرازاق (۹۷۲۰)، والبخاري (۲۷۳۱، ۵۲۸۸، ۴۱۷۹)، وابي

داده (۶۲۹)، الطبراني (الكبير) (۹/۲۰).

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَاقْتَلْ لَهُمُ الْأَصْلَوَةَ فَلَقْمَ طَائِفَةً مِّنْهُمْ مَعَكَ وَلَيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلَيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلَتَأْتِ طَائِفَةً أُخْرَى لَمْ يُصْلُو فَلَيَصُلُوا مَعَكَ وَلَيَأْخُذُوا حَذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَآلِيْنَ كَفَرُوا لَوْ تَفَقَّلُوْرَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَنْتَعِتُكُمْ فَيُمْلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَجَدَّهُمْ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى مِنْ مَطْرِ آفَكُتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتِكُمْ وَمُنْدُوا حَذْرَكُمْ إِنَّ اللّٰهَ أَعْدَ لِلْكَفَرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْبًا ﴾ (السما) ١٠٣﴾

واته: [کاتى لهناو هاوهلا نتدا بوویت ئەپىغەمەر ﷺ واته: له سەفەردا، ئىنجا ويستت نويزى به كۆمەلیان بۇ بىكەيت، کاتى رپوبەر ووبۇونەوش بۇو لهگەل كافراندا با دەستەيەكىيان لهگەلت هەلسن و نويزى دابىبەستن، ئەوانى تريشيان لهپۇرى دووزمن راپۇھىستن، واته: ئەگەر دووزمن لهنىوان ئىيە و قىبلەدابۇو، هاوهلهكانت بىكە بەدوو دەستەوە و دەبىت ھەممۇ نويزىخوين و پاسەوان چەكەكانيان بەدەستەوە بىگرن جا کاتى نەم دەستەيە كە لهگەل تو سوجىد دەبەن، بە پەلە بىچن لهدۋاي ئىيە دەستەن و پارىزگارىتان بىكەن، واته: دەستەي يەكمەن رېكتىك لە نويزەكەيان لهگەل تو دەكەن، ئەوسا بەپەلە جىادەنەوە و بۆخۇيان و ئەھى ترى تەواو دەكەن و دەبنە پاسەوان و دەبىن ئەھى دەستەكەى تر كەھەمان نويزىيان نەكىردووھ و پاسەوان بىنە پېش و لهگەل تودا نويز بەجەماعەت بىكەن و دەبىت وريايى خويان وەرگىرن و چەكەكانىشيان بەدەستەوە بىگرن و بىباوەرەكان پېيان خوشە كە ئىيە بەھۆي نويزەكەتانەوە لهچەك و كەلوپەلەكانىتان غافل و بىئاگا بىن ئەوسا ئەوانىش بەيەكەست پەلامارتانىبدەن دەبىت دەستەيەك بەچەكەو پاسەوانلىكىن ھەتا لىدەنەوە، ئەگەر نارەھەتىي و ئازارىكتان ھەبوو وەكى باران، يان نەخۇش و بىرىندار بن، ئەھى لهئە و كاتانەدا ھىچ گوناھتان له سەر نىيە چەكەكانىتان دابىنلىن لهكاتى نويزەكاندا و ھەردەبىت ھۆشىيارىي و وريايى خوتان وەرگىرن، واته: تا ئەتوانن ئامادە باشىن بۇ دووزمن و خوتان بىپارىزنى لييان دىارە كەخوا بۇ بىباوەرەكان سزايدەكى ئابپۇرەر و رىسواكەرى ئامادە كردووھ. بەلىن خواي گەورە دلوقان لهبەر باران و ھەرشتىكى ترى دژوار مۆلەتى موسولىمانان دەدا چەكەكانىيان لهشان دابىگرن، بەلام لهئە و كاتەشدا ھەردەبىت ھۆشىارو وريايان، كەوابوو ئەگەر موسولىمانان ھەمىشە ئامادە باشىن بۆ جىهاد خواي بە دەسەلات كافران دەشكىنېت و رىسوایاندەكتا].

لە نیوان نیوەرۆ و عەسردا، کاتى نويزیان بۆ رەخسا پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمانى پیکردن کە چەکە کانیان بگرن بە دەستەوە و لە ئامادە باشیدابن ئینجا لە دواي خۆيەوە بە دوورپىز پېكىخىستن پاشان چووه رەكۈەوە ھەمۇويان رەكۈيان برد ئینجا سەرىبەر زىركەدەوە لە رەكۈ ئەوانىش تىكىپا سەرىانبەر زىركەدەوە پاشان پیغەمبەر ﷺ كېنۇشى برد و تەنها پىزى يەكەم كېنۇوشىان برد لە گەل كەراستە و خۆ دەكەوتە پشتى ئىمامەوە، وە ئەوانى تريش بە پىتوھ وەستابۇون پاسەوانىاندەكردن، کاتى كېنۇوشىان بىدو ھەستانەوە ئەوانى تر كە بە پىتوھ وەستابۇون دانىشتن و كېنۇوشىان بىدو لە شوينى ئەوان، وە ئەوانى تريش هاتنە پىزەكەى ئەوان دواجار ھەمۇويان تىكىپا رەكۈيان بىرد پاشان پیغەمبەر ﷺ سەرىبەر زىركەدەوە ئەوانىش بەھەمان شىۋە پاشان پیغەمبەر ﷺ كېنۇشى بىدوو لە گەل ئەو پىزە دواي خۆيەوە كېنۇشى برد و پىزەكەى تريش بە پىتوھ وەستابۇون و پاسەوانىاندەكردن، کاتىك ئەوان دانىشتن بۆ خويىندى تەحيات ئەوانى تريش دانىشتن و كېنۇوشىان بىرد پاشان سەلامىيان دايەوە و ئىنجا بلا وەيانلىكىرد پیغەمبەری خوا ﷺ دووجار نويزى ترسى ئەنجامداوه جارىكىيان لەم شوينە (عوسفان) جارىكى تريش لە خاكى (بەنى سليم)^(٤١٨).

گۆپىنى رېڭا

خاليد پاشەكشەيىكىد بۆ ناوچەي (عەميم)، خۆي وئەسپسوارەكانى ئامادەكرد بۆ رەوبەرپۇو بۇونەوە مۇسۇلمانەكان، پیغەمبەری خوا ﷺ كەوتە ھەولۇكۆشىش بۆ ئەوەي دووجارى رەوبەرپۇو بۇونەوە و تىكەللىپڑان نەبن لە گەل خاليدا و خويىننەپېزىت بۆ ئەو مەبەستە پىگاکەى گۆپى و پىگاکەى لە لای راستەوە گرتەبەر.

مەيسەرە و مەروان دەھەرمۇون: (موسۇلمانەكان) رېيشتن ھەتا گەيشتنە سەروبەندى رېڭا سەرەكىيەكەى بەرەو مەككە دەرپوات لە ئەۋىدا پیغەمبەری خوا

(٤١٨) أخرجه: احمد (٤٦٠/٤)، ابن أبي شيبة (المصنف) (٤٦٥/٢)، الطبراني (الكبير) (٥١٣٢)، أبي داود (١٢٣٦)، الترمذى (٣٠٣٥)، النسائي (١٧٦/٣)، والحاكم (٣٣٧/١، ٣٠/٣) وصححه ووافقة الذهبي، الطيالسي (١٣٤٧)، والدارقطنى (٦٠/٢) وقال محققه: استناده صحيح، البیهقی (٢٥٦/٣) وقال: استناده صحيح، وقال الحافظ (الاصابة) (٨٢٥): سندہ جيد، وابن حبان (٢٨٧٦) وقال محققه: استناده صحيح، وقال ابن كثير (التفسير) (١٥٤/٢): استناده صحيح، صححه الشیخ الالبانی في (صحیح الترمذی) (٢٤٣١)، (صحیح ابی داود) (١٠٩٦).

فهرمووی: (نهوه خالیدی کوری و ولید به خوی کۆمەلیک سواری قورهیش پیشره‌ویبانکردووه بەرهو ناوجەی (عەمیم) بۇ رۇوبەرروو بۇونەوەمان ئیوهش لای راستى ئەم رېگایه بىگرنە بەرە لەم رېگەیە لانەدەن) ^(۱۹).

بەئەو شیوه‌یه موسولمانەکان لەپىرۇشتنىيان بەردەوام بۇون پیغەمبەر ﷺ وىستى رېگاکە بگۈرىت وە خۆي لادات لە رۇوبەرروو بۇونەوەدى دەستويەخەى راستە و خۆ لەگەل ئەسپسوارەکانى قورهیش و بەرېگایەکى لارى و بەردەلان و سەختىدا بچىتە ناو شارى مەككەوە، لە مەيسەرەو مەروانەوە دەھەرمۇون: (... پاشان پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمۇوی: ((مَنْ رَجُلٌ يَخْرُجُ بِنَا عَلَى طَرِيقٍ غَيْرِ طَرِيقِهِمُ الَّتِي هُمْ بِهَا)) [وقال: ((إِنَّ عَيْنَ الْمُشْرِكِينَ الآنَ عَلَى ضَجَانَ، فَأَئِكُمْ تَعْرِفُ ذَاتَ الْحَنْظَلِ))؟ واتە: (ج كەسىك دەتوانىت بەرېگایەکى تربىمانبات جىا لەئەو رېگایەئى ئەوان ھاتۇونەتە سەرى؟) (وە فەرمۇوی: (ئىستا سىخورەکانى موشىركەکان لەسەر چىای (ضبىنا)ن ج كەسىك لە ئىۋە رېگەى (ذات الحنضل) دەزانىت و شارەزايە؟) پىاۋىتكە لە ھۆزى ئەسلەم كە ناوى (جوندىي كورى ناجىيە) بۇو فەرمۇوی: من ئەى پیغەمبەری خوا ﷺ دەزانىم ئىنجا بەرېگایەکى سەخت و بەردەلانى ناو دۆلۇ شىوى بردىن پیغەمبەری خودا ﷺ لەئەو پىرۇشتنەيدا ئىوارەى بەسەر ھات و فەرمۇوی: ((هَلْ مَنْ رَجُلٌ يَنْزِلُ فَيَسْعَى بَيْنَ يَدَيِ الرَّكَابِ؟) واتە: ((ئىيا پىاۋىتكە ھەمە خىرا لە پىشمانەوە گۈزەر بىات؟) پىاۋىتكە وتى: من ئەى پیغەمبەری خودا ﷺ ئىنجا ئەو پىاۋە رۆيىشت لە پىشەوە و بەردەلانى ئەو شوئىنە بەم لاولايىدا دەيىختىت و درەختە درەكاویەکانىش لە جىل و وېرگەكە دەگىرما، پیغەمبەر ﷺ پىيىفەرمۇو: ((سوارىبىه)).

ئىنجا يەكىكى تر دابەزى ئەويش بەردەلانەكە دەيىختىت بەئەم لاولادا و درەختە درەكاویەکانى ئەو جىگەيەش لە جلوېرگەكە دەگىرما، پیغەمبەر ﷺ بەئەو يىشى فەرمۇو: ((سوارىبىه)) ئىنجا كەوتىنە سەر رېگاکە، كاتىك رېگاکەيان بېرى و دەرجۇون پىيدا موسولمانەکان زۆر نارەحەتبۇون و ماندۇيىرىدىن لە كۆتايى دۆلەكەدا گەيشتن بەخاکىكى نەرمانو خۆشىرەو و بىڭىرى، پیغەمبەری خوا ﷺ بەخەلکەكە فەرمۇو: (بلىن: نَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَنَتَوْبُ إِلَيْهِ) واتە: داواى لىخۇشبوون لە خودا دەگەين و تەوبە و پەشىمانى دەردەبىرىن لە تاوانەكىنمان لەلائى ئەو. ئەوانىش ئەوھىيان فەرمۇو، ئىنجا

فەرمۇسى: ((وَاللَّهِ إِنَّهَا لِلْحِجَةُ (ای: الفضیلۃ) الَّتِي عُرِضَتْ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ. قَلْمَ يَقُولُوهَا)). واتە: (وَلَلَّاهِ نَهْوَهُ گەورەبى و بەخشنى خودايە كە بە بەنی ئىسرائىل و تراو ئەوان نەيانوت).

ئىبن شەھاب دەفەرمۇيت: پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمانى بەخەلکەكە كرد و فەرمۇسى: (لَاي راستى رېڭا كە بىگرنە بەن) لە پاشتى (حەمىز) وە (كە ناوى شوئىنىكە) لە رېڭاى دەرچۈونىيان لە سەرروو (شىنة مارا) وە لە جىكەوتەي حودەبىبى لە خواروو و مەككە (لە لاي تەپۈلکەي ماراھو) پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمۇسى: ((مَنْ يَضَعُدُ الشَّيْءَ، شَيْءَ الْمُرَأَ، فَإِنَّهُ يُحَطُّ عَنْهُ مَا حُطَّ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ)) واتە: ((ھەر كەسىك بەقەد پائى (شىنة مارا) دا سەربىكەوتىت گوناھى لىيەلەدەوەرتىت ھەرودك چۈن لە بەنی ئىسرائىل ھەلۈرە و پاكبۇونەوە)).

لە گىرانەوەيەكى تردا: ((لَا يَجُوزُ أَحَدُ الْيَلَةَ هَذِهِ الشَّيْءَ إِلَّا غَفَرَ لَهُ)) واتە: (ھەر كەسىك ئەمشە و بەئە و قەدىپەلەدا سەركەوتىت و بىبىرىت خودا لىيخۆشىدەبىت). يەكەمین كەسانىك كە بەئە و ئىدا سەركەوتىن ئەسپىسوارەكانى ھۆزى خەزەرج بۇون (خەلکەكە كە فەرمۇودەكەيان بىست پەلەياندەكىردى بۇ تىپەربۇون پېيدا دوايىن كەس كە تىپەربى قوتادى كورى نۇعمان بۇو كە كەمۆتۈو دواي خەلکەكەوە)، پاشان كەخەلکەكە ھەممۇ تىپەربۇون، پیغەمبەری خوا ﷺ فەرمۇسى: ((كُلُّمَ مَغْفُورٌ لَهُ إِلَّا صَاحِبُ الْجَمَلِ الْأَحْمَرِ)) واتە: (ھەمۈوتان خودا لىتاخۇشبوو تەنها خاونى و شترە سورەكە نەبىت). دەفەرمۇيت: دواتر ئە و كەسە هاتەلامان (بىنیمان دەشتەكىيەكە ھاتووھە ھاوار دەكەت بۇ دۆزىنەوەي شتىك كە لىيۇنبوو) پېمانوت: (وەرە) بۇ خزمەت پیغەمبەری خوا ﷺ باداواي لىيخۆشبوونت بۇ بکات؟ و تى وەللاھى ئەگەر بىزربۇوەكەم بىدۇزمەوە چاكتىرە بەلامەوە لەئەوەي كە ھاودەكەتان داواي لىيخۆشبوونم بۇ بکات^(٤٢٠)). دەفەرمۇيت: (سوپاى موسۇلمانەكان ئە و رېڭايەيان گىرتهبەر كاتىك ئەسپىسوارەكانى قورەيش تەپوتۇزى سوباي موسۇلمانەكانىيان بىنى و زانيان لەرېڭاى سەرەكى بەرەو مەككە لاياداوه و نايەنەوە سەر رېڭاى ئەوان ھەر بەگورجى گەرانەوە و كەوتەنە غارغارىن بۇلای قورەيش بۇ ئەوەي ئاگادارىيابكەن. لەئەولاشەوە پیغەمبەری خوا ﷺ رېۋىشت

(٤٢٠) آخرجه: مسلم (كتاب المناقبين) برقم (٣٧٧٩)، والبزار (١٨١٢)، وقال البيهقي (المجمع) (١٠١٧٧): رجاله ثقات.

واللطف للمسلم والزيادة للبزار.

ههتا ناوچه‌ی (ثینه مار) و لهئه‌ویدا ریگای گرتهمه‌مبهربی (۴۲۱).

(که لهئه‌ویدا دهکه‌وته خواره‌وهی ئهوانه‌وه، کاتیک لهئه‌وهی تیپه‌ربوون و شتره‌که‌ی پیغمه‌مبهربی خواهی غهزی و چۆکیدادا و نه‌رپویشت، خه‌لکه‌که فهرموویان: و شتره‌که‌ی پیغمه‌مبهربی چۆکیداداوه و ناروات: (واته: و شتره‌که يه خبووه و غهزريوه فهرموویان: (قصواء) يه خ كه‌وتووه و غهزريوه پیغمه‌مبهربی خواهی فهرمووی: ((ما خلأة الْفَصْوَاءُ، وَمَا ذَلِكَ لَهَا بِخُلُقٍ، وَلَكِنْ حَبَّسَهَا حَابِسُ الْفِيلِ [عن مكة]) واته: ((قصواء) نه‌غمه‌زريوه و چۆکی دانه‌داوه بؤه‌وهی نه‌پروات ئه‌وه‌ش خو سروشتی ئه‌وه نیبیه به‌لام هه‌مان به‌ند و باوی رووداوی فیل له سه‌ردەمی ئه‌بره‌هدا ئه‌وهی به‌ند کردووه و له رپویشتني خستووه (به‌ره و مه‌که) پاشان فهرمووی: ((وَالذِي نَفِسِي بِيَدِهِ لَا يَسْأَلُونِي (أی: قُرْيَش) إِلَى خُطْبَةِ يَعْظُمُونَ فِيهَا حُرْمَاتُ اللَّهِ إِلَّا أَعْطَيْتُهُمْ إِيَّاهُ)) واته: ((سویند بهئه‌وزاته‌ی گیانی منی به‌دهسته قوره‌یشیه‌کان داوای همر جوره ریکم‌وتنيکم نیکمن که حرام کراوه‌کانی خودای تیدا به‌رزو پیرۆز را بگیریت به‌دلنیاییه‌وه په‌سنه‌ندیده‌کم و پییانیده‌دم)), پاشان تیپیخوری و شتره‌که‌ی هه‌ستایه‌وه و به‌گورجی رپویشت له ریگاکه‌ی ئه‌وانلایاندا و رپویشت ههتا لهئه‌وپه‌ری حوده‌بیبه دابه‌زین (که (۲۶۴) دهکه‌وتیه خوارووی مه‌که‌وه) له‌سهر ئاویکی که‌می کۆبووه‌وهی زستان که زور که‌مبوبو زوری پینه‌چوو خه‌لکه‌که له‌بهر شه‌که‌ت و ماندو بوون و هیز له‌بهر براان ئاوه‌که‌یان هه‌مموو هه‌له‌ینجا پاشان (سکالایان برده) خزمەت پیغمه‌مبهربی خواهی له‌دهست تینویتی و بیناواي.

(جابر چه ده فهرمیت: ئیمه له خزمەت پیغمه‌مبهربی خودا له حوده‌بیبه هه‌زار و چوار سه‌د کەس بوبن لهئه‌ویدا بیریک هه‌بوبو ئاومان لییه‌لندھینجا تا يه‌ک دلۆبی تیا نه‌ما، ئینجا ئه‌وه باسه‌یان گەیاند به پیغمه‌مبهربی خواهی ئه‌وه‌ش هات و له‌سهر رپوخی بیره‌که دانیشت پاشان داوای قاپیکی پرله‌ثاوى کرد و دهستونیزی تیداگرت و ئاوى له دەمی وەرداو نزاي به‌سەردا خویند دوواتر رژاندیه ناویه‌وه (پاشان تیریکی له هه‌گبەی تیره‌کانی دەرھیناو فەرمانیپیتکردن که له‌ناویدا داینین) تیره‌که‌ی دا به‌یەکیک له‌هاوه‌لان که دابه‌زیتە ناو بیریک له‌بیره‌کان و له‌ناویدا

(۴۲۱) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳/۲۶۵) برقم: (۸۱۴) وقال محققا: مرسل، والطبرى (التاريخ) (۲/۲۶۳). والبزار

(۱۸۱۲)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰/۱۷۷): رجاله ثقات واللفظ لابن هشام والزيادة للبزار.

بیچه قینیت)، (نهوسا فه رمومو: بُو ماوهیه ک واژیلیبینن)، (نهامه ش ماوهیه کی کهم دهستبه رداری بووین (نهوهبوو ئاوهکه هه لقولاو بیره که که پر کرد و له سه ری ده پرا) پاشان به ويستى خومان ئاومان لىبەكاردەھىننا بُو خۆمان وئازەلە كانمان)، (نهامه زيادىدەکردى) (بەجورىك كه ئاويان بە له پى دهستيان لىدەخوارد وله سه ر (نهامان لىدەخوارد لە هەممۇ ئە ماوهیه کە لەئەويىدا بووين).

خوزاعه هلهدهستیت به ناو بژیوانی نیوان موسولمانان و قورهیش

بهئه و شیوه‌هی پیغه‌مبهربه خواه له‌حوده‌بیهدا مایه‌هه و خوی به‌دوورگرت له تیکرژان و به‌گزیه‌کدا چوون له‌گهله قوره‌یش، له‌بهر نه‌وهی پیغه‌مبهربه سوریبوو له‌سهر موسولمان بیونیان به‌بنیخوین رشتنه بو نه‌وهی بو بانگه‌وازی نیسلام سوودیان لیببینیت و پشتیوانی لیبکهن چونکه نه‌وان له رهوانبیزترین خهله بیون و زورترین شاره‌زایی و لیهاتویی وتوانایان هه‌بوو زور زیره‌ک بیون و پایه‌هه و پیگه‌یان زور به‌رز بیو له‌چاو خه‌لکانی تری عه‌رحب، پیغه‌مبهربه خواهه باسی پله‌وپایه‌هه گهوره‌یان دهکات، ئوم هانی کچی نه‌بو طالب ده‌گیتتهوه که پیغه‌مبهربه فه‌رموویه‌تی: (أَفَضَّلُ اللَّهُ قُرْيَشًا إِسْبَعْ خِصَالٍ؛ فَضَّلَهُمْ بِأَنَّهُمْ عَبَدُوا اللَّهَ عَشَرَ سِنِينَ، لَا يَعْبُدُهُ إِلَّا قُرَشٌ، وَفَضَّلَهُمْ بِأَنَّهُ نَصَرَهُمْ يَوْمَ الْفِيلِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ، وَفَضَّلَهُمْ بِأَنَّهُ تَرَكَتْ فِيهِمْ سُورَةً مِنَ الْقُرْآنِ لَمْ يَنْذُلْ فِيهِمْ غَيْرُهُمْ؛ هُلْ لِإِلَيْفَ فُرَتِيش ۱۰۰ (قریش)، وَفَضَّلَهُمْ بِأَنَّ فِيهِمُ النُّبُوَّةَ، وَالْخِلَافَةَ، وَالْحِجَابَةَ، وَالسُّقَايَةَ) (۱۷) واته: (خواه گهوره پله‌وپایه‌ی قوره‌یشی به‌حهه‌وت تایبه‌تمه‌ندی دیاریکراو به‌رزگردتهوه:

(٤٢٢) أخرجه: احمد (المسند) (١٨٩١٠) وقال محققته: استناده حسن.

٤٢٣) اخراجه: البخاري (٤١٥١).

.(٤٢٤) أخرجه البخاري (٢٧٣١).

^{٤٢٥}) أخرجه البيهقي (الدلائل) (٤/١١٢).

^{٤٢٦} أخرجه: احمد (٤٢٩)، والبخاري (٤١٥٠)، ومسلم (١٧٢٩)، وابن حبان (٤٨٠١).

(٤٢٧) أخرجه: البخاري (التاريخ) (الكبير) (٣٤١/١)، والطبراني (الكبير) (٣٦٨)، والبيهقي (مناقب الشافعى) (٣٤١).
وابن عدي (الكامل) (١/٥) وقال الحافظ العراقي (محجة القرب في محبة العرب) (٢٥٠/١): أخرجه الطبراني وهو
حديث حسن، وحسنه الشيخ الالياق في (صحيف الجامع) (٤٢٠٨)، و(الصحيحه) (١٩٤٤).

رېزو پایه‌ی پىداون بەئهودى بۇ ماوهى ده سال خوايانپەرسىو كە هىچ كەس خوداي نەپەرسىو تەنها قورهيش نەبىت، مەقامى بەزىزىدە بەئهودى كە لە سالى فيلدا سەرى خستۇون بەسىر لەشكىرى ئەبرەھەدا لەكاتىك دا موشريك بۇون، وەفەزلى پىداون بەئهودى كە سورەتىكى لە قورئان لەبارەيانهەو ناردۇوەتە خوارى بىتجىگە لەئهوان باسى كەسى تر ناكات: ﴿لِإِلَيْفَ شُرِّىشٍ﴾ (قرش) وەبەئهود پەلەي بەرزى پىداون كە پىغەمبەرىتى بەئهوان بەخشاواه، لەگەل خەلافەت وە كلىلى دەركاى كەعبە، وئاودانى حاجيانى مائى خوا هەر بەئهوان سېئىدراروھ. هەر لەبەر ئەم تايىبەتمەندىيانه پىغەمبەر ﷺ نەرمى دەنواند بەرامبەريان، لىبوردەبۇو لەگەلياندا. دواى ئەھە قورهيش بەئهودىيانزانى كەپىغەمبەرى خوا ﷺ دابەزىوەتە حودىبىيە، ھەمۈويان تىكرا دەرچۇون و سەربازگەيەكىان دروستىرىد و لە ئامادە باشىدا بۇون لە ناوچەي (بلدح)^(۴۲۸). يەكەمین كەسانىك كە هاتنە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ لە دواى دابەزىنى بەرىزيان لە حودىبىيە شاندىكى نىردرارو بۇون لە ھۆزى خوزاعە كە ئەمانە ھاوپەيمان و دۆستى موسولمانەكان بۇون.

لە مەيسەردى كورى مەخرەمە و مەروانى كورى حەكەمەوە ﷺ دەفەرمۇون: (لەكاتىكدا ئەوان ھەر لەئە بارودوخەدا بۇون كاتىك بەدىلى كورى ودرقائى خوزاعى لەگەل چەند كەسىك لەھۆزى خوزاعە هاتنە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ كە خوزاعە نەتىنى پارىزو دۆستى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۇون لەناو خەلکى (توهامە)دا وتى: كاتىك من ھاتم بەرەي (كەعبى كورى لۋئەي وھ عامرى كورى لۋئەي)م بىنى (واتە: ھەمۇ بەرەكانى قورهيش) لەسەر ئاوهەكانى حودىبىيە دابەزىون وله ئامادەباشى جەنگدان وھەرجى و پەرجىش ھەيە لەگەلياندايە دەيانەوتى شەرت لەگەلدا بىكەن وھ بەھىج جۆرىك نەھىلەن بچىتە كەعبەي پېرۇز و رېگرىت لىبکەن و (جلوبەرگى پلنگىان پۇشىوھ و... پەيمانيان بە خودادوھ كە بەھىج جۆرىك و ھەرگىز نەھىلەن بەناوياندا بېرىيە ناو كەعبەي مائى خواوە)^(۴۲۹).

پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى: ((إِنَّا لَمْ تَجِدْ لِقَاتَالَ أَحَدٌ، وَلَكِنَّا جِئْنَا مُعْتَمِرِينَ، فَإِنْ قُرِّيشًا قَدْ تَهَكَّثُمُ الْحَرْبُ، وَأَضَرَّتِ بِهِمْ، فَإِنْ شَاؤُوا مَادَدُهُمْ مُدَّةً، وَيُخَلُّوَا بَيْتِي وَبَيْنَ [سَائِرِ الْعَرَبِ] [فَإِنْ

(۴۲۸) أخرجه البيهقي (الدلائل) (۲۱۹/۲)، وقال ابن هشام (العلى (السيرة الصحيحة) (۴۳۸): استناد ضعيف.

(۴۲۹) أخرجه: احمد (۱۸۹۱۰) وقال محققه: استناد حسن، وابن هشام (السيرة) (۸۱۳): استناد حسن.

هُمْ أَصَابُونِي گَانَ الَّذِي أَرَادُوا] وَإِنْ أَظْهَرَنَا اللَّهُ وَشَاءُوا أَنْ يَذْخُلُوا فِيمَا دَخَلَ فِيهِ النَّاسُ فَعَلُوا [وَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا قَاتَلُوا وَبِهِمْ قُوَّةٌ] وَقَدْ جَمُوا، وَإِنْ هُمْ أَبْوَا فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا قَاتَلَنَّهُمْ عَلَى أُمْرِي هَذَا حَتَّى تَنْفِرَدَ سَالِفِي، أَوْ يَنْتَفِقَنَ اللَّهُ أَمْرَهُ].

واته: ((ئىمە نەھاتووين بۇ جەنگو كوشтарكردنى كەس، بەلكو هاتووين بۇ ئەنجامدانى عەمرە، قورهيش جەنگ وەھەرا لەبىنى هيئاون و دەووجارى زەرھەر و زيانى زۇرى كردوون نەگەر حەز بکەن و ادھىھەكىان بۇ دادەنیم كە تىيدا گفتوكو بکەن باوازبەھىنن لە نىوان من و (سەرجمە خىلە عمرەبەكانى تى) تا من يەكلا دەبەھە و ئەگەر ئەوان دەستيان لىۋەشاندىن وزالبۇون بەسەرماندا ئەوا ئاواتيان دىتەدى و ئەوانىش ئەۋەيان دەۋىت) و مەنەگەر خوداي گەورە دەستىداين و سەرىخستىن بەسەرياندا ئەۋەكەت ئەوان سەرپىشىن و بەويستى خۆيانە وەك ئەو خەلکە بىنە ناو ئىسلامەوه ئەگەرواش ناكەن ئەو كات ئەوان بەپشۇرى خۆيان دەتوانى بەجەنگن لەگەلەمان و ھېزو وزىھەكىان دەمەنیت وە ئەگەر ئەوان شەپىانكىرد و كۆلىانەدا و رەتىانكىرده سۈىند بەئەو زاتەى گىانى منى بەدەستە شەپىان لەگەلدا دەكەم لەسەر ئەم ئايىنەى كە بۇم هاتووه هەتا خودا سەرىدەخات ياخود لەپىتاویدا سەرى خۆم دادەنیم).

بودىلى كورى وەرقە وەتى: ئەم فەرمایىشتە بەرپىزت بەزۇوتىرىن كات دەگەيەنم بە قورهيش، لە خزمەت پىغەمبەرى خواھ رۇيىشتەتە كەيىشتە لاي قورهيش و وەتى: من لەلاي ئەو پىاوه هاتوم بۇ لاتان (مەبەستى پىغەمبەر بۇو گۆيم لىگەرتووە و چەند فەرمایىشتىكى فەرمۇوە، ئەگەر حەز بکەن بۇتانى باسىدەكەم، دەمپۇوت و نەفامەكانىيان وەتىان: پىوستمان بەدەنگوباس و قىسە ئەوان نىيە بە ھىچ شىوه يەك، دونيا دىدەو پىاوا ماقولەكانىيان وەتىان: پىتىمان بلى ئەوهى كە گۆپىسىتى بۇوى، وەتى: گۆيم لىبۇو ئاوا و ئاواي دەفەرمۇو ھەممو ئەوهى پىغەمبەر گۆيم فەرمۇو بۇوى پېراغەياندىن [وەتى: ئەى گرۇھى قورهيش، ئىيە پەلەپەل دەكەن و بىپاساو يەخەى محمد دەگىن، بەدىنيا يەوهە محمد بۇ جەنگ و كوشtar نەھاتووه، بەلكو هاتووه زىارت و سەردانى ئەو كەعبەيە بکات، لەوەلەمدا قىسە ئارىك و نەخوازراويان پېيت: (واته: بەجۇرىك وەلاميان دايەوه كە پىيىناخۇش بۇو) وەتىان: وە ئەگەر تەنها بۇ ئەوهش ھاتبىت و نەيەۋىت شەپىش بکات، وەلاھى ھەرگىز نابىت بەزۇرەملەن

بچىتە ناو كەعبەئەوە بە حۆرەتك خىلە عەرەبەكانى تر لە سەر ئەمە قىسىمان پېتلىن و سەركۈنەمان بىكەن و بە لاوازى دەركەوين^(۳۰) بەئەو شىوه يە پېغەمبەر ﷺ ئەوە هەلۋىستە رامىارىيەققۇستەوە و ناوابانگىكى بەرزو درەشاوهى تۆماركىد بۇ خۆى و رېزۇ پايە پیرۆزەكانى پاراست و دەست پېشخەرىيەكى شايىستە كرد بۇ ئاشتى و نەمانى جەنگو كوشتار لە نىوان قورەيش و موسولمانەكاندا.

بارو دۆخى موسولمانەكان

قورەيش لە ئەوساتە و دختەدا ھەستان بە بىزازىرىن و وروژاندى دۆخەكە لە موسولمانەكان لە ئەنجامدا چەندىن كرددەوە سەربازى و هىرىشى راڭمىياندىن و شەپە قىسىيان دىز بە موسولمانان ئەنجامدا، لەئەو لاشمۇھ موسولمانەكان رۇز لە دواى رۇز لە خودىبىبىيەدا دەمانەوە لە پۇشاکى ئىحرامدا بىئەوە سەريان بتاشن و نىنۇكىيان بىكەن و دەست بۇ بۇنى خۆش بەرن تا خۇيانى پېپۇن خۆش بىكەن وە قىزى سەريان ئالۇ سكا بوو جەستە و لاشەيان چىكىن بوبۇو و مەھەندىكىيان سەرەو قىزيان پېپۇو لە ئەسپىتى.

لە كەعبى كورى عەجرەوە ﷺ دەفەرمۇيت: [((ئىيمە لە خزمەت پېغەمبەرى خودادا بوبۇن ﷺ لە خودىبىبىيە لە ئىحرامدا بوبۇن، وە مۇشىكەكانىش گەمارۋىيان دابوبۇن وەمنىش قىزىكى زۇرمە بوبۇ كىچ و ئەسپىتى تىدابۇو بەسەر دەمۇ چاومدا بەر دەبۈونەوە خوارى پېغەمبەرى خودا ﷺ تەشريفى [بەلامدا] تىپەپەرى فەرمۇوى: ((رېشك و ئەسپىتىكانى سەرت ئازارت دەدەن؟)) وتم: بەلى ئەى پېغەمبەرى خودا ﷺ لەئەو كاتىدا (ئەم ئايەته دابەزى بۇ پېغەمبەر ﷺ: ۝ وَأَيُّمَا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةُ إِلَيْهِ فَإِنْ أَخْصَرْتُمْ فَاَسْتَيْسِرَ مِنَ الْهَذِّيْ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤْسَكُ حَتَّىٰ يَلْعَلُ الْهَذِّيْ مَحَلَّهُ، فَنَّ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ يَهُدِّى مَنْ أَرَسِيْهُ، فَنَذَيَّةً مِنْ حَيَّاْمَ أَوْ صَدَقَةً أَوْ شُكُّرَ فَإِذَا أَمْنَتُمْ مِنْ تَعْنَمَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجَّ فَمَا أَسْتَيْسِرَ مِنَ الْهَذِّيْ فَنَّ لَمْ يَجِدْ صَيَّامً ثَلَثَةَ أَيَّامَ فِي الْحَجَّ وَسَبْعَةً إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةً كَامِلَةً ذَلِكَ لِمَنْ يَكُنْ أَهْلُهُ، حَاضِرِيَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَأَنْتُمْ أَللَّهُ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَيِّدُ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾] (البقرة). واتە: [ھەر بۇ خوا حەج و عمرە بەچاڭى وبەتەواوى ئەنجام بىدەن، واتە ئەگەر نىيازى ھەرىيەك لەئەوانەتان كرد، دەپى زۇر بەرىيەك و پىكى حىبىيە حىبىيان بىكەن و تەنها نىيەتى خوايان لېپىن ئىنچا ئەگەر ھەر

(۳۰) آخرجه: البخارى (۲۷۳۲)، واحمد (۱۸۹۸۲) وقال محققە: استادە صحيح علی شرطەما، وابن هشام (۸۱۳) وقال

محققە اسنادە حسن، واللەفظ للبخارى والزيادە لاحمد.

ریگەشیان نەدان بچەنە حەج، يان عومرە، ئابلوقھى دووزمن گران، وەيان نەخۆشىي رىتى پىنەدان و نەتانتوانى ئەركەكانىي تەواوبكەن، ئەوسا چەندە دەتوانن ئازەل بکەنە قوربانىي وله ئىحرام بچەنە دھرى، وە نابىت سەرتانبتابش، و ئىحرام بشكىنن هەتا ئازەلى قوربانى و ھەدىيەكاننان نەگاتە جىگەي دىاريکراوى خۆى، واتە: لەئەو جىگايەدا كە رېتانلىكىراوه، ئەو جىگايە حەرەم بىت، يان دەرەوهى حەرەم دەبىت ئىۋەيش ھەر لەئەو ئىحرام بىت سەر بېرىن ئىنجا ھەركەسىكتان نەخۆش و لەش بەبار بۇو وە يان بىرىن و ئازارىكى لەسەردا بۇو ناجار بۇو سەرى بتابش ئەبىت يەكى لەم كەفارەتانە بىات كە، واتە: ئەگەر كەسى پىش ئەو قوربانىيەكە بگاتە جىگەي خۆى، ويستى سەرى بتابش، ئەبىت سىن رۆز بەررۆز وو بىت، وە يان خىرىك بکات (كە خۆراكى شەش ھەزارە)، وەيان مەرىك يان بىزنىك بگاتە خىر ھەر لەئەو ئىدا ئىنجا ھەركاتى تەستان لە دووزمن نەما، وەيان لەنەخۆشى ئاسودە و دلىا بۇونەوه، ئەوجا ھەركەسىك لە سەرەتاوه ئىحرامى بەعەمرە بەست و ئەركانەكانى بەجىيەتىنا، پاشان ويستى بەھەر ببا لە عەمرە و تەممەتۈب بكا ھەتا كاتى ئىحرام بە حەج بەستن.

ئىنجا ئىحرامى بە حەج بەستەوه ج حەيوانىكى لە دەست دى دەبىت بىگاتە قوربانى ئەوجا ھەركەسىك بۆي نەكراو دەستىنەر قىشت دەبىت لەباتى ئەو بەرلەررۆزى عەرەفە سىن رۆز لە رۆزەكانى حەج، بەررۆز وو بىت وەھوت رۆزىش ھەركە گەپانە مالۇوه بەمە دەبىتە دەرۆزى تەواو، ئىنجا بە حەج، ئەو كەفارەتەش بۆ كەسىكە كە خۆى و مالۇ مندالى نىشته جىتى (مەككە) و مەسجىد ولەرام نەبن، واتە: خەلکى دەرەوهى حەرەم بىت، ئەوسا موتۇھى بۆھەيە، چۈنكە خەلکانى مەككە زۆر بەئاسانى حەج و عومرە دەكەن، بۆيە ئەو پووخسەتەيان بۆ نىيە. ھەركاتىكىش بەبۇنەي نەخۆشىيەو گەمارق دران و نەيانتوانى حەج، يا عومرە تەواوبكەن، ھەمدىسان بۆيان نىيە قوربانى بکەن وله ئىحرام بىنەدھى، بەلكو ھەردەبىت بەھەرجۇرى بۆيان دەكىرى ھەممو پايەكانى حەج و عومرە تەواو بکەن).

پىغەمبەری خودا فەرمۇوى: ((اَحْلُقْ رَأْسَكَ, اُوْ اَذْبَحْ شَاهَ نُسْكَا, اُوْ صُمْ ثَلَاثَةَ اِيَّامٍ, اُوْ اَطْعِمْ ثَلَاثَةَ آصَاعِ مِنْ ۝مِرْ عَلَى سِتَّةِ مَسَاكِينٍ)) واتە: ((سەرت بتابش پاشان مەرىك سەربېرە و بىكە بەقوربانى، ياخود سىن رۆز بە رۆز وو بىه، ياسى ھۆقە (بەقد رېھىيە) خورما

بېھخشە بەشەش هەزار) (٤٣١). موسولمانەكان باران بارى بەسەرياندا له کاتىكدا له حودھىبىيە بۇون، له نۇسامەي كورى عومەيرى ھوزھىلەيەوە دەفەرمۇيت: [ئىمە له خزمەت پېغەمبەرى خودا بۇون لە ساتەوەخى حودھىبىيەدا، بارانىك بارى بەسەرماندا بىنى نەعەلەكانمان بەتەواوى تەرنەبۇو، بانگەوازكارىك لەلایەن پېغەمبەرى خوداوه بانگەوازى كرد: ((ھەر كەسىك لە كوي كەلوپەلەكەي خستووه ولايداوه ھەر لەئەوي نويزەكەي بکات)) (٤٣٢). لە بەرەبەيانى ئەو رۆزدە پېغەمبەرى خودا نەو نىعمەتە دىيارو بەر چاوهى خستەوە بىرۇر ھوشى موسولمانەكان لەئەو بارەوە زەيدى كورى خالىدى جەھمى دەفەرمۇيت: ((لەئەو رۆزەي حودھىبىيەدا پېغەمبەرى خودا بېش نويزى بۇ كەدىن لە شوينەوارى دواي باران بارىنى ئەو شەوە كاتىك لە نويزەكە بويىنەوە فەرمۇوى: ((أَلَمْ تَسْمَعُوا مَا قَالَ رَبَّكُمُ اللَّيْلَةَ؟ قَالَ: مَا أَنْعَمْتُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ نِعْمَةً إِلَّا أَصْبَحَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بِهَا كَافِرُونَ، فَأَمَّا مَنْ حَمَدَنِي عَلَى سُقْيَائِي وَأَنْتَى عَلَيَّ [وَقَالَ: مُطَرِّنَا بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرِزْقِ اللَّهِ وَبِفَضْلِ اللَّهِ] (٤٣٣) فَذَاكَ آمَنَ بِي وَكَفَرَ بِالْكُوْكِبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: [مُطَرِّنَا بِنَجْمٍ كَذَّا] وَ بَنَوْءَ كَذَا وَكَذَا فَذَاكَ الَّذِي آمَنَ بِالْكُوْكِبِ وَكَفَرَ بِإِي]) (٤٣٤).

واتە: ((دەتانەویت ببىستن كە پەروەردگارتان جى فەمۇوه لە بارەي بارانەكەي ئەمشەوەوە؟ فەرمۇويەتى: [ھەرنازو نىعمەتىك بە بەندەكانم بە خشىبىت كۆمەلتىك بەرامبەرى ھەر ناسوپاسگۈزار و سېلەبۇون، ئەوانە كە سوپاس و ستايىشيان كىردم لە سەر ئەو ئاوهى بەھۆى بارانەوە دامباراندە سەريان و «وتىيان: بارانمان بۇ بارى بەبەزەيى و گەورەيى خودا و پىزق و رۆزىيەكە ھەر لە خواوهيە»] ئەوانە باوھىيان بە منه وە نىعمەتە كانيان لە بەر چاوه و باوھىيان بە ئەستىرەكانى كەردوون نىيە

(٤٣١) أخرجه: البخاري (٤١٥٩)، مسلم (١٨١٤)، وابوداود (١٨٥٦)، والترمذى (٩٥٣)، وابن ماجة (٣٠٨٠).

(٤٣٢) أخرجه: احمد (٢٤١/٤)، ومالك (٣٦٥/١)، والبخاري (٢٧٣٢)، ومسلم (١٢٠١)، والنمساني (١٩٤/٥)، والبيهقي (٥٥/٥)، والطیالسي (١٠٦٥)، وابن خزيمة (٢٦٧٨)، وابن حبان (٣٩٧٩).

(٤٣٣) أخرجه: احمد (٧٤/٥)، عبدالرازاق (١٩٢٤)، والنمساني (١١١/٢)، وابوداود (١٠٥٩)، والحاكم (٢٩٣/١) وصححه ووافقة الذهبى، وابن حبان (٢٠٧٩) وقال محققە: أسناده صحيح على شرط مسلم، وقال الحافظ في (الفتح) (٩٤/٢): صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحیح ابن ماجہ) (٧٦٤)، (الارواء) (٣٤٢/٢).

(٤٣٤) أخرجه: البخاري (٤١٤٧).

(٤٣٥) أخرجه: احمد (١١٧/٤)، والبخاري (٨٤٦)، ومسلم (٧١)، وابوداود (٣٨٨)، والنمساني (١٦٤/٣)، عبدالرازاق (٢١٠٠)، والبيهقي (١٨٨/٢).

لە دابارینى باراندا، بەلام ئەوانەى كە دەلتىن: «بارانمان بۇ بارى بەھۆى فلانە ئەستىرەدە» وە يا بەھۆى فلانە ھۆکارى كەشناسى و فيسارە گۆرانى گەردۇونەوە بەبىنگىرەنەوە بۇ ھىزىز دەستەلەتى خودا ئەوه ئەو كەسانەن باوچىان بە ھەسارەو ئەستىرەكانە و سپلە و ناسوپاسگۈزارن (بەرامبەر بەمن)].

لەسەرەتادا كە لە حودھىبىيە دابەزىين پیغەمبەرى خودا ﷺ فەرمانىپېتىكىرىدىن كە لەشەودا ئاگر نەكەنەوە پاشان رېڭايىپىداين، لە ئەبو سەعىدى خودرىيەوە ﷺ دەھەرمۇيت: [لە كاتىكىدا پیغەمبەر ﷺ لە حودھىبىيە بۇو فەرمۇوى: ((لَا تُوقِدُوا نَارًا بِإِلَيْلٍ)) ((ئاگر مەكەنەوە لەشەودا)) بەلام لەدواى ئەوەوە فەرمۇوى: ((أَوْقِدُوا وَاصْطَنْعُوا، أَمَا أَنَّهُ لَا يُذِرُّكُ قَوْمٌ بَعْدَكُمْ صَاعِكُمْ وَلَا مُذْكُمْ))^(٣٦) ((ئىيىستا ئاگر بەكەنەوە و خواردن دروستبەن بۇ خۇتان ئەوەش بزانىن كە لەدواى نىيەھ يېخ خەلگانىك كىردىوە كانىيان ناگاتە مشت ياخود پېيەكى ئىيەھ ((واتە: ھەركىز پاداشتىيان ناگاتە ئىيەھ)). لەكەن ئەوەشدا موسولىمانان رۇز لەدواى رۇز خواردىيان لەكەمبۇونەوەدا بۇو، وە لەبەر گەرما و گەردىلول و تەپتوۋىزى بىياپاندا بۇون، لەكەن ترسى بەردىوامىدا بەشەو و بەرۇز دووزمەنە كانىيان ژمارەيان يەكجار زۇر بۇون وە لەۋلاتۇ خاكى خۇياندا بۇون نزىك بەمال و حالىيان بەلام موسولىمانان زىياد لە (٦٤ كم) دوور بۇون لەختىزان و نىشتىمان و مالۇ حالىيان.

ئاردىنى شاندىيىكى موسولىمانەكان بۇلائى قورەيىش

پیغەمبەرى خودا ﷺ وەك دەستپېشخەريەك بۇ دەرخستىنى نىيازپاکى خۆى ھەستا بەناردىنى شاندىيىكى خۆى بۇلائى قورەيىشىيەكان تادلىيابان بکاتەوە كە ئەو بۇ جەنگ نەھاتووە بەلكو ھاتووە بۇ زىارت و عەمرەكىرىن و بەگەورە راگرتىنى پېرۇزىيەكانى مەككە، لەئەو بارەوە مەيسەرەي كورپى مەخرىمە و مەپوانى كورپى حەكەم ﷺ دەھەرمۇون: ((پیغەمبەرى خودا ﷺ خيراشى كورپى ئومىيە خۇزاعى نارد بۇ مەككە، لەسەر پىشى و شترەكەي خۆى كە ناوى (ئەعلب) بۇو بۇ ئەوەي لەرىش سپى و پىاوا ماقولە كانىيان بگەيەننەت كە مەبەست لە ھاتنەكەي چىيە، كاتىك

(٤٣٦) آخرجه: احمد (٢٦/٣)، (١١٢٠٨) وقال محققا: اسناده حسن، وابن أبي شيبة (٣٨٠٠٨) والنساني (الكتبي)، (٨٨٥٤).

وابويىلى (٩٨٤) وقال محققا: اسناده حسن، والحاكم (٣٦/٣) وصححة ووافقة الذهبى، وحسن اسناده الحافظ في

.(الفتح) (٥٦٢/٧)

چووه ناو شارى مەككەوە و شترەگەی پیغەمبەريان سەربرى كە پېيھاتبۇو ويسىيان خۆشى بکۈزۈن ئەحابىشەكان نەيانھېشت و نازادىانكىرد و ناردىانھەوە ئەويش هاتەوە خزمەت پیغەمبەربى خودا، دواى ئەو بانگى عومەرى كرد بۇ ئەوهى بىنرىت بۇ مەككە پەيامى ئەو بگەيەنىت بەخانەدان و پياو ماقولانى مەككە كە ئەو بۇ چى هاتووه، عومەر فەرمۇوى: "ئەي پیغەمبەربى خودا من مەترى ئەوەم ھەيە لە قورەيش كە لهەلیان رېڭ نەكەوم وەھىج كەسى واشك نابەم لە خزمەكانى خۆم لە بەنى عەدى كورى كەعب بەپارىزىت و بەرگىرم لېبکات لە ناوياندا، بەدىنيايدە و قورەيش باش دەزانى دووژمنايەتى و توندوتىزى ورق لېبۈونەوەي من بەرامبەريان چۈنە، بەلام من كەسىكى ترت بېشاندەدەم كە خزم و كەسى زۆرترە لە ناوياندا و بەرگىرى لىدەكەن ئەويش (عوثمانى كورى عەفان)ە.

ئىنجا پیغەمبەربى خودا بانگى عوثمانى كرد وە ناردى بۇ لای ئەبو سوفيان و پياو ماقولانى ترى قورەيش تا پېيانراگەيەنىت كە پیغەمبەر بۇ جەنگى ھىج كەسىك نەھاتووه، بەلكو ئەو هاتووه بۇ زيارەت و سەردانى كەعبە و بەرز راگرتنى پېرۋزىيەكانى مالى خوا [وهپىتى فەمۇو: ((أَخْرِزُهُمْ أَنَا لَمْ نَأْتِ لِقَاتٍ، وَإِنَّمَا جِئْنَا عُمَارًا وَأَذْعَهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ)). واتە: ((پېيان راپگەيەنە ئىتمە نەھاتووين بۇ شەر و كوشتارى ھىج كەس، بەلكو هاتووين بۇ عەمرەكىردن وە بانگىشىتىانبىكە بۇ ئىسلام)) وە فەرمانى پېكىرد كە لە ناو مەككەدا پياو و ژىنى موسولمانەن سەردايان بکات و مىزدىيان پېيدات بە فەتح و سەركەوتى خودا و وەپېيان راپگەيەنىت كە بەم نزىكانە خوداي گەورە ئايىنى خۆى سەرددەخات لە مەككەدا بە حۆرەتك ھىج كەسىك باوەرھەنinan خۆى ناشارىتەوە داداى دامەزراوى و پشۇو درېزيان لېبکات تا خۆرەگىرتىن، عوثمان رېۋىشت لە ناوجەي (بەلدەح) بەلای قورەيشدا تىپەرپى قورەيشىبەكان وتيان: بەرەو كۆئى دەرۋىيت؟ فەرمۇوى: " پیغەمبەربى خودا ناردۇومى بۇلای ئىيە كە بانگىتانبىم بۇ گەرانھەو بۇلای خوداي خاودەن دەستەلات وە بۇ ئەوهى موسولمانىن وەپېيستانراپگەيەنم كە ئىتمە نەھاتووين بۇ شەر و كوشتارى ھىج كەسىك بەلكو هاتووين بۇ عەمرەكىردن، عوثمان هەروەك چۈن پیغەمبەربى خودا فەرمانى پېكىردىبو بانگىكىردن ئەوانىش، وتيان: تىگەيىشىن لە قىسەكانىت وە لە نيازو را زت بېرۇ ئەركەكەت جىبىھەجى بکە، ئىيانى كورى سەعىدى كورى عاص بە دەمەيەوە هات و

لە بەری هەستا و زۆر خۆش حالبۇو وە ئەسپەکەی بۇ زىنگىردوو، عوثمانى سوارى كرد
لە گەل خۆى (لە پاشتى خۆيە وە دايىنا ھەتاڭو گەيشتە مەككە) ^(٤٣٧).

بەپتى نەريتى ئەو كاتەرى خىلایەتى ئىبان بۇوه پەناگىرۇ عوثمانى ^ع پەنادا
ھەتاڭو پەيامەكەي پیغەمبەری خودا ^ع بگەيەنىت، عوثمان ^ع ھەتاڭو گەيشتە لای
ئەبو سوڤيان و سەركىرەكانى ترى قورەيش ئەوهى پیغەمبەری خودا ^ع پیيغەرمۇو
بۇو بەگۈيىدادان و پېييۇتن، كاتىك لە پەيامەكەي پیغەمبەری خودا بۇوه وە كەپايدا
ناردبۇو بۆيان موشرىكە كان پېيانوت: ئەگەر حەز دەكەيت خۆت تەوافى كەعبە بکە
ودروشمەكانت ئەنجام بده. فەرمۇوى: "من بە تەنها تەواف ناكەم بەلكو لە خزمەت
پیغەمبەری خودادا وە بەھاۋىپىتى ئەو تەواف دەكەم" ^(٤٣٨) عوثمان ^ع رۆيىشت بۇ
پەيوندىكىردن بە ڙن و پياوه موسولىمانە چەساوەكانى ناو شارى مەككە بۇ ئەوهى
بەسەريان بکاتەوە لە نزىكەوە بىاندۇيىتىت و پیيغەرمۇون: (كە پیغەمبەری خودا
^ع مىزدەي فەتح و رىزگاربۇونتان پېيدەدات بەم نزىكانە) ئەوانىش لە خۆشحالىان
بەئەو مزگىتىيە فرمىسىك لە چاودەكانىان دەھاتە خوارەوە و فەرمۇويان: (سلاوى
ئىمەش بە خزمەت پیغەمبەر ^ع بگەيەنە و پېيپەل ئەوهى كە بەناوچەي حودەبىيە
گەيانىد و دايىبەزاند دەتوانىت كە بەشارى مەككەشى بگەيەنىت) ^(٤٣٩). [لەئەو لاشەوە
موسولىمانە كان لە حودەبىيە بۇون بەر لە گەرانەوهى عوثمان ^ع فەرمۇويان: عوثمان
خۆى لە ناوماندا دەربازكىردى و گەيشتە كەعبە و تەوافى خۆى كرد، پیغەمبەری خودا
^ع پیيغەرمۇون: ((ما أظنه طاف بالبيت وَنَحْنُ مَحْصُورُونَ)). واتە: ((من واي بۇ دەچم ئەو
تەواف ناكات لە كاتىكدا ئىمە گەمارۆدرابىن)) فەرمۇويان: ج شتىك لەئەو پىتىرى
دەكتات ئەي پیغەمبەری خودا ^ع لە كاتىكدا ئەو دەرفەتى بۇ رەخساوه؟ فەرمۇوى:
((ذلە ظئى يە ئەن لَا يَطُوف بِالْكَعْبَةِ حَتَّى يَطُوفَ مَعَنَا)) واتە: ((ئەوه گومانى باشى منه

(٤٣٧) اخرجه: ابن أبي شيبة (٣٢٧٠٩) وقال محققه: فيه ضعيف، والطبراني (الكبير) (١٤٤/١)، والبيهقي (الدلائل) (١٣٣/٤).

(٤٣٨) اخرجه: احمد (٨٩١٠) وقال محققه: استناد حسن، وابن هشام (السيرة) (٢٦٩/٣)، والبيهقي (الكبير) (٢٧٩)،
وابن سعد (٩٦/٢)، وحسن استناد العمري في (السيرة الصحيحة) (٤٣٩/٢)، وابراهيم العلي في (صحيف السيرة)
(٣٠٨/٢).

(٤٣٩) اخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٦٠١/٢) عن الواقدي وهو متوك وأوردناه للعلم فقط.

بەنەو کە تەوافى كەعبە ناکات مەگەر لەگەل ئىمەدا نەبىت) (۴۰).

لەنەو ماوهىدەدا هەندىك لە كۆيلەكان قورەيشيان جىھىشت و هاتنە ناو موسولمانەكان وەك پەناھەنە، لەعەلەيەوە دەفەرمۇيت: [هەندىك لە كۆيلەكان مەككەيان جىھىشت و هاتنە خزمەت پىغەمبەرى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ لە ساتە وختى حودەبىيەدا بەر لە بەستى دانووستانەكە، خاونەكانىيان نامەيان نووسىبىو بۇ خزمەت پىغەمبەر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وتبويان: ئەى محمد وەلاھى ئەوانە نەھاتوون بۇ خزمەت بەرىزت لەبەر حەزو خوشەويستيان بۇ نايىنه كەمت بەلكو رپایانكىدوووه بۇ ئەوهى ئازادبىرىن و رېزگاريان بىت لە دەست خاونەكانىيان. خەلکانىك فەرمۇويان: راستىدەكەن ئەى پىغەمبەرى خودا بىياننېرەو بۇلایان، پىغەمبەرى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ تۈرەبىو (واتە: لەنەوانە كە هاتبوون بۇ ئەوهى بىيانبەنەوە): وە فەرمۇوى: ((مَا أَرَأَكُمْ تَنْتَهُونَ يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ، حَتَّىٰ يَبْعَثَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مَنْ يَخْرُبُ رِقَابَكُمْ عَلَىٰ هَذَا)) واتە: (ئەى گۈزە قورەيش وادەبىنە كەئىۋە وا زناھىنەن و دەستەلناگرن لەنەم كارە هەتا خواى گەورە كەسىكتان دەنېرىتە سەر لەگەردەنتان دەدات لە سەر ئەو كارە) پىغەمبەر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ را زىنەبۇ كەبىانداتمۇوە و فەرمۇوى: ((هُمْ عُتَقَاءُ اللَّهِ)). واتە: (ئەوانە ئازادكراوەكانى خودان) (۴۱).

(۴۰) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۲۷۰۹) وقال محققه: فيه ضعيف، والطبراني (الكبير) (۱۴۴/۱)، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۳/۴).

(۴۱) أخرجه: أبو داود (۲۷۰۰)، والحاكم (۱۲۵/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبير) (۹/۲۲۹)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۳۴۹).

بهیعه‌قی (رضوان)

سه‌له‌مهی کوری ئەکووه دەفه‌رمویت: ((... دواتر موشريکه کان نويته‌ريان نارد بولامان بۆ دانووستان ورىكىھوتىن هەتاکو يەكتىمان بەسەر دەگردەوە و دەرۋىشتىن بولاي يەكتىر.... تىكەلاؤي يەكتىر دەبۈوين..)).^(۴۴۳) عوروھى كورپى زوبەير دەفه‌رمویت: (...كاتىكىدا هيىشتا بارودۇخەكە سەقامگىر نەبۇو وە داخوازىيان بەرامبەر بەيەكتىرى لە كاتىكىدا هيىشتا بارودۇخەكە سەقامگىر نەبۇو وە داخوازىيان نەهاتبۇوە دى لە سولج و ئاشتەوايى ومىلدان و دەستبەردارى شەرو كوشتار بۇون، وە هەردوولا لەيەكتىر دلىبابۇون، وە سەردانى يەكتىريان دەگىردى بەجۇرىك دۇخەكە هەر بەئەم شىۋىدە بۇ موسۇلمانەكان دەچۈونە ناو موشريکە كانەمە وە دەھاتن و دەچۈون لەيەكتىر نەدەترسان هەممووان لەچاوهەرانى ئاشتەوايى و دانووستان بۇون، ئەم بۇ كەسىك لە ناو يەكىك لەئەم دوو لایەنە كە بەتىر يەكتىكى ترى پىكا لەلايەكەى تر بەئەمەش ورده‌شەر دروستبۇو هەر دوولا كەوتىنە تىرباران و بەرد باران كەردىنى يەكتىرى و كەوتىنە هاوارى شەر، هەر يەكە لە دولايەنە كەوتىنە بەبارمەتە گرتىنى ئەم كەسانەي كە چوو بۇونە ناويان... موشريکە کان عوثمانى كورپى عەفان دەلەن و ئەم كەسانەي تر لەهاوهلانى پیغامبریان بەبارمەتەگرت كە چوو بۇونە ناويانەمە).^(۴۴۴)

مەيسەرەي كورپى مەخرەمە دەفه‌رمویت: (... قورەيشىيەکان عوثمانىيان لەلائى خۇيان دەستبەسەر كرد، ئەمەش واى گەياندە پیغامبرى خودا و موسۇلمانەكان كە عوثمان دەلەن كۆزراوه).^(۴۴۵) عەبدوللائى كورپى ئەبوبەكر دەفه‌رمویت: (كاتىك پیغامبرى خودا ئەمەدە پىگەيىشت كە عوثمان كۆزراوه فەرمۇوى: ((لَا تَرْجُحْ حَتّى نَتَاجِزَ الْقَوْمَ)) واتە: ((ئىرە جىناھىلىن هەتا بەرنگارى قورەيش نەبىنەمە واتە: (تۆلەيان لى دەسەننەمە)) دواتر پیغامبر خەلکەكە بانگىرد بۇ بهیعەت

(۴۴۲) أخرجه: احمد (۴۹/۴)، ومسلم (۱۸۰۷، ۱۸۳۰).

(۴۴۳) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۲۷۰۹) وقال محققه: فيه ضعيف، والطبراني (الكبير) (۱۴۴/۱)، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۳/۴).

(۴۴۴) أخرجه: احمد (۱۸۹۱۰) وقال محققه: أسناده حسن.

پیدان ئهوه بولو بەيعرىتى (رضوان) يان دابه پیغمه‌مبهر لەزىزىدرەختەكەدا^(۴۵).

لەگىر انەوەيەكى مۇرسەلى (ضعيف)ى لاوازدا لە عوروه ھەتاتووه دەفەرمۇيت: (لە كاتىكىدا ئىيمە لە ناوخۇماندا قىسەمان دەكىرد، لەبارەدى رووداوهكەوە بانگەوازكارىڭ لەلايەن پیغمه‌مبهرەوە بانگىكىرد: ئەى خەلکىنە بەيعرىدان بەيعرىدان وەرن بۇ بەيعرىت بەستن ئهوه جبriel (الجليل) ھاتووھەت خزمەت پیغمه‌مبهر لە فەرمانى پىكىردووه بەبەيعرىدان ھەستن و بىرون بەناوى خوداوه بەيعرىتىدەن بە پیغمه‌مبهر لە موسولىمانەكان بەجاريڭ ورۇزان و بەگۈرچى چوونە خزمەت پیغمه‌مبهر ئەۋىش لە زىز درختەكەدا بولو...)^(۴۶). لەئەو كاتەدا خەلکەكەش [بلاۋەيان لېكىرىدبوو وە لە زىز سىبەرى درەختەكادا دەحەوانەوە]^(۴۷) يەكەمین كەس كەبەيعرىتى بە پیغمه‌مبهرى خودادا لە (سینانى كورى ئەبو سینانى ئەسىدى بولو).

شەعبي دەفەرمۇيت: (لەئەوساتەدا كە پیغمه‌مبهرى خودا لە خەلکەكەى بانگەيىشتىكەد بۇ بەيعرىدان يەكەمین كەسىك كەگەيىشە خزمەتى (سینانى كورى ئەبو سینانى ئەسىدى بولو لە فەرمۇوى: (ئەى پیغمه‌مبهرى خودا لە دەستت بىنە با بەيعرىتىبىدەمنى) پیغمه‌مبهر لە فەرمۇوى: ((لەسەر چى بەيعرىتم پىددەدىت؟)) لەوەلامدا فەرمۇوى: (لەسەر ئەوەى لە دل و دەروننىدايە). فەرمۇوى: ((چى لە دل و دەروننىدايە؟)). فەرمۇوى: (يا فەتحو سەركەوتىن يا شەھىدبوون) فەرمۇوى: ((بەلىن)) بەيعرىتى پىيدا ئىنجا خەلکەكە كەوتىنە بەيعرىدان و دەيان فەرمۇو: لەسەر بەيعرىتەكەى سینانى كورى ئەبو سینان)^(۴۸).

پیغمه‌مبهرى خودا لە زىز درەختەكەدا وەستا بولو ھاودا لە بەرپىزەكانيش دەھاتنە

(۴۴۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۷۰/۳) رقم (۸۲۳)، والطبرى (التاريخ) (۶۳۲/۲) وقال البرزنجى فى (ضعيف تاريخ الطبرى) (۲۵۴): استناده ضعيف، وقال الشيخ الالبانى فى (فقہ السیرة) ص (۳۵۷): استناده مرسل ضعيف.

(۴۴۶) أخرجه: الطبرانى (الكبير) (۱۴۴)، وفيه ضعيف كما قال الهيثمى (المجمع) (۸۴/۹)، والطبرى (التاريخ) (۶۳۲/۲)، والبيهقى (الدلائل) (۱۳۴/۴)، وقال البرزنجى فى (ضعيف تاريخ الطبرى) (۲۵۵): ضعيف.

(۴۴۷) أخرجه: البخارى (۴۱۸۷).

(۴۴۸) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۶۹۵۸) وقال محققه: له متابعة قوية ومراسيل الشعبي صححة، والطبرانى (الاوست) (۲۱۱۹) وقال محققه: استناده ضعيف جداً، والطبرى (التاريخ) (۶۳۲/۲)، والبيهقى (الدلائل) (۱۳۷/۴)، وصحح استاده السيوطي من طريق ابن عساكر كما فى (منتخب كنز العمال) (۳۰۴/۵).

خزمتی و بیعه تیان پیده داد، معمقیلی کوری یه سار دله دفه رمویت: (بیعه تمان به پیغامبری خودا دا له روزی حوده بیهدا له زیر دره خته که دا منیش لق و پوپی دره خته که م به رزگرد بو ووه بو نهودی به روی پیروزی پیغامبر نه که ویت).^(۴۹)

سنه مهی کوری نه کو دع دله سیجار بیعه تیدا به پیغامبر له سه رهتای خه لکه که دا و له نا وه راستا و له کوتایشدا سنه مهی کوری نه کو دع دله خوی دفه رمویت: (... دوا نهودی پیغامبر دله با نگیردین بو بیعه تپیدا له زیر دره خته که دا له سه رهتای خه لکه که دا بیعه تم پیدا (پاشان خوم خسته لایه که وه) نهود بو و یه ک یه ک خه لک بیعه تیان دهد، هه تا کو که وتمه نا وه راستی خه لکه که وه فرموده: (بیعه تم پیده سنه مه) دفه رمویت: و تم: بیعه تم پیدایت نهی پیغامبری خودا له سه رهتای خه لکه که دا. فرموده: (جاریکی تریش) (وره پیش و بیعه ت بد) منیش نزیک بو ومه وه له خزمتی بیعه تم پیدایه وه، پیغامبری خودا له پیسته بینی هیچ پینه بو و (واته: بیچه ک بووم) دفه رمویت: قه لغانیکی دامن (له پیسته) ئینجا بیعه تم پیدا، هه تا کو که وتمه کوتایی خه لکه که وه. فرموده: ((سنه مه نهود بیعه تم پینادهیت؟)) و تم: بیعه تم پیدایت نهی پیغامبری خودا دو و جار له سه رهتا و نا وه راستی خه لکه که، فرموده: ((نه مجاره ش)). دفه رمویت: بو جاری سی هم بیعه تم پیدایه وه، ئینجا فرموده پیم: ((یا سلمة این حجفتک او در قتک التي أعطیتک؟)) واته: ((سنه مه کوا قه لغانه له پیست دروست کراوه کهی پیمبه خشیت؟)) و تم: «نهی پیغامبری خودا له عامری مامم پیگه یشت نه و بیچه ک بو منیش دامه نه و». پیغامبری خودا له پیکه نی و فرموده: ((إِنَّكَ كَالذِي قَالَ الْأَوَّلُ: اللَّهُمَّ أَبْغِنِي حَيْثَا هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي)) واته: ((تو ودک نه و کمه کهی که یه کم جار دهیت: ئهی خودایه خوش ویستیکم پیببه خشہ که خوش ویستتر بیت به لامه وه له خوم)) ئینجا و تم: نهی پیغامبری خودا له: چه که کهی خوتم پیببه خشہ حهزی پیده که م، فرموده: ((کوا چه که کهی خوت؟)) و تم: دامه عامیری مامم... ئینجا که وانه کهی خوی و قه لغانیک وسی تیری له هه گبهی تیره کانی دامن]).^(۵۰)

(۴۹) آخرجه: مسلم (۱۸۵۸، ۷۶).

(۵۰) آخرجه: البخاری (فتح رقم ۲۹۶۰، ۱۹۹/۱۳)، مسلم (۱۸۰۷)، واحمد (۱۶۵۴۴) وقال محقق: استناده صحيح على

عومه‌ر **ﷺ** بینی که خله‌که چواردهوری پیغامبریان تهنيوه زانيبووی که ئهود به‌يعه‌دانه ئهويش به‌گورجى هاته خزمەتى و به‌يعه‌تىپىدا، لهنه‌وباره‌وه نېبنو عومه‌ر **ﷺ** دهفه‌رمويت: (عومه‌ر فهرمۇوی: ئهی عه‌بىدۇللا سەيركە ئهود خله‌لگى چيانه چواردهورى پیغامبریان تهنيوه؟ رۆيىشم (واته: ئىبن عومه‌ر) بىن بىعه‌تىددەن منيش به‌يعه‌تمدا پاشان گەرامەوه خزمەت عومه‌رى باوکم ئىنجا ئهويش رۆيىشت وبه‌يعه‌تىدا^(۱۰۱)). لەگىر انھوھىيەكى تردا ھەر لەئىن و عومه‌ره‌وه **ﷺ** دهفه‌رمويت: (عومه‌ر لەرۆزى حودەبىيەدا عه‌بىدۇللاى نارد بۇ ئهودى ئەسپەكەي بۇ بىننەته‌وه کە لاي پياونىكى ئەنصارى بولو (بۇ ئهودى جىيەدلى لەسەر بکات) ئهويش پیغامبرى خوداى **ﷺ** بىن بىعه‌تى پىداو پاشان رۆيىشت ئەسپەكەي نەزانىبىو عه‌بىدۇللاى كۈرى عومه‌ر **ﷺ** به‌يعه‌تى پىداو خزمەت عومه‌رى باوکى **ﷺ**، عومه‌ر خۆى سازو (ئامادە دەكىرد) بۇ جىيەد كىردىن عه‌بىدۇللا پىيراكەيىند کە پیغامبرى خودا **ﷺ** به‌يعه‌تى وەردەگرىت لە زىر درەختەكەدا، عومه‌ريش **ﷺ** به‌پەلە دەرچوو عه‌بىدۇللاش لە خزمەتىدا بولو ھەتاڭو گەيىشته خزمەت پیغامبر **ﷺ** و به‌يعه‌تىپىدا^(۱۰۲).

پیغامبرى خودا **ﷺ** لە جيائى عوثمان به‌يعه‌تى بەست لەئهودا كەلاي قوره‌يشىيەكان دەستبەسەر بولو ئهودىش لە چەندىن گىرانەوه داھاتووه لەئهوانە:

۱- لە ئىبنو عومه‌ره‌وه **ﷺ** دهفه‌رمويت: (... به‌يعه‌تى (رضوان) لە كاتىكدا بولو عوثمان رۆيىشتبولو بۇ مەككە لەدواى ئهود به‌يعه‌تەكە بەسترا، پیغامبرى خودا **ﷺ** بەدەستى راستى ئامازەيىكىد و فەرمۇوی: ((ئهود دەستى عوثمانە)) ئىنجا خستىيە سەردەستەكەي ترى و فەرمۇوی: ((ئهودىش بۇ عوثمان)).^(۱۰۳)

۲- ھەر لە ئىبنو عومه‌ره‌وه **ﷺ** دهفه‌رمويت: [... پیغامبرى خودا **ﷺ** دەستى خۆى (خستە سەر دەستەكەي ترى) و فەرمۇوی: ((ئهودىش لە جيائى عوثمان)).^(۱۰۴)

شرطما، والزيادات له.

(۱۰۱) أخرجه: البخاري (٤١٨٧).

(۱۰۲) أخرجه: البخاري (٤١٨٦).

(۱۰۳) أخرجه: البخاري (٤٠٦٦)، والتزمي (٣٧٠٦)، وأحمد (٥٩/١).

(۱۰۴) أخرجه: البخاري (٩٦٩٨)، النسائي (٢٣٦/٦)، والتزمي (٣٧٠٥)، وأحمد (الفضائل) (٧٣٧) وقال محققته: استاده

۳- له ئنه‌سەوە دەفه‌رمویت: (... پیغه‌مبهربی خودا ﷺ فەرمۇوى: ((اللَّهُمَّ إِنْ عَنْمَانَ فِي حَاجَتِكَ وَحَاجَةٌ رَّسُولِكَ)) واتە: ((ئەی خودایە عوثمان رۆیشتۈوه بۇ جىبىھەجىكىرىنى كارى تۆ و پیغه‌مبهربەگەت)) دەستى خۆى خستەسەر دەستەكەى ترى، دەستى پیغه‌مبهربی خودا ﷺ بۇ عوثمان باشتر بۇو له دەستى ھاوهەلان كە بۇ خۆيان دەيانخستە ناو دەستى)^(۴۰۰).

۴- له سەعىدى كورى موسەيەبەئەو ئەويش له عوثمانەوە دەفه‌رمویت: (..پیغه‌مبهربی خودا ﷺ منى نارد بۇ لاي كەسانىتكەن له موشىكەكان... كاتىك دەستبەسەر كرام و نەگەپامەوە دەستى راستى خستبۇوه سەر دەستى چەپى و فەرمۇو بۇوى: ((ئەوەش دەستى عوثمانى كورى عەفانە)) دەستى چەپى پیغه‌مبهربی خودا ﷺ باشترە و چاكتىرە له دەستى راستى خۆم)^(۴۰۱).

ھىچ كەسىك لهئو بەيعەته دوانەكەوت تەنها پياوېك نەبىت له دوورپۇوهكان كە ناوى (جهددى كورى قەيسى ئەنصارى) بۇو له جابرەوە دەفه‌رمویت: (لەئەو كاتەدا كە پیغه‌مبهربی خودا ﷺ بانگى خەلکەكەى كرد بۇ بەيعەتدان پياوېكمان بىنى له خۆمان پىيىدەگوترا (جهددى كورى قەيس) خۆى لەزىز سكى و شترەكەى دەشاردەوە)^(۴۰۲). لەگىرانەۋەيەكى تردا [وەلەھى ئىستا لەبەر چاومە دەلىنى ئىستايە كە خۆى نووساندبوو بەبن بالى و شترەكەيەوە و خۆى دەشاردەوە و (خۆى پەنادەدا پىي بۇ ئەوەي لەبەرچاوى خەلگى بىز بىت]^(۴۰۳).

ئەو بەيعەته لەسەر ئەو بۇو كە پاشتەئەنەكەن و رانەكەن له كاتى رووبەرپۇو بۇونەوەدا وەكۆمەلىكىش بەيعەتىانپىتىدا لەسەر مردن و خۇراڭرتىن و دامەزراوى ھەتا مردن. جابر دەفه‌رمویت: (بەيعەتماندا بە پیغه‌مبهربی خودا ﷺ لەسەر ئەوەي

صحيح.

(۴۰۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٦٢٦٣)، وقال الهيثمي (المجمع) (٨٤/٩) فيه ضعيف.

(۴۰۶) أخرجه: البزار (٢٥١١)، وقال الهيثمي (المجمع) (٨٥/٩): رواه البزار واسناده حسن.

(۴۰۷) أخرجه: مسلم (١٨٥٦)، والحميدى (١٢٧٧).

(۴۰۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٢٧٠/٣)، والطبرى (التاريخ) (٦٣٢/٢)، وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبرى) (١٩٢): حدیث صحيح.

که رانه‌کهین و پشت هله‌نکهین له کاتی رووبه‌پوو بوونه‌وهدا) (۴۰۹).

له سه له مهی کوری ئه کوه‌عوه ده فه‌رمویت: (به‌یعه‌تم به پیغمه‌مبهربی خودا دا له‌زیر دره‌خته‌که‌دا... له سه‌ر مردن) (۴۱۰). ئیبنو عومه‌ر ده فه‌رمویت: (پیغمه‌مبهربی خودا به‌یعه‌تی لیوه‌ردگرتن له سه‌ر دامه‌زراوی و خوراگری) (۴۱۱).

ئه‌وهی ئه‌م فه‌رمودانه ده‌خوازن و روونیده‌که‌نه‌وهه‌وهی که ئه و به‌یعه‌ته له سه‌ر کولن‌هه‌دان و پشت هله‌نکردن بwoo له‌مه‌یدانی شه‌ر و ئارامگرتن هه‌تا سه‌رکه‌وتن ياخود شه‌هید بعون ئه‌وهش واتای به‌یعه‌ته له سه‌ر مردن. به‌ژدارب‌بووانی ئه و به‌یعه‌ته له باشترينى موسولمانان و خەلگى سه‌ر زھوي بعون به‌گشتى، جابر ده فه‌رمویت: (پیغمه‌مبهربی خودا پیغمه‌رموون له پۇزى حوده‌بىبىه‌دا: ((أَنْتُمْ خَيْرٌ أَهْلِ الْأَرْضِ)) واته: ((ئىيوه باشترين خەلگى سه‌ر ئه‌م زەمینەن))) (۴۱۲).

به دلنياييه‌وه خودا له‌هه‌موويان رازيبوو هه‌روهك خواي گهوره ئاماژه‌ي پىدەکات و ده فه‌رمویت: ﴿لَعَذْ رَضِحَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا يَأْبَعُونَكَ تَحْتَ السَّجَرَةِ فَعِلَمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَزَلَّ الْأَسْكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتَحًا فَرِبَّا﴾ (الفتح).

شاندىكى فىردراؤه‌كانى قوره‌يش

کاتىك قوره‌يشىيەكان به‌ته‌واوى دلنيابوون له سه‌رگه‌رمى و جوشو خروشى موسولمانه‌كان و ئاماذه باشيان بۇ رووبه‌پووبونه‌وه به‌بن دوودلى و وەبە‌يەعت دانيان به پیغمه‌مبهربی خودا له سه‌ر پشت‌هه‌نکردن له شه‌ردا هه‌تا مردن، لىردا قوره‌يش ناچار بعون بەرىتكەوتن و هەستان به‌ناردنى چەندىن شاند بولاي موسولمانه‌كان هه‌روهك عوروه بۇمان باسدەکات و ده فه‌رمویت: (... موسولمانه‌كان جوشيان سەند و بەلېرىانه‌وه چۈونه خزمەتى پیغمه‌مبهربی خودا له ژير دره‌خته‌که‌دا به‌یعه‌تىان پىدا که هەركىز پشت هله‌نکەن له کاتى رووبه‌پووبونه‌وهدا به‌ئه‌م رووداوهش خواي

(۴۰۹) أخرجه: احمد (۴۱۰/۳)، والبخاري (۴۱۰)، ومسلم (۱۸۵۶)، والترمذى (۱۰۹۱)، والنمساني (۴۰/۷).

(۴۱۰) أخرجه: البخاري (۴۱۶۹)، والنمساني (۱۴۱/۷)، والترمذى (۱۰۹۲).

(۴۱۱) أخرجه: البخاري (۲۹۵۸).

(۴۱۲) أخرجه: البخاري (۴۱۰).

گهوره ترسی خسته دلیانه‌وه (واته: دلی قوره‌یشیه‌کان) هه‌رجی به بارمه‌ته گرتبوویان و دهست به سه‌ریان کردبوو له موسولمانه‌کان ناردیانه‌وه و داوا و پیشنسیازی دانووستان و ئاشته‌واییان کرد...)^(۴۶۳). بئنه‌و جووه هه‌ردوولا ئه و بارمته‌هی کله‌لای خویان دهستبه‌سه‌ریان کردبوون یاخود بهندکراو و گیراو بون گیرایانه‌وه بۆ يه‌کتر که لمناویاندا عوثمانی کوری عه‌فانی تیدابوو.

عوروه دهه‌رمویت: (...کاتیک عوثمان گه‌رایه‌وه ناو موسولمانه‌کان پیان فه‌رموو: ئاسوده بوبوت له‌ته‌وافى که‌عبه‌دا ئه‌ی باوکی عه‌بدوللا؟ عوثمان فه‌رموو: به‌پاستی گومانیکی خراپتان پیبردووم سویند بئنه‌وهی که گیانی منی به‌دهسته ئه‌گمر من ماوهی يه‌ک سال له‌ممه‌که‌دا نیشته‌جی بومایه و پیغه‌مبهربی خوداش له‌حودیبیه‌دا بوبوایه هه‌رگیز ته‌واقام نه‌دهکرد هه‌تاکو له‌خزمتی پیغه‌مبهربی خودادا ته‌واقام دهکرد ئه‌وان پیگه‌یان پیدام که‌عبه بکم به‌لام من رازینه‌بوم به‌ئه‌وکاره. ئینجا موسولمانه‌کان فه‌رموویان: پیغه‌مبهربی خودا ئاگادارت‌ه بئنه‌وهی لای خودایه و گومانیشی له ئیمه چاکترو باشتره)^(۴۶۴).

له‌دوای ئه‌وهی قوره‌یش دهستیکرد به‌ناردنی شاندەکانی لیره‌دا راوبو چوونی جیاواز هه‌یه له‌سر پیشخستن و دواکمه‌تونی هه‌ندیک له‌ئه‌وشاندانه له‌هه‌ندیک له گیرانه‌وه‌کاندا به‌لام له‌دوای وردبونه‌وه و لیکولینه‌وه و به‌دوادا گه‌ران و پیکختنی رپوداوه‌کان هه‌موویان به‌گویره‌ی گشت گیرانه‌وه‌کان بؤمان رپون بوبوه که‌یه‌که‌مین شاند که هاتووه (حه‌لیس) بوبه پاش ئه‌و عوروه‌کوری مه‌سعودی ثه‌قەفی بوبه ئینجا موکه‌ریزی کوری حه‌فصی عامیری و دواتریشیان سوھە‌یلى کوری عمروی عامیری که به‌دانووستان و ئاشته‌وایی براندیه‌وه و کوتایی پیھینا له‌گەل پیغه‌مبهربی خوادا.

له مه‌یس‌هه‌ری کوری مه‌خره‌مه و مه‌پوانی کوری حه‌که‌مه‌وه دهه‌رموون: ((... قوره‌یش حوله‌یسی کوری عه‌لقة‌مه‌ی کینانیان وەک شاندی يه‌کم نارده خزمت پیغه‌مبهربی که ئه‌و له‌ئه‌و رۆژگاره‌دا سه‌رۆکی ئه‌حابیشەکان بوبه يه‌کیک بوبه

(۴۶۳) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۴۴/۱)، وابن ابي شيبة (المصنف) (۳۲۷۰۹).

(۴۶۴) آخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۲۷۰۹)، والطبراني (الكبير) (۱۴۴/۱)، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۴/۴۰).

لە بەنی حاریثى كورى كینانە كاتىك بە ديارگەوت لە پیغەمبەربى خودا ﷺ و (چاوى پیيىكەوت) فەرمۇوى: ((ئەوه فلانە كەسە (ئەو) لە خىلىكە (پەرسىش ئەنجامدەدەن و شترى قوربانىبىان بەلاوه پېرۇزە و گەورەيە) و شترەكان بەرنەبەردەمى با چاوى پیيان بکەویت)).

كاتىك و شترەكانى بىنى پراو پېرى دۆلەتكەبۈون و نىشانە قوربانىان پېوەبۇو بەھۆى درىزى مانەۋەيان و نەبردىيان بۇ شۇنى ديارىكراوى قوربانى توکيان پېوە نەمابۇو: (خەلکەكەش بە دەم و تى) (لَيْكَ اللَّهُمَّ لَيْكَ) پېشوازىيانلىكىد، كاتىك ئەمانەي بە چاوى خۆى بىنى و تى: (سُبْحَانَ اللَّهِ) ناگونجىت ئەمانە رېڭەيان پېنەدرىت بچەنە كەعبەئەوە و بەربەستىان لە پېدا بىنرىت) يەكسەر گەپايەوە بۇ لای قورەيش بە بىئەۋەي چاوى بکەویت بە پیغەمبەربى خودا ﷺ لە بەر رېزۇپايە ئەوەي بەرجاوى كەوتبوو پېيۇتن: ”ئەي گرۇھى قورەيش ئەوەي من بىنیم رەدوا نىيە كە رېڭەيان پېنەدرىت بىنە بەيتەوە و شترى قەلھەوي نىشانى ئاماھەكراو لە بەر گيرخواردىيان لەئەو ناوه توکيان پېوە نەماوە (من و شترى قەلھەوي نىشانە دارى قوربانىم چاوبېنگەوت بە ج بېرۇ بۇچونىك رېڭە لەمانە دەگەن بىنە ناو كەعبەئەوە) و تىيان: دانىشە تو دەشتەكى لە هىچ شتىك نازانى ((حەلىس)) ترسانىدىنى لە ئاكامى ئەوكارەيان و بەتوندى ئاگادارى كردنەوە، ئەوانىش قىسى ناشرىن و نارېكىيان پېوت. و تىيان: تو كابرايەكى دەشتەكى گەمزەى سەرمان لە تو نە سورىماوە سەرمان لە خۆمان سورىماوە كە تۆمان ناردۇوە بەشاندى خۆمان دانىشە^(١٦٥).... حەلىس تورەبۇو و تى: ئەي گرۇھى قورەيش وەلەھى ئىيمە لە سەر ئەوە پەيمانمان بەئىوە نەداوە و رېڭەكەوتۈن نايا رېڭىر لە كەسىك دەكەن كە بىتە سەردانى كەعبە كە بە گەورە و پېرۇزى دەزانىت؟!، سويند بەئەوەي گىانى حولەيسى بە دەستە يا ئەوەتا ئە حابىشان ھەممۇ لېكۆدەكەمەوە و بە لېدانىكى دەستوبىرد ھەلّدەكوتىمە سەرتان. و تىيانپىي: لە سەرخۆبە حولەيس دەستمان لېمەكەوە ولېمان گەپى ھە تاكو خۆمان چارەدى دەردى خۆمان دەكەين لەئەو دەستكەوتانەي كە خۆمان پېتىپازىن و پېمان باشە.

دواي ئەو عوروھى كورى مەسعودى ئەقەفيان نارده خزمەت پیغەمبەر ﷺ و تى:

ئەی گرۇھى قورھىش واى بۇ دەچم كاتىك من دەنلىرىن بۇ لاي محمد دواتر ئەمەدى پېتىان دەگەيمەنم لە هاتنەوەم بۇلاتان قىسى ناپىك و توندوتىزى بىت (واتە: هەمەدەك لەئەمەدە و پېش لەگەل حولەيسى كىرىخەنەنەن) (ئەي خزم و كەمىسەكانم: ئایا ئىيە وەك باوک نىن بۇ من؟ و تىيان: بەلنى وايە. و تى: منىش كورى خۇتان نىم؟ (لەبەر ئەمەدى دايىكى قورھىشى بۇو لەبەردى عەبدۇشەمىسى كورى عەبدۇلەناف بۇو) و تىيان: بەلنى راستىدەكەيت. و تى: ئایا ئىيە هىچ تۆمەتىكتان لەسەر من ھەيە؟ و تىيان: نەخىر) و تى: هەر كەبىستم دووجارى كارەساتىك بۇون بە هوئى شەپرتان لەگەل نەيارەكانتنان ئەمەدە بۇو ھەرچى لە ھۆزەكەم گۈپىرايەلى دەكىردىم كۆمكىرىنەوە بۇ پشتىوانىتان پاشان خۇشم بۇومە ناوېزىوانىتان (ئىيە باش دەزانىن كە من ياخى بۇوم لە خەلگى عوكاض و رووبەررووپىان بۇومەدە كاتىك كەوتىنە دووزەمنايەتىم نزىكىبوو زالىن بەسەرمدا من هاتىم بۇلاتان بەمال و مندال و ئەوانەي گوئى لە مىتى من بۇون) و تىيان: راستىدەكەيت تو لاي ئىمە سەركۈنە ناكىرىتىت و تۆمەت بارنىت. و تى: (ئەمەدە بودھىل بۇيى ھىنماون وە بۇيى پېشنىيار كەدوون ئىيە پېتىرازى بن)^(۱۱). وە [دەلىابن ئەمەدە بەپېشنىيار و نەخشەيەكى رۇشنى خستۇتە بەردەستتەن (واتە: ئەمەدە نەخشە و پېشنىيازە كە بودھىل كورى وەرقائى خۇزاعى لە پېغەمبەرى خوداوه ھىتا بۇيى بۇيان) پېتىرازى بن و واز لە من بىنن با نەچم بۇ لاي؟ و تىيان نابىرق] [تو بچۇ بۇلاي محمد بەلەن بىت دواجار هىچ گەلەيى و گازىندەمان نابىت بەرامبەرت].

عوروھە كەكەي جىيەيشت وچۇوه خزمەت پېغەمبەرى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وەلە نزىك پېغەمبەر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دانىشت، پاشان كەوتە قىسى كەردن و تى: ئەي محمد ئەمەدە چىيە كۆمەلە خەلگىكى ھەرچى و پەرچى و [ناكەس بەچەت] ھىناوەتە سەر خزم و كەس و [ھۆزەكەت] دەتەۋىت بنېرىيان بکەيت و بەئەوان [لەناوپىان بېبەيت]، وريابە ئەمەدە قورھىشە بەھەرچى گەورە و بچۇك و ڙۇن و مندالىانەوە ھەممۇپىان بۇت ھاتوونەتە دەرى و جلوپەرگى پلنگىيان بۇشىيە و پەيمانىيان داوه بەخودا ھەرگىز بە زۇرە ملى رېڭەت پېننەدەن بچەنە ناو مەككەوە: (پېغەمبەرى خوداش ج فەرمایىتىكى بە بودھىل كورى وەرقاۋ فەرمۇو بۇو بە نەويشى راگەياند)، لەگىرانەوەيەكى تردا [پېغەمبەرى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بەنەويشى فەرمۇو: ((إِنَّا لَمْ نَأْتِ لِقَاتٍ، وَلَكُنَا أَرَدْنَا أَنْ تَقْضِيْ عُمُرَنَا وَنَنْحَرْ ھَدْنَا

، فَهُلْ لَكَ أَنْ تَأْتِيَ قَوْمَكَ ، فَإِنَّهُمْ أَهْلُ قَتْبٍ ، وَإِنَّ الْحَرْبَ قَدْ أَخَافَتْهُمْ ، وَإِنَّهُ لَا خَيْرٌ لَهُمْ أَنْ تَأْكُلُ
الْحَرْبُ مِنْهُمْ إِلَّا مَا قَدْ أَكَلْتُ ، فَيُخْلُونَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْبَيْتِ ، فَنَقْضِي عُمْرَتَنَا وَنَنْحُرُ هَذِينَا ، وَيَجْعَلُونَ
بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ مُدَّةً (أي: تهدى) فِيهَا نِسَاؤُهُمْ ، وَيَأْمُنُ فِيهَا سِرْبُهُمْ ، وَيُخْلُونَ بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ ، فَإِنِّي
وَاللَّهِ لَأُفَاتِلَنَّ عَلَى هَذَا الْأَمْرِ الْأَحْمَرِ وَالْأَسْوَدِ حَتَّى يُظْهِرَنِي اللَّهُ أَوْ تَنْقَرِدَ سَالِفَتِي ، فَإِنْ أَصَابَنِي النَّاسُ
فَذَاكَ الَّذِي يُرِيدُونَ ، وَإِنْ أَظْهَرَنِي اللَّهُ عَلَيْهِمْ اخْتَارُوا ، إِمَّا قَاتَلُوا مُعَدِّينَ ، إِمَّا دَخَلُوا فِي السُّلْطَنَ
وَافِرِينَ) (۴۶۷). وَاتَّه: ((ئیمه نه هاتووین بو شه‌ر و کوشтар به‌لام ئیمه ده‌مانه‌ویت
عه‌مره‌که‌مان به‌جیبگه‌یه‌نین و قوربانیه‌کانمان سه‌رب‌پرین، با ئه‌مودت پی‌بی‌لیم که
چوویته وه لای خزم و که‌سه‌کانت ئه‌وان تاکه‌ی مالیان له‌سهر پشتی ئه‌سپ و وشتر
بیت وهک کوچوباری کوچه‌ریبه‌کان، وه جه‌نگ و ههرا دووچاری ترس و دله‌راوکتی
کردوون و هیچ خیرو بیری تیدا نییه بؤیان له‌کاتیکدا شه‌ر و کوشtar له بنی هیناون
ئینجا هه‌تاکو به ته‌واو نه‌یپراندوونه‌تله‌وه با له‌په‌یوه‌ندی نیوان من و خه‌لکه‌که
بگه‌رین و خوم يه‌کلایی بکه‌مه‌وه، وه‌لاهی من شه‌ر ده‌کهم له‌سهر ئه‌و په‌یامه خواهیه
له‌گه‌ل تیکرای ئه‌و خه‌لکه به‌بی‌جیا‌وازی ره‌گه‌ز و ره‌نگ و زمان هه‌تاکو خودا سه‌رم
ده‌خات يا له‌ئه‌و پیناوه‌دا سه‌ری خوم داده‌نیم، ئه‌گه‌ر خه‌لکی توانيان له‌ناومان به‌رن
ئه‌وا ئواتیان هاتووه‌تهدی و ئه‌وانیش ئه‌وه‌یان ده‌ویت، وه ئه‌گه‌ر خواش سه‌ریخستم
به‌سه‌ریاندا ئه‌وه ئه‌وان سه‌رپیشکن، ياخویان بو شه‌ر و کوشtar ئاما‌دکه‌ن ياخود
به‌ویستی خویان بچنه په‌یمانی هه‌ر که‌سیکه‌وه).

عوروه‌ی کوری مه‌سعود له‌ئه‌و کاته‌دا و‌تی: ئایا که‌سیک به‌ر له تو له‌ناو عه‌رهب
ویستویه‌تی بنه‌چه‌وخرزم وکه‌سی خوی له بنبینی به‌راستی ئه‌وه کاریکی نه‌شیاو
و نه‌گونجاوه، وه‌لاهی من واده‌بینم ئه‌و خه‌لکه هه‌رجی و په‌رجی و ده‌رم روته
له‌دهم وچاویاندا ئه‌وه ده‌خوینمه‌وه) که سبه‌ی هه‌رشتیک رووبدات ئه‌وان را‌ده‌که‌ن
و پشت به‌ردددهن، له‌ئه‌و کاته‌دا ئه‌بویه‌کری صدیق (۴۶۸) که له‌پشت پیغه‌مبه‌ری
خواوه (۴۶۹) دانیشتبوو فرموموی: ((ئه‌ی ده‌ستت به‌لاقیته‌ی لات [ئیمه را‌ده‌که‌ین و
پیغه‌مبه‌ر (جیده‌هیلین) و پشتی تیده‌که‌ین [ئیمه دووچاری شکستی ده‌که‌ین و
به‌دهست دووژمنیه‌وهی دده‌هین]). عوره‌وه و‌تی: ئه‌وه کییه ئه‌ی محمد؟ فرموموی:
(ئه‌بویه‌کر کوری ئه‌بو قوحافه‌یه)). و‌تی: وه‌لاهی له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بوایه که چاکه‌یه‌کت

به سه مردمه دیه (هیشتا قه رهبووم نه کرد دوتمه و بوت نه وجا و دلامم ده دایته و) ([به لام
با نه وه له بری نه وه بیت] (واته: عوروه ههستا بوو به له نه ستؤگرتنی خوینی
کوزراوه کی خزمی نه بوبه کریش یارمه تی و هاوکاری باشی کردببوو بُ ناشته واییه که)
[عوروه و پیغامبری خودای دهدوان هر کاتیک قسیه کیده کرد دهستیده برد بُ ریشی
پیغامبر ([نه وش نه ریتیکی باوی ناو خیله عه ره به کان بوو له کاتی گفتگو دا
به تایبه تی له کاتی رازیکردنی بهرامیه و نه رمینواند به مه بهستی لیکن زیک بوونه وه)]
له نه و کاته شدا مو غیره کوری شوعبه و دلک پاسه وان به دیار سه ری پیغامبری خوداوه
پیلله و هستابوو خوی ده مامک دابوو به خوده نه اسنین و شمشیره که شی به دسته وه بوو
هر کاتیک عوروه ده بیویست دهستیبات بُ ریشی پیرۆزی پیغامبر ([به ده سکی
شمشیره که دهیکیشا به دهستیدا و دهیفه رموو: دهست بکیشه وه له ریشی پیغامبر
(به ره نه وه نه گمه ریته وه بولات!!).

له گیرانه و دیه کی تردا [دلنیابه یا نه و دیه دهستد کیشیه وه یا دهستن اگه ریته وه
بولات!] (۴۶۸). عوروه سه ری به رزکرده و و تی: نهی بی به لابی، چهند توند و تیزو
زبریت پیغامبری خودا پیلله بزه دیه کی کرد عوروه پیویت: نه وه کیه محمد پیلله؟
فهرموموی: ((نه وه براز اکه ته مو غه یره کوری شوعبه یه) واته: نهی چهنده سپله ی نهی
سته مکاری پیا و کوز تو هیشتا له توانه که دوینیت پاک نه بوبویته وه (که له بازاری
عوکاض) نه نجامتد اوه [هه و لوكوشی من نه بواوایه توانه که ت نه ده برا یه وه و سو لحت
بُ نه ده کرا].

ئینبو هیشام ده فرمومیت: [مه بهستی عوروه له نه و قسیه نه و بیوو: که
مو غه یره کوری شوعبه پیلله به ره له موسولمان بوونی سیانزه که سی له به نی مالیکی
هوزی ثه قیف کوشتبوو، نه مهش ئاشوبی به رپا کردببوو هر دوو به ره بابی هوزی
ثه قیفی کرد به گزیه کدا به نی مالیکی خیلی کوزراوه کان، وه نه حلاف خیلی مو غه یره،
عوروه و خوینی هر سیانزه کوزراوه که دی خسته نه ستوي خوی و خوینه که دی پیدان
به مهش کیشکه دی چاره سه رکرد و ناشته وايی خسته وه نیوانیان] (۴۶۹).

(۴۶۸) أخرج: ابن أبي شيبة (المصنف) (۲۰۰/۹)، وصحح استناد كل من الحافظ في (المطالب العالية) (۴۲۸۹)، والبصري
في (التحاف الخيرة المهرة) (۶۲۸۰).

(۴۶۹) أخرج: ابن هشام (السيرة) (۳/۲۶۸/۳).

حافظی نیبن حمه‌جهری عه‌سقه‌لانی ﷺ دفه‌رموت: (پوخته‌ی رووداوه‌که‌ی موغه‌یره به‌نهم شیوه‌یه بwoo. موغه‌یره [له‌گه‌ل کومه‌لیک بو گه‌شت ده‌چوون] به‌مه‌به‌ستی سه‌ردانی کردنی موقعه‌وقه‌یسی میسر ئه‌ویش میوانداریه‌کی باشی کردن و پیزیکی شایسته‌ی لیکرتن و به‌خششیکی باشی ودک دیاری پیدان ئه‌وانیش بهشی موغه‌یره‌یان کم دانا و پشت گوییان خست ئه‌ویش ئه‌مه‌ی له‌دلی خۆی گرت و لیبان به‌رقداچوو کاتیک له‌ریکادا گه‌رانه‌وه ناره‌قیان خوارده‌وه کاتیک سه‌رخوش بعون و خه‌ویان لیکه‌وت موغه‌یره‌ش ئه‌م هه‌له‌ی قوسته‌وه و هه‌لی کوتایه‌سه‌ریان و هه‌موویانی کوشت)^(۴۷۰). [هه‌موو مالوکه‌لوپه‌ل سامانه‌که‌شی هینان و له‌دوایدا هاته خزمه‌ت پیغامبری خودا ﷺ و موسولمان بwoo پیغامبر ﷺ فهرموموی پیی: ((أَمَا الْإِسْلَامُ فَأَقْبَلَ، وَأَمَا الْمَالُ فَلَسْتُ مِنْهُ فِي شَيْءٍ) [فَإِنَّهُ مَالٌ غَدْرٌ لَا حَاجَةَ لَنَا فِيهِ])^(۴۷۱) واته: ((موسولمان‌بونه‌که‌تمان له‌دل‌وه پییرازین به‌لام مالوسامانه‌که‌مت په‌یوه‌ندی به ئیمه‌وه نییه و هیج شتیکی لیوهرناگرین] [نه‌وه مالی به‌سته‌م زه‌وتکراوه ئیمه هیج پیویستی یه‌کمان پیی نییه] [به‌نه‌وه جوره پیغامبری خودا ﷺ رازینه‌بوو و مریبگرت]^(۴۷۲).

پاشان عوره‌وه مایه‌وه به سه‌رنج و تیزامانیکی وردده‌وه سه‌یری هاوه‌لانی پیغامبری خودای کرد و چاوی ده‌گیرا به‌ناویاندا، سویند به‌خوا تف نه‌بwoo که پیغامبری خودا ﷺ فریی بداد مه‌گه‌ر ده‌که‌وته دهستی که‌ستیک له هاوه‌لانی دم و چاو جه‌سته‌ی خۆیانیان پیته‌رده‌کرد، کاتیک فه‌رمانی به‌شتیک بکردایه ملکه‌چی و گویپایه‌لی ده‌بعون، وه ئه‌گه‌ر دهستنویزیش بگرتایه زۆری نه‌دهما بکه‌ونه شه‌ر له‌سهر ناوی دهستنویزه‌که‌ی، وه کاتیک فه‌رمانی به‌شتیک بفه‌رموموایه يه‌کسهر جیبه‌ه جیبیان ده‌کرد هه‌ر کات وته‌یه‌کی بفه‌رموموایه هه‌موو بی‌دهنگ ده‌بعون و زۆر به‌گه‌وره‌یان ده‌زانی و چاویان تى‌نه‌دهبپی [هه‌ر تفیکی پوچکردایه دهستپیشخه‌ریان ده‌کرد له‌ئه‌وه‌ی بکه‌ویته سه‌ر له‌پی دهستیان، وه هیج مويه‌ک له‌قزی سه‌ری نه‌ده‌که‌وته خوارده‌وه مه‌گه‌ر

(۴۷۰) آخرجه: انظر: (فتح الباری) (۳۴۰/۵).

(۴۷۱) آخرجه: ابی داود (۲۷۶۵)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۲۴۰۳)، والطبری (التاریخ) (۶۲۳/۲)، وقال البرزنجی في (ضعیف تاریخ الطبری) (۱۸۴): اسناده صحیح.

(۴۷۲) آخرجه: احمد (۱۸۱۵۳) وقال محققه: اسناده صحیح علی شرطهما، والطبرانی (الکبیر) (۳۶۵/۲۰) وقال محققه: حدیث صحیح، النسائی (الکبیر) (۸۷۳۳)، وقال الشیخ مقبل في (الصحیح المنسد) (۱۱۰): حدیث صحیح.

ھەلیاندەگرتەوە] دواتر عوروه کورى مەسعود گەرایەوە بۇلای [فورمیش، وتى: ئەی گروھى قورمیش] وەلاھى وەك شاندى نىردرارو چومەته لاي زۆر لە پادشاكان چومەته لاي كىسرا (لە ولاتى خۆيى) وە فەيسەر و نەجاشى (لە ولاتى خۆيان) وەلاھى هىچ پادشايمەكم [لەناو گەلەكەمى] نەبىنیوھەرگىز كەدەستوپەيۈندە كانى ئەوندە رېزى ليېگىن و بەگەورە سەيرى بىكەن وەك ئەوھى هاودالانى محمد، محمديان لەلا گەورە و بەرېزە، سويند بەخودا ھەر تەفيك فەرىبدات، ھەموو ناو لەپى دەستيان بۇ دەگرتەوە تا دەگەۋىتە سەر دەستى كەسىكىيان، ئەوجا جەستەو دەم و چاۋو و پۇوي خۆيانى پېتەر دەكەن، ھەر فەرمانىيەك بکات بەگورج و گۆلەيەو جىبەجىيدەكەن، وە ئەگەر دەستنۇيىز دەگرتەت دەبىتە تىك ھەلچوون لەسەر ئاوى دەستنۇيىزەكەى كاتىك قىسەش دەكەن بەبىدەنگىيەوە لە خزمەتىا دەوەستن [بەلای ھىچ شتىكدا بەھىچ جۇرىتىك ئاۋىنادەنەوە] و چاۋى تىنلىپەن [وبەھىچ جۇرىتىك نايدەن بە دەستەوە] و بەئەو پەپىرى تا مەزروپىيەوە گۆتى بۇ دەگەن ئەو پەيام و نەخشەيەكى رۇشنى وشايىستە خىستۇتەبەر دەستان ئىوھىش پېپەزىبن و وەرېگەن^(٤٧٣).

دانووستان و رېتكەوتىن

لەدواى ناردىنى عوروه قورمیش ھەستان بەناردىنى شاندىيىكى تر ئەویش موکريزى كورى حەفصى عامىرى بۇو لەكاتىكدا ئەو كەوتبووھ گفتۇگۇ لە خزمەت پېغەمبەردا كەشاندى سېيىھىمى قورمیش گەيشتنە خزمەت پېغەمبەر^{٤٧٤} كە ئەویش سوھەيلى كورى عەمر بۇو بەمەبەستى دانووستان لەبارەي رېتكەوتىنەوە.

ھەرودك لە مەيسەرەي كورى مەخرەمە و مەروانەوە^{٤٧٥} دەفەرمۇون: [دواى عوروه پىاۋىتىك ھەستا لەناوياپاندا (واتە: ناو قورمیش) كەناوى موکريزى كورى حەفصى عامىرى بۇو وتى: رېڭەم پىبىدەن من بچەمە لايان. و تىيان: بەھەرمۇو] ئەوسا موکريزى كورى حەفصى كورى ئۇخىيەفى عامىريان ناردە خزمەت پېغەمبەرى خودا^{٤٧٦} كەلەبەنى عامرى كورى لۇئەي بۇو، كاتىك (دەركەوت لە موسولىمانەكان) و

(٤٧٣) آخرجه: احمد (١٨٩١٠) وقال محققه: استناده حسن، والبغاري (٢٧٣٣)، وابن هشام (٣٦٨/٣) قال محققه: استناده حسن، وقال الشیخ الالباني في (فقہ السیرة) (ص: ٣٥٢): حدیث صحيح، واللفظ لأحمد وابن هشام والزيادة للبغاري.

پیغمه‌بهری خودا چاوی پنیکه‌وت فهرموموی: ((هَذَا رَجُلٌ غَادِرٌ [فَاجِرٌ] [يَنْظُرُ بَعْنِينَ])^(۴۷۴) و اته: (ئه و پیاویکی پەیمانشکین و (خرابه‌کاره) [بەچاویکی پیسەوه سەیر دەگات].

کاتیک گەیشته خزمەت پیغمه‌بهری خودا چاوی و کەوتە گفتوكۆکردن، پیغمه‌بهری خودا هەمان فەرمایشى خۆى پیغەرمۇو كە پېشتر بەبودىل و ھاۋىيکانى ترى فەرمۇو بۇو [لەکاتیکدا موگریز لەقسەکانى نەببۈوهەوە و قسەی دەكىد لەخزمەت پیغەمبەردا^(۴۷۵)، ھەر لئەوکاتەدا سوھەيلى كورى عەمر گەیشته خزمەت پیغەمبەر

بەم جۆرە شاندى نىيردراوى سىيھەمى قورەيش كە ناردبوويان بۇ خزمەت پیغەمبەر گەیشت كە قورەيش مەرجى لەسەردانا بۇو كە دانووستان و ئاشتەوايى بکات لەگەل پیغەمبەردا^(۴۷۶) بەئه و مەرجەي كە ئەمسال بگەريتەوه و عەمرە نەگات، ھەروەك مەيسەرەي كورى مەخرەمە و مەپوان دەفەرمۇون: [...] قورەيشىكەن سوھەيلى كورى عەمرىان بەشاندى دانووستانكار نارد كەيەكىك بۇو لەبەنى عامىرى كورى لوئى (پىيان) وە: بىرۇ خزمەت محمد چەللى و سولھى لەگەلدا بکە بەمەرجىك يەك لەحالەكانى رېتكەوتى ئەو دانووستانە ئەوه بىت كە ئەمسال بگەريتەوه و نەيەتەناومان بۇ مەككە، وەلاھى ھەرگىز ناھىلەن خىلە عەربەكەن لەبارەمانەوه بدوين وبلىن بەتوندوتىزى خۆى كرد بەناوماندا و عەمرەيانىكىد، ھەر كەسوھەيلى كورى عەمر گەیشته خزمەت پیغەمبەری خودا^(۴۷۷) کاتیک بىنى بەرەو رووی دىت فەرمۇوی: ((ئەوه سوھەيلە خواي گەورە ئەم دۆختان بەئاسانى بۇ چارەسەر دەگات)). ديارە قورەيشىكەن رېتكەوتى و ئاشتەوايىان دەۋىت کاتیک ئەو پیاوەيان ناردووه ھەر كەسوھەيلى كورى عەمر گەیشته خزمەت پیغەمبەری خوا^(۴۷۸) گفتوكۆى دەستېتىكىد و قسەكردن لەبارە دانووستانەكەوه درېتەي كىشا، پېداچۇونەوه تەواويانىكىد و دەستىيان پى دەكرەوه ھەتاڭو بەرېتكەوتى و ئاشتەوايى لە نىوانىاندا كۆتايى پېھات، کاتیک بەتەواوى كارەكە بىرایوه و ھىچ شتىك لە

(۴۷۴) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۱۰/۳۸۰)، وقال محقق: استاده حسن مرسل، وكان هذا الرجل معروفاً بالغدر وقد قتل رجلاً بريئاً انتقاماً لقتل أخيه.

(۴۷۵) أخرجه: البخاري (۲۷۳۱، ۲۷۳۲)، وأحمد (۲۸۹۲۸) وقال محقق: استاده صحيح على شرطهما، وابن هشام (۳/۲۶۸) وقال محقق: استاده حسن.

گوئ نه ما تنهما خسته سه رکا گهه ز نه بیت عومه ر کوری خه طاب پیغامبری خداون خوی گهیانده ئه بوبه کر فهرمودوی: ئه ئه بوبه کر ئایا ئه وه پیغامبری خودا نییه؟ وه ئیمه ش موسولمان نین؟ ئه وانیش موشریک و بیباومپنین؟ فهرمودوی: بهلی فهرمودوی: باشه له سه ر چی ئیمه به سه ر شوئی و زه لیلی له سه ر ئایینه که مان رازیبین؟ ئه بوبه کر فهرمودوی: ئه عومه ر پا بهندبه و دل نیابه پیغامبر نییه؟ بیمه بهست ئه م کارهی نه کرد ووه من شایه تی ددهم که ئه و نیر دراوی خودایه؟ عومه ریش فهرمودوی: وه منیش شایه تی ددهم که ئه و پیغامبری خودایه.

[ئینجا سوههیل وته: نووسراویکم بو بنووسه و له نیوان ئیمه و خوتاندا با نووسراویکی فهرمی همبیت له نیوانماندا] [پیغامبری خودا فهرمودوی به عهلى جھیل (۴۷۶): ((اکتب الشُّرُطَ بَيْنَنَا، اكْتُبْ: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ))^(۴۷۷)] واته: [بنووسه ئه و خال و مرجانه لامه ریکه و تین، سه رهتا بنووسه: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ] [سوههیل وته: وَلَا هُنَّ مِنَ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ] ناناسم و نازام کییه به لکو ئه وه بنووسه [که ناسراوه له لامان باسمک الله] (که پیشتر ده تنووسی موسولمانه کان فهرمودویان: وَلَا هُنَّ مِنَ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) شتیک نانووسین تنهها [بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ]^(۴۷۸) پیغامبری خودا فهرمودوی ((اکتب بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ، هَذَا مَا صَانَحَ عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ سُهْلَ بْنَ عَمْرِو)) واته: ((بنووسه: باسمک الله، ئه وه ریکه و تنهیه که محمد پیغامبری خودا و سوههیلی کوری عهمر وته: [وَلَا هُنَّ مِنَ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ] سویند به خودا ئه گهه بمانزانیایه تو نیر دراوی خودای ریگریمان لیته ده گردیت له ئه وه سه ردانی که عبه بکهیت و شه رمان له گهه نه ده گردیت] [وه با هرمان پیده گردیت] [و به درؤمان نه ده خستیه وه] [و به یعه تمان پیده دایت له سه ر ئه و پهیامه] به لکو ناوی خوت و باوکت بنووسه: ئه مه ئه و ریکه و تنهیه که محمد کوری عه بدو للا و سوههیلی کوری عه مر له سه ری پیک هاتوون [پیغامبر فهرمودوی: ((وَلَا هُنَّ مِنَ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) وَلَا هُنَّ مِنَ الْرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ] به درؤم بخنه وه] [عهلى بیس ره وه، خودایه تو دهزانی که من پیغامبری توم، ئه وه

(۴۷۶) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۲۱)، وقال العمرى (السيرة الصحيحة) (۴۴۱/۲): استاده صحيح.

(۴۷۷) أخرجه: البخارى (۱۳۱۸۴)، ومسلم (۱۷۸۳).

(۴۷۸) أخرجه: البخارى (۲۷۳۱)، عبدالرزاق (۹۷۲۶).

بسرهوه ئەی عەلی و بنووسيه: ئەمه ئەو رېكىكه وتنه يە كە محمد كورى عەبدوللاز مورى كردووه [۴۷۹].

عەلی ھەلەن فەرمۇسى: [وەلەھى نايىرمەوه]، پىغامبەرى خودا نووسراوه كەي وەرگرت كە خۆى نووسىن و خويىنى باش نەبۇو] سېرىيەوه وھ [پىغامبەرى خودا بەدەستى خۆيى و لەشويىنى پىغامبەرى خودا نووسى محمد كورى عەبدوللاز دواتر نووسى: ئەوه ئەو رېكىكه وتنه يە كە محمد كورى عەبدوللاز و سوھەيلى كورى عەمر مۇريانكىردووه: [((لەسەر ئەوهى دەستنەھىئىنە رېگەمان و نەكمەونە نىوان ئىمە و كەعبەئەوه تا بتوانىن تەواف بکەين] سوھەيل وتى: وەلەھى نابىت خىلە عەربەكان بلېن بەزۋەر ملى چۈونە مەكەمەوه بەلام] [ئەگەر سالى ئايىنە هاتن ئىمە شارەكەتان بۆچۈل دەكەين، خۆت و هاودەلت وەرنە ناو مەكە وھ و سى رۆز تىايىدا بەيتىنەوه و تەنها چەكى رېتىوارتان پېتىت دەبىت بىنە ناو شارەوه تەنها شەشمەيرتان پېتىت لەكىلاندا، [وەرېكىكهوتىن] كە بۆماوهى دەسال شەر و كوشتار لەنیوانىاندا بومەستىت و خەلگى بەتەواوى بکەونە ئاسايىش و دلىبابىيەوه، و ھەر دوولايان دەست لەخويىنىشنى يەكتىر ھەلبىرىن و لەكتى بەيەكەيىشتىدا دەست لەيەك نەكەنەوه.

وەھەروەها لەسەر ئەوه پېكھاتن كە ھەركەستىك لە (قورەيشىيەكان) هاتە خزمەت پىغامبەرى خودا تا موسوئمان بىت پىويستە رېگە پېدان و روخسەتى خاوهنوكەسوڭارى لەسەربىت گەروا نەبىت پىويستە بىنېرنەوه بۇ مەكە لە دواى ئەم رېكىكه وتنه [موسۇلمانەكان فەرمۇبيان]: (سُبْحَانَ اللَّهِ) چۇن بىنېرىدىتەوه بۇ لای موشىركەكان لەكتىكىدا هاتووه و موسۇلمانبۇوه؟] [پىغامبەرى خودا فەرمۇسى: ((اکتىب: فَكَتَبَ: مَنْ يَايِي مِنْكُمْ رَدَدْنَاهُ عَلَيْكُمْ، وَمَنْ أَتَى مِنْنَا تَرْكَنَاهُ عَلَيْنُكُمْ)). واتە: [بنووسيه: نووسى: ھەركەستىك لەلای ئىۋەوه هات دەينىرىنەوه بۇلاتان وھ ھەر كەسىكىش لەلای ئىمەوه هاتە ناوتان بۇ مەكە ئەوه دەستبەردارى دەپىن بۇتان] فەرمۇبيان: ئەم پىغامبەرى خودا (بىنۇوسىن) و ئەمەيان پېبىدىن؟ پىغامبەرى خودا فەرمۇسى: ((نَعَمْ ، إِنَّهُ مَنْ ذَهَبَ مِنْ إِلَيْهِمْ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ ، وَمَنْ جَاءَنَا مِنْهُمْ [فَرَدَدْنَاهُ] سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ فَرَجاً وَمَخْرَجًا)). واتە: [بەلۇن ھەركەستىك لە ناو ئىمەوه بىرواتەوه ناوابيان ئەو خودا رېزگارى

کردووین لە دەستى و لە كۆلمان بۇ وەتەوە، وە هەر كەسىكىش لە لای نەوانە بىتەلامان اكە دەيگىرپىنه وە بولايىن خوداى گەورە بەزۇوتىرىن كات دەرۋى خىرى لىتەكتەوە و پزگارى دەكتە[۱۸۰].

وە يەكىكى تر لە بەندەكانى رېككە وتنەكە كاتىك كە نۇو سراوە كە يان نۇو سى ئەوە بۇو: [كە دلىيابىن و هيچ پەيمانشىكىنى و فرسەت قۆستەنەوە وە لۇشاندىنەوە لە نىوانماندا نەمەننەت] وە خەتكىش پشتراست و دلىيابىن لە ئەوەيە هەركەسىك پېيغۇشە پەيمان لە گەل مۇممەد بېبەستىت و بېتە ھاوبەيمانى بىتگرفت دەتوانىت ئەو كاره بکات، وە هەر كەسىكىش پېيغۇشە پەيمان بېبەستىت لە گەل قورەيشىدا و بېتە ھاوبەيمانى بىتگرفت دەتوانىت ئەو كاره بکات، لە ئەوەدا ھۆزى خۈزاعە راست بۇونەوە و تيان: ئىمە بەگىرىبەستى ھاوبەيمانىيەتى لە گەل پېغەمبەرى خودا مۇردەكەين و دەچىنە پەيمانى نەوەوە، ھۆزى بەكىرىش ھەستان و و تيان: كەواتە ئىمەش گىرىبەستى ھاوبەيمانىيەتىمان لە گەل قورەيشە و دەچىنە ھاوبەيمانىتى ئەوانەوە.... ھېشتا پېغەمبەرى خودا بەر دەوابىبو لە نۇوسىنى بەندەكانى رېككە وتنىنامەكە ئەبو جەندلى كورى سوھەيل كورى عەمر ھاتە خزمەت پېغەمبەر كە بەئاسن بەسترابوو وە [كۆتو زنجىر كرا بۇو وەرايىكىرىدىبوو لە خوارووئى مەككە وە ھاتبۇو ھەتاڭو خۆيىرىد بەناو رىزى مۇسۇلمانە كاندا][۱۸۱]. و خۆي گەياندە خزمەت پېغەمبەرى خودا.

ھاودالانى پېغەمبەر كاتىك دەرچۈون بەرەو مەككە هيچ گومان و دوودلىيەكىيان لە فەتح و پزگارى كەندا نەبۇو لە بەرئەو خەوبىنېنى كە پېغەمبەر لە خەودا بىنېبۇوى، كاتىك جاۋىانكەوت بە ئەوەي كە دەھاتە پېش لەرىكەمەتون و ئاشتەوايى وە قورەيش بەندوباريان لە سەر دانان بۇ گەرانەوەييان و نەچۈونە ناو شارى مەككە و كاتىك رازىبۇون و چۈونە ژىربارى ئەو مەرجە قورسانەي دانووستان ئەمانەيان بىنى لە لايەن پېغەمبەرەو، مەقۇمۇقىيەك كەوتە ناو خەتكە و ئەمانەيان بەكارىكى قورس و گەورە بۆ سەرخۆيىان دادەنا ھەتاڭو نزىكىبوو دووجارى

(۱۸۰) أخرجه: مسلم (۱۷۸۴).

(۱۸۱) أخرجه: البخاري (۳۱۸۲، ۲۷۳۲)، ومسلم (۲۷۸۴)، وفي رواية عروة قال: (... خرج أبي جندل من السجن وتنكب

الطريق وركب الجبال حتى هبط على المسلمين، ففرح به المسلمين وتلقوه) انظر: (فتح الباري) (۴۳۲/۵).

له ناوجوون و بیفه رمانی خودا و پیغامبریان ﷺ بکات هر که سوههیل چاویکه ووت به ئهبو جهندلی کوری هم استا بؤیی و که وته پیدا کیشانی به زلله وبه عه باکه می راید کیشا و ئینجا وتنی: [ئهی محمد ئهمه یه کم که سه که ده که ویته گه دنست له پیکه وتنه که که بیگیریته و بُ من] پیغامبر ﷺ فهرمودی: ((إِنَّا لَمْ نَقْضِ الْكِتَابَ بَعْدَ)) واته: [ئیمه هیشتا نوسراوه که مان تهواو نه کرد و مورنه کراوه] وتنی: وه لاهی ئه گه روابیت به هیچ جوریک لە سه ریکه وتنت له گه ل ناکهین، پیغامبر ﷺ فهرمودی: ((ئه و بە من ببە خشە)) وتنی: نایبه خشم به تو فهرمودی: ((بە لکو ئه و کاره بکهیت)) وتنی: من ناتوانم ئه و کاره بکم. موکریز وتنی: ئه وه به خشیمان بە تو) سوههیل وتنی: محمد کوتاییمان بە هەموو شتیک هینا و هەموو برایه وه له نیوان من و تو دا بەر لە هاتنى ئهمه، فهرمودی: راسته کهیت [ئهبو جهندل رپوی کرده موسولمانه کان و فهرمودی: ئه گروھی موسولمانان راده ستی موشریکه کانم ده کنه وه له کاتیکدا به موسولمانی هاتوومه ناوتان ئایا نازانن که دووچاری چى ده بمه وه؟ دووچاری سزا و ئازاریکی سه خت ده بمه وه له پیناواي خودا].

عومه ر ﷺ فهرمودی: "وہ لاهی له ئه و رۆزه وه که موسولمان بوم دووچاری هیچ گومان و دوودلیه ک نه بوم تنهها ئه و رۆزه نه بیت" چوومه خزمت پیغامبر ﷺ وتم: تو پیغامبری خودا نیت؟ فهرمودی (بەلنى) ده فه رمویت: وتم: که واته بابه زهلى و سه پر شوری رازینه بین له سه رئاینے که مان و [بانه گه پینه وه هەتاکو خوا نیوانی ئیمه و ئه وان يە کلایی ده کاته وه] فهرمودی: ((إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ وَلَسْتُ أَعْصِيهِ، وَهُوَ نَاصِيٌّ)) (وَلَنْ أَخَالَفَ أَمْرَهُ، وَلَنْ يُضِيعَنِي)) واته: ((من پیغامبری خودام من سه پیچی ناکه م له کاتیکدا ئه و پشتیوان و فریادر سمه [وھ پیچه وانه که فه رمانه کانی ناجولیم وھ و ئه ویش هه رگیز پشتم تیناکات و ده ست به ردارم نابیت]) وتم: ئه تو نهت فه ممو پیمان که ئیمه ده چینه که عبئه وھ و ته وافی بە ده دوردا ده کهین؟ فهرمودی: ((بەلنى)) فه رموی: ((أَفَأَخْبَرْتُكَ أَنَّكَ تَأْتِيهِ الْعَامَ؟)) واته: ((من پیم وتنی که تو ئه م سال ده چیت؟)) وتم: نه خییر.

فه رموی: ((إِنَّكَ آتِيهِ، وَمُنْظَرٌ إِلَيْهِ)) واته: ((تو ده چیتیه مەککه و ته وافی مائى خوداش ده کهیت)) ده فه رمویت: دواي ئه و چوومه خزمت ئه بوبه کر پیمومت: ئه بوبه کر ئایا هر بە راستی ئه و پیغامبری خودانییه؟ فه رموی: ((بەلنى)) وتم: وھ ئیمه

له سهر حه قنین و دووزمنه کانمان له سهر ناحه قوبوچنین؟ فه رمووى: بهلى [وتم: ئايا كوزراوه کانى ئىيمه له بىھەشتدا نين و كوزراوه کانى ئەوانىش له ئاگردانىن؟ فه رمووى بهلى] وتم ئەي بۆچى رازىبىن بىھەشم شۆپى و زەليلى له سهر ئايىنه كەمان و بەئەو جۆره [بگەرىپىنه وە كە هىشتا خوداي گەورە نىيوانى ئىيمە و ئەوانى يەكلايى نەكىدۇتەوه؟ ئەبوبەكر فه رمووى: [واز بىنە عومەر لەبۇ چۈون و بېرۇ راي ئەو] ^(۱۸۰)] پىاوه كە ئەو پىغامبرى خودايى ھەركىز سەرپىچى پەروردگارى خاوهن دەسەلاتى خۆى ناكات و خواش پشتىوان و سەرخەرىيەتى [ھەركىز خودا دەستبەردارى نابىت] پابەندى رېوشۇيىنى بىبە ھەتاکو دەملىتى، وەلەھى ئەو له سهر حەق و راستىيە، وتم: ئەي ئەو نەيفەرمۇو پىمان كە دەجىنە كەعبە و تەوافى دەكەين؟ فه رمووى: بهلى بەس فەرمۇو كە ئەم سال دەجىن؟ وتم: نەخىر. فەرمۇو: كەواتە دەجىت و تەوافىش دەكەيت. عومەر ^ح دەفەرمۇيت: بەرددوام خىرۇ صەدەقە و رۆزۇو و نويىزى زياترم ئەنجامدەدا و بەندەم ئازاد دەكىرد له ترسى ئەوهى ئەو رۆزە كىرم وە له بەر ئەو قسانەى كىرم ھەتاکو ئەو خىرۇ چاكانە قەربىبوى بکاتەوه.

سوھەيل [بەتوند و تىزى بەرامبەر ئەبو جەندەل وەستايەوه] عەباكەي گرت و بەدواي خۆيدا راي دەكىشا [بۇ ئەوهى بىباتەوه بۇ لاي قوردىش، ئەبوجەندەليش بەدەنگى بەرز ھاوارىدەكىد: ئەي گروھى موسولىمانان ئايا دەمگىپىنه وە بۇ ناو موشرييکە كان كە له سەر ئايىنه كەم پاشگەزم بکەنەوه بۇ شەرىك و ھاوبەشى دانان دەفەرمۇيت: خەلکە كە زياتر رېقىان ھەلدىستا له ئەوهى كەبەسەريان دەھات بەھۆى ئەو سولھەوە پىغامبر ^ح فەرمۇو: ((يَا أَبَا جَنْدَلَ، اصْبِرْ وَاحْتَسِبْ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّوَ جَلَّ جَاعِلٌ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنْ الْمُسْتَضْعَفِينَ فَرَجًا وَمَخْرَجًا، إِنَّمَا قَدْ عَقَدْنَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ صُلْحًا، وَأَعْطَيْنَاهُمْ عَلَى ذَلِكَ وَأَعْطَوْنَا عَلَيْهِ عَهْدًا، وَإِنَّا لَنْ نَغْدِرَ بِهِمْ)).

واتە: ((ئەبو جەندەل خۆرگىرى بەخودا بىبەستە دلىنابە خواي گەورەي بەدەسەلات بۇ تو و ئەوانەى لەگەل تۇدان له چەوساوه کانى مەككە دەررووى خىر

(۴۸۲) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۰۱۰) وقال محققه: استاده حسن مرسل، ولهذا كان عمره ينصح الناس ان لا يعتمدوا على الرأي فقط كما قال: (إِنَّمَا قَدْ عَقَدْنَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ صُلْحًا، وَأَعْطَيْنَاهُمْ عَلَى ذَلِكَ وَأَعْطَوْنَا عَلَيْهِ عَهْدًا، وَإِنَّا لَنْ نَغْدِرَ بِهِمْ). رواه: البزار (۱۸۱۲)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۸۳): رواه البزار رجاله رجال الصحيح.

و خوشی رزگاریتان لیده کاتمه، نیمه ریکه و تنیکمان له نیوان خۆمان و هۆزەکمت براپاندۆتەوه، له سەر ئەوهش پەيمانمان بەيەكتىر داوه و وە ئىمەش هەرگىز سته مكارو پەيمانشىكىن نابىن له گەلياندا]. دەھەرمۇت عومەر ^ع بەھەلە داوان خۆى گەياندە لاي ئەبو جەندەل و له تەكىيە دەھرۇيىشت و دەي فەرمۇو: دان بەخۆدابگەرە ئەبوجەندەل ئەوانە موشرىكىن، خويىنى ھەركەسىكىيان وەك خويىنى سەگ وايە [عومەر ^ع] خۆى لېنزىك كردىبووه و باوكىشى دەستى گرت بۇو پەلكىشى دەكرد بەدوای خويىدا عومەرىش دەيفەرمۇو: "ئەوه تەنها كەسىكە شمشىرت له خزمەتايە]"^(٤٨٣) [ئەبوجەندەل! ئەوه شمشىرە و بىگەرە يەكبەيەك دەھەستنەوه. سوھەيل وتنى ئەى عومەر ئەو يارمەتى دەھەيت له دىزى من]^(٤٨٤) دەھەرمۇت: [عومەر ^ع] دەسکى شمشىرەكە لېنزىك دەخستەوه بۆى دەبىرە پېش. عومەر ^ع دەيفەرمۇو [دەمۇيىت شمشىرەكە وەرگەرت و باوكى بکۈزىت، ئەويش ھەر لەپال باوكىداما يەوه و بەمەش بېيارەكە جىبەجىكرا نووسراوەكەش تەواو بېرایەوه] [كاتىك نووسراوەكە كۆتايى پېھات و مۇرکرا بەئامادەبۇونى كەسانىك لە موسولمانەكان و موشرىكەكان [له وانەي ئامادەيى رېككە وتنەكە بۇون لە موسولمانەكان: ئەبوبەكىي صديق و عومەرى كورى خەطاب و عەبدولرەھمان كورى عەوف و عەبدوللائى كورى سوھەيلى كورى عەمر و سەعدى كورى ئەبو وەقاص و محمودى كورى مەسلەمە و موڭرىزى كورى حەفص كە ئەوكاتە موشرىك بۇو وە عەلى كورى ئەبو طالىبىش كە نووسەرى رېككە وتنىنامەكە بۇو]^(٤٨٥).

(٤٨٣) نفس المصدر.

(٤٨٤) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٧٩٩٦).

(٤٨٥) أخرجه: البخاري (٢٧٣٦)، ومسلم (١٧٨٤)، وأحمد (١٨٩١٠) وقال محققه: استاده حسن، وابوداود (٢٧٦٦)، وابن هشام (السيرة) (٢٦٨/٣)، وقال محققه: استاده حسن، عبدالرزاق (٩٧٢٠)، الطبراني (الكبير) (٢٠/٩)، واللطف لاحمد وابن هشام والزيادات مسلم والبخاري.

دەستدریزى تاقمىك لە موشريکەكان

كاتىك رېككەوتى ناشته وايى سەريگرت و كۆتايى پىيھات تاقمىك لە موشريكەكان بەمە رازى نەبۇون كە گرېبەستى ناشتى سەربگىرىت لەگەن موسولمانەكاندا بۇيە هەستان بۇ شىواندى بارودۇخەكە دزەيانكىرده ناو سەربازگەي موسولمانەكانەوه بۇ ئەوهى لەپر ھەلبۈكتە سەريان لەكاتى بىئاگايىاندا تا ئەو كردىيەش ھۆكارىك بىت بۇ ھەلۋەشاندنه وەى گرېبەست و پەيمانى ناشته وايى لەگەن موسولمانەكان.

ئەنەس دەفەرمۇيت: [(لەبەرزايى تەنعمەوه) ھەشتا كەس لە خەلکى مەككە بەچەكەوه ھاتنەخوارەوه بۇ سەر پېغەمبەر و ھاواھلانتى مەبەستيان بۇو لە ناكاوا ھەلبۈكتە سەريان پېغەمبەر بىشەر دەستگىرىكىردن و ئازادىكىردن بەبىبەرامبەر^(٤٨٦)].

لەگىرانەوەيەكى تردا لە عەبدوللائى كورى موغەفل دەفەرمۇيت: [...]ئىمە بەئەو شىۋەيە مابۇوينەوه كاتىك سى گەنج بەچەكەوه لىيمان دەركەوتىن و بەگورۇتىن و بەھەلەداوان بەرەو رۇومان دەھاتىن، پېغەمبەر نزاي لىكىردىن خوداي گەورە تواناي بىنىنى ئەوانى لە دەستىدا و ئىمەش ھەستيان چووينە سەريان و دەستگىرمان كىرىن. پېغەمبەر فەرمۇوى پېيان: ((ھل جىتىم فى عەدِ أَحَدٍ، أَوْ ھل جَعَلَ لَكُمْ أَحَدٌ أَمَانًا)) قالۇا: لَا، قال: فَخَلَى سَيِّلَهُمْ^(٤٨٧). واتە: ((ئايا لەسەر پەيمانى ج كەسىك ھاتۇون ياخود كەسىك ھەيە پەناگىرتان بىت)) و تىان نەخىر. فەرمۇوى: ((لىيانگەرپىن باپرۇن بەرەلایان بىكەن)).

لە گىرانەوەيەكى تردا ھاتۇوه كە ژمارەيان حەفتا كەس بۇو. سەلەممە كورى ئەكۈدە دەفەرمۇيت: [كاتىك ئىمە و خەلکى مەككە رېككەوتىمان مۆركىد، بەجۇرىتك تىكەلاؤى يەكتەر دەبۇوين ئەوەندە لەيەكتەر دلىبابۇون، من چوومە ژىر درەختىكەوه درەكەكانىم لىكىردەوه و بېرىم و لەئىر سېبەرەكەيدا راڭشام، چوار كەس

(٤٨٦) أخرجه: احمد (١٢٢/٣)، ومسلم (١٨٠٨، ١٨٠٩، ١٨٧٤)، وأبوداود (٢٦٨٨)، والترمذى (٣٢٦٤).

(٤٨٧) أخرجه: احمد (١٦٨٠) وقال محققه: حديث صحيح، والنسائي (الكبرى) (١١٥١) وفي (التفسير) (٥٣١) وقال محققه: استاده حسن، والبيهقي (الكبرى) (٣٩١/٦)، والحاكم (٤٦١/٢) صححه على شرط مسلم ووافقة الذهبى، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٥٦/٥): استاده صحيح، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (٣٥٥): استاده صحيح.

هاتنه لام له موشريكه کاني خهلكي مهکه و دهستيانکرد به قسه‌ي ناشيرين وتن دژ به پيغه‌مبهر ﷺ منيش خوم ليگرذکردن چوومه ژير دره ختيکي تر ئهوان چه‌که کانيان به سريانه و هه‌لواسيو ليباڭتمه‌تون [قه‌تاده ﷺ دفه‌رمويت: که که‌ستيک له هاوه‌لانى پيغه‌مبهر ﷺ ناوي (زونه‌يم) دهبيت، سه‌رده‌که‌وتته سه‌ر قه‌دپاڭتىك له حوده‌بىيده‌دا، موشريکه کان به‌تير ده‌پييكن و ده‌يكوزن].

سله‌مه دفه‌رمويت ئيمه هر به‌نه و شيوه له‌ژير دره خته‌کاندا بوون له‌ناكاودا بانگه‌وازكارېك له ناو دوّله‌که‌وه هاواريکرد: ئه‌ي کومه‌لى كۆچه‌رهكان كورپ زونه‌يم كوزرا دفه‌رمويت: شمشيره‌کەم هه‌لکتىشاو به‌توندى هه‌لمکوتاييه سه‌ر ئه و چوار كەسى نزىكم ئهوان پالكه‌وتبوون منيش چه‌که کانيانم كۆکرده‌وه و به‌ستمن به‌يە‌کەوه و به‌دهسته‌وه گرتن پاشان پتىمۇن: سوئىند به‌نه‌وهى رېزى له محمد ﷺ ناوه هەركە‌سيكتان سه‌رى بەرزبکات‌هه و به‌نه و شمشيره له كەللەي سه‌رى دەدەم، ئىنجا ئه‌وانم پىش خۆمدان و بەپاڭ پتىوهنان بىردىنه خزمەت پيغه‌مبهر ﷺ له‌نه و كاته‌دا عاميري ماميش كەسيكى له‌عه‌بلاط هىينا [كە‌بەشىك بۇون له قوره‌يشىيە‌کان له به‌نى عەبدولدار بۇون ناوى موکريز بۇو به‌سەر ئەسپىكەوه جله‌وي توند كردىبو روای دەكىشا بولاي پيغه‌مبهرى خودا ﷺ ئەسپە‌کەشى ئەسپىكى ئاماده‌كراو بۇو (بە‌جۈرۈك به‌ئاسن داپوشراو بۇو كەچەك و شمشير كارى تىنەدەكرد) ئەويان هىينا له‌گەل حەفتا كەس له موشريکه کان پيغه‌مبهر ﷺ رووي تىكىن و فەرمۇوی پتىيان ((دەعۇھم، يەگۇن لەم بُدۇ ئەقجۇر و ئەنادىم)) واتە: ((بەرەلائىان كەن باپرۇن، با دەستپىشخەرى پەيمانشىكىنى و خرابه‌كاربىيە‌کانى هر بۇ ئەوانه بىت)) به‌نه و حۆرە پيغه‌مبهرى خودا ﷺ به‌خشىنى بەبىتبەرامبەر و خواي گەورەش ئەم ئايەتەي بە‌ھۆى ئه و رۇوداوه‌وه نارده خوارده‌وه: ﴿وَهُوَ اللَّهُ الَّذِي كَفَ أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيْكُمْ عَنْهُمْ بِعَذَابٍ مَّنْ بَعْدَ آنَّ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ (فتح) [٤٨٨]. واتە: [ھەر ئه و خوايە دەستى بىباوھرانى له ئىيە بەسته‌وه (نەيەيىشت بە‌گزتانا بىن) دەستى ئىيەشى گرتەوه دزيان و (نەيەيىشت جەنگ بېيت) دواي ئەوهى ئىيەشى زالىرد به‌سەرياندا له‌ناو جەرگەي مە‌کەدا، خوا هەميشەو بەرده‌وام بىنايە به‌نه‌وهى كە‌دەيىكەن].

(٤٨٨) أخرجه: مسلم (١٦٥١٨)، وأحمد (١٨٣٠)، وقال محققه: استاده صحيح على شرط مسلم، والطبراني (الكبير)

لابردنی ئىحرام و كۆتايمېتىهينانى عەمرە

موسولمانەكان دووچارى خەم و خەفەتىكى زۇر بۇون لە دواى دانووستانى حودھىبىيە و گەپاندنهودى ئەبو جەندەل بۇ مەككە و پەيمان شكىنى و ناپاكى موشريكەكان و نەگەيشتنىان بۇ كەعبەي پىرۇز و رىنگە نەدانىان بەتهواف وبەجىھىنانى عەمرە، لەئەوبارەوه مەيسەرەي كورى مەخرەمە و مەرۇان ع دەفرمۇون: (...كاتىك پىغەمبەرى خودا ع لە رىتكەوتتىنامەكە بۇوه و كۆتايمىپەيات، فەرمانىكىد بە هاوهەللىنى و فەرمۇوى: ((قوربانىيەكانتان سەربىرن و سەرتان بتاشن)) وەلاھى ئەوان يەك كەسيان ھەلنىستا بەئومىدى ئەوهى خوداي گەورە رىنگا چارەيەكىان لەئەو بارەوه بۇ بىدۇزىتەوه^(۱۸۸) لەبەر ئەوهى هاوهەللىنى پىغەمبەر ع كاتىك دەرچۈون بۇ ئەم سەفەرە هىچ گومان و دوودلىان نەبۇو لە فەتح و سەركەوتن، لەبەر ئەو خەوهى كە پىغەمبەر ع بىنېبۈسى بەلام كاتىك ئەوان ئەم كارەيان بىنى بەپىچەوانەوه بەناشتەوايى و رىتكەوتن گۇرا و دەبىت بگەرپىنهوه و ئەوهى پىغەمبەرى خودا ع لە ئەستۆى گرت و پىيرازى بۇو بەلای خەلکەوه ئەوه زۇر قورس و گران بۇو كەخۇيان لەبەر راڭرن ھەتاڭو زۇرى نەمابۇو تىابىچن^(۱۹۰) و [ھەتاڭو سى جار پىغەمبەر ع ئەمەدى دووبات كىردىوه]^(۱۹۱)

كاتىك هىچ كەسىك لە جىگاى خۆى ھەلنىستاو جىبەجىي نەكىد پىغەمبەر ع ھەستاو رۇيىتە لاي ئوم سەلەمە ع فەرمۇوى: ((يَا أَمَّ سَلَّمَةً أَلَا تَرَيْنَ إِلَى النَّاسِ، أَيْ أَمْرُهُمْ بِالْأَمْرِ لَا يَفْعُلُونَه)). واتە: ((ئوم وسەلەمە ئايا تەماشاي ئەو خەلکە ناكەيت چى بەسەر ھاتووه، من فەرمانىان پىدەكەم بەكارىك ئەوان پىنېھەلناسن)). ئوم سەلەمە وتى: «ئەي پىغەمبەرى خودا ع سەرزەنلىكىن مەكە چۈنكە ئەو خەلکە دووجارى كارھساتىكى گەورەبۇون و حەپەساون لەئەوهى كە تو پىيرازىبۈسىت و لەئەستۆت گرتووه لە رىتكەوتتەكەدا، وە دەگەپىتەوه بەبىئەوهى هىچ فەتح و سەركەوتتىك دەستكەوتتىت، بىرۇ ئەي پىغەمبەرى خوا ع قسە لەكەل كەسيان

(۱۸۹) أخرجه: احمد (۳۲۸/۶)، والبخاري (۲۷۳۲)، أبي داود (۲۷۶۵).

(۱۹۰) أخرجه: احمد (۱۸۹۱۰) وقال محققه: اسناده حسن، وابن هشام (السيرة) (۲۶۸/۳) وقال محققه: اسناده حسن.

(۱۹۱) أخرجه: البخاري (۲۷۳۱).

مەكە^(٤٩٢) هەتاکو قوربانىيەكەي خۆت سەرەتەبىرى و ئىنجا بانگى سەرتاشەكەت بىكە با [سەرتاشى، كاتىك خەلکەكە تۈيان بىنى ئەو كارانەت كرد ئەوانىش ھەمان كارى تو دەكەن] پېغەمبەر ﷺ هەستا بەقسەي ئوم سەلەمە ﷺ [لەلای ئەو چووه دەرهەوە] كە ھاتە دەرهەوە قسەي لەگەل كەسىان نەكىد هەتاکو قوربانىيەكەي خۆي سەر بىرى و پاشان بانگى سەرتاشەكەي خۆيىكەد كە ناوى (خېراشى كورى ئومىيە) بىو ئەو ھاتوو سەرتاشى، كاتىك خەلکەكە بەئەو شىۋە پېغەمبەرىان بىنى ﷺ ئەوانىش كەوتىنە سەرتاشىنى يەكترى بەجۇرىتك خەرىك بىو سەرى يەكترى بىرىندار بىكەن [لەبەر خەم و خەفەتى دلىان] ئىنجا وشتەكانىيان سەربىرى و ھەندىكىيان سەريان بەتەواوى تاشى و ھەندىكىشيان كورتىان كرده‌و، پېغەمبەر ﷺ فەرمۇوى: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلَّقِينَ ثَلَاثًا)) واتە: ((خوايە لەئەوانە خۆشىت كەسەريان تاشىوھ سى جار ئەمە دووبارەكىدەوە)) وتراب: ئەى پېغەمبەر خوا ﷺ ئەى ئەوانە كورتىان كردىتەوە؟ فەرمۇوى: ((ئەوانەش كە كورتىان كردىتەوە))^(٤٩٣). [وتراب: ئەى پېغەمبەرى خودا: بۇچى سى جار بۇ ئەوانە سەريان تاشىوھ داواى ليخۆشىبۇنت كرد بەلام بۇ ئەوانە كورتىان كردىتەوە تەنها يەك جار؟ فەرمۇوى: ((لەبەر ئەوھى ئەوان ھىچ دووجارى گومان نەبوون))]^(٤٩٤).

[پېغەمبەرى خودا ﷺ لەناو وشتەكانى (ھدىيە) دا وشتەيىكى ئەبو جەھلى كردى قوربانى كە ئەلچەيەكى زىو لە لوتىدا بىو بۇ ئەوھى موشىرىكەكانى پىددۇوچارى رەقوقىن ھەستان بکات]^(٤٩٥). موسولمانەكان حەفتا وشتەيان كردى قوربانى ھەروەك

(٤٩٢) أخرجه: البىهقى (الدلائل) (١٥٠/٤).

(٤٩٣) أخرجه: احمد (١٦٥٤/٤)، وابن ماجة (٣٠٤٤)، والترمذى (٩١٣)، وابن داود (٢٧٦٥)، والطبرانى (الكبير) (١٥/٤)، وصححة الشیخ الالباني في (صحیح الترمذی) (٧٣٧)، و (صحیح ابن ماجة) (٢٤٦٩)، و (صحیح ابی داود) (٢٣٠٢)، و (الارواء) (١٠٨٤) عن ابن عباس رض.

(٤٩٤) أخرجه: البخاري (١٧٢٧)، ومسلم (١٣٠١)، وابي داود (١٩٧٩)، والترمذى (٩١٦)، وابن ماجة (٣٠٤٥)، وابن ابي شيبة (٣٨١٦)، وابن هشام (٢٠٤/٣).

(٤٩٥) أخرجه: احمد (٢٣٦٢) وقال محققه: حدیث حسن، ومالك (٣٤١/١)، وايداود (١٧٣٢)، والترمذى (٨١٥)، وابن ماجة (٣١٠٠)، الحاكم (٤٦٧/١)، وصححة على شرط مسلم ووفقة الذهبى، وابن هشام (٨٢٨)؛ وقال محققه: استاده حسن، والبىهقى (الكبير) (٥/٢٣٠٥) وقال: استاده صحيح، صححة الشیخ الالباني (صحیح الترمذی) (٦٥٢)، و (صحیح ابی داود) (١٥٣٨) و (صحیح ابن ماجة) (٢٥١٦)، وصححة الشیخ المقلب ايضاً في (الصحیح المنسد) (٦٨١).

جابر ؑ دفه‌رموت: (له خزمت پیغمه‌بردا ؑ له حوده‌بیبهدا [حهفتا و شترمان کرده قوربانی که هر مانگایه که هبری حهوت کهس بمو و هر وشتیک هبری حهوت کهس بمو^(۴۹۶)) له گیرانه‌وهیکی تردا [هر وشتیک هبری ده کهس بمو^(۴۹۷) [ناجیهی کوری جوند ؑ هندیک له هه دیه‌کانی قوربانی برده ناوچه‌ی هه ده می مه ککه و لهه‌ویدا سه‌ری بپین و کردینه قوربانی]^(۴۹۸) له دوای هه ممو و ثه و ماویه موسولمانه‌کان دواجار ئیحرامیان داناو که‌وتنه خواردنی قوربانیه‌کان و خویان ئاماذه‌کرد بو گه‌رانه‌وه به‌ره شاری مه‌دینه له دوای ئه‌وهی بیست روز له حوده‌بیبه مانه‌وه ئه‌م گه‌شته‌ی پیغمه‌بری خواه ؑ بـو حوده‌بیبه به رویشن و گه‌رانه‌وه ده مانگ و نیویکی خایاند هه‌روهک له گت‌رانه‌وه‌که‌ی ئیبنو عائzedا هاتووه له‌لای زه‌قانی (شرح المawahب) (۲۱۰/۲) خوداش باستر ده‌زانیت.

گه‌رانه‌وه به‌ره و مه‌دینه

پیغمه‌بری خواه ؑ گه‌رانه‌وه به‌ره شاری مه‌دینه و موسولمانه‌کانیش له خزمتی دا بموون و دووچاری خهم و خمه‌فه‌تیکی زوربیوون هه‌روهک ئه‌نه‌س ؑ دفه‌رموت: (سه‌رها سوره‌تی فتح هاته خواره‌وه هـ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحًا مُّبِينًا ۱۰۷ (الفتح) واته: [بـه‌راستی ئیمه سه‌رکه‌وتتیکی ئاشکرامان پـیبه‌خشیت (مه‌بـهست له‌ریکه‌وتتنه‌که‌ی حوده‌بیبه‌یه)] که هاوه‌لانی پـیغمه‌بر خه‌موخه‌فـهـت دایگرتبـوـون (به‌هــوی گــوـپــینــی بــارــوــدــوــخــهــکــهــ و کــوــســپــ هــاـتــهــ بــهــرــهــمــیــانــ بــوــ جــیــبــهــجــیــکــرــدــنــیــ درــوــشــمــهــ ئــایــینــیــیــکــهــیــانــ و نــارــازــبــیــوــوــنــیــانــ بــهــســرــ بــرــپــنــیــ قــوــرــبــانــیــیــهــ کــانــیــانــ لهــ حــودــهــبــیــیــهــ لهــ جــیــاتــیــ مــکــهــ). عوروه ؑ دفه‌رموت: (پـیغـهـمـبـهـرـیـ خــواـهـ ؑ لهــ حــودــهــبــیــیــهــ گــهــرــانــهــوهــ بــهــرــهــ و مــهــدــینــهــ، کــهــســانــیــکــ لــهــاـهــوــهــلــانــیــ پــیــغــهــمــبــهــرــیــ خــواـهـ ؑ فــهــرــمــوــوــیــیــانــ بــهــرــاـســتــیــ ئــهــمــهــ فــتــحــ نــهــبــوــوــ قــوــرــهــیــشــ نــهــیــهــیــشــتــ بــچــینــهــ کــهــعــبــهــئــهــ وــهــنــهــیــانــهــیــشــتــ قــوــرــبــانــیــیــهــ کــانــیــشــمــانــ بــگــاتــهــ ئــهــوــیــ وــ

(۴۹۶) أخرجه: مالك (۴۸۶/۲)، والدارمي (۷۸/۲)، ومسلم (۱۳۱۸)، وابي داود (۲۸۰۹)، والترمذى (۹۰۴)، وابن ماجة (۳۱۳۲).

(۴۹۷) أخرجه: الترمذى (۹۰۳)، وابن ماجة (۳۱۳۳)، وابن حبان (۴۰۰۷)، وقال محقق: استناده قوي على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني (صحيح الترمذى) (۱۲۱۳)، و (صحيح ابن ماجة) (۲۰۳۶).

(۴۹۸) أخرجه: الطحاوى (شرح معانى الآثار) (۲۴۲/۲)، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۴۷/۲): استناده صحيح.

(۴۹۹) أخرجه: البخاري (۴۱۷۲، ۴۸۳۳)، ومسلم (۱۷۸۶).

پیغمه‌بری خوایان ﷺ ناچارکرد له حودھیبیهدا بمنیتەوە، دوو پیاوی موسولمانیش بگیریتەوە کە رایانکرد بووه ناومان، پیغمه‌بر ﷺ و تەی هەندیک له هاوه‌لائی بەرگوی کەوتەوە کە وتبوویان: ئەم جاره نەسەركەوتن بوو وەنەفتح بوو.

پیغمه‌ریش ﷺ فەرمۇوی: ((إِنَّ الْكَلَامَ إِنَّمَا أَعْظَمُ الْفَتْحِ! لَقَدْ رَضِيَ الْمُشْرِكُونَ أَنْ يَذْفَعُوكُمْ بِالرَّاحِ عنْ بِلَادِهِمْ، وَيَسْأَلُونَكُمُ الْفَقِيْهَ، وَيَرْعَبُونَ إِلَيْكُمْ فِي الْأَمَانِ، وَقَدْ رَأَوْا مِنْكُمْ مَا كَرِهُوا، وَقَدْ أَظْفَرَكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَ عَلَيْهِمْ، وَرَدَكُمْ سَالِمِينَ غَامِيْنَ مَأْجُورِيْنَ فَهَذَا أَعْظَمُ الْفَتْحِ، أَنْ سِيْسِتُمْ يَوْمَ الْأَحْزَابِ إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَمْ يَأْتِيْ أَبْصَرُ وَلَغْتَ الْقُلُوبُ أَلْحَكَاحِرَ وَنَظَنُونَ بِاللَّهِ الظُّلُمُونَ)) (الأحزاب) واتە: ((خراپترين فسەيان کردووه، ئەوە گەورەترين فەتح و سەركەوتنە، كە موشريکەكان رازىبۈون بەئەوەي دەستى ئاشتىتان بۇ درىز بىكەن له ولاتى خۆيان، وە داواى دانووستان و چارھسەرى دۆخەكەتان بخەنە بەردهست، وە ئومىدو هيوايان بەئىوە يېيت تا ئاسايىشيان بەرقەرار بىكەن وە ئەوەي حەزىيان پىنهدەكىد لە ئىوەدا چاويان پېكەوت، خواي گەورەش ئىوەي بالا دەستى كەردنە، وە ئىوەشى بەپىوهى و دەستكەوت و پاداشتەوە گەرانەوە، ئەوە خەرەترين سەركەوتنە، ئايا غەزاي ئەحزابتان بىرچووه [كاتىك دووزەمنان لەسەرو خواروتانەوە هاتنە سەرتان، كاتىكىش چاوهکان ئەبلەق بۇون دلەكان گەيشتىبۈونە گەروو، گومانى جۇراو جۇرتان دەبرد بە بەلینەكاني خواي گەورە (بەسەركەوتنى ئىمانداران)]. موسولمانەكان فەرمۇویان خوا و پیغمه‌برەكەي راستيان فەرمۇو، ئەوە گەورەترين فەتح و سەركەوتنە وەلاھى ئەي پیغمه‌برى خوا ﷺ ئىيمە بىرمان له ئەوە نەكىدووەتەوە كە بەبىرى تو دا هاتبوو، وە تو له ئىيمە زاناو شارەزاتىرت بەرامبەر بە خواو كاروبارەكانى، خواي گەورەش لەئەۋىدا سورەتى (الفتح) ئى دابەزاند)).^(۵۰).

زېيدى كورپى ئەسلام ﷺ دەگىرپىتەوە له باوکىيەوە دەفەرمۇيت: ((پیغمه‌برى خوا ﷺ (لە گەرانەوە حودھیبیهدا) دەرۋىشت له شەودا... عومەرى كورپى خەطابىش لە خزمەتىا بۇو، عومەر پرسىيارىكى لىتكىد وەلامى نەدایەوە پاشان دووپاتى كردىوە ھەر وەلامى نەدایەوە، بۆچارى سېيەم پرسىيارەكەي كرد ھەر وەلامى نەبۇو، عومەر بە خۆى فەرمۇو: دايىكت رۇلە رۇت بۆبکات (ئەي عومەر لە بەرددەم پیغمه‌برى خودا ﷺ دا پىداگرى دەكەيت و سى جار پرسىيار دووبارە دەكەيتەوە) بىئەوەي هىچ

وەلام میکتدریتەوە، عومەر دەفەرمویت: لهوشترەکەم خورى هەتاکو چومە پیش خەلکەکەوە، ترسى ئەوەم ھەبۇو قورئان لهبارەمەوە دابەزیت) (٥٠١).

لەئەو کاتەدا سورەتى فەتح دابەزى و وشتەرەکەم پیغامبەر بارى قورس و گران بۇو بەھۆى وەھىيەکەوە ھەروەك ئىبىنۇ مەسعود دەفەرمویت: لهئەوبارەيەوە: (کاتىك پیغامبەرى خوا لە حودەبىيە دەگەرایەوە، وشتەرەکەم بارى قورس و گران بۇو نەھەرپۇيشت ئىمە پېشکەوتىن ئەوە بۇو سورەتى ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحًا مُّبِينًا﴾ (الفتح) بۆھاتە خوارەوە) (٥٠٢).

عومەر دەفەرمووى: [لەشۈنى خۆم چەقىيم و جولەم لىپرا كە گويم لىبۇو كەسىك ھاوارى دەكىد و ترسى ئەوەم ھەبۇو قورئان لهبارەي منھەو بىتە خوارەوە] خەلکەکەم بىنى لهوشترەكانىيان دەخورى ھەندىكىيان بەھەندىكىيان دەوت: ئەوە خەلکى بۇ خەربۇونەوە لاي پیغامبەرى خوا ئىنجا ئىمەش بەخىرايى و ھەلەداوان رۇيىشتن لەگەل خەلکەكە تا پیغامبەرى خوامان بىنى بەپىوه و مستابۇو لەناوچەي (کوراع غەميم) [بىنیمان رۇوخۇشبوو وە شادىيەك رۇويتىكىردووھەر مەپرسە] (٥٠٣).

عومەر دەفەرمویت: چومە خزمەت پیغامبەرى خوا سەلامم لىكىد و لە خزمەتىدا بۇوم فەرمووى: ((لَقَدْ أَنْزَلْتَ عَلَيَ الْلَّيْلَةَ سُورَةً، لَهِيَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشُّمُسُ)). واتە: ((نَهْمَ شَهُو خُودَا سُورَتِيَّكِي بُو نَارَدَم لَهَلَام خُوشَه وَيُسْتَرِه لَهَهُمُو وَهَاوَانِهِي كە دِرْزِي بِهِسَرَدَا ھەلْدِيَّت)) پاشان سورەتى فەتحى خويندەوە ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتَحًا مُّبِينًا﴾ (الفتح) لِغَفَرَ لَكَ اللَّهُ مَا نَقَدَمَ مِنْ ذَنِبِكَ وَمَا تَأْخَرَ (٥٠٤). [كەسىك لەھاودا لەن فەرمووى ئەوە فەتح بۇو؟ پیغامبەرى خوا فەرمووى: ((إِيَّ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُ لَفَتَحٌ)) واتە: [سوپىند بەئەو زاتەي گىانى منى بەدەستە ئەوە فەتح و سەركەمەن]

(٥٠١) أخرجه: البخاري (٤١٧٨، ٤١٧٧)، وابوداود (٢٧٣٦).

(٥٠٢) أخرجه: البخاري (٤٨٣٣)، والبيهقي (الدلائل) (١٥٥/٤)، وابوداود (٤٤٣)، والنسائي (الكبرى) (١١٩).

(٥٠٣) أخرجه: البخاري (٤٨٣٣).

(٥٠٤) أخرجه: البخاري (٤١٧٧).

بwoo^(۰۰)، فهرموویان: اپیرفوت بیت و شایستهی خوته^(۰۱)، ئەی پیغامبری خواه لئه خودا بۆی رونکردوویتەتموە كەچى بەتو بەخشیوە ئەی ئەبن حائى ئىمەنچۇن بیت؟ ئىننجا خواي گەورە ئەم ئايەتە دواي ئەو نارده خوارەوە لَيَتَمَلِّأُ الْأَوْمَانَ وَالْمُؤْمَنَاتِ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْمَّاً أَلَّا نَهَرٌ حَالِلَيْنَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَرَّزاً عَظِيمًا (فتح)^(۰۲)، واتە: ئەمەش ھەمۇوى بۆ ئەوهە تا ئىمانداران لهپیاوان و لهئافرەتان بخاتە ناو بەھەشتىكەوە كە چەندەها رووبار بەزىر درەخت و بەبەردەم كۆشك و تەلارەكانىدا دەروات، ھاپىرى لهكەل زيانى نەمridا، ھەرودە باو ئەوهە كە چاپۆشى لە ھەلە و گوناھەكانيان بکات و ئەم بەلینە لهلايەن خواود دەستىكەوت و سەرفرازىيەكى زۆر گەورە و بىسنوورە بۆ ئىمانداران].

لەرېگادا پیغامبر^ﷺ و موسولمانەكان بهكىويىكدا تىپەپىن كەوتبووه نىشىنگەى بەنى لەحيان ئەو خىلەى پەيمان شىكىنى وستەم كاريان كرد بەرامبەر بە ھاۋەللانى (رەجىع) وەشەھىدىان كردن لەئەو ناوجەيەدا پیغامبرى خواه لەخودا پارايدە و نزاي خىرى بۆ ئەوانەكىد كە سەرددەكەون بۆ سەركىيەكە وەك پىشەرى سوباي موسولمانەكان بۆ ئەوهە ترس بخەنە دلى دووژمنەوە تانەتowanن رپووبەررووى موسولمانان بىنەوە، لە سەلەممە كۈرى ئەكەدەعەوە دەھەرمۇيت: (.... پاشان دەستىمان كرد بەرۋىشتن بەرەو مەدىنە لە نىشتىكەيەك دابەزىن لەئەۋىدا كىويىك دەكەوتە نىوان ئىمەن بەنى لەحيان (پىي دەوترا: ھەوارى وشترەكە) كەبتەرسىت بۇون، پیغامبرى خواه داواي لىخۇشبوونى بۆ ئەو كەسانە كرد (كەلەئەو شەوهەدا) بەگۈرجى بەسەر ئەو كىيە كەوتەن وەك دەستە پىشەرى پیغامبەر و ھاۋەللانى، من لەئەو شەوهەدا دوو جاريان سى جار بەسەر ئەو كىيەدا سەركەوتىم^(۰۳).

موسولمانەكان لە شويىتكى نەرم و فشەل دابەزىن بۆ نويىزى بەيانى بەلام خەبەريان نەبوووهە، ھەلەستان ھەتا رۆز لەخەو بىدارىكىردنەوە پاشان دواي ئەوهە نويىزى

(۰۰۵) أخرجه: احمد (۲۱۰/۳)، وابي داود (۲۷۳۶)، والحاكم (۱۳۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي.

(۰۰۶) أخرجه: البخاري (۴۱۷۲).

(۰۰۷) أخرجه: احمد (۲۱۰/۳)، ومسلم (۱۷۸۶)، والبخاري (۴۱۷۲)، والترمذى (۳۲۶۳)، وابن حبان (۳۷۰) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطها.

(۰۰۸) أخرجه: احمد (۱۶۵۱۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وأخرجه: مسلم (۱۸۰۷، ۱۸۳۰).

بەیانیان گرد، لە ئىبىنۇ مەسعودەدە دەھەرمۆيت: (پىغەمبەرى خواھ دەستى كرد بەگەر انەوە لە حودھىبىيە بەشەو دەرۋىشتىن لە خزمەتىدا، لە خاكتىكى نەرم و فشەل دابەزىن، پىغەمبەرى خواھ فەرمۇوى: (كى ئەم شەو دەبىتە ئىشكەرمان؟) دەھەرمۆيت: بىلال وتنى من (ئەى پىغەمبەرى خواھ) فەرمۇوى: (كەواتە دەخەويت) وتنى: نەخىر، ئەوه بۇو لەخەو خەبەريان نەبۈودۇدە تاخۇر ھەلات وە قلان و فېسار ھەلسان عومەريشيان لەگەلدا بۇو، پىغەمبەر ھەر خەبەرى نەبۈودۇدە (عومەر) فەرمۇوى: (بىكەن بە دەنگ و قىسە بەلگۇ خەبەرى بىتەمە) ئەوه بۇو پىغەمبەرىش بەخەبەر ھات و فەرمۇوى: (افعُلُوا كَمَا كُنْتُمْ تَفْعَلُونَ [إِنَّ اللَّهَ لَوْ شَاءَ أَنْ لَا تَنَامُوا عَنْهَا لَمْ تَنَامُوا، وَلَكِنْ أَرَادَ أَنْ يَكُونَ لِمَنْ بَعْدَكُمْ]) واتە: ((ھەروەك چۈن لەئەوه و پىش نويىزتان كردووە ھەر بەئەو شىۋىيە وەك كاتى خۆى نويىز بىكەن (ئەگەر خودا ويسىتى ليپۇوايە خەوتان لىينەدەكەوت لەكاتى نويىزكەدا بەلام خودا ويسىتى وابۇو وەك رۇونكردنەوەيەك بۇ ئەوانەيى لەدواى ئىتىوھ دىن ئەگەر ھەمان شتى ئىتىوھيان بەسەر ھات وەك ئىتىوھ بىكەن) (پاشان ھەستا ھەروەك كاتى خۆى نويىزىكەد) ئىنجا فەرمۇوى: ((ھَكَذَا لِمَنْ نَامَ أَوْ نَسِيًّا)) واتە: ((بەئەوشىۋىيە نويىز بىكەن كاتى يەكتىك لەئىوھ بەخەبەر نەھات ياخود لە بىرى چوو)).^(٥٠٩)

ئىبىنۇ مەسعود دەھەرمۆيت: (ئەوه بۇو وشتەكەي پىغەمبەر ھەر وشتەكانى خەلگەكە لەئەۋىدا بلاۋەيان لىكىرىدىبوو خەلگەكەش رۇيشتن بە شوينياندا، وشتەكانىيان هىننايەوە تەنەنها وشتەكەي پىغەمبەرى خواھ نەبىت (ئىبىنۇ مەسعود دەھەرمۆيت: پىغەمبەرى خواھ فەرمۇوى پىيم: (ئادەت لىرەوه بىرۇ بەدوايدا) ئامازەھى بۇ لايەك بۇ كردم منىش بەئەو ئاراستەيەي ئەو ئامازەھى بۆكىد گرتىمە بەن) تا دۆزىمەوه كە جلەوى لە درەختىك ئالابۇو وەلەھى جلەوهكەي بەدەست نەبۈوايە نەدەگرایەوه، ئىنجا كردىمەوه و بىردىمەوه خزمەت پىغەمبەرى خواھ (وتنى: ئەى پىغەمبەرى خواھ لەلائى درەختىك دىمەوه جلەوهكەي بە درەختىكەوه لولىخواردىبوو تەنها بەدەست نەبۈوايە نەدەگرایەوه).^(٥١٠)

(٥٠٩) أخرجه: احمد (٣٦٥٧) وقال محققه: اسناده حسن، وابوداود (٤٤٣)، والطیالسي (٣٧٧)، وابن ابي شيبة (٣٨٠١٧)، وصححة الشيخ الالباني في (صحیح ابی داود) (٤٢٧) و (الارواء) (٢٩٣/١).

(٥١٠) أخرجه: احمد (٣٧١٠) وقال محققه: والقصة اخرجها الطبرى (جامع البيان) (٦٩/٢٦) باسناد حسن، وابويعلى

لە کاتى گەرانەمەدا موسۇلمانەكان دووجارى برسىيەتى و تونىتىيەكى سەخت بۇون، ھەرودك لە جابرۇ ئىبىنۇ عەباسەوە دەفەرمۇون: (لەکاتىكدا پىغەمبەرى خواھ دەگەرپايدە دەھەرمەبىيە)^(۵۱۱) (خەلکەكە تىنۇيتى زۆرى بۆ ھىنان)^(۵۱۲). کاتى نۇيىزى عەسرەتتەن بىنەما تەنها تۆزۈك لەناو دەفرىكدا بېت ھەموويان ھىنایە خزمەت پىغەمبەرى خواھ^(۵۱۳)، ((خستيانە) بەردەستى پىغەمبەرى خواھ لە ناو تەشتىك دايانتا تا ئەھۋىش دەستنۇيىزى تىداگرت و پاشان رۇوى كرده خەلکەكە و فەرمۇوى: (ئەوه چىتانە؟ فەرمۇويان: ئەى پىغەمبەرى خواھ ھىچمان ئاو بەدەستەوە نەماود نەئاوى خواردنەوە و نە ئاوى دەستنۇيىز تەنها ئەوه نەبېت كە لەناو (ئەو تەشتەى) بەردەستىدايە، پىغەمبەرى خواھ دەستى كرده ناو تەشتەكەوە)^(۵۱۴).

ئىنجا پەنچەكانى دەستى تىدابلاوكىدەوە و [ئاوشەنەن] پەنچەكانىيەوە دەرچوو فەرمۇوى: ((حَيٌّ عَلَى أَهْلِ الْوُضُوءِ، وَالْبَرَّةُ مِنَ اللَّهِ)) واتە: (وھەن دەست نۇيىز بىرىن فەرەكەت و پېرۇزىش ھەر لە خواوەيە) منىش ئاوم دەبىنى بە چاوى خۆم لەنیوان پەنچەكانىيەوە ھەر ھەلدىقۇلا وەكى چۈن لەكانى ھەلدىقۇلىت خەلکەكەش دەستنۇيىزيان گرت و لىشىان خواردەوە (جابر^ع دەفەرمۇيت) ھەرجى لەئەو ئاوه دەچووە ناو سكمەوە دىلىادەبۇوم بەرەكەت و فەرى زۆرى پۇھىيە)^(۵۱۵).

سەلەمەي كورى ئەكوحە دەفەرمۇيت: (ھەموو دووجارى ماندوبييەتى و ناپەحەتىيەكى لە ئەندازبەدەر ھاتىن ھەتا ھەندىكىمان بۆچۈونمان وابىو كە وشترەكانمان كە كۆلۈ باريان ھەلگىرتىبوو سەريانىرىن [ھەندىكە لەھاواھىلان لەئەو بارەوە قىسىم لەگەل پىغەمبەرى خوادا^ع كرد و فەرمۇويان: ئەو پىگايە زۆر ماندوو شەكەتى كردووين ھەندىكە لەخەلکەكەش وشترى زىاديyan بېتى بۆ بار فەرمانبىكە با سەرى بىرن بۇمان ولەگۈشتەكەي دەخوين وە لەرۇن وچەورىيەكەي كەلگۈمىر دەگرىن وە

(۵۱۰) ، والطبراني (الكبير) (۱۰/۲۲۵).

(۵۱۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴/۱۱۹).

(۵۱۲) أخرجه: البخاري (۱۵۲)، (۳۵۷۶).

(۵۱۳) أخرجه: البخاري (۱۳۹)، (۵۱۳۹).

(۵۱۴) أخرجه: البخاري (۱۵۲)، (۳۵۷۶).

(۵۱۵) أخرجه: البخاري (۱۳۹)، (۵۶۳۹).

له پیسته‌کهشی پیلاوی لیدروست دهکین؟ عومه ره فهرموموی: (نه) پیغامبری خواه نه کاره مهکه ئهگمر خەلکە کە شتىکى کە ميان لە خۇراك پېمابىت ئەوه باشتە دابەش بىكىت بە سەر ياندا)^(۰۱۶)، پیغامبری خودا لە فەرمانىكىد تا سفرەيەكى بۇ دابخەين پاشان سفرەكە بۇ داخرا ئەوه بۇو ھەرچى قووت و خۇراكى خەلکە کە ھەبۇو لە سەر سفرەكە دانرا (سەلمە دەفەرمۇيت): لېكمان كرده و بۇ ئەوهى كۆيانكەينەوه لە سەر ئەكەويتە خوارەوه؟ درىزىيەكە ئەنها بەئەندازە جىنگاى نووستنى بىزنىك بۇو ئىيمە ۋەزارو چوارسەد كەس بۇو، ھەممۇمان لىيمان خوارد هەتا تىرىبوونىن پاشان خىستانە ناو ھەمبانە كانمانەوه و ھەلماڭرت)^(۰۱۷).

پیغامبری خواه شەونۇيىزىكىد لە كاتىكدا ھېشتا لە گەرانەوەدا بۇوين، جابر دەفەرمۇيت: لە خزمەت پیغامبری خواه گەپايىنەوه لە حودىبىيەدا ھەتا لە (سۇقىا) دابەزىن (كە ئاپىكە ۹۶ مىل) لە مەدىنەوه دوورە) موعاز دەفەرمۇيت: كى دىت با بچىن ئاواه لېكۈزىن لە ئاواه كانى خۆمان؟ دەفەرمۇيت: من رۇيىشم لە كەل چەند گەنجىكى (ئەنصارى) ھەتا گەيشتىنە سەر (ئاواه كەي) كە لەناوچەي (ئەئايە) بۇو (كە ۱۶۰) كم لە مەدىنەوه دوورە) ئاواهان لىيەلگۈزى و خواردمانەوه، لە دواي ئەوهى شەو تارىك بۇو پىباويىكمان بىنى لە وشتەكەي دەخۇرى بۇ سەر حەوزى ئاواه كە، (دەفەرمۇيت: بېتىنە پېش تا ئاوا بخۇين)؟ ئىيمە سەيرمان كرد (ئەو كەسە) پیغامبرى خواه بۇو (وشتەكەي ئاوا دەدا) و جلە ويگرت و پاشان يەخىكىردو ئەويش چۆكىداد، پاشان پېشىكەتو نۇيىزى عىشائى بە جەماعەت بۇ كەردىن، و منىش لە لاى راستىيەوه و مەستابووم، پاشان [لە دواي نۇيىزى عىشاؤە] سىانزە پەكتى كرد [دۇورىكەت دۇورىكەت، كۆتايىيەكەمش يەك پەكتى و تر بۇو، كۆتايىيەكەشى پاشان دوو پەكتى سوننەتى بەيانى كردو پاشان پېشىنۇيىزى بەيانى بۇ ئىيمە كرد)^(۰۱۸).

(۰۱۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (١١٩/٤).

(۰۱۷) أخرجه: احمد (٥٢/٤)، ومسلم (١٨٠٧)، وابن أبي شيبة (المصنف) (٥٣٣/١٤)، وابوداود (٢٧٥٢).

(۰۱۸) أخرجه: احمد (١٥٠٦٤) وقال محققه: أسناده صحيح، وفي (فضائل الصحابة) (٩٧٧)، وابن أبي شيبة (المصنف) (٨٥٧٥)، والبزار (٧٢٩)، وابن يعلى (٢٢١٦)، وابن خزيمة (١٠٧٥)، وابن حبان (٢٦٢٨)، وحسن أسناده كُل

من الحافظ في (المطالب العالية) (٤٢٩١)، والبصري في (اتحاف الخيرة المهرة) (٦٢٨١).

پاکردنی ئەبو بەصیر

يەكىك لەپالەوانەكان راپىكىردى ناو موسولمانەكان موسولمانەكانىش بەپىتى رېتكەوتىنامەى حودھىبىيە گىپارىانەوە بۆ قورەيش، ئەو پالەوانەش راپىكىردى جەنگى پارتىزانى ھەلگىرساند لەدزى قورەيش تا دواجار دووجارى پىسوايى و سەرشۇرى كىرىن لەئەنجامدا بۇوە ھۆى پاشەكشە قورەيش و پاشگەز بۇونەوميان لەيەكلاك لەبەندە سەرەكىيەكانى رېتكەوتىنامەكە ئەويش گىپانەوە موسولمانە نوى و سەرتاكان بۇو بۇ ناو قورەيش تا لەئەنجامدا قورەيش تكاييان لە پىغەمبەری خوا ﷺ كرد كە وەريان بىرىت و جىڭە و رېڭەيان لاي خۆى بۇ دابىن بكتا.

ئەم رۇداوهش ھەريەكە لە ئىبنو ئىسحاق و موسا كورى عوقبە و عورۇھى كورى زوبىر ﷺ دەيگىرەنەوە لەگەن گىپانەوەكە مەيسەرە و مەروان لاي بوخارى و ئەحمدەد و ئەبو داود لە دواى كۆكىرىنەوە ھەموويان و رېتكەستنیان رۇداوهكە بەئەم شىوهەي خوارەوە لىيەت:

(كاتىك پىغەمبەری خوا ﷺ گەرايەوە مەدينە، بىاۋىك لە موسولمانەكان ھەلگەرايەوە و لەھۆزى ئەقىف). لەگىرانەوەكى تردا: (لە قورەيش بۇو) پېيان دەوت: ئەبو بەصیر ناوى خۆى ئوسمەيدى كورى جارىيە سەقەفى بۇو (لەئەوانەبۇو كە پىشتر لەبەر موسولمان بۇون بەندىيان كەربۇون ھەمەككە) هاتە خزمەت پىغەمبەری خوا ﷺ بە موسولمانىيەتى و كۆچكىردووپى (كاتىك گەيشتە خزمەت پىغەمبەری خوا ﷺ ئەززەھەر كورى عەمرى كورى وەھبى ئەقەفى نۇوسراؤتىكى نۇوسى بۇ پىغەمبەر ﷺ لەبارە ئەبو بەصىرەوە بەپىاۋىتكى بەنى عامىرى كورى بۇي نارد) لە خۆيان كەناوى جەحشى كورى جابر بۇو كە خاوهنى خزم و كەسوكار بۇوە راوبۇچۇونى وەرددەگىرا لەناو موشرىكەكان (وە خزمەت كارىتكى خۆشيان نارد لەگەلىدا) وەئەخەنەسى كورى شورەيىقى ئەقەفيش نامەيەكى پېدان بۇ داواكىرىنەوە ئەبو بەصیر، ئەوان رۇيىشتە تا (گەيشتە خزمەت پىغەمبەری خوا ﷺ و نامەكانى ئەززەھەر و ئەخەنەسيان پىدا) (وتىان: بەپىتى ئەو پەيمانەى كەنئىوانماندا ھەمەيە پىئىمانبىدەوە)

(پىغەمبەری خوا ﷺ فەرمۇوى: ((يَا أَبَا يَصْنُرِ، إِنَّا قَدْ أَعْطَيْنَا هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ مَا قَدْ عَلِمْتُ، وَلَا يَضْلُّ لَنَا فِي دِينِنَا الْغَدْرُ، وَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنْ الْمُسْتَضْعَفِينَ فَرَجًا وَمَخْرَجًا فَانْطَلِقْ

ای قوْمِك)). واته: ((ئەبو بەصیر خۆت دەزانى ئىمە چىمان لەگەل ئەو خەلکەدا مۇر كردووه ورىيکەوت و تۈۋىن، بۇ ئىمە ناگونجىت كە پەيمانشىكىنى بىكەين لەئايىنەكەماندا، وە خواى گەورە پاپىشتى تو و ئەوانە دەكتە كە لەگەل تۇدان لەچەوساوه‌كان و دەروى خىرتان لىدەكتەوه و پزگارتان دەكتە، ئىستاش بىرۇرەوه بۇ ناو خزم و كەسوكارەكانت)). ئەويش وتى: پیغەمبەرى خودا ئاپا دەمگىرپىتهوه ناو موشىكەكان تا سرام بىدەن لەسەر ئايىنەكەم؟ پیغەمبەرى خودا ﷺ بىي فەرمۇو: ((يا آبا يصىن، انطىق، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَيَجْعَلُ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنْ الْمُسْتَضْعَفِينَ قَرْجَاً وَمَخْرَجًا)). واته: ئەبو بەصیر لەگەلیاندا بگەرپىرەوه و دلىابە خوداى گەورە دەروى خىر و پزگار بۇون لەتو و چەساوه‌كانى تر دەكتەوه.

[پیغەمبەرى خواه رادەستى دوو كەسە نىردراؤھەى كردىوه] ئەويش لەگەلیان كەوتە رى (ئەوانىش بىرىدىان) هەتا گەيشتنە ناوجەى (ذى الحليفة) لەئەويىدا دابەزىن وەلاياندا وکەوتتنە خواردنى ئەو خورمايەى كەپېيان بۇو (ئەبو بەصیر) پالىدا بۇو بە دیوارىكەوه دوو ھاودەكەشى لەگەلیدا دانىشتىوون) ئەبو بەصیر فەرمۇو: ئاپا شمشىرەكەت بىرندەو تىزە ئەى برای خىلى عامر (وەلاھى من شمشىرەكەتم زۇر پېباشە؟ ئىنجا جەحش شمشىرەكەى ھەلکىشاو پاشان رايوهشاند و وتى) (بەلنى وەلاھى شمشىرىتى باشە بە دلىابىيەوه تاقىمكەر دووهتەوه جار لەدواى جار).

ئەبو بەصیر فەرمۇو: ئادەى بىيدەرە دەستم تا سەيرىتى بىكەم (وتى ئەگەر حەز دەكەيت سەيرى بکە) ئەويش لىيۇهرىگرت (ئەبو بەصیر گىتى بە دەستىيەوه)، ھەركە گىتى و دەستى لىيتۇند كرد ئىنجا كەوتە لىدانى بەنەو شمشىرە هەتا (كوشتى) وە گۇتراوه ئەبو بەصیر شمشىرەكەى بۇ پزگاركەدنى خۆى بەدەمى دەستخستوه لەكابرای نىردراؤ كاتىك ئەو نۇسوستووه و كۆت و بەندەكەى دەستى پىپچەراندۇوه، پاشان كەوتۇتە سەرى ھەتا كوشتووېتى پاشان كەوتۇوەتە دواى ئەوەكەى تريان (ئەو بەندەيەش بەپەلە) وشلەزان و ترسەوە بە دزىيەوه كەوتۇوەتە راکىردن بەرەو مەدىنە (كاتىك گەيشتە مەدىنە بە ھەلە داوان خۆى كرد بەناو مزگەوتدا) و بەرەو لاي پیغەمبەر ﷺ رۇيىشت كە لەناو مزگەوت دانىشتىوو، كاتىك دەركەمەت و پیغەمبەرى خواه چاوى پېكەمەت فەرمۇو: ((إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ قَدْ رَأَى فَزِعًا)) واته: (ئەو پياوه پىيەھەچىت ترسابىت و شتىكى لىيەسەرهاتېتىت) هات بەرەو لاي پیغەمبەر ﷺ

و داوای یارمه‌تی په‌نادانی لیکرد (پیغمه‌بری خواهی پیغمه‌رمومو: (هاوار به‌مالت ئوهه چیته؟) و تی: (وهلاهی هاوهله‌کەت (هاوهله‌کەمی کوشت ومنیش دەکوزریم) (وهلاهی هیشتا کابرا ئەو جىگەیە خۆی جىننەھېشىشتبۇ كە ئەبو بەصىر دەركەوت و شمشىرى بە قەدیا كىربubo ھاتە خزمەت پیغمه‌بری خواهی راوهستا) و سلاۋىتكى لیکرد و (فەرمۇوی: ئەی پیغمه‌بری خواهی) (خواى گەورە ئىمەی لەسەر ئەستۆي تو لابرد) (تۇ بەئەمەك بۇويت بەرامبەر بەخوا لەسەر ئەوهى لە تواناى تۆدا بۇو) (تۇ منت گىپايەوه بۇ لایان) منىش لىمروون و ئاشكارابۇو كە ئەوانە دووجارى سزاو ئازارم دەکەن و لە ئايىنەکەم پاشگەزەم دەكەنەوه (ئايىنەکەم پىگەی نەدام كە دووجارى پاشگەز بۇونەوەم بکەن ياخود بىمە گالىھ جارى ئەوان) (ئەوه بۇو خوا پىزگارىكىردم لەدەستىيان) منىش ئەوهى لەگەلى نىيردراپۇوم كوشتم و ئەوهش لەدەستم پايكىردى ئەبو بەصىر كەلوبەلى كۈزراوهکەشى هېنابۇوه خزمەت پیغمه‌برى خواهی، و تى: وەك پىنج يەك دىيارى بکە ئەی پیغمه‌برى خواهی، پیغمه‌برىش فەرمۇوی: ((إِنِّي إِذَا حَمَسْتُهُ لَمْ أُوَفْ لَهُمْ بِالذِّي عَاهَدْتُهُمْ عَلَيْهِ، وَلَكِنْ شَأْنَكَ بِسَلْبٍ صَاحِبَكَ [وَقَالَ: (وَقَالَ أَمْهُ مِسْعَرَ حَرْبٍ, لَوْ كَانَ مَعَهُ أَحَدٌ)] واتە: (من ئەگەر پىنج يەكى لىيدەرکەم ئەوه بە ئەمەك نەبۇوم بەرامبەريان لەسەر ئەوهى لەگەلیان پىكەوتۇوم بۇيە كەلوبەلى هاوهله‌کەت پەيوەندى بەخۇتەومىيە! وە دەفەرمۇيت: ((دايىكى رۇلە رۇي بۇ بکات)) ئەمە ئەگەر كەسىكى ترى لەگەلدا بۇوايە جەنگو ھەراي ھەلدەگىرساند) (كاتىك ئەمە لە پیغمه‌برى بىست بۇي دەركەوت كە ئەو جارىكى تر رادەستى موشىكەكانى مەككەي دەكتەوه).

ئەبو بەصىر رۇيىشت و پىنج كەسيشى لە موسولمانەكانى مەككە لەگەلى رۇيىشن كە لەگەل خۆى هاتبۇون لەمەككەوە بەلام كەس داواينەكىردنەوە و قورەيشىيەكان شاندىيان نەناردبۇو بەدواياندا وەك ئەبو بەصىر، ھەموو رۇيىشن ھەتا گەيشتنە نىيون (عيص) و (ذى المروة) لە خاكى جوھەينە لەسەر پىگاى كاروانى بازركانى قورەيشىيەكان كەلەدوايانەوە راستەوخۇ (سەيف البحر) بۇو لەئەوى گىرسانەوە و ھىچ كاروان و كۆل و بارىكى قورەيش تىنەدەپەرى مەگەر ھەلیان دەكوتايە سەرى و كاروان چىيەكانيان دەكوشت و مالەكانىشيان دەستبەسەردا دەگرت ئەبو بەصىر زۇر ئەم دەستەوازەيە دووبات دەكردەوە: خودا ھەرەبەرز و گەورەيە ھەركەسىك

ئایینه‌کەی سەربخات خودا پشتیوانی لىدەکات و سەرىدەخات ھەموو رووداوىتکىش بەپىئى ئەو قەدەرەيە كە بۆى دانراوه.

[فەرمایىشەكەي پیغامبەرى خودا ﷺ كە بە ئەبو بصىرى فەرمۇو: ((دايىكى رۆلە رۆى بۇ بکات نەمە جەنگ (ھەلّدەگىرسىنىت) ئەگەر كەسانى ترى لەگەلّدا بن] ئەو فەرمایىشە كەيىشت بە موسولماھانەكانى مەككە كە بەندىكارابۇون و دەستبەسەر بۇون ئەوانىش بەھەر جۇرىتىك بۇو خۆيان گەياندە لاي ئەبو بەصىر و پەيوەندىيان پىوهەكىد لەناوجەى (عىص)دا] وە ئەبو جەنەدلى كورى سوھەيلى كورى عەمرى عامېرىش بە (شەست كەسەوه) رايىكەد بەرەو لاي ئەبو بەصىر^[۵۱۹]. [ياخود نزىكەي حەفتا كەس كە موسولمان ببۇون ھەموو كۆچىيان كرد و پەيوەندىيان كرد بەئەبو بەصىرە وەپتىيان خۆش نەبۇو بچەنە خزمەت پیغامبەرى خودا ﷺ كە هيىشتا لەپىتكەوتىن و ئاشتەوابى دايىھ لەگەل قورەيش وەحەزىشيان نەدەكىد بەزىز دەستەيى لەناو خزموکەسى خۆيان بەمىننەوه، ھەموو ئەوانە چۈونە خزمەت ئەبو بەصىر لەجىنگەيەكدا لەسەر رېڭا بازىرگانى قورەيش دابەزىين.

[ئەوان گۈىبىستى دەرچۈونى ھەر كاروانىيىكى قورەيش ببۇونايدى بەرەو شام ھەلىان دەكوتايە سەريان و رېڭاپىيەتلىكىن و خەلگەكەيان دەكوشت و مالەكانىشيان دەست بەسەردا دەگرت] و بەئەو جۇرە رېڭاى بازىرگانى قورەيشيان بەرەو شام بەتەواوەتى دەست بەسەردا گرت و قورەيش توانىي هاتوچۇيان نەما، ئەبو بەصىر سەركەردايەتى دەكىدىن وپىشىنۋىزى بۇ دەكىدىن، تا ئەبو جەنەدل گەيىشتە لايان ئىنجا ئەو پىشىنۋىزى بۇ دەكىدىن، كاتىك دەنگۈباسى ھاتنى ئەبو جەنەدل بەر گۈيى خەلگى كەوت ئەوكات خەلگىكى زۆر لەدەورى كۆبۈونەوه لەھۆزەكانى غىفارو ئەسلام و جوھەينەو خەلگانى تىريش، ھەتاكو ژمارەيان گەيىشتە سى سەد موسولمان [كاتىك بىباورەكانى مەككە ئەم دۆخەيان چاوبىتكەوت].

قورەيشىيەكان [شاندىكىيان كەچەند سوارىتى دەبۇون] بەرەو خزمەتى پیغامبەر ﷺ چۈون [لەناوياندا] ئەبو سوھىانى كورى حەرب ھەبۇو ئەوان تكاياللىكىد وە [داوايانلىكىد لەبەر خودا و پاشان لەبەر پەيوەندى خزمائىيەتىان] با پیغامبەر ﷺ

(۵۱۹) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (٢٢٧/٩)، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (٤٥١/٢): حدث حسن.

بنیتیت بۆ لای ئەبو بەصیر و ئەبو جەندەلی کوری سوھەیل و هەممو ئەوانەی کە لەگەلیاندان با دەست لەکاروانە کانیان ھەلگرن و بگەرینەوە ناو شاری مەدینە، (شاندەکەی قورهیش) ئەوهشیان خستە بەردەم پیغامبەر ﷺ و تیان: هەرکەسیک لەناو ئىمە حەزى کرد بیتەلاتان ئىوھ گلیبەنەوە لای خۆتان ھیج گرفتیکى تىدا نېيە چونكە ئەو تاقمە دەركایمەکى تریان کردوتهو [كەئىمە پېياناخوش نېيە ئەمە بېتە رپۇ شويىنىكى تازەھ چەتەگەرى دواتر بىتە نەرىت و رېڭاوابانمان لېڭىرن] ^(۵۰) [ئەو بەندەی کە لەرپىكە وتىنامە كەدا ھەيە ئىمە ھیج سود و كەلکىمان لىنەدىووھ بەلكو بەھۆيەوە ئىمە دووجارى كوشتن و تالان کردنى مالۇسامانمان بۇوين بەدەستیان لەبەر ئەوە دەۋات لېدەكەين ئەوانەي کە موسولىمانبۇون لەئىمە پېڭەيان بەد بابىئە ناو ئىوھ و تۆش بىانگەرخۇ و رېڭەيان مەدد شەرمان لەگەل بکەن] ^(۵۱). [ئىمە وادەبىينىن کە تو پەيوەندى خزمایەتى پەتو دەكەيت ھەر لەبەر ئەوە دەۋات لېدەكەين بىانگىرھو و لای خۆت كۆيانبىكەرەوە] ^(۵۲).

[كاتىك قورهیش ئەو كارەيان گردد.... ئەو كات ئەو كەسانەي داوايان لە پیغامبەر ﷺ كردىبوو كە ئەبو جەندەل لەبن دەستى قورهیش دەرىيەت لەدواي رېڭەوتتەكە بۇيان دەركەوت كە: گۈپىرايەلى پیغامبەرى خودا ﷺ باشتە بۇيان لەئەشتانەي ئەوان پېياناخوشە يان پېياناخوشە چونكە بېرۇرا ھەندىكچار گومان و دوودلى تىدا دەبىت بەلام، گۈپىرايەلى پیغامبەر ﷺ ھىزو تواناي زياتريان پېندەبەخشىت چونكە خوداي گەورە ھەندىك تايىبەتمەندى ترى بەخشىوەتە پیغامبەر ﷺ وەك ھاوكارى و يارمەتى و رېزو پايەت تايىبەت، پاشان پیغامبەر ﷺ (نامەيەكى) نووسى و ناردى بۆ لای ئەبو جەندەلی کورى سوھەيلى]. و ئەبو بەصیر و ئەو كەسانەي لە موسولىمانان كە لەگەلیاندا بۇون و شويىيان كەوتىبۇون ھەممۇ بىنەوە ناو مەدینە بۆ خزمەت پیغامبەرى خودا ﷺ.... نووسراوەكەي پیغامبەرى خودا ﷺ ھەروەك باسکراوە گەيشتۇتە دەست ئەبو جەندەل و ئەبو بەصیر، ئەبو بەصیر لەئەو كاتەدا لەسەرەمەرگىدا بۇوه، ھەر لەئەويىدا ئەبو بەصیر وەفات دەكات و ئەبو جەندەل

(۵۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤/١٧٦)، من روایة عروة بن الزبير.

(۵۱) أخرجه: احمد (٢٩٦١٨) وقال محققه: استناده صحيح على شرطهما.

(۵۲) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (١٠٣٨) وقال محققه: استناده حسن مرسل.

به خاکی ده سپیریت.... پاشان ئەبو جەندەلیش بە خۆبى و ھاواه‌لانى ھەموو ھاتنەوە بۇ خزمەت پیغمه‌بری خودا گەل.

[پیغمه‌بری خودا گەل] لەمەدینەدا بۇو جىڭاۋ رېڭاى بۇ دابىنكردن] بەئەو جۆرەش ئارامى و ئاسايىش گەرىايدە و بۇ كاروانەكاني قورهيش]^(۵۴۳). [پاشان چەند ئافرهتىكى باوھىدار ھاتن بەرەو لاي (پیغمه‌برى خودا گەل)]^(۵۴۴) وە [كۆچيانكىد بۇ خزمەتى پیغمه‌برى خودا گەل ناواياندا ئوم كەلثومى كچى عوقبەي كورى ئەبو موعىطي تىدا بۇو لەكتى ئاگربەست و رېتكەوتتەكەدا بۇو (ئوم كەلثوم ئافرهتىكى ئازاد بۇو) براكاني عومارە و ۋەلىدى كورانى عوقبە بەدوايدا ھاتن ھەتا كەيشتنە خزمەت پیغمه‌برى خودا گەل و كەوتتە كفتوكى لەبارە ئوم كەلثومى خوشكىان بۇ ئەوهى بىگىرەتتەوە بۇيان بەپىي رېتكەوتتەنامەي حودھىبىيە كەلەنىوان خۆبى و قورهيشدا مۇريان كردىبوو، خواي گەورەش پازى نەبۇو بەناردنەوهى ئەو ئافرهتانە پیغمه‌برى خواش گەل بەمە پازى نەبۇو رەتىكىرەدەوە خواي گەورە ئەوهى ھەلوشاندەوە لەنىوان پیغمه‌بىر و موشىكەكان بەتايىبەت لەبارە ئافرهتانەوهى رېڭەي نەدان كە رادەستى موشىكەكانيان بکەنەوهى]^(۵۴۵).

لەبەر ئەوهش دەقى ئەو بەندەي رېتكەوتتەنامەكە بەئەو جۆرە بۇو (كە هەر پىاوېك لە ئىيمە بىتە لاي تو...) واتە: باسى ئافرهتى تىدا نەبۇو خواي گەورە لەئەو بارەوە ئەم ئايەتهى دابەزان: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمْنَأْتُ إِذَا جَاءَكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْسَحُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ جُلُّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحْلُونَ لَهُنَّ وَمَا أَوْهُمْ مَا آنَفُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَكِمُوْهُنَّ إِذَا مَأْتَيْتُمُوهُنَّ أُجْرَهُنَّ وَلَا تُنْسِكُوْهُنَّ بِعِصْمَ الْكَوَافِرِ﴾ (المتحنة). واتە: [ئەي ئەوانەي باوھىتان ھىناوه كاتىك ئافرهتە ئىماندارەكان كۆچدەكەن، دىن بۇلاتان

(۵۲۳) أخرجه: البخاري (۲۷۳۲)، وأحمد (۱۸۹۲۸) وقال محققه: استناده صحيح على شرطهما، وابي داود (۲۷۵۶)، وابن هشام (السيرة) (۲۷۷/۳) وقال محققه: استناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۱۷۲/۴) عن موسى بن عقبة واللفظ له والزيادة للبخاري وابن هشام وأحمد وابن أبي شيبة.

(۵۲۴) أخرجه: احمد (۱۸۹۲۸) وقال محققه: استناده صحيح على شرط الشييخين، والبخاري (۲۷۳۲، ۲۷۳۱)، وعبدالرازاق (۹۷۲۰)، وابوداود (۲۷۶۵) والنمساني (۱۶۹/۵).

(۵۲۵) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (۶۴۰/۲)، ابن هشام (السيرة) (۲۷۹/۳)، والحاكم (۶۶/۴)، وقال السيوطي (أسباب النزول) (ص ۲۱)؛ أخرجه الطبراني عن عبدالله بن احمد بستى صحيح.

تاقییان بکنه و بهوردی پرسیاریان لیبکه ن سه بارت به کوچ و هؤی هاتنه کهیان، خوا ئاگاداره به ئیمانه کهیان، جا ئه گمر زانیتان با او هر دارن، ئوه مهیانگیرنه و بو لای میرده بیباو هر دکانیان، نه ئهم ئافره تانه حه لالی نه و بیباو هر اننه، نه ئه و بیباو هر انه ش حه لالن بو ئهم ئافره ته ئیماندارانه، ئه و ماره بیهی میرده کافره کانیان خرد جیان کردووه بؤیان بکیپنه و، ئیتر هیج ره خنیه کتان لم سر نیبه نه و ئافره تانه ماره بکه ن کاتیک ماره بیان بدمنی، ئافره تی کافر مه هیلنه و بو لای خوتان واته: ماره بیان مه که ن ئیوش ئه ئیمانداران ئه گمر مه سرو فیکتان کردووه له ئافره تی کافراندا داوای بکنه و، ئه وانیش ئه گمر مه سرو فیان کردووه له ئافره تی ئیمانداردا با داوای بکنه و، ئا ئوه حوم و فه رمانی خواه که خوی فه رمان پهوا بی ده کات کاتیک له نیوان تاندا خوی گهوره هه میشه زانا و دانایه].

[خاتو عائیشه ﷺ دفه رمویت: "کاتیک ئافره ته با او هر دکان کوچیان کرد بو خزمه تی پیغامبری خودا ﷺ (تاقیکردن و هه لیسنه نگاندن و پهیمانی لیومرگرن) به پیی ئهم ئایه ته پیروزه: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِي إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتِ يُبَارِعْنَكَ عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَ بِإِلَهٍ شَيْءًا وَلَا يَنْرِقُ فَلَا يَرْزِقُنَّ وَلَا يَقْتُلُنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِنَّ بِمُهَمَّةٍ بَيْفَرِينَهُ، بَيْنَ أَدِيرِهِنَّ وَأَنْجِلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ فَيَأْتُهُنَّ وَأَسْتَغْفِرُ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴾ (۱۲) (المتحنة)، واته: [نهی پیغامبر ﷺ کاتیک ئافره تانی ئیماندار هاتن بو لات و پهیمانیان پیدایت که: هیج جو ره هاو هلیک بو خوا بر پیار نه دهن، دزی نه که ن، زینا نه که ن، روله کانی خویان نه کوژن، هیج جو ره بو ختانیک نه که ن له نیوان دهست و پیغامبراندا (واته: دووره په ریزین له هه مو جو ره خیانه تیک) و فه رمان به ردارتین له هه مو جا که بی کدا و یاخینه بن لیت، جا ئوه تو پهیمانیان له گه ل ببه سته و له خوا داوای لیخوشبوونیان بو بکه، چونکه به راستی خوا لیخوشبوو میهربانه] هه ر کامیکیان دانی به ئه و مه رجه دیاریکراوانه ئایه ته که دا نا (له نه و ئافره تانه ئوه له با او هر دارانه) پیغامبری خوداش ﷺ پیی دفه رموو: ((بھیعه تم پیبده)) به قسه کردن به یعه تی لیومر ده گرن وه لاهی هه رگیز (دهستی پیغامبری خودا) به ردهستی هیج ئافره تیک نه که و تو وه له کاتی به یعه ت و در گرتندا به یعه ت و در گرتنی له ئافره تان ته نهها به قسه بوبه [۵۶].

[دیسان خاتوو عائیشە دەفهەرمویت: (...کاتىك خوداى گەورە ئەو فەرمانەي دابەزاند لە قورئاندا كەمارەيى ئەو ئافرەتانە بىگىرنەوە بۇ ھاوسمەركانىيان كە كۆچىان كە كۆچىان بۇن ھېشتا ھاوسمەركانىيان موشريك و بىباوھىن، وەحوكىمېشى كەرسىدە بۇ موسولىمان بۇون ھەۋە كە نابىت ئافرەتى موشريك بخوازن ئەوانىش كە بۇ موسولىمانەكان نارده خوارەوە كە نابىت ئافرەتى موشريك بخوازن ئەوانىش كە ھاوسمەرى موشريك و بىباوھىان ھەيە دەست بەرداريان بن و عومەرى كورى خەطاب ئەو رۆزە دوو ئافرەتى تەلەقىدا و دەست بەرداريان بۇو يەكىان ناوى (قورىيەى كچى ئەبو ئومەيمى كورى موغەيرە مەخزومى بۇو) دواي ئەو موعاوبەي كورى ئەبو سوفيان مارەيىكىدە كە ھەردووکييان موشريك بۇون ئەو كاتە، دووهەمييان (ئۇم كەلىۋىمى كچى جەندولى خوزاعى بۇو دايىكى عوبەيدولاي كورى عومەر دواي ئەو ئەبو جەھەمى كورى حوذەيفە كورى غەنمى خوزاعى كە خزمى خۆيى بۇو موشريك بۇو وەك خۆيى مارەيىكەدەوە]. كاتىك بىباوھەكان پازىنەبۇون كە دان بەئەو مارەيەدا بىتىن و بىدەن بەموسولىمانەكان لەجىياتى ھاوسمەركانىيان خواي گەورە ئەم ئايەتهى نارده خوارەوە *وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكَفَارِ فَعَاقِبُتُمْ فَتَأْتُوا أَلْدِينَ* دەھبەت آزوجەم مېشل مَا آنفقو أَنْفَقُوا اللَّهُ أَلَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (١١) (المتحنە)

واته: [خو نهگهر يهكىك يان هندىك لە ھاوسمەرانتان گەرانەوە بۇ ناو كافران، لەئەمەودۇوا جەنگ لەنىوان ئىيە و كافراندا بەرپابۇو، وە سەركەوتن بەسەرىاندا، ئىيە لە دەستكەوتى ئەو جەنگە زەھرى ئەو ئىماندارانە بېزمىرن كە خىزانەكانيان رۇشتۇون، لەخودا بىرسن كەئىيە ھەميشە بىرۋادارن پى] (العقب) ئەو مارھىيە كە موسولمانىكەن دەيدەن بەبىباورەكان لەبرى ھاوسمەرەكانيان كە موسولمانبۇون و كۆچيانكىردووه و ناگەرىتىندرىنەو بۇيان، ئەو موسولمانىش كە ھاوسمەرەكەي پاشگەزبۇوه و چووتە ناو كافرەكان بىباورەكان مارھىيەكەيان بۇ نەدەگەرەننەوە لەبەر ئەوە فەرمان كراوه لە دەستكەوتى ئافرەتى بىباورەكان كە كۆچيانكىردووه پېيدىرىتەوە، نەزانراوه وباس نەكراوه كەھىج ئافرمىتىكى كۆچكەر و موسولمان لەدواى باورەھىنانى ياشگەز بۇو بىتەوە...].^(٥٣٧)

^{٥٢٧}) أخرجه: البخاري (٢٧٣٣)، وابن هشام (السرة) (٢٨١/٣)، وعبدالرازق (التفسير) (٣٢٠٥)، والطبرى (التفسير)

(ET/TA)

نامە گۆرىنهوه

بارودو خەكە بەشىوھىيەكى رېزھىي ئاسايىبىووهە لە نىوان موسولمانەكان و قورەيش نامە گۆرىنهوه و پۇستەو گەياندىنى نامە لە نىوانىياندا دەستىپىكىد ئەبو Րافىع دەفەرمۇيت: ((من لە قورەيشەوە نامەيەكىم ھىنا بۇ خزمەت پىغەمبەری خودا كاتىك چاوم بە پىغەمبەری خودا كەوت ئىسلام چووه دلەمەوه. و تەم ئەم پىغەمبەری خودا، وەلاھى من ھەرگىز ناكەرىمەوه بۇ ناو قورەيشىيەكان. پىغەمبەری خودا فەرمۇوى: ((إِنِّي لَا أَخِسْ بِالْعَهْدِ وَلَا أَخِسْ بِالْبُرْدُ (ای: الرسل)، وَلَكِنْ ارْجِعْ إِلَيْهِمْ، فَإِنْ كَانَ فِي قَلْبِكَ الَّذِي فِي قَلْبِكَ الآنَ فَارْجِعْ)). واتە: ((من پەيمان و بەلىن بەسۈك و بىبايەخ سەير ناكەم و نىرداویش گلنادەمەوه، بەلام ئىستا بگەرىۋە بۇ لایان ئەمەي ئىستا لە دلتادىيە ئەگەر ھەر لە دلتادا مايەوه ئەمەكتا و مەرەوه بۇ لامان)).

دەفەرمۇيت: دواي ئەمەد گەرامەوه ناو قورەيش پاشان دووبارە گەرامەوه بەرە و لاي پىغەمبەری خودا و موسولمان بۇوم^(۵۲۸). پىغەمبەر خودا نامەيەكى نارد بۇ سوھەيلى كورى عەمر تىدا داوايلىكىردىبوو كە ئاوى زەمزەمى بۇ بنىرتىت بەديارى، لە جابرەوه دەفەرمۇيت: ((...بەر لە فەتحى مەككە پىغەمبەری خودا نامەيەكى نارد بۇ سوھەيلى كورى عەمر لە مەدىنەوه: ((أَنْ أَهِدِ لَنَا مِنْ مَاءِ زَمْزَةِ وَلَا يَتَرَكَ)) قآل: فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ زَادَتِينَ)) تىايىدا فەرمۇو بۇوي: [ئاوى زەمزەممان بەديارى بۇ بنىرتە و پېشتگۈنى نەخەيت] دەفەرمۇيت: ئەويش دوو كوندەي بۇ نارد^(۵۲۹).

لەگىرانەوەيەكى تردا لە ئەبو حوسەيەفەوه دەفەرمۇيت: ((پىغەمبەری خودا نامە نۇوسى بۇ سوھەيلى كورى عەمر: [ئەگەر ئەم نامەيەى منت پىگەيىشت شەو بۇ مەھىلە رۇز بېيتەوه، وە ئەگەر رۇز بۇو با ئىتوارە دانەيەت ھەتا دوو كوندە ئاوى زەمزەمم بۇ دەنلىرىت])، دەفەرمۇيت: ھاوسەرەكەي كەئافەتتىكى خوزاعى بۇو يارمەتىدا و ئىنجا ھەلپان دەھىنەجا بەھاوا كارى كەنیزەكە كانىيان دەيانكىرده كوندەكانەوه ئەمەبۇو

(۵۲۸) أخرجه: احمد (۲۳۸۵۷) وقال محققه: حدیث صحيح، وابوداود (۲۷۵۸)، والحاکم (۵۹۸/۳)، والبیهقی (۱۴۰/۹)، والطبرانی (الکبیر) (۹۶۳) وقال محققه: استاده صحيح، والننسائی (الکبیر) (۸۶۷۶)، وابن حبان (۴۸۷۷) وقال محققه: استاده صحيح، وصححه الشیخ الالبانی في (الصحيحۃ) (۷۰۲)، و (صحیح ابی داود) (۲۳۶۹).

(۵۲۹) أخرجه: والبیهقی (الکبیر) (۲۰۲/۵)، وقال السخاوي (المقادص الحسنة) (۳۶۰): حدیث حسن بشواهدە، وقال الشیخ الالبانی (الصحيحۃ) (۵۷۲/۲): استاده جيد، وصححه الشیخ المقلب ايضاً (الصحيح المنسد) (۱۲۳۵).

ئیوارە دانەھات تا پریانکردن و لەدوو قوماشى ئەستوريان پیچان و پریانکردن لەئاوى زەمزەم و هەر بەئەوشەوه بەشتىرىك ناردىيان (بۇ خزمەتى پیغەمبەر ﷺ).^(٥٣٠) لە گىپانەۋەھىكى تردا ھاتووھ لەدایكى مەعبەدەدە دەفەرمۇيت: [(ئۆزەھىر) بەلاي دەوارەكەمدا تىپەرى كەكۆيەيل سوھەيل بۇ دوو كوندە ئاوى پېبۇو، لېمپرسى: ئەوه چىيە؟ فەرمۇوى: پیغەمبەر نامەن نووسىيۇوھ بۇ سەردارەكەم سوھەيل كە ئاوى زەمزەمى بۇ بنىرېت بۇيە بەپەلە دەرۈم ھەتاڭو كوندەكان ئاوهەكەى تىدا بەمېنیت و وشکنەكەن].^(٥٣١) لە دواي رېتكەمەتنىنامە حودھىبىيەوە موسولىمانەكان و موشىكەكان لەيەكتەر دەنیابۇون و كەوتەنە ئاسايىشەوه و سەردانى يەكتريان دەكىرد. ئەسمائى كچى ئەبوبەكر ﷺ دەفەرمۇيت: [دایكىم (كە ئاوى قوتەيلە كچى عەبدۇ عوزا بۇو) بەسەردانى ھاتە لام لەمەككەوە بۇ مەدینە كە ھىشتا موشىك و بېباوەر بۇو ئەوهش لەدواي دانووستانەكەى حودھىبىيە بۇو [لەئەنەۋە ماھىيەيدا كە پیغەمبەر ﷺ رېتكەمەتنى لەگەلدا كردىبۇون] دايكم لەگەل باوکىدا هەر دووکىان سەردانىان كردم منىش، پرسم بەپیغەمبەرى خودا ﷺ كرد كە میواندارى بىھەم ياخود نا. وتم: "ئەي پیغەمبەرى خودا ﷺ دايكم بەسەرداھاتۆتە میواندارىم ئايا پەيوەندى خزمایەتى لەگەل بەجىبەتىم؟" پیغەمبەر ﷺ لەوەلامدا فەرمۇوى: ((باشتىرين پەيوەندى خزمایەتى بەجىبگەيەنە لەگەل دايكتدا)) خواي گەورەش لەئەو بارەيەوه ئەم ئايەتەن ناردە خوارەوه: ﴿لَا يَنْهَاكُرُّ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتَلُوْمُ فِي الدِّينِ وَلَا يُخْرُجُوْكُرُّ مَنْ دَيْرَكُمْ أَنْ تَبَرُّوْهُمْ وَتُقْسِطُوْا إِلَيْمُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ﴾ (المتحنە).^(٥٣٢) واتە: [دەلىاش بن كەخوا قەدەغەي ئەوهتان لىنىكەت چاڭ رەفتار و دادپەر وەرى بىھەن لەگەل ئەو كەسانەي جەنگىان دژ نەكەردوون و دژايەتى ئايىننیان نەكەردوون و لە شويىنەوارتان دەريان نەكەردوون، چونكە بەراستى خودا دادپەر وەرانى خۆشىدەۋىت].

بەئەو شىۋىھىيە ھاتىنە كۆتايى رېز بەندى رەوداۋەكانى ئەو غەزا پە خىرو بەرەكەتە بۇ موسولىمانان كە تىيىدا خوداى بالا دەست بەلەنى بەھاۋەللانى بەزداربۇوى

(٥٣٠) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (٩١٢٧)، والطبراني (الكبير) (١١٤٩١) وفي الاوسط (١٤٩ مجمع)، والفاكهى (اخبار مكة) (٣٣/٢)، وانظر (الاصابة) (١٠٧٨) وهو مرسل.

(٥٣١) أخرجه: الفاكهى (اخبار مكة) (٣٥/٢)، وانظر (الاصابة) (٣٠/١).

(٥٣٢) أخرجه: البخاري (٣١٨٣)، ومسلم (٥٩٧٩)، وابي داود (١٦٦٨)، وأحمد (٣٤٧ / ٦)، والطبراني (٦١/٢٥).

ئه و غهزایه دا به ره زامه‌ندی خوبی و فتح و سه رکه و تنیکی زور نزیک و غنه‌نیمه و دهستکه و تنیکی نیچگار زور و هستایشکردنیان له سه رهه ئه و بیرو بیروا چه سپاوه‌ی که له ناو دلیاندا ره گید اکوتاوه هر روهک خوای گهوره ده فرمونیت: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا يَأْتِيُوكُمْ مَعَتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثْبَمَ فَتَحًا فِرِيبًا وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (الفتح) ۱۸. واته: [سویند به خوا به راستی خوا پازی بیو له ئه و باوه‌ردارانه کاتیک په یمانیان له گه‌لدا به استیت له ژیر دره خته‌که‌دا خوا خویشی ناگادار بیو به ئه‌وه‌دی له دله کانیاندا هه‌یه (لهمیاز پاکی و دلسوزی) هه‌ر بؤیه ئارامی و هیمنی و ئاسوده‌یی دابه‌زانده سه‌ریان و پاداشتی به مژده‌ی سه رکه و تنیکی نزیک‌دانه‌وه. هر روهها به لئینی چه‌ندین دهستکه و تی زوری پیدان که له ئایینددا دهستیاندکه‌ویت و وریده‌گرن، خوا هه‌میشه وبه ره‌وام بالاده‌سته به سه رهه خوانساندا و دانایه و ده زانیت ج کاتیک ئیمانداران سه ره‌هخات؟ وه پیغه‌مبهری خواش ﴿لَه لَا يَهُنَّ حُوَادُه مَرْدَهِيَّهِ دَهْكِيرَتَهُوهُهِ كَهْبَرَهُوهُهِ فَهَرْمَوَوِيَّهِتَهُوهُهِ﴾ واته: (هه‌رگیز ناچنه ناو ئاگره‌وه و ئه و هه‌لويسته جو امیرانه‌یان که لبره‌دا نواندیان هاوتای به زداریکردنیانه له غهزای به در له رووی پاداشت‌وهه:

له ئه و باره‌وه ئیبنو عومه رهه ده گیریت‌وه که پیغه‌مبهر ﴿دَهْكِيرَتَهُوهُهِ فَهَرْمَوَوِيَّهِتَهُوهُهِ﴾ ده فرمونیت: ((أَنْتُمْ خَيْرٌ أَهْلِ الْأَرْضِ))^(۵۳۳) واته: ((ئیوه باشترين خه لکی سه ره زه‌وین)). هر روهها جابریش لکه پیغه‌مبهر ﴿دَهْكِيرَتَهُوهُهِ فَهَرْمَوَوِيَّهِتَهُوهُهِ﴾ که فرمونیه‌تی: ((لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ الَّذِينَ بَأْتُمُوهُمْ تَحْتَهَا))^(۵۳۴) واته: ((بَهْوَيْسَتِي خودا هیچ که سیک له ئه وانه‌ی ئاماده‌ی به یعه‌تاه بیون له ژیر دره خته‌که‌دا هه‌رگیز ناچنه ناو ئاگره‌وه)). وه خاتوو حه‌فصه رهه ده گیریت‌وه که پیغه‌مبهر ﴿فَهَرْمَوَوِيَّهِتَهُوهُهِ﴾ که فرمونیه‌تی: ((لَنْ يَدْخُلُ النَّارَ رَجُلٌ شَهَدَ بَدْرًا وَالْحُدَيْنَيَّةَ))^(۵۳۵) واته: ((که سیک به زداری به در و حوده‌بیهی کردبیت هه‌رگیز ناچیت‌هه ناو ئاگری دو زه‌خه‌وه)).

(۵۳۳) أخرجه: البخاري (۴۱۵۶)، ومسلم (۱۸۰۶).

(۵۳۴) أخرجه: مسلم (۲۴۹۶)، وأبي داود (۳۶۵۳)، والترمذی (۳۸۰۹).

(۵۳۵) أخرجه: احمد (۳۹۶/۶)، والترمذی (۳۸۶۴)، وابن ماجة (۴۲۸۱)، وابن حبان (۴۸۰) وقال محققہ: استاده صحیح علی شرط مسلم، وكذلك صحیح استاده علی شرط مسلم کل من ابن کثیر (البداية) (۳۲۹/۳)، والحافظ (الفتح) (۳۰۵/۷).

سۆودەکانی رېكىھ وتىنامەي حودىبىيە

بە دەلنيايەوە رېكىھ وتىنامەي حودىبىيە دەرئەنجامى بەرچاوو گرنگو گەورەي
ھەبۇو بۇ موسولمانەكان سەرەتا لەئەو بارەۋەيەوە بە لىدوانى ھەندىك لە ھاودلان
دەستپېيدەگەين.

ئەبوبەكرى صىديق ﷺ لەئەوبارەيەوە دەفەرمۇيت: ((ھىچ فەتح و سەركەوتنىك
نەبۇوە لە ئىسلامدا گەورەتىبوو بىت لەئەو فەتح و سەركەوتنىك كە بەھۇي حودىبىيەوە
بە دەستەتەت بەلام لەئەو رۇزگارەدا خەلگى كورت بىيانە دەيانپۇانىيە ئەوهى كە
لە ئىوان محمد ﷺ و پەروەردگارىدا ھەبۇو، بەندەكانى خوا پەلەدەكەن لەكارەكانياندا
و خوداي گەورە كارەكان لە شويىنى خۆيدا دەكتات و وەكى بەندەكانى پەلەپەل ناكات
ھەتاڭو كارەكان بەئەنجامدەگەيمەنېت بەئەو شىۋەيە كە خۆي دەيەويت...)).^(۵۳۶)

ئىبىنۇ مەسعودىش ﷺ دەفەرمۇيت: ((ئىوھ رۈزگارىدىنى مەككە بە فەتح و
سەركەوتىن دادەنلىن بەلام ئىمە سەركەوتىن و فەتح تەنها بە حودىبىيە دادەنلىن
و ھەر ئەوهىش بە فەتح ھەزماز دەكەين)).^(۵۳۷) ھەر لەئەوبارەشەوە ئىبىنۇ شىباپى
زوھرى ﷺ دەفەرمۇيت: ((...ھىچ سەركەوتنىك نەبۇو لە ئىسلامەتىدا لەپېش
حودىبىيەدا لەئەو فەتح و سەركەوتىن گەورەتىر بۇوبىت كە بەھۇي حودىبىيەوە
ھاتەدى، خەلگى ھەموو رېكىھوتىنەوە دەست بەردارى جەنگ وھەرابۇون و
خەلگى بە دەلنيايەوە دەگەيشتن بە يەك و ترسىانلەيەكتىر نەبۇو، ھەموو لە ئاسايسىدا
دەزىيان و بە جۇرىيەك ھەتا ئەو رېكىھوتىنە لە گفتۇرگۇ و قىسىملىكىن لە گەل يەكتىدا
ناكۆكى و كىبەر كىتى لە ناودا نەھېشتن، (دەفەرمۇيت): ((بە جۇرىيەك بوار بۇ بانگەوازى
ئىسلامەتى رەخسا كە قىسە بۇ ھەركەسىك دەكرا لەئەو بارەوە بە ئەندازەيەكى كەم
عەقل و ئىزىرى بخستايەتە كار ئەوكەسە موسولمان دەبۇو تا وايلەتەن لە ماوهى ئەو
دووسالەدا ژمارەي موسولمانان بە قەد ژمارەي پېشۈوپان زىاديىكەد بەلكۇ زىاتىش
بۇوهە چەند قات، ئىبن هىشام ﷺ: بۇ پېش راستىرىنەوە فەرمایشەتكەمى زوھەيرى
دەفەرمۇيت: ”پېغەمبەرى خودا ﷺ كە تەشريفى دەرچوو بۇ حودىبىيە لە سەر قىسەي

(۵۳۶) أخرجه: الواقدي (المغازي) (٦٠٩/٢)، وانظر (كنز العمال) (٣٠١٢٢).

(۵۳۷) أخرجه: ابن كثير (فصل في سيرة الرسول) ص (٧٥).

عەبدوللائی کوری جابر ۋە ژمارەيان (ھەزارو چوار سەد) كەس بۇو، لەپاش نەوه بەدوو سال كە دەرچۈون بۇ فەتحى مەككە ژمارەيان گەيشتە (دەھەزار) كەس“^(۵۳۸).

رېكىكەوتىنامەي حودىبىيە بارىكى جىڭىرى بۇ موسولمانەكان دەستەبەركەد و بەجوانلىرىن و چاكتىرىن شىوه ئەوانى ناساند لەبەرچاوى خەلکىدا و پلەوبايەى خۆيانى بۇ گىرانەوه لە ھاوكتىشە سىاسىيەكاندا و نېبوارى سەربازىشدا ھىزۇ توانىيان چەندىجارە بۇوهوه؟ لەبەرامبەريشدا فورھىشىيەكان ئەو مەقام وشۇينە ئايىننە پېرۋەزى ھەيان بۇو لەناو دلى خىلە عەرەبەكان لەدەستىياندا و موسولمانەكان بۇونە جىڭىرى گۈنجاو بۇ ئەو شۇينە و شايىتە ئەو پلەو پايىيە بۇون، ھەر لەدواى ئەو سولجە ئاگرى ئازاوهى دوور و وەكان كۆزايىھە كەيارمەتى و ھاوكارى ماددى و مەعنەويى و سەربازيان لە فورھىشەوه پېددەگەيشت وەلەدواتى رېكەوتىنەكە فورھىش دەستىيەلەگرت لە سىاسەتى جەنگ و كوشтар و خۆى يەكلاڭىردهوه بەلای بازىرگانى و كۆكىرنەوهى مالۇسامان لەلایەكى ترەوه پەيرەوكىرنى ئەم سىاسەتە نۇتىيە مەيدانى چۈلكرد بۇ موسولمانەكان كەيەك لايەنە خۆيان يەكلايى بکەنەوه بۇ چالاکى بانگەوازىردن بۇ ئىسلامەتى لەھەممو لايەكەوه بەتايبەتى ناوجەي يەمەن و ناوجەكانى ترى چواردەورى مەككە ھەروەھا بەستنى ھاپەيمانىيەتى خوزاعە لەگەن موسولمانەكان و خۆخستنە پاڭ ھىزى موسولمانەكان گۈزىتكى كوشنە بۇو لە ھاپەيمانىيەتى فورھىش بەتايبەتى ئەحابىشەكان كەپىكەتەي سەرەكىيان لە خوزاعە بۇو، ئەوهەش وايىرد فورھىش چوار دەوري بەتەنرەت بە موسولمانە تازەكان لەھەممو لايەكەوه بەمەش دىاريىردىنە چارەنۇوسى فورھىش بەيەكجارى كەوتە دەستى ئەو موسولمانانە كەھەركاتىك بىيانەويت بەئەو پەرى ھىزۇ تواناوه گۈزىتكى جەرگىرۇ كوشنە دەگەيەننە فورھىش و لەپىشەوه دەرى دىنن، لەلایەكى ترەوه موسولمانەكان بەگشتلايەكدا بىلەوبونەوه وتوانىيان كونتپۇلى گشت ناوجە جىاوازەكان بکەن لەگەن شakanدن و چۆك پېددادانى ھىزۇ توانىاي ھەندىك لە خىلە عەرەبىيە دەوار نشىنەكان كەدۇوژمنى سەرسەختى موسولمانەكانيان دەكىرد، ھەروەھا توانرا شىستى گەورە بەھىزى كۆكراوهى جولەكان لە دوورگەي عەرەبى و لەخەبىر و ناوجەكانى دەرورىبەرى بگەيەنن و گۈزى جەرگىر بگەيەننە ئەو عەرەبە خىلەكىانە كە ھاپەيمانى رۆمە بىزەنتىيەكان بۇون.

هر له دوای ئهو ناشته‌وابیه قورهیش دانینا بەتوانای موسولمانه‌کان و دهله‌تى ئیسلامیدا و موسولمانه‌کان بەئهو دیبیلۆماماسیه‌تەی کە هەیانبۇو چەندىن دۆستايەتى و ھاوپەيمانىيەتى بۇ دەستەبەركىدبوون، ئهو دانووستانه ئەوهى بۇ قورهیش دەستەبەركىد کە تىگەيشتنىكى راستودروستى ھەبىت له حەقىقەتى ئیسلام كەله‌ئه و دەپېش لەئەنجامى ناكۇكى و كىنېرىكى لەگەل موسولمانه‌کان ئهو دەرفەتمەيان بۇ نەرەخسا بۇو، ئهو تىگەيشتنەش ئیسلامەتى و دك خۆى بخاتە بەرچاۋىيان دوور لە ھەممو چەواشەكارى و درۇ و دەلەسەيەك، ئهو ھەلسوكەوتە ناوازى ھەممۇسولمانه‌کان كەردىان له حودەبىبىيەدا و ئازادىرىدىنى دىلى موشرىكەكان بەبىبەرامبەر بەر ئەنجامى گەورەي لېكەوتەو کە توانىيان رېزو پايەى سەركەدە و ناودارەكانى و دك عوروە و حولەيس بۇ خۆيان دەستەبەربەكەن ئەمەش وايىرد كارىگەرى ھەبىت لەدرز و كەلەين خستنەناو سەربازەگەي موشرىكەكان تادواتر موسولمان بۇونى ھەندىك لەسەركەدەكانى ئهو سەربازگەيە لېكەوتەو نمونەي (خالىدى كورى وەلىد و عەمرى كورى عاص و هيترىش).

ھەروەها ئهو دانووستان و رېتكەوتتنامەيە ئەوهىشى بۇ موسولمانه‌کان دەستەبەركىد کە بتوانى كفتوكۇ لەگەل ولاٽانى چواردهوريان بکەن و بانگەوازيان بکەن بۇ ئیسلامەتى و ئهو دهله‌تانەي دەوروبەريش دانبىن بەئهو ئايىنە تازەيەدا و بەئهو دهله‌تە تازەيەك سەرييەلداوه و گەشەيىركدووه، دواتر له ھاوكىشەي سىاسيدا حىسابى تايىبەتى بۇ بکەن و شۇينىك كەشاينى خۆى بۇ دابىن بەن شايىستە موسولمانه‌کان بىت، لەگەل ھەممو ئەوانەشدا رېتكەوتتنامەي حودەبىبىيە دواتر دەستېيىك و رېگە خوشكەرى فەتح و رېزگارىرىنى شارى مەككەش بۇو.

غەزاي ذى قرد

ئەم غەزايى له دوای رېتكەوتتنامەي حودەبىبىيە و بەرلە روودانى غەزاي خەبىر رپويداوه وە بەپىي راستىرىن بۇچۇونى زانايانى سىرە و مىزۇوى ئیسلامى^(۵۳۹). ھۆكاري روودانى ئەم غەزايىش ئەوهىبوو کە تاقمىك لە ھۆزى غەطfan و فوزارە ھەلەيان كوتايىه سەر مەروملاڭەكانى شارى مەدينە و مىگەلېك وشتىرى ئاوس و شىردىر كە هي پىغەمبەرى خواه بۇون دايانە پېش خۆيان و بەتالان بىرىدian كەلە

(۵۳۹) أنظر: (فتح الباري) (۵۸۵/۵)، (زاد المعاد) (۲۷۹/۳)، و(الدلائل) للبيهقي (۲۷۹/۲).

ناوچه‌ی غابه بwoo، شوانه‌که‌شیان کوشت و ژنه‌که‌شیان به‌دل گرت و له‌که‌ل مالاته‌که برديان، سه‌له‌مه‌ی کوری عه‌مری کوری نه‌کوهع پیغمه‌بری خواه له‌که‌ل پینج سمد کمس له کردن‌هه و خوشی شوینیانکه‌وت، پیغمه‌بری خواه له‌که‌ل پینج سمد کمس له هاوه‌لانی که‌وتنه دوايان و شوین پیغمه‌بری خواه له‌که‌ل تیدابوو که به (عضباء) که له‌ناوياندا و شتره تایبه‌تکه‌ی پیغمه‌بری خواه له‌که‌ل تیدابوو که به (عضباء) ناسرابوو.

له‌ئه‌وباره‌یه‌وه عيمرانی کوری حوصله‌ين دفه‌رمويت: (هوزى (ثه‌قيف) که له طائف نيشته جي‌بون هاوپه‌يماني خيلی عوقه‌يل بون، دوو کمس له هاوه‌لانی پیغمه‌بریان به‌دل گرتبوو، هاوه‌لانی پیغمه‌بری خواه له‌توله‌ی ئه‌وه‌دا که‌ستكیان له‌خیلی عوقه‌يل به وشتره‌که‌یه‌وه دهستگيرکرد به‌ناوى (عضباء) [که پیشره‌وي ئه و وشترانه‌ي دهکرد که بۇ كاتى حەج دياريدەكran وەك هەدیه]، پیغمه‌بری خواه لاي ئه دهست به‌سەره له‌كاتى به‌ندکردن‌که‌ی دا وتى: موحەمەد ؟؟ پیغمه‌بری خواش لېينزىك بون و فەرمۇسى: ((چىت دەۋىت؟)) وتى: له‌بەرچى منتان گرتتووه؟ ئه‌وه منىش لېگەرین ئه‌ى له‌بەرچى ئه و وشتره‌ي پیشره‌وي وشتره‌كانى هەدیه‌ي حەجتان دهستگيرکردووه (واته: تاوانىكى گەورە بون ئه‌وسا؟ عيمران دفه‌رمويت: ئه و وشتره پیشره‌وي وشتره‌كانى ديارى كراوھىن حەجي دهکرد له‌سەردهمى نەقامىدا، هەر وشترىكى له‌ئه و جۆرەش له‌ئه و سەردهمەدا رېگرى لىنه‌دهكرا له‌ھەر حەۋۆز و ئەستىلىك ئاوى بخواردايەتەوه له هەر پاوان و له‌مەركا يەكىش بلەمەرایه^(٤٠)، پیغمه‌بری خواه فەرمۇسى: ((أختۇڭ بىچىرىة حۇلقاڭ ئىقىف)) واته: ((تۇ له‌بەر هاوپه‌يمانه ئەقەفيه‌كانت دهست به‌سەر كراویت) ئىنجا تەشريفى رویشت له‌لاي ويانگى كردهوه (واته: پياوه‌كە ئىنجا وتى: ئه‌ى محمد ئه‌ى محمد، پیغمه‌بری خواش كەسايەتىيەكى نەرمونيان و بەبەزه‌بىي هەبوبو، لايكىردهوه بەلايدا و فەرمۇسى: ((ئىنجا چىت دەۋىت؟)) وتى من موسولمانم. پیغمه‌بری خواه پیغمه‌رمۇو: ((لۇ قۇلتىها وائىت ئىلك امەرك أفلخت كۈن الفالاح)). واته: ((ئەگەر پېش له دەستبەسەرييەكمت ئەمەت بگوتايە كارى خۇت دەكەوتەوه دەستو سەرفرازى تەواوت بۇ خۇت بەدەستدەھىندا) (واته: ئازاد بونت ئىسلامت دەبردهوه)

پاشان تهشیریفی رُویشت لهلای، ئەوه بwoo دیسان بانگیکردوه و وتى: ئەی محمد ئەی محمد، پیغەمبەرى خوا هاتەوه لای و فەرمۇوی: ((چىرت دەۋىت؟)) وتى: من برسىمە پىخۇرم بىدەنى بىخۇم، زۆرم تىنۇھ ئاوم بىدەنى، فەرمۇوی: ((ئەوه پىداویستى رۇزانەته ئامادەيە)، دواتر ئالۇڭۇرپان پېكرا بەدوو كەسە موسولمانەكە [كە ھۆزى ثەقىف بە دىل گىرتۇونى] پیغەمبەرى خوا (أعضاء) لای خۆى گىلدايەوه بۇ گەشت و سەھەرى خۆى)^(٤١). ئەوه بwoo (أعضاء) لەگەل مىگەلە و شىترەكەى تر نىردرابۇ لەوەرگاکە هيى پیغەمبەرى خوا بwoo تا لەلەوەرگاكانى مەدىنە بلەورىن، پاشان موشىكەكان دايىان بەسەر مىگەل و مالاتى شارى مەدىنەدا بەتالان بردىيان (أعضاء) يش لەناو ئەم مالاتانەدا بwoo.

سنهلمهی کوری عهمری کوری ئەکوود لەئەوبارهود دەفھرمۇت: (لە حودھىبىيە كەراینەوە پاشان گەيشتىنەوە شارى مەدینە ئەمە بىو پېغەمبەرى خوا مىنگەلىك وشتى خۆى لەگەل خزمەتكارىكى خۆى ناردە دەرهەوە كەناوى (رمباخ) بىو بۇ لهەمەرگا، منىش لەگەل دابۇوم، رۇيىتىم ئەسپى طەلەمەي كورى عوبەيدولام پېبۈو ئاوم داو پاشان مىنگەلەكەمان نارد بەوشترەكە پېغەمبەرى خواشەوە بۇ لهەمەرگا^[٥٤٣] (كاتىك رۇيىتىن بانگى يەكەمى بەيانى نەدابۇو) رانە و وشتەكەى پېغەمبەرى خوا لەناوچەى ذى قرد دەلهەمەن (كە كىويتىكى رەشبوو لهەدورى خزمەتكارىكى عەبدىرەحمانى كورى عەوفم پېگەيىشت) [پېممۇت: بېقەزابىت ئەمە جى بۇوە؟] وتى مىنگەلە وشتەكەى پېغەمبەرى خوا بەتالانبراوه. وتم: كى بەتالانى بىردوونى؟ وتى: تاقمىك لەھۆزى غەطfan و فوزارە^[٥٤٤] سەلەمەي پالەوانى ئەم داستانە دەفھرمۇت: كاتىك رۇزمان كرددەوە دەبىنىن عەبدىرەحمانى كورى عەيىنە كورى حوصىنى فوزاري، داۋىيەتى بەسەر مالاتى پېغەمبەرى خوادا^[٥٤٥] (كە ژمارەيان

(٥٤١) أخرجه: احمد (١٦٥١٣) وقال محققه استناده صحيح على شرطهما، والحميدي (٨٢٩)، ومسلم (١٨٠٧)، وابن ابي شيبة (المصنف) (٣٨١٥٧)، والنمساڻ (١٩٧)، وابن داود (٢٧٥٢) (٣٢٩٢)، والتمني (١٦١٥).

^{٥٤٢} أخرجه: احمد (١٦٤٥٩) وقال محققه استناده صحيح على شرطهما، ومسلم (١٨٠٧)، وابي داود (٢٧٥٢) وانظر: صحيح ابى داود (٢٣٩١).

^{٥٤٣}) اخرجه: البخاري (١٩٤)، ومسلم (٦٠٨).

بىست و شترى مىيىنه بۇو) ھەممۇويانى داوهتە پېشخۇرى و شوانەكەشى كوشتووه (كە: ذەپى كورى ئەبو ذەپى غفارى بۇو) [ئەوه بۇو بەپەلە و ھەلەداوان خۆيى و ئەوانى لەگەلى دابۇون لە ئەسپىسوارەكان بە راودوننان مىڭەلەكەيان لەشار دوورخىستبۇوهە.

لەئەو بارەيەوە ئىبىنۇ ھىشام ع دەفەرمۇيت: ئەو مالاتە پياوىتكى ھۆزى غفار شوانى دەكىد لەگەل ھاوسەرەكەي، پياوەكەيان كوشت (كە ذەپى كورى ئەبو ذەپ بۇو) ژنەكەشيان بىردى لەگەل مىڭەلەكە (كە ناوى لەيلا بۇو)^(٥٤٤). سەلمە ع دەفەرمۇيت: وتم رەباح وەردە سوارى ئەم ئەسپەببە و بىگەيەنەوە دەستى طەلحەي كورى عوبەيدوللا ع، وە بە پېغەمبەرى خوا ع راپگەيەنە كە موشريكە كان داۋيانە بەسەر مەرۇو مالاتەكەيدا. [پاشان خۆشم (بەشۈئىندا رۇيىشتەم)] [بۇ سەر تەپۇلگەيەك سەركەوتىم] [ھەتا گەيشتەم قەد پالى غابەئەوە] لە ناوجەي (ثنىيە الوداع)، سەيرم كىردىن ئەوان مىڭەلەكەيان راوناوه و بە شېرزاھى داۋيانەتە پېشخۇيان تابۇي دەرچىن، منىش سەر كەوتىم سەر كىيى (سەلۇع) و [٥٤٥] رۇومكىرە شارى مەدىنە و سىن جار بەدەنگى بەرز ھاوارمكىد: (ياصباجاھ، ياصباجاھ، ياصباجاھ) (ئەمە بانگ كەردىنىك بۇو بۇ ھەر رۇوداۋىك پېش بەباتايە لەئەو سەردىمەدا) (بەجۇریك ھەمۇو دانىشتوانى مەدىنە گۆييان لېبۇو ئەمەبۇو رۇوەھە لای من هاتن منىش بەگورجى شويىيان كەوتىم) (چونكە من پېشتر دەرچوو بۇوم بۇ راوهشكار بە شەمشىر و تىرۇكەوانەوە خۆم پېچەكىرىدىبۇو) (دەنگى ھاوار و بانگەوازەكەم گەيشتىبۇوه خزمەت پېغەمبەرى خوا ع خەلگى مەدىنەش ھاوار و بانگى دەرچوونيان لېداپۇو فەرمۇويان: قەوماوه، قەوماوه، سەرنىجام ھەشت سوارچاڭ لەدەورى پېغەمبەرى خوا ع كۆبۈونەوە كە ئەمانە بۇو: مىقدادى كورى ئەسۇدە كىندى، عوبادە كورى بەشيرى ئەنصارى، ئۆسەيدى كورى ظۇھەير ئەنصارى، عوکاشە كورى مىحصەن ئەسەدە، موحەرەزى كورى نەضلە ئەسەدە (كە بە ئەخىرەم ناسراپۇو)، وە ئەبو قوتادە حارشى كورى روبەعى، ئەبو عەياش عوبەيدە كورى زەيد، كاتىك لە خزمەتىدا كۆبۈونەوە سەعدى كورى زەيدى ئەنصارى ع كرده ئەميريان و پېتىفەرمۇون: ((أُخْرُجْ فِي طَلَبٍ

(٥٤٤) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٣٥/٣)، و الطبرى (التاريخ) (٥٩٥/٢). و ورد ذلك في روایة مسلم (١٦٤٧) (و أثر امرأة من المسلمين).

(٥٤٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٧٦/٣)، والطبراني (الكبير) (٦٢٧٨).

الْقَوْمُ، حَتَّى أَلْحَقَ فِي النَّاسِ) واته: ((بَهْ كُورْجِي بِرْؤُن بِهْ شُوئِن ئَهْ وْ چَهْ تَهْ وْ رِيْگَرَانَهْ دَا هَمْ تَا لَهْ كَمْ لَخَهْ لَكَمْ كَهْ پِيْتَانَدَهْ كَهْ بِينَ)).

ئىپىنۇ ئىسحاق دەھەرمۇيت: لەئەولاشەوە سەلەمە بەگۈرجى كەوتبووه دوايان (كە زمارەيان چل كەس بۇون) وەك شىر ھەلمەتى دەبىرد ھەتا گەيشت پېيان ئىنجا كەوتە تىربارانكىردىيان... كاتىك بە ئەسپەكانىانەوە بۆي دەگەرانەوە بەپەلە رايىدەكىد پاشان بەرنگاريان دەبۇوه، ئەگەر دەرفەتىشى بۇ دەرەخسا تىريان تىبگىرت دەكەوتە تىرهاويشتىن^(٥٤٧)، سەلەمە خۆي لەئەوارەوە دەھەرمۇيت: [ئەوەبۇ لەپەر چاوم ونبۇون ھەتا گەيشتمەوە پېيان لەسەر ئاوىك لايادابۇو ئاويان دەخواردەوە و ھەلىاندەگۈزى، من تىر ھاۋىزىكى لىيھاتووبۇوم كەوتە تىربارانكىردىيان [وکوشتنى ئەسپەكانىان] لەئەوكاتەدا بە شىوازى ھۇنراوه دەممۇت:

أَنَا أَبْنَى الْأَكْوَاعَ وَأَيْمُونُ يَوْمُ الرُّضْعَ

واته: من كورى ئەكوهىم، ئەمەرۇ رۆزى لەناوجچوونى ناكەس بەچە و ناپياوانە، [ئەوە لەئەوكاتەدا بۇو كە درەخت و دەوهەن زۆر سەوز بۇوبۇون] لە ناوياندا خۆم گەياندە كەسىكىيان [لەسەر وشتەكەي بۇو تىرىكەم تىيگەت] ئەوەبۇو بەر قاچى كەوت و خزى سەرى تىرەكە لەشانى چەقى و پېمۇت: بىگە من نەوهى ئەكوهىم، ئەمەرۇ كە رۆزى رېسوابۇونى سوک و چروكانە، سويند بەخوا بەئەو جۆرە تىرم تىيگەتن و دەمپىيكان بە بەردهامى و بېچان، ھەر كاتىك ئەسپىسوارەكانىيان بۆم دەگەرانەوە من دەرۋىشتمە ژىر درەختىكەوە بۆي دادەنىشتم وتىرم تىيەگەتن و دەمەخستە خواردەوە، ھەتا گەيشتىنە ناو تەنگە بەرانى شاخەكەوە بەناو ھەلات و دۆلەكەدا رۆيىشتن، چوونە شوينىكى سەخت و تەنگەوە مەنيش سەركەوتە سەر بەرزايى شاخەكەوە بەردم بەسەرياندا گلۇرددەكىرده خواردەوە، بەئەو شىوهىيە كۆلمنەدا و بەردهوامبۇوم [ئەوە حالى من و ئەوانبۇو].

بەردهوامبۇوم لەشويىنكەوتىيان و لە دوايان نەبۇومەوە ھەتا ھەرجى خوا دروستى كەد بۇو لە وشتەكەن مالاتى پىغەمبەرى خوا لىمەسەندەنەوە و دەمەخستە دواي خۆمەوە و رىزگارمەكىد لەدەستىيان و جىمەھەتىشتن و دواي ئەوان دەكەوتەم و

تیرم تیدهگرتن ههتا زیاتر لهسی عهباي خهتخمت و رميان که هوته دهستم منيش ده مشاردنوه و کومهله بهردیکم که لکه دهکرد لهسهری و ههرئاوا فریم نهدداو [لهسهر پیگاکه دامدهنا] بؤ ئهوهی پیغمه مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ و هاوەلآنی بیناسنهوه (ههتا گرمما تینی سهند ئینجا بؤ عویهینه کورپی حوصهینی کورپی بهدری فوزاري هات بههاواريانهوه و بؤ ئهوهی پشتیوانیانبکات، ئهوانیش له قمدپالیکی تهندگه بهردابونون [دانیشتبوون بؤ ئهوهی نانی بهیانی بخون].

منيش سهركه وتم بؤ قمدپالی شاخهکه و [چومه سهه لوتكه شاخهکه دانیشتم] بهسهریاندا دهمروانی و ئهوان که وتبونه لای خوارهوه عویینه وتی: ئهوه کییه؟ من دهیبینم؟ و تیان ئهوه دووچاری نارهحه تیهکی سهختی کردووین [اوەلاھى] لهتاريکي بهرهبهيانهوه ههتا ئیستا به دوامانهوهی لهکولمان نابیتهوه و [تیرمان تیدهگرتت هرجی بهردستمان که وتبوو لیبیوھرگرتینهوهو لهدواي خۆی دایناوه بهجیبیهیشتوه، عویینه وتی: ئهگەر ئەو دللىيانهبووايیه لهئهوهی که پشتیوانی هەمیه و به دوايدا دین دهستی لییھلددگرتن، ئادهی با چوارکهستان بؤی ههستن و سهركهونه سهه شاخهکه بؤی، [سەلەمە دفھرمۇت]: کاتىك گویم له دەنگىيان بwoo [ئهوندە نزىك بووين دەمان توانى لهیەك تېبگەین] پیموتن: دەزانن کەمن کیم؟

وتیان نه خیر تو کیی؟ وتم: من سەلمەی کورپی عهمرى کورپی ئەکوهعم، سویند بهئهوهی رېزى له محمد صلی الله علیه و آله و سلّم گرتتووه بمهويت بهه رکەسیکتان بگەم رېزگاری نابیت له دهستم، وھیچ کەسیکیش لهئیوھ ناتوانیت دهستگەیەنیتە من و له بەینمبات، يەکیکیان وتی: من واگومان دەبەم راست دەکات [سەلەمە بەمە ترساندنى] ئهوانیش گەرانهوه بیئهوهی ھیچ بکەن منيش شوینى خۆم چۆلنەکرد و نەرپویشتم ههتا (ھەشت سوارچاک)م له سوار چاکە کانى پیغمه مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بىنى لهناو درەختە کانهوه دەھاتن، يەکەمین کەسیان ئەخرەمی ئەسەدى بwoo، (کە ناوی موھەرپىزە کورپی نەضلهیه) به دواي ئهودا [سوارچاکى پیغمه مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ئەبۇ قەتادەی کىندى لەلە] موشىکە كان کەئەميان بىنى پشتیانه لکرد و کەوتنه پاکردن، [منيش له شاخهکه هاتمە خوارهوه چاومکەوت به] ئەخرەم، پېمۇت: ئەخرەم [ائىمە کەمین ورياي خۆتىه]، دەورت نەگرن [لهسهر خۆبە] ههتا پیغمه مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ هاوەلآنی پیماندەگەن. فەرمۇووی: ئەی سەلەمە ئەگەر تو باوھەرت به خوا و روژى دواي و هەمیه دەزانى کە بهەشت و

دۆزدەخ راستەقىنەيە تۆ مەبە رېگر لەنیوان من و دەستخستنى شەھادەتدا.

سەلەمە دەفەرمۇيت: ئىنجا وازملىتىنا ئەوەببۇ بەرەنگارى عەبدولرەحمانى كورى عوينە بۇوه وە كەوتتە وەشاندى شىمىر لەيەكتىر ئەوە بۇو ئەخرەم ئەسپەكەى عەبدولرەحمانى سەر بېرى و ئەويش شەمشىرىتىكى وەشاندە ئەخرەم وە شەھيدى كەرىد، وە سوارى ئەسپەكەى بۇو، ئەبو قوتادەي سوار چاکى پىغەمبەری خوا گەيشتە سەرى و [كەوتتە شەمشىر وەشاندى لەيەكتىر عەبدولرەحمان ئەسپەكەى ئەبو قوتادەي پېڭاۋ كوشتى ئەبو قەتادەش توانى شەمشىرىتىكى پېدا بىكىشىت و بىكۈزۈت پاشان سوارى ئەسپەكەى بىت (كە ئەسپەكەى ئەخرەم بۇو پېشتر) ئەوانى تىريش بە هەلەداوان رايانكىرد [ئەبو قەتادە] عەباكەى سەرشانى داناو پېيداپۇشى (واتە: لاشەى عەبدولرەحمانى پېيداپۇشى)^(۵۴۷).

سەلەمە دەفەرمۇيت: سوئىند بەئەوهى رېزى لەپىغەمبەری خوا ناوه لەسەر پېيەكانى خۆم دەرۋىشتم و شوئىيانكەوتم لەكانتىكدا ھىچ كەمس لەھاوهلەنى پىغەمبەری خوا لە دواي خۆمەوه نەددى و تۆزو خۆلىشىان ديار نەببۇ، هەتا بەر لەخۆر ئاوابۇون شۇرۇپوونەوه بۇ ناو دۆلۈك كەنۋى تىدابۇو پېياندەوت (ذى قىد) زۇريان تىبۇ بۇ بۇ ئەوهى ئاوى لېبخۇنەوه، سەيرى منيان دەكىد كەشۈرنىان كەوتبۇوم منىش لاي سەرەوەم لېگرتىبۇون و رېنگەمنەدان يەك دلۇپ ئاۋ بخۇنەوه ئەوەببۇو ھەستان ئاوهكەيان بەجىيەيشت خۆيان دووجارى نارەحەتى كرد لەقەد پالىكى سەختو دژواردا لەئەۋىدا خۆر ئاوابۇو (منىش دوايان كەوتبۇوم گەيشتىم بە كەسىكىان تىرىكىم تىيگرت) و لە ناومەستى شانىم دا وەپىتىم وت: من نەوهى ئەكۈھەم، ئەمرۇ رۇزى رېسۋابۇونى سوك و ناكەس بەچانە و تى: دايىم رۇلە رۇم بۇبکات ئەمە ئەكۈھەمەكەى بەرەبەيانە؟ وتم: بەلنى ئەى دووزەمنى نەفسى خۆت ئەكۈھەمەكەى بەرەبەيانە؟ (ئەو پياوهش) (ئەو) كەسەببۇو كە لەسەرەتاي بەيانىدا تىرىكىم تىيگرتىبۇو پېكابۇوم ئىستا تىرىكى تىريش تىيگرت و پېكام دوو تىرى پېيوه بۇو لەئەۋىشدا دوو ئەسپەم پېيەجىيەيشتن لەسەر قەد پالەكە. [پىغەمبەری خوا] بە پېنچ سەد كەس لەمۇسۇلمانە كانەوه تەشريفى ھىنناو عەبدوللائى كورى ئوم مەكتومى بەسەر كارى مەدىنە دانا.

(۵۴۷) أخرجه ابن أبي شيبة (المصنف) (٥٢٣/١٤)، وأحمد (٥٢/٤)، وأبن حبان (٧١٧٣) وقال محققه: أسناد حسن.

پیغمه‌بری خواه کاتی تیپه‌ربوونی به ناوچه‌که‌دا خه‌لکه‌که‌ی بینی شله‌زابوون و دهیانقه‌رموو که: ئەبو قەتاده کوژراوه، پیغمه‌بری خواه فەرمۇوى: ((آئىس بائىي قاتادا، وَلَكِنْهُ قَتَيْلٌ أَيْ قَاتَادَةً، وَضَعَ عَنْهِ بُرْدَهُ، لِتَعْرِفُوا أَنَّهُ صَاحِبُهُ، خَلُوا عَنْهُ وَعَنْ سَلْبِهِ)) ثُمَّ قال: ((أَمْعَنُوا فِي أَثْرِ الْقَوْمِ)), فَأَمْعَنُوا وَاسْتَنْقَدُوا (بعض) اللَّقَاجِ) واته: ((ئەوه ئەبو قەتاده نییه، بەلكو کوژراوى دەستى ئەبو قەتاده‌یه بەعباکه‌ی خۆی دايپوشيوه بۋئەھى بزانىن که خۆی کوشتویەتى دەست لەکەلوبەلى سەربازىيەکەی نەدەن ولېيگەرتىن)). پاشان فەرمۇوى: ((بەردەوام بن بابرۇين بەشويىن پېياندا تادەگەينەوه پېيان)) ھاوه‌لان بەردەوام بۇون لەپویشتن ئەھەبۇو (ھەندىتىك) لەمآلاتەکانيان رېزگاركىد، لەدەستيان [۵۴۸].

سەلەمە دەفه‌رمويت: [ابه دوو ئەسپەکە ئى دەستم كەوتبوو پېش خۆمم دابوون و بەردو خزمەتى پیغمه‌برى خواه دەھاتم ماميشم عامر پېشم كەوتبوو [دواى ئەھەي کە شەو تارىك بۇو] دوو قاپى پېبۇو يەكىكىيان تۈزى شىرى تىدابوو ئەھەي تريشيان ئاوى تىدابوو ھەندىتىك لېخواردهوه ئەھەشى مايەوه دەستتۈزىم پېشىردد [نوiziم كردى] پاشان چومە خزمەت پیغمه‌برى خواه ئەھەتەشىپەن تەشىرىپەن سەر ئەھەي کە [موشىركەكانىم] لىدىور خستبۇونەوه و نەمەھىشت دەميانى لىتەپكەن، كە پېياندەوت (ذى قرد)، كاتىك گەيشتم پېنى دەبىنەم ئەھەتەشىپەن و شترانەھەمەوو ئەھەتەش شتانەی لەدەستى موشىركەكانىم رېزگاركىد بۇو لەگەل ھەمموو رەمەكان وە (ھەمموو) عەباکانىشيان پېيەو و دەستيان كەوتتووه لەپىگادا [پیغمه‌برى خواه] كەوتە دابەش كردى بەسەر ھاوه‌لاندا بۇھەر سەد كەسىكىيان و شترىتكى بۇ سەربېرىن و دابەشكرا بەسەرپىاندا] وە لەئەولاؤھ بىلال و شترىتكى مىيەھى سەر بېرى كە من لەدەستى چەتەو رېڭىرەكان رېزگارم كردبۇو ئەھەتەش بۇو كۆپال و جەرگەکەی بۇ پیغمه‌برى خواه دەبرىزىند عەرزىمكىرد وتم: ئەھەتەش پیغمه‌برى خواه رېڭەم بىدە تا لەناو ھاوه‌لان ئەھەتەش سەد كەمس دەستتىشان بکەم و هەلیانبىزىرم، پاشان بىيان بەم بۇ ئەھەتەش عېشادا] بىدەن بەسەر ئەھەتەش بىباورانەداو ھەمموويان بکۈزىن و يەك كەسىان نەمەننەتەوه كە ھەۋالى دواى خۆيان ببائەوه، فەرمۇوى: ((يَا سَلَمَةُ، أَتْرَاكَ كُنْتَ فَاعِلاً [ذلەك])؟ واته:

(۵۴۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳۰/۳)، والطبراني (الكبير) (۶۲۷۸)، والبيهقي (الدلائل) (۱۹۰/۴). والعدد (خمسةمائة)

ورد عند احمد (۱۶۰۳۹) وقال محققه: استناده صحيح على شرطهما.

((سنه‌مه تو وادهزانی ده‌توانی به‌نهو کاره هستی و نه‌نجام‌بدهی)) وتم: به‌لئ سویند به‌نه‌وهی که ریزی له‌تو ناوه به پیغمه‌برایه‌تی [پیغمه‌بری خواه نه‌وهنده پیکه‌نی هه‌تا له‌بهر روناکی ئاگره‌که خریکانیم بینی] وتم: به‌دایك و باوکه‌وه به قوربانت بم [من ریگه‌منه‌دا] نه و بیباومه‌رانه له‌ناوه‌که بخونه‌وه له‌کاتیکدا زوریان تینووبوو، با بو ساتیک بگه‌ریمه‌وه سه‌ریان؟ فه‌رمووی: (((با ابن الأکوع ملکت فأشجع أی: قدرت فاعفو) إنهم الآن يُعْطَفُونَ (ای: يُضَافُونَ) [فی قَوْمِهِم]) واته: ((نهی کوری نه‌کوهع توانا دار بوبوت به‌سه‌ریاندا به‌لام دهست هه‌لکره ئیستا نه‌وان له‌ناو هوزی غه‌طfan میوانداریان ده‌کریت)).^(۵۴۹)

سنه‌مه ده‌فرمیت: اکه‌سیک هات له‌هوزی غه‌طfan وته: میوانی فلاـنه‌که‌سی غه‌طfanی بوبین، نه‌ویش چهندین حه‌یوانی بوسه‌ر بپین کاتیک که‌ولیان کردن ته‌پوتوزیان له‌دووره‌وه به دیده‌کرد، وتبان: موسولمانه‌کان هاتن، به‌پهله بوی درجه‌وون و رایانکرد کاتیک رۆزمان کردوه‌وه پیغمه‌بری خواه فه‌رمووی: ((خیر فُرْسَانَا الْيَوْمَ آبو فَتَادَةً وَخَيْرٌ رِجَالَنَا سَلَمَةً)) واته: ((نه‌مرپو باشترين سوار چاکمان نه‌بو فه‌تاده‌بورو وه باشترين پیاده‌شمان سنه‌مه بوو) پیغمه‌بری خواه دوو به‌شی له‌دستکه‌وت پیدام به‌شی نه‌سپسوار و به‌شی پیاده‌ش هه‌دووکیانی بو کۆکردمه‌وه و پیتیبه‌خشیم) پیغمه‌بری خواه دواتر شه و رۆژیک له‌سه‌ر ئاوی (ذی قرد) مايه‌وه.

موس اکوری طه‌لجه‌ی کوری عوبه‌یدولا ده‌فرمیت: طه‌لجه له‌نهو رۆزه‌دا چهندین وشتري سه‌ربپی.... (واته: له‌غه‌زاي (ذی قرد) دا) خواردن و خواردن‌وهی بو هاوه‌لآن ئاما‌ده‌کرد و ده‌خواردى دهدان پیغمه‌بری خواه له‌بهر نه‌م هه‌لوسته پر له‌جوامیریه‌ی پییفه‌رموو: ((يا طَلْحَةُ الْفَيَاضُ)) واته: ((نهی طه‌لجه‌ی زۆر به‌خشنده و سه‌خاوت)) هه‌ر له‌بهر ئه‌وه ناونرا به طه‌لجه‌ی فیاض)).^(۵۵۰)

.(۵۴۹) آخرجه: احمد (۱۴۸/۴)، والبخاري (۴۹۶).

(۵۵۰) آخرجه: الحاکم (۳۷۴/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والحديث من اوله الى هنا من روایة: مسلم (۱۸۰۶، ۱۸۷۲)، واحمد (۱۶۴۹۰)، و (۱۶۴۹۵)، وبعضاه عند البخاري (۴۱۹۶)، وابي داود (۲۳۹۱)، والترمذى (۱۶۴۱)، و الطبراني (الكبير) (۶۲۷۸)، وابن حبان (۷۱۷۳)، و البهقي (الدلائل) (۱۹۰/۴) واللفظ مسلم والزيادة لاحمد والبخاري وابن حبان والطبراني وابن هشام (السيرة) (۲۳۵/۳).

سەلەمە دەفەرمۇیت: (پیغەمبەری خودا گەل منى لە دوای خۆيەوە سوارگرد [لە سەر و شترەكەي] لە كاتى گەرانەوە ماندا بەرەو مەدينە [كاتىك نىوانى ئىمە و شارى مەدينە نزىك بۇوهو وە لە سەرەتاي دەروازەي شارەكەدا بۇوين، لەناو خەلکەكەدا پياويىكى ئەنصارى ھەبۇو كەس لە پېشىرىكىدا پېشى نەدەكەوت [پالەوانى ئەو مەيدانەبۇو] ئەوھېبوو كەوتە هاوارو بانكىردن و [دەيىفەرمۇو]: ئايا ھىچ كەس ھەيە پېشىرىكى بىكەت، ئايا كەسىك ھەيە پېشىرىكى بىكەت بەرەو مەدينە ئەوھەي چەندىن جار [دۇوپات كەردىوھە منىش لەپېشەوەي پیغەمبەری خواوە گەل سوارى و شتر ببۇوم] كاتىك گۈيم لە قەسەكانى بۇو وتم: ئايا رېز لە پىزدار ناگىرىت وەلە خاونە پايەش سلىناكەيتەوە؟ وتي: نەخىر، مەگەر ئەو كەسە پیغەمبەری خودا گەل بىت. وتم: ئەي پیغەمبەری خودا گەل بە دايىك و باوکەوە فيداتىم [رېكەم بىدە] با پېشىرىكى لە گەل ئەو بىاودا بىكەم. فەرمۇوى: (ئەگەر خۆت حەز دەكەيت بىرق) [منىش بە بىاودەكەم] وتم: دېم بۇلات [ئامادەم بۇ پېشىرىكىكە] [ئەوھېبوو خۆي بازىدا لە سەر و شترەكەيەوە] منىش قاچەكانم چەماندەوە و خۆم گورج كرد و دوای ئەوھە [لە و شترەكە] دابەزىم ئىنجا دەستمان كرد بە راکىردن من لە يەك دوو قۇناغ دواكەوتەم (خۆم لە راکىردى تۇند دەپاراست لە يەك دوو شۇيىندا] پاشان كەوتەمەوە راکىردن بە شۇيىندا [ھەتاڭو پېيگەيشتەمەوە] و بە دەستەكانم نىوان شانەكانىم گرت لە دواوە و پېم وتم: وەلاھى پېشىت كەوتەمەوە، ئەو پېكەنى وتي: منىش واي بۇ دەچم (تۇ بىر دوتەتەوە لېم) ئىتر پېشى كەوتەمەوە هەتا دەروازەي شارى مەدينە [ئىنجا پیغەمبەری خودا گەل لە دواي خۆيەوە سوارى كردم... ھەتاڭو چۈۋىنەوە شارى مەدينە] (ئەم غەزايىھە پېنچ رۇزى خاياند لە دەرچۈۋىنیانەوە لە مەدينە هەتا گەرانە و مەيان).

عىمەرانى كورى حوصەين دەفەرمۇیت: (موشىكەكان و شترە ناسراوەكەي پیغەمبەری خودا گەل يانبرد كە ناوى (عصباء) وە ژنى شوانەكە و مالاتەكەيان دەستگىركرد بىردىان لە گەل خۆيان. (دەفەرمۇيit: (ئافرەتكەيان بەستبۇوە دەستەكانىيان شەكمەت كردىبوو خۆشيان سەرقائى لە وەرگاندى مالاتەكانىيان بۇون لە بەر دەم مالەكانىياندا، شەۋىكىيان (زىنەكە) خۆي كردىوھە لە كاتىكدا ئەوان نۇوستبۇون و خۆي گەياندە لاي و شترەكان كاتىك نزىك دەبۈوهە [لەھەر كامىكىيان بۇ ئەوھە سوارى بىت] چۆكى دانە دەدا سەركەشى دەگىردى گرمەگرم، ئەويش دەستى

لیتەنەدگرت هەتاکو (گەیشته) لای (وشتەرەکەی پیغامبری خودا ﷺ کە بە (عضاۓ) ناسرابوو و شترىكى رامکراو ملکەچبۇو ھېچ سەركەشى و لامى نىشانىنەدا و دەنگى لىيە نەھات هەتاکو سەركەوتە سەرپىشى] ئىنجا تىيىخورى و بۇيى دەرچۇو وە بەراڭىدەن بەر لەئەوهى بگاتەوهە مەدينە (پەيانىزانى) و كەوتىنە دواى بەلام دەستەوەستان بۇون و نەيانتوانى دەستىگىرى بکەنەوهە، ئافرەتەكەش نەزىرىكەر ئەگەر خودا رېزگارى بکات بەھۆي ئەو وشتەرەوهە ئەو بىكاتە قوربانى و سەرى بېرىت [ئەوهە بۇو] كاتىك گەيىشتهوه شارى مەدينە و خەلگى بىنيان و تىيان: ئەوهە عضباء وشتەرەکەی پیغامبرى خودايە ﷺ ئافرەتەكەش وتنى: من نەزرم كردووھە لە سەر خۇم ئەگەر خودا رېزگارم بکات لە سەرى بىكەمە قوربانى و سەرى بېرم [ئافرەتەكە بىرى بۇ سەرىپىن، خەلگەكەش نەيان ھېشىت و رېڭىريان لېكىردە] و چۈونە خزمەت پیغامبرى خودا ﷺ و دەنگ و باسەكەيان بۇ باسکەرد [زەردە خەنەيەكى كرد و فەرمۇوى]: ((سُبْحَانَ اللَّهِ يُسَمَّا جَرَّتْهَا نَدَرَتْ إِنْ تَجَاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَتَخَرَّنَهَا، لَا وَفَاءَ لِنَذْرٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا [وَفَاءَ لِنَذْرٍ] فِيمَا لَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ)) واتە: ((پاك و بىگەردى بۇ خوا خرائپتىن پاداشتى دەداتەوهە نەزىرى كردووھ ئەگەر خودا رېزگارى كرد بەھۆيەوه بىكاتە قوربانى نەزىرىك بە جىناھىنرىت سەرپىچى خوداي تىدا بىت [وە ئەو نەزىرەش بە جىناھىنرىت لە شتىكدا كەمۈلکى خۆي نەبىت]) ([ئافرەتەكە] هاتە خزمەتى و ئەوھىيان پېرەگەياند. پیغامبرىش ﷺ فەرمۇوى: ((إِنَّمَا هِيَ نَاقَةٌ مِنْ إِبْلِي فَأَرْجِعِي إِلَى أَهْلِكَ عَلَى بَرَكَةِ اللَّهِ)). واتە: ((ئەو وشتەرە لە وشتەرەكانى منه و توش لە ژىر فەپ بەرگەتى خودا بگەپىوه بۇ ناو كەسوکارت))^(۰۰۱).

(۰۰۱) أخرجه: احمد (۴۳۰/۳)، ومسلم (۱۶۶۱)، وابي داود (۱۶۶۱)، وابي داود (۳۲۹۲، ۳۳۱۶)، والترمذى (۱۰۶۲)، وابن ماجة (۲۱۲۶)، والنمساني (۱۹/۷)، وابن حبان (۴۳۹۲) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن هشام (۲۴۰/۳)، واللفظ مسلم والزيادات لاحمد وابن حبان وابن هشام.

غەزاي خەيىھەر

ئىبىنۇ ئىسحاق دەلىت: (پىغەمبەرى خودا كاتىك گەرايەوە لە حودھىبىيە مانگى (ذى الحجة) و هەندىكىش لە (موحەرەم) لە مەدینە مايەوە، دواتر ھەر لە مانگى (موحەرەم)دا بېرىارى دەرچۈونىدا بۇ خەيىھەر لە سالى حەوتەمى كۆچى، خۇئامادەكردن و رۇيىشتىيان دواى گەرانەوەيان بۇو لە غەزاي غابە)^(٥٠٣). سەلەمە كۈرى ئەكۈدە دەلىت: (وەلاھى سى رۇز لە مەدینە ماينەوە لە دواى گەرانەوەمان لە غەزاي (غابە) ئىنجا رۇيىشتىن بۇ (خەيىھەر) لە گەل پىغەمبەرى خودا^(٥٠٤). لە گىرانەوەيەكى تردا موسا كۇپى عوقبە دەلىت: (كاتىك پىغەمبەرى خودا ھاتەوە بۇ مەدینە لە دواى ئاشتەوابىي (حودھىبىيە) (٢٠) رۇز يان كەمتر لە (٢٠) رۇز لە مەدینە مايەوە دواى ئەوە رۇيىشت بۇ غەزاي خەيىھەر خواي گەورە ھەر لە حودھىبىيە بەلېنى فەتحىرىدىنى پىتابوو وەك دەفەرمۇيت: ﴿ وَعَدْكُمُ اللَّهُمَّ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَلَكُمْ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلَا تَكُونَ أَيْةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَهُدِيَّكُمْ حِرَاطًا مُّسْتَقِيمًا ﴾ (الفتح)^(٥٠٥). واتە: [خوا بەلېنى بەچەند دەستكەوتىكى زۇر دانى جەڭ لە خەيىھەر، جا بەزۈوبى ئەمەيانى دەستخىستن، واتە: غەنئىمەتكەي خەيىھەر. پىلى لە خەلگى دەستدرېزكەرىش كىرت، نەيەيشت جوولەكەو ھاوپەيمانەكانيان لە بەنى ئەسىدۇ غەطەفان زال بىن بەسەرتاندا وەبۇ ئەوهى دەستكەوتەكە بىنى بەنيشانەيەك لە راستى بەديھىتانى بەلېنى خوا بۇ بىرۋادارەكان ھەروەها رىنمایىستان بکات بۇ رىگەيەكى راستو بتانگەيەنتە بەھەشت].

لەئەوگاتەدا پىغەمبەرى خودا بەنیازى دەرچۈون بۇو بەرەو خەيىھەر ئەو خىلەكىيانە هاتنە خزمەتى كە لە (حودھىبىيە) دواكەوتىبۇون تالەگەلیدا بېرۇن بەمەبەستى دەسخىستى دەستكەمۇت و تالانى جەنگ خواي پەروەردگار فەرمانى بەپىغەمبەرەكەي كەرد كە رىگەيان پىنەدات و بىان گىرىتەوە ھەروەك دەفەرمۇيت: ﴿ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا آنَطَلَقُتْ إِلَكَ مَغَانِمَ لَتَأْخُذُوهَا ذَرُونَا نَتَعْكِمْ بِرِيدُوكَ أَنْ يُبَدِّلُوا لَكُمْ

(٥٠٢) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢١١/٣)، وابن عبد البر (الدرر) (ص: ٢٢٨)، وابن كثير (البداية) (٢٠٦/٤)، والصالحي

(سبل الهدى) (١١٥/٥).

(٥٠٣) أخرجه: مسلم (١٨٠٧)، وابوداود (٢٧٥٢)، والبيهقي (الدلائل) (١٨٢/٤).

(٥٠٤) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (١٩٤/٤)، وانظر: (زاد المعاذ) لابن القيم (١٤٧/٢).

اللَّهُ أَقْلَمْ لَنْ تَبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَاتَكَ اللَّهُ مِنْ قَبْلِ فَسَيُؤْلُونَ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا
(.الفتح).

واته: [ئەوانەی کە له پیغەمبەر ﷺ دواکەوتن و دەرنەچوون له گەلی بۆ حودھىبىيە، کاتى ئىيۇھ بەرىككەوتن بۆ دەستكەوتەكان لە خەبىر دەلىن: وا زمان لى بىنن، ئىمەيش له گەلتان بىنن بۆ خەبىر دەيانەۋىت کە فەرمایشتى خوا بگۇرن، واته: بەبەزدار بۇنىيان لە غەنیمەت دەستكەوتەكانى خەبىر، چونكە خوا (جل جلالە) بەلەنى دابۇو بە ئەھلى حودھىبىيە كە دەستكەوتەكانى خەبىر ھەر بۆ ئەھلى حودھىبىيە دەبىت نەك كە سانىيەر. ئەي پیغەمبەر پېيانبلۇ: نابىت ھەركىز لە شوينمان بىن، خوا پېش گەرانەوە لە حودھىبىيە وا يەرمۇوە كە نابىت ھېچ كەستان بەزداربىت لەئەو دەستكەوتانەي حودھىبىيەدا، كە چى ئەوانە دەلىن: ئەمە بەلەنى خودا نىيە، بەلکو ئىيۇھ ھەر بە خىلىي و حەسوودىمان پېدەبەن، نەخىر، وانىيە، بەلکو ئەوانە كەم تىدەگەن]. ھەر لە بەر ئەوەش بۇ پیغەمبەرى خودا ﷺ ھەركاتىك بەنيازى دەرچوون بوايە بۆ غەزا پایدەگەياند و دەپەرمۇو: (ئەو كەسى مەبەستى جىهادىرىن نىيە لە پېتىاوي خوادا با له گەلماندانەيەت) ^(٥٥٥).

پیغەمبەرى خودا ﷺ وەك كارى ھەميشهي خۆي ويستى پلانىتكى ورد داپېزىت سەرەتا ھەولىدا عەرەبە خىلەكىيەكانى (نجد وغەطاف) سەرقاڭ بکات تاكو ھاوا كارى و پشتگىرى جولەكە كانى خەبىر نەكەن ئەوە لە لايەكەوە لە لايەكى ترەوە بۆ ئەوەي تىپۋانىنى خەلگى لەمەبەستى سەرەكى خۆيان بگۇرن كە بە جەنگ ھاتنە له گەل جولەكە كانى خەبىر، لە ئەبو ھورەيرەوە ^ح دەپەرمۇيت: (پیغەمبەرى خودا ﷺ سەرىيەيەكى دە) (١٠) كەسى بە سەرگەدايەتى (ئىبانى كورى سەعدى كورى عاصى ^ح) نارد لەمەدىنەوە رۇوە و ناوچەي (نەجەد) ئەوە بۇ ئىبان و ھاوا ھەلەكانى گەرانەوە خزمەت پیغەمبەرى خودا ﷺ لە خەبىر دواي ئازادىرىنى) ^(٥٥٦).

پیغەمبەرى خودا ﷺ دەرچوو بۆ خەبىر ھەروەك ئىبىنۇ قەيم ^ح دەلىت: (بە ھەزارو چوار سەد كەس لە ھاوا لانى دوو سەد يان ئەسپ سوار بىوون ھەندىك لە

(٥٥٥) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (١٠٦/٢)، وابن كثير (السيرة) (٣٤٤/٣)، لابن حجر (فتح الباري) (٤٦٥/٧).

(٥٥٦) أخرجه: البخاري (٤٢٣٨) تعليقاً، أبو داود (٢٧٢٢)، وإبن حبان (٤٨١٤) وقال محققه إسناده صحيح على شرط مسلم.

البيهقي (السنن الكبرى) (٣٣٤/٦) وصححة الشيخ الألباني في (صحيح سنن أبي داود) (٢٣٦٤).

ئافرهتائى بەنى غىفاريان لهگەلدا رۇيىشت. لەئافرهتىكى بەنى غىفارەوە دەگىرەنەوە كەناوى ئومىمەمى كچى قەيس بىوو دەلىت: چۈومە خزمەت پىغەمبەرى خودا لەگەل ئافرهتائى بەنى غىفار و تىيان: ئەي پىغەمبەرى خودا دەمانەۋىت لە خزمەتتىدا بەزدارى بکەين بەرەو ئەو جىڭايەى بۆي دەچىت كەبەرەو خەبېر دەرۇيىشت لەئەۋىدا بىرىندارەكانى موسولمانەكان تىمار دەكەين و هاوكارىيان دەكەين بەپىي تونانمان پىغەمبەرىش فەرمۇوى: لەسەر بەرەكتى خودا بەزدارىبىكەن)٥٥٧.

لە فەرمۇدەيەكى لاوازدا ژمارەيان هاتووه كە لە دايىكى زىادەوە دەگىرەنەوە فەرمۇوېتى: (كەلە غەزاي خەبېردا شازىدە (١٦) ئافرهت بەنيازى بەزدارى كىردىن بۇون لەگەل پىغەمبەرى خودا ئەو هەوالەش كەيشتەوە پىغەمبەرى خودا و بەدوايدا ناردىن، فەرمۇوى: ((ياذن مَنْ حَرَجْتُ وَمَعَ مَنْ خَرَجْتُ)) ورائىن فيه العَصَب، فقلن يَا رَسُولَ اللَّهِ ، حَرَجْنَا وَمَعَنَا دَوَاءُ نُدَاوِيِّ يِه الْجَرْحَى وَنَتَأْوِلُ السَّهَامَ وَتَسْقِي السَّوِيقَ وَنَغْرِلُ الشَّعَرَ وَنَعْنِيْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ . فَقَالَ لَهُنَّ ((أَقِمْنَ))^{٥٥٨}). واتە: (كى رېكەمى پىداون دەرېچن لەگەلماندا؟ وە لەگەل كىدا هاتوون؟ ئەوان تۈرھىيەكىان لەپىغەمبەرى خودا بەدىكىرد و تىيان: ئەي پىغەمبەرى خودا ئىيمە دەرچووين چارھىسىرو دەرمانمان پىيە بۆ تىماركىردىن بىرىنداران و تىركۈدەكەينەوە خواردىنى قاوهتى دەگىرەن و مۇو و پەتىش دەرىتسىن و هاوكارى دەكەين لە پىتىاوى خودا. پىغەمبەرى خودا پىيەرمۇون: بەزدارى مەكەن و بەتىنەوە).

لەگىرەنەوەيەكى تردا هاتووه كە ژمارەيەك لە جولەكەكان بەزدارىيىان كردووه لەپىزى موسولماناندا لەغەزاي خەبېردا، ئەوهەش كىرەنەوەيەكى لاوازه لەئىبنو عباسەوە دەلىت: (كە پىغەمبەرى خودا داواي بەزدارى كىردىن كردووه لە

(٥٥٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٢١/٣) رقم (٨٧) وقال محققه: استاده حسن، عن ابن اسحاق، وأبوداود (٣١٣)، البيهقي (الكبرى) (٤٠٧/٢) وقد أورد قطعة منها. الترمذى (١٦١٥) وقال الشيخ الألبانى فى (صحىح الترمذى) (١٦٢٠) صحيح الأستان مقطوع، وذكره ابن سعد (الطبقات) (٢١٤/٨)، ابن كثير (السيرة) (٣٨٧/٢)، وابن القيم (زاد المعاد) (١٥٣/٢).

(٥٥٨) أخرجه: أحمد (٢٧١/٥)، رقم (٢٢٣٣٢) وقال محققه استاده ضعيف، وابن أبي شيبة (٥٢٥/١٢)، وأبوداود (٢٧٣٩)، والنساني (الكبرى) (٨٨٧٩)، الطبراني (الكبرى) (٢٧١٢)، أبو داود (١١٠/٢٥)، البيهقي (الكبرى) (٣٧١٢) وقال: منقطع لاتقوم به حجة، والخطابي (معالم السنن) (٤٩/٤) وقال محققه: إسناده ضعيف، وقال الشيخ الألبانى (فقه السيرة) (ص: ٣٧٦)، وفي (الارواء) (١٢٣٣٨) حديث ضعيف، وأوردة صديق حسن خان في (الروضه) (٧٤١/٢) وقال محققه (صحيحاً حلاقاً) حديث ضعيف.

خەلکىكى جولەكە (زمارەيان (۱۰) كەس بۇو لە جولەكەكانى مەدينە) لەرۆزى خەبىردا (۵۰۹).

پىغامبرى خواه داواى لە ئەبو طەلحەي ئەنصارى كرد كە مىرىد مندالىكى بۇ دەستە بەربكات تا خزمەتىبكات لەئەو سەفەرەيدا كە بۇ خەبىر دەچىتەتاكو دەگەرىتەوه. لە ئەنسەوه دەلىت: پىغامبرى خواه فەرمۇسى: بە ئەبو طەلحەي ئەنصارى (مىرىد مندالىكىمان بۇ دەستەبەر بىكە لەمندالەكانى خوت بۇ ئەوهى خزمەتمان كات هەتا لەخەبىر دەگەرىتەوه پاشان ئەبو طەلحەي منى لەدواى خۆيەوه سواركىردى و رېۋىشتىن منىش خزمەتى پىغامبرى خودام دەكىرد لەھەر شوين و جىڭايىك دابەزىيايە....) (۵۱۰).

پىغامبرى خواه لەگەل ھاوهەكانى دەرچۈون بەرە و خەبىر (حوسەيلى كورى خارجەي ئەشچەعى پىبهرىدەكىردى وەك چاو ساغى رېكى) (۵۱۱). خەبىر شارىكى خاونى كشتوكال و كىلگەي پراوپر لەسەوزايى و دارخورما بۇو لە دورى (۷۰) مىل كەدەكتە (۱۷۷) كەم (۵۱۲) لەمەدينەوه دووربۇو پىغامبرى خودا (سېباعى كورى عورفەتى غىفارى) لەجىڭاي خۆى كرده سەركارى مەدينە، لەئەو كاتەدا ئەبو ھورھىرە دەلىت موسولىمانبۇو كۆچىكىردى بۇ مەدينە. لە ئەبو ھورھىرە دەلىت دەفەرمۇيت: (من هاتم بۇ مەدينە لەگەل كۆمەللىك لەخزمەكانم و پىاوانى ھۆزەكەم پىغامبرى خواه لەخەبىر بۇ سېباعى كورى عورفەتى لەجىڭاي خۆى بەجىھىشت بۇو بەسەركارى مەدينە دوايى چۈوين بۇ لای ئەو لەنويىزى بەيانىدا بۇو لەرکاتى يەكم (سورەتى مەريەم) دەخويىند لە رکاتى دووەم (وەيل للطفىفەن) من لەدلى خۆمدا وتم: ھاوار بۇ فلان كەس ئەگەر شتى بىكىرىا يە خۆى بەتەواوى دەيىكىشىت و وەرىدەگرت و ئەگەر بەخەلکى بىرۇشتايە بەكەمى و سوکى دەيىكىشىت و دەيدانى، دەلىت:

(۵۰۹) أخرجه: سعيد بن المنصور (٢٨٤/٢)، عبدالرازاق (٩٣٢٩)، وأبي شيبة (١٥٠١٢)، والترمذى (٤/١٢٨)، مرسلًا، أبو داود (المراسيل) (٢٨١)، البىهقى (الكبرى) (٥٣/٩) وقال: منقطع واستناده ضعيف فيه الواقدى ومُيُلغنا في هذا حديث صحيح، وقال محقق الروضه الندية (٧٢١/٢): رجاله ثقات.

(۵۱۰) أخرجه: أحمد (١٥٩/٣)، والبخاري (٦٣٦٣)، ومسلم (١٣٩٥)، والنمساني (٣٧٤/٨).

(۵۱۱) أخرجه: الطبرانى (الكبىر) (٣٥٦٨)، وقال الهيثمى فى (المجمع) (١٤٨/٦) فيه ضعيف.

(۵۱۲) انظر: (السيرة) لابى الحسن الندوى (ص: ٣١٢).

کاتیک له نویزبوده و تهشتیکی له خواردن دایین ههتا پیگه یشتنیه خهیبهن^(۵۶۳). پیغمه مبهربی خواه نویزی سوننه‌تی دهکرد و له سه رپشتی گویدریزه که یهوه که سواری ببوو رووبه رووی خهیبهر له نئینو عمره و ده فره مویت: پیغمه مبهربی خودام^۴ بینی نویزی دهکرد له سه رپشتی گویدریزه که سوار ببوو بهره و خهیبهر ده رؤیشت (رووگه ش که تو بوده پشتهدوه)^(۵۶۴). پیغمه مبهربی خودا^۴ زور پهناي ده گرت به خوا له خه موخه فهه تباری و له کاتی نزاو پارانه وه کانیدا که له ریگابه ره و خهیبهر ده رؤیشت له نهنه سه وه سه بارت به خزمه تکردنی بو پیغمه مبهربی^۴ و رؤیشتنيان بهره و خهیبهر ده فره مویت: [من خزمه تی پیغمه مبهربی خوام^۴ ده کرد ههرا کاتیک دابه زیایه له شوینیک خوم گویم لتبوو زور دهیفه رموو: ((اللَّهُ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهُمْ وَالْحَرَّنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسْلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُنُنِ، وَضَلَّعَ الدِّينِ وَغَلَبَةَ الرُّجَالِ))^(۵۶۵). واته: (خواهیه پهنات پیده گرم له دل تهنجی و خهفت وله بیده سه لاتی و دسته وسانی وه له ته مهلى وده چروکی و ترسنؤکی و له پشت چه مانه وه بههؤی قه رزداری و لمزالبونی ناپیاو به سه رماندا).

ههندیک له هاوه لاذنی به سه ره به رزاییه کدا سه رکه وتن (الله أکبر) یان دهوت به دهنگی به رز پیغمه مبهربی خواه ریگه ینه دان بهه و شیوه هه یادو نزاو خوا بکه ن له ئه بوا موسای ئه شعه ریبه وه ده لیت: لهه و کاته دا پیغمه مبهربی خواه غهزای خهیبهری ده گرد خه لکه که بهره و دولیاک شور ده بیونه وه. له گیرانه وهیه کی تردا [خه لکه که هه ر نشیو و دولیکیان ده گرته به ره پاشان سه رده که وتن پیاویکیان سه رده که وتن]^(۵۶۶) و به دهنگی به رز هه مهوو هاواریان ده گرد و دهیان وتن: (الله أکبر الله أکبر لا إله إلا الله)

(۵۶۳) أخرجه: أحمد (المسندي) (۲۴۵/۲) وقال الارناؤوط في تحقيقه لـ(صحيح ابن حبان) (۴۲۵/۵): استناده صحيح وصححة ابن خزيمة، والحاكم (۳۶/۳) صحيح ووافقه الذهبي، وابن حبان (۷۱۵۶) وقال محققه استناده صحيح على شرط مسلم، والبيهقي (الدلائل) (۱۹۸/۴)، والبزار (۲۲۸۱)، والبزار الهيثمي (مجمع الزوائد) (۱۳۵/۷): رواه البزار ورجاله رجال الصحيح الا شيخ البزار وهو ثقة، وصححة الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۹۶۰).

(۵۶۴) أخرجه: عبد الرزاق (۴۰۱۹)، وأحمد (۰۰۰۷)، ومسلم (۷۰۰)، وممالك (۱۶۵، ۲۵۷/۱)، وأبي داود (۱۲۲۶)، والنمساني (۶۰/۲)، وابن حبان (۲۵۱۵) وقال محققه استناده صحيح على شرطهما، والحاكم (۴۶۶/۲) صحيح ووافقه الذهبي، وقال الحافظ (فتح الباري) (۵۷۶/۲) رواه السراج واستناده حسن، وصححة الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۱۰۸۰)، و(صحيح النسائي) (۷۱۵).

(۵۶۵) أخرجه: أحمد (۱۵۹/۳)، والبخاري (۶۳۶۳)، ومسلم (۱۳۶۵)، والنمساني (۲۷۴/۸).

(۵۶۶) في رواية ابن حبان (۸۰۴) وقال محققه: استناده صحيح على شرط مسلم.

پیغه مبه ری خواه فهارمووی: (أَيُّهَا النَّاسُ، ارْبِعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، إِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصْمَ وَلَا غَائِبَةَ، إِنَّكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا، وَهُوَ مَعَكُمْ) وفي روایة [وَالَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبٌ إِلَى أَحَدِكُمْ مِنْ عَنْقِ رَاحِلَةِ أَحَدِكُمْ] (قال أبو موسى)[وَأَنَا خَلْفُ دَابَّةِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَسَمِعَنِي وَأَنَا أَقُولُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فقال لي: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ قُلْتُ: لَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قال: ((الَّا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، فِدَاكَ أَبِي وَأَمْمِي قال: ((لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ))]. واته: (ئەی خەلگىنه خوتان ھېبورو ئاسوودە بىھەن ئىيە بانگى يەكىك ناكەن نەبىستىت ياخود لاتان نەبىت بەلكو بانگوھاوار لەيەكىك دەكەن بىسەرو نزىكە لېتان ئەو لەگەلتانە لە هەر شۇينىتىن.

له گیرانه و یه کی تردا ئەوهی ئیوھ بانگلایدەکەن نزیکترە لەھەریە کیکتان
لەگەردانی و شترەکانتان). ئەبو موسا ﷺ دەلیت: من لەپشتى ولاخەکەی پېغەمبەرە و
بۇوم ﷺ كەسوارى پشتىببۇو گۆيىلىببۇو من ئەم زىكىرەم دەخوينىد (الا حۆل و لا قۇّة إلّا
بِاللّهِ) پېغەرمۇوم: ئەی عەبدوللەل کورى قەيس و تم بەلى ئەی پېغەمبەرى خوا ﷺ.
فەرمۇوى: ھەوالىت بىدەمىن دەربارە گەنجىنە يەك لەگەنجىنە کانى بەھەشت؟ و تم:
بەلى ئەی پېغەمبەرى خوا ﷺ بەدایك و باوكەوه بەقوربانىت بىم فەرمۇوى: (الا حۆل
و لا قۇّة إلّا بِاللّهِ).

لهکاتی ریزپویشتنی سوپاکه بهره و خهیبهر لهئه و کاتهدا پیاویک له موسولمانه کان
له ریگهدا چووه ناو که لاومیهک بهمه بهستی دهست بهئاو گهیاندن کهرته خشتیکی
به رد هست که وتبوو خوی پیپاک بکاته وه هر که خشته کهی دهرهینابوو زیرده رکه وت
و هه لیگرت له گهمل خوی و هینایه خزمت پیغه مبهري خوا ب و هه واله کهی بو
گیرایه وه، پیغه مبهري خوا ب فهرمooو: بیکیشه کیشای باي دووسه د درهم بwoo،
پیغه مبهري خوا ب فهرمooو: ((هَذَا رِكَازٌ، وَفِيهِ الْخُمُسُ))^(۱۶). واته: (نهوه لهئه و کانزا
شار او انهی رزویه بهدرگه و تووه و دیهک له سمر بینجی بیه خشے و نهوه شی مایه ووه

٥٦٧ (٢٧٠٩) مسلم: أخرجه: .

(٥٦٨) آخرجه: أحمد (٤/٤٢٠٢)، والبخاري (٤٢٠٢، ٧٣٨٦)، مسلم (٤/٢٧٠٤)، والترمذی (٣٣٧٤)، وابی داود (١٥٢٨) وابن ماجة (٣٨٢٤)، وابن حبان (٤/٨٠)، وقال محققہ اسناده صحیح علی شرط مسلم، وصححه الشیخ الالبانی فی (صحیح ابن ماجہ) (٣٠٨٢).

(٥٦٩) أخرجه: أحمد (١٢٨٣) رقم (١٢٩٨) وقال محققه الارناؤوط اسناده ضعيف، والبيهقي (٤٠٥) وقال فيه عبد الرحمن بن زيد ضعيف.

هی خوته)، نهمه فرموده بگی لاوازه تنهها بو مهبهستی شاره زابون هینا مانه. کاتیک له پنگادا سوپاکه بهشه و ده رؤیشت یه کیک له هاوه لان داوسی له عامری کوری ئه کووه کرد که شاعیریکی ناسراوبوو تا خه لکه که گهرم و گوربکات و شتره کانیان چالاکتریکات به هوره و ئاوازی له نه و شهوره ویهدا. نه ویش همندیک له هوره و شیعره کانی بو وتن به نه و ئاوازه که و شترسواره کان دهیانوت بو نه ویش و شتره کانیان گورج تر برپون. له سله مهی کوری ئه کووه ده لیت: له گهان پیغامبری خودا گورج ده رؤیشتین بو خه بیهه بهشه و ده رؤیشتین پیاویک له خه لکه که وتن: ئهی عامر ئاده با گوئیبیستی هۇنراوه کانت بین؟ عامر کەلە شاعیر ببوو به دنگ و ئاوازه که بیهه وه کەوتە شیعر خویندنه وه دهیوت:

اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا
فَاغْفِرْ فِدَاءَ لَكَ مَا لَاقَيْنَا
وَالْقَيْنَ سِكِينَةً عَلَيْنَا
وَبِالصُّبَاحِ عَوَلَّا عَلَيْنَا

پیغامبری خودا گوری فرموموی: ((مَنْ هَذَا السَّائِقُ؟)) نه وه کى ببوو و شتره کانی لىدە خوری؟ و تیان: نه وه عامری کوری ئه کووه ببوو فرموموی: ((بِرَحْمَةِ اللَّهِ)) خودا رەحمى پېیکات پیاویک له ناو خه لکه کەدا وتن: ئهی پیغامبری خودا گورج نزاکەت بوی گىرادەبىت و شەھىد دەبىت خۆزگە زیاتر له ناوماندا دەببوو^(۵۷۰). له گىرانە وەمەکى تردا سله مهی کوری عەمرى کوری ئه کووه ده لیت: (چونکە عامر مامى سەعد ببوو) پیغامبری خودا گوری فرموموی: (پەرومەدگارت لىت خوش بىت) ده لیت: پیغامبری خودا گوری بە تايىبەتى داواي ليخۇشبوونى بو هەركەسىك بىردايە ئە و كەسە شەھىد دەببوو ده لیت: عومەرى کورى خە طاب له سەر پشتى و شترە كە بە دەنگى بەرز وتن: ئهی پیغامبری خودا گورج خۆزگە زیاتر هاوه لایەتىمان له گەن ئامىر بىردايە....^(۵۷۱). له گىرانە وەمەکى تردا له سله مهە ده لیت: (نه وه ببوو ئامىر له غەزاي خە بىهه شەھىد كرا)^(۵۷۲).

(۵۷۰) أخرجه: أحمد (۴/۴۷)، والبخاري (۶/۱۹۶)، ومسلم (۲۰۱/۱۸۰).

(۵۷۱) أخرجه: أحمد (۴/۵۲)، ومسلم (۳/۱۸۰)، أبو داود (۲۷۵۲)، والبيهقي (الدلائل) (۴/۱۸۲).

(۵۷۲) أخرجه: أحمد (۳/۴۳۱)، وأبي هشام (۲/۸۴۱) وقال محققا: اسناده ضعيف، وقال الويثي في (المجمع)

(۱۶۸/۶) رواه احمد والطبراني و رجالهما ثقات.

ئىبىنۇ ئىسحاق دەلىت: (كە پىغەمبەرى خودا لەمەدىنەوە دەرچوو بەرەو خەبىر رىگە شاخى (عصر)ى گىرتەبەر پاشان پىغەمبەرى خودا بەسوپاڭەيەوە رۇيىشتە دۆلۈك بەناوى (رەجىب) لەئەۋىندا لايىاندا كە دەكەۋىتە نىوان خەبىر و غەطەفان لەئەو نىوهدا مابۇونەوە تاكو غەطەفان. لەجىگاى خۇيان بىتىنەوە نەچن ھاواكارى جولەكەكانى خەبىر بىكەن چونكە لەئەوپېش باھلىنىيادابوو پشتىگىرى يەكتىركەن و ھاوبەيمانى يەكتىربىن ئەگەر پىغەمبەرى خودا هەتىرىشى كىرده سەريان. بۇيە كاتىك بىستىيان كە پىغەمبەرى خودا هاتووه بەرەو خەبىر خۇيان كۆكىرددوھ بۇ رۇوبەر ووبۇونەوە موسۇلمانەكان دەرچوون بەرە و خەبىر بۇ پشتىوانىكىردىنى جولەكەكان بەرىككەوتىن ھەتا قۇناغىكىك رۇيىشتەن پاشان گۇنئىيان لەدەنگ و ھەرايەك بۇو لەدوايانەوە تىرسان لەئەوەي كە پىغەمبەرى خودا بىدات بەسىرمالۇ خېزانياندا لەبەرئەوە بەشۈىنى خۇياندا گەرانەوە و چۈونە سەرمۇلۇكمالى خۇيان و بەمەش پىغەمبەرى خودا دەستوالاابوو بۇ پەلاماردانى خەبىر(٥٧٣).

کاتیک پیغه‌مبهربی خودا گهیشه شوراکانی خهیبهر داوایکرد خواردنیان بو بهینن ئهودی پییانه کۆبکەنهوه بۆ ئهودی سوپاکە نان بخوات تاوهکو ئاماذه باشییهک بیت بؤیان بۆ هیرشکردن. لەسویدی کوری نوعلمانهوه دەفه‌رمویت: (که له‌گەل پیغه‌مبهربی خودا بۇوه له‌خهیبهر هەتاکو چوونه (صەھباء) کە دەکەویتە خواروی خهیبهرهو نویزى عەسرى له‌ئه‌ویدا کرد و پاشان داوایکرد خواردنەکەیان بھینن ھیچیان پىنەبوو تەنها قاومت نەبیت فەرمانیکرد بىکەن به تریت و دایبنین ئەو خواردی و ئىمەش خواردمان پاشان هەستا بۆ نویزى شىوان ئاوى له‌دەم وەردا و ئىمەش بەھەمان شىوه ياشان نویزى كرد و دەستنويزى تازە نەگرددوه(۵۷۴).

له گیرانه و میه کی تردا [بهنی] (فازاره) لمه وانه بوون که هاتبوون بو پشتیوانیکردن

(٥٧٣) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨٠/٣)، والدرر (ص: ٢٣٠)، والطبرى (تاريخ الطبرى) (٩/٣)، وابن كثير (البداية). (٤/٢١٢).

(٥٧٤) أخرجه: البخاري (٤١٩٥)، وصحيفي (٥٣٩٠)، والحميدي (٤٣٧)، وعبد الرزاق (٦٩١)، وابن أبي شيبة (٤٨/١)، وأحمد (٤٦٢/٣)، ومالك (١١٨/١)، والنمساني (١١٨/١)، وابن ماجة (٢٤٩٣)، والطبراني (الكبير) (٦٤٥٥)، وابن حبان (١١٥٢) وقال محققه استناده صحيح.

له جوله‌کانی خهیبهر پیغه‌مبهری خودا به‌هؤى نیترداویکه و ناگاداری گردنه وه که هاوکاریبیان مهکمن وه داوایلیکردن ئهگم رئوان حبیبانبھیل ئهوا له خهیبهردا ئهوى و ئهوى بۇ ئهوان دھبیت بەلام ئهوان پشتیانه لکرد و گوتیان بەم داواکاریبیهی پیغه‌مبهری خودا [۵۷۰]. پاشان پیغه‌مبهری خودا و هاوه‌لآنی بەشەو گهیشتنه خهیبهر. ئهنهسی کورى مالیك دھفرمومیت: (پیغه‌مبهری خودا گهیشته خهیبهر لەشەودا کاتیك گهیشتنه دھورو بھر خهیبهر شەو بۇو خەلکەکە پیياننەزانى پیغه‌مبهریش ئهگم رئیش بکردابى سەر ھەرجىگەيەك نزىك نەدەبووه وھەتاڭو بەرهبەيان ئهگم گویبیستى دەنگى بانگبۇوايە دەوھستا ئهگم را نا بەرەو پېش دەچوو، له دھورو بھر خهیبهر سوپاکە پیغه‌مبهر بارگەيان خست ئەو شەوه پیغه‌مبهری خودا لەئەۋىدا ھەتا بەيانى مايەوە هىچ كەس نەيزانى بە ھاتنەکەيان وھ لەئەۋىشا دەنگى بانگيائى نەبىست) [۵۷۱].

ھەركە رۆز بۇوه وھ پیغه‌مبهری خودا نويىزى بەيانى بە هاوه‌لآنى كرد لەئەنسەوه دھفرمومیت: (كە پیغه‌مبهری خودا غەزاي خهیبهر نويىزى بەيانىمان بە تاريکى كرد لەدەرەوەي خهیبهر ئينجا پیغه‌مبهری خودا بەسوارى رۆيىشت دواي ئەو ئەبۇ طەلەح و منىش لەدواي ئەبۇطەلەح سواربۈوم پیغه‌مبهری خودا رۆيىشت تا نزىك بۇوه وھ لەدەرۋازە شارى خهیبهر، بەجۇرىك لە پیغه‌مبهری خودا نزىك بۇوم كەچۆكم بەر رانى پېرۇزى كەوت و لەچكى ئىزازەکەى لەسەر رانى لاجۇو بە جۇرىك سپىايى رانى پیغه‌مبهری خودام [۵۷۷]. [كاتىك بەيانى بۇوه وھ جولەکەكان بە بىئىل و پاچ و خاكەنازەكانيان ھاتنە دەرەوه بۇ سەر كارەكانيان] [۵۷۸] [ھەركە پیغه‌مبهرى خوايان بىنى بىنلىك بە سوپاکەيەوە بە گورجى كەرانەوه بەرەو قەلاكانيان] وتيان: وەلاھى ئەوه (محمد) و سوپاکەيەتى واهات [ھەركە چۈونە ناو خهیبهر] [۵۷۹].

(۵۷۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤) (٢٤٨/٤) عن موسى بن عقبة عن ابن شهاب.

(۵۷۶) أخرجه: البخاري (٦١٠) (٤١٩٧)، ومسلم (١٣٦٥) (٤٦٨/٢)، والترمذى (١٥٥٠) وقال حسن صحيح، والنمساني (٢٧٢/١)، وأحمد (١٠٢٤)، صحيح سنن الترمذى (١٢٥٣).

(۵۷۷) أخرجه: مسلم (١٨٠٢).

(۵۷۸) أخرجه: البخاري (٤١٩٧)، ومسلم (١٨٠٢).

(۵۷۹) أخرجه: أحمد (١٩/٥) وقال ابن كثير في (البداية) (٤) (١٨٤/٤)، استناده على شرط الصحيحين.

فەرمۇوى: ((اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ حَرِبْتَ حَيْزُرٌ إِنَّا إِذَا نَزَّلْنَا بِسَاحَةً قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِينَ)). واتە: (خەبىر وىرانبۇو (كاول) بۇ ئىمە بۇ ھەر خەلکىك بچىنە مەيدانەو خوا خراپىان بەسەر دىنىت و سزايمەكى ترسىنەريان بەسەردىنىت). سى جار ئەمەي دووپات كردهو. كاتىك پىغەمبەرى خودا شارەكە لىدىياركەوت كە بەسەر شارەكەدا دەپەروانى پارايىھەدە خوداي گەورە، ئىبو مەروان ئەسلەمى ئەۋىش لە باوكىيەدە ئەۋىش لە باپېرىيەدە دەلىت: دەرچۈوين لەگەنل پىغەمبەرى خودا بەرەو خەبىر ھەتاڭو نزىك بۇۋىنەوە و لىماندەركەوتن پىغەمبەرى خودا بە خەلکەكە فەرمۇو:

((قُفُوا) فَوَقَفَ النَّاسُ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَلْنَ، وَرَبُّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَلْنَ، وَرَبُّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَظْلَلْنَ، فَإِنَّا نَسْأَلُكَ حَيْزُرٌ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَحَيْزُرٌ أَهْلِهَا، وَحَيْزُرٌ مَا فِيهَا، وَنَعْوُذُ بِكَ مِنْ شَرٌّ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَشَرٌّ أَهْلِهَا وَشَرٌّ مَا فِيهَا، أَقْدِمُوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ))^(٥٨١). واتە: (رَاوەستن خەلکەكە وەستا پاشان فەرمۇوى: خودايە پەروردگارى حەوت ئاسماňكەن و ئەوهى سىبەرى بۇ دەكتاپەروردگارى حەوت چىنەكە زەمىن و ئەوهى ھەلىگرتۇوە پەروردگارى شەيتانەكەن و ئەوانەكەن گومرايان كردوون، داۋى خىترو چاكە ئەم ئاوهدانىيەت لىدەكەم چاكە خەلکەكە و ئەو چاكەيە كە تىيدايە و پەنات پىددەگرم لە خراپە ئەم شارە و خراپە خەلکەكە و خراپە ئەوهى تىيدايە بەناوى خواي گەورە مىھەربان بەپېكەن).

جولەكەكەن چۈونە ناو قەلاڭانىيان و سەنگەريان دامەززاند و خۆيان قايىمكىد لە ناوابىاند. لە بورىدە دەلىت: (پىغەمبەرى خودا دەرچارى سەر ئىشەيەكى توند هات يەك دوو رۆز بەم شىيودىيە مايەدە نەچۈوه دەرەوە كاتىك گەيشتىنە خەبىر دەرچارى سەر ئىشە بۇو نەددەچۈوه دەرەوە بۇلای خەلکى. لە گىرپانەدەيەكى تردا [پىغەمبەرى خودا ئەبوبەكى نارد بۇ چەند قەلايەكى خەبىر] ئەبوبەكى صىديق ئالاى پىغەمبەرى خوداي وەرگرت و پاشان ھەستا رۇيىشت شەپىكى پالەوانانەو

(٥٨٠) أخرجه: البخاري (٤١٩٧)، وانظر: (صحيح النسائي) (٤٠٤٨).

(٥٨١) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٢٩٧/٢٢)، النسائي (عمل اليوم) (٥٤٦)، والحاكم (١٠١/٢) وصححه ووافقة الذهبى، والبيهقي (٢٥٢/٥) وفي (الدلائل) (٢٠٣/٤)، وقال البيهقي (المجمع) (١٣٤/١٠): رواه الطبراني واسناده حسن، وقال الشيخ الألبانى في تحقيق: (فقه السنة) (ص: ٣٩٦) حديث حسن.

سەختی کرد پاش هەولو تەقەلايەکی زۆر نەيتوانی قەلآنیان بگرت(۵۸۲).

پاشان لهدواي ئەو پیغامبری خودا عومەرى كورى خەطابى كرده فەرماندە، بورىدە دەلتىت: (ئابلوقة خەبەرمان دابۇو ئەبوبەكر بۇو بەفەرماندە ئالاکەمى وەرگرت بۇي فەتحنەكراو گەرایەوە پاشان بۇ رۆزى دواتر عومەر بەرەو شار و قەلآن و كۆشكەكانيان رۆيشت رەوبەر ووئى شەپىكى سەخت بۇوەوە كە زۆر بەھېزىر بۇو لەشەپى يەكەمجار لەگەن ئەبوبەكر زۆرى نەبرد عومەر و هاوهەكانى دووچارى شكسىبوونەوە ديسان گەرایەوە بۇيان فەتحنەكرا خەتكەكە ئەو رۆزە دووچارى برسىيەتى و ماندویەتىيەكى زۆربۇون)(۵۸۳).

پاشان سەركىرىدىيەكى جولەكەكان هاتە دەرەوەو داواي شەپى مەيدانى يەكەيەكى لەمۇسۇلمانەكان كرد لە سەلەمە كورى عەمرى كورى ئەكودع دەلتىت: كاتىك گەيشتىنە خەبەر سەركىرىدىيەكى جولەكەكان هاتە دەرەوەكە ناوى (مەرەمب) بۇو شمشىرەكە بە فيزەوە راوشاند و ئەم چەند دىريە ھۇنراوەمەي دەوتەوە:

قَدْ عِلِّمْتُ حَيْثِرَا أَنِّي مَرْحَبٌ شَأْيِ السَّلَاحِ بَطَّلٌ مُجَرْبٌ
اذ الحروب اقبلت تلهب

دەلتىت: مامم بۇي چووه دەرەوە كەناؤى (عامر) بۇو شمشىرەكە كورت بۇو شاعيرىش بۇو بە ھۇنراوە وەلامى دلايەوە ولى:

قَدْ عِلِّمْتُ حَيْثِرَا أَنِّي عَامِرٌ شَأْيِ السَّلَاحِ بَطَّلٌ مُعَامِرٌ

پاشان ھەر دووکيان ليكىاندا و شمشىرەكە مەرەمب بەر قەلغانەكەى عامر كەوت وە عامر ويستى لەزىزەوە شمشىرەكە لە قاچى مەرەمب بىدات بەلام شمشىرەكەى كورت بۇو نوكەكەى ھەلگەرایەوە و بەر خۆى كەوت و كلاۋە ئەزىزى گرت و پېيمىرد سەلەمە دەلتىت: رۆيشتم گەيشتىم بە چەند كەسىك لە هاوهەلانى پیغامبرى خودا دەيانوت: كارەكەى عامر بەتاڭبۇوەوە و خۆى كوشت دەلتىت: چوومە خزمەت

(۵۸۲) أخرجه: الحكم (۳۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۰۹/۴).

(۵۸۳) أخرجه: أحمد (۳۵۳/۵)، والطبراني (الكبير) (۶۳۰۲)، والنمساني (۸۴۰۲)، والحكم (۳۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي والبيهقي (الدلائل) (۲۰۹/۴)، وأحمد (فضائل) رقم (۱۰۰۹) وقال محققه: استاده صحيح، وقال الشيخ مقبل في صحيح المسندة مما ليس في الصحيحين (۱۶۰) صحيح.

پیغمه‌بری خودا **بَلَى** به گریانه و دوستی: نهی پیغمه‌بری خودا **بَلَى** کرد و همانی عامر پوچبوته و دوستی ناگریت؟ پیغمه‌بری خودا **بَلَى** فهرموده: ((من قال ذلك)) و اته: کن ئهودی و ت؟ منیش و دوستی: که سانیک له هاوەلانی بەریزت. پیغمه‌بر **بَلَى** فهرموده: ((کذب من قال ذلك ، بل له أجره مرتين [وَجَمِعَ بَيْنِ إِصْبَاعَيْهِ إِنَّهُ لَجَاهِدٌ مُجَاهِدٌ ، قَلْ عَرَبِيًّا مَشَى بِهَا مِثْلَهُ])^(۵۸۴)). و اته: (راست ناکات ئهودی وابیت بەلکو نه و دوو پاداشت و مردگریت (پاشان دوو پهنجه‌ی دهستی برده لای یەك و فهرموده: نه و تیکوشانیک بو ئیسلام تیکوشانیک کەم کەس ھەیە له ناو عمره‌بىدا بەریگای ئهودا بروات و ھاوشیوه‌ی ئه و بیت له پاداشتاد).

خەلکی ئه و رۆژه دووچاری ھەول و تەقلا و ماندو بۇون و برسیمه‌تیبەکی زۇر بۇون و لېپراوانە شەپیان دەکرد له سەلەمەی کورى عەمرى کورى ئەکومەھە و دەلیت: ((كَانَ عَلَيْيِ بْنُ أَيِّ طَالِبٍ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ **بَلَى** فِي حَيْثُ، وَكَانَ رَمَدًا، فَقَالَ: أَنَا أَتَخَلَّفُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ **بَلَى** فَلَحِقَ بِهِ، فَلَمَّا بَيْتَنَا الْلَّيْلَةَ الَّتِي فُتِّحَتْ حَيْثُ **بَلَى** ((الأُطْعَمَ [هذه] الرَايَةَ غَدَّا رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ [لَيْسَ بِفَرَارٍ] وَلَنْ يَرْجِعْ حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَيْيَهِ، [في رواية أخرى قال بريدة... وَبَيْتَنَا طَبِيَّةً أَنْفَسْنَا أَنَّ الْفَتْحَ غَدَّ [قال عمر: فَمَا أَحَبَّتُ الْإِمَارَةَ إِلَّا يَوْمَنِدٌ] قال سلمة: فَبَاتَ النَّاسُ يَدْعُوكُنَّ لَيْتَهُمْ أَيُّهُمْ يُعْطَاهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ **بَلَى** الْغَدَاءَ، ثُمَّ قَامَ قَائِمًا فَدَعَا بِاللَّوَاءِ وَالنَّاسُ عَلَى مَصَافِهِمْ...)[۵۸۵]^(۵۸۶))).

و اته: (عەلی کورى ئه بۇ طالب له نه و رۆزه خەبىر دواکەوت له گەل پیغمه‌بری خودا **بَلَى** و تی: من چۈن دوا دەکەوم له پیغمه‌بر **بَلَى** پاشان پېیگەيشتمەھە کاتىك ئه و شەھەدەت کە بەيانى خەبىرمان فەتحىرىد له ئەھۋىدا ماينە و دەست كەسىك خودا و پیغمه‌بری خودا **بَلَى** فهرموده: بەيانى ئەم ئازايىھە دەھىمە دەست كەسىك خودا و پیغمه‌بر دەکەی خۆش دەھىت و خودا و پیغمه‌برەكەشى ئەويان خۆش دەھىت (پشت

(۵۸۴) أخرجه: البخاري (۴۱۹۶)، مسلم (۱۸۰۷).

(۵۸۵) أخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) (۱۰۰۹) وقال محققه اسناده صحيح.

(۵۸۶) أخرجه: البخاري (۳۷۰۱)، ومسلم (۴۲۱۰) (۴۲۰۴)، وأحمد (۲۴۰۶-۲۴۰۵)، وابوداود (۳۳۳/۵)، وابوداود (۳۶۶۱)، والطبراني (الكبير) (۵۸۷۷)، والحاكم (۳۸/۳) وصححة البيهقي (۱۰/۶/۹)، وابن حبان (۶۹۳۲) وقال محققه: صحيح على شرطهما، والبغوي (۲۹۰۶)، والحلية (۶۲/۱) وصححة الشيخ الألباني في (صحيف أبي داود) (۳۱۰۹) و(صحيف الجامع) (۱۰۱۱)، و(فقه السيرة) (ص: ۳۷۱) عن سهل بن سعد.

هەنگات) و ناگەریتە دواوه هەتاوەکو خودای گەورە لەسەر دەستى ئەو خەبەر ئازاد دەگات (لەگىرانەوەيەكى تردا بورىدە دەلىت:.... ئەو شەوه بەدىنيايىھەوە نۇوستىن بىگومان بۇوين لەئەوەي كە بەيانى خەبەر ئازاد دەگرىت [عومەرى كورى خەطاب دەلىت: هىچ كاتىك حەزم لەبەرپرسىيارىتى نەگردووه تەنها ئەو رۆزە نەبىت] (لەبەر فەرمۇودەكەي پىغەمبەر ﷺ سەلەمە دەلىت: خەلکەكە ئەو شەوه نۇوستن لەبىرى ئەوە دابۇون كە ئالاکە دەبىت بدرىت بە كىيان؟ هەركە رۆز بۇوهە خەلکەكە بەرەو لاي پىغەمبەرى خودا ﷺ رۆيشتن هەرىيەكىيان بەھىوات ئەوە بۇ ئالاکەي پىبىرىت بەمەبەستى بەدەستەتىنى ئەو شۆمەندىيە.

لە گىرانەوەيەكى تردا (كاتىك بەيانى داھات پىغەمبەرى خودا ﷺ هەستايە سەرپى و داۋى ئالاکەي كرد خەلکەش بەرپىز و مەستابۇون). لە گىرانەوەيەكى تردا (پىغەمبەرى خودا ﷺ ئالاکەي گرتبوو بەدەستەوە راي دەشەكاند پاشان فەرمۇوى: كى ئەم ئالايىھە وەردىگرىت و حەقى دەدات؟ زوبىرى كورى عەۋام ھەت و تى: من، فەرمۇوى: بىشىو، ئىنجا پىياوېتى تر ھات ھەستا پىيىفەرمۇو: بىشىو، داۋى ئەو كەسىكى تر ھەستا و تى: من، فەرمۇوى: بىشىو، ئىنجا فەرمۇوى: ((والذى كَرَمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ، لَا عَطَيْنَاهُ رَجُلًا لَا يَقِيرُ بَهَا))^(۵۸۷). واتە: (سويند بەئەو زاتەي كەرىزى لەمحمد گرتۈوە بە پىغەمبەرایەتى ئەو ئالايىھە دەدەمە دەست كەسىكى راناكات و دووچارى شىكتى ناكات). (دواى ماوەيەك بەئەوشىۋىھە مايەوە فەرمۇوى)^(۵۸۸): (كوا عەلى كورى ئەبوطالب؟ وتيان: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ چاۋى دېشىت، فەرمۇوى: بانگىكەن بۇم پاشان بە ئىمەھى و تى: بىرۇن بىھىنن بۇلام)^(۵۸۹).

لەگىرانەوەيەكى تردا لە سەلەمەوە دەلىت: (پاشان منى نارد بۇلائى عەلى چاۋى دېشا و ئازارى ھەبۇو چوومە خزمەتى و ھىنام من چاۋاساغى بۇوم چونكە ئەو چاۋى

(۵۸۷) أخرجه: أحمد (الفضائل) (۹۸۷) وقال محققه: أسناده حسن، وأبوباعلي (٤٩٩/٢) وقال الهيثمي (المجمع) (١٤٤/٩) رواه أبويعلى ورجاله رجال الصحيح غير عبدالله و هوثقة، قال ابن كثير (البداية) (١٨٥/٤) أسناده لابأس به، وقال الشیخ مقبل في (صحیح المسند مما ليس في الصحيحین) (٣٩٦) حديث صحيح.

(۵۸۸) أخرجه: البزار (١٨١٥)، وابن أبي شيبة (المصنف) (٣٨٠٤٩)، والحاكم (٣٧/٣) وصححه ووافقة الذهبي، وحسنه السيوطي في (كنز العمال) (١٢٧/٤) رقم (٣٠١١٩).

(۵۸۹) في رواية: البزار (١٨١٥)، وابن أبي شيبة (٣٨٠٤٩).

بەنزازاربوو ھەتاکو بىردىم خزمەتى پىغەمبەرى خودا ﷺ^(٥٩٠). [لە گىپرانەودىھەكدا لە عەلەيەوە دەلىت: كاتىك گەيشتمە خزمەتى]^(٥٩١). وتم: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ چاوم ئازارى ھەمە، داھاتەوە و [چاوهكاني بۇ كىردىمەوە و تفى بىرۇزى تىكىد]^(٥٩٢) لە گىپرانەودىھەكى تردا هاتووه [بۇى پارايىھەوە و چاکبۇوەدەوە بەشىۋەمەك دەتەت ھەرگىز ئازارى نەبۈوە]^(٥٩٣) پاشان فەرمۇسى: ((اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنْهُ الْحَرَّ وَالْبُرْدَ)). واتە: (ئەى خوداي پەروەردگار سەرمائى گەرمائى لەسەر لابدە) دەلىت: (لە دواي ئەو رۆزە نەسەرمام بۇو نەگەرمائى...) [پىغەمبەر ﷺ ئالا كە دايى دەست]^(٥٩٤) و پېيىھەرمۇسى: ((أَذْهَبْ فَقَاتِلْ حَتَّى يَنْتَخَ اللَّهُ عَلَيْكَ، وَلَا تَلْتَفِتْ)). واتە: (بىرۇ پېشت ھەلئەكەيت تا خواي گەورە لەسەر دەستى تو فەتحى دەكتات و ئاپۇنەدىتەوە). لە گىپرانەودىھەكدا [عەلى روېيشت زۇر بە خۇشحالىيەوە پاشان بۇ ساتىكىش پېشتى ھەلئەكەدە عەلى وتنى: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ لەسەر ج شتىك شەر لەگەل ئەو خەلکە بىھەم (واتە: مەبەستى جولەكەكان بۇو)]^(٥٩٥). شەپىان لەگەل بىھەم ھەتاکو وەك ئىمەيان لىدىت؟ پىغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇسى: ((أَنْفَذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ اذْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَأَخْرِهُمْ إِمَّا يَجْبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ [وَفِي رِوَايَةٍ: قَاتَلُهُمْ حَتَّى يَشْهُدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَقَدْ مَنَعُوا مِنْا دِمَائِهِمْ، وَأَمْوَالِهِمْ، إِلَّا بِحَقْقَهَا وَحِسَابَهُمْ عَلَى اللَّهِ] فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِي اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرًا لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعْمَ])^(٥٩٦) واتە: (لەسەر خۇ بىرۇ ھەتا بۆيان دەچىتە مەيدان پاشان بانگىيان بىھە بۇ موسوւلمان بۇون و پېتىانرا بىگەيەنە بەئەوەي لەسەريان پىويىستە لە مافى خودا بەسەريانەوە.

(٥٩٠) في رواية: مسلم (١٨٠٧).

(٥٩١) في رواية: البزار (١٨١٥)، وابن أبي شيبة (٣٨٠٤٩).

(٥٩٢) نفس المصدر.

(٥٩٣) أخرجه: البخاري (٤٢١٠)، أحمد (١١٧)، وابن ماجة (٩٩/١)، وابويعلى (٣٧٤/١)، والطبراني (الأوسط) (٢٢٨٦) وقال محقق: اسناده حسن، والبزار (٢٥٤٦) (كشف الأستار) وقال الهيثمي (المجمع) (١٢٢/٩)، ورواوه الطبراني (الأوسط) وأسناده حسن، وحسنه الشیخ أحمد شاكر في تعلیقه على المسند (١٢٠/٢) وحسنه أيضاً الشیخ الألبانی في (صحیح سنن ابن ماجة) (٩٥).

(٥٩٤) أخرجه: مسلم (١٨٧).

(٥٩٥) أخرجه: مسلم (١٨٠٧).

(٥٩٦) أخرجه: البخاري (٤٢١٠).

له‌گیرانه‌وهیه‌کی تردا [شەریان له‌گەل بکه هەتاکو شایه‌تمان دەھىنن نەگەر نەوھیان كرد نەوه خوین و مالیان له ئىئمە حەرام دەبىت تەنها نەوه نەبىت كەبە حەقى خودا دەكەۋىتە سەریان لىپرسىنەوهشىان لهسەر خودايە] سوئىندىبە خودا نەگەر لهسەر دەستى تو يەك كەسىان خودا ھيدايەتى بىدات باشتەر بۇ تو له مىگەلە وشترە سوورەكان). (واتە: پاداشتى موسولمان كىرىنى يەك لهنەوان وەك پاداشتى بەخشىنى مىگەلە وشترىكە له پىتىاوي خودا). له گیرانه‌وهىه‌کی تردا عەلى عَلٰى دەھەرمويت: [منىش بەگۈرجى رۇيىشم ترسام لهئەوهى كە پېغەمبەرى خودا بِكَرٰ رېڭەوچارە و نەخشەيەكى تریان بۇ بىدۇزىتەوه]^(۵۹۷). (...رۇيىشم هەتاکو گەيشتەمە خەبىئەر شەرم له‌گەل كىردىن)^(۵۹۸). قەلاؤ قوللەكانى خەبىئەر دابەش ببۇون بۇ دوو بەش، بەشىكىيان له پىنج قەلاؤ پىك ھاتبوو به ناوه‌كانى (الناعم، الصعب بن المعاذ، الزبير) ئەمانە كەوتبوونە ناوچەي (النطاح) وە قەلائى (ئوبەيى، نزار) كەوتبوونە ناوچەي (الشق) وە بەشى دووه‌ميان پېتىاندەوت: [الكتىبه] كە سى قەلائى له خۇ دەگرت بەناوه‌كانى (قموص، كە گەورەترين قەلائى خەبىئەر بۇو، قەلائى كورانى نەبو حەقيق، بۇو ھەروھە قەلائى (الوطیح و السلام) بەشى يەكەميان به شەر گىراو فەتح كرا، بەشى دووه‌ميان بەپىكھاتن و ئاشتى فەتح كرا پلانى پېغەمبەرى خودا بِكَرٰ له ھىرېشبردنە سەر قەلائى خەبىئەر بىرىتىبۇو لهسەرقالگەرنى ھەندىيەكىيان به ھىزى بچوڭ بچوڭ و چۈركەنەوهى ھىرېشىش بۇ سەر قەلائىكانيان بەھىزى سەرەكى ھەتاکو بەتەواوەتى دەستى بەسەر ئەو قەلائىدا دەگرت پاشان ھىرېشە چۈپپەكەى دەگواستەوه بەرەو قەلائىكەيى تر)^(۵۹۹).

ئىينىو ھىشام عَلٰى دەلتىت: يەكەم قەلاؤ موسولمانەكان ھىرېشيانىكىرده سەرى قەلائى (ناعم) بۇو بەسەر كەردايەتى ئىمامى عەلى عَلٰى له سەلەممەوه فەرمۇوېتى: (عەلى ئالاکەى وەرگرت ئىنجا دەرچوو بەگۈرجى ھەلېكوتايە سەریان، من لەدواوهى بۇوم بە شوئىنى ئەودا دەرۇيىشم ھەتاکو ئالاکەى بىرده قەلائىكەوه لەسەر كەلەكە بەردىكى كۆكراوه چەقاندى جولەكەيەك سەرى دەرھىننا و سەيرىكىردى لەسەر قەلائىكەوه،

(۵۹۷) أخرجه: البزار (۱۸۱۵)، وابن أبي شيبة (۳۸۰۴۹).

(۵۹۸) في رواية أبن حبان (۶۹۳۶) وقال محققه استناده صحيح.

(۵۹۹) أنظر: (الرسول القائد) لشیث خطاب (ص ۲۰۸).

وْتَيْ: تَوْ كَيْتِ؟ وْتَيْ: مَنْ عَهْلِي كُورِي ئَهْبُو طَالِبِمْ، جَوْلَهْكَهْ كَهْ وْتَيْ: سَهْرَدَهْ كَهْ وْنَ سُوْتَنَدْ بَهْئَهْ وْدَهْ دَاهْزِيَوَهْ بَوْ سَهْرِ مُوسَا اللَّهِ^(۶۰۰). پَاشَانْ مَهْرَحَبِي سَهْرَكَرَدَهْ سَهْرَبَازِي جَوْلَهْكَهْ كَانْ دَاوَى دَاهْزِيَنِي يَهْكَبِيَهْ كَيْ كَرَدْ بَوْ مَهْيَدَانْ بَوْ جَارِي دَوْوَهْ لَهْ مَوْسُولَمَانَهْ كَانْ، لَهْ سَهْلَهْمَهْ كَوْرِي عَهْمَرِي كَوْرِي ئَهْكَوْهْعَهْ دَهْلَيْتِ: (مَهْرَحَبِهْ هَاتَهْ دَهْرَهْوَهْ بَهْلَوَتْ بَهْرَزِيَهْ كَهْ وَهْ مَهْهُونَرَأَوَهِيَهْ وَتْ:

قَدْ عَلِمْتُ حَيْنَرَا أَيْ مَرْحَبْ شَايِ السَّلَاحِ بَطَلْ مُجَرْبْ
اَذَ الْحَرُوبِ اَقْبَلَتْ تَلَهْبِ

عَهْلِي لَهْ وَهْلَمِيدَا وَتَيْ:

أَنَا الَّذِي سَمَّتْنِي أَمَّ حَيْدَرَهْ كَلْبِيْتُ غَابَاتِ كَرِيَهِ الْمَنْظَرِهْ
أَكِيلُهُمْ بِالصَّاعِ كَيْلَ السَّنَدَرَهْ!.....^(۶۰۱)

لَهْ كَيْرَانَهْ وَهِيَهْ كَدا [بُورِيدَهْ دَهْلَيْتِ: مَهْرَحَبِهْ لَهْكَهْ عَهْلِي كَهْوَتَنَهْ شَمَشِيرَبَازِي ئَهْوَهْ بَوْ عَهْلِي شَمَشِيرَيِّكِي كَيْشا بَهْسَهْرِيَدا وَ چَوْوَهْ نَاوْ دَدَانَهْ كَانِي هَهْمَوْ سَهْرَبَازِكَهْ كَهْ كَوْيِ بَيْسَتِي هَاوَارِبِيَوَوْ، وَهْ سَهْرِي لَهْلَاشِهِي جَيَاكَرَدَهَوَهْ وَ كَوْشَتِ]^(۶۰۲). لَهْ ئَوْمَ سَهْلَهْمَهْ وَهْ دَهْكَيْرِيَتَهَوَهْ كَهْبَهْزَدَارِي غَهْزَايِ خَهِيَبِهِرِي كَرَدَهَوَهْ دَهْلَيْتِ: [كَوْيِمْ لَهْ كَيْرِبِوْنِي شَمَشِيرَهَكِهْ بَوْ لَهْدَانَهْ كَانِي مَهْرَحَبِ]^(۶۰۳). ئَيْنِجا فَمَتَحْ كَرَدَنَهْ كَهْ لَهْسَهْرِ دَهْسَتِي ئَهْ وَ بَوْ. لَهْ كَيْرَانَهْ وَهِيَهْ كَيْ تَرَدا عَهْلِي دَهْلَيْتِ: خَوْدَا مَهْرَحَبِي كَوْشَتْ بَهْدَهْسَتِي مَنْ وَهْ سَوْپَاكَهْشِي تَيْكَشَكَاوِ شَبَرْزَهْ بَوْوَنْ وَ رَيَاكَرَدَهَوَهْ نَاوْ قَهْلَاكَهْيَانْ وَ دَهْرَگَاكَهْيَانْ دَاخْسَتْ وَ خَوْيَانْ تَيَدا مَهْلَسَدَا وَ كَهْيَشْتِينَهْ دَهْرَگَاكَهْ زَوْرِي بَيْنَهْ چَوْ خَوْيَانْ بَيْنَهْ كِيرَا شَكَسْتِيَانْ خَوَارِدْ وَ هَهْتَا خَوَايِ گَهْوَرَهْ فَمَتَحِي كَرَدِ]^(۶۰۴).

(۶۰۰) أَخْرَجَهُ الطَّبَرَانيُّ (الْكَبِيرُ)^(۶۳۰۳)، وَالْبَيْهَقِيُّ (الدَّلَائِلُ)^(۲۰۹/۴)، وَابْنُ هَشَامَ (السِّيرَةُ)^(رَقْمٌ ۸۵۵) وَقَالَ مَحْقِفَاً: اسْنَادَهُ ضَعِيفٌ.

(۶۰۱) أَخْرَجَهُ البَخَارِيُّ (۴۲۱۰)، وَمُسْلِمُ (۱۸۰۷)، وَأَحْمَدُ (۲۴۰۶)، وَأَبُو دَاوُدَ (۳۳۲۵)، وَالنَّسَائِيُّ (۳۰/۶)، وَالْطَّبَرَانيُّ (الْكَبِيرُ)^(۶۲۲۵۰)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ (۴۰۸/۱۴)، وَابْنُ حَبَّانَ (۶۹۳۵) وَقَالَ مَحْقِفَهُ: اسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَضَعَفَهُ الشِّيخُ الْأَلْبَانِيُّ (صَحِيحُ أَبِي دَاوُدَ)^(۲۲۱۳)، وَأَخْرَجَهُ: أَحْمَدُ (۱۰۳۶) وَقَالَ مَحْقِفَهُ: اسْنَادُهُ صَحِيحٌ.

(۶۰۲) أَخْرَجَهُ: أَحْمَدُ (۳۵۳/۵) رَقْمَ (۲۲۰۳۱) وَقَالَ مَحْقِفَهُ: حَدِيثٌ صَحِيحٌ، وَفِي (فَضَائِلُ الصَّحَابَةِ)^(۱۰۳۴)، وَالحاكِمُ (۳۷/۳) وَضَعَفَهُ وَوَافَقَهُ الْذَّهَبِيُّ، وَالبَزَارُ (۱۸۱۴).

(۶۰۳) أَخْرَجَهُ الطَّبَرَانيُّ (الْكَبِيرُ)^(۲۵۱/۲۳)، وَقَالَ الْهَشَمِيُّ (مَجْمُوعُ زَوَادَهِ)^(۱۰۵۲/۶): رَوَاهُ الطَّبَرَانيُّ وَرَجَالُهُ ثَقَاتٌ.

(۶۰۴) أَخْرَجَهُ الْبَزَارُ (۱۸۱۰)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ (۳۸۰۴۹). وَاسْنَادُهُ حَسَنٌ كَمَا قَالَ السَّيُوطِيُّ (كِتَابُ الْعَمَالِ)^(۴/۱۲۷).

له گیرانه و میهکی لاوزدا هاتووه له نه بورافع دلیت: (هم رکه عهلى له قهلاکه نزیک بموهده خهلاکه بؤی هاتنه درمهوه نه ویش شهپری له گهمل کردن مشمشیریکی و هشاند پیاویک له جوله که کان قه لفانه که کی له دهستی فریتا دواتر عهلى ده رکایه کی دهستکه و ت کردی به قه لفان و خوی پیپاراست به رد هوا و به دهستی و بمو شهپری پیده کرد همه تاکو خواه گهوره فه تحیکرد له سه رده استی پاشان که ته وا و بمو فرییدا، پاشان من له گهمل حهوت که سی ترکه من همه شته میان بمو هه ولماندا که ده رکایه و هربگیرین نه مانتوانی سهرا و بنی بکهین) (۱۰۰).

له گیرانه و میهکی تردا له جابردهوه دلیت: [عهلى ده رکایه کی هه لگرت له رفڑی خهیبه ردا بؤ نه وی موسولمانه کان به سه ریدا سه ربکهون به ره و قهلاکه، دواتر فه تحیان کرد له دواوی نه وه تاقیبیان کرد هوه چل که س نه یانتوانی هه لبیگرن] (۱۰۱). ئه م فه رموده ده لوازه (ضعیف). هه ربئه و شیوه له ئه و گیرانه و میهکی ده همه شه هاتووه چیرۆکی ده رهینانی ده رگای خهیبه ر له لایه ن ئیمامی عه لیه وه کرد ویه تی به پرد و ئه و ده رکایه به بیست که س دایان خستبوو) (ئه م فه رموده ده شه هه لبیه ستراوه (موضوعه) (۱۰۲).

ئینبو ئیسحاق دلیت: (پیغامبری خودا به ره به ره نزیک ده بموهده له سه ره و سامانه کانیان مال به مال و قهلا بقهلا دهستی به سه ردا ده گرت يه که م قهلاکه فه تحیان کرد قهلا (نعم) بمو هه ر له لای ئه م قهلا بشه بش بمو هاوه لی به ریزی پیغامبری خودا (محمدی کوری مه سله مه) شه هید کرا که برای (محمدی کوری مه سله مه) بمو ده ستاریکی به رهی بمه سه ردا به ره رایه وه به ریکه و پیشنه هید بمو.

پاشان قهلای (قموص) ئازادکرا که قهلای کورانی ئه بو حه قیق بمو پیغامبری

(۱۰۵) أخرجه: أحمد (۲۳۸۵۸) وقال محققه: استاده ضعيف، وابن هشام (۳۸۷/۳) (رقم: ۸۵۶) وقال محققاه: استاده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۲/۴)، قال الحافظ ابن كثير (البداية) (۱۸۹/۴): فيه جهالة، انقطاع، وقال الحافظ ابن حجر العسقلاني في (الدرر الكامنة) (ص: ۱۱۸) طرقه كلها واهية، قال الهيثمي (مجمع الزوائد) (۱۰۲/۶) فيه رجل لم يسم، وقال السخاوي في (المقاصد الحسنة) (رقم: ۴۱۸) طرقه كلها واهية.

(۱۰۶) أخرجه: الحكم (۶۵/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۲/۴)، وقال ابن كثير (البداية) (۱۹۰/۴) فيه ضعيف، وقال السخاوي في (المقاصد الحسنة) (۴۱۸) فيه (ليث) ضعيف والرواي عنـه شيعي وكذا من دونه، وقال العجلوني (كشف الخفاء) (۳۶۶/۱) (۱۱۶۸): سند ضعيف والرواي عنـه شيعي، وقال ابن طاهر (التذكرة) (۹۶) طرقه كلها واهية.

(۱۰۷) قال شيخ الإسلام ابن تيمية (المتنقى من منهج الأعدال) (ص: ۴۳۹) لأصل له.

خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دەستکەمەوت تىكى زۆرى دەستکەمەوت بەتايىبەتى جارييە لەئەوانەش صەفييەي كچى حوبىيى كورى ئەخطىپيان لەگەلدا بۇو كە دواتر بۇوە هاوسەرى پېغەمبەرى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، جارييەكاني لەخەيىبەر كىران بەناو موسولمانەكانيان بىلاوگىرىنى دەرسىمى ھاوهەلانى پېغەمبەر لەخەيىبەر ئەم (ھىيما) يە بۇو (ئەى سەركەوتتوو بکۈزە بکۈزە)^(٦٠٨). لەدواى فەتح كەردىنى قەلای (ناعم) و (قموص) جولەكە كان خۆيان خزانىدە قەلای (الصعبى كورى معاذ) موسولمانەكانيش ھىرىشيان كرده سەرئەو قەلایە و گەمارۋيان خستەسەرى خەلکەكە، خۆشيان دووجارى بىرىتىيەكى بەھىزبۇونەوە لەبەر ئەم بىرىتىيە موسولمانەكان كۆمەلېك لە ئەم شتانە خوارەوەيان دەخوارد.

ئەو خوارەنانەي موسولمانان لەبرسا خواردىيان

١- خوارەنى گژوگىيا و بەروبومى مىوهى كالى پىنهگە يىشتۇو:

لە باوکى قەلابەئەوە بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دەلىت: كاتىك پېغەمبەرى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ كەيشتە خەيىبەر بەروبوم سەوز بۇو خەلکى بەپەلە بەرەو لايى دەرۋىشتن، دووجارى لەرزو تاڭىرن بۇون وە سكالايان بىردى لاي پېغەمبەرى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ئەويش فەرمانى پىتىرىدىن ئاو بکەنە كوندەوە بۇ ئەوهى سارد بېيت پاشان لە نىۋان ھەردۇو بانگى بەيانى بەخۇتانى دابكەن لە گىزەنەوەيەكى تردا (لە نىۋان نويىزى شىوان و خەوتناندا) ناوى خوداشى لەسەر بەينىن، دەلىت: ئەوەمانكىرىد كە فەرمانىپىتىرىدىن بەشىوهەك چالاکبۇين دەتöt لە كۆتۈبەندى كەرددۇينەوە^(٦٠٩).

٢- خوارەنى سىرو پىاز:

أئەبو سەعىدى خودرى بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دەلىت: (ئىيەم وامان دانەنابۇو كەخەيىبەر بەئەم ماوەيە رېزكار بىرىت ئەم كارە درىزە خايىند خەلکەكەش دووجارى بىرىتىيەتى بۇونەوە كەوتىنە خوارەنى سىر زۆرمان لىخوارد پاشان چووپىن بۇ مزگەوت لەئەم جىيگەيەدا پېغەمبەرى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بۇنى كرد فەرمۇوى: ((مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ الْخَيْرَةِ شَيْئًا فَلَا يَقْرَبُنَا فِي الْمَسْجِدِ)) فقال الناسُ: حُرُمَتْ، حُرُمَتْ، قَبَلَعَ ذَلِكَ النَّبِيَّ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فقال: ((أَيُّهَا النَّاسُ

(٦٠٨) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨١/٣) وابن كثير (البداية) (٤/٢٢١).

(٦٠٩) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (٤/٢٤٢) بسنده موصول.

له گیرانه و میه کی لاوزدا هاتووه له ئەبورافع دەلیت: (ھەركە عەلی له قەلاکە نزیک بۇوەوە خەلکى قەلاکە بۇی ھاتنە دەرەوە ئەویش شەپری له گەل کردن شمشیریکی وەشاند بیاویک له جولەکە کان قەلغانەکەی له دەستى فېریدا دواتر عەلی دەرگایەکی دەستکەوت کردی بە قەلغان و خۆی پیچاراست بەر دەوام بە دەستیەوە بۇو شەپری پىدەکرد ھەتاکو خواي گۈورە فەتحىكىرد لە سەر دەستى پاشان كەتەواو بۇو فېریدا، پاشان من له گەل حەمەوت كەسى ترکە من ھەشتەميان بۇوم ھەولماندا كە دەرگاکە وەربىگىرین نەمانتوانى سەرا و بىنى بىكەين) (۱۰۰).

له گیرانه و میه کی تردا له جابرەوە دەلیت: [عەلی دەرگایەکی ھەلگرت له رۆزى خەبەردا بۇ ئەوهى موسولمانە کان بە سەر بىكەون بەر بەرەو قەلاکە، دواتر فەتحىان كرد لە دواي ئەوه تاقىييان كردىوە چىل كەس نەيان توانى ھەلېبىگەن] (۱۰۱). ئەم فەرمۇددىھە لازەز (ضعيف). ھەربەئەو شىبىھ لەئەو گیرانه و میه دا ئەمەش هاتووه چىرۇڭى دەرھىننانى دەرگاي خەبەر لە لايەن ئىمامى عەلەيەوە كردووېتى بە پىر و ئەو دەرگایە بە بىست كەس دايائىخستىبوو) (ئەم فەرمۇددىھەش ھەلبەستراوە (موضوعة) (۱۰۲).

ئىبنو ئىسحاق دەلیت: (پىغەمبەرى خودا بەر بەرە نزیک دەبۈوەوە لە سەر وەت و سامانە كانىيان مال بە مال و قەلابە قەلا دەستى بە سەر دەلگرت يە كەم قەلاکە فەتحىان كرد قەلای (ناعم) بۇو ھەر لە لاي ئەم قەلایش بۇو ھاۋەلى بەرپىزى پىغەمبەرى خودا (محمودى كورى مەسلىمە) شەھيد كرا كە بىرای (محمدى كورى مەسلىمە) بۇو دەستارىتكى بەر دىدا بە سەر دەلگەستراوە و پىشەھيد بۇو.

پاشان قەلای (قەمۆص) ئازادكرا كە قەلای كورىنى ئەبو حەقىق بۇو پىغەمبەرى

(۱۰۵) أخرجه: أحمد (۲۳۸۵۸) وقال محققه: استاده ضعيف، وابن هشام (۳۸۷/۳) (رقم: ۸۵۶) وقال محققاوه: استاده ضعيف، والبيهقي (الدلائل)، قال الحافظ ابن كثير (البداية) (۱۸۹/۴): فيه جهالة. انتقطاع، وقال الحافظ ابن حجر العسقلاني في (الدرر الكامنة) (ص: ۱۱۸) طرقه كلها واهية، قال البيهقي (مجمع الزوائد) (۱۰۲/۱) فيه رجل لم يسم، وقال السخاوي في (المقاصد الحسنة) (رقم: ۴۱۸) طرقه كلها واهية.

(۱۰۶) أخرجه: الحكم (۶۵/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۲/۴)، وقال ابن كثير (البداية) (۱۹۰/۴) فيه ضعيف، وقال السخاوي في (المقاصد الحسنة) (۴۱۸) فيه ضعيف والرواي عنه شعبي وكذا من دونه، وقال العجلوني (كشف الخفاء) (۳۶۶/۱) (۱۱۶۸): سند ضعيف والراوي عنه شيعي، وقال ابن طاهر (التذكرة) (۹۱) طرقه كلها واهية.

(۱۰۷) قال شيخ الإسلام ابن تيمية (المتنقى من منهج الأعتدال) (ص: ۴۳۹) لا أصل له.

خودا ﷺ دستکه و تیکی زوری دستکه و تیکی جاریه له نه و انه ش صه فیهی کچی حوبی کوپی ئه خطبیان له گه لدا بوو که دواتر بورو هاو سه ری پیغامبری خودا ﷺ، جاریه کانی له خه بیهه رکیران بنه ناو موسولمانه کانیان بلا و گردنه و دروشمی ها و دلآنی پیغامبر له خه بیهه ره نه (هیما) يه بوو (ئه سه رکه و توو بکوژه بکوژه)^(۶۰۸). له دوای فتح کردنی قه لای (ناعم) و (قموص) جوله که کان خویان خزانده قه لای (الصعبی کوپی معاذ) موسولمانه کانیش هیرشیان کرده سه رئه و قه لایه و گه مارویان خسته سه ری خه لکه که، خوشیان دووجاری برسیتیه کی به هیز بونه وه له بهه ره و برسیتیه موسولمانه کان کومه لیک له نه شتانه خواره و میان ده خوارد.

نه و خواردنانه موسولمانان له برسا خواردیان

۱- خواردن گزوگیا و بروبوومی میوهی کالی پینه گه يشتتوو:

له باوکی قه لابه نه و ده لیت: کاتیک پیغامبری خودا ﷺ گه يشتله خه بیهه بروبووم سهوز بوو خه لکی بېپله بەردو لايان دەرۋیشتن، دووجاری له رزو تاگرتن بۇون وە سکالايان برده لای پیغامبری خودا ﷺ ئه ویش فەرمانی پىنگىن ئاو بکەنە كوندەوە بۆ نەوهی سارد ببیت پاشان له نیوان هەردوو بانگی بەیانی بە خوتانی دابکەن له گیپانه و ھیه کی تردا (له نیوان نویزی شیوان و خەوتناندا) ناوی خوداشی له سەر بەینن، ده لیت: نە و مانکرد کە فەرمان پېتىگەن بە شیوه يەك چالاکبۈيەن دەتوت له كۆتۈبەندى كردووينەوە^(۶۰۹).

۲- خواردن سیرو پیاز:

أ-ئەبو سەعیدی خودری ده لیت: (ئىمە وامان دانەنابوو كە خە بیهه بە نە و ما وەی رېگار بکریت نەو کاره درېزە خایاند خە لکە كەش دووجاری برسیيەتى بۇونە وە كەوتىنە خواردنى سیر زورمان لىخوارد پاشان چووین بۆ مزگەوت لە نە و جىگە يەدا پیغامبری خودا ﷺ بۇنى كرد فەرمۇوی: ((مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ الْحَيَّةِ شَيْئًا فَلَا يَقُربُنَا فِي الْمَسْجِدِ)) فقال الناـس: حُرْمَتْ، حُرْمَتْ، قَبَّلَعَ ذِلَّكَ النَّبِيَّ ﷺ فقال: ((أَيُّهَا النَّاسُ

(۶۰۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨١/٣) وابن كثير (البداية) (٤/٢٢١).

(۶۰۹) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (٤/٢٤٢) بسنده موصول.

إِنَّهُ لَيْسَ بِي تَحْرِيمٍ مَا أَحَلَ اللَّهُ لِي، وَلَكِنَّهَا شَجَرَةً أَكْرَهُ رِيحَهَا) (٦١٠). وَاتَّهُ: (ثَمَودٌ لَهُنَّا وَبِهِ رَبُّهُنَّا بُوْنَ نَاخْوَشَهِي خَوارِدَوْوَه (سِيرُوبِيَّان) بَا نَزِيكَ مَزْكُومَهُ كَانَمَانَ نَهَكَهُوَيَّت (دِيَارَهُ لَهُبَرَ نَاخْوَشَهِي بُونَهُكَهِي بُوْوَه (وَاللهُ أَعْلَم) خَهَلَكَهُكَهِي بُوْوَه مَقْوَمَقْوَيَانَ وَتِيَّانَ: حَمْرَامَ بُوْوَه حَمْرَامَ بُوْوَه ثَهُ وَوَتَهِيَّهِ بِهِ پِيَغَهُمَبَهِرِي خَودَا گَهِيَشَتَهُوَهِي ثَهُوَيَش فَهَرَمَوَوِي: خَهَلَكَيَّنَهِي بِوْمَ نَيِّيَهِ ثَهَوَهِي خَواهَلَانِي كَرَدَوَوَهِي مَنَ لَيَّتَانِي حَمْرَامَ بَكَهِمَ بَهَلَامَ مَنَ بُونَهُكَهِيَم لَانَاخْوَشَهِ).

ب- ثَهُبُو ثَهَ عَلَهُ بَهِي خَهَشَنِي (كَه لَهَكَهِلَّ بِيَغَهُمَبَهِرِي خَودَا گَهِيَشَتَهُوَهِي غَهَزَيِي خَهِيَّهِرِي كَرَد دَهَفَرَمَوَيَّت: لَه نَأَوْ بَاهِجَهُ وَبَاهِهِ كَانِي خَهِيَّهِرِي سِيرُوبِيَّانَ بَيَّانِي خَهَلَكَهُكَهِي لَيَّيَانَ خَوارِدَ چَوَنَكَهِي زَوَرَ بَرَسِيَّبُوُونَ، كَاتِيَّكَهِي رَقِيَّشَتَنَ بَهَرَهُ مَزْكُومَهُت بُونَهُ مَزْكُومَهُت بَهِي تَهَنَّهَا سِيرُوبِيَّانَ بُوْوَه بِيَغَهُمَبَهِرِي خَودَا گَهِيَشَتَهُوَهِي فَهَرَمَوَوِي: ((مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ الْخَيْرَيَّةِ فَلَا يَقْرُبُنَا)) (٦١١). وَاتَّهُ: (ثَهَوَهِي ثَهُوَهِي سَهَوَزَهِي بُونَ نَاخْوَشَهِي خَوارِدَوَوَه (سِيرُوبِيَّان) بَانَزِيَّكَيِي مَزْكُومَهُت كَانَمَانَ نَهَبَتَهُوَهِ).

۳- خواردنی که‌هی مالی:

عَبْدُولَلَاءِ كُورِي ثَهُوَفِي گَهِيَشَتَهُوَهِي دَهَلَيَّت: (دَوَوْجَارِي بَرَسِيَّتِيَّهِي كَيِي تَوَنَدَ بُوْوِينَ لَه خَهِيَّهِرِدا نَيِّمَهِ لَهَكَهِلَّ بِيَغَهُمَبَهِرِي خَودَا گَهِيَشَتَهُوَهِي بُوْوِينَ لَهَدَهُورِي خَهِيَّهِرِي چَهَنَدَ كَهْرِيَّكَمانَ بَهَرَدَهَسَتَ كَهَوَت خَهَلَكَهُكَهِي چَوَنَكَهِي پَيَوِيَّسْتِيَّانَ پَيَيَّوُو لَهَبَهِرِي بَرَسِيَّهِتِي سَهَرَمَانَ بَرِي وَخَسْتَمَانَهِ سَهَرِ نَأَكَرِ مَهَنَجَهَلَهِكَانَ قَوَلَپَهِ قَوَلَپَهِ دَهَهَاتَ لَهَنَهُوكَاتَهَدَادَ بَانَگَبِيَّزِي بِيَغَهُمَبَهِرِي خَودَا گَهِيَشَتَهُوَهِي بَانَگِيَّكِرَدَ كَهَدَهَسَتَ لَهَنَهُوكَاتَهَدَادَ شَتِيَّكَ لَهَگَوَشَتِي ثَهُوَهِي كَهَرَانَهِ نَهَخَوِينَ (٦١٢). هَر لَهَبَهِرَئَهِ بَرَسِيَّهِتِيَّهِي بُوْوَه هَنَدِيَّكَ لَه هَاوَهَلَانِ هَاتَنَهِ خَزَمَهِت بِيَغَهُمَبَهِرِي خَودَا گَهِيَشَتَهُوَهِي دَاوَى خَوارِدَنِيَّانَ كَرَد نَيِّبَنُو ئِيسَحَاقَ گَهِيَشَتَهُوَهِي دَهَلَيَّت: (بَهَنِي سَهَمَ لَه هَوْزِي ثَهَسَلَهِمَ هَاتَنَهِ خَزَمَهِت بِيَغَهُمَبَهِرِي خَودَا گَهِيَشَتَهُوَهِي وَتِيَّانَ: وَهَلَاهِي ثَهِي بِيَغَهُمَبَهِرِي خَودَا گَهِيَشَتَهُوَهِي زَوَرَ مَانَدَوَوَهِي بُوْوِينَ هِيَّچَمَانَ بَهَدَهَسَتَهُوَهِ).

(٦١٠) أخرجه: أحمد (١٢/٣)، والبخاري (٨٥٣)، ومسلم (٥٦٥).

(٦١١) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٥٧٤/٢٢)، وقال المتنذري في الترغيب (تذهيب الترغيب) (٣٠٩) رواه الطبراني باسناد حسن، قال الهيثي في (مجمع الزوائد) (١١٨/٢) رواه الطبراني وأسناده حسن، وقال الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (٣٣٥) صحيح.

(٦١٢) أخرجه: أحمد (٤/٢٩١)، والبخاري (٤٢٢١)، ومسلم (١٩٣٨) واللفظ له.

نه ماوه لهئه و کاته شدا هیج شتیک له لای پیغمبری خودا دهستنده دکمهوت که پیانببه خشیت ئینجا بؤیان پارایه وو فهرمومو: ((اللهم انك عرفت حالهم وان ليست بهم قوةً وان ليس بيدي شيء اعطيهم ايأه فاتح عليهم اعظم حضونها عنهم غباءً وأثركها طعاماً وَوَدِكَا))^(۱۱۳). واته: (ئهی خودایه خوت دهزانیت حاليان چونه هیج هیزیان تیدانه ماوه منیش ئیستا هیچم له بر دهستا نییه بیانده می خودایه گهور ترین قه لایان دهست بخهیت که زورترین خوارده مهنه و چهوری تیدایه بؤیان). پاشان خه لکه که هیرشیان برده سه ر قه لایی (الصعب بن معاذ) خواه گهوره پشتیوانی کردن و فتح کرا له خه ببردا هیج قه لاییک به ئهندازه ئه و قه لایه خواردن و گوشت و چهوری تیدانه ببو پاشان جوله که کان بهره و قه لایی (ئوبه بی) چوون خویان تیدا قایم و مهلاس کرد پیاویک له ناویاندا هاته دهره و داواه هاتنه مهیدانی یه کبه یه کی دهکرد.

محمدی کوری مسلمه مهی ئه نصاری ده فرمومیت: (کاتیک پیغمبری خودا رووی سوپاکه کرده ناوچه (الشق) له غهزای خه ببردا پیاویکیان له ناو قه لایکه هاته دهره وه هاوری دهکرد کی بوم دیته مهیدان؟ ئه و ببو ئه ببو دوجانه ئه نصاری بؤی چووه مهیدان په رقیه کی سوری له ناوچه وانی بهستبوو بهله خوبایه وه بؤی ده رؤیشت شمشیریکی و هشاندھ قاچه کانی و په راندی، ئینجا گهوته سه ری و کوشتی و که لوپه ل و شمشیر و قه لگانه کهی هینایه خزمت پیغمبری خودا و دک دهستکه و تی شه^(۱۱۴). له ناو قه لایکه دا شه پیکی خوتناوی روویدا له نیوان جوله که کان و موسولمانه کان، ئه و ببو جوله که کان شکستیان هینا و بهره و قه لایی (الزار) ریانکرد موسولمانه کان زور بئناره حه تی و شه ری سه خت فه تحیانکرد ئیبنو ئیسحاق ده لیت: (هه رکه پیغمبری خودا قه لایکانی فه تحده کرد یه ک له دواي یه ک هه رچی سامانیکیان بؤ کوکرایه وه بر دیان بهره و قه لایکانی (الوطیح و السلام) پیغمبری خودا بؤ ماوه و چهند شه ویک گه ماروی دان)^(۱۱۵). له ئه و شه ره دا سه لمه مهی کوری عه مری کوری ئه کووع^(۱۱۶): (قاچی دووچاری پیکانیک ببو برینداری کرد له سه لمه مه وه لیدانیک بئرقاچی که و تیان سه لمه پیکراو بریندار ببو چوونه

(۱۱۳) آخرجه: ابن هشام (سیرة) (۳۸۲/۳)، والطبری (التاريخ) (۱۰/۳)، والبیهقی (الدلائل) (۲۲۳/۴)..

(۱۱۴) آخرجه: البیهقی السنن (الکبری) (۳۰۹/۶). وقال هذا منقطع.

(۱۱۵) آخرجه: ابن هشام (السیرة) (۳۸۲/۳).

خرزمهت پیغامبری خودا سیگار فوپیدا کرد له هئه و کاته و دووجاری هیج نازار نکند
نه بورووه (۱۱۱).

پیغامبری خودا زور له خودا ده پارایه و به کزوله بیهه و نزای ده کرد
له دوای نویزی به یانی له هئه و غهزایه دا ئه و هش له به رئه و ب و تاکو دوور بکه ویته و
له خوبایی بیون و سه رسام بیون به خو و شانازی کردن به زوری هیزی موسولمانان
و له بیرکردنی پشتیوانی خوای پهروه دگار، سوهه بی پومی دفه رمویت:
پیغامبری خودا له روزانی خه بیهه ردا له دوای نویزی به یانی لیوه کانی ده جو لاند
به بیئه و هی بزانن چی ده لی، و ترا: ئه پیغامبری خودا لیوه کانت به جو ریک
ده جو لینیت که پیشتر لیت نه بینراوه ئه و کاته دا چی دفه رمویت (فهرمومیت):
(إِنِّي ذَكَرْتُ نَبِيًّا مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ أَعْجَبَ بِأُمَّةٍ) (وكان) أَعْطَيَ جُنُودًا مِّنْ قَوْمٍ، فَقَالَ: مَنْ يَقُولُ لِهَوْلَاءِ؟
فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنِ اخْتَرْ لِقَوْمِكَ إِحْدَى ثَلَاثٍ إِمَّا أَنْ أَسْلَطَ عَلَيْهِمْ عَذَّابًا مِّنْ عَيْرِهِمْ، أَوِ الْجُوعَ، أَوِ
الْمَوْتَ، فَاسْتَشَارَ قَوْمَهُ فِي ذَلِكَ، فَقَالُوا: أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ نَكِلْ ذِلِكَ إِلَيْكَ حِزْ لَنَا، فَقَامَ إِلَى صَلَاتِهِ، وَكَانُوا
إِذَا فَرِعُوا فَرِعُوا إِلَى الصَّلَاةِ، فَصَلَّى مَا شَاءَ اللَّهُ، فَقَالَ: أَيُّ رَبٌّ، أَمَا عَذَّوْهُمْ مِّنْ غَيْرِهِمْ وَالْجُوعُ فَلَا،
وَلَكِنَّ الْمَوْتَ، فَسُلْطَ عَلَيْهِمُ الْمَوْتَ ثَلَاثَةً أَيَّامٍ، فَمَاتَ مِنْهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا، فَهَمْسَيَ الَّذِي تَرَوْنَ أَنْ
أَقُولَ: [اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقَاتِلُ، وَبِكَ أَصَابُ، وَبِكَ احْاولُ وَلَا حُوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ] (۱۱۷).

واته: (بهزیره کی خوتان هه ستان پیکردم؟ و تمان: به لی، فهرمومیت: من یادی
پیغامبریک له پیغامبره کانی خودام کردده که سه رسام بیو به زوری ژماره
شوینکه و تووه کانی و زوری ژماره سه ربا زه کانی له گه له که کی خوی له هئه و کاته دا
وتی: کن ده توانیت به ره نگاری ئه مان ببیته ووه (به سه رسام بیهه ووه)؟ له به رئه ووه خوای
گهوره لی پیچینه ووه له گه ل کردن و ومحی بونارد که بیو قه و مه که دت یه ک له م شتانه
هه لبزیره یان دو و ز منی کی دمه کی زال ده که م به سه ریاندا یان به برستی و گرانی
ده یان کوژم یاخود ده یان مرینم، ئه و پیغامبره ره را ویزی به گه له که کی کرد له هئه و
باره وه ئه وانیش و تیان تو پیغامبری خودایت هه مو و ئه وانه ما یهی زیانن بو ئیمه

(۱۱۶) أخرجه: احمد (۴/۴)، والبخاري (۴۰۶)، والبوداود (۳۸۹۴).

(۱۱۷) أخرجه: احمد (۳۳۲/۴) وقال محققہ: استاده صحیح علی شرط مسلم، والدارمی (۲۱۶/۲)، والطبرانی (۷۳۱۸)، وابن حبان (۲۰۲۷) (واللفظ له ورقم ۱۹۷۰)، وقال محققہ استاده صحیح، واورد الترمذی (۳۳۴۰) قطعة منه وقال حدیث حسن، وصححه الشیخ الابنی فی (صحیح الترمذی) (۲۶۰).

دهیگیرینهوه بؤلای تو خوت سهربشك به ئهويش ههستا دهستى بهنويژ كردن كرد هه شتىك روبويتىدەكىرن دەنایان دەبرەد بەر نزا و نويژكىرن ئهوندەي خوا ويستى نويژى كرد ئىنجا فەرمۇسى: ئەي پەروردىگار دووزمنى دەركى و گرانى و برسىتى يەكەيان لەسەر لادە بەلام ملكەچىن بۇ مردىنەكە، خواى گەورەش بۇماوهى سى رۇز مردىنى نارده سەريان حەفتا ھەزاريان مردىن ئەو چىپە چىپە لە منىشتان ديوه، ئەوه بۇو دەلىم: ئەي خوايە بەپشتىوانى تو دەجەنگم وە بەپشتىوانى تو ھەلمەت دەبىم، وە بە پشتىوانى تو ھەول و تەقەلا دەددەم، وە ھىچ گۆران و ھەولدانىك و ھىزى تووانايەك بەھەق نىيە جىڭەلە تووانا و ھىزى تۆنەبىت). لەئەويىدا پېغەمبەرى خودا ﷺ رېگەي نەدا كەزىن و منداڭ بکۈزۈرىت و قەددەغەي كرد ھەرودك لە كەعبى كورى مالكەوە ﷺ دەگىرینهوه دەلىت: (پېغەمبەرى خودا ﷺ پەيمانى لىيەرگرتىن و رايسپاردىن كەلە غەزاي خەبىر بۇوين ھىچ ڙن و منداڭىك نەكۈزىن) (١١٨).

ھەندىك لەئەو رووداوانەي لەقەللىي خەبىر رووياندا

۱- شەرەپەرىكى دوورەھوو (امنافق):

لە ئەبو ھورەيرەوە ﷺ دەفەرمۇت: (بەزدارى خەبىرمان كرد لەگەل پېغەمبەرى خودا ﷺ بە پياوېتكى فەرمۇو كە لەگەل خۇيدابوو بەناو موسولمانىش بۇو، ئامازەي بۇ كردو فەرمۇوى: ((هَذَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ)) فَلَمَّا حَضَرَ الْقِتَالَ قَاتَلَ الرَّجُلُ قِتَالًا شَدِيدًا (١١٩). واتە: (ئەوه لە خەلتى دۆزەخە، كاتىك شەر دەستىپېيىكىد پياوەكە شەرەپەرىكى مەرداھەي دەكىر). لە گىرپانەوەيەكى تر لە ئەكتىمى كورى ئەبو جون دەلىت: (... وتمان: ئەي پېغەمبەرى خودا ﷺ فلان كەس زۇر چاونەترسە بەجهىركە لەشەردا، فەرمۇوى: ئەو لە ئاڭىردايە، دەلىت: ئەي پېغەمبەرى خودا ﷺ ئەگەر ئەو كەسە بەئەو ھەممۇو عىبادەت و رووخۇشى و نەرمۇنیانىيەوه لە دۆزەخدا بىت دەبىت ئېمە لەكۆي بىن؟

لەگىرپانەوەيەكى تردا ھاتووه وتيان ئەگەر ئەو دۆزەخى بىت دەبىت كى لەئېمە لەبەھەشتىدا بىت فەرمۇوى: ((إِنَّمَا ذَلِكَ إِثْبَاثُ النَّفَاقِ، وَهُوَ فِي النَّارِ)). واتە: (ئەو كارانەي

(٦١٨) أخرجه: اسحاق بن راهوية، وقال الحافظ في (المطالب العالية) (١٩٦٩): وهذا استاد صحيح.

(٦١٩) أخرجه: عبدالرازاق (٩٥٧٣)، وأحمد (٣٠٩/٢)، والبخاري (٢٨٩٧)، والبغوي (٤٢٠٣)، ومسلم (٤٢٠٧، ٣٠٦٢)، ومسلم (١١١)، والبغوي (٢٥٢٦)، والبيهقي (الكبري) (١٩٨/٨)، وابن حبان (٤٠١٩) وقال محققہ حدیث صحیح، وصححه الشیخ الابانی في (السلسلة الصحيحة) (١٦٤٩).

بۇ شاردنەوە نىفاق و دوورۇوبىيەتى و ئەو لهناو ئاگىرە) دەلىت: لهداى ئەوە چاودىرىمان دەكىرد لهكاتى شەركەن ھىج نەسپسوارىك و پىادەرەۋىك بەلايدا نەدەپۋىشتىن ئەو ھەللىدەكوتايە سەريان تا دواتر بىرىنى زۆر بۇو لهجهستەمى وترى: ئەى پېغەمبەرى خودا ئەو پىاوهى تو فەرمۇوت (ئەوە لهخەلکى دۆزىخە) ئەمۇر زۆر بەجەركانەو بويىرانە دەجەنگا ھەتاڭو مەركە فەرمۇوى: چوو بۇ ئاگىر، نزىك بۇو ھەندىتكە لەھاواهەللىنى پېغەمبەرى خودا دووجارى گومان بن ھەر لەئەو سەرۇبەندەبابۇ كە وترى: نەمردۇوه بىرىنەكانى زۆر سەختن ھەركە شەو داھات خۆى راپانەگرت لهبەرسەختى بىرىنەكانى خۆى كوشت ئىنجا ھەوالىيان دابە پېغەمبەرى خودا فەرمۇوى: ((اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشَهَدُ أَنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(١٢٠). (الله أكىر) شايەتى دەدمە كەمن بەندە خودام وھ پېغەمبەرى خودام).

لە گىرەنەوەيەكى طەبەرانى دا ھاتووە (ئەو كەسە كاتىك ئازارى بىرىنەكانى زۆريان بۇ ھىنا شەمشىرەكە لەبەينى ھەردوو مەمكى دانا ئىنجا خۆى بەسىردا دا ھەتاڭو لهېشى دەرجۇو).

لە گىرەنەوەيەكى تردا دەفەرمۇيت: (اللەسەرخۇ دەستى بىردى بۇ كىفى تىرەكانى و تىرىيکى دەرھىنار خۆى پېكۈشت، بەگۈرجى كەسانىك لە موسۇلمانەكان چۈونە خزمەت پېغەمبەرى خودا و تىيان: ئەى پېغەمبەرى خودا خوداي گەورە فەرمۇودەكەتى بەراست گەياند فللانە كەس ھەستاۋ و خۆى كوشت ئىنجا فەرمۇوى: (قُمْ يَا فَلَانُ، فَأَذْنُ أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا مُؤْمِنٌ، إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ الدِّينَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ)^(١٢١). واتە: (فللان كەس بانگەواز بکە بەناو خەلکەكەدا كە تەنها باوھىدار نەبىت ناجىتى بەھەشتەۋە خواى گەورەش پېشىوانى ئەم ئايىنە دەكتا بە پىاۋى خرائىھەكار و لەپىتەرچۇو).

لە گىرەنەوەيەكى تر لەسەعدى كۆپى سەھلى ئەنصارىيەوە دەفەرمۇيت: (پېغەمبەرى خودا لەكەل ھاوېش پەيدا كەرەكان رۇوبەر و بۇو بەشمەريان تا كاتىك پېغەمبەرى خودا گەرایەوە بۇ ناو سەربازەكانى خۆى ئەوانىش گەرەنەوە لاي سەربازگەى خۆيان، لهناو ھاواهەللىنى پېغەمبەردا پىاۋىك ھەبۇو لهچاونەترسىدا

(١٢٠) آخرجه: الطبراني (الكبير) (٨٧٢)، وقال الحافظ في (الاصابة) (٦١/١) (٢٤٠) رواه الطبراني، وابن مندہ باستاند حسن، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (٢١٤/٧): استاده حسن.

(١٢١) آخرجه: البخاري (٤٢٠٣).

هاوشانی نهبوو تاک و تهرايانی دهگرته بهر و شويتنيانده کهوت و شمشيری پيتسا دهکيشان و ترا: ئهودى نه مېرو دهستانن کهوت بېھۇى فلان کەسەوه بۇوه بەزدارە له پاداشتى يەك بەھەكمان. پېغامبەرى خودا ﷺ فەرمۇسى: ((أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ)) واتە: (بەلام ئەو له خەلگى دۆزەخە) پېاوېك لهناو خەلگەكە وتنى: من ھەممۇ كات ھاودەمى دەبم و چاودىرى دەكەم دەلىت: له گەلیدا دەرچۈوم ھەركاتىك ھەلوىستە بىكردایە له گەل ئەو ھەلوىستەم دەكىرد وھ ئەگەر پەلهى بىكردایە وھ ئەو ھەممۇ دەكىرد چاودىرىيەكى باشم دەكىرد ئەو بۇو بىرىندابۇو، بىرىنداربۇونىكى سەخت خۆى راپانەگرت له بەر ئازارەكەى و بەدەستىكى شمشيرەكەى له زەھى چەقاند و نوکەكەشى خستە بەينى ھەدوو مەمكىيەو ئىنجا خۆيدا بەسەر شمشيرەكەدا و خۆى كوشت پېاوەكە هاتە خزمەتى پېغامبەرى خودا ﷺ وتنى: شايەتى دەددەم كە تو پېغامبەرى خودايىت فەرمۇسى: ئەو چى بۇوه؟ وتنى ئەو پېاوە ماۋەيەك بەرلە ئىستا بۇت باس كەردىن كەلە خەلگى دۆزەخە خۆى كوشت!).

ئەو ھەوالە له سەر دلى خەلگەكە زۆرگران بۇو وتنى: من له جياتى ئىيۇد بە شويتنيدا دەچم رۇيىشتەم بەدوايدا گەرام دۆزىمەوە بىرىنىكى زۆر سەختى ھەبۇو خۆى راپانەگرت و پەلهى كرد له مەردن بەدەستىكى شمشيرەكەى له زەھى چەقاند و نوکەكەشى خستە بەينى ھەدوو مەمكىيەو ئىنجا خۆيدا بەسەر شمشيرەكەدا و خۆى كوشت. پېغامبەرى خودا ﷺ لەكتى ئەم رووداوددا ئەم فەرمۇودەيە فەرمۇسى: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيمَا يَبْنُدُ لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلُ النَّارِ فِيمَا يَبْنُدُ لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ)).^(١٢٢) واتە: (پېاوى واھەيە كەردهوە خەلگى بەھەشت دەكات له ئەو ھەپىش چاوى خەلگىدا ديارە و ئاشكرايە، له گەل ئەو ھەشدا له خەلگى دۆزەخە، وھ پېاوى واش ھەيە كەردهوە خەلگى دۆزەخە دەكات له ئەو ھەشدا كەلە پېش چاوى خەلگىدا ديارە وھ ئاشكرايە، له گەل ئەو ھەشدا دەچىتە بەھەشتمەوە).

له گىتىر انھەوھەك تردا [تُدْرِكُهُ السُّقُوةُ أَوِ السُّعَادَةُ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِهِ، فَيُخْتَمُ لَهُ بِهَا] واتە: (لەكتى گيانەلادا بەدېختى دووچارى دەبىت ياخود بەختەوەرى و كۆتايى زيانىش ھەربەئەو دەبىت كەلەسەرى دەمرىت). پاشان فەرمانى كرد بە (بىلال) بەناو خەلگىدا بانگەواز بکات ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُّسْلِمَةٌ، وَأَنَّ اللَّهَ يُؤْيِدُ [هذا] الدِّينَ بِالرَّجُلِ

الفاجِر))^(۱۲۲). واتە: (ناچىتە بەھەشتە وە تەنەا موسۇلمان نەبىت خوداى پەروەردگارىش ئەم ئايىنە سەرەدەخات بەپياوى تاوانكار وەرىتىدرچوو. لەگىر انەۋەيەكى تردا [إِنَّ اللَّهَ يُؤْتِنُ هَذَا الدِّينَ بِأَقْوَامٍ لَا خَلَاقَ لَهُمْ]^(۱۲۴)). واتە: (خواى گەورە ئەم ئايىنە سەرەدەخات بەخەلکانىك كە هىچ پاداشتىكىيان نىيە لە دواپۇزدا).

۲- كۆچكەرە دەشتە كىيەكە:

لە شەدادى كورى ھادەوە دەفەرمۇىت: پياويڭى دەشتەكى ھاتە خزمەت پیغەمبەرى خودا بىرپاى ھىنماو شوین پیغەمبەركەوت وتنى: لەگەلەيدا كۆچ دەكەم پیغەمبەرى خودا بىرچەند ھاوهلىكى خۆى سپارد كە ئامۇزگارى بىھن و قىتىرى ئىسلامەتى بىھن، كاتىك غەزاي خەبېر رۈوىدا پیغەمبەرى خودا بىرچەندىك غەنئىمە و دەستكەوتى دابەشكىرىد بەشى ئەۋىشى دانا و دايىھ دەست ھاوهلەكانى، ئەو لەپاش سوپاكمۇھ مەپى دەلەمەراند كاتىك ھات بۇلايان بەشەكەيان دايىھ وتنى: ئەو چىيە؟ وتيان: ئەو بەشى خۆتە پیغەمبەرى خودا بىرچەندىك بۇي داناوىت ئەۋىش وەرىيگەرت و بىردىھ خزمەت پیغەمبەرى خودا بىرچەندىك وتنى: ئەمە چىيە؟ فەرمۇسى: ئەو بەشى خۆتە بۇم داناوىت وتنى: لەپىتىماو ئەوشتانەدا شوينت نەكە وتۇوم بەلكو بۇ ئەو بەشى خۆتە بۇم داناوىت وتنى: شوينت كە وتۇوم كە ئىترەم بەتىر بېتىكريت لەپىتىماو خودادا (ئاماڙەيىكىد بۇ گەدنى) ئىنجا بىرم و بچەمە بەھەشت فەرمۇسى: ((إِنَّ تَصْدِيقَ اللَّهِ يَصْدِقُكَ)) واتە: (ئەگەر لەگەل خودا راستىكەيت بەدلى خۆتە لەگەل دەكەت) (كەمەك مایە و ئىنجا ھەستا بەرھو شەرکەرن لەگەل دووژمن دواتر ھىنايانە خزمەت پیغەمبەرى خودا بىرچەندىك بەر ئەو شوينەي كەوتبوو كەئاماڙەي بۇ كرد بۇو پیغەمبەرى خودا بىرچەندىك فەرمۇسى: خۆيەتى؟ وتيان: بەلى، فەرمۇسى: ((صَدَقَ اللَّهُ فَصَدَقَهُ)) واتە: (لەگەل خودا راستىكىرىد خوداش ئەوهى دەيىوست بۇي جىبەجىتكەد).

پیغەمبەرى خودا لەناو عەباکەى خۆى كەنىكىرد پاشان ھىنايانە بەردهمى نويىزى لە سەرکەرد، ئەوهى لە نويىزەكەيدا ئاشكراپىوو ئەوهى بۇو كە فەرمۇسى: ((اللَّهُمَّ

۶۲۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۷۲) واصل الحديث عند البخاري (۴۲۰۲)، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (۲۱۴/۷) استاده حسن.

۶۲۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۸۹۶۳)، وأحمد (۴۵/۵)، وأبو نعيم (الحلية) (۲۶۲/۶)، وأبو عوانه (۴۶/۱)، وإن حبان (۴۰۱۷) وقال محقق الحديث صحيح، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (۳۰۲/۵) رواه احمد والطبراني ورجالها ثقات، وقال شيخ الحافظ العراقي في (تغريب الاحياء) (۴۸/۱) استاده صحيح.

هَذَا عَبْدُكَ حَرَجَ مُهَاجِرًا فِي سَيِّلَكَ، فَقُتِلَ شَهِيدًا [أَوْ أَنَا شَهِيدًا] عَلَى ذَلِكَ)).^(٦٢٥) واتە: (ئەی خودایە ئەمە بەندە خۆتە لەپیناواي تۇدا كۆچىكردووه و بەشەھىدىش كۈزراوه و منىش شايەتى بۆ دەدمە لەسەر ئەو شتانە).

۳-شوانە رەشەكە:

جابرى كورى عەبدوللاھ دەلىت: (لەگەل پیغەمبەری خودا دا گەل بۇوين لەغەزاي خەبەردا (سرىيە) يەك دەرچوو كەسىكىيان گرتبوو مەرى پېبۇو دەيلەمەراند ھىنایانە خزمەت پیغەمبەری خودا گەل، پیغەمبەری خودا گەل ئەوەندە خودا وىستى لەسەر بۇو قىسى لەگەلدا كرد.

لەگىر انەۋەيەكى تردا دەلىت: [قَالَ: أَدْعُو إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَنْ تَشَهَّدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَأَنْ لَا تَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ الْعَبْدُ (الْأَسْوَدُ): فَمَاذَا لِي إِنْ أَنَا شَهِيدٌ وَأَمْتَثُ بِاللَّهِ؟ قَالَ: لَكَ الْجَنَّةُ إِنْ مُتَّ عَلَى ذَلِكَ].^(٦٢٦) واتە: (باڭىگىرد بۇ ئىسلامەتى بۆ ئەوهى شايەتمان بەتىت وەبە تەنها خودا بېرسىتىت كۆيلە رەش پىستەكەش وىتى: ج شتىك بۇ من دەبىت ئەگەر شايەتمان بەتىنم و باوەر بەخودا بکەم؟ فەرمۇوى: بەھەشتىت بۆ ھەيە ئەگەر لەسەر نەو باوەرە بەرىت). پياوهەكە پىتى وەت من باوەرم ھىننا بەتۆ و بەئەوهى كە تۆى پىتىرداویت لەپەيامەكتە، ئەى چى لەم مەرانە بکەم ئەى پیغەمبەری خودا گەل ئەو رانە ئەمانەتە هەر مەرىتىك و دوان ھى مائىيەكە فەرمۇوى: (چىنگىك چەو بەددمو رووپاندا بکە دەگەرپىنه و بۇلای خاونەكانيان ئەويش مشتىك لەورده زىخ و بەرد ياخود خۆلى ھەلگرت و بەددم ورووپاندا ھەللىدا و زۆر بەتوندى بۆي دەرچوون تاكو ھەريەكەيان چونەوە مالى خۆيان. پاشان ئەويش هاتە رىزى جەنگاوهەكانەوە و تىرىتكى بەركەوت و كۆزرا ھىچ سوجىدەيەكى بۇ خوداى گەورەش نەبرەد بۇو، پیغەمبەری خودا گەل فەرمۇوى: ((أَذْخُلُوهُ الْخِبَاءَ)) واتە: (بىبەنە ناو خىمەكە) بىرىدانە خىمەكە پیغەمبەری خودا گەل، هەتاكو پیغەمبەری خودا گەل لەكارەكانى بۇوەوە هاتە لاي بۇ ژورەوە پاشان هاتە دەرەوە فەرمۇوى: ((لَقَدْ حَسُنَ إِسْلَامُ صَاحِبِكُمْ لَقَدْ دَخَلَتْ

(٦٢٥) أخرجه: النسائي (٤/٦٠)، وعبدالرزاق (٦٦٥١)، والطحاوی (شرح معانی الاثار) (٢٩١/١)، والطبراني (الكبير) (٧/٢٧١)، والحاکم (٣/٥٩٥)، والبيهقي (الكبير) (٤/١٥) و(الدلتان) (٤/٢٢٢) واللفظ له، وصححه الشیخ الابنی في (صحیح سنن النسائي) (١٨٤٥)، و(صحیح الجامع) (١٤١٥)، و(احکام الجنائز) (٦١) وصححه ایضا الشیخ الارناؤوط في تحقیقه لـ(زاد المعاذ) (٣/٢١٤) والشیخ مقبل في (الصحیح المنسد) (رقم: ٤٧٤).

(٦٢٦) أخرجه: البيهقي (الدلا ئل) (٤/٢٢٠) عن موسى بن عقبة بن الزير (رضي الله عنهما).

عَلَيْهِ وَإِنِّي عِنْدَهُ لَزَوْجَتِنِي لَهُ مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ) (۱۲۷). واته: (هاوهەکەتان بە باشترين شىوه موسولمان بwoo من نىستا چوومە زۇورەوە هەردوو ھاوسمەر (حور عين) لە لابۇون). ئەم فەرمۇودەيە (ضعيف) بەلام ئەم فەرمۇودانە دواتر بەھېزىرى دەكەن.

لە فەرمۇودەيە كى تردا ئەنهس ھەلىت: (پياويتكى رەش پىست ھاتە خزمەتى پىغەمبەرى خودا ھەلىت: ئەى پىغەمبەرى خودا ھەلىت من پياويتكى رەش بۇن ناخوش و دەمۇچاو ناشىرىنەم ھىچ مالۇ سامانم نىيە ئەگەر شەربەم لەگەل ئەواندا ھەتاڭو دەكۈزۈم ئەوكات كۆئى بۇمن دەبىت؟ فەرمۇوى: تۆلەناو بەھەشت دەبىت ئەۋىش شەپى كەد ھەتاڭو كۈزرا پىغەمبەرى خودا ھەلىت فەرمۇوى: ((قَدْ بَيَضَ اللَّهُ وَجْهَكَ، وَطَبَبَ رِيحَكَ، وَأَكَّرَ مَالِكَ... لَقَدْ رَأَيْتَ زَوْجَتَهُ مِنَ الْحُورِ الْعَيْنِ، تَازَّعَتْهُ جُبَّةٌ لَهُ مِنْ صُوفٍ، تَدْخُلُ بَيْتَهُ وَبَيْنَ جُبَّتِهِ)) (۱۲۸). واته: (بەدىنىايىھە خودا ۋوپىسىپىكىرەت و بۇنىيخۇشكەر و مالۇ سامانى زۇركىرىت، من بىنیم ھاوسمەرەكە لە (حورى العين) بەلەى بwoo بۇ گەيشتنە ناو جله خورىيەكەي).

ئىبىنۇ عومەرىش ھەلىت: ئەو پياوه رووبەررووى دووژمن بۇوەوە و شەھىدبوو ئەم ھەوالەش درابە پىغەمبەرى خودا ھەلىت ھاتە ژۇورسەرە دانىشت و پىكەنى و پاشان رووى خۆى وەرگىرە، ئىمە وتمان: ئەى پىغەمبەرى خودا ھەلىت تۆمان بىنى روخۇش و دەم بە پىكەنىن پاشان رووت ليوھەرگىپا؟ فەرمۇوى: كەمنتان بىنى بەرپۇخۇش و پىكەنىنەوە لەئەوكاتەدا بwoo كەپلەو پايەو رېزى گىانى ئەم دەبىنى لەلائى خوداي پەرەردىكار بەلام روو وەرگىرەنەكەم لەبەر ئەوه بwoo ھاوسمەرەكانى لە (حورى العين) ئىستا لاي سەرىيەوەن) (۱۲۹).

٤- رانە مەرەكەي (ابو الييسر كعب بن عمرو ھەلەفەتلىق الافشارى):

ئەو ھاوهە بwoo كەبەزدارى بەدرى كرد و ئالا ھەلگىرى قورەيش بەدىل گرت لەگەل (ئەبو لعزىزى كورى عومەير) براي (موصعەبى كورى عومەير).

(۱۲۷) أخرجه: ابن هشام (٣٩٥/٣)، والحاكم (١٣٦/٢) وصححه على شرط مسلم وقال الذهبي فيه شرح بيل متهم واللفظ له، والبيهقي (الكبرى) (١٤٣/٩) وقال استاده مرسل، وقال الحافظ في (الاصابة) (١١٥٦): استاده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (٤/٢٢٠) عن عروة وموسى بن عقبة مرسلًا وضعفه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ٣٧٥).

(۱۲۸) أخرجه: الحكم (٩٣/٢) وصححه على شرط مسلم وموافقة الذهبي، وقال محقق (المستدرك) (٢٥٠٨) سندھ صحيح، والبيهقي (الدلائل) (٤/٢٢١)، وصححه الشيخ الألباني في (صحیح الترغیب) (١٣٨١).

(۱۲۹) أخرجه: البيهقي (الشعب) (٤٣١٧) باستاد حسن كما قال المنذري في (الترغیب والتزہیب) (٢٠٥٩)، وحسن استاده ايضا الإمام السيوطي في (شرح الصدور) (ص: ٢٠١) وحسنہ الشيخ الألباني (صحیح الترغیب) (١٣٨٢).

نهبو الیسر که عبی کوری عمر و نه نصاری دلیت: (من له خزمت پیغمه‌بری خودا بوم له غهزای خه بیه‌ردا ئیواره‌یه کیان رانه‌مه‌پیکی پیاویکی جوله‌که به‌رهو روومان دهات و دهیانویست به‌رهو شوینی خویانی ببهنه‌وه بوناوه قه‌لakan ئیمهش گه‌مارؤمان دابوون پیغمه‌بری خودا فهرمoo: ج که‌سیک خواردنمان دهسته‌خات له‌نه و رانه مه‌ره نهبو لیه‌سر دلیت: وتم: من ئهی پیغمه‌بری خودا. فهرمoo: دهیفه‌رمoo دهستپیکه و دهستی به‌سه‌ردا بگره) دلیت: به‌خیرایی بؤی ده‌چووم ودک نه‌عامه (نیره) کاتیک سه‌یریکی پیغمه‌بری خودام کرد به تامه‌زرویه‌وه بؤدیداری دهیفه‌رمoo: ئهی خودایه تیرمان بکه لیبیه‌خوش) دلیت: گه‌یشم به‌رانه مه‌ره‌که سه‌رتاکه‌ی چوو بوبه ناو قه‌لاکه، دوو مه‌رم له‌کوتاییه‌که‌ی گرت و خسته‌هه‌ر دهسته‌کانم و به‌خومه‌وه نووساندم ئینجا هیتام و توندترم ده‌گرتن به خومه‌وه هه‌تاکو هه‌ردووکیانم هینایه خزمتی پیغمه‌بری خودا ده‌توت هیج شتیکم پینییه ئینجا سه‌مانبین و خواردنمان. نهبو لیه‌سر دواین هاوه‌لانی پیغمه‌بری خودا بُو که کوجیدا بیکردووه، کاتیک باسی ئه و به‌سه‌رهاته‌ی ده‌گرد ده‌گریا، پاشان دهیوت: به‌هۆی نه‌وه‌وه خودا نه و ته‌مه‌نه‌ی پیبیه‌خشیوم که ببمه دواین که‌سیان^(۱۲۰). نهم فهرموده‌یش (ضعیف) و بوزانیارت هیناومه.

۵- نه و پیاووه که دزی له غه‌نیمه‌ت کرد:

یه‌زیدی کوری خالیدی جوهه‌نى دله‌رمویت: (پیاویک له هاوه‌لانی پیغمه‌بری خودا له هۆزی ئەشجع بوبو له‌رۆزی خه بیه‌ردا کوژرا، نه‌هیان بؤ پیغمه‌بری خودا باسکردوو فه‌رمoo: نویز له‌سه‌ر هاوه‌له‌که‌تان بکهن) ده‌موچاوی خه‌لکه‌که به‌نه و قسیه‌ی گۇرا فه‌رمoo: هاوه‌له‌که‌تان دزی له غه‌نیمه‌ت کردووه به‌رله دابه‌شکردنی ئینجا که‌لوپه‌له‌کمیان کرده‌وه و پشکنیان، ملوانکه و مورویه‌کی جوله‌که‌کانی شاردبوبوه که دوو دره‌هه‌می نه‌ده‌گرد^(۱۲۱).

(۱۲۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٨٧/٣) رقم (٨٥٧) وقال محققاه: استاده ضعيف، وأحمد (٤٢٧/٣) (رقم ١٥٥٢٥) وقال محققاه: استاده ضعيف، وقال الهيثمي (المجمع) (١٤٩/٦) رواه احمد عن بعض رجال بني سلمة وبقية رجاله ثقات، وهو ضعيف وان قال الدميري في (حياة الحيوان) (١٨٩/٢) رواه احمد استاده صحيح.

(۱۲۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨٩/٣)، وأبن حبان (٥١٩٩) وقال محققاه استاده صحيح، والبيهقي (الكبrij) (١١٤/٦)، (والدلائل) (٢٣٣/٤) عن موسى بن عقبة واورد قطعة منه: ابوداود (٣٠٠٦)، وقال الحافظ (الفتح) (٤٧٩/٧) رواه البيهقي ورجاله رجال ثقات، وقال الازناؤوط في تحقيقه لـ(زاد اطعاد) (١١٠/٢) أخرجه: ابن سعد (١١٠/٢) باسناد صحيح، وصححه الشيخ الاباني في (صحیح أبي داود) (٢٥٩٧)

دانووستان

ئىپىنۇ ھىشام دەلىت: پېيغەمبەرى خودا جولەكەكانى خەبىھەرى گەمازىدا لە ھەرذۇو قەللى (الوطىخ والسلام) ھەتاکو بەتهواوى دلىبابۇ كەلەناو دەچن بۇيە داوايانىكەد كە دانووستان بىكەن بەجۇرىڭ رېيگەيان پېتىرىت بېرۇن و رەبوبكەن و پارىزگارى لەخوتىنیان بىكىتىت و كەس دەستتەخاتە رېيان پېيغەمبەرى خودا بەمە پازىبۇو و دەستىگرت بەسەر ھەموو مالۇ سامانىيان لە قەللى (الشق و النطاة، الكتيبة) و سەرجەم قەللاكانى تريان تەنها ئەھە نەبىت كەلەم دوو قەللايەدا مابۇوهە(١٣٤). كاتىك جولەكەكان دلىبابۇون كە تىادەچىن چىتەر لەئەھە زىاتر لەتوانىيائىدا نەمابۇو رۇوبەرروو موسۇلمانەكان بىنەوە. لەئەو كاتەدا داۋى دېكەوتى ئاشتىيان كرد و ملکەچى داخوازىيەكانى پېيغەمبەرى خودا بۇون، لە ئىپىنۇ عومەرەرە دەلىت: پېيغەمبەرى خودا شەرى لەگەل خەلگى خەبىھەر كرد ھەتاکو پەنایان بىردى بەر قەللاو قوللە و كۆشكە بەرزەكانىيان پېيغەمبەرى خودا دەستىگرت بەسەر زەھى و زارو شىنايى و باخە خورما كانىيان دواتر دانووستانىيائىكەد لەسەر ئەھە دەلىت: ھەيانە زەرد و سېپىيە واتە: (دینارو درەھەم) يان لەگەل زېرۈزۈ يان تەنانەت شتومەكى لەبەركەرنىيش تەنها ئەھەندە كە خۇيىانى پېيدادەپۈشىن جىگە لەئەوانە: ھەموو شتانى تر بۇ پېيغەمبەرى خودا جىبىھىلەن بەئەو مەرچەدى دەرچەن ھىچ شتىك نەشارىنەوە ئەگەر ئەمەيان نەكىد ئەھە پەنا نادىرىن و پەيمان و بەلۇن بۇيان نامىتىت و دووجارى لېرىسىنەوە دەين.

پیسته‌یه کی پر ئالتون بزربوو. له گیتانه و مهیه کی تردا [کورانی نهبو حقيق قاب و قاچاغى ئالتون و زیو و مائىکى زوريان حەشاردابوو له ناو مەشكەیه کی دروستکراو له پیستى و شتر، دایانبابوو لای کنانه کورى رەبیعى کورى نهبو حقيق] هەروەھا مال و زېپو زیویکى زورى حويه‌یي کورى ئەخطەبى باوکى صەفيه‌شيان لابوو ئەھویش ھەنابوو له گەل خۆى بۇ خەبەر (لەرۋۇزى فەتھىدرنى بەنۇ نەضىردا) خشل و زېرەكانىشى تىابوو، پېغەمبەرى خودا ﷺ بە مامى حويه‌یي فەرمۇو: كە ناوى (سەعنە) بۇو ((مَا قَعَلْ مِسْكُ حُبَيْنَ الَّذِي جَاءَ يَهُ مِنَ النَّصِيرِ؟)) واتە: (چىتان بە

(٦٣٢) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨٩/٣)، والطبرى (التاريخ) (١٣/٣).

گەنجىنەكەی حويھيى كرد كەلەبەنى نەضيرەوە هىنابۇوى بۇ ئىرە؟).

لەگىر انەوەيەكى تردا: [كوا قاپۇقاچاغ و مالەكەتان كە لەگەل خۆتان لەمەدینە وە هىناتان بۇ ئىرە كاتىك دەرمان كردن، وتى: تەنها بەشى خواردىنى خۆمان و تىچۇونى شەرەكانى كرد و هيچيان نەماوه (سوينىدى لەسەر ئەوە خوارد)].

ئىنجا پىغەمبەرى خودا فەرمۇوى: ((الْعَهْدُ قَرِيبٌ، وَالْمَأْلُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ)). واتە: (ماوهى ئەو رۆزانە ئەوەندە درىز ئىيە ئەو مالەش زۆر لەئەو زىاتەرە لەكۆيىھە؟) پاشان پىغەمبەرى خودا سەعنەي دايە دەست زوبەير^(٦٣٣) لە رىوايەتىكى تردا. (زوبەير تەوقىكى كرده ملى و چووه سەرسىنگى تاكو ھەناسەرى تەنگ بېيت بۇ ئەوەي شوينەكە ئاشكرا بىكەت^(٦٣٤)). كنانە پىشتر دەچووه ناو كەلاوەيەكەوە سەعنە وتى: من كنانەم دىوه بەدەوري ئەم كەلاوەدا دەھات و دەچوو لىرەدا ھەستم بە شىك كردىبوو، رۇيشتن گەران گەنجىنەكەيان لەناو كەلاوەكە دۆزىيەوە ...

لەگىر انەوەكەي ئىبىنۇ عەباس دەلتىت: پىغەمبەرى خودا دانووستانى كرد لەگەل خەلکى خەبىر لەسەر ئەوەي زىپۇ زىو و پارەو سامان ھەموو شتىكىيان جىبەيلان تەنها خۆيان و مالى دەستەبەر و مەنداھە كانيان لەگەل خۆياندا بەرن. دەلتىت رەبىع و كنانەي كورانى ئەبو حەقىقىيان ھىنايە خزمەت پىغەمبەرى خودا پىيەفرەمۇو: ((أَيْنَ دەستىگىرانى صەفيەي كچى حويھيى بۇو پىغەمبەرى خودا پىيەفرەمۇو: (أَيْنَ آتَيْتُمُ الَّتِي كَانَتْ تُسْتَعَارُ فِي أَعْرَاسِ الْمَدِيْنَةِ؟)) واتە: (كوا گەنجىنەكانىتىان؟ كە دەخوازرا لە شايىيەكانى ناو شارى مەدینە؟) وتى: ئىۋە دەربەدەرتان كردىن و ھەموويمان لە بىزىۋى ژيانمان سەرفىكەر پىغەمبەرى خودا فەرمۇوى: سەرنجىبدە چى دەلىت؟ ئەگەر شاردۇوتانەتەو بىدۇزىنەوە ئەوا خۆين و مال و مەنداھەن حەلآل دەبىت بۇمان، پاشان پىغەمبەرى خودا بانگى پياويتكى ئەنصارى كرد پىيەفرەمۇو: ((إِذْهَبْ إِلَى مَكَانٍ كَذَا وَكَذَا فَانْظُرْ تَخَلَّهُ فِي رَأْسِهَا رُفْعَةً، فَأَنْرِعْ تِلْكَ الرُّفْعَةَ، وَاسْتَخْرُجْ تِلْكَ الْأَنْيَةَ وَأَنْتَنِي بِهَا))

(٦٣٣) آخرجه: عبد الرزاق (١٤٠١)، ومالك (١٤/٢)، والجمidi (٨١٥)، وأحمد (١٩٢/٥)، وابوداود (٣٠٠٦)، والحاكم (١٢٧/٢) وصححه على شرطهما ووافقة الذهبى، والبىھقى (الكبيرى) (١٠١/٩) وفي (الدلائل)، (٢٥٥/٤)، والطبرانى (الكبيرى) (٥١٧٤)، وابن حبان (٤٨٥٣). وقال محققه: حديث صحيح واللفظ له، وقال الشيخ الألبانى في (أحكام الجنائز) (ص: ٧٩): استاده صحيح، وصحح استاده أيضًا الشيخين الأرناؤوطين في (زاد المعاذ) (١٠٨/٣).

(٦٣٤) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٩٥/٣)، والطبرى (التاريخ) (١٣/٣).

[فَأَنْطَقَ حَتَّىٰ جَاءَ بِهَا] فَقَتَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ابْنَيَ أَيِ الْحَقِيقِ (ای الربيع و کنانة)، وَأَحْدُهُمَا زَوْجُ صَفِيَّةَ بُنْتِ حُبَّيْرَى، وَسَبَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نِسَائِهِمْ وَذَرَارِيْهِمْ) (۱۴۰). وَاتَّه: (بِرُّوْ فَلَانَه شُوئِنْ تَه مَا شَابَكَه دَارَ خُورَمَا يَه کَلِيَّه لَه سَهْرَوَهِي پَارَچَهِيَه کَلِيَّه کَراوِيَه ئَه وَپَارَچَهِيَه بَدْرِيَه وَهَيْنَه وَگَنْجِينَهِيَه تَيَّدَاهِه دَهْرِبَهِيَه وَبَيْهِيَه بَوْ تَيَّرَه ئَه وَپَياوَه رُوْيَشَتْ وَهَيْنَى ئَيْنَجَا پَيْغَهِمَبَهِرِي خَوْدَا هَهَر دَوَوْ كَوْرَكَهِي ئَه بَوْ حَهْفِيقِي (رَبِيع وَکَنَانَه) اَيِ کَوْشَتْ کَه يَه کِيْكِيَان دَهْسَتْگِيرَانِي صَهْفِيَهِي کَچِي حَوَيِيَهِي بَوَوْ وَڏَنْ وَمَنْدَالَه کَانِي کَرْدَنَه کَوْيِلَه وَهَك دَهْسَتْکَه وَتِي شَهَرْ).

لَه گَتِيرَانَه وَهِيَه کَى تَرَدَا: [پَيْغَهِمَبَهِرِي خَوْدَا هَهَرْ فَهَرْمَانِي دَهْرَكَرَدْ بَهْ کَوْشَتْنِي رَبِيع وَکَنَانَه وَدَوَاتِرْ كَوْزَرَان وَهَنَارَدِي بَهْ شُوئِنْ ڏَنْ وَمَنْدَالَه کَانِيَان، صَهْفِيَهِي کَچِي حَوَيِيَهِيَان هَيْنَا ئَافَرْهَتِيَكِي گَهْنَج وَتَازَه پَيْنَگَهِيَشْتَوَوْ بَوَوْ خَوَى نَهَهَاتْ فَهَرْمَانِيَكَرَدْ بَهْ بَيَّلَال ئَهْوِيشْ چَوَوْ هَيْنَاَيِ بَوْ مَالِي پَيْغَهِمَبَهِرِي خَوْدَا هَهَرْ بَهْ لَاهِي هَاوَسَهْرَوْ شَوِيرَا كَوْزَرَادَه کَهِي دَاهِيَان هَيْنَاَيِ پَيْغَهِمَبَهِرِي خَوْدَا هَهَرْ ئَهْمَهِي پَيَّنَخَوْشْ بَوَوْ کَاتِيَكْ بَيَّلَال گَهْرَابِيَه وَهَ خَزَمَهِتِي پَيْغَهِمَبَهِرِي خَوْدَا هَهَرْ پَيْغَهِرَمَوْ: ((سُبْحَانَ اللَّهِ! مَا أَرْدَثَ يَا بَلَالُ إِلَى جَارِيَةٍ يَكْرِمُ بِهَا عَلَى قَتِيلِنَ تُرِيَهَا إِبَاهُمَا [أَذْهَبَتْ مَنْكَ رَحْمَة]) (۱۴۱). وَاتَّه: (پَاکُو بَيْنَگَهِيَشْتَوَوْ بَهْ سَهْرَ لَاشَهِي دَوَوْ كَوْزَرَادَا بَهْنَيِتْ تَاکُو بَهْنَه وَشَيْوَهِيَه بَيَان بَيَّنَتْ ئَايَا بَهْ زَهَيِي وَسَوْزَتْ لَه لَانَه مَابُوو؟)].

پَيْغَهِمَبَهِرِي سَامَان وَمَالَه کَانِيَانِي دَابَهْ شَكَرَدْ لَه بَهِر پَهْ يَمَانْشَكِنْيَيِه کَهِيَان وَوِيْسَتِيَشِي دَهْرِيَان بَكَات وَتِيَان: ئَهِيَ مُحَمَّد لَيَّمَان گَهْرِيَنْ بَالَه سَهْرِيَانِه ئَهِم زَهَوِيَيَانِه کَارْبَکَهِيَن وَهَ چَاكِيَان بَکَهِيَن بَوْ کَشْتُوكَالْ وَسَهْرُوكَارِيَان بَکَهِيَن.

لَه گَتِيرَانَه وَهِيَه کَى تَرَدَا [وَتِيَان: نَيْمَه شَارِهِزَاتِرِين بَهْ ئَهِم زَهَوِيَيَانِه لَه ئَيْتَوْ پَيْمَانِبَدَهِن تَاکَارِيَان تَيَّدَابَکَهِيَن نَيْوَهِبَه نَيْوَهِبَه بَهْ رَهِه مَيَان دَهْهِيَنِيَن بَوْ هَهَرْ دَوَوْلَامَان] پَيْغَهِمَبَهِرِي خَوْدَا هَهَرْ وَهَاوَه لَانَى ئَهْوَنَدِيَان مَنْدَال لَه بَهْ دَهْسَتَا نَهِبَوَوْ کَهْبَوَانِن سَهْرُوكَارِي ئَهِو زَهَوِيَيَانِيَان بَکَهِن وَخَوَيَان تَهْرَخَانِبَکَهِن بَوْ وَهَرْزَيِرِي ئَهِو زَهَوِيَيَانِه لَه بَهِر ئَهِو وَهَ

(۱۴۰) أَخْرَجَهُ الطَّبَرَانيُّ (الْكَبِير) (۱۲۰۶۸)، وَالْبَيْهَقِيُّ (الْدَّلَالُل) (۲۳۰/۴) وَقَالَ الْهَيْشَمِيُّ (وَمَجْمُوعُ الزَّوَافَد) (۱۵۳/۶) فِيهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي لَيْلَى سَيِّدُ الْحَفْظِ وَبَقِيَّةُ رَجَالِه ثَقَاتٍ.

(۱۴۱) أَخْرَجَهُ أَبْنَ هَشَام (السِّيرَة) (۲۹۵/۳) رَقْمُ (۸۵۸)، وَالْطَّبَرَانيُّ (التَّارِيخ) (۱۳/۳)، وَالْطَّبَرَانيُّ (الْكَبِير) (۱۲۰۶۸).

زهوبیه کانی خهیبهری دانه و بهنه و مهربه نیوهی بھر و بوم بُو ئهوان بیت له هه مهو بھره می شینایی و باخه کانی دار خورما و نیوهشی بُو پیغه مبهربی خودا (۶۳۷). بهنه و شیوه میه پیغه مبهربی خودا لھگەلیان پیکھوت له عومه ری کوپی خه طابه و دھلیت: پیغه مبهربی خودا پی فرمون: ((أَقْرَئْتُمْ فِيهَا عَلَى ذَلِكَ مَا شِئْنَا)) (۶۳۸). واته: (تییدا بمینته و نیشته جیبین بهنه و سه رؤکاری بیهی تیستا له سه ری پیکھوت و تین هه تاکو خۆمان ده مانه ویت).

له گیڑانه و دیه کی تردا ئه ویش له عومه ره و دھلیت: پیغه مبهربی خودا جوله کانی خهیبهری خسته سه رکاری (۶۳۹) زهوي و زاره کانی خهیبهر له سه ره و دیه بمینته و ده تا هه رکاتیک که خۆمان ده مانه ویت پاشان ده ریان بکین).

دابه شکردنی ده ستکه و ته کان (غەنیمه ت)

له بھر ئه و دیه خهیبهر بھشیکی بھ شهر فە تحکراو بھ شەکەی تریش بھ دانووستان، پیغه مبهربی خودا لھ کاتی دابه شکردنە کەدا کردی بھ دوو بھ شەوھ له بھ شیری کوپی يە ساره و دھلیت: (پیغه مبهربی خودا لھ کاتیک خودا خهیبهری پی بھ خشی دھستکە و ته کانی کرده سی و شەش بھش بھ گشتی، هەزدە بھشی بُو موسو لمانە کان جیا کرده و دیه، هه ربھ شیک سه دبھشی لە خۆدە گرت واته: دابه ش ببۇ بُو (۳۶۰۰) بھش پیغه مبهربی خودا وەک ئهوان بھشی بُو دیاریکرا وەک بھشی يە کیک لە خۆیان، دواتر نیوه کەی تریشی کرده هەزدە بھشی تر بُو هەزارو لانه وا زە کانی موسو لمانان و هه روھا بُو پیکھستنی کاروباری موسو لمانە کان بُو جیبیه جیکردنی پیداویستییه کانیان) (۶۴۰).

له گیڑانه و دیه کی تردا له سه هلی کوپی هەیسەمیه و دھلیت: [پیغه مبهربی

(۶۳۷) آخرجه: الطبراني (۱۲۰۶/۸) وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۰/۸) (فیه محمد بن ابی لیلی سنیء الحفظ وبقیة رجاله ثقات).

(۶۳۸) آخرجه: ابو داود (۳۰۰۸)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۲۵۹۹).

(۶۳۹) آخرجه: ابو داود (۳۰۰۷)، ابن هشام (۳۹۹/۳)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۲۵۹۸).

(۶۴۰) آخرجه: ابو داود (۳۰۱۴)، الطبراني (الکبیر) (۱۰۲/۶)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح سنن ابی داود) (۲۶۰۰/۵) وصححه ايضاً الشیخین الارنؤطین في تحقیقهما لـ(زاد المعاذ) (۱۱۹/۳). وصححه ايضاً الشیخ مقبل في (الصحیح المستند) مما ليس في الصیحین) (۴۶۰).

خودا ﷺ دستکه‌وتکه‌کهی خهیبه‌ری دابهش کردبو دوو بهشی سه‌ره‌کی یهود نیوه‌د دابین کرد بُو خاوهن پیداویستیه‌کان ههزارو بینه‌واکان^(۶۴۱). له گیرانه‌وده‌کی تردا [جیای کرده‌وه بُو راپه‌راندنی کاروباری نوینه‌ری هوزه‌کان و کاروباری موسولمانه‌کان له‌گه‌ل خه‌لکی بیکه‌س و کار و لانه‌وازان]^(۶۴۲) له گیرانه‌وده‌کدا هاتووه [نه‌وه قه‌ل‌کانی (الوطیح و الکتبیه و السلام) و پاشکوکانیان بوون که به‌نه و جوغریان لیکرا]^(۶۴۳) وه ئه و نیوه‌یه‌ی تری بهر موسولمانه‌کان که‌وتبوو له قه‌ل‌کانی [الشق والنطاه]^(۶۴۴) و دابهشی کرد به‌سه‌ریانداو کردی به‌هه‌زده به‌شه‌وه.

پیغمه‌بری خودا ﷺ بهشی پیاده یه‌ک بهشی دانا به‌لام بُو ئه‌سپسوار سی بهشی دانا بُو خوی و ئه‌سپه‌کهی له ئیبنو عومه‌ره‌وه دفه‌رمویت: ((پیغمه‌بری خودا ﷺ بُوهه‌ر ئه‌سپسواریک سی بهشی دانا بُو ئه‌سپه‌کهی دووبهش و بهشیک بُو خاوه‌نه‌که‌ی))^(۶۴۵).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده‌لیت: ((خهیبه‌ر دابه‌شکرا به‌سهر ئه‌وانه‌ی به‌ژداری حوده‌بیه و خهیبه‌ریان کردبوو له‌دواپیدا یاخود ئاماده‌بیوون به‌هه‌وی هۆکاریکه‌وه که‌سیش دوانه‌که‌وتبوو ته‌نها جابری کوری عه‌بدوللای ئه‌نصاری نه‌بیت، پیغمه‌بری خودا ﷺ بهشیکی بُو دانا وه‌ک بهشی به‌ژداربوبوه‌کان.....

ژماره‌ی ئه و که‌سانه‌ی دستکه‌وتکه‌کانی خهیبه‌ریان به‌سهردا دابه‌شکرا له هاوه‌لانی پیغمه‌بری خودا ﷺ ههزارو هه‌شت سه‌د بهش بوو به‌ئه‌سپه‌کانیش‌وه پیاووه‌کان ههزارو چوارسهدکه‌س بوون له‌گه‌ل دووسه‌د ئه‌سپ بُو هه‌ر ئه‌سپیکیش دوو بهش دانرابوو خاوه‌نه‌که‌شی یه‌ک بهش، وده‌موو پیاده‌یه‌کیش بهشیکی هه‌بوو هه‌موو

(۶۴۱) أخرجه: أبو داود (۳۰۱۰)، والطبراني (الكبير) (۱۰۲۶)، وقال الشيخ الألباني في (صحیح ابی داود) (۲۶۰۱) حسن صحيح، وصححه ايضاً الشيخ مقبل في (الصحیح المنسد مما ليس في الصحیحین) (۴۶۰).

(۶۴۲) أخرجه: ابی داود (۳۰۱۲)، وصححه الشيخ الألباني في (صحیح ابی داود) (۲۶۰۳).

(۶۴۳) أخرجه: ابی داود (۳۰۱۴)، وصححه الشيخ الألباني في (صحیح ابی داود) (۲۶۰۵).

(۶۴۴) أخرجه: ابی داود (۳۰۱۳)، وصححه الشيخ الألباني في (صحیح ابی داود) (۲۶۰۴).

(۶۴۵) أخرجه: احمد (۶۲/۲)، والبخاري (۲۸۶۳)، ومسلم (۴۲۲۸، ۲۸۶۲)، وابن ماجة (۲۸۵۴)، والبيهقي (۳۲۵/۶)، وابن حبان (۴۸۱۰) وقال محققہ استاده صحبیع علی شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (صحیح ابی داود) (۲۴۴۳)، و(صحیح ابن ماجة) (۲۸۵۶)، و(الارواه) (۱۲۲۶).

به شیکیش به شیوه‌یه کی سه رهگی کوی سه د که مسی له خو ده گرت همزده بش کوی گشتی به شهکان بیو) (۶۴۶).

پیغامبری خودا لهئو پینج یه که تایبته‌یه خوی بهشی بهنی مطلب و بهنی هاشمی دا له به رخزمایه‌تی و نزیکیان له پیغامبره وه به لام هیج به شیکی نه دایه بهنی نه وفه و بهنی عبدالشمس له گهله نه و هشدا هر چواریان کوری عبدالمناف بیون له جوبه‌یری کوری موضع ده لیت: کاتیک غهزای خمیمه رو ویدا پیغامبری خودا بهشی خزمه نزیکه کانی دانا له بهنی هاشم و مطلب به لام بهنی نه وفه و بنی عبدالشمسی پشتگوی خست من و عوسمانی کوری عهفان رفیشتین هه تا گهیشتینه خزمه‌ت پیغامبری خودا پیمانوت: ئهی پیغامبری خودا نه وه بهنی هاشم لیگه‌پرئ نکولی له گهوره‌ی و شکومه‌ندیان ناکریت به هوی پایه‌ی تزووه که له ناویاندا بیو ویت به لام بوجی بر اکانمان له بنی (المطلب) و (بنی الشمس) ات بی به شکرد [چونکه جوبه‌یر له بنی نه وفه بو عوسمانیش له بهنی ئومیمه کوری عبدالشمس بیو] له کاتیکدا نزیکی ئیمه و ئهوان بیتو و دک یه که؟ پیغامبری خودا فهرمومو: ((انهم لم يفارقونني في جاهلية ولا اسلام انما [نحن] بئُوا هاشِم وَبَئُوا الْمُطَلِّبِ شَيْءٌ وَاحِدٌ)) (۶۴۷). واته: (ئهوان هیج کاتیک لیم جیانه بیو نه وه و پشتوانیان کردووم له سه رده می نه فامی و ئیسلامه‌تیش دا ئیمه بهنی هاشم و بهنی مطلب یه ک مالین) (و دک په نجه کانی دهست بیه که و دین) (۶۴۸).

له گیرانه و دیه کی تردا ((کاتیک خوای په وردگار خمیمه ری فه تحدکرد له سه دهستی بروادران هرچی لهئو ناوجانه بیون له بهنی خزاره) هاتنه خزمه‌ت پیغامبری خودا و تیان: به شمانده‌ویت، پیغامبری خودا پیغامبری خودا (ذو الرقیب) بؤ ئیوه بیت که شاخیک بیوه له شاخه کانی خمیمه، و تیان: که واته: شهرت

(۶۴۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۴۰۴/۳).

(۶۴۷) أخرجه: البخاري (۴۲۲۹)، والنسائي (۱۳۰/۷).

(۶۴۸) أخرجه: البخاري (۴۲۲۹)، وأحمد (۴)، النسائي (۱۳۰/۷)، (۸۱/۴)، والباقر (۲۹۷۸)، أبو داود (۲۹۸۰)، واللفظ له، وابن ماجة (۲۸۸۱)، والبيهقي (الكبري) (۳۴۱/۶) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۲۵۸۲)، و(صحیح ابن ماجة) (۲۲۲۹)، و(صحیح النسائي) (۳۸۵۶)، و(الارواء) (۱۲۴۲).

له‌گهـل دهـکـین پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ ﷺ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ مـوـمـوـنـ: شـوـیـنـیـ شـهـرـمـانـ (جـنـفـ) بـیـتـ کـهـ شـوـیـنـیـکـهـ دـهـکـهـوـیـتـهـ نـیـوانـ (قـدـکـ) وـ خـهـبـهـرـ هـهـرـکـهـ ئـهـوـهـیـانـ لـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ ﷺ بـیـسـتـ بـهـ رـاـکـرـدـنـ هـهـلـهـاتـنـ) (۶۴۹).

به خشینی دهستکه‌وت به سه ر کویله‌ئه و ژنه کاندا

۱-له عومه‌یری کویله‌کراوی ئهبو له حم ده‌لیت:

((به‌زداری خهیبهرم کرد له‌گهـل گـهـوـرـهـکـانـمـدـاـ لـهـبـارـهـیـ منـهـوـهـ قـسـهـیـانـ لهـگـهـلـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ ﷺ کـرـدـبـوـوـ وـهـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ ﷺ کـهـمنـ کـوـیـلـهـمـ)). [هـیـجـ بـهـشـیـ لـهـ دـهـسـتـکـهـوـتـهـکـانـ بـوـ دـانـهـنـامـ] (۶۵۰) بهـلـامـ فـرـمـانـیـکـرـدـ شـمـشـیـرـتـکـیـانـ بـوـ هـیـنـامـ وـ کـرـدـیـانـهـ مـلـمـ وـ منـیـشـ بـهـدوـایـ خـوـمـدـاـ رـاـمـدـهـکـیـشاـ وـ بـوـمـ هـهـلـهـنـدـگـیـراـ دـوـاتـرـ فـرـمـانـیـکـرـدـ هـهـنـدـیـکـ شـتـوـمـهـکـمـ بـدـرـیـتـیـ] (۶۵۱).

۲-ئیمامی ئهوزاعی ده‌لیت: پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ ﷺ لـهـغـهـزـایـ خـهـیـبـهـرـدـاـ بـهـشـیـ بـوـ ئـافـرـهـتـهـکـانـ دـانـاـ] (۶۵۲).

۳-له ثابتی کوری حارشی ئهـنـصـارـیـهـوـهـ دهـلـیـتـ: ((پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ ﷺ لـهـ غـهـزـایـ خـهـیـبـهـرـدـاـ بـهـشـهـ دـهـسـتـکـهـوـتـیـ بـوـ سـهـهـلـهـیـ کـچـیـ عـاصـمـیـ کـورـیـ عـهـدـیـ وـ کـچـهـکـهـیـ دـانـاـ کـهـلـهـئـوـیـ لـهـدـایـکـبـوـوـ)) (۶۵۳).

۴-له زهـینـهـبـیـ هـاـوـسـهـرـیـ عـهـبـوـلـلـاـیـ کـورـیـ ئـهـقـیـفـیـهـوـهـ دهـلـیـتـ: ((پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ ﷺ لـهـرـقـوـزـیـ خـهـیـبـهـرـدـاـ بـهـنـجـابـارـ خـوـرـمـاـ وـلـهـمـهـدـیـنـهـشـ بـیـسـتـبـارـ جـوـیـ پـتـبـهـخـشـیـمـ)) (۶۵۴).

(۶۴۹) أخرجه: البهقي (الدلال), (۲۴۸/۴) عن موسى بن عقبة عن ابن شهاب.

(۶۵۰) أخرجه: ابن ماجة (۲۸۵۰) صحيحه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجة) (۲۳۰/۴).

(۶۵۱) أخرجه: احمد (۲۲۳/۵)، والطبراني (الكبير)، ابو داود (۲۷۳۰)، والترمذى (۱۰۰۷) وقال حسن صحيح، والدارمي (۲۴۷۸)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيف أبي داود) (۲۴۶۰)، و(صحيف الترمذى) (۱۲۶۱).

(۶۵۲) أخرجه: الترمذى (۱۶۱۵) وقال الشيخ الألباني في (صحيف الترمذى) (۱۲۶۰) صحيح الاستاد مقطوع.

(۶۵۳) أخرجه: الطبراني (الكبير)، (۱۳۶۹)، وقال الحافظ في (الاصابة) (۹۰/۱) (رقم: ۸۷۴)، واخرجه ابن سعد والطبراني واسناده قوي، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۷/۱) فيه ابن الهيعة وفيه ضعف وحديثه حسن.

(۶۵۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۷۳۲/۲۴)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (۷/۶) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

۵- له نومیبهی کچی ئەبو صەلت كە: ئاھرەتىكى هۆزى غىفارە دەلىت: ((...كاتىك پېغەمبەرى خودا خەبەرى فەتحىرىد بەشى ئىمەشى دىيارىكىد له دەستكەوتەكان ئەو ملوانكەيەى كە دەبىن لە ملمايىه لەئەۋى وەرمگەرت خۆى پېپەخشىم خوشى بەدەستى موبارەكى لە مليكىرىدم سوينىدە خودا ھەركىز دايىنانىمەوه)).^(٦٥٥)

چاكتىربۇونى بارودوخى موسولمانان

خواى گەورە بەلەنەكانى هىنایە دى بۇ مسولمانان وەك خوداي بەدەستەلات و خاونەن شىق دەفەرمۇيت: ﴿...مَنَانَدْ كَيْثِرَةَ تَأْخُذُونَهَا...﴾ (الفتح) واتە: غەنەيمە دەستكەوتىكى ئېجگار زۇرتان دەكەۋىتە دەستان و دەبىتە هيى خۇتان، خوداي گەورە نازو نىعەمەتى خۆى بەسەر پېغەمبەرەكەى دا رېاند بەئەو غەنەيمەت و دەستكەوتە زۇر و بەلېشاوه له وشتەر مانگا باخ و بېستان وەك ئەبو ھورەپە دەلىت: (خەبەرمان فەتحىرىد زىپۇ زىومان بە غەنەيمەت نەگىرت، بەلكو ئازەل و مانگا و وشتەر وباخوبىستان وپىداویسى زۇرمان دەستكەوت....)).^(٦٥٦)

موسولمانەكان ھەندىك خواردىنى رۇزانەيان دەستكەوت وەك غەنەيمەت دابەش دەكراو نەدەگەيشتە ئەندازەمى پېۋىست وەك لە عەبدۇللەئى كۈرى ئەوفا دەلىت: ((خواردىنى وامان دەستكەوت لە خەبەر ھەموو پىاوىتكى دەھات بەئەندازەمى پېۋىستى خۆى لېيدىبردو دەرۋىيىشتو نەخرايە چوارچىۋەي دەستكەوتەكانەوه)).^(٦٥٧)

هاوهلانى پېغەمبەر نانى گەرم و نەرمىيان دەخوارد كە پېشىر نەيانخواردبوو لە ئەبو بەرزە ئەسلىمەيەوه دەلىت: ((عەرەب دەيانوت: ھەركەستىك نانى گەنم بخوات قەلەو دەبىت كاتىك خەبەرمان فەتحىرىد كۆمەلەتكى لەئەو نانەمان بەدەست كەوت و منىش بۇي دانىشتىم تا تىرەم لىخوارد پاشان تەماشى ھەردۇو لاتەنىشتى

(٦٥٥) أخرجه: احمد (٣٨٠/٦) (٢٧١٣٦) وقال محققا: اسناده ضعيف، وأبوداود (٣١٣)، والبيهقي (الكبrij) (٤٠٧/٢)، وابن هشام (٣٩٥/٣) رقم (٨٦٧) وقال محققا: اسناده حسن، وابن سعد (٢١٤/٨).

(٦٥٦) أخرجه: البخاري (٤٢٣٤).

(٦٥٧) أخرجه: أبوداود (٢٧٠٤)، والحاكم (١٢٦/٢) وصححه ووافقة الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (٢٤١/٤)، وقال الحافظ ابن كثير في (البداية) (١٩٥/٤) رواه أبوداود وهو حسن، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٢٣٥٣) وقال محقق (زاد المعاد) (١١٥/٣) اسناده قوي.

خۆمم دەگىد تاببىن نايادا قەلەو نەبووم(۶۰۸).

پیغەمبەربى خودا ﷺ هەندىك مەرى دابەشىرىد بەسەر موسولمانەكاندا لە معاذەوە دەلىت: ((ئامادەي غەزاي خەبېر بىووم لە خزمەتى پیغەمبەربى خودا ﷺ مەرىكى زۇرمان دەستكەوت، پیغەمبەربى خودا ﷺ بەشىكى بەسەرماندا دابەشىرىد ئەوهى تىرىشى كىردى ناو تەھۋىلەو كۆزەكانىيان بۇ نىوهى دەستكەوت)(۶۰۹).

لەگىپانەوەيەكى تىردا هاتووه پیغەمبەربى خودا ﷺ مەرىكانى دابەشىرىد بەسەر ياندا هەر دە كەسى و مەرىكى دايە، لە ئەبو لىلى ﷺ دەلىت: ((بەزدارى فەتحى خەبېر مەرىكى كەن تىشكەكان ئىمەش كەوتىنە ناو مۇلۇك مالىيان و كەلۈپەل و پېداويسى ناو مال وەممۇ ئەوشتانەمان دەستكەوت زۇرى نەبرد بە گورجى مەنچەلەكانىيان پېرىكەن و لەسەر ئاگرىيان دانان و هاتنە كۆل، پیغەمبەربى خودا ﷺ فەرمانىكىرد پەيان كە بېرىڭىن ئىنجا مەرى دابەش كىردى بەسەرماندا هەر (۱۰ ادە) كەس مەرىك تاكو لىيىتىن)(۶۱۰).

خەلگى لەئەورۇزەدا ژمارەيەك مەپومالاٰتىان بىردىبوو بەرلە دابەشىرىدىنى غەنيمەت و سەريان بىرى بىوو كولاندۇبويان لەناو مەنچەلەكان پیغەمبەربى خودا ﷺ هات فەرمانى دەركىرد كە دەست لەئەو مەنچەلەنە ھەلبىرىن لە ئەعلەبى كورى حەكم دەلىت: ((لە غەزاي خەبېردا مەپومالاٰتى دووژمنمان دەستكەوت [خەلگەكە دووجارى بىرسىيەتى و ماندو بۇونىكى زۇر بۇون](۶۱۱)).

خەلگەكە بىردىيان بىر لە دابەشىرىدىنى دەستكەوتەكان سەريان بېرىن و لە سەرئاگرىيان دانا دواتر پیغەمبەربى خودا ﷺ هات مەنچەلەكان قولپىان دەدا و هاتبۇونە كۆل فەرمۇوى: [ئەوه چىيە؟] فەرمۇويان: ئەوه مەرى تالانىيە ئەنچەپەن بېرىن كەنچەپەن دەلىت: پیغەمبەربى خودا ﷺ [بەكەوانەكەي مەنچەلەكانى پېۋاندو سەرۇزىرى كىردى

(۶۰۸) أخرجه: الحاكم (۱۲۴/۲) وصححه ووافقه الذهبى.

(۶۰۹) أخرجه: ابو داود (۲۷۰۷)، وصححه الشيخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۲۳۵۰).

(۶۱۰) أخرجه: احمد (۴/۰۵۸) و قال محققاً: حديث صحيح، والدارامي (۲۴۷۰)، والحاكم (۱۲۴/۲)، و قال الشيخ مقبل في (الصحيف المنسد) (۱۲۶۲) حديث صحيح.

(۶۱۱) في رواية ابی داود (۲۷۰۵)، وصححه الشيخ الألبانی في (صحیح ابی داود) (۲۳۵۳).

پاشان گوشتکه‌ی تیکه‌ل به خوّله‌که کرد^(۶۱۵). و فرموموی: ((اکفوها فان النہبۃ لا تحل [إِنَّ النُّهْبَةَ لَيْسَتْ بِأَحَلٍ مِنَ الْمَيْتَةِ] فاكفوا وما بقى منها))^(۶۱۶). واته: (ئه و مەنچەلانه بېرژن چونکە مالى تالانى و راواپروت حەلّ نىيە مالى تالانى و راواپروت له مرداروه بۇو حەلّلىرى نىيە ھەرجى تىداماوه بېرژن و قىلى بىكەنەوه).

ھەرلەئەو رۆزەدا عەبدوللائى كورپى مەغفەل يەك مەشكە رۇنەكەرهى لەھەمان خواردن دەستکەوت ھەلیگرتەوە و بەدەستىيەوە گرت عەبدوللائى كورپى مەغفەل دەلىت: ((جەوالىكىم لەگوشت و رۇنەكەرە دەستکەوت لەرۇزى خەبىردا ھەلمگرتەوە وتم: [ئەوە ھى منه] ئەمرە ھىچ شىتىك ئالەمە نادەمە ھىچ كەسىك دەلىت: ئاورمدايەوە پېغەمبەرى خوداڭىم بىنى [بەزەرەخەنەوه بۇي دەروانىم])^(۶۱۷).

لەگىرەنەوەيەكى تردا: (ھىزىھەكىيان فەرەدا بۇلامان خواردن و گوشتى تىدابۇو لەغەزاي خەبىردا خۇم بۇ ھەلداو ھەلمگرتەوە ئاورمدايەوە سەيرى ئەملاولام كرد پېغەمبەرى خودام بىنى شەرمەلىكىرد)^(۶۱۸) لەكۆى ئەو كەلوبەلانەى موسولمانان دەستيان بەسەرداگرت له قەلائى (صەعبي كورپى معاذ) جلوبەرگ و ئارەق بۇو.

واقيدى دەلىت: (لە قەلائى صەعبي كورپى معاذ جلوبەرگ و كوندە ئارەقيان دەستکەوت ئارەقەكانيان رەزاند لەئەو رۆزەدا پىاۋىك بەناوى عەبدوللائى حمار ئارەقەكە خواردەوە)^(۶۱۹). وە ناوى هاتوووه له فەرمۇودەيەكدا كە عومەرى كورپى عومەر دەگىرېتەوە دەلىت: [پىاۋىك لەسەرەدەمى پېغەمبەرى خوداڭىم ناوى عەبدوللائى بۇو نازنانوى (حمار) بۇو پېغەمبەرى خوداي دەھىنایە پېكەنین]^(۶۲۰).

(۶۱۲) نفس المصدري.

(۶۱۳) أخرجه: عبدالرزاق (۱۸۸۴۱)، وأحمد (۴/۱۹۴)، وابن ماجة (۳۹۳۸)، وابوداود (۲۷۰۵)، والطبراني (الكبير) (۸۲/۲) واللفظ له، وصححه الشیخ الالبانی في (صحیح أبي داود)، و(صحیح ابن ماجة) (۳۱۱۸)، و(السلسلة الصحيحة) (۲۳۷/۴) وقال محققا (زاد المعاد) (۱۰۷/۳) صحيح.

(۶۱۴) واللفظ امسلم.

(۶۱۵) أخرجه: البخاري (۴۲۱۴، ۳۱۵۳)، ومسلم (۱۷۷۲)، وابوداود (۲۷۰۲).

(۶۱۶) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۶۶۰)، وانظر (فتح الباري) لابن حجر العسقلاني (۹۰/۱۲).

(۶۱۷) أخرجه: البخاري (۶۷۸۰).

له گتیرانه و هیه کی تردا (...عه بدو للا هیزه یه ک رون و هیزه یه ک همنگوینی به قه رز دمه هینا و دک دیاری پیشکه شی پیغمه مبهربی خودای **لله** ده کرد نینجا هه رکات خاومنه که می بُو پاره که هی بهاتایه دهی و ت: بابچین بُو لای پیغمه مبهربی خودا **لله** له نه ویدا دهی و ت: ئهی پیغمه مبهربی خودا **لله** نرخی شته کان بد هر هو به ئه و پیاوه، پیغمه مبهربی خودا **لله** زور پیده که نی و فهرمانی ده کرد که نرخه که هی بدریتی [۶۱۸].

پیغمه مبهربی خودا **لله** جه لدی ئاره ق خواردنه و هکه هی ئه و پروژه لیدا، [ئه و هش له پروژی خه بیه ردا رو ویدا هه رو و دک له گتیرانه و هکه هی الو قیدی دا هاتو ووه] فهرمانیده رکرد جه لدیان لیدا، پیاویک له ناو خه لکه که و تی: بھر نه فرهتی خودا بکه ویت ئه و هه چیه نه و هنده ده خواته و ده هتیریت داری حه دی لیده دریت، پیغمه مبهربی خودا **لله** فهرموموی: ((لَا تَلْعَنُوهُ)) (نه فرهتی لیمه که ن) له روایه تیکی تردا [مه بنه یارمه تیده ری شهیتان بُو سه ربراکه تان سویند به خوا ئه و هی من دهیزانم ئه و خوداو پیغمه مبهربی خودای خوش ده ویت) [۶۱۹].

روونکردنه و هی هه ندیک له حوكمه شه رعیه کان

له پروژی غهزای خه بیه ردا پیغمه مبهربی خودا **لله** هه ندیک ئه حکامه شه رعیه کانی بُو موسولمانان روشن کرده و فهرمانه کانی خودای له باره و ده راگه یاند له کاتیکدابو و موسولمانان له ناو خویاندا کرین و فروشتني دهست بدهست و شتمو هک به شتمو هکیان به که لوپه لی غه نیمه ت و دهست که و ته کانی غه زاوه ده کرد پیغمه مبهربی خودا **لله** قه ده غهی هه ندیک له ئه و شتانه کرد له ئه وانه:

- ا - حه رامی کرد که زیر به زیر بفرؤشیریت ته نه کیش به کیش نه بیت و اته: هه دو و کیان و دک یه کین له کیشا ئه و هش له چه ندین گتیرانه و داده هاتو ووه له ئه وانه:
- ب - فوضاله کوری عوبیده و ده لیت: له غهزای خه بیه ردا ملوانکه یه کم کرپی به دوانزه دینار که زیر و مررواری سووری تیدابو و لیم جیا کردنه و سهیرم کرد زیاتر له دوانزه دینار ده کات ئه و هم بُو پیغمه مبهربی خودا **لله** باسکرد فهرموموی: ((لاتبع

(۶۱۸) اخرجه: ابویعلی (۱۶۷/۱) (رقم: ۱۷۷) وقال محقق: استناده حسن، قال الحافظ في (الفتح) (۹۱/۱۲) (رقم: ۱۷۷) استناده صحيح، وصحح استناده البوصري في (اتحاف الخيرة المهرة) (۴/۳۰۰) (رقم: ۳۹۹۹).

(۶۱۹) في رواية: البخاري (۶۷۸۱).

حتّی تفصیل))^(۶۷۰). واته: (نافروشیرت ههتا لمیهک جیانه کریتهوه)).

b وه هرهلههوه و دهگیرنهوه دهلهت: چوومه خزمت پیغامبری خودا ﷺ
له غهزای خهیبه ردا به ملوانکه یه کهوه که مرواری سوورو زیربوو له دهستکه و ته کانی
خهیبه ر دهستمکه و تیبوو ده مفروشت پیغامبری خودا ﷺ فهرمانيکرد نه و زیرهی له
ملوانکه که دایه لیبکه مهوه به تهنا بیفروشم پاشان فهرموموی: ((الذهب بالذهب وزنا
بوزن))^(۶۷۱). واته: ((زیربه زیر کیشیان بیت وه یهک بیت و هردوو هاوشا بن)).

b هرودها له فوضاله کوری عوبیدهوه دهگیرنهوه دهلهت: ((ئیمه له
خزمت پیغامبری خودا ﷺ دابووین له غهزای خهیبه ر یهک ئوقیه مان (۴۵۲ غم)
زیربه دوو دینار یاخود سی دیناری زیر به جوله که کان ده مفروشت، پیغامبری خودا
﴿فَهَرَمُوْيِ: زِيرَ بِهِ زِيرَ مَهْرُوْشَنَهُوْ مَهْكَهْرَ بِهِكَيْشِيْ خَوَى نَهْبَيْتِ﴾)^(۶۷۲).

۶- وه قهدهغه یکرد له گهله جاریه کاندا جو وتبونون بکریت و که لوپه لی غه نیمهت
به کار بھیت نیت یان بفروشیرت به رله دابه شکردنی:

عه بدوللای کوری عه باس ﷺ ده فهرمومیت: له غهزای خهیبه ردا پیغامبری خودا
﴿قَهَدَهَغَهِيَ كَرَدَ كَهَلَ كَهَلَ لَوَبَهَ لَيَ غَهَنِيمَهَتَ بَفَرَوْشَرِيَتَ بَهَرَ لَهَدَابَهَشَكَرَدَنَيَ هَرَوَهَهَا
جَوَوَتَبُوَوَنَ لَهَگَهَلَ كَهَنِيزَهِيَكَيَ سَكَبَرَيَ قَهَدَهَغَهَكَرَدَ هَهَتَأَ مَنَدَالَيَانَ دَهَبَيَتَ فَهَرَمُومَوَيَ: نَيَا يَا كَشْتُوكَالَ وَ شِينَايَ خَهَلَكَيَ تَرَ ئَاوَ دَهَهَيَتَ؟﴾^(۶۷۳). نه و باسه به دریتری هاتووه
له فهرموموده یهک که رافیعی کوری ثابت ﷺ ده گیریت هوه له پیغامبری خودا
که فهرمومویه تی: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَسْقِيَنَ مَاءً هُوَ وَلَدَ غَيْرِهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنْ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَأْخُذُنَ ذَبَابَهَا حَتَّى إِذَا أَعْجَفَهَا رَدَهَا فِي الْمَغَانِيمِ، وَمَنْ كَانَ

(۶۷۰) آخرجه: احمد (۲۱/۶)، و مسلم (۱۹۵۲)، و ابو داود (۳۳۵۲).

(۶۷۱) آخرجه: مسلم (۱۹۵۱)، (۳۳۵۱) واللطف له، والحاکم (۳۸/۲)، والدار القطني (۲۳۷/۲)، والبیهقی (۲۹۲/۵).

(۶۷۲) آخرجه: احمد (۲۲/۶)، و مسلم (۱۹۵۱)، (۳۳۵۱).

(۶۷۳) آخرجه: الحاکم (۱۳۷/۲) وصححه ووافقه الذہبی، والدار القطني (۶۹/۲) (۳۰۳۲) وقال محققه: استاده حسن،
وقال الشیخ الالبانی فی (إرواء الغلیل) (۱۴۱/۵) صحيح الاستاد.

یُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَأَنِّيْمُ الْآخِرِ قَلَا يَلْبِسْ تَوْبَةً مِنَ الْمَغَانِمِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْلَقَهُ رَدَهُ فِي الْمَغَانِمِ))^(۷۴). واته: ((هرکهستیک باوهربی به خواو روزی دوایی ههیه باثاوی خوی تیکه‌گل بهمندانی که سی تر نه کات واته: نه چیته لای نافرهتی دووگیان که کراونهته جاریه). و هرکهستیک باوهربی به خواو روزی دوایی ههیه با سواری هیج ولاخیک نه بیت له غه نیمه ه و سواری سه ریشتی بیت همتاکو له رو لاوازی ده کات ئینجا بیگیریته وه بو ناو دهستکه وته کان و هرکهستیک باوهربی به خواو و روزی دوایی ههیه با هیج پوشکیک له دهستکه وته کان له بېرنه کات تاکو کون و بیکه لکی ده کات ئینجا بیگیریته وه بو ناو دهستکه وته کان)).

۳- پیغامبری خودا ﷺ ئەمانهی حەرامکرد (ھەموو خاومەن کەلبەیەك له گیاندارەکان وە ھەموو تەیرو بالندەیەکی چىنۈكدار له گەل ھىسترو كەرو ژنهینانی کاتى (واته: ژن ھەینان بو ماوهەیەك) و ئەو ئازەلەی بەبەرد ياخود بەتىرى نىنىشانە لىددەرىت ھەتا دەمرىت وە بالندەو ئازەللى پىسخۇر و ھەروەھا ئەو ئازەلەی درېنە دەیگىرىت و چەقۇى پېراناگات و مردار دەبىتە وھ ئەوانە له چەندىن فەرمۇددادا ھاتۇون له ئەوانە:

أ- له عرباضى كورى سارىيە وھ دەلىت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَرَمَ يَوْمَ خَيْرٍ كُلُّ ذِي مِحْلِبٍ مِنَ الطَّيْرِ، وَلُحُومُ الْحُمْرِ الْأَهْلِيَّةِ، وَالْخَلِيلَةِ، [وَهِيَ مَا يُسْتَخْلَصُ مِنَ السَّبُعِ فَيَمُوتُ قَبْلَ أَنْ يُذْبَحَ] وَالْمُجَمَّمَةُ [وَهِيَ الْتِي تُضَبَّرُ بِالثَّبْلِ[...]])^(۷۵). واته: (پیغامبری خودا ﷺ له گەزاي خەبېر ھەموو بالندەیەکی چىنۈكدارو كەرى مالى و ئەو ئازەل و بالندەیەکی كە درېنە دەبىبات و مروف لىتى دەسەنەيتە وھ وبە چەقۇدا راناگات و دەمرىت قەدەغە يىكىد، ھەروەھا ئەو ئازەل و بالندانەشى قەدەغە كرد كە دەبە سرىنە وھ و نىشانە يان لىدەگىرىتە وھ و مردار دەبىتە وھ يان نا...).

ب- له عەبدوللەلای كورى عەباسە وھ دەلىت: ((نَهَىٰ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَيْرٍ عَنْ أَكْلِ كُلِّ

(۷۴) أخرجه: احمد (۱۰۸/۴)، والطبراني (الكبير) (۴۴۸۸)، والدارمي (۲۲۰/۲)، وابوداود (۲۱۵۸)، وابن حبان (۴۸۵۰) وقال محقق: اسناده حسن والله لفظ له، وحسنـه الشـيخ الـابـانـي فـي (الـأـرـوـاءـ) (۲۱۳۷)، وـ(صـحـيـحـ أـبـيـ دـاـودـ) (۱۸۷۴).

(۷۵) أخرجه: احمد (۱۲۷/۴)، والترمذى (۱۸۷۲)، والحاكم (۱۳۵/۲) وصححـه ووافـقـه الـذـهـبـيـ، وـصـحـحـه الشـيخـ الـابـانـيـ فـيـ (صـحـيـحـ التـرمـذـىـ) (۱۴۶۶)، وـ(الـسـلـسلـةـ الصـحـيـحةـ) (۴/۲۳۹)، وـ(۲۳۹۱)، وـ(الـأـرـوـاءـ) (۲۴۸۸).

ذی نَابِ، مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مُحْلِبٍ، مِنَ الطُّفُرِ[ولحوم البغال]]^(۶۷۶). واته: ((پیغمه‌بهری خودا له غهزای خهیبه‌ردا قهده‌گهیکرد که گوشتی نازه‌لی که‌لبه‌دارو درنده بخوریت له‌گه‌ل هه‌موو بالندیه‌کی چرنوکدار و گوشتی هیستر)).

ج- له عمری کوری شووه‌یب ئه‌ویش له باوکیشی له باپیریه‌وه ده‌گیترته‌وه: ((نهی رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَيْرٍ عَنِ الْجَلَالِ، وَعَنْ زُكُوبِهَا وَأَكْلِ لُحُومِهَا))^(۶۷۷). واته: ((پیغمه‌بهری خودا له رُوزی خهیبه‌ردا قهده‌گهیکرد که گوشتی بالنده و نازه‌لی گه‌نده و پیسخور بخوریت وه سواری پشتی ببن)).

د- له عهلى کوری ئهبو طالبه‌نه‌وه ده‌لیت: ((نهی رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ مُتْعَةِ النِّسَاءِ، يَوْمَ خَيْرٍ...))^(۶۷۸) پیغمه‌بهری خودا له قهده‌گهی کرد که ژن بهینین بۇ ماویه‌ک (واته: ژنهینانی متעה) و کاتی. به‌لام پیغمه‌بهری خودا رېگه‌ی دا به خواردنی گوشتی ئه‌سپ و گویدریزی کیوی به‌له‌ک) له غهزای خهیبه‌ردا.

هـ جابرده‌وه ده‌لیت: ((پیغمه‌بهری خودا له خهیبه‌ردا قهده‌گهی کردىمان که گوشتی گویدریزی مالی بخوین به‌لام رېگه‌ی پېيداين که گوشتی ئه‌سپ بخوین))^(۶۷۹).

هـ هروهها له جابرده‌وه ده‌لیت: ((له غهزای خهیبه‌ردا ئه‌سپ و هیسترو گویدریزی مالىمان سەرىپىبوو پیغمه‌بهری خودا لېقەده‌گه کردىن به‌لام))^(۶۸۰) آخرجه: احمد (۲۸۹/۱)، والبخاري (۵۰۳۰)، ومسلم (۱۹۳۴)، وابوداود (۳۸۰۵)، والننساني (۲۰۶/۷)، وابن ماجة (۳۲۳۴)، وابن حبان (۵۲۸۰) وقال محققہ استاده صحيح، والطبراني (الکبیر) (۱۲۹۹۶)، والبیهقی (۳۱۰/۹)، والطیالیسی (۲۷۴۰)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح الترمذی) (۱۱۹۰)، و(صحیح ابی داود) (۳۲۳۰)، و(صحیح ابن ماجة) (۲۶۱۸)، و(الارواء) (۱۳۸/۸)، و(صحیح النساني) (۴۰۳۶).

هـ آخرجه: احمد (۲۱۹/۲)، وابوداود (۲۸۱۱) (۲۵۰/۶) والننساني (۲۸۱۱) (۲۵۰/۶)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۳۲۲۲) (۶۷۷) (صحیح النساني) (۴۱۴۲)، و(الارواء) (۱۵۰/۸)، وقال الحافظ في (الفتح) (۶۴۸/۹): سندھ حسن.

هـ آخرجه: البخاري (۴۲۱۶)، ومسلم (۱۴۰۷)، ومالك (۷۴/۲)، والننساني (۱۲۶/۶) واللفظ له، وابن ماجة (۱۹۶۱)، والدارمي (۱۹۳۶)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح الترمذی) (۸۹۰)، و(صحیح الجامع) (۱۱۲۱)، و(صحیح ابن ماجة) (۱۰۹۶)، و(صحیح النساني) (۴۰۴۳).

هـ آخرجه: عبدالرزاق (۸۷۳)، والبخاري (۴۲۱۹)، ومسلم (۱۹۴۱)، وابن ابی شيبة (۲۵۶/۸)، وابوداود (۳۷۸۸)، والترمذی (۳۳۱)، والننساني (۲۰۱/۷)، وابن ماجة (۳۱۹۱)، والدارمي (۸۷/۲)، وابن حبان (۸۷/۲)، والننساني (۵۲۷۳-۵۲۷۰) وقال: محققہ استاده صحیح، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۳۲۱۸)، (صحیح النساني) (۴۰۳۷)، و(صحیح ابن ماجة) (۴۰۴۳) (السلسلة الصحيحة) (۲۵۸۴)، و(الارواء) (۳۰۹).

خواردنی گوشتی ئەسپى لېقەدەغە نەکردىن))^(٦٨٠).

وھەر لە جابرەوە دەفھەرمۇیت: ((لەکاتى غەزاي خەبىھەر گوشتى ئەسپ و گۆيدىرىزى كىويىمان دەخوارد))^(٦٨١) خەلکەكە لەئەو رۆزەدا ھەندىك جارىيەيان دەستكەوت و دەيانویست رىزگاريانبىكەن و ئىنجا مارمىيانبىكەن و لەکاتى جوتبوونياندا ئاۋيان لەدەرەوە بىرېزىن. لەئەبو سەعىدى خودرىيەوە دەفھەرمۇیت: لەغەزاي خەبىھەر ھەندىك جارىيەمان دەستكەوت، ويستانان رىزگاريانبىكەين و مارھىيانبىكەين وە لەکاتى جوتبووندا ئاومان لەدەرەوە بىيىنەوە دەفھەرمۇیت بىيىنەوە پېسىاري ئەممەمان لە پېغەمبەرى خودا كەرد فەرمۇوى: ((لَا عَلَيْكُمْ أَلَا تَفْعَلُوا فَإِنَّمَا هُوَ الْقَدْرُ))^(٦٨٢). واتە: ((ھىچ گوناھتان بۇ نانووسرتىت بەلام ئەگەر ئەم كارەتائىكەر بۇوه ھۆى مندالبۇون ئەوه فەدەرى خودايە). لە ئىوارەت ئەو رۆزەدا كە خواي گەورە فەتحى خەبىھەرلى كەرد بۇ مسولىمانان ئاڭرىتى زۇر كرابووهوە مەنچەلەكان پېكراپۇون لە گوشتى گۆيدىرىزى مائى و لەسەر ئاڭرەكە دانرابۇون. لەسەلەمەي كورى عەمرى كورى ئەكۈھەمەوە دەلتىت: ((لە خزمەتى پېغەمبەرى خودا دابۇوين چووين بۇ خەبىھەر پاشان خواي گەورە بۇى فەتھىرىدىن ئىوارەت ئەو رۆزەدى كە خەبىھەر فەتھىرا ھاوهلەنى پېغەمبەرى خودا ئاڭرىتى زۇر بىلەن كردىوە پېغەمبەرى خودا كەرد فەرمۇوى: ((مَا هَذِهِ النَّيْرَانُ؟ عَلَى أَيِّ شَيْءٍ تُوقُدُونَ؟)). واتە: ((ئەو ئاڭرەنە چىيە و بۇ ج شىتىك كراونەتەوە؟)) وتيان: بۇ گوشتى كۆشىت كولاندىن، فەرمۇوى: ((عَلَى أَيِّ لَحْمٍ؟)). ((بۇ ج گۆشتىك؟)) وتيان: بۇ گوشتى گۆيدىرىزى مائى پېغەمبەرى خودا كەرد فەرمۇوى: ((أَهْرِقُوهَا وَأَكْسِرُوهَا)). واتە: ((بىرېزىن و مەنچەلەكان بشكىن)). بىاۋىتك وتى: ئەى پېغەمبەرى خودا ئاپا دەبىت بىرېزىن و پاكىبىكەينەوە و بىشۇين، فەرمۇوى: ئاواها بىكەن))^(٦٨٣).

(٦٨٠) أخرجه: احمد (٣٥٦/٣)، وأبوداود (٣٧٨٩)، والحاكم (٢٣٥/٤) صحيح ووافقة الذهبى، والبيهقي (٣٢٧/٩)، وابن حبان (٥٢٧٢)، وقال محققه حدیث صحيح، وقال الشیخ الالباني في (الارواه) (١٣٨/٨) صحيح على شرط مسلم.

(٦٨١) أخرجه: مسلم (١٩٤٢)، والنمساني (٢٠٥/٧)، وأحمد (٣٥٦/٣)، وابن ماجة (٢٥٨٤)، وصححة الشیخ الالباني في (صحیح النسائي) (٤٠٥١)، و(صحیح ابن ماجة) (٣١٩١)، و(الارواه) (١٣٨/٨).

(٦٨٢) أخرجه: احمد (٤٩/٣)، والطیالسي (٢١٥٧)، وابن حبان (٤١٩١) وقال محققه استناده صحيح على شرط مسلم واللفظ له.

(٦٨٣) أخرجه: احمد (١١١/٣)، والحميدى (١٢٠٠)، والدارمى (٨٦/٢)، والبخارى (٢٩٩١)، ومسلم (١٩٤٠) واللفظ له، والنمساني (٢٠٤/٧)، وابن ماجة (٣١٩٥).

له گیرانه‌وه‌گهی نهنه‌سدا دهله‌رموت: اکاتیک خه‌بهرمان فه‌تحرکرد گویدریزی زورمان دهستکه‌وت همندیک گویدریزمان سه‌رب‌بیبوو له‌سهر ئاگر ده‌مان کولاندن بانگه‌وازکاریک له‌لایهن پیغمه‌بهری خوداوه بانگی کرد و تی: ((الا إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولُهُ يَنْهَاكُمْ [عَنْ لُحُومِ الْحُمْرِ] فَإِنَّهَا رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ [فَأَكْفِتِ الْقُدُورَ وَإِنَّهَا لَتَفْوُرُ بِاللَّحْمِ)).^(۶۸۴) واته: ((ثَايا ئاگادارون خوداو پیغمه‌بهری خودا خواردنی گوشتی گویدریز مالی لیقه‌دمغه کردوون چونکه پیسه و له‌کرده‌وهی شهیتانه ئیمهش منهجه‌له‌کانمان قلب کرده‌وه و رژاندمان که هاتبوبونه کول به‌گوشتی گویدریزی مالی)).

وه نهبو نهعله‌بهی خشنی ده‌لیت: (پیغمه‌بهری خودا فه‌رمانی کرد به عبدالرحمن کوری عهوف که‌بناو خه‌لکیدا بانگه‌واز بکات بلیت: ((لا ان لحوم خمر الانس لا تحل ملن شهد افی رسول الله)).^(۶۸۵) واته: ((ئاگادارین گوشتی گویدریزی مالیتان بؤ حه‌لآل نییه بؤ همر که‌ستیک شایه‌تمان دینیت که من پیغمه‌بهری خودام)). همندیک له هاوه‌لآنی پیغمه‌بهری خودا واتیگه‌یشتبوون که پیغمه‌بهری خودا حه‌رامی کردووه که گوشتی گویدریزی مالی بخوریت چونکه له پینچ يه‌کی دهستکه‌وت‌کانی دانه‌نا، ههروهک عه‌بدوللائی کوری نه‌وها ده‌لیت: (له‌ناو خۆماندا قسه‌مان له‌سهر ده‌کرد ده‌مانوت: بیگومان حه‌رامه بؤچی حه‌رامه چونکه له پینچ يه‌کی غه‌نیمه‌تدا نییه).^(۶۸۶) ياخود له‌بهر نه‌وهی باربهری خه‌لکییه و پیغمه‌بهری خودا پیغوش بوو همندیک له‌باره‌لکری رؤزانه‌یان بداتی له‌بهر نه‌وه جوله‌که‌کان هاتنه خزمت پیغمه‌بهری خودا و سکلایان هینایه خزمتی سه‌باره‌ت به‌نه و کارهش پیغمه‌بهری خودا ئاموزگاری موسولمانه‌کانی کرد.

له عرباضی کوری ساریه‌وه ده‌لیت: له‌گه‌ل پیغمه‌بهری خودا له‌خه‌بهر دابه‌زین و همندیک له‌هاوه‌لآنی له خزمه‌تیدابوون خاوه‌نى خه‌بهر پیاویتکی که‌ته‌ی زلی ناشیرین بوو هاته خزمت پیغمه‌بهری خودا ئاگاداری کرده‌وه و پیغمه‌بهریش فه‌رموموی: ((يَا أَبْنَ عَوْفٍ ارْكَبْ فَرَسَكَ، ثُمَّ نَادِ: أَلَا إِنَّ الْجَنَّةَ لَا تَحُلُّ إِلَّا لِمُؤْمِنٍ، وَأَنِ اجْتَمِعُوا لِلصَّلَاةِ)). واته: ((نهی کوری عهوف سواری نه‌سپه‌که‌ت به‌نه و پاشان بانگ بکه

(۶۸۴) آخرجه: البخاری (۴۱۹۸)، مسلم (۴۱۹۹)، مسلم (۱۹۳۹)، والنسائی (۷/۴۰۴)، وصحیح النسائی (۴۰۴۸).

(۶۸۵) آخرجه: النسائی (۷/۴۰۴)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح سنن النسائی) (۴۰۴۹).

(۶۸۶) آخرجه: مسلم (۱۹۳۳).

نائگادارین به هشت بُو باومدار نه بیت بُو که سی تر حه لال نییه وه کوبنهوه بُو نویزکردن)). و تی: کوبونهوه و ئینجا پیغامبری خودا پیش نویزی بُو کردن پاشان هستایه سه رپی و فرموموی: ((أَيُحَسِّبُ أَحَدُكُمْ مُّتَكَبِّرًا عَلَى أَرِيكَيْهِ، قَذْ يَطْنُّ أَنَّ اللَّهَ لَمْ يُحَرِّمْ شَيْئًا إِلَّا مَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ، أَلَا وَإِنَّ اللَّهَ قَدْ وَعَظَّ، وَأَمْرَتْ، وَهَنِئْتْ، عَنْ أَشْيَاءِ إِنَّهَا لَمِثْلُ الْقُرْآنِ، أَوْ أَكْثَرُ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَ لَكُمْ أَنْ تَذَكُّرُوا بُيُوتَ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا بِإِذْنِ، وَلَا ضَرَبَ نِسَائِهِمْ، وَلَا أَكْلَ مَهَارِهِمْ، إِذَا أَعْطَوْكُمُ الْذِي عَلَيْهِمْ))^(۱۸۷). و اته: ((يَهِكِتِكْ لَهْ ئیوه پالده داتهوه له سه ر شوینی حمسانه وهی واده زانی و گومان دهبات خودای گهوره هیچ شتیکی حرام نه کرد ووه تهناه ئه وه نه بیت کله ناو قورئاندا هاتووه نائگادارین سویند به خوا ئاموزگاریتان ده که م فرمانتان پیده که م شتانیکتان لیقه ده غه ده که م ئه وانه و دک قه ده غه کراوه کانی قورئانه و ياخود زیاتریش، خوای به ده سه لات و خاوهن شکو حه لالی نه کرد ووه بُو ئیوه که بچنه مالی خاوهن پهیامه ئاسمانییه کان مه گه ر خویان ریگه تان بدنه وه نابیت له ئافره ته کانیان بدریت، نابیت به رو بومه کانیشیان بخوریت کاتیک ئه وهی له سه ریان پتویسته بیدهنه)).

له گیپرانه وهیه کی تر له میقدادی کورپی مه عدی کورپی که رب ده گیپرته وه له پیغامبری خوداوه که فرمومویه تی: ((نائگادارین من قورئانم بُو هیناون وه هاو شیوه قورئانیش که سوننه ته [پیده چیت پیاوی واھه بیت که فرموموده یه کی منی پیبگات] [له کاتیکدا به تیر و پری] پالیدا بیته وه له سه ر شوینی حمسانه وهی خوی و بلیت له نیوانی ئیمه و ئیوهدا ته نه کتابی خوا هه یه))^(۱۸۸) دهست به قورئانه وه بگرن و پابهند بن پیوهی هه رجی به رچاوتان که وت له حه لال به حه لالی بزانن هه رچیتان تیدا بینی به حرام ئیوهش له سه ر خوتانی حرام بکهن و به حرامی بزانن، نائگادارین ئه وه ئاواها نییه نائگادارین ئه وهی پیغامبری خودا لیتان حرام ده کات و دک ئه وهی که خودای گهوره حرام یکردووه لیتان، نائگادارین گوشتی گویدریزی مالی حه لال نییه وه هه موو که لبه داریکی درندهش له گیانداران، وهیچ

(۱۸۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٦٤٥/٨)، وابوداود (٣٠٥٠) واللفظ له، والحاكم (١٠٩/١)، والبيهقي (٢٠٤/٩)، وابن عبدالبر (التمهيد) (١٤٩/١)، وقال الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) رقم (٨٨٢) استناده حسن.

(۱۸۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٦٧٠، ٦٤٩/٢٠)، وأحمد (١٣٢/٤)، والدارمي (٥٩٢)، وابوداود (٤٦٠٤)، والترمذى (٢٦٦٤) وقال حسن غريب، وابن ماجة (١٢) وصحح استناده الالباني في (المشكاة) (١٦٣-١٦٢)، و(صحیح الجامع) (٢٦٤٣) (صحیح الترمذی) (٢١٤٦) (صحیح ابن ماجة) (١٢).

شتىکي دۆزراوه‌ي (ئەھلى الدەمە)، مەگەر ئەوهى خاوهنەكەي پېيوىستى پىنه بىت وەھەر كەسىك بېيتە مىوانى خەلگانىك لە سەريان پېيوىستە پىزىبىگەن و مىواندارى بىھن ئەگەر مىوانداريان نەكىدو و پىزىيان وەك پېيوىست نەگرت ئەۋىش بۇيىھە بەئەندازەي پېيوىستى خۆي لە ئەوان ببات) (٦٨٩).

پېغامبرى خودا ھاودلانى ئاگادار كردو وەتەو و ئامۇڭكارى كردوون كە گومانيان بۇ دروست نەبىت بەرامبەر ھىچ حۆكم و فەرمانىك لە ئەحکامە شەرعىيە كانى كە لە سوننەتى پېغامبرى خودا ھاھاتوون، رۇونكىرىدەو و راھەي قورئانىن لە گەل رۇونكىرىدەو ئەو حۆكمانەي بە درىزى باسەكەي لە قورئاندا نەھاتوو، مىقداد كۈپى مەعىد كەرب ھە دەگىرىتەو كە پېغامبرى خودا ھە فەرمۇویەتى: ((لە ئەوانەيە پىاوىك)) (٦٩٠) ياخود ((كەسىك لە ئىيە من بە درو بخاتەو و پالبىدانەو لە سەر شويىنى حەسانەوەي خۆيدا و فەرمۇوەيەك لە فەرمۇوە كەن بگىرىتەو بلېت لە نىوان ئىيمەو ئىيەدا تەنها قورئانى پېرۇز ھەيە ھەرجىيەكتان بىنى لە قورئاندا حەلال بۇو ھەموو بە حەللى بىزانن ئاگادار بن حەرام كراوهەكانى پېغامبرى خودا ھە وەك حەرام كراوهەكانى خودايە)) (٦٩١). لە گىرانەوەي ئەبو رافع دا هاتووە پېغامبرى خودا ھە دەفەرمۇيەت: ((لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ مُتَّكِّأً عَلَى أَرِيكَيْهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ [مِنْ أَمْرِي] مِمَّا أَمْرَتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ)) (٦٩٢). واتە: ((ھىچ كەسىك لە ئىيە وانەكەت پالبىدانەو لە سەر شويىنى حەسانەوەي خۆي فەرمانىك لە فەرمانەكانى منى پىيگات ياخود لە ئەوانەي كە ليقەدەغە كردوون ئىنجا بلېت من ئەمە نازانم ھەرشتىك لە قورئاندا باس كرابوو ھەرسويىنى ئەوه دەكەوين)) (٦٩٣).

(٦٨٩) أخرجه: الترمذى (٤٦٠٤)، وصححه الشیخ الألبانی في (السلسلة الصحيحة) (٢٨٧٠).

(٦٩٠) أخرجه: ابن ماجة (١٢)، وصححه الشیخ الألبانی في (صحيح ابن ماجة) (١٢)، و(المشكاة) (١٦٣) واللفظ لابن ماجة.

(٦٩١) أخرجه: احمد (٨/٦)، والحميدى (٥٥١)، وايداود (٤٦٠٥)، وابن ماجة (١٣) واللفظ له الترمذى (٢٦٦٣) وقال

حديث حسن صحيح، والطبراني (الكبير) (٩٣٤)، والحاکم (١٠٨/١) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وصححه الشیخ الألبانی في (صحيح الترمذى) (٢١٤٥)، و(صحيح ابن ماجة) (١٣)، و(المشكاة) (١٦٢).

(٦٩٢) في رواية احمد (١٣٢/٤).

(٦٩٣) أخرجه: احمد (٣٤٥/٢) واللفظ له، وقال الشیخ شعيب الارناؤوط في تحقيقه لصحيح ابن حبان (٤٢٥/٥) استاده صحيح، وآخرجه الطیالیسی (٢٣٦٣)، وابن حبان (٧١٥٦) وقال محققه: استاده صحيح على شرط مسلم، والحاکم (٣٦/٣) وصححه ووافقه الذهبي، والبیهقی (الدلائل) (٤/١٩٨)، والبزار (٢٢٨١) وقال الهیثمی في (ومجمع الزوائد)

هاتنى ئېبو ھورەيىرە و سرىيەكەي ئىيان و ھاوهەلّانى

ئەبو ھورھیرە و ھاواھلاني گەيشتنە خزمەتى پىغەمبەرى خودا لە خەبەر دواي ئەوهى كە پىغەمبەرى خودا خەبەرى فەتەحرىدىبوو لە ئەبو ھورھيرە و دەفەرمۇيت: (.... گەيشتىنە خەبەر پىغەمبەرى خودا خەبەرى پەزگار كردبوو لەكاتى دابەشكەرنى دەستكەوتەكاندا پىغەمبەرى خودا قىسى لەبارەي ئىمەوهە لەگەل موسولمانەكان كرد و لە دەستكەوتەكان ئىمەشى بەزداركەد و بەشى بۆ دانايىن وەك بەزداربۇوهكان) (٦٩٤).

وھسوپاکھی ئیبانی کورپی سەعیدی کورپی عاصیش گەرایەوە لەنەجد كەبەرلە
غەزاكە بە فەرمانى پېغەمبەرى خودا ۋە رۆيىشتبوو دواى گەرانەوەيان خەبېر
فەتحىراپبوو لەلايەن موسولمانىڭانەوە، ئەبو ھورھىرە ۋە دەفەرمۇيت: ((پېغەمبەرى
خودا ۋە ئیبانی کورپی سەعیدی کورپی عاصى و ھاواھەكانى بە سرىيەيەكەوە نارد
پۇوەو خاڭى نەجد ئیبان بە سرىيەيەكەوە بە خزمەت پېغەمبەرى خودا ۋە گەيشتەوە
لەخەبېر دواى ئەوەي فەتحىراپبوو وە قەراسە و پەتكى رېشمەئى ئەسپەكانىيان
رېشائى دارخورماپۇو [ئەبۇداوە ۋە دەلىت]: (دە) كەمسىك دەبۈون شەشىان كۆززان و
ئەوانى تريش گەرانەوە] ئیبان ھاتە خزمەت پېغەمبەرى خودا ۋە سەلامى لېكىردو
وتى: بەشى دەستكەوت و غەنئىمەتىش بۇ ئىئىمە دانى ئەى پېغەمبەرى خودا ۋە ؟
ئەبو ھورھىرە ۋە وتى: بەشىان مەدە ئەى پېغەمبەرى خودا ۋە [ئیبان تورەبۇو
سەرزەنلىقى كەمىت: بەرمەكەى ھەلیكوتايىھ سەرى] (١٩٥) ئەبو ھورھىرە ۋە
دەلىت: وتم: ئەوه بىكۈزەكەى کورپى قوقله (ھاواھەنگى پېغەمبەرى خودا ۋە بۇ
لەغەزاي ئوحود شەھىدىكرا ناوى تەمواوى نۇعمانى کورپى قوقله ئیبانى کورپى سەعید
ئەوكات موسولمان نەبۇو شەھىدى كەدبۇو) ئیبانى کورپى سەعیدى کورپى عاصى

(١٣٥)، ورواه البزار ورجاله رجال الصحيح الا شيخ البزار وهو ثقة، وصححه الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة)

.(۲۹۶۰)

^{٤٢٣٨} رواية: البخاري (٤٢٣٨).

٦٩٤) في رواية البخاري (٤٢٣٨).

^{٦٩٥} في رواية ابن حبان (٧١٥٦).

بەسەرسوْر مانه وە وەتى: بەخوا سەپەرە لەنھەو بەلایە ئەم لەرولوازە هاتووه شاپەتى دەدات لەدېمان.

لەگىر انھەوەيەكى تردا [ئەم لەرولوازە تانھەم لىدەدات لەسەر كوشتنى پىاپىكى موسۇلمان كە خواي گەورە بەدەستى من رېزى لەنھەو گرت و پلهى شەھىدى پېپەخشى بەلام بەدەستى ئەم منى پىسوانەكىد كە بەكافرى بکۈزۈم و بچەمە دۆزەخەوە پىغەمبەری خودا ﷺ فەرمۇوى: ((لەسەر خۆبە و دابىنىشە ئىبان، دەلىت: دواجار پىغەمبەری خودا ﷺ هىچ شىتكى نەدامى)).^(٦٩٦)

رووداوى مەرە ژەھراویيەكە

دوای ئەوهى خواي گەورە جولەكەكانى تىكشىكاند بە خراپترين شىوه ئىنجا موسۇلمانەكان سەرۆككارى زەۋىيەكانى خەبىەريان كەوتەدەست، سەركىدەي خەبىەر زۇر بەوردى كەوتە بېرگىرنەوە بۇ دانانى پلانىك بۇ تىرۇرگىرنى پىغەمبەری خودا ﷺ.

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەلىت: ((كاتىك پىغەمبەری خودا ﷺ دەنلىبابو لەنھەو ناوجەيە و سەقامگىربوو زەينەبى كچى حارشى خىزانى سەلامى كورى مشكم مەپىكى بىرزاوى بەديارى ھىنايە خزمەت پىغەمبەری خودا ﷺ پرسىيارى كردىبو كە پىغەمبەری خودا ﷺ حەزى لە ج بەشىكىيەتى پىيۇتراپابو دەستەكەي ئەويش زياتر دەستەكەي ژەھراوى كرد و بەشەكانى ترىيشى بەگشتى، ئىنجا ھىنايە خزمەتى ھەركە لەبەرددەمى پىغەمبەری خوداى ﷺ دانى)).^(٦٩٧) [فەرمۇوى: ئەوه چىيە؟ وەتى: دىارييە ترسا لەنھەوەي بلىت خىرەو لېيىنه خوات]^(٦٩٨). لە گىر انھەوەيەكى تردا [پىغەمبەری خودا ﷺ دەستىكىد بەخواردنى و خەلکەكەش لەدواي ئەم خواردىان].^(٦٩٩) لەگىر انھەوەيەكى

(٦٩٦) أخرجه: البخاري (٤٢٣٩-٤٢٣٨)، وأبوداود (٤٢٣٩) واللقط له، والطیالیسی (٢٧٢٤-٢٧٢٣)، والبیهقی (٢٥٩)، وابن حبان (٤٨١٤) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم، وصححة الشیخ الالباني في (صحیح أبي داود) (٢٣٦٤-٢٣٦٥).

(٦٩٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨٩/٣)، والطبراني (الكبير) (١٢٠٦٨)، وقال الهيثمي (مجمع) (١٥٣/٦) مرسل وفيه ابن لهيعة.

(٦٩٨) أخرجه: عبدالرزاق (١٩٨١٤).

(٦٩٩) أخرجه: أبي داود (٤٥١٢)، وصححة الشیخ الالباني في (صحیح أبي داود) (٣٧٨٤).

تردا دهلىت: [کاتىك بۇي دانيشتن دەستيانىكىد بە خواردىنى، پىغەمبەرى خودا ﷺ پارچەيەكى هەلگرت و دايىايدەن ئىنجا بىيى فەرمۇون]: (ارفعو أىدىكىم) دەستەن لەگرن [شانى ئەو مەرە] هەوالى پېدام كەئەو مەرە زەھراویه ((... ئىنجا ناردى بەشۈن ئەو ئافرەته جولەكەدا و [پىيى فەرمۇو: (ۋىئىك لِأَيِّ شَيْءٍ سَمْمَتِنِي) واتە: (هاوار بۇ تۇ له بەرچى زەھرت بۇ پېۋەكىد])؟ ج شتىك وايلەكىرىدىت ئەو كارە بىكەيت؟ [وتى: لە خزمەكانىمەوە پېمگەيشتبوو كە هيچ شتىك لە تۇ ناشاردىتەوە و پېيدەزانىت دەمەويت] [بىزانم كە تۇ پىغەمبەرىت])^(٧٠٠). [ئەگەر وابىت خودا ئاگادارتەكانەوە و ئەو كارەى من كەردوومە هيچ زيانىت پىناگەيەنلىت وەئەگەر تۆش پادشا و دەسەلات داربىت ئەوە خەلگى لە دەستت پىزگارياندەبىت)^(٧٠١).

لەگىر انەوەيەكى تردا [وتى: ويستم بىتكۈزم، پىغەمبەرى خودا ﷺ پېيىفەرمۇو: ((ما كَانَ اللَّهُ يُسَلِّطُكَ عَلَىٰ ذَلِكَ أَوْ عَلَيْهِ)). واتە: (خوداي گەورە ئەو كارەت بۇ ناھىيەنەتە دى و زالىنەكتەن بەسەرمدا). هاوهەلان و تىيان: ئايىا دەيكۈزىت؟ فەرمۇوى: ((نەخىن)) [پاشان] پىغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇوى)^(٧٠٢): ((اَجْمَعُوا لِي مَنْ هَا هُنَا مِنَ الْيَهُودِ)) ئازىرە ھەموو جولەكە كانم بۇ كۆبکەنەوە پاشان كۆيانىكىرنەوە پىغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇوى: ((إِنِّي سَأَنْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَهُلْ أَنْتُمْ صَادِقُونِي عَنْهُ؟)). واتە: (من پرسىياتان لىدەكەم لە شتىك ئايىا ئىيۇھ بەراسىتى وەلام دەدەنەوە؟). و تىيان: بەلنى ئەبۇقاسم، پىغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇوى: «مَنْ أَبُوكُمْ؟». واتە: (باوكتان كىيە؟) و تىيان: باوکما فلائان كەسە پىغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇوى: ((كَذَبْتُمْ، بَلْ أَبُوكُمْ فُلَانْ)). واتە: (درۇتانكىردى بەلکو باوكتان فلائان كەسە). و تىيان: راست دەلىتتى و پىنگات. فەرمۇوى: ((هَلْ أَنْتُمْ صَادِقُونِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ أَنَا سَأَلُوكُمْ عَنْهُ)). واتە: (ئايىا راستىگو دەبن لەگەلم لەشتىكدا من پرسىياتان لىتكەم دەرىبارەي). و تىيان: بەلنى ئەبۇ قاسىم وەئەگەر درۇت لەگەلدا بىكەين بۇت روندەبىتەوە هەروەك لە باوكماندا بۇت روونبۇووھە، پىغەمبەرى خودا ﷺ پېيىفەرمۇون: خەلگى دۆزەخ كىيە؟ و تىيان: بۇ ما وەيەكى كەم تىايىدا دەمەننەوە پاشان

(٧٠٠) أخرجه: الحاكم (٢١٩/٣) وصححه على شرط مسلم، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (٣٧٧): سند حسن.

(٧٠١) أخرجه: احمد (٢٧٨٥)، وقال ابن كثير في (البداية) (٤/٢٠٩) استاده حسن، وقال الشيخ الالباني في تخريج (فقه السيرة) (ص: ٣٧٧): سند حسن.

(٧٠٢) أخرجه: البخاري (٢٦١٧)، ومسلم (٢١٩٠)، وابوداود (٤٥٠٨).

به جبیده‌هیان، ئیوه شوینی ئیمه دهگرنهوه له‌دوزه‌خدا پیغه‌مبهربی خودا پیغه‌مبهربی فهرومون: ((اَخْسُّوَا فِيهَا، وَاللَّهِ لَا تَحْلُفُكُمْ فِيهَا أَبَدًا)). واته: (سوکوریساوا دهگرین تیایدا، وەللاھی هەرگیز ئیمه نایهینه جىگەتان). پاشان پیغه‌رمون: ((هَلْ أَنْتُمْ صَادِقُونِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ سَأَلْتُكُمْ عَنْهُ؟)). واته: (ئایا بەراستى وەلامم دەدەنھوھ له‌سەر شتىك پرسیارتان لىيکەم دەربارەي). وتيان: بەلنى، فەرمۇسى: ((هَلْ جَعْلَتُمْ فِي هَذِهِ الشَّأْنِ سُمًّا؟)). واته: (ئایا ژەھرتان بەئەو مەرەوھ كەربوو). وتيان: بەلنى، فەرمۇسى: ((مَا حَمَلْتُمْ عَلَى ذَلِكَ؟)). واته: (ج شتىك واى ليکىرىن ئەوكارە بکەن؟ وتيان: ويستمان ئەگەر تو درۆزىن بىت رېگارمان بىت له‌دەستت وھ ئەگەر پیغه‌مبهربىش بىت هيچ زيانىت پىنائىگەيەنېت)^(۷۰۳).

له‌گىرانه‌وهىيەكى تردا دەفه‌رمۇيت: ([اهنەدىك لە ھاۋەللان پىيىمردن كەلە گوشته‌كەيان خوارد پیغه‌مبهربى خودا كەلەشاخى له‌ناوشانى گرت له‌بەرئەھوھى كە خواردى له‌ممەرە ژەھراوېيەكە]^(۷۰۴). وفەرمانىشى كرد بەھاۋەللىنى ئەوانىش كەلەشاخيان گرت)^(۷۰۵). له‌گىرانه‌وهىيەكدا له له‌لېيدەھوھ دەلىت: [كاتىك بىشىرى كورى بەرائى ئەنصارى پىيىمرد پیغه‌مبهربى خودا ناردى بەشويىن جولەكە كاندا كەئەو ئافرهتە بەينىن ھىتايانە خزمەتى پیغه‌مبهربى خودا]^(۷۰۶) [فەرمانىدەركرد كە بکۈزۈتەوھ لە بىرى بىشىرى كورى بەراء]^(۷۰۷)، ئەنەس دەلىت: (شويىنهوارى ئەو ژەھرە بەردەۋام ھەستمپىتەكىد ھەرلە پیغه‌مبەردا مابۇو)^(۷۰۸).

ئىبىنو عەباس دەلىت: (پیغه‌مبهربى خودا ئەگەر ھەستى بەشتىك بىردايە له‌ئەنجامى گوشته ژەھراوېيەكە ئەو كەلەشاخى دەگرت جارىكىيان سەفەرييىكەد ھەركە بەرىتكەوت و له‌ئاوددانى دووركەمۆتەوھ ھەستى بەشتىك كردو كەلە شاخى گرت)^(۷۰۹).

(۷۰۳) أخرجه: البخاري (۳۱۶۹) (۵۷۷۷)، وأحمد (۴۰۱/۲)، وأبوداود (۴۰۱۲) عن أبي هريرة عليه مرفوعاً.

(۷۰۴) أخرجه: أبوداود (۴۰۱۰).

(۷۰۵) أخرجه: عبد الرزاق (۱۹۸۱۴).

(۷۰۶) أخرجه: الدار القطني (۱۲۰/۳).

(۷۰۷) أخرجه: أبوداود (۴۰۱۱) وصححه الشيخ الألباني في (صحیح أبي داود) (۳۷۸۴).

(۷۰۸) البخاري (۲۶۱۷)، ومسلم (۲۱۹۰).

(۷۰۹) أخرجه: احمد (۲۷۸۴) وقال محققه استاده صحيح، وقال الحافظ في (البداية) (۲۰۹/۴) تفرد به احمد واستاده حسن، وقال الشيخ الألباني في (فقہ السیرة) (ص: ۳۷۷) استاده حسن.

پیغه‌مبهربی خودا زور به سه ختی هستی به ظازاری نه و ژمه‌رده‌گرد، کاری تیکر دبوو له دایکمان عائیشه‌وه دلیت: ((پیغه‌مبهربی خودا له کاتی نه خوشیه‌که‌یدا که‌وته جیگاو کوچی دوایی‌پیکرد له نه و کاته‌دا دمیوت [نه] عائیشه به‌رد و ام هست به ظازاری نه و گوشته ده‌کم که‌له خه‌بهر خواردم] پاشان به شه‌هیدی ماثوایی له دونیا کرد)).^(۷۱۰) بو نه و فرموده‌یه به لگه‌مان نه م فرموده‌یه که (له دایکی بیش‌ری کوپی به رائی نه نصاری‌یه‌وه) دایکی نه و هاوه‌له‌ی که به گوشت‌که مرد دلیت: و تم (به پیغه‌مبهربی خودا له کاتی نه و نه خوشیه‌ی کوچی دوایی پیکرد) ج شتیک ظازارت ده‌دات و دو و چاری نه م ناره‌حه‌تیه کردو ویت نه پیغه‌مبهربی خودا من کوره‌کم هیج شتیکی نه بیو که مرد تنه‌ها نه و گوشته ژمه‌راویه نه بیت که‌له خزم‌هت تؤدا خواردی له خه‌بهر)، پیغه‌مبهربی خودا فرموموی: ((و آنَا لَا أَتَهُمْ بِنَفْسِي إِلَّا ذَلِكَ، فَهَذَا أَوْأُنْ قَطَعَتْ أَبْهِرِي)).^(۷۱۱) و اته: (و همنیش هیج شتیک دو و چاری نه م ناره‌حه‌تیه نه کردو و هه‌ستم پینه‌کردو و تنه‌ها نه و نه بیت نه و نه بیت له من دیاری داوه ده‌ماره‌کانی ناو هه‌ناومی بریوه برینداری کردوون). ظمه‌ش له کوتایی ته‌مه‌نی پیغه‌مبهربی دا روویدا.

فہد علی

ئىبىنۇ ئىسحاق دەلىت: ((كاتىك پىغەمبەرى خودا لە فەتحىرىدىنى خەبېر بۇومۇد ئەم ھەواله گەيشتە خەلگى فەددەك كە خوداى گەورە چى بەسەر جولەكە كانى خەبېر ھىناوه خواى گەورە ترسى خستە دلىانەوە شاندىكىيان نارد بۇ خزمەت پىغەمبەرى خودا كەرىكەوتتىك مۇربىكەن بۇ ئاشتى لەسەر نىوهى فەددەك وەك چۈن پىشتر لەگەن خەبېر ئەنجامىدا)). (پىغەمبەرى خودا مەحيصەي كورى مەسعودى نارد بۇلمايان بۇ ئەوهى رىكەوتتەكە بەئەنجامبىگە يەنىت، ئەم مەرجانەيان

(٧١٠) أخرجه البخاري (٤٤٢٨)، وأحمد (١٨/٦)، والدارمي (٣٢/١)، والحاكم (٣٢٩)، وصححه على شرط مسلم، وابن هشام (السرة) (٢٩٧/٣) (٨٦٠).

(٧١١) أخرجه: أبو داود (٤٥١٣)، والحاكم (١٩/٣) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الالباني في (صحيح سنن أبي داود) (٣٧٨٥): صحيح الاسناد.

^{٧١٢} انظر: (السيرة) لابن هشام (٤٠٨/٣)، و(التاريخ) للطبرى (١٤/٣).

لە سەر پیویستبەکات کە خەلگى خەبېر لە سەریان پیویستبۇوە، فەدەك بۇ پیغامبەرى خوا بۇ بەتايىبەت، چونكە بە جەنگ و لە شەركىشى موسولمانەكان نەگىرا بەلکو بە بىشەرگىرا و صولھيان لە كەمل كردىن^(٧١٣).

دۆلۈ قورا

ئىپىنۇ ئىسحاق دەلىت: ((لە دواي خەبېر و فەدەك ئىنجا پیغامبەرى خودا رپوو يكىدە دۆلۈ قورا گەمارۇي خەلگە كەيدا بۇ ماوهى چەند شەۋىتك))^(٧١٤). لەئەنجامى ئەو تىربارانەي جولەكە كان دەيانكىرد، كۆيلەيەكى پیغامبەرى خودا بەناوى (مەدۇم) بە تىرىتىكى وىتل پېكرا و بۇوە هوئى كوشتنى، لەئەبو ھورھىرەوە دەلىت: ((خەبېرمان فەتە حەكىرىد..... و پاشان لە خزمەت پیغامبەرى خودا رپوو دۆلۈ قورا رۇيشتىن، كۆيلەيەكى [رەشى] لە خزمەتدا بۇوە بەناوى مەدۇم كە [پياوىڭ] پېشكەشى كردىبوو لەھۆزى (جۈزام) بەناوى رىفاعەتى كورى زىدى جۈزامى لە بەنى زەبىب كاتى شۇرۇبۇوينەوە بۇنان دۆلۈك بەمەبەستى مانەوە دابەزىن، ئەو كۆيلەيە هەستا بۇ ئەوەي جەلەوي و شەترەكەي پیغامبەر بىرىتىو بىبەستىتەوە لە كەمل رۇزئاوابۇون تىرىتىكى وىتل هات بەر ئەو عەبدە كەوت و شۇيىنى كارىگەرى گرتىبوو پېيمىرد، و تەمان مەزدەي شەھىدى لېبىت ئەي پیغامبەرى خودا، پیغامبەرى خودا فەرمۇسى: ((كَلَّا وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنَّ الشَّمْلَةَ [الَّتِي أَصَابَهَا يَوْمَ حَيَّرَ مِنَ الْمَعَانِي لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ لَتَشْتَعِلَّنَ عَلَيْهِ نَارًا]) واتە: (نە خىر سويند بەئەو خوايىمى گىانى محمدى بە دەستە ئەو عەبايەتى كە لە خەبېر شاردبۇوەوە لە غەنیمەت و لە دابەشەركەنە كە بەرى نەكەوبىتو ئىستا گەر ئاگرى تىبەر دەدات) لە گىرپانە وەيەكى تردا: [إِنَّ شَمْلَتَهُ لَتُحْرَقُ عَلَيْهِ الْأَنَّ فِي النَّارِ غَلَّهَا مِنْ فِيِ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَ حَيَّرَ]^(٧١٥). واتە: (ئەو عەبايە دەيسوتىتىت لە ئاگىدا كە دزىبۇوە لە دەستكەوتە كانى موسولمانان لە غەزاي خەبېردا). دەلىت: خەلگە كە راچەلەكىن و ترسىيان لېنىشت پياوىڭ كاتىك گۇتى لەئەم

(٧١٣) أخرجه: أبي داود (٣٠٦)، وابن هشام (السيرة) (٤٠٨/٣).

(٧١٤) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٩١/٣).

(٧١٥) أخرجه: البخاري (٤٢٣٤)، ومسلم (١١٥)، ومالك (١٦/٢)، وأبوداود (٢٧١١)، والنسائي (٢٤/٧)، وأحمد (١٦٠/٢)،

والحاكم (٤٠/٣)، وصححه ووافقه على شرط مسلم، والبيهقي (١٠٠/٩)، وابن حبان (٤٨٥١) وقال محققه اسناده

صحيح على شرطهما.

قسنه بwoo له پیغمه‌بری خواوه هاته خزمته تاکتیک ياخود جوتیک نه عهلى هینا، وتي: ئهی پیغمه‌بری خوا ئهمه له خهیبهر دهستکه‌وت وبردم پیغمه‌بری خودا فرموموی: ((شِرَّاكَ أَوْ شِرَّاكَانِ مِنْ تَارِ))^(۷۱۶). واته: (نمعلیک ياخود دونه‌عمل له ئاگر). ((يقد لَكَ مِثْلُهُمَا فِي تَارِ جَهَنَّمَ)). واته: (ئهوه وهاوشیوه بـو ئاماده دهکریت يان پـه لکیشت دهکه‌ن بـو ناو ئاگری دوزدـخ).

له گیـرـانـهـوـهـیـهـکـیـ عـوـمـهـرـیـ کـوـرـیـ خـهـطـابـاـ دـهـلـیـتـ: ((کـاتـیـکـ لـهـعـهـزـایـ خـهـیـبـهـرـ بـوـوـینـ هـهـنـدـیـکـ لـهـهـاـوـهـلـانـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ هـاـتـنـوـ وـتـیـانـ فـلـانـهـ کـهـسـ شـهـهـیـدـبـوـوـ، فـلـانـ کـهـسـیـشـ شـهـهـیـدـ بـوـوـ هـهـتـاـکـوـ نـاوـ پـیـاوـیـکـیـانـ بـرـدوـ وـتـیـانـ فـلـانـ کـهـسـیـشـ شـهـهـیـدـ بـوـوـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ فـرمـومـوـیـ: ((كَلَّا، إِنِّي رَأَيْتُهُ فِي النَّارِ فِي بُرْدَةٍ غَلَّهَا، أَوْ عَبَاءَةً)). وـاتـهـ: (نهـخـیـرـ منـ بـیـنـیـمـ لـهـنـاوـ ئـاـگـرـاـ بـهـهـوـیـ ئـهـوـ کـرـاسـهـ خـهـتـخـهـتـهـ لـهـ غـهـنـیـمـتـ دـزـیـ بـوـوـیـ يـاخـودـ بـهـهـوـیـ عـهـبـایـهـکـهـوـهـ). ئـینـجـاـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ فـرمـومـوـیـ: ((نهـیـ بـوـوـیـ کـوـرـیـ خـهـطـابـ بـرـوـ بـهـنـاوـ خـهـلـکـیدـاـ بـانـگـهـوـاـزـ بـکـهـوـ بـلـیـ کـهـسـ نـاجـیـتـهـ بـهـهـشـتـ مـهـگـهـرـ باـوـهـرـدـارـانـ نـهـبـیـتـ)) دـهـلـیـتـ: رـوـشـتـمـ وـهـاـوـرـمـ کـرـدـ نـاجـیـتـهـ بـهـهـشـتـ هـیـجـ کـهـسـیـکـ تـهـنـهـاـ باـوـهـرـدـارـانـ نـهـبـیـتـ^(۷۱۷). هـیـشـتاـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـوـدـاـ لـهـ دـوـلـیـ قـوـرـاـ بـوـوـ پـیـاوـیـکـ هـاتـهـ خـزمـتـیـ لـهـهـوـزـیـ (بلـقـنـ) (کـهـهـوـزـیـکـنـ لـهـسـنـورـهـکـانـ شـامـ نـیـشـتـهـجـیـبـوـونـ)، لـهـعـهـبـدـولـلـائـ کـوـرـیـ شـهـقـیـقـ ئـهـوـیـشـ لـهـپـیـاوـیـکـ لـهـهـوـزـیـ بـهـلـقـینـهـوـهـ دـهـلـیـتـ: ((أَتَيْتُ النَّبِيَّ وَهُوَ بِوَادِي الْقَرَى وَهُوَ يَعْرِضُ فَرَسًا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَمْرَتَ؟ قَالَ: فِي رِوَايَةِ [«أَمْرَتُ أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَتُؤْتُوا الزَّكَاءَ] أَمْرَتُ أَنْ أَفَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِذَا قَاتَلُوكُمْ عَصَمُوا مِنْ دَمَاءِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ، وَجَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَنْ هَوَلَاءُ الَّذِينَ نَقَاتَلُ؟ قَالَ: (هَوَلَاءُ الْيَهُودُ الْمَغْضُوبُ عَلَيْهِمْ، وَهَوَلَاءُ النَّصَارَى الظَّالِمُونَ) قَلَتْ: (فَلِمَنِ الْمَغْنَمُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟) قَالَ: (لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَ سَهْمُهُمْ، وَلَهُوَلَاءُ «الجَيْش» أَرْبَعَةُ أَسْهُمْ) «قُلْتُ: قَهْلُ أَحَدُ أَحَقُّ [بـشـیـءـ] مـنـ الـمـغـنـمـ مـنـ أـحـدـ؟ قـالـ: [لـآـحـتـنـ السـهـمـ] يـاـخـذـهـ أـحـدـكـمـ مـنـ جـنـیـهـ فـلـیـسـ يـاـحـقـ بـهـ مـنـ أـخـیـهـ «المـسـلمـ»))^(۷۱۸).

(۷۱۶) أخرجه: الحاكم (۴۰/۳)، وابن حبان (۴۸۵۲) وقال محققته استاده حسن، وابن هشام (السيرة) (۲۹۸/۳) رقم (۸۶۲)

وقال محققته: استاده حسن.

(۷۱۷) أخرجه: احمد (۳۰/۱)، ومسلم (۱۱۴).

(۷۱۸) أخرجه: البهقي (الكتابي) (۲۳۶/۶)، واللطف له، الطحاوي (۱۷۷/۲)، وابوعلي (۷۱۷۹) وقال محققته: استاده صحيح،

واتە: ((هاتمە خزمەت پیغەمبەرى خودا لە دۆلى قورا لهنەو كاتەدا تەماشای ئەسپىكى دەگرد، وتم ئەى پیغەمبەرى خوا بەچى فەرمانىت پېكراوه؟ فەرمۇوى: ((فەرمانىپېكراوه تا فەرمان بەخەلکى بکەم كەخودا بەتەنەنە بېرستن وھىج ھاوبەشى بۇ بىريار نەدەن ونويزەكانيان بەجييەين وزەكتات لە مالەكانيان دەربىكەن)) فەرمانىپېكراوه شەربىكەم لەكەل خەلگىدا هەتاڭو دەلىن (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ومنىش نېراوى خوم ئەگەر ئەمەيىانوت ئەمە خويىن و مالىيان پارىزراو دەبىت لە ئىمە شەپىان لەكەل دەكەيت؟ فەرمۇوى: (ئەو جولەكانەن كەخودا لېيان توپەبۈوه وئەو گاوارانە كە گومرپابۇون لە راستە رېڭىغا)). وتم: ئەو غەنیمەت و دەستكەوتانە بۇ كىيە ئەى پیغەمبەرى خودا ؟ فەرمۇوى: ((بۇ خودايى بالادىستە چواربەشەكەى تىرىش بۇ ئەو سوپايە)) وتم: ھىچ كەسىك ھەمە لەناو غەنیمەتدا شايەنتىرىت لە كەسىكى تر؟ فەرمۇوى: ((نە خىر ئەگەر بەئەندازە تىرىتكىش بېت كە يەكىكتان وەرىبگەرت وە شايىستە ترنىيە پىي لەبرا موسولمانەكەمى)).

لەئەۋىدا شەرتىكى سەخت لەنىوان موسولمانەكان و جولەكەكانى (دۆلى قورا) دا رۇيدا ھەروەك لە گىتىرانە وەكەى واقىدىدا ھاتووھ لە ئەبو ھورھيرەوە دەلىت: ھېرىشمان بىردى سەر (دۆلى قورا) جولەكەكان رۇوبەرپۇمان بۇونەوە بەتىرىباران كىرىن كاتىك گەيشتىنە نزىك (دۆلى قورا) پیغەمبەرى خودا موسولمانەكانى رېتكەست و ئامادەيىكىن بۇ جەنكىرىدىن پاشان شەپ لەكەلەيان رۇيدا هەتاڭو ايازىدە كەسىان لېكۈزىرا شەپ درىزە كىشا شەھى بەسەردا ھات بۇ بەيانى بەردىۋامبۇون زۇرى نەبرەد ھېشتا رۇز بەئەندازە رېمېك بەرز نەبۈوهە خۇيىان دابەدەستەوە و راپىزىبۇون بەپېكەوتىن ئەمە بۇو بەشەر كەخودا خەتكەرا خودايى گەورە مالەكانيانى كىرىدە دەستكەوتى موسولمانان مالۇ سامانىكى زۇريان دەستكەوتى بۇو پیغەمبەرى خودا چوار رۇز لە دۆلى قورا) مايمە وە غەنیمەتەكانى كە دەستى كەوتى بۇو بەسەر ھاودەلەندە دابەشىكىردى، خاك و زەھى و باخەدار خورما كانىش بەجييەشت بۇ جولەكەكان خستىدە دەستى خۇيىان كە سەرۆككارى بکەن وەك ئەمە لە خەبىر ئەنجامىدا كاتىك جولەكەكانى (تىمائە) ھەوالى صوڭ و پېكەوتى جولەكەكانى خەبىرەو فەددەك

و دُولی قورا) یان پنگه‌بیشت و هه لسوکه‌وتی پیغه‌مبهربی خودایان ع بینی له گه‌لیدا رنگه‌وتون له سه‌رنه‌وهی (جزیة) بدنهن! ئینجا پیغه‌مبهربی خودا ع بهرهو مه‌دینه گه‌پایه‌وهه^(۷۱۹)).

هاوسه‌رگیری پیغه‌مبهربی خودا ع له گه‌ل خاتوو (صه‌فیه)

له ناو که‌نیزه‌که‌کانی خه‌بیه‌ردا ئافرەتیک هه بیوو به‌ناوی (صه‌فیه) کچی حويه‌یی کوری نه خطب(که پیشتر هاوسه‌ری کنانه‌ی کوری نه بیو حه‌قيق بیو که پیغه‌مبهربی خودا ع کردیه که‌نیزه‌ک به‌هوى ناپاکی هاوسه‌رگه‌یه‌وه، چونبیه‌تی هاوسه‌رگیری له گه‌ل پیغه‌مبهربی خودا ع باسکه‌ی هاوه‌لی به‌ریز نه‌نسی کوری مالک ع بومان ده‌گیزتته‌وه دفه‌رمویت: [...] خه‌بیه‌رمان به‌شه‌ریکی سه‌خت رزگارکرد و که‌نیزه‌که‌کانمان کوکرده‌وه دوحیه‌ی کوری خه‌لیفه‌هاته خزمه‌ت پیغه‌مبهربی خودا ع و تی:

((ئه‌ی پیغه‌مبهربی خودا ع که‌نیزه‌یه‌کم بدھیه له ناو نه و که‌نیزه‌کانه‌دا، پیغه‌مبهربی خودا ع پیغه‌رموو: ((برۇ که‌نیزه‌یه‌ک ببە)) ئه‌ویش صه‌فیه‌ی کچی حويه‌یی برد، دواتر پیاوىڭك هاته خزمه‌ت پیغه‌مبهربی خودا ع و تی: ئه‌ی پیغه‌مبهربی خودا ع تو صه‌فیه‌ی کچی حويه‌یی سه‌رداری ئافرەتانی به‌نى قوره‌یظمت به‌خشیوه به‌دوحیه و دک دلنيایي‌هک بۆی باشتره بۆ جه‌نابت بیت زۆر باسیانکرد و ستايشيان کرد له لای پیغه‌مبهربی خودا ع دهيانوت: له ناو که‌نیزه‌که‌کاندا هاوشیوه‌ی نییه فه‌رمووی: پېیبلین با بېھینېتته‌وه، کاتىك هینايی‌هه پیغه‌مبهربی خودا ع سه‌ریکرد فه‌رمووی: ((که‌نیزه‌کتىكى تربىه له جيائى ئه‌وا^(۷۲۰)، له گیزانه‌وهیه‌کى تردا [پیغه‌مبهربی خوا ع] كېيىه‌وه به حه‌وتى تر^(۷۲۱) له گیزانه‌وهیه‌کى تردا [پیغه‌مبهربی خودا ع] سه‌رپشکى كرد له نیوان دوو شتدا ئه‌وهی که نازادىبىكتات و بىكتات به هاوسه‌ری خۆی ياخود بېرىزه‌وه بىنيرىتته‌وه ناو خىزانه‌که‌ی ئه‌ویش نازادى و هاوسه‌رگیری پیغه‌مبهربی خوداى ع هه لېزارد^(۷۲۲)).))

(۷۱۹) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۷۰۹/۲)، وأورده البيهقي (الدلائل) (۴/۲۷۰)، وابن كثير (البداية) (۶/۲۱۸).

(۷۲۰) أخرجه: البخاري (۳۷۱)، ومسلم (۱۳۶۵).

(۷۲۱) أخرجه: مسلم (۱۳۶۸).

(۷۲۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۱۹۶)، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (۶/۱۰۵) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح، وابن

ئىبىنۇ قەيم دەلتىت: ”پىغەمبەرى خودا باسى ئىسلامى بۇ كرد ئەۋىش موسولىمانبوو“^(٧٢٣). ئەنەس دەلتىت: ((پىغەمبەرى خودا مارھىكىد (مارھىيەكەشى ئازادكىرنەكەى بۇو)^(٧٢٤)). لەگىر انەھەۋىيەكى تردا [بىردىانە لاي ئوم سولەمى ئەنسارى تاكو بىرازىنىتەو ئامادەيىكەت]. [ھەتاڭو گەيشتىنە بەستى (الصباء) لەئەۋىدا بۇي حەللىبوو ئوم سولەيم كەلۋەلى بوكىتىنى بۇ ئامادەكىد و بۇي را زاندەوە و خواردىيان ئامادەكىد و ئەو شەھە بۆيان گواستەوە و بۇوە هاوسمەرە پىغەمبەرى خودا، پىغەمبەرى خودا لە نىوان خەبېر و مەدینە سى شەھە لاي صەفيه مايەوە^(٧٢٥)).

لە گىر انەھەۋى ئىبىنۇ عومەردا دەلتىت: [پىغەمبەرى خودا سەۋازىيەكى لەدەورى چاوى صەفيهدا بەدى كىرد پىيى فەرمۇوو: ((ما ھەذھى الخَضْرَةُ [بِعَيْنَكَ])؟] ((ئەوە چاوت بۇچى سەوز ھەلگەراوە؟)) وتى: بەر لە تەشىيف ھىتانى بەرپىزان ئاوسىمەرى كنانەي كورى ئەبۇ حەقىق بۇوم لە ژۇورەكەمدا نۇوشتىبۇوم [لەخەودا بىنیم] مانگ كەوتۇھە ژۇورەكەم من لەشويىنى خۆم نەماوم، ئەمەم بۇ ھاوسمەرەكەم كىرىپايەوە زللەيەكى لىدام، وتى: تو خەو بەئەو پادشاھەوە دەبىنى كە لە (يەئىپ) دەپىشتر لەھەمۇو كەس زىاتر رقم لەپىغەمبەرى خودابۇو كە باوكم و ھاوسمەرەكەم كوشتىبۇوم پىغەمبەرى خودا لە بەردىوام دىلەدەمەوە دەپىفەرمۇو: (((يَا صَفِيَّةٌ إِنَّ أَبَاكِ أَلْبَ عَلَى الْعَرَبِ وَفَعَلَ وَفَعَلَ حَتَّى ذَهَبَ ذَلِكَ مِنْ نَفْسِي) واتە: ((إِنَّهُي صَفِيَّةٌ) باوكت ھەمۇو عەرەبەكانى دىز بەمن كۆكىرەدەوە و كارى ئاوا هاوا ئاواھەي دەكىد ھاوهشىۋەي نەبۇو ھەتاڭو ھىچ شتىكىم لەدللە نەما بەرانبەر بە پىغەمبەر^(٧٢٦)).

جان (٤٥٣٠) وقال محققە استادە صحىح.

(٧٢٣) أخرى: البيهقي (الدلائل) (٢٣٢/٤) عن عروبة بن الزبير.

(٧٢٤) أخرى: مسلم (١٣٦٨)، وأبوداود (٢٩٩٧).

(٧٢٥) أخرى: البخاري (٤٢١٣-٤٢٠٠).

(٧٢٦) أخرى: الطبراني (الكبير)، وابن جان (٥١٩٩) وابن طه (١٧٧/٢٤) وقال محققە استادە صحىح واللفظ له، والبيهقي (الكبير)، و(الدلائل) (٤/ ٢٢٣) وقال الهيثمي (المجمع) (٢٥١/٩) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح، وقال الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (٢٧٩٣) استادە صحىح.

**پاسەوانى كردنى ھاوهلى بەرىز ئەبو ئەيوبى
ئەنصارى بۇ پیغەمبەر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ**

لە ئەبو ھورھیرە و ئىبىنۇ عەباسەوە دەفەرمۇون: ((كاتىك صەفيه بۇوە ھاوسەر پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ شەو لەلای مايەوە، ئەبو ئەيوبى ئەنصارى شەمشىرەكمى بەدەستەوە گرت و هات لە لايەكى رەشمەلەكەى [پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ] دانىشت لە لاي دەركاکەوە] ئەبو ئەيوب دەفەرمۇيت: ھەستم بەمەترسى و دلەراوکى دەكىد دەتوت گۈيم لەشتىك بۇوە، و لەدلى خۆمدا دەمۇت: لەپیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ و بانزىك بىم نەوهەك ئەۋئافرەتە جولەكەيە زيانىكى پېيگەيەنەت پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بەيانى ھاتە دەرەوە بۇ ئەوهى بىلال ھەستىنەت بۇ بانگى بەيانى [لەگىرپانەوەيەكى تردا: كاتىك بەيانى بۇوەوە ئەبو ئەيوب پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بىنى لەخۆشىدا و تى: (اللّٰهُ أَكْبَرُ)، پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ئەبو ئەيوبى بىنى پېيسەيربۇو كە شەمشىرى بەدەستەوەيە] پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فەرمۇوى: ((مَنْ هَذَا؟؟)) ئەوهە كېيىھە؟ و تى: منم، ئەبو ئەيوب، [فەرمۇوى: (مَا شَأْنَكَ هَذِهِ السَّاعَةَ هَاهُنَا؟)) ئەوهەچى دەكەيت لىرە لەئەوكتە ناوهختەد؟] ئەبو ئەيوب بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ و تى: ئەمشەو خەو نەچۈوەتە چاوم ئەپیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فەرمۇوى: لەبەرجى ئەبو ئەيوب؟ و تى:

ئەپیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ تو لەگەل ئەو ئافرەتە تازە پېيگەيشتۇوە [تازە بۇوکە زەماوەندىت كردووە] ھاوسەر و باواك و براڭەيمان كوشتووە بە فەرمانى بەرىزىت من لىت [دەلنىا نەبۈوم] خەمى تۆم بۇو [ترسام كە تىرۇرت بىكەت] و تم با نزىك بىم لە پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ، پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ پېيکەنى و پېيى فەرمۇو: ((يَرْحَمُكَ اللّٰهُ أَبَا آيُوبَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)). واتە: خوارەحم بە ئەبو ئەيوب بىكەت سى جار دووبارەي كردووە) ^(۷۷۷). ئەنهس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دەلىت: پیغەمبەری خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بۇو بە ھاوسەری ئەو شەھەدە [كاتىك رۆز بۇوە و فەرمۇوى: ((مَنْ كَانَ عِنْدَهُ فَصْلٌ زَادٌ فَلَيَأْتِنَا بِهِ)). واتە: ھەركەسيك خواردنى زىادە لايە بابىھىنەت. پىاۋىتكە ھەستا خورماي زىاد و قاوهتى هىننا] ^(۷۷۸). پىاۋىتكى

(۷۷۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٢٠٦٨) والبيهقي (الدلالل) (٤/٢٣٢) عن عروة، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (٦/١٥٣) فيه محمد بن ابي ليلى شيء والحفظ بقىه رجاله ثقات، واخرجه الحاكم (٤/٢٩)، وصححه ووافقه الذهبي واللطفى للطبراني.

(۷۷۸) أخرجه: مسلم (١٣٦٥).

تر له خزمه‌تیدا هندیک (رُونی کره و پنهنیری) هینا هه‌مموو ئه و به‌شبه‌شانه‌ی سهر ئه‌رزه‌که تیکه‌لاؤ کران به تیگوش‌یه‌کی تریت له‌سهر سفره‌یه‌کی دروستکراوی بچوک ئینجا پیغمه‌رمون: ((آذن مَنْ حُولَكَ)) ((فَرَمَوْوَ لِهَلْكَ بَكَنْ بَوْ ئَهْ خواردَنَه)) ئه‌وهش و دلیمه‌که‌ی پیغمه‌بری خودا بُوو [خه‌لکه‌که‌ش له‌سهر ئه و سفره‌یه دهیان خوارد و له ئه‌ستیلیکی ته‌نیشت خویان ئاویان ده‌خواردهوه که له‌ثاوی باران دروستیانکردوو] [خه‌لکه‌که تیریان‌خوارد] و تیان: نازانین بورو به هاوسری یان ته‌نها وهک که‌نیزه‌ک دهیه‌وتت ببیته دایکی کوریک بُوی، و تیان: ئه‌گه‌ر عه‌بای بسمردا دابوو بالایپوشی) بُوو [ئه‌وه بُوته خیزانی] ئه‌گه‌ر نا ئه‌وه ته‌نها که‌نیزه‌که کاتیک ویستیان بِرُون پیغمه‌بری خودا بُوو عه‌بای بسمردا).

له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا [پیغمه‌بری خودا بُوو] له‌په‌نای خویدا عه‌بایه‌کی بسمردا پاشان لای وشتره‌که‌ی دانیشت چوکی موباره‌کی بُو داناو ئه‌ویش قاچی خسته سهری و سه‌رکه‌وت^(۷۲۹). له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا [ئه‌ژنؤی دانا فه‌رموموی]: قاچه‌کانت دانی و سه‌ربکه‌وه ئه و پیزی له پیغمه‌بری خودا بُوو گرت و پیغوش نه بُوو قاچه‌کانی له‌سهر ئه‌ژنؤی پیغمه‌بری خودا بُوو دابنی به‌لکو ئه‌ژنؤی خسته سه‌ر رانی و له‌دواوه‌ی وشتره‌که‌وه سواربوو، کاتیک به‌ریکه‌وت خستیه دوای خوی^(۷۳۰) [پاشان خوی سواربوو]^(۷۳۱) وه صه‌فیه‌ش عه‌بایه‌کی بسمره‌وه بُوو)^(۷۳۲).

حه‌جاجی کوری عه‌لاط بُوو و خه‌لکی هه‌که‌ی

موسای کوری عه‌قبه بُوو ده‌لیت: ((کاتیک قوره‌یشیه‌کان بیستیان پیغمه‌بری خودا بُوو) به‌نیازی ده‌رچوونه به‌رده و خه‌بیه‌ر سه‌ریان سورما له‌ئه و کاته‌دا هاوپه‌یمانیش بُوون به‌هُوی ئاشته‌وابی حوده‌بیه‌وه ئه‌وان له‌نیوان خویان بُوون به دوو ده‌سته‌وه هه‌ندیکیان دهیانوت: محمد و هاوده‌لکانی سه‌رده‌که‌ون هه‌ندیکیشیان دهیانوت: جوله‌که‌کانی خه‌بیه‌رو هاوپه‌یمانه‌کانیان سه‌رده‌که‌ون، حه‌جاجی کوری عه‌لاطی

(۷۲۹) أخرجه: البخاري (٤٢١٣، ٤٢١٢).

(۷۳۰) أخرجه: البخاري (٤٢١٣).

(۷۳۱) أخرجه: ابن حبان (٧٢١٢) وقال محققه استناده صحيح على شرط مسلم.

(۷۳۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٢٠٦٨)، وقال الهيثمي: (مجمع الزوائد) (٦/١٥٣) فيه محمد بن أبي ليلٍ شَيْءَ الحفظ وبقية رجاله ثقات.

سوله‌یمی به‌دزی موسوّل‌مانبوو له‌گه‌ل پیغمه‌بری خودا ﷺ به‌زاری فه‌تحی خه‌ببه‌ری کرد که هاوسمه‌رکه‌ی ناوی دایکی شمیببه بwoo که له‌به‌نی عه‌بدولداری کوری قوصی بwoo که به‌ربابیکی قوره‌یشیه، حه‌جاج ﷺ سه‌روهت و سامانیکی زوری هه‌موو هی دهوله‌مندیکی ناسراوبوو سه‌رجاوه‌ی کانزاکانی خاکی به‌نی سوله‌یم هه‌موو هی ئه‌و بwoo دوای ئه‌وهی پیغمه‌بری خودا ﷺ سه‌ركه‌وت به‌سهر جوله‌که‌کانی خه‌ببه‌ر حه‌جاج له خزمه‌ت پیغمه‌بری خودا ﷺ دوای روخسنه‌تی سه‌فه‌رکردنی کرد بوشاری مه‌که‌) بو کۆکردن‌هه‌وهو و مرگرتنه‌هه‌وهي پاره‌و سامانه‌که‌هی)) (۷۳۳).

ئه‌نه‌سی کوری مالیک ﷺ ده‌فرمودت: ((کاتیک پیغمه‌بری خودا ﷺ فه‌تحی خه‌ببه‌ری کرد حه‌جاجی کوری عه‌لاط ﷺ وقى: پیغمه‌بری خودا ﷺ من له‌شارى مه‌که‌دا مالیکی زورم) [بېشیوھەكى پەرشوبلاو له‌لای بازركانه‌کانی خەلکى مه‌که‌دا هەمیه‌]، ود هاوسمه‌رکه‌شم خەلکى مه‌که‌يە، من خزم و كەسم هەمیه من دەمەوتت بچم بو لایان پىگايەك بدۇزمەوه وەبەپىزتان بەجۈرىك پىگەم پىبدەن كەبەرامبەر جەناباتان هەرجىيەك بەمەوتت بىلىم و بىكەم هىچ رەخنە وڭلەيىھەكم له‌سەر نەبىت؟ پیغمه‌بری خودا ﷺ پىگەپىيدا بەمۇستى خۆى هەرجى ويستى بىلىت [له رپوایه‌تەکەی ئىبىنۇ ئىسحاقدا ﷺ]: حه‌جاج ﷺ دەلىت: رۇيىتم هەتاکو گەيشتمە نزىك مه‌کە لە (ثنبيه البيضاء) چەند پىباويىكى قوره‌يىش بىنى گۇتىيان قولاق كردىبوو بو دەنگوباسى خه‌ببەر پرسىياريان له‌بارەي پیغمه‌برى خودا ﷺ دەكەر تاكو شتىك بىبىستن زانىبۇويان كەبەرە خه‌ببەر رۇيىشتووه، وە دەشيانزانى كە خه‌ببەر باشترين ئاومدانى ناوجەي حيجازه لەرروو كشتوكال و شىنايى و قەلاؤ سەنگەر و پىباوي شەركەرەوه، بۆيە تامەزرۆي هەوالبۇون و بەسۋاراغىيەوه پرسىياريان له‌ھەمۇو سوارىك دەكەر كە بەپىگادا بىت کاتىك منيان بىنى وتيان: ئه‌وه حه‌جاجى کورى عه‌لاطە، حه‌جاج ﷺ دەلىت: (ئەوان بەموسوّل‌مانبوونى منيان نەزانىبۇو) وەلەھى حيجازه دەلىت: وتم: ئه‌وه منىش دەيزانم بەس من هەوالى ترم لايە كەجىگەي دلخۇشىيە بو ئىيە، ئەوان خۇيان له‌تەنيشت وشترەكەم دەداو نزىك‌دەبۇونەوهو

دھیانوت: ئى ئهو هەوالە چېيە ئەى حەجاج؟ وتم: تىكشانىك شكاوه ھەرگىز لەئەو شىوھىتەن لەپىشتر نەبىستووه، ئەوەندە لە ھاودەلەكانى كۈزراوه بەھىج شىوھىك كوشتنى ئاوا نەبووه، محمدىش بەدىل گىراو چۇن گىرانىك نايکۈزىن ھەتا دەيدىنەوە دەست خەلکى مەككە تالەناو خۆياندا بىكۈزۈن لەتۆلەى كەلە پياودەكانىيان كەيەدەستى محمد و ھاودەلەكانى كۈزراون، بەئەم زووانە محمدتان بۇ دىنن بەدەستى خۆتان بىكۈزۈن دەلىت: وتم يارمەتىم بەدەن بۇ كۆكىرىنى وەدى پارەو مالەكەم لەمەككە بۇ ئەھەوە لەقەرزدارەكانى وەربىگەمەوە دەمەۋىت بگەمە خەبىر تاكو دەستكەوتىكى باش دەستخەم لەئەھەوە لە مەحمدو ھاودەلەنى جىماوه بەرلەئەھەوە بازركانەكان پېشمېكەن بۇ خەبىر، ھەستان زۇر بەگۈرجى پارەو سامانەكەيان بۇ كۆكىرىمەوە دەلىت: خىزانەكەم ئەمەي بىست ھات مالۇ پارەيەكى باشىم لادانابۇو پېمۇت: ئەھەوە لەلاتە بۆم بەيىنە دەمەۋىت كەھەندىك لەمەرەكانى محمد و ھاودەلەكانى بىرەم ئەوان شىستيان خواردووه سەرەوت و مالىيان بۇوه بەدەستكەوت ئەو هەوالە بلاوبۇوەوە بەمەككە)دا موسولىمانەكان دووجارى ئازارو نارەحەتى كرد بىباوەرەكانىش خۆشى و شادىيان دەردەپى ئەمە گەيشت بە عەباسى كورى عبد المطلب لە مەجليس و كورى دانىشتن دووجارى حەپەساوى كرد بۇو بەجۇرلەك نەيدەتوانى لەشۈتنى خۆى ھەستىت لە مۇقسىم(ھوە.

دەگىرپەنەوە دەلىت: عەباس كورىكى ھەبۇو ناوى (قىتم) بۇو زۇر لەپىغەمبەرى خودا دەچوو لە شىوھدا عەباس دەيھىتايە لای خۆى و لەسەرپىشتى پالىدەكەوت و لەسەر سنگى خۆى دايىدەنا ئىنجا ئەم دودىرە ھۇنراوەيى دەوتەوە:

شىيە ذى الأَنْفِ الْأَشَمْ	جِبِيْ قُثْمٌ جِبِيْ قُثْمٌ
بِرَغْمِ أَنْفِ مَنْ زَغَمْ	نِيْ رَبْ ذِي الْعَمْ

لە ئەنەسەوە دەلىت: پاشان مندالىكى كۆيلەى نارد بۇلائى حەجاجى كورى عەلاط تاكو لەراستى ھەوالەكە دەلىبابىت پېيىت: ھاوار بۇ تو ئەھەوەج ھەوالەكت ھىنناوه ج دەلىت؟ خواى گەورە بەلەنلى باشتى لەھەوالەكە تۆى داوه، حەجاج بە كۆيلەكەي وە: سلاؤى من بە ئەبۇ فەضل بگەيەنە و پېيىلەن بازورىكەم لە مالەكەي بۇ چۆلۈكەت كەسى تىدانەبىت من دىم بۇلائى بادلۇيا بىت دەنگوباسەكە

به جوئیکه دلخوش دهکات مندالله‌که هاتهوه کاتیک گهیشه سه‌رده‌گا و تی: مزدبهیت نهی ئهبو فهضل عه‌باس له خوشیدا پریدایه و ناوچه‌وانی ماچکرد ئه‌ویش ئه‌وهی حه‌جاج و تبوبی بؤی گیرایه‌وه ئینجا ئازادیکرد پاشان حه‌جاج هات هه‌والی دایه که پیغمه‌بری خودا هه‌لی خه‌بیری فه‌تحکردووه مال و مولکی به غه‌نیمه‌ت گرتون و بهشی خودای جیاکردوتهوه وه به‌پیی پینج يه‌ک له‌دهستکه‌وتکان وه صه‌فیه‌ی کچی حويیه‌ی وهک هاوسه‌ر دهستنیشان کردووه به‌جوئیک سه‌رپشکی کردووه له نیوان ئه‌وهی ئازادیبکات و ببیته هاوسه‌ری ياخود برواتهوه بوناوه‌که‌سوکاری ئه‌ویش هاوسه‌ریه‌تی پیغمه‌بری خودا هه‌لی هه‌لیاردوه، منیش موسولمان بوم به‌لام هاتیوم بؤ ئیره پاره‌و پولم لای خه‌لک هه‌یه لیره ده‌مه‌ویت کوی بکه‌مه‌وه و ببیمه‌مه‌وه له‌گه‌ل خوم داوای روخس‌تم کرد له پیغمه‌بری خودا هه‌لی ئه‌ویش ریگای دام هه‌رجی بلیم به‌ویستی خوم، ئه‌وهی من بوم باس کردیت تاسن رۆز لای که‌س مه‌یدرکینه پاشان باسیبکه، ده‌لیت: خیزانه‌که‌ی هه‌رجیبیه‌کی له‌لابوو له‌زیترو پاره‌و که‌لوپه‌ل بؤی کوکردهوه و دایه دهستی.

پاشان به‌گورجی و خیرایی به‌پاره‌وه بؤی ده‌رچوو دوای سی رۆزه‌که عه‌باس هه‌لک هاته لای ژنه‌که‌ی حه‌جاج و پرسیاری لیکرد و تی: هاوسه‌ره‌که‌ت چیکرد؟ ئه‌ویش پییراگه‌یاند که له فلانه رۆزه کاته‌وه رۆیشت‌تووه و تی: خودا خه‌مت نه‌دانیت ئه‌یه بو فه‌ضل به‌راستی به‌زداری خه‌منانین له‌بئه‌نه و هه‌واله‌ی پیتگه‌یشت‌تووه زور ناره‌حه‌تی کردين، و تی: به‌لام خودای گهوره خه‌مبارمان ناکات سوپاس بؤ خودا هیچ شتیک رۆینه‌داوه مه‌گه‌ر ئه‌وهی که‌خومان پیمانخوشه حه‌جاج هه‌والی پیدام که خودای گهوره خه‌بیری فه‌تحکردووه بؤ پیغمه‌بری که‌ت برو پیبیگه و له‌گه‌لی حويیه‌یی ماره‌کردووه توش ئه‌گه‌ر پیویستت به‌هاوسه‌ره‌که‌ت برو پیبیگه و له‌گه‌لی برو و تی: واگومان ده‌بهم وه‌لاهی راست ده‌که‌یت عه‌باس هه‌لی و تی: منیش راست‌کوم دلنيابه به‌ئه‌وشیوه‌یه‌ی پیمیراگه‌یاندیت.

پاشان عه‌باس هه‌لک جلیکی جوانی له‌بئرگرد و خۆی پنکخست و گۆچانه‌که‌ی گرته به‌دهسته‌وه ئینجا هاته ده‌ره‌وه و رۆیشت هه‌تاکو گهیشه که‌عبه‌و (طوف) ی کرد کاتیک بینیان و تیان: ئه‌ی باوکی فه‌ضل له‌بئرگردنی ئه‌و پوشاكه نیشانه‌ی

خۆگرییه بەرانبەر کارهساتیکی دلتەزین پاشان رۆیشت هەتاگەیشته ناوکۆری قورهیشیەکان کاتیک بەلایاندا دەرۆیشت دەیانوت: ئەی باوکی فەضل ھیوادارین خیرو چاکە نەبىت دووچاری ھیج شتیکی تر نەبووبیت ئەویش وتى: دووچاری ھیج بەلایەك نەبوم تەنها خیرو خۆشى نەبىت سوپاس بۆخودا حەجاجى كورى عەلات هەوالى پیداوم كە خواى كەورە خەبەرى فەتحىرىدۇوه بۇ پیغامبەرەكەي، غەنیمەتىکى زۆرى دەستكەوتتۇوه وبەپىنى ياساي خودا دابەشى كردۇوه لە پېنج يەك، وە پیغامبەرى خودا لەگەل خاتۇو صەفييەي كچى حوييەي زەماوندى كردۇوه و بۇوه بە ھاوسەرى داۋايلەكىرمەد كە تاسى رۆز ھیج نەلىم چونكە ئەو بە موسولمانى ھاتەوە ناوتان تەنها بۇ ئەمەدە مال و سامانەكەي و ھەرجىيەكى لىرە ھەيەتى بىبات و ئىنجا بگەرتەوه بۇ مالەمەدە تا بگاتەوه بە خزمەت محمد ھاواھەكانى ئىستا وا لە خزمەتىدايە، وتيان: ئاي خەلکىنە دووزمنى خودا لە دەستماندەرچوو وەلەھى ئەگەر دەمانزانى خۆمان دەمانزانى چىمان پېددەكرد؟ ئەوەندەي پېنەچوو كە ھەوالەكەيان بەئەوشىوھىي پېگەيىش ئەو خەمبارييەي موسولمانەكانى مەككە دووچارى بوبۇون بەھۆى ھەوالەكەوه ئەو ھەمۇو خەفەتە رۇويىركەدەوە بىباوەرەكان وە ئەو موسولمانانە لە مالەمەدە خەموخەفت دايگەرتىبۇون دەھاتنە خزمەت عەباس ئەویش ھەوالى سەركەوتتەكەي پېرەدەگەياندىن موسولمانەكانىش گەشاوه دەلخۇش بۇون و شادى رۇوى تىكىردىن ھەمۇو ئەو خەم و خەفتە و رق و كىنەيەش دووچارى ھاوبەش پەيداکەران بۇوهوه).^(٧٣٤).

ھۆنراوهى سەلەمەي كورى عەمەي كورى ئەکووەع

لە سەلەمەي كورى عەمەي كورى ئەکووەع دەلىت: پیغامبەرى خودا گەپايدەوە لە خەبەر لە خزمەتىدا وتم: ئەي پیغامبەرى خودا رۇخسەتم دەدەيت كە ھۆنراوەت بۇ بلىم: پیغامبەرى خودا رېگەي پېدام عومەرى كورى خەطاب

أخرجه: أحمد (١٢٨/٣) واللقط له و(الزيادات) لابن هشام، وعبدالرزاق (١٩٧٧١)، والطبراني (الكبير) (٣١٩٦)، وابويعلى (٣٤٧٩) وقال محققه: استناده صحيح، ابن هشام (السيرة) (٣٠٥/٣) رقم (٨٧٢)، والبزار (١٨١٦)، والبيهقي (الكبير) (١٥٠/٩)، وابن حبان (٤٥٣٠) وقال محققه استناده صحيح، وقال ابن عبدالبر في (الاستيعاب) (٣٤٥/١) حدث صحيح وقال الحافظ ابن كثير (البداية) (٤/٢١٧) رواه أحمد واستناده على شرط الشixin، وقال الحافظ الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٦/٥٥٥) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح، وقال محققا (زاد المعاد) (٣٣٩/٣) سند صحيح.

لە [وتنى]: باش وريابە چى دەلىت، دەلىت منيش وتم:
 وَاللَّهِ لَوْلَا اللَّهُ مَا اهْتَدَيْنَا
 وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا

پیغەمبەری خودا ﷺ فەرمۇوى: راست دەكەيت:
 وَأَنِّي لَنْ سَكِينَةً عَلَيْنَا
 وَبَيْتِ الْأَقْدَامِ إِنْ لَأَقْيَنَا
 وَالْمُشْرِكُونَ قَدْ بَعَوْا عَلَيْنَا

کاتىك لە هۆنراوهەكم بۇومەوه پیغەمبەری خودا ﷺ فەرمۇوى: ((مَنْ قَالَ هَذَا؟))
 کى ئەمەى وتۈووه؟ پىمۇت: براکەم پیغەمبەری خودا ﷺ فەرمۇوى: (يَرَحْمُهُ اللَّهُ) خودا
 رەحمى پېبکات، وتم. ئەرى پیغەمبەری خودا ﷺ خەلکىك دوعاى بۇ ناكەن و بە چاکە
 باسیناكەن، دەلىن بەچەكى خۇى كۆزراوه پیغەمبەری خودا ﷺ فەرمۇوى: ((كَذَبُوا،
 مَاتَ جَاهِدًا مُجَاهِدًا فَلَهُ أَخْرُهُ مَرَتَّنِ وَأَشَارَ بِإِصْبَاعِيهِ)).^(٧٣٥) واتە: (راست ناكەن ئەمە مەددووه
 تىكۆشەربۇوە ولهكەتى تىكۆشان و جىيەداددا بەركەتتۇوو دوو پاداشتى بۇ ھەيە ئامازەى
 بەدوو پەنجهى كرد). لەگىرانەوەيەكى تردا سەلەمە دەلىت: [پیغەمبەری خودا
 ﷺ]. بەمات و بىلدەنگى منى بىنى [دەستىگىرتم] و فەرمۇوى: ئەمە چىتە؟ پىم وات:
 بەدایك و باوکەوه بە قوربانىت بىم، خەلکى دەلىن كە عامر كردىوەكانى بەتال بۇتەوه
 فەرمۇوى: (كَذَبَ مَنْ قَالَهُ، إِنَّ لَهُ لَأَجْرٍ يُنْ وَجْمَعَ بَيْنَ إِصْبَاعَيْهِ إِنَّهُ لَجَاهِدٌ مُجَاهِدٌ، قَلْ عَرَبِيٌّ مَشَّى
 بِهَا مِثْلُهُ).^(٧٣٦) واتە: (كى ئەمە قسانە دەكات؟ وتم: فلان و فيسارو ئوسەيدى كورى
 حوضىر فەرمۇوى: راستناكەن ھەركەسىك ئەمە قسانە بكت، بەلكو ئەمە دوو پاداشتى
 بۇ ھەيە ئامازەى بەپەنجهەكانى كرد و فەرمۇوى: تىكۆشەربۇوە و تىكۆشانىكى ئەنچام
 داوه كەم كەس ھەيە لەناو عمرىبىدا وەك ئەمە پېكراپىت و بەنەو پەليە گەيشتىت).

نووستان لەكاتى نويىزى بەيانىدا

پیغەمبەری خودا ﷺ گەرايەوه بەرەو مەدينە لەرىڭادا زۇر ماندوبۇو لايانداو خەو
 زۇرى بۇ ھىنان و نووستان بەخەبەر نەھاتن بۇ نويىزى بەيانى، لەئەبو ھورھىرەوه
 دەفەرمۇيت: (پیغەمبەری خودا ﷺ كاتىك گەرايەوه لە غەزاي خەبىبەر بەشەو

.(٧٣٥) آخرجه: مسلم (١٨٠٢).

.(٧٣٦) آخرجه: مسلم (١٧٩٩)، والبخاري (٢٤٧٧).

دەرۋىشتن ھەتاکو زۆر ماندووبوون نزىكبوو خەو بىانباتەوه) (٧٣٧).

لەگىرانەوەيەكى تردا دەلىت: ھەندىك لە خەلکەكە و تيان: ئەگەر رېڭەمان بىدەيت لە شۇنىنىكدا دابەزىن بۇ حەسانەوە ئەى پىغەمبەرى خودا ؟ فەرمۇسى: ((إِنِّي أَخَافُ أَنْ تَنَامُوا عَنِ الصَّلَاةِ)). واتە: (دەترىم بۇ نويىزى بەيانى بەخەبەر نەيەين). پاشان فەرمۇسى: [مَنْ يَكُلُّوْنَا اللَّيْلَةَ, لَا تَرْقُدُ عَنْ صَلَةِ الصُّبْحِ]؟ واتە: (كى دەبىتە ئىشىڭىر وپاسەوانىمان تاكو بۇ نويىزى بەيانى بەخەبەرمان بەھىنىت؟ بىلال ۋىتى: من بەخەبەرتان دەھىئىن ئەوانىش پالىيان دايەوە و نووستن]. بەبىلالى فەرمۇسى: [ئەمشە تو پاسەوان بىبە] بىلالىش نويىزىكىد ئەمۇندە لە توانايدابۇو و مېپىغەمبەرى خودا و ھاودەكەنلىكەوت كاتىك نزىك نويىزى بەيانى بۇو بىلال پالى دابۇو بەسەركۈل و بارەكە خۇيدا تا خەو زۆرى بۇ ھىنا و خەولىتكەوت] (٧٣٨).

لەگىرانەوەيەكى تردا [خەو زال بۇو بەسەرياندا] كەسيان خەبەريان نەبۇوه نە پىغەمبەرى خودا و نەبىلال و نەھىچ كام لە ھاودەلەنىش [ھەتاکو گەرمائى خۆر بەخەبەرى ھىنان] پىغەمبەرى خودا يەكم كەس بۇو خەبەرى بۇودوه راپەرى وتى: ((أَيْ بِلَالْ «أَيْنَ مَا قُلْتَ»؟)). ئەى كوا بىلال تو چىت بە ئىتمە وت؟ بىلال ۋىتى: بەدىايك و باوكەوه بەقوربانىت بىم ئەى پىغەمبەرى خودا ئەوهى زۆرى بۇ تو ھىنا ھەرئەوهش بەسەرمىدا زالبۇو.

لەگىرانەوەيەكى تردا [ھەرگىز خەوى بەئەو شىۋىيەم لىنەكە و تووه فەرمۇسى: ھەستن بابرۇقىن] (٧٣٩). لە گىرانەوە يەكى تردا: [لَيَأْخُذْ كُلُّ رَجُلٍ بِرَأْسِ رَاحِلَتِهِ، فَإِنْ هَذَا مَنْزِلٌ حَضَرَنَا فِيَهُ الشَّيْطَانُ]. واتە: [با ھەممو يەكىك لەئىتە پەشمە و شترەكە بىرىت چونكە لەم جىيگەيەدا شەيتانمان لەكەل بۇوه ئىنجا ھەرىكەيان بارگە و بنەيان پىيچايەوە خستيانە سەر و شترەكانيان و رۇيشتن]. جلەوى و شترەكانيان گرت تۈزىك رۇيشتن ئىنجا [داواى ئاوى كرد و دەستنويىزى پىتەلگىرن] پاشان ئەوانىش ھەستان و پىييفەرمۇن: ((تَوَضُّوا)) دەستنويىز [بىشۇن خواي گەورە گىانتان دەكىشىت ئەگەر

(٧٣٧) أخرجه: مسلم (٦٨٠)، وأبوداود (٤٣٥)، وابن ماجة (٦٩٧)، والترمذى (٦١٣)، وابن خزيمة (٤٠٩) وقال محقق: اسناده صحيح، وصححة الشيخ الألبانى في (صحيح أبي داود) (٤٢٠)، و(صحيح ابن ماجة) (٥٧١).

(٧٣٨) أخرجه: البخارى (٥٩٥)، والنسائى (٢٩٨/١) عن أبي قادة.

(٧٣٩) أخرجه: النسائى (٢٩٩/١)، وصححة الشيخ الألبانى في (صحيح النسائى) (٦٠٧).

بیهودت و دیگیرتهوه بُوتان هه رکاتیک خُوی بیهودت] نهی بیلال ههسته بانگبده بُونیزه نینجا بیلال ^{لله} بانگیدا [هه تاکو رُوزبه رزبورووهه نینجا پیغمه‌مبهربی خودا ^{لله} ههسته] دوو رکات نویزه کرد هاوه‌آنیش [ههستان دهستانویزیان هه لگرت]^(۷۴۱). دوو رکاتی سوننه‌تی پیش نویزه بیانیان کرد نینجا داوای له بیلال کرد که قامه‌ت بکات بُونیزه پاشان پیشنویزه بُوکردن، به کومه‌ل نویزه بیانیان نهنجاما^(۷۴۲)). [وهک نه و نویزه‌ی که له کاتی خویدا نهنجامیان دمدا]. کاتیک نویزیان تهواو کرد فهرمووی:.... [ئیوه کاتیک خه و تبوبون مردبوون به لام خواه گهوره زیندووی کردنوهه هه رکه‌سیک له ئیوه خهوت و نویزه‌کهی چوو هه رکات به خه بهره هاتهوه با نویزه‌کهی بکات وه هه رکه‌سیکیش له بیری چووهوه نویزه بکات]^(۷۴۳). خودای گهوره دفه‌رمویت: ((أَقِمِ الصَّلَاةَ بِهِرِ كَهْوَتِهِ بِأَنْوَيْزَهِ كَهِيَ بَكَاتِ))^(۷۴۴). له گیرانه‌وھیه کی تردا [له نهبو مریم ^{لله} دفه‌رمویت: پاشان قسے‌ی بُونیزه‌ی دلگری])^(۷۴۵). له گیرانه‌وھیه کی تردا [له نهبو مریم ^{لله} دفه‌رمویت: پاشان قسے‌ی بُونیزه‌ی دلگری])^(۷۴۶). [نهودی کردنین له سمر هه موو شتیک هه تاکو رُوزی قیامه‌ت و ههستانی قیامه‌ت]^(۷۴۷). [نهودی له به‌ریکرد له به‌ریکرد و نهودیشی بیریچووهوه بیریچووهوه]^(۷۴۸).

له گیرانه‌وھیه کی تردا له زهیدی کوری نهسله‌مهوه ^{لله} دهلى: ((پیغمه‌مبهربی خودا ^{لله} له شوینیک لايدا به‌شه و بُونیزه... بیلالی راسپارد که خه به‌ریانیکاتهوه بُونیزه بیلال خهوي لینکه‌وت نهوانیش نووستبوبون به‌خه به‌رنه‌هاتن گه‌رمی خوری بیانی خه به‌ری کردنوهه و پاپه‌رین، پیغمه‌مبهربی خودا ^{لله} فهرمانیکرد که بارگه‌وبنکه‌یان هه لگرن و سواری و شتره‌کانیان بین هه تاکو له نه و دوّله دهردهچن وه فهرمووی: ((ان هذا واد به الشيطان)) واته: (نهم دوّل و شیوه شهیتانی تیدایه) نینجا سواربوبونوه و

(۷۴۰) آخرجه: ابوداد (۴۳۹).

(۷۴۱) آخرجه: مسلم (۶۸۱)، واحد (۴۲۸/۲)، والنسانی (۲۹۸/۱)، وابن حبان (۲۶۵۷) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم، (صحیح النسائی) (۶۰۷).

(۷۴۲) آخرجه: ابویعلی (۵۸/۱) (رقم: ۸۹۰) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشیخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۳۹۶).

(۷۴۳) آخرجه: الترمذی (۳۱۶۳)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح الترمذی) (۲۵۳۰)، و(صحیح أبي داود) (۴۶۲-۴۶۱)، و(الارواه) (۴۶۳).

(۷۴۴) آخرجه: النسائي (۲۹۷/۱)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح النسائی) (۶۰۵).

(۷۴۵) آخرجه: الطبراني (الکبیر) (۶۰۱/۱۹).

رېشىتن ھەتاکو لهئە و ناوجەيە دەرجۇون پاشان پىغەمبەرى خودا (ع) فەرمانىكىد دابەزىن و دەستنويىزيان شۇردو فەرمانىشى كرد بەبىلال (ع) كە باڭگىدات بۇ نويىز ياخود تەنها قامەت بىكەت، پىغەمبەرى خودا (ع) پېشنىويىزى بۇ خەلکە كە كرد دواي تەواوبۇونى نويىزە كە ترسى تىدا بەدىكىدن، بۆيە فەرمۇوى: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ قَبضَ أَرْوَاحَنَا، وَلَوْ شَاءَ لَرَدَّهَا إِلَيْنَا فِي حِينٍ غَيْرِ هَذَا. فَإِذَا رَقَدَ أَحَدُكُمْ عَنِ الصَّلَاةِ، أَوْ نَسِيَهَا، ثُمَّ فَرَغَ إِلَيْهَا، فَلْيُصْلِيْهَا فِي وَقْتِهَا، ثُمَّ اتَّفَقَ النَّبِيُّ (ص) إِلَى أَيِّ بَكْرٍ الصَّدِيقِ (ع) فَقَالَ: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ أَنَّ يُلَالَّا وَهُوَ قَانِمٌ يُصْلِيْ فَأَصْبَجَهُ ثُمَّ يَزْلُّ يُهَدِّهُ كَمَا يُهَدِّهُ الصَّبِيُّ حَتَّى نَامَ)). ثُمَّ دَعَا النَّبِيُّ (ص) بِلَالَّا، فَأَخْبَرَ بِلَالَّ رَسُولَ اللَّهِ (ص) مِثْلَ الَّذِي أَخْبَرَ رَسُولَ اللَّهِ (ص) أَبَا بَكْرٍ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ أَشَهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ)).^(٧٤٦)

واتە: (ئەى خەلکىنە خوداي گەورە گىانتان دەكىشىت لهكاتى نووستان ئەگەر بىيەۋىت دەيگىرەتە و بۇتان لهكاتىكى تردا بۆيە ھەركەسىنك لە ئىيە خەۋىلىكەوت لهكاتى نويىزدا ياخود لهبىرى چوو، ھەركاتىك بىرى ھاتەوە يا بەخەبەرهات با نويىزەكەي بىكەت وەك ئە و نويىزەيە كە لهكاتى خۇيدا دەيکات، پاشان پىغەمبەرى خودا (ع) رووى كرده ئەبوبەكرى صديق فەرمۇوى شەيتان ھاتۇتە لاي بىلال لهكاتىكدا نويىزى كردووە ھەتاکو خىستويەتىيە ناو جىيگا ھەر بەرددوام لايلايەي بۇ كردووە وەك لايلايەي دايىك بۇ منداڭ ھەتاکو خەوى لىكەوتۈوە، پاشان پىغەمبەرى خودا (ع) بىلالى باڭگىردى. بىلال (ع) ئەوهى بۇ گىپارىيە وە كە پىغەمبەرى خودا (ع) بە ئەبوبەكرى و تبۇو ئەبوبەكر (ع) و تى: شايەتى دەدمە كە تو پىغەمبەرى خودايت (ع)).

كەوتىنى وشتەكەي پىغەمبەرى خودا (ع)

لەپىگەي كەرانە وەيان بەرەو مەدينە كىيى ئۆحود لەپىغەمبەرى خودا (ع) دەركەوت لەئەنەسەوە (ع) دەفەرمۇيت: ((..... ئىنجا پىغەمبەرى خودا (ع) بەرەو مەدينە كەرايە وە ھەتا كىيى ئۆحودى لىدەركەوت فەرمۇوى: ((هَذَا جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ)).^(٧٤٧) واتە: (ئەوه كىيىكە خۆشىدەۋىتىن و ئىيمەش خۆشماندەۋىت). ئىنجا وشتەكەي

(٧٤٦) أخرجه: مالك (١٤/٨)، والطبراني (الكبير) (٦٠١/١٩)، والبيهقي (الدلائل) (٢٧٤/٤) وقال مرسى، وقال الشيخ الالباني في (المشكحة) (٦٨٧) مرسى صحيح الاسناد.

(٧٤٧) أخرجه: البخاري (٦٣٦٣)، وأحمد (١٥٩/٣).

پیغمه‌بهری خودا دووجاری دهست به‌گذا هاتن هات و کهوت، پیغمه‌بهری خودای خسته خواره‌وه.

له‌ئنه‌سه‌وه ده‌لیت: (رُؤيَشْتِينَ هَهْتَا دِيَوَارَهْكَانِي مَهْدِينَهْمَانْ لَيَدِهِرَكَهْوَتْ رُووْمَانْ گَهْش بُووْهُوه زَوْر كَهْيَفْ خَوْشِبُووْنِنْ هَهْنَگَاوَهْكَانَمَانْ خَيْرَاتِر وَدَرِيَّزَتِر دَهْكَرْدْ تَأْزوو نَزِيكْ بَكْمَوِينَهْوَهْ لَهْمَهْدِينَهْ، پیغمه‌بهری خودا خاتوو صهفيه‌ی هاوسمه‌ری له‌پشت‌وه سواربیوو له‌ئه‌وکاته‌دا و شتره‌که‌ی ساتمه‌یه‌کی (سَلَمْ مِينَهْوَهِيَهِكْ) کرد و‌هه‌ر دووکیانی خسته خواره‌وه ئه‌بو طله‌لجه گهیشته پیغمه‌بهری خودا فهرموموی: ئه‌ی پیغمه‌بهری خودا، خودا بمکات به فیدات خو هیچت به‌سهر نه‌هاتووه فهرموموی: (الا عَلَيْكِ بِالْمَرْأَةِ). نه‌خیر بگه هاوسمه‌ره‌که‌م ئه‌بو طله‌لجه فهرمانه‌که‌ی به‌جیگه‌یاند پوشاكیکی دا به‌دهموچاوی خویدا و کاتیک گهیشته خاتوو صهفيه پوشاكه‌که‌ی دا به‌سهرداو هه‌ستایه‌وه هیچ که‌سیک له خله‌که‌که لشه‌رما سه‌پیری پیغمه‌بهری خودا خاتوو صهفيه‌یان نه‌ده‌کرد، هه‌تاکو پیغمه‌بهری خودا هه‌ستاو دایپوشی.

ئینجا ئیمه هاتینه خزمتی و فهرموموی: (هیچ زیانیکمان پینه‌گه‌یشتووه)، [ئه‌بو طله‌لجه‌ش ولاخی سواری بُو ئاماده‌کردن و سواربیوون ئیمه‌ش له خزمت پیغمه‌بهری خودا ده‌رُؤيَشْتِينَ هَهْرَكَهْ گَهْيَشْتِينَهْ مَهْدِينَهْ فَهْرَمُووْيَهْ:]^(۷۱۸) [اللَّهُمَّ إِنِّي أَحَرُّ مَا بَيْنَ جَبَلَيْهَا كَمَا حَرَّمْ إِنْرَاهِيمُ مَكَّةَ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مُدْهِمٍ وَصَاعِهِمْ]^(۷۶۹)). واته: [ئه‌ی خودای پهروه‌رددگار من نیوانی ئه‌و دووکیووه حه‌رامکردووه) هه‌روهه کیبراهیم مه‌که‌ی حه‌رامکرد خودایه به‌هکه‌ت بخه‌یته کیشانه و پیوانه‌یان له‌کپین و فرُوشند] (آپُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ) به‌رده‌وام ئه‌مه‌ی دهونه‌وه هه‌تا چووینه شاری مه‌دینه هیچی ترى نه‌وت، کاتیک چووینه ناوشار هاوسمه‌ره‌کانی، پیغمه‌بهری خودا خاتنے پیشوازی و دهیانوت: خودایه ئه‌و ئافره‌ته جوله‌که‌یه‌مان له‌کوئلکه‌رده‌وه، له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا: [که‌وتنه قسه پیوتني و که جاريیه ئافره‌ته‌کانیش چاویان پیکه‌وت قسه‌یان پیده‌وت و گائته‌یان به به‌ربوونه‌وه‌که‌ی ده‌کرد]^(۷۰).

(۷۴۸) أخرجه: البخاري (۳۰۸۵)، ومسلم (۱۳۶۴، ۱۳۶۵).

(۷۴۹) أخرجه: البخاري (۶۳۶۲).

(۷۵۰) أخرجه: ابن حبان (۷۲۱۲) وقال محققه استناده صحيح.

چوونه ناو شاری مهدینه

که عبی کوری مالیک ده فهرمومیت: پیغامبری خودا و دک کاری هه میشه بی کله سمه ریک ده گمه رایه و به رله هه موو شتیک رو ویده کرده مزگه و دوو رکات نویزی ده کرد ئینجا داده نیشت بخ هه وال و کاروباری خه لکی و پیشوازی لیکردنی) (۷۰۱) پاشان پیغامبری خودا چووه ژووره که عائیشه.

له عائیشه و ده فهرمومیت: ((پیغامبری خودا که گمه رایه و له غهزای ته بوك و خه بیهه له ناوزووره که من تاقیکی لیبوو په ردی درابوو با هه لیکرد وبه ردکه که توزیک لادا بووکه له شوشہ کانم ده رکه وتن که له هه ویدا دانرابوون یاریم پیده کردن پیغامبری خودا فهرمومی: ئهی عائیشه ئه وه چییه؟ و تی: ئه وه کچه کانمن [نهوانه یاریه کانمن ئهی پیغامبری خودا] له ناویاندا ئه سپیک له په رف دروستکرا بولو بینی دوو بالی هه بولو و فهرمومی: ((ما هذَا الَّذِي أَرَى وَسْطَهُنْ)) ئه وه چییه له ناوه راستیاند؟ و تم: ئه سپه ئهی پیغامبری خودا فهرمومی: ((وَمَا هذَا الَّذِي عَلَيْهِ))؟ ئهی ئه وه چییه له سه ری؟ و تی: باله کانییه تی فهرمومی: ((قرس [من رقاع] له جناحان))؟ ئه سپیکی له په رف دروستکراو دوو بالی هه یه، و تی: ئهی نه ترانیوو که سوله یمانی کوری داود ئه سپیکی بالداری هه بولو؟ ده لیت: پیغامبری خودا ئه ونده پیکه نی تا هه موو ددانه کانی ده رکه وتن)) (۷۰۲).

خاتوو صهفيه هاو سه ری پیغامبری خودا گواره هیه کی ئالتونی له گوئیدابوو به فاطمه بخه خشی و دک دیارییه ک، سه عیدی کوری موسه سیب ده لیت: [که خاتوو صهفيه هاته مهدینه گواره هیه کی زیری له گوئیدابوو و دک دیارییه ک بخه بخه فاطمه و ئه و ژنانه له گه لیدابوون]. (۷۰۳).

پیغامبری خودا ئاشته وایی ده خسته نیوان صهفيه هاو سه ره کانی تری و پشتیوانیده کرد و ریزی تایبه تی لیده نا، له نه سه و ده فهرمومیت: ((خاتوو صهفيه

(۷۰۱) آخرجه: البخاری (۴۴۱۸)، مسلم (۲۷۶۹).

(۷۰۲) آخرجه: ابو داود (۴۹۳۲) واللطف له، والبیهقی (۵۸۶۴)، وابن حبان (۲۱۹/۱۰) وقال محققه اسناده صحیح علی شرط مسلم، وقال الشیخ الابنی فی (اداب الزفاف) (ص: ۱۷۰) اسناده صحیح، واللطف لابی داود والزیادات لابن حبان.

(۷۰۳) آخرجه: ابن سعد (۱۰/۳) بسند صحیح من مرسل ابن المیتب کما قال الحافظ فی (الاصابة) (۳۴۷/۴) (۶۰).

پیگه‌یشت که خاتوو (حه‌فصه) پیوتووه کچی جوله‌که ئه‌ویش دهستی به‌گریان کرد پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌سەردا هات، فه‌رمووی: ((ئه‌وو بُوْ چى ده‌گریت؟)) وتنی: ئه‌وو پیم ده‌لیت: ئه‌ی کچی جوله‌که. پیغه‌مبه‌ری خودا فه‌رمووی: ((تُوْ كَچِي پِيغَه مِبَهْ رِيْتِيْرِيْتِ وَ مَامِيْشْتِ پِيغَه مِبَهْ رِهْ [مَهْ بَهْ سَتِيْ مُوسَى وَ هَارُونَ])]) وَ هَاوَسَهْ رِيْ شَتِيْكِ شَانَازِيْ شَانَازِيْ بَهْ سَهْ رَتْوَدَا دَهْ كَاتِ؟ اپاشان به حه‌فصهی فه‌رموو: لە‌خودا بترسە ئه‌ی حه‌فصه)).^(٧٥٤)

لە‌گىرانه‌وھىكى خاتوو صەفيه‌دا ﷺ ده‌لیت: ((پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ هاتە ژووره‌کەم ده‌گریام فه‌رمووی: ((ما يُنِيكِيْكِ يَا ابْنَةَ حُيَّيْ))؟ ئه‌وو بُوْ چى ده‌گریت ج شتىك واى كردووه كه بگريت ئه‌ی کچی حويه‌يی؟ وتنی: پیمگەي‌شتووه كه عائىشە و‌هه‌فصه قسەيان لە‌بارەي منه‌ووه كردووه، وتۇويانە: ئىمە له‌ئەو باشترين لە‌كچانى بنە‌مالەو مامى پیغه‌مبه‌رین و هاوسمەرى ئه‌وين، فه‌رمووی: ((أَفَلَا قُلْتِ: كَيْفَ تَكُونَنَ حَيْزًا مِنْيِ، أَيْ هَارُونُ، وَعَمِيْ مُوسَى، وَرَوْجِيْ مُحَمَّدًا))^(٧٥٥). واتە: (تُوْ پِيْتِ نَهْ وَتَنْ ئِيْوَهْ بَهْ چى وَ چَوْنْ لە‌من باشتىن لە‌كاتىكدا من باوكم هارونە و مامى موسايىه هاوسمەرىشىم محمدە ﷺ). خاتوو صەفيه بەزىن و بالاى كورت بوبو خاتوو عائىشە جارىكىان ويستى بە‌ئەوە لای پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ لە‌كەدارى بکات، عائىشە ﷺ دەفه‌رمويت: ئه‌ي پیغه‌مبه‌ری خودا صەفيه ئافرەتىكى ئاواهاو ئاواهایه بە‌دەستى ئامازەيى كرد كە كورتە بالايم، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی: ((لَقَدْ مَرَجْتِ بِكَلْمَةٍ لَوْ مَرَجْتِ بِهَا مَاءَ الْبَحْرِ لَمُرِّجَ)).^(٧٥٦) واتە: (بە‌وشەيەك قسمت كرد ئەگەر تىكەل بە‌ئاوى دەريا ببۇوايە تىكىدەدا).

(٧٥٤) أخرجه: عبد الرزاق (٢٠٩٢١)، وأحمد (١٢٥٣)، و قال الأرناؤوط استناده صحيح على شرطهما، وأبي علي (٣٤٣٧)، والطبراني (الكبير) (١٨٦٢٤)، والنمساني (الكبير) (٨٩١٩)، والترمذى (٣٨٩٤) وقال حسن صحيح غريب واللفظ له، وصححه ابن حبان (٧٢١١) وقال محققه استناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذى) (٣٠٥٥) (المشكاة) (٦١٨٣).

(٧٥٥) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٩٦٢٤)، والحاكم (٢٩/٤)

(٧٥٦) أخرجه: الترمذى (٢٥٠٢) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذى) (٢٠٣٤)، و(غاية المرام) (٤٢٧).

گه رانه وهی جه عفه رو ئه شعه رییه کان

جیاوازی ههیه له کاتی گه رانه وهی کوچکردووه کان و ئه شعه رییه کان بُو مه دینه ياخود بُو خهیبهر له گیپرانه وهیه کی ئهبو موسای ئه شعه ریدا ده فرمومیت: ((هاتینه وه بُو (مه دینه) له ئه وکاته دابوو پیغامبری خودا خهیبهری رزگار کردبوو))^(۷۰۷) له گیپرانه وهیه کی تردا ده فرمومیت: [هاتینه وه خزمت پیغامبری خودا لهدوای فه تحکردنی خهیبهر به سی رُوزا]^(۷۰۸).

له گیپرانه وهیه کهی جابردا ده فرمومیت: [کاتیک پیغامبری خودا ته شریفیان هینایه مه دینه لهدوای غهزای خهیبهر جه عفه رو هاوه لانی گه رانه وه له حه بشه]^(۷۰۹). له گیپرانه وهیه ئنهس: [...] ئه شعه رییه کان گه رانه وه کاتیک له مه دینه نزیک بونونه وه ئهم هونراویه يان به ئاوازده وه دوتاه وه: سبهی ده گهین به خوشہ ویستمان محمدو هاوه لانی]^(۷۱۰). له گیپرانه وهیه کی ئهبو موسای ئه شعه ری دا ده [له کاتیکدا گه رانه وه پیغامبری خودا غهزای خهیبهری ده کرد ياخود رُوه و خهیبهر به ریکه و تبوقا]^(۷۱۱) له گیپرانه وهیه کی تردا هه رله ئه وه وه ده فرمومیت: [گه يشتمه خزمت پیغامبری خودا دوای سی رُوز له فه تحی خهیبهر له گه ن که سانیک له خزمه کانی خوم...]^(۷۱۲).

له ئه و بُوچونه جیاوازانه وه روند بیته وه که ئهبو موسای ئه شعه ری و ئه شعه رییه کانی تر هاتوونه ته مه دینه و دواتر خویان گه ياندووه ته خهیبهر دوای فه تحکردنی به سی رُوز ئه وانی تر که جه عفه رو هاوه لانی بون دواکه و تبون و گه يشتوونه ته مه دینه دوای گه رانه وهی پیغامبری خودا خهیبهری و هاوه لانی له خهیبهر له گیپرانه وهی جابردا ده به ئاشکرا ئه مه به رچاو ده که ویت، ئهبو موسای ئه شعه ری

(۷۰۷) أخرجه: البخاري (٤٢٣٠)، ومسلم (٢٥٠٢).

(۷۰۸) أخرجه: ابن حبان (٤٨١٣) وقال محققہ اسناده صحیح علی شرط مسلم.

(۷۰۹) أخرجه: البیهقی (الدلائل) (٢٤٦/٤) باسناد موصول وانظر: (البداية) (٢٠٦/٤).

(۷۱۰) أخرجه: احمد (٣/١٥٥)، وابن حبان (٧١٩٣) وقال محققہ اسناده صحیح، وقال الشیخ الالباني في (السلسلة الصحيحة)

(۷۱۱) اسناده صحیح علی شرط مسلم.

(۷۱۲) أخرجه: البخاري (٤٢٠٥)، ومسلم (٧٠٤).

(۷۱۳) أخرجه: احمد (٤٠٦/٤).

دەفه‌رمویت: ((ھەوالمان زانى كە پیغەمبەرى خودا ﷺ كۆچىكىدووه بەرەو مەدينە ئىمەش لە يەمەن بۇوين كۆچمانكىد بۇلای پیغەمبەرى خودا ﷺ من و دوو براكەم، من لە هەر دووكىيان بچۈكتۈبۈم كەيەكىكىيان ئەبو بوردە بۇ ئەوي تريشيان ئەبو روھم بۇ لە گەل ئەھەندە ياخود پەنجاو سى پىاولە ھۆزەكەمان بۇوين.... [لە گىپەنە و مېھكى تىدا...]. دەلىت: سوارى كەشتى بۇوين ئىمەي گەياندە لاي نەجاشى لە حەبەشە لە ئەھەۋىش گەيشتىن بە جەعفترى كورى ئەبو طالب و شەش كەس لە ھۆزى (عك) بۇون^(٧٦٣). دەلىت: سوارى كەشتى بۇوين ئىمەي گەياندە لاي نەجاشى لە حەبەشە لە ئەھەۋىش گەيشتىن بە جەعفترى كورى ئەبو طالب و شەش كەس لە ھۆزى نەجاشى بۇون، جەعفترى كەلەپەنە و ئۆھەش لە گەلەمان بەيىنە و ئىمەش لە گەلەيان ماينە و ھەتاڭو ھەموومان بەيەكمە و ھاتىنە خزمەت پیغەمبەرى خودا ﷺ لە كاتىكدا خەبەرى فەتھىرىدبوو، وە بەشى بۇ ئىمەش دانابۇو لە ئەھە دەستكەوتانە كە ھىچ بەشىكى بۇ ھىچ كەسىكى تر دانەنابۇو كە بەزدارى غەزاڭەي نەكربىت بەھىچ شتىك تەنها خەلگى ناو كەشتىيە گەپاودەكەي حەبەشە نەبىت لە گەل ھاۋەلانى بەشى بۇ دانابۇون....^(٧٦٤).

كاتىك ئەشەھەر يەكان لە مەدينە نزىك بۇونە و پیغەمبەرى خودا ﷺ ھەوالى ھاتنىيانى بە موسۇلمانان راڭەيىاند ئەنەس^{٧٦٥} دەفه‌رمویت: پیغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇسى: ((يَقْدُمْ عَيْنَكُمْ غَدَّاً أَقْوَامُ هُمْ أَرْقُ قُلُوبًا مِنْكُمْ)) واتە: ((سېھى خەلگانىكتان پىندەگەن و دىن بۇ لاتان لە ئىۋە دلنەرمىتن بۇ ئەم ئايىنە)), ئەنەس^{٧٦٦} دەفه‌رمویت: ئەشەھەر يەكان ھاتن ئەبو موسايان لەناودابۇو كاتىك لە مەدينە نزىك بۇونە و ھۇنراوهى بە ئاوازىيان دەوت سېھى دەگەين بە خۇشە ويستمان محمد و كۆمەلەكەي لە ئەھە كاتەدا گەيشتتە ناومان تەوقەيان لە گەل كەردىن ئەوان يەكمە كەس بۇون تەوقەيان داهىنە^(٧٦٧).

(٧٦٣) أخرجه: ابن حبان (٧١٩٤) وقال محققه استناده صحيح على شرط مسلم.

(٧٦٤) أخرجه: البخاري (٤٢٣٠)، ومسلم (٢٥٠٢).

(٧٦٥) أخرجه: احمد (١٥٥/٣) في (فضائل الصحابة) (١٦٥٥) وقال محققه استنادهما صحيح، والبخاري (الادب المفرد) (٩١٧)، وابن حبان (٧١٩٣-٧١٩٢) وقال محققه استناده صحيح وصحح استناد النووى في (الأذكار) (٨٨٦) (ص: ٢٣٦)، وصححه أيضًا الحافظ في (الفتح) (١١/٦٤)، وقال الشیخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (٥٠/٢) (٥٢٧) استناده صحيح على شرط مسلم، انظر: (صحیح الأدب المفرد) (٧٤٤)، صححه أيضًا محققا (زاد المعاد) (٦١٩/٣) واللفظ لاحمد.

کاتیک جه عفره‌ری نامؤزای پیغامبری خودا گمرايه‌وه پیغامبری خودا باوهشی پیداکرد و زور خوشحال بوو به گمرانه‌وهی، جابر دفه‌رمویت: ((کاتیک جه عفره گمرايه‌وه له حبه‌شه پیغامبری خودا دستی له ملیکردو باوهشی پیداکرد^(۷۶۶) [فهرمooی: ((ما اذری بائیهمان آفرح بفتح خیر آم بقدوم جعفر^(۷۶۷)) واته: (نازانم به کامتان دلخوش بم به گرتنی خه‌بهر ياخود به هاته‌نه‌وهی جه‌عفره).])

له گیرانه‌وهیه‌کی لاوازدا هاتووه [کاتیک جه عفره‌ری کوری ئهبو طالب گمرايه‌وه پیغامبری خودا پیشوازیکردوو همرکه چاویپیکه‌وت ناوچه‌وانی ماچکردا^(۷۶۸).] له گیرانه‌وهکه‌ی ئیبنو عومه‌ردا دفه‌رمویت: [پیغامبری خودا بو پیشوازی جه عفره‌ری کوری ئهبو طالب رُویشت کاتیک گهیشته لای باوهشی‌پیداکرد..... پاشان پی فه‌رمooی: ((الا اهب لَكَ الْأَمْتَحَنَ الْأَتْحِفُك؟)). شتیکت پی‌به‌خشم دیاری و خه‌لاتیکت پی‌بدم؟ وته: به لئن ئهی پیغامبری خودا فه‌رمooی: جوار رکات نویز بکه پیغامبری خودا فیری نویزی ستایشی کرد (صلأة التسبيح)^(۷۶۹).

دایکی خالید له کوچکه‌رانی حبه‌شده‌دا بوو، پیغامبری خودا پوشانکیکی رهشو سوری دایه که وینه‌ی تیدابوو، له دایکی خالیدی کوری سه‌عیدی کوری عاص کله حبه‌شه خالیدی بووه دهیت: [گهرامه‌وه له خاکی حبه‌شه]^(۷۷۰) من کچوله‌یه‌کی بچوک بووم پیغامبری خودا پوشانکی پی‌دام خه‌تی رهشو سوری تیدابوو وینه‌شی

(۷۶۶) أخرجه: ابویعلی (۳۹۸/۳) (رقم: ۱۸۷۶)، قال الهیثمی في (المجمع) (۲۷۲/۹) فيه جمال دین سعید وهو ضعیف وقد وثق، وبقیة رجال الصحيح، وصححه الشیخ الالباني في (سلسلة الصحيحۃ) (۲۶۰۷).

(۷۶۷) أخرجه: الطبرانی (الکبیر) (۱۰۸/۲)، وقال الهیثمی في (مجمع الزوائد) (۲۷۲/۹)، رواه الطبرانی مرسلًا ورجاله رجال الصحيح، والحاکم (۶۲۴/۲) وصححه ووافقه الذہبی واللهف له، قال الشیخ الالباني في (فقہ السیرة) (ص: ۳۷۹): حدیث حسن.

(۷۶۸) اخرجه: ابوداد (۵۲۲۰)، والحاکم (۲۱۱/۳) وصححه وقال الذہبی: الصواب انه مرسلا، والبیهقی (الدلائل) (۴/ ۲۴۶) وقال استناده مرسلا، الطبرانی (الکبیر) (۸۲/۲۲)، وقال الهیثمی في (المجمع) (۲۷۲/۹) رواه الطبرانی في الثلاثة وفي رجال (الکبیر) انس بن سلم ومعرفه وبقیة رجاله ثقات وقال الحافظ في (الفتح) (۷۰/۱۱)، في سنده ضعیف، وقال ابن الملقن في (خلاصة وبدر المبیر) (۲۰۶) رواه ابوداد والدارقطنی بسانید ضعیفة، وقال الشیخ الالباني في (دفاع عن السیرة والحدیث النبوی) (ص: ۸۶) رواه ابوداد بسنده ضعیف والحاکم بسنده مرسلا وقال في (المشكاة) (۴۶۸۷) استناده ضعیف، وضعفه ایضاً محققاً (زاد المعاذ) (۳۳۳/۳)، وضعفه الشیخ الارنانو واط ایضاً في شرح (الستة) (۴۹۲/۱۲).

(۷۶۹) أخرجه: الحاکم (۳۱۹/۱) وقال استناده صحيح ووافقه الذہبی.

(۷۷۰) أخرجه: البخاری (۳۸۷۴).

له سه رگرا بیو، پیغمه‌مبهربی خودا ﷺ وینه کانی به دهستی خوی لاید هبرد و دهی فهربموو: ئیستا زور جوانه زور جوانه).

پیغمه‌مبهربی خودا ﷺ پرسیاری لیکردم دهرباره‌ی گرنگترین شت که بینیویانه و که به لایانه‌وه جیگه‌ی سه‌رسورمان بووه له خاکی حه به شه، له جابیره‌وه دهه‌رمویت: ((کاتیک کوچکه‌رانی حه به شه گه رانه‌وه خزمت پیغمه‌مبهربی خودا ﷺ پنی فهربموون: ((ئایا بومناگیرنه‌وه سه‌رسورماوترین شت که له سه‌ر خاکی حه به شه بینیوتانه چیه؟)) گهنجیک له ناویاندا وتی: به لئی ئهی پیغمه‌مبهربی خودا ﷺ، روزیکیان دانیشتبووین پیریزنيکی به سالاچوو له به سالاچووه راهیبه‌کان به لاماندا تیپه‌پری گوزه‌یه‌کی گهوره‌ی پرله ثاوی له سه‌ر سه‌ری دانابو به لای گهنجیکی خویاندا تیپه‌پری گهنجه‌که‌ش دهستیکی خسته سه‌ر شانی و پالیکی پیوه‌نا ئافرمته‌که به سه‌ر چوکیدا که‌وت و گوزه‌که‌ی شکا که ههستایه‌وه ئاواریکی لیدایه‌وه، وتی: غه درکمر له مهودوا ده‌زانیت ئه‌نjamی ئه‌م کارهت چون ده‌بیت؟ کاتیک خوای گهوره کورسی و عه‌رشی خوی دانا و سه‌ره‌تا و کوتایی‌یه‌کانی مرؤفی کوکرده‌وه بُو لیپرسینه‌وه، ده‌ستو فاچه‌کانی هینایه فسه‌کردن له سه‌ر ئه‌و کارانه‌ی ئه‌نjam‌یانداوه ئه‌و کات تیده‌گهیت که کاری من و تو چونه له لای ئه‌و، پیغمه‌مبهربی خودایه ﷺ فهربمووی: راست ده‌که‌یت راست ده‌که‌یت چون خودا ئومه‌تیک شکومه‌ند ده‌کات تیاياندا مافی بتهیزه‌کان له به‌هیزه‌کان وورنه‌گیریت)).^(۷۷۱)

پله و پایه‌ی کوچکه‌رانی حه به شه

له ئهبو موسای ئه‌شعه‌ریبیه‌وه دهه‌رمویت: ((کمسانیک له ناو خه لگیدا به‌شانازی‌یه‌وه به ئیمیه‌یان ده‌وت: سه‌رنشینانی که‌شتیه‌که‌ی حه به شه ئیمیه پیش‌ستان که‌وتین له کوچکردندا، ده‌لیت: ئه‌سمائی کچی عومه‌یس ﷺ خیزانی جه‌عفتر دهه‌رمویت یه‌کیک بوو له گه‌راوه‌کانی حه به شه له گه‌لما‌ندا بیو به سه‌ر دان چووبووه لای خاتوو حه‌فصه‌ی ﷺ خیزانی پیغمه‌مبهربی خودا ﷺ عومه‌ریش دهه‌رمویت هات بُو سه‌ر دانی خاتوو

(۷۷۱) أخرجه: ابن ماجة (٤٠١٠) واللفظ له، وايوعلى (٢٠٠٣)، والبزار (١٥٩٦)، والبيهقي (الكبير) (٩٥/٦)، وابن حبان (٥٠٥٨) وقال محققه حديث قوي بشواهد، والطبراني (الكبير) (١١٢٣٠)، قال الذهب في (العلوالعلي الغفار) (ص: ٦٨) استناده صالح، قال الشيخ الالباني في (صحيف ابن ماجة) (٣٣٣٩) حسن، وقال في مختصر العلورقم (٥٩) استناده صحيح لولا ان عطاء بن امسائب اختلط... والحديث صالح.

حه‌فصه‌ی کچی له نه‌وگاته‌دا نه‌سما له نه‌وی بwoo کاتیک چاوی پیکه‌وت، وتنی: نه‌وه کتیه؟ وتنی: نه‌وه نه‌سمائی کچی عومه‌یسه عومه‌ر وتنی: نه‌وه تؤیت حه‌به‌شیه‌که؟ نه‌وه تؤیت ده‌ریاییه‌که؟ نه‌سما پیچی وتنی: به‌لئن، عومه‌ر وتنی: پیشان که‌وتین له کوچک‌ردن له‌بهر نه‌وه نیمه له‌پیشترین بُو پیغمه‌بری خودا. نه‌سما توره‌بwoo وتنی: نه‌ی عومه‌ر راست ناکه‌یت وانییه وه‌لاهی نیوه له‌خزمت پیغمه‌بری خودا بُوون بررسیه‌کانتانی تیر خواردن ده‌کرد نه‌شاره‌زا و نه‌زانه‌کانیشتنی ئامؤزگاری ده‌کرد وزانستی فیرده‌کردن به‌لام نیمه له‌خاکیک گیرساينه‌وه خاکی غه‌ریبی و بیکه‌سی و دوور و ناخوشبوو له‌حه‌به‌شه نه‌وه همه‌موو له‌پیشناوی خواو پیغمه‌بره‌که‌یدا بwoo سویند به‌خودا خواردن و خواردن‌وه ناخوم هه‌تاکو نه‌وهی وتنی بُو پیغمه‌بری خودای باسینه‌که‌م، نیمه‌ش ئازارمان چیشت‌ووه ترسمان له‌سه‌ربووه نه‌وهش همه‌موو بُو پیغمه‌بری خودا باسدکه‌م وه پرسیاریشی لیده‌که‌م سویندبه خودا دروناکه‌م و هیج شتیکی لیزیاد ناکه‌م، ده‌لیت: کاتیک پیغمه‌بری خودا هات وتم: نه‌ی پیغمه‌بری خودا عومه‌ر ئاوهاو ئاوها ده‌لیت ده‌باره‌ی کوچک‌رانی حه‌به‌شه، فه‌موموی: تو چیت به‌نه وتنی: منیش ئاوهاو ئاوها ودلامم دایه‌وه.

پیغمه‌بری خودا فه‌موموی: ((أَيْسَ يَا حَقًّا يِ مِنْكُمْ، وَلَهُ وَلَأَصْحَابِهِ هِجْرَةٌ وَاحِدَةٌ)) وَلَكُمْ أَنْتُمْ أَهْلُ السَّفِيْنَةِ هِجْرَتَانِ... [فی روایة هاجرتم الی حبشه وهاجرتم الی]^(۷۷۱). واته: (نهوان له‌پیشتر نین له‌نیوه به‌من، عومه‌ریش و هاودلانی يهک کوچک‌ردنیان بُو هه‌یه ودک پاداشت به‌لام نیوه سه‌رنشینانی که‌شتییه‌که دوو کوچک‌ردنیان بُو هه‌یه [له روایه‌تیکی تردا: کوچک‌ردنیان بُو حه‌به‌شه و کوچک‌ردنیان بُو لای من له‌مهدینه]... ده‌لیت: دواتر نه‌بو موسا و سه‌رنشینانی که‌شتییه‌که بینی ده‌هاتن بُو لام پرسیاری نه‌و فه‌موموده‌یه‌یان لیده‌کردم، هیج شتیک له‌دونیا نه‌وهنده دلخوشینه‌کردوون و له‌دل و ده‌رونیاندا گهوره نه‌بوروه به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و فه‌موموده‌یه پیغمه‌بر^(۷۷۲) که له‌باره‌ی نیمه‌وه فه‌موموبووی)^(۷۷۳).

(۷۷۲) آخرجه: البخاری (۳۸۷۶)، (۴۲۳۰).

(۷۷۳) آخرجه: البخاری (۴۲۳۰)، ومسلم (۲۵۰۲) واللفظ له.

گیرانه‌وه زه‌ویوزاره خوازراوه‌کان

ئنه‌س دله‌رموت: ((کاتیک کۆچکردووه‌کان له شاری مەککە) ووه هاتن بۇ مەدینه هیچ شتیکیان له‌گەل خۆیاندا نەھینابوو بۆیان دەرنەوچوو بۇو وەھیچیشیان بەدەسته‌وه نەبۇو ئەنصاریه‌کانیش خاوند زه‌ویوزارو باخو باخات بۇون ئەنصارییه‌کان بەروبوومى مالەکانیان له‌گەل دابەشىدەکردن نیوه بەنیو تەنها دەسته‌بەری کارو ئازوفەی مالاو مندالیان نەبیت، دایکى ئنه‌سی کورپی مالیک کە ناوی (ئوم سليم) بۇو باخه خورمايەکى ھەبۇو دايە پیغەمبەری خودا، پیغەمبەری خوداش بەخشىه (دایکى ئەيمەن) ای دایکى ئوسامە ئىبىنۇ شىھاب دەلتىت: ئنه‌سی کورپی مالیک پیغەمبەری دواي ئەوهى پیغەمبەری خودا لە غەزاي خەبەر بۇوه‌وه گەپرایوه بۇ مەدینه کۆچکردووه‌کان ھەممو زه‌ویوزارو بەروبووم و كەلوبەلەتكى ئەنصارییه‌کانیان گەپاندەوه بۆیان كەپېشتر وەريانگرتبوو لييان، دەلتىت: پیغەمبەری خودا باخه‌کەی بۇ دايكم گەپاندەوه، لەبەرامبەريشدا باخىكى خورماي بەخشىه (دایکى ئەيمەن) لە جىياتى باخه‌کەی خۆى))^(٧٧٤).

وھ پیغەمبەری خودا به‌شىكى زۆرى لەدەستكەوتەکانى خەبەر و خورماي خەبەری بەخشىه ئەنصارییه‌کان. ئنه‌س دله‌رموت: (ئوسەيدى کورپی حوضىر نەشهلى ھاتە خزمەت پیغەمبەری خودا لەئەو كاتەدا خواردى دابەشىدەکرد ئەويش باسى مالىكى ھۆزى ئەوسى بۇ كرد لە (بنى ظفر) كە پىداویستيان ھەيە و ئەوان زۆربەشيان ئافرەتن، پیغەمبەری خودا پیغەرمۇو: ((وازت لىھىنائين تا ھەرجى لەدەستمان بۇو تەواو بۇو لەمەمودا گۈبىستى شتىك بۇويت پىمان گەپىشە ھەوالى ئەو مالەم بىر بەرخەرەوه)) دەلتىت: لەدواي ئەوهە خواردى ھات لەخەبەرەوه خورما و جۇبۇو، پیغەمبەری خودا دابەشىكىد بەسەر خەلکىدا به‌شىكى زۆرى تايىبەتى بۇ مالە ئەنصارىيەكە دانا ئوسىيدى کورپی حوضىر بەسوپاسەوه وتى: خوداي گەورە باشترين پاداشت بدانەوه ئەپیغەمبەری خودا، پیغەمبەری خودا فەرمۇوی: ((وَأَنْتُمْ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، فَجَرَأْكُمُ اللَّهُ أَطْبَىْ الْجَرَاءِ [او قال: حَيْرًا] فَإِنَّكُمْ مَا عَلِمْتُ أَعْفَفْتُمْ صُبْرًا، وَسَرَرْتُمْ بَعْدِي أَثْرَةً فِي الْأَمْرِ وَالْقَسْمِ، فَاصْبِرُوا حَتَّىْ تَلْقَوْنِي عَلَىْ الْحَوْضِ))^(٧٧٥) واتە:

(٧٧٤) أخرجه: البخاري (٣٦٣٠)، ومسلم (١٧٧٠) واللفظ له.

(٧٧٥) أخرجه: النسائي (الكبرى) (رقم: ٨٣٤٥)، والحاكم (٧٩/٤) وصححه ووافقه.

(ئیوهش ئەی کۆمەلی نەنضار خوداى گەورە باشترين پاداشتىان بىاتىوه، ئەوەندەي ئىيەم ناسىيە كەسانىيکى زۇر دونيا نەھىيەت و خۇرماگىربۇون لەشەپدا لەدوای من بىبەش دەكىرىن لەسامان و پىشەوايىدا ئىوه نارامگىرىن ھەتا بەيەكتى شاد دەبىنەوه لە سەر حەوزى (كۇثر)).

پىغه‌مبهرى خودا ﷺ ھەموو سالىك بەشى بۇ ھاوسمەركانى دادەنا لە خورماى خەبىر ئىبىنۇ عومەر ھە دەفھەرمۇيت: (پىغه‌مبهرى خودا ﷺ بۇ ھەرىيەك لە ھاوسمەركانى ھەشتا بار خورماو بىست بار جۇئى دادەنا بۇ ھەموو سالىك) (۷۷۶). لەگىر انەھەيەكى تردا ھەر لە ئىبىنۇ عومەرەوە ھە دەفھەرمۇيت: [خورماى خەبىرە دابەشكىد بە دوو بەشەوه لە نىيەتكەن خەبىرەدا پىغه‌مبهرى خودا ﷺ پېنج يەكى وەردەگرت بۇ (بىت امال) وە خواردىنى ھاوسمەركانى لە پېنج يەكى دابىندەكىد بۇ سالىك بۇ ھەرىيەكىكىيان سەدبار خورماو بىست بار جۇ] (۷۷۷). بەئەم و شىۋىمە بارودۇخى موسولماننان لەرۇوى ئابورىيەوه بۇزايىھە بۇيەكە محار لە خورما تىريان خوارد. لە خاتوو ئائىشە دايىكى باوھەدارانەوە ھە دەفھەرمۇيت: (كاتىك خەبىر فەتحىكرا وتمان: (لەئىستا بەدواوه تىر بەشى خۆمان خورما دەخوين) (۷۷۸).

پىغه‌مبهرى خودا ﷺ خزمەتكارىتى بەعەلى كۈرى ئەبو طالب ھە بەخشى كاتىك لەغەزاي خەبىر گەرایەوه ئەبو ئومامە ھە دەفھەرمۇيت: ((پىغه‌مبهرى خودا ﷺ كەگەرايەوه لە خەبىر دووكۇيە مىردد مندالى لەگەلدا بۇو عەلى ھە وتى: ئەم پىغه‌مبهرى خودا ﷺ خزمەتكارمان دەھىت؟ پىغه‌مبهرى خودا ﷺ فەرمۇوى: ((خُذْ أَيْمَهَا شِئْتَ) قال: خَيْرٌ لِي قَال: ((خُذْ هَذَا وَلَا تَضْرِبْهُ؛ فَإِنِّي قَذْ رَأَيْتُهُ يُصْلِي مَقْبَلَتَا مِنْ حَيْرَةٍ؛ وَإِنِّي قَدْ نَهَيْتُ عَنْ ضَرْبِ أَهْلِ الصَّلَاهِ)) وَأَعْطَى أَبَا ذَرَ الْغَلَامَ الْآخَرَ فَقَالَ: (أَسْتَوْصِي بِهِ خَيْرًا) ثُمَّ قَالَ: (يَا أَبَا ذَرُّ مَا فَعَلَ الْغَلَامُ الَّذِي أَعْطَيْتُكَ؟) قَالَ: أَمْرَتُنِي أَنْ أَسْتَوْصِي بِهِ خَيْرًا فَأَعْنَثْتُهُ)) (۷۷۹). واتە:

(۷۷۶) أخرجه: البخاري (۴۲۱۲)، وأبوداود (۳۰۰۶)، والدارمي (۲۷۰/۲)، والطحاوي (۲۶۰/۲)، وأحمد (۱۷/۲)، والبيهقي (۱۱۳/۶)، وابن حبان (۵۱۹۹) وقال محققہ اسناده صحيح. وصححه الشیخ الالباني في (صحیح أبي داود) (۲۰۹۷).

(۷۷۷) أخرجه: أبي داود (۳۰۰۸) وقال الشیخ الالباني في (صحیح أبي داود) (۲۰۹۹) صحیح الاسناد.

(۷۷۸) أخرجه: البخاري (۴۲۴۲).

(۷۷۹) أخرجه: احمد (۱۴۲۸)، والبخاري (الأدب المفرد) (۱۶۳)، حسنہ الشیخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۵۷-۲۵۰/۵)، والمشکاة (۳۳۶۵)، وحسنہ الشیخ المقبیل في (الصحیح المسند) (۴۹۵) صحیح الأدب المفرد (۱۲۱)، و(المشکاة) (۳۳۶۵)، وحسنہ الشیخ المقبیل في (الصحیح المسند) (۴۹۵)

(کامیانت دهونت ببیه، و تی: بقوم دهستانشان بکه، فهرموموی: ئەوهیان ببەھو بەھیج جۆریک لېینەدھیت چونکە من لە خەبەر بىنیم وەك ئىمە نویزىدەکرد و منىش پىگە نادەم لە نویزخوتىنان بدرىت ئەھەدی ترىشى دايە ئەبو زەپى خەفارى ھەنە و پىتى فەرمۇو: بەچاكتىرىن شىۋە رەفتارى لەگەل بکە پاشان پېيىفەرمۇو ئەبوزەپ چىت لەئەو كۆيلىھە يە كرد كەپىمانبەخشتى؟ و تى: فەرمانت پېكىردىم كەباش رەفتارى لەگەل دا بکەم منىش چۈمم ئازادەمكىد)).

خەلکى كەوتىنە كېرىن و فرۇشتىنى خورماى خەبەر دەچۈون خورماى باشىان دەڭپى بە خورماى خراپ پېيىفەمبەرى خودا ھەنە قەدەغەيىكىد ئەوکارە و بۇي روونكىرنە وە كەئەو سەرچاوهى رېبايە. ئەبو ھورھىرە ھەفەرمۇت: ((پېيىفەمبەرى خودا ھەنە پىاوىتكى وەك سەركار بەسەر خەبەرەدە دانابۇو ھاتەوە خزمەتى خورماى (جىنib) ئىھىنابۇو لەگەل خۆى پېيىفەمبەرى خودا ھەنە پېيىفەرمۇو: ((أَلْلَهُمَّ حَبِّرْ حَبِّرْ هَكَذَا؟)). واتە: (ئایا ھەمۇو خورماى خەبەر ئەو شىۋەيەيە؟) و تى: نا وەلاھى ئەھى پېيىفەمبەرى خودا ھەنە، ئىمە يەك رېبە لەئەم خورمايە دەستدەخەين بەددوو يان سى رېبە لە خورماى تر فەرمۇو: ((لاتفعل، بع الجمۇع بالدارەم ثم إتبع بالدارەم جىنباً)). ئەو كارە مەكەن ھەمۇو بەپارە بىرۇشىن پاشان بە پارەكەي خورماى (جىنib) بىكىن)).^(٧٨٠)

موسۇلمانەكان كەوتىنە كېرىن و فرۇشتىنى بەشەكانىيان لەنىوان خۆياندا كەلە خەبەر بەريان كەوتىبوو ھەتاڭو عاصمى كورى عەدى و براڭەي كە ئەنصارى و ئەوس بۇون سەد بەشىان كېرى، عاصمى كورى عەدى ھەللىت: ((من و براڭەم سەد بەشمان لە بەشەكانى خەبەر كېرىيەوە، ئەمە گەيشت بە پېيىفەمبەرى خودا ھەنە فەرمۇوی: واتە: (يَا عَاصِم، مَا ذِبْيَان [جَانِغان] عَادِيَان، أَصَابَا عَنَّمَا (فِي رَوَايَةِ [بَاتَا فِي زَرِبَيْةِ غَمِّ] أَضَاعَهَا رَبِّهَا يَا فَسَدَ لَهَا مِنْ حُبْ [طَلَبُ الْمُرْءُ [الْمُسْلِمُ عَلَى] الْمَالِ وَالشَّرْفِ لِدِينِهِ])^(٧٨١)). واتە: (ئەھى عاصم ئەگەر دوو گورگى بىرسى در و سىنورشكىتىن، لە رانەمەرىتكىيان دا بىت لەناو گەورەكە ياندا كە خاوهەنەكانىيان بىئاڭان لېيان دوو گورگەكە بە درىزىايى شەوگە وتۇونەتە خواردن

(٧٨٠) أخرجه: البخاري (٤٢٤٥)

(٧٨١) أخرجه: احمد (٤٦٠/٣)، الدارمي (٢٣٣٣)، والترمذى (٢٣٧٦)، الطبراني (الكبير) (١٨٩/١٩)، في (الأوسط) (٧٧٢)،

(الصغير) (٩٥)، البزار (٣٦٠/٨)، أبويعلى (٦٤٤٩)، البغوي (شرح السنة) (٢٥٨/١٤)، ابن حبان (٣٢٢٨) وقال محققا:

اسناده صحيح على شرط مسلم، صححة الشيخ الألباني في (صحيق الترمذى) (١٩٣٥).

و گوشتني مهركان، ئهو دوو گورگه چون زيان بهنه و مهرا انه دەگەيەن ئاوهاش سووربوونى موسولمان لەسەر بەدەستهينانى پله و سامان زيانى تەهاو و بە ئايىنه كەي دەگەيەنىت).

عومەرى كورى خەطاب زەويىھەكى كشتوکالى دەستكەوتىبوو لەخەيېھە داواى لەپىغەمبەرى خودا كرد كە فەرمانى لەسەربىات ئەويش داوايلىكىد بىكەت بە (وقف) لە پىتىناوى خادا ئىبىنۇ عومەر دەفەرمۇيت: ((عومەرى كورى خەطاب زەويىھەكى دەستكەوت لەخەيېھە رەت بۆلای پىغەمبەرى خودا داواى لىكىد كە فەرمانىتىكى لەبارهود پېيدىات، وتى: ئەى پىغەمبەرى خودا من زەويەكەم لە خەيېھە دەستكەوتتۇوه هىچ مائىكم ئەوهندە بەلاوه شىرىن نەبۈوه، بەچى فەرمانمىپىدەكەيت لەبارەيەوه؟ فەرمۇوى: ((إِنْ شِنَّتْ حَبَسْتُ أَصْلَهَا، وَتَصَدَّقْتُ بِهَا)) قال: قَتَصَدَقَ بِهَا عُمَرُ: أَنَّهُ لَا يَبْاغُ وَلَا يُوَهْبُ وَلَا يُوَرْثُ، وَتَصَدَّقَ بِهَا فِي الْفُقَرَاءِ، وَفِي الْقُرْبَى، وَفِي الرِّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَابْنِ السَّبِيلِ، وَالصِّيفِ، وَلَا جُنَاحَ عَلَى مَنْ وَلَيْهَا أَنْ يَأْكُلْ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ، وَيُطْعَمَ غَيْرُ مُتَمَّؤِنِ «مَالًا»))^(٧٨٢) واتە: (ئەگەر حەزەدەكەيت باھەرە خۇت بىت لە بىنەرەتدا و بەرۇبوومەكەشى بىكە بە خىر، عومەر كردىيە خىر بەجۇرىك نەلىپەفرۇشىت، وە نەبېھە خشىت و نەبەميراتىش بىرىت بەكەس وەھەمۇو بىرىت بەصەدقە بۇ ھەزاران و خزمەنزيكەكانى خۇي و بۇ ئازادىرىدىن بەندە و جىهادىرىدىن لەپىتىناوى خواو و بۇ پېيواران و مىوان و بۇ ئەوكەسەش بەپىۋەدى دەبات لېيىخوات بەگۇرىدە پېيىست بەجۇرىك نەيپەفرۇشىت و بىكەت بە مال).

پىاوىتكە بە تەنها دەرچوو بۇ خەيېھە بەشە و جنۇكەكان شوينى كەوتىن پىغەمبەرى خودا قەدەغەيىكىد كەلەئەو كاتەدا مەرۆف بەتەنها بىروات لە ئىبىنۇ عەباسەوە دەفەرمۇيت: پىاوىتكە كەرایەوە لە خەيېھە دوو پىاو شوينى كەوتىن پىاوىتكە بەدواياندا دەرۋىشت و وتى: بگەرىنەوە ھەتاڭو گەيشت پېيان و گەراندىنەوە پاشان وتى: ئەوه دوو شەيتان بۇون، من بەرددەوام بۇوم لەگەلىان ھەتا گەراندىنەوە و لەتۆم دوورخستنەوە ئەگەر بە پىغەمبەرى خودا گەيشتى سەلامى لىبکە، پېيىل ئىمە لەكۆكىرىنەوە زەكتەت و خىر دايىن ئەگەر پېيباشىبوو، ئەوه بۇي پەوانىدەكەين،

(٧٨٢) آخرجه: البخارى (٢٧٣٧)، ومسلم (١٦٣٢)، وأبوداود (٢٨٧٨)، والترمذى (١٣٧٥) وقال جديث حسن صحيح، والنمساني (٤٣٥٩٩)، وابن ماجة (٢٣٩٦)، والبيهقي (١٥٨/٦)

پیاوده که کاتیک گهیشه خزمتی پیغمه‌بری خودا را رو و داده که بُو گنیرایه وه له نه و کاته وه پیغمه‌بر تنهایی فهمه‌گه کرد له مانه وه و رُویشند^(۷۸۳).

پیغمه‌بری خودا عه بدو لالای کوری رهواحه‌ی نارد بُو خه ملاندن و حساباتی خورمای خه ببر له عائیشه وه دفه‌رمویت: (پیغمه‌بری خودا عه بدو لالای کوری رهواحی نارد بُو خه ملاندو حساباتی دارخورماکان به رله نه وه لیبکرته وه ولیبخارت پاشان جوله‌که کانی سه رپشکرد له نه وه که به نه و خه ملاندنه لیبانو هر دگرن یاخود بُو بگیرنه وه به نه و حساباته تاکو زه کاتی لیهه زمار بکریت به رله نه وه لیبکرته وه ولیبخارت وه بلا وه پیبکرت^(۷۸۴). پیغمه‌بر فهرمانیدابه عه بدو لالای کوری رهواحه که خورمای خاپه رُوك و خراپ نه خه ملینت.

له جابر وه دفه‌رمویت: ((پیغمه‌بری خودا فهرمانیده رکرد زه کاتی سه رفتره صاعیک خورما بیت، پیاویک خورمای خراپی هینایه خزمت پیغمه‌بری خودا به عه بدو لالای کوری رهواحه فه رموو: ئهوجوره خورمایه مه خه ملینه و حسابی مه که ئینجا قورئانی پیروز دابه زی له سه ره نه و خودای گهوره فه رموو: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِنْ طَيْبَاتِ مَا كَسَبُوا وَمِنَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَعْمَلُوا الْحَيْثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَسَرِّمْسُمْ يَعْجِزُهُ إِلَّا أَنْ تُعْصِمُوا فِيهِ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِّ حَيْثُ﴾ (القراءة) [۱۷] (واته: نه و که سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه! له نه و ماله چاکوپاکه که له رینگه‌یه کی په سه‌ندو و حه لاله وه به دهستان هیناوه، له نه وه ش که له زه وی ده رمانخستووه بُوتان ببه خشن هه رو وها له نه و به رو و بو و مانه ش له زه و بیدا بُومان رواندوون به دوای به خشینی شتیکی نابوخت و بینکه لکی و ادا مه گه رین، واته: مه چن خراپه که هی لیجیا بکه نه وه و بیدن له رینگه‌ی خودا، له کاتیکا خوشتان بن له باتی نه و هه زاره نه گه ر چا و پوشی نه کهن و هریناگرن، باشه! نه و خواه گهوره که له هه مموو شتیک بینیازه چون و مریده‌گریت؟ چاک بشزانن که به راستی خوا له گشت به خشینیکی نیوه دوله مهندو بینیازه، سو و دیشی بُو خوتان ده گه ریته وه، سو پاس کراویشه، تنه نه هه ر نه ویش شایه‌نی سو پاسه^{((۷۸۵))}.

(۷۸۳) أخرجه: احمد (۲۷۱۹) رقم (۲۷۸/۱) وقال محققه اسناده صحيح، وابو بعل (۴/۶۰)، والحاكم (۱۰۲/۲) وصححه على شرط البخاري وموافقة الذهبی واللفظ له، وقال الحافظ والعرaci في (تغريب الاحياء) (۲۵۱/۲) رواه احمد بسنده صحيح، وصححه الشیخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۶۵۸)، وقال الشیخ مقبل في (ال الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۶۸۰) جدیث صحیح.

(۷۸۴) أخرجه: ابی داود (۳۴۱۳).

(۷۸۵) أخرجه: الحاکم (۲۸۳/۲) صححه على شرط مسلم وموافقة الذهبی.

نایاکی جووله‌که و ده رکردنیان له خهیبه‌ر

ئیینو سعد علیه السلام به سنه دیکی (مرسل) هیناویه‌تی و دفه‌رمویت: (مانگی محرم سالی (۷) کۆچی سه‌رکرده و پیاو ماقولانی جووله‌که هاتنه لای لبیدی کوری ئەعصم که جووله‌که‌یه‌کی دوور ووبوو له مه‌دینه‌دا داده‌نیشت، پییانوت: ئەبو ئەعصم توله هەمووان شاره‌زاتریت به سیحر) سیحرمان له محمد بۇ بکه ئیمە سیحرمان لیکرد و ھیج شش‌تیکمان بۇ له‌گەل نه‌کرا ئیمە شتیک دەھین بەتۆ ئەگەر سیحرتیکمان بۇ بکەیت له‌ئەو نوزهی لیبېرىت وہ بىرى سى دیناری زىپریاندایه^(۷۸۱). ئەو جووله‌که دوور ووبه هەستا بەکردنی ئەو سیحره له پیغمه‌بهری خودا علیه السلام چۈنیبەتی ئەو سیحرکردنە بە دریزى هاتووه له فەرموده‌کەی عائیشە دایکى باوەرداراندا علیه السلام و مبۇمان دەگىریتەوە و دفه‌رمویت: ((سیحرله پیغمه‌بهری خودا علیه السلام کرا له لايەن جووله‌که‌یه‌کی بەنى زورىق بە ناوى لبیدی کوری ئەعصم))^(۷۸۲). [ئەو جووله‌که‌یه زور زور سه‌ردانى پیاویکى ئەنصاریيەوە دەکرد چەندىن گىرى سیحرى لیگرەتابوو پاشان خستىه بىرىتکى پیاویکى ئەنصارىيەوە هەتاکو پیغمه‌بهری خودا علیه السلام^(۷۸۳). [وابىلەتات كەنەيدەتوانى بچىتە لای هاوسەرەكانى. سوفيان دەلىت: ئەوە توندىرىن جۇرى سیحرە]^(۷۸۴). عائیشە علیه السلام دفه‌رمویت: [پیغمه‌بهری خودا علیه السلام شەش مانگ بەئەو شىۋىدە مایەوە وايدەزانى دەتوانىت ئەو كاره ئەنجام بىدات بەلام نەيدەتوانى]^(۷۸۵).

لەگىر انەوھىيەکى تردا له زەيدى کورى ئەرقەمەوە دفه‌رمویت: [پیغمه‌بهرى خودا علیه السلام دووجارى ناپەحەتى و ئازاربۇو چەندىن رۇۋى]. عائیشە علیه السلام دفه‌رمویت: [ھەتا ئەوەبۇو رۇزىكىان] ياخود شەۋىڭ لەلای من بۇو پیغمه‌بهرى خودا علیه السلام دوو جار بانگىكىردىم پاشان فەرمۇوى: ئەى عائیشە واهەستەكەم خودا چاکىكىردىمەوە لە سیحرەکە و رىزگارمېبۇو لىتى، دوو پیاو هاتن بۇلام يەكتىكىان له لای سەرمەوە

(۷۸۶) أورده الحافظ في (الفتح) (۱۰/۲۲۶).

(۷۸۷) أخرجه: احمد (۹۷/۶)، ومسلم (۲۱۸۹)، واللفظ له، وابن ماجة (۳۰۴۵)، وصححة الشيخ الالباني في (صحیح سنن ابن ماجة) (۲۸۰۶).

(۷۸۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۰۱۱)، وصحح اسناده الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۳۷۶۱).

(۷۸۹) أخرجه: البخاري (۵۷۶۵) (۶۰۶۳).

(۷۹۰) أخرجه: احمد (۶۳/۶) وقال الحافظ في (الفتح) (۱۰/۲۲۶) اسناده صحيح.

دانىشت ئەو تىرىشيان لەلای قاچمه‌و، ئەوەي لاي سەرمەو بۇو بەئەوەي ترى دەوت: ياخود بەپېچەوانەوە! ئازارى ئەو پياوه چىبىھ؟ وتى: سىحرى لىكراوه وتى: كىن سىحرى لىكىدوووه وتى: لبىدى كورى ئەعىصەم^(٧٩١). [پياوىتك بۇو لە بەنى زىقى خەزىرەجى جولەكەبۇو وەك دوورۇو خۆى دەردەخست لەزىرەوە ھاوپەيمانى جولەكەكان بۇو]^(٧٩٢). [هاتوتە خزمەتى و چەندىن گرىيى لە دەززو داوه و فېرىداوەتە ناو بىرى فلان كەسەوە ئەگەر پياوىتك بىنېرىت پەتكەكە بەيىت دەبىبىنەن كە ئاواھەكى زەرد كەردوووه وتى: لەج شتىكدا بەچى كراوه؟ وتى: لەپرج و دەززو لە شانەيەك ئالىنراوه بە لقى خورمايەكى نىرەوە، لە ژىر بەردىتك دايە]^(٧٩٣) دەلىت: لە كۆپىھ دەلىت: لەناو بىرىتكى ئاوى بۇگەندايە كە بۇ خواردەنەوە دەستنادات [پاشان پىغەمبەری خودا]^(٧٩٤) [لەخەو ھەستا بەيانى لەكەل ھاواھلاني]^(٧٩٤) چووه لاي بىرەكە سەيرىكە دارخورمايەكى لە سەرە]^(٧٩٥). [پىغەمبەری خودا]^(٧٩٦) فەرمانىدەر كە جادوھەكەيان هىنە]^(٧٩٦). [گرىيکانيان كەردهوە]^(٧٩٧) ھەركاتىك [گرىيەكىان دەكەردهوە پىغەمبەری خودا]^(٧٩٧) لەشى سوكتىر و چالاكتىر دەبۈوهووە]. لەكۆتايدا پىغەمبەری خودا^(٧٩٨) ھەستا وەك ئەودى كە لە دوايىگىتن و بەستنەوە رېڭارىبوبىت پىغەمبەری خودا^(٧٩٨) فەرمۇوى: ((ھەذھىن لىنْزُ الْتِي أَرِيَتُهَا، وَاللَّهُ كَانَ مَاءَهَا نُقَاعَةُ الْحِنَاءِ، وَكَانَ رُؤُسَ تَخْلِهَا رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ))^(٧٩٨). واتە: (ئەم بىرەبىوو كە من لەخەودا بىنىم وەلاھى ئاواھەكى دەلىي تىكەل بەخەنەكراوه سەرى لقۇپۇپى دارخورماكە دەلىي سەرى شەيتانەكانە). [پاشان گەرایەوە بۇلای خاتۇو عائىشەمە فەرمۇوى]: (ئەى عائىشە وەلاھى ئاواھەكى

(٧٩١) أخرجه: احمد (٤/٣٦٧) وقال الحافظ العراقي في تخریج (الاحیاء) (٢/٣٧٨) اسناده صحيح وقال الشيخ الابانی في (صحیح النسائی) (٢٠٣) صحيح الاسناد.

(٧٩٢) أخرجه: البخاري (٧٥٦٥).

(٧٩٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١١٥٠) وقال الهيثمي (المجمع) (٦/٢٨١)، ورواه الطبراني باسانيد ورجال احدهما رجال الصحيح، قال الشيخ الابانی في (السلسلة الصحيحة) (١٦٢/٢٧٦) اسناده صحيح.

(٧٩٤) أخرجه: البخاري (٥٧٦٥).

(٧٩٥) أخرجه: البخاري (٥٧٦٦).

(٧٩٦) أخرجه: احمد (٦/١٣)، والبخاري (٥٧٦٥).

(٧٩٧) أخرجه: احمد (٤/٣٦٧)، والنمسائي (٧/١١٢)، وقال الشيخ الألبانی في (صحیح النسائی) (٢٠٣): صحيح الاسناد.

(٧٩٨) أخرجه: الطبراني (١٦٥٠)، وقال الشيخ الابانی في (السلسلة الصحيحة) (٢٧٦١) اسناده صحيح.

دھتوت تیکه‌لی خنه کراوه، سهربوچی دارخورماکه‌ش دھتوت سه‌ری شهیت‌انه کانه) (۷۹۹). عائیشه و تی: (ئهی پیغمه‌بهری خودا بُو نایسوتینیت و جادوه‌که‌ی بُو [خنه‌لکی] ئاشکرا بکه‌یت فه‌رمووی: ((نەخیر من خوای پهروهردگار [چاکی کرد] کرد) شیفای بُو ناردم] پیمناخوش خراپه‌م بُو [هیچ کەسیک هەبیت] فه‌رمانیکرد ئەم جادوه له شوینیکدا له زیر خاکدا بشارنه‌ووه) (۸۰۰). ئەم پیاووه جوله‌که‌یهش له دواي ئەم رووداوه دهاته خزمەت پیغمه‌بهری خودا بُو، وە پیغمه‌بهری خودا بُو هیچ قسەیه‌کی پینه‌دهوت سه‌رزاشتیشی نەکرد له‌ئه‌وباره‌یه‌ووه) (۸۰۱). وە دەموجاویشی لیگرژ نەکرد به‌جۆریک هەست پیکات) هەتا کۆچیدواییکرد) (۸۰۲).

ناپاکی جوله‌که‌کانی خه‌بهر له‌ئه‌ووه دەركەوت کە سکالاًی توندو تیزی عەبدوللائی کوری رهواحه‌یان بُو له حسابات و خەملاندنی کەلوپه‌له‌کان و بەروبومەکەیان هەنیایه خزمەت پیغمه‌بهری خودا بُو وە هەولیشیاندا کەبە بەرتیل عەبدوللائی رازیبکەن بُو ئەوهی بەشی زیاتریان پیبدات، ئىبىنۇ عومەر بُو دەفه‌رمویت: (عەبدوللائی کوری رهواحه هەممۇ سالىئك دەچوو بُو حسابات و خەملاندنی بەرھەمەکانیان سەرۆککاری دەکردن) (۸۰۳). [کاتىك خورما پېتىھەگەيىشت بەرلەئه‌وهى لىتىبىخۇن] (۸۰۴). ئەم جاره‌هات و نیوه‌ی بُو دیارىکردن و پییدان بەپیکەمۆکوری جوله‌کەکان هاتنە مەدینە و سکالاًیان لەدھست وردی خەملاندن هەۋەرگەنەکەی کرد له خزمەت پیغمه‌بهری خودا بُو لەسەر عەبدوللائی کوری رهواحه له‌لایه‌کى ترەوه ویستیان بەبەرتیل رازیبکەن). [تاکو چاپۇشىان لېپىکات ھەندىئىك لە زېرۇ خشلى ئافرەتەکانیان بُو ھەنابۇو] و تبۇويان ئەمە گشتنى بُو تو بەس چاپۇشى بکە له‌بەشەکەمان واتە: بەزىادە بماندەيە عەبدوللائی و تی: ئەم دووزمنانی خوا بەرتىلم دەرخوارد دەدەن وەللاھى من هاتووم له‌لایەن خوشەویستىرىن كەس له‌ناو خەلکى بەلامەوه ئىۋوش له‌ھەمۇ خەلک زیاتر رقملەتانه

(۷۹۹) أخرجه: البخاري (۵۷۶۶).

(۸۰۰) أخرجه: احمد (۹۶/۶)، البخاري (۵۷۶۵)، ابن حبان (۶۵۸۳) وقال محققه استناده صحيح على شرطهما.

(۸۰۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۰۱۱).

(۸۰۲) أخرجه: احمد (۳۶۷/۴)، والنسائي (۱۱۲/۷)، وصححه الشيخ الألباني في (صحیح النسائی) (۳۸۰۲).

(۸۰۳) أخرجه: ابن حبان (۵۱۹۹)، وقال محققه: استناده صحيح واللفظ له، والبيهقي (الكبري) (۱۱۴/۶)، و(الدلائل) (۲۲۹/۴).

(۸۰۴) أخرجه: ابوداد (۳۴۱۳).

وهك بهرازو مهيمونن] ^(٨٠٥). [پيغه مبهري خودا دهکوژن و درو بهدهم خوداوه دهگهن]
به لام دلنيابن لهرق ليبوونه وهم لهئيوه وخوشه ويستيشم بو پيغه مبهري خودا ^ه وام
ليئنات ناداگه ريتان به سه رهابكه] ^(٨٠٦). [كردوومه به بيست ههزار بار خورما ئهگمر
دەتانه ويتن بهئه و جۆره ئهه و بو خۇتان و ئەگەر ناتانه ويتن بۇمن؟ و تيان: هەربەئه و
دادپەروھرييە ئاسمانەكان و زەھىرى راوهستاون...]. ^(٨٠٧) [..ئينجا و تيان ئىتمە پازىبۈوين
ئەوبەشە وەرگىرين كەتف دىيارىت كردووه بۇمان] ^(٨٠٨). عەبدوللائى كورپى رەواحە ^ه
يەك سال سەرۆككارى هەزمارى كردنى بە روپومەكانى كردن پاشان لە سالى] ^(٨) ئى كۆچى
لە جەنكى (موئته) دا شەھيدكرا، لە عەبدوللائى كورپى ئەبوبەكلى كورپى حزم دەلىت:
((عەبدوللائى كورپى رەواحە سەرۆككارى هەزمارى كردن و خەملاندىنى بە روپومەكانى
خەلکى خەيبەرى دەكىرد ئەھبىو لە جەنكى موئته) دا شەھيدكرا پاشان پيغه مبهري
خودا ^ه لە جياتى ئه و جابرى كورپى صەخرى كورپى خەنسائى نارد بو حسابات و
خەملاندىنەكە]) ^(٨٠٩).

له گیرانه و دیه کی تردا له نه بو هورهیره وه ده فرمویت: [پیغه مبه ری خودا] (۸۱۰).
که سیکی به نی عه دیی ئه نصاری نارد بو خه بیهه ر تاکو سه روکاریان بکات] (۸۱۱).
به نه و حوره ناپاکی جوله کانی خه بیهه ر به رد و ام بوو هه تاکو کارگه يشته ئه و دی
ها و لیکی پیغه مبه ری خودایان شه هید کرد به ناوی عه بدوللای کورپی سه هل ده
و فربیاندایه ناو بیریک له بیره کانی خه بیهه ر، به شاری کورپی یه سار ده فرمویت:
[عه بدوللای کورپی سه هلی کورپی زهید و مو حیصه هی کورپی مه سعودی کورپی زهیدی
ئه نصاری رویشن... [بو خه بیهه] (۸۱۲)... (به هوی ئه و ماندو ویه تیهی له رنگا دوو چاری
بوون] (۸۱۳). [ههندیک خورمایان لیکر دبووه وه بو خواردن] (۸۱۴).

^{٨٠٥}) أخرجه: الواقدي (المغازي) (٦٩١/٢).

(٨٦) أخرجه: احمد (٣٦٧/٣)، وقال الشيخ الالباني في (غاية المرام) (٤٥٩) اسناده صحيح.

٨٠٧ (٣٦٧/٣) أخرجه: احمد .

(٨٠٨) أخرجه: أبو داود (٣٤١٠)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٩١٠).

(٨٠٩) أخرجه الطبراني (الكبير) (٢١٣٦)، وقال الهيثمي (المجمع) (٧٦/٣) مرسلاً استناده صحيح.

أخرجه: السخاري (٤٢٤٦). (٨١٠)

(٨١١) (٤/٥) احمد: آخرجه.

^{٨١٢}) أخرجه: مسلم (١٦٦٩) و (١٦٧٠-١٦٧٤).

^{٨١٣} أخرجه: احمد (٤/٥)، ابن ماجة (٢٦٧٧)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح ابن ماجة) (٢١٦٨).

لەئەو كاتەشدا دانىشتowanى خەبىھەر، جولەكە بۇون رېتكە وتى ئاشتى و دانووستانىيان لەگەل پىغەمبەرى خودا ﷺ هەبوو جولەكەكان [لەناو باخەكانىيان] ھەريەكە لەلايەك كاريان دەكىد بۇ خۆيان [ھېرىشيان كىردى سەر عەبدوللەي كورى سەھل سەريانپى پاشان فەرىياندا يە ناو رۇوبارىكەوه ياخود بىرىڭ يان چالىكى گەورە لەئەو جۆگە و ئاو و كانياوانەي خەبىھەر بەم جۇرە لەهاوەلەكانى بىزربۇو ئەوانىش كەوتىنە كەران بەدوايدا ھەتا دۆزىيانەوه^(٨١٤). [لەچالىك لەچالەكانى خەبىھەر]^(٨١٥). [موحىصە ھاتە سەر عەبدوللە و بىنى خەلتانى خۇىنبۇوە كۆزراوه]^(٨١٦). هاۋەلەكانى لەگۇرېتكىدا شاردىيانەوه ئىنجا [ھاتەنە لاي جولەكەكان موحىصە، وتى: وەللاھى ئىيە كۈوشتوغانە وتىان: وەللاھى ئىيمە نەمان كۈشتۈوە] [ناشرزانىن كى كۈشتۈويەتى] پاشان بەرەن مەدينە كەرایىنهوه، بىرای كۆزراوه كە عەبدول رەھمان كورى سەھل [لەگەل دوو ئامۇزاكەمى] حۆيىصە موحىصە [پۇيشتن بۇ خزمەت پىغەمبەرى خودا ﷺ عەبدولرەھمان كە لە ھەر دووكىيان بچوكتى بۇو] وىستى پېش ئەوان قسە بکات، پىغەمبەرى خودا ﷺ پىيفەرمۇون: ((گەورەتىن كەستان باقسى بکات ياخود فەرمۇوى: بەتەمەنتىن كەس لەئىيە بادەست پېبکات))^(٨١٧).

لەگىرەنەوەيەكى تردا [عەبدول رەھمان لە كۆتايىدا قسەى كىرد سەرەتتا حۆيىصە پاشان مەيىصە ئىنجا عەبدولرەھمان وتى: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ ھېرىشيان بىردوتە سەر ھاۋەلەكان و كۈشتۈويانە وەلە خەبىھەر يە دوۋۇزمنىمان نىيە تەنها جولەكەكان نەبىت]^(٨١٨). [پىغەمبەرى خودا ﷺ فەرمۇوى: كى بەتاوانبار دەزانىن وتىان: ئىيمە جولەكەكان بەتاوانبارى ئەم تاوانە دەزانىن]^(٨١٩). [ابىيۇتن: بەلگەيەك بەئىن لەسەر ئەو كەسەى كۈشتۈويەتەي وتىان: هيچ بەلگەيەكمان نىيە]^(٨٢٠).

(٨١٤) أخرجه: احمد (٣/٤) (١٦٠٩٦)، وقال محققه الشیخ الارناؤوط حدیث صحيح.

(٨١٥) أخرجه: النسائي (١٠/٨)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح النسائي) (٤٤٠٠).

(٨١٦) أخرجه: النسائي (٩/٨)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح النسائي) (٤٣٩٦).

(٨١٧) أخرجه: النسائي (١١/٨)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح النسائي) (٤٤٠١).

(٨١٨) أخرجه: احمد (٣/٤) (رقم: ١٦٠٩٦) وقال محققه: حدیث صحيح.

(٨١٩) أخرجه: النسائي (١٠/٨) وصححه الشیخ الالباني في (صحیح النسائي) (٤٣٩٩).

(٨٢٠) أخرجه: النسائي (١١/٨)، والطبراني (الكبير) (٥٦٢٩)، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح النسائي) (٤٤٠١).

[پیغمه‌بهری خودا] نامه‌یه کی بۆ جوله‌کەنار بەم شیوه‌یه یا ئەوهتا خوینى ھاوهله‌کەمان دەویت ياخود شەرتان له‌گەل بەرپا دەکەین ئەوانیش نووسیانه‌وە وەلاھى ئىمە نەمان كوشتووە، پیغمه‌بهری خودا] بە حويصە و محيصە و عەبدول رەحمانى فەرمۇو: [ئایا پەنجا جار سویند دەخون بۆ ئەوهى] [خوینى ھاوهله‌کەتان] وەرگرنەوە و تيان: [ئەی پیغمه‌بهری خودا] [چۈن سویند بخوين نەبىنيومانە نە له ئەۋىش بۇوين، فەرمۇو: كەواتە جوله‌کەنان سویندىتان بۆ دەخون....]. (وتيان: ئىمە رازىنابىن بە سویند خواردىن جوله‌کەنان] [چونكە ئەوان موسۇلمان نىن])^(۸۲۱). [ئەوان ئىستاش لەسەر بىباومى سوورن كە گەورەترە له ئەوهى كە سویند بخون لەسەر تاوان]^(۸۲۲).

[پیغمه‌بهری خودا] زۇرى پىناخوش بۇو كە ئەم كارەي بەئەم شیوه‌یه بىنى خوینى ئەو ھاوهله بەرپىزەش بەفېرۇ بىروات ناچار پیغمه‌بهری خودا] سەد و شترى [وەك فيديه بۇناردن كە لە لاي بۇو لەمالى صدقە] هەتاڭو چۈونە ناو مالەكەي سەھل دەلىت: هەتا له ئەنەن رۆزەدا وشتىرىكى سووريان له قەيەكى لىدام]^(۸۲۴). بەئەو شیوه‌یه ھەرودك يەكتىك له ھاوهله بەرپىزەكان دەلىت: [پیغمه‌بهری خودا] بېيارى دا بەسوینىدان و خوینوھەرگىتن كە لەسەردەمى نەقامىدا ھەبۇوه]^(۸۲۵).

جوله‌کەنارى خەبىھر ھەربەئەوهشەوە نەوهستان لەسەر ئەو تاوانانە بەردەۋام بۇون بەتكو ھىرىشىان كرده سەر عەبدوللائى كورى عومەر دەست و قاچەكانىان لە جىېرىد لهناؤ زەوى خۆى لەخەبىھر لەسەردەمى خەلیفە عومەرى كورى خەطابدا عەبدوللائى كورى عومەر دەفەرمۇيت: ((من و زوبىرى كورى عەۋام و مىقدادى كورى ئەسۇدد رۆيىتىن بۆ خەبىھر بۆ سەر زەبىۋزارو مولكەكانمان كە وەختى بەرھەميانبىوو كاتىك گەيشتىنە ئەوى بلا وەمانلىكىد بەسەر مولك و زەویەكانماندا

(۸۲۱) أخرجه: أبي داود (۴۵۲۰)، والترمذى (۱۴۲۲) و قال حسن صحيح، وابن ماجة (۲۶۷۷)، والنسانى (۷/۸)، ابن حبان (۶۰۰۹)، وصححة الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۳۷۹۳)، و(صحيق الترمذى) (۱۱۴۹)، و(صحيق النسانى) (۴۳۹۲)، و(صحيق ابن ماجة) (۲۱۶۸)، و(الارواه) (۱۶۴۶).

(۸۲۲) أخرجه: البخارى (۶۸۹۸)، ومسلم (۱۶۶۹).

(۸۲۳) أخرجه: احمد (۳/۴) رقم (۱۶۰۹۶) وقال محققە: حديث صحيح.

(۸۲۴) أخرجه: النسانى (۱۱/۸) وصححة الشيخ الالباني في (صحيق النسانى) (۴۴۰۲).

(۸۲۵) أخرجه: مسلم (۱۶۷۰) النسانى (۵/۸) وصححة الشيخ الالباني في (صحيق النسانى) (۴۳۸۹).

لهشودا هیرشیان کرده سه‌رم من نووستبووم لهسر جیگه‌که‌م دسته‌کامیان له ئانیشکمه‌وه شکاند کاتیک رپز بوجوهه هاوه‌له‌کانم بانگیانکردم و هاتنه لام پرسیاریان کرد ئه‌وه کى واى بهسهرهیناویت؟ وتم: نازانم دسته‌کامیان هه‌لبست و پاشان برديانمه خزمه‌ت خه‌لیفه عومه‌ر (۸۶۶).

له‌گیرانه‌وه‌یه کى تردا [کاتیک سه‌ردەمی عومه‌ر] هات فرتو فیلیان له‌موسولمانه‌کان ده‌گرد عه‌بدوللای کوری عومه‌ریان له‌سهریانه‌وه فریدایه خواره‌وه [۸۶۷] به‌هۆی ئه‌وه تاوانه قیزه‌ونانه‌ئی ئەنجامیاندا عومه‌ری کوری خه‌طاب ده‌یرکردن. ئىبنو عومه‌ر دفه‌رمویت: ((ئه‌وه کاته‌ی خه‌لکی خه‌بېر منیان فریدایه خواره‌وه ده‌ستیان شکاندم عومه‌ری کوری خه‌طاب هەستا وتاریکی خوتىندوه وتنی: ئه‌ی خه‌لکینه پیغه‌مبه‌ری خوا کریکاره‌کانی جوله‌که‌کانی خه‌بېری دانا بوو به‌سهر ماله‌کانیانه‌وه و پیغیفه‌رموو بونون: ((بمیننه‌وه تیايدا ئەوهندی ماوهی مانه‌وختان پېبدەن)) اوه پیغه‌مبه‌ری خوا کردنییه سه‌رکاری خه‌بېر به‌هۆه مەرجەی هەركاتیک ئىمە ويستمان ده‌ريانبکەین به‌هۆه جۆریان له‌گەل بکەین] ود عه‌بدوللای کوری عومه‌ر چووه سه‌ر مولکه‌کانی و له‌ئه‌وه بەشەو هەلیان کوتایه سه‌ری ود ده‌ستو قاچیان شکاندووه له‌گەل ئه‌وه دووزمنکاریه‌ی [له‌گەل هاوه‌له ئەنصارییه‌کان ئەنجامیاندا له‌ئه‌وه پېش] ود ئىمە له‌ئه‌وه ناواچه‌یه‌دا جگه له‌ئه‌وان هیچ دووزمنیکی ترمان نییه ود ئه‌وانیش تۆمەتیار دەکەین من واى به‌باش ده‌زانم ده‌ريان بکەین له‌ناواچه‌کە) (۸۶۸).

[له‌بەرئه‌وه هەركەسیاک بەشىكى هەمەيە له خه‌بېر باراي بگرىت هەتا دابەشى دەكەين من جوله‌که‌کان دەرددەكەم، پاشان ده‌يرکردن له خه‌بېر] کاتیک عومه‌ر رايكىشتى وەرگرت له‌سهر ئه‌وه يەكىك لەکورانى بەنۇ حەقىق ھاته خزمەتى اكە سه‌رۇكىيان] بونو، وتنی: ئه‌ی ئەمیرى باوھداران دەرمان دەكەيت له‌کاتیکدا محمد دواى ئەويش ئەبوبەكر ئىمەيان لىرە نىشته‌جى‌کردووه كەلەسەرمال و مولکى خۆمان كاربکەين به‌هۆه مەرجانه‌ی له‌نىوانماندا هەبۈوه، عومه‌ر (۸۶۹) وتنی: وا گومان

(۸۶۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٤١٢/٣) رقم (٨٨١) وقال محققاًه: استاده حسن، وآخرجه احمد (٩٠) وقال محققاًه: استاده حسن.

(۸۶۷) أخرجه: البیهقی (الکبری) (٦/١١٤)، وابن حبان (٥١٩٩) وقال محققاًه: استاده صحيح.

(۸۶۸) أخرجه: البخاري (٢٧٣٠).

دهبیت من فهرموده‌ی کی پیغمه‌برم له بیرچوته‌وه که فهرموموی: ((چون دهبیت کاتیک له خه‌ی بهر ده رده‌کریت خوت و شتره‌کان بهره‌و [شام دهکه‌وتنه] ری شه و له دواشمه‌و). و تی: ئه‌وه سوبعه‌ت و گائنه‌یه کی ئه‌بو قاسم بوجه، عومه‌ر ^{۸۲۹} و تی: دروت کرد ئه‌ی دووژمنی خوا پاشان هه‌موویانی ده رکرد) ^(۸۲۹). (بهره‌و تیماء واریحا) نرخ و بهشی خویانی پیدان له‌ئه و شتانه‌ی بهریان که‌وت له ماله‌کانی خویان وله به‌رو بوم و پاره‌و پول و وشترو مالات و هه‌روهه‌ا کله‌لوپه‌ل و پیویستی مال ئه‌وه‌نده‌ی به بارو کوچ بگوازه‌ریته‌وه [ئینجا عومه‌ری کوری خه‌طاب هه‌مووی دابه‌شکرد له‌نیوان ئه‌وانه‌ی به‌زداری غه‌زای خه‌ی بهریان کرد بوجه وله په‌یمانی حوده‌بیه‌ش له‌گه‌ل پیغمه‌بری خودا بوجه) ^(۸۲۰).

له گیرانه‌وه‌یه کی تردا [ئیمامی عومه‌ر ^{۸۲۱} خه‌ی بهری دابه‌شکرد به‌سهر هاوسره به‌ریزه‌کانی پیغمه‌برد ^{۸۲۲} و سه‌رپشکی کردن له‌ئه‌وه‌ی که به‌شیان بؤ دیاری‌بکریت له زه‌وی و زاره‌کانی و ئاو ياخود به‌بپی دیاری‌کراو له به‌رو بومیان به پیوانه وبار پیبدنیت هه‌ندیکیان زه‌وی و زاریان هه‌لبزارد و هه‌شیان بوجه به‌ره‌همی دیاری‌کراو به‌بارو پیوانه‌ی هه‌لبزارد خاتوو عائیشه زه‌وی و زاری هه‌لبزارد) ^(۸۲۳). به‌ئه و شیوه‌یه عومه‌ری کوری خه‌طاب ^{۸۲۴} جوله‌که‌کانی و مدerna له ناوچه‌کانی خه‌ی بهر و دریگه‌ی دابه‌ئه‌وانه‌ی بؤ بازرگانی هاتبوعونه ناوچه‌که بؤ ماوه‌ی سئ رؤژ بمیتنه‌وه) ^(۸۲۵).

دوای ماوه‌یه کی زور له ده رکدنی جوله‌که‌کان پروپاگه‌ندیه‌کیان بلاوکرده‌وه که‌گوایه پیغمه‌بری خواه نووسراویتکی بؤ نووسیون لمسهر ئه‌وه‌ی (جزیه) و سه‌رانه‌یان لمسهر لاجووه ئه‌وه نووسراویه‌یان به‌ده رخست و که‌وتنه بانگه‌شہ بؤکردنی لمسهر ده‌هی ئیبن جه‌ریر (۲۶۴ - ۲۳۱ ک) و له‌سهر ده‌هی (خه‌طیبی به‌غدادی) (۳۹۶ - ۶۳ ک) خه‌طیب ده‌ریخست که ئه‌ونووسراوه درؤیه‌وه به‌ساخته نووسراوه له‌چه‌ندین رپوه‌وه دووباره ده‌ریانخسته‌وه لمسهر ده‌هی ئیبنو ته‌یمیه (۶۶۱ - ۷۶۸ ه) وئیبنو قهیم ده‌لیت: له کتابی (المنار المنیف) دا (ص: ۱۰۵) ئه‌وه کیتابه‌یان خسته به‌ردهم

(۸۲۹) آخرجه: ابن حبان (۵۱۹۹) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۸۳۰) آخرجه: البخاری (۲۳۳۸).

(۸۳۱) آخرجه: البخاری (۲۳۲۶).

(۸۳۲) انظر: (التلخيص الحبير) (۴۶/۲)، و (مختصر البدر المنیر) (۲۶۱۳) عن مالک.

شیخی ئیسلام ئىبىنۇ تىمېيە جولەكەكان دەيانویست ساختەكارى تىدابكەن و بەگەورە بىخەنە بەرچاو بە ئاورىشم پوکارەكەيان پۇشى بۇو كاتىك كردىيەوە لېپۈردىبووه و تېپىكى لىكىدو وتى: ئەو كىتابىكى پوج و هەلبەستراوه لەچەندىن رپووه و ھەمووشى بۇ باس كردن ئىنجا بەرىسىۋايى و سەرشۇرۇيەوە لەخزمەتىدا ھەستان و رېۋىشتىن، ئىبىنۇ قەيم پوجەلى و بەتائى ئەو نووسراوه لەچەندەرا رپووه باسىدەكتە لە كتابى (المنار المنيف) (زى ۱۹۳، لا ۱۰۲)، وە (الحافظ ابن كثير لە البدایه ۴/۲۹۰) دەفەرمۇيت: دواى حەوت سەد سال جولەكەكان ئەو نووسراوهيان دەرخىست وەك نووسراوهكەى كە (ابن الصباغ، ابو حامد، ابو يعەلی) لەنۇسىنىڭ كانياندا ھەلۋەستەيان لەسەركىدبۇو وەمنىش تەماشامكىرد درۇ و هەلبەستراوبۇو چونكە ئاماژە دەكتە بە شايەتى سەعدى كورى موعاز لەكاتىكدا ئەو لەپىشدا لەغەزاي (بەنى قورەيظە) دا شەھىد بۇوه بەھۆى خوين بەربۇونى بىرىنېكى كەلە (غەزاي خەندق) بەتىر لەشادەمارى قولى درابۇو لەسالى (۵) كۆچى بەرلە غەزاي خەبېر، ھەروەھا تىيدا ھاتووه ئاماژە بە شايەتى معاویەي كورى ئەبو سوڤيان دەكتە كەلەئەو كاتەدا موسولمان نەبوبۇو وە لەكۆتاپىشدا عەلى كورى ئەبو طالب نۇسىيەتى وە ھەلەي رېزمانى و ناپېكى زۆرى تىدایە لەكەل دانانى (جزىيە) واتە: سەرانە كەلەئەو كاتەدا ياسايدىكى ئىسلامى نەبوبۇو لەشەريعەتدا وەباسى ئەووش دەكتە لەدەوروبىرى سالى (۹) كۆچى وەك وەفت چۈونە خزمەتى پېغەمبەر.

نامە ناردن بۇ سەرۆك و پادشاكان

لەدواى رېتكەوتىنامەي حودەبىيە و خەبېر و مل پېكەچىرىنى جولەكەكانى باكورى حىجاز، پېغەمبەرى خودا ويسى باڭگەوازى ئىسلامى و بلاوكرىنى وە ئىسلام بگەيەنېتە دەرەوەدى دوورگەى عەرەبى، ئەم ھەنگاوه تازەيەشى بۇ يەكسىتنى دوورگەى عەرەبى و ئەركى ھەلگەتنى ئەم ئىسلامە بۇ سەر شانى گەلانى ترى جىهان بۇو تاوهكە لەئەو دلىيابىكەتەوە و بىسەلمىنېت كە ئەم پەيامە بۇ گشت جىهان، نامە ناردن و ئالوگۇرى نامەكان بۇ سەرۆك و پادشاكان ئاشكاراکىرىنى ئىسلام بۇو لەلایان، بۇ ئەووش موسولمانەكان لەئەو رېڭايەوە شارەزايى ھەلۋىست و پەرچەكىرىدىرى سەرۆك و پادشاكانى سەرپووى زەويى بن و بىرورپاى ئەوان و نەخشە

و پلانه کانی داهاتووی نهوانیان بُو رووندەبیتەوه دەربارەی نیسلام و موسولمانەکان وە له پریگای نامە گۆرنەوه پردیکی پەیوندی نویکرايەوه و وايکرد موسولمانەکان بتوانن خویان يەکلایی بکەنەوه بُو پەیرەوکردنی نامەيەکی سیاسى و سەربازى بُو قوناغى داهاتوو جىا له قوناغەکانى پېشوتەر به جۇرىڭىچى كردنی ئەم رېسایە ئیسلام بىت كە پیویستە له سەرتادا شەرو كوشتارى هىچ كەس نەكەن هەتاڭو بانگەوازى ئیسلامى پاڭ و دوور له شىركىيان پېتىگەيەن.

ئەنهسى كورى مالىك دەفەرمويت: (پیغمبری خودا نامەی نووسىوه بُو كىسراي پادشاي فارس و قەيسەرى رۇم و نەجاشى حەبەشە و بُو ھەمۇ خاوهن دەسەلاتىك تىيدا بانگەوازى كردوون بُو باوەرەتىنان بە خوداي گەورە وبالادەست) (۸۳۲).

كاتىك پیغمبری خودا ويسى وفەرمان بىدات بە نووسىينى نامەکان بُو سەرۆك و پادشاكان ھاوه لانى ئاماڻىيان كرد بە دروستىكىن مۇرىتكى تايىبەت بە خۇى لەبەر ئەوهى سەرۆك و پادشاكان نامە بىمۇر وەرناكىن و نايخۇيىنەوه و بايەخى پېنادەن.

ئەنهسى كورى مالىك دەفەرمويت: (كاتىك پیغمبری خودا ويسى نامە بنووسىت بۇلای رۇمەکان و [خەلکانى نەتەوەکانى غەيرى عەرەب] له خزمەتىدا بۈوم عەرزىانكىد [كە ئەوانە هىچ نامەيەك وەرناكىن ئەگەر مۇرى لە سەر نەبىت] وە نامەكەشت ناخۇيىنەوه ئەگەر مۇرنە كرابىت [ئەوه بۇو پیغمبری خودا ئەنگوستىلەيەكى زىوى دەست خىست ودای بە كابرايەكى حەبەشى [حەبەشىلەك] بۇو [نووسراوىتكى لە سەر نووسى] [بەسىن وشە: (محمد) و شەيەك، (رسول) و شەيەك، (الله) و شەيەك]. [فەرمۇوى: ((إِنِّي أَتَخَذْتُ خَاتَمًا مِنْ وَرِقٍ وَنَقْشًٌ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَلَا يَنْقُشَنَ أَحَدٌ عَلَى نَقْشِهِ)) واتە: ((من ئەنگوستىلەيەكى زىو دەكەمە مۇر و ئەم دەستەوازىيەت تىدا ھەلدىكەنم: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) باھىج كەس لە ئىتوھ لە سەر ئەو شىوازە نەخشە سازىيە ھەلنىكەنەت)). ئەنسەن دەفەرمويت: (من بىرىشكە ئەنگوستىلەكەم دەبىنى لە پەنجە توتەي پیغمبردا) [ئەو ئەنگوستىلەيە مۇرى پیغمبری خودا بۇو لە پەنجەمەر لە پەنجەمەر لە بوبەكىدا بۇو، لە دوای پیغمبر بۇو لە بوبەكىدا بۇو، لە دوای ئەبوبەك لە پەنجە عۆمەردا بۇو، بەلام لە سەرەتمى عوشمان

دانیشتبوو له سەر بىرى (ئەرىس) له پەنجهى كرد بۇ وەدە و دەپەتىنا و دەپېرىد ئەوە بۇو له دەستىكەوتە خوارەوە، سى رۆز لە گەل عوثمان گەپان بەدوايدا و ئاوى بىرەكەشيان دەردا نەياندۇزىيەوە) ^(٨٣٤).

ھەر لەئەو بارەوە ئەنەس ھەن دەفەرمۇيىت: (پىغامبەرى خودا ئەنگوستىلەيى لە پەنجهى دەستى راستىدەكىد نەخشە ھەلگەنرا وەكى كەوتبووە سەر دەستى) ^(٨٣٥). لە گىرپانەمەيەكى تردا دەفەرمۇيىت: [پىغامبەرى خودا ئەنگوستىلەكەى لە پەنجه تووتەي دەستى چەپىدا بۇو] ^(٨٣٦).

ئىيىنۇ عومەر ھەن دەفەرمۇيىت: ((پىغامبەرى خودا ئەنگوستىلەيى كى زىوي له دەستىدا بۇو بە جۆرىتىك نەخشى ھەلگەنرا وەكى كەوتبووە سەر دەستى، ئەم دەستەوازەيەيى له سەر ھەلگەنرا بۇو (مُحَمَّدَ رَسُولُ اللَّهِ) بەر دەۋام لە پەنجهى بۇو ھەتا كۆچىدا وايىكىد) ^(٨٣٧).

عومەرى كورى خەطاب ھەن لە بەر خواناسى خۆى رېڭىرىدەكىد لە ئەوەي خەلک نەخشى سەر ئەنگوستىلەكانيان و نووسىنى عەرەبى له سەريان بەشىوازى ئەنگوستىلەكەى پىغامبەرى خودا بىت، له سەر ئەوەي كە لە فەرمۇددەكەى پىشىوودا هاتبوو كە دەفەرمۇيىت: ((.... باھىج كەس لە ئىيە لە ئەو شىوازە نەخش و ھەلگەندىن له سەر ئەنگوستىلەكەى نەكەت كە لە ئەوەي من بېچىت)) ^(٨٣٨).

ھەر لە ئەنەسەوە ھەن دەفەرمۇيىت: (ئىيامى عومەر ھەن قەدەغە يىكىد كە نووسىن بە عەرەبى له سەر ئەنگوستىلەكان ھەلگەنرەت) ^(٨٣٩). لە گىرپانەمەيەكى تردا هاتتووە فەرمۇويەتى: (كە عومەر ھەن دەفەرمۇيىت: (له سەر ئەنگوستىلەكانتان بە زمانى

(٨٣٤) أخرجه: البخاري (٥٧٢، ٥٧٤-٥٧٩)، ومسلم (٢٩٤).

(٨٣٥) أخرجه: احمد (٤٩٠٧) وقال محققه: استناده قوي، وابوالشيخ في (أخلاق النبي ﷺ) (برقم: ٣٤٣) وقال محققه: صحيح، وقال محقق (شرح السنة) (٣١٤٥): استناده حسن.

(٨٣٦) أخرجه: ابو داود (٤٢٢٨)، وابوالشيخ في (أخلاق النبي ﷺ) برقم (٣٥٧) قال محققه: استناده صحيح، وقال محقق (شرح السنة) لبغوي (٣١٤٧): استناده صحيح

(٨٣٧) أخرجه: البخاري (٥٨٦٥)، ومسلم (٥٨٧٣، ٥٨٧٤)، وابعداود (٤٢١٨)، وابن حبان (٥٤٩٤).

(٨٣٨) أخرجه: البخاري (٥٨٧٧).

(٨٣٩) أخرجه: البخاري (التاريخ الكبير) (٤٥٥/١) وقال الارناؤوط: استناده حسن (مستند احمد تحت الحديث رقم (١١٩٥٤)).

عمره‌بی مه‌نوون و نه‌خش و هـلکـلـنـی تـیدـا مـهـکـهـنـ(۸۴۰).

پیغه‌مبهر بـو ئـهـمـکـارـهـ گـرـنـگـ کـهـسـانـیـکـیـ دـهـسـتـنـیـشـانـکـرـدـ وـ نـارـدـنـیـ کـهـ گـهـنـجـیـ شـوـخـوـ شـهـنـگـ وـ دـهـمـ وـ چـاـوـ جـوـانـ وـ خـاـوـهـنـیـ نـاوـیـ خـوـشـبـوـونـ وـ هـهـمـوـ تـایـبـهـ تـمـهـنـدـیـهـ کـیـ شـانـدـیـ سـهـرـکـهـ وـ تـوـوـیـانـ تـیدـاـ بـهـدـیدـهـکـرـاـ لـهـنـازـایـهـتـیـ وـ بـوـیـرـیـ وـ بـلـیـمـهـتـیـ وـ دـانـایـیـ وـ کـهـسـایـهـتـیـ سـهـنـگـینـ وـ بـهـهـیـبـهـتـ وـ بـهـحـهـوـسـهـلـهـ وـ لـهـسـهـرـخـ وـ زـمـانـ پـارـاـوـ وـ شـارـهـزـاـوـ لـیـزانـ لـهـ هـوـنـهـرـهـکـانـیـ دـانـوـوـسـتـانـ وـ قـسـهـکـرـدـ وـ چـوـنـیـهـتـیـ دـوـانـدـنـیـ پـادـشـاـوـ سـهـرـوـکـهـکـانـ لـهـگـهـلـ ئـهـمـانـهـشـدـاـ جـوـانـیـ وـ پـوـخـتـیـ جـلـوبـهـرـگـ وـ رـوـخـسـارـیـ دـهـرـهـوـیـانـ خـاـوـهـنـیـ لـاـشـوـ هـهـیـکـهـلـیـکـیـ شـایـسـتـهـ وـ رـیـکـ وـ پـیـکـ بـهـوـقـارـبـوـونـ،ـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ فـهـرـمـانـیدـهـرـکـرـدـ بـهـهـاـوـهـلـانـیـ.ـ لـهـئـهـوـبـارـهـوـهـ هـهـرـوـهـکـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ:ـ ((ئـهـگـهـرـ نـامـهـیـهـ کـیـ ئـیـمـهـتـانـ بـرـدـ وـیـسـتـانـ کـهـسـیـکـ وـهـکـ نـامـهـبـهـرـ وـسـهـفـیـرـ بـنـیـرـنـ ئـهـوـهـ کـهـسـیـکـیـ رـوـوـخـوـشـ وـدـهـمـوـچـاـوـجـوـانـ وـ نـاوـخـوـشـ بـنـیـرـنـ)).ـ (۸۴۱).

ئـیـبـنـوـ سـهـعـدـ دـهـفـهـرـمـوـیـتـ:ـ (شـهـشـ کـهـسـ رـوـیـشـتـنـ لـهـیـکـ رـوـزـدـاـ بـوـ ئـهـمـ مـهـبـهـسـتـهـ ئـهـوـهـشـ لـهـمـانـگـیـ مـوـحـهـرـمـیـ سـائـیـ حـهـوـتـهـمـیـ کـوـچـیدـاـ بـوـوـ،ـ هـهـرـیـهـکـیـانـ شـارـهـزـاـیـ زـمـانـیـ ئـهـوـ گـهـلـبـوـوـ کـهـ دـهـنـیـرـدـرـاـ بـوـ نـاوـیـانـ)).ـ (۸۴۲).ـ لـیـرـهـدـاـ هـهـنـدـیـکـ لـهـنـامـهـکـانـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـ بـوـ دـهـخـینـهـرـپـوـ وـ باـسـیـانـدـهـکـهـینـ.

۱ - نـامـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـ بـوـ نـهـجـاشـیـ پـادـشـایـ حـهـبـهـشـ

پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ عـهـمـرـیـ کـوـرـیـ ئـوـمـهـیـهـیـ ضـهـمـرـیـ بـهـنـامـهـیـهـ کـیـ خـوـیـهـوـ نـارـدـ بـوـلـایـ نـهـجـاشـیـ پـادـشـایـ حـهـبـهـشـ،ـ (ئـیـسـتـاـ وـلـاتـیـ ئـهـثـیـوـبـیـاـیـهـ وـ پـایـتـهـخـتـیـ ئـهـدـیـسـ ئـهـبـابـایـهـ زـوـرـبـهـیـ دـانـیـشـتوـانـیـ گـاوـرـنـ)ـ (کـاتـیـکـ عـهـمـ گـهـیـشـتـهـ لـایـ نـهـجـاشـیـ بـیـنـیـ ئـهـوـانـهـیـ بـوـ لـایـ نـهـجـاشـیـ هـاـتـوـونـ وـ دـهـچـنـ خـزـمـهـتـیـ بـهـچـهـمـانـهـوـ وـ مـلـکـهـچـیـهـوـ لـهـدـرـگـایـ بـچـوـوـکـهـکـهـوـ دـهـچـوـوـنـهـ ژـوـوـرـهـوـ،ـ عـهـمـ کـاتـیـکـ ئـهـوـ دـهـرـگـاـ نـزـمـهـیـ بـیـنـیـ کـمـبـهـنـاـچـارـیـ ئـهـوـ خـهـلـکـهـ دـهـچـهـمـیـنـهـوـ بـهـشـیـوـهـیـ رـکـوـعـ وـ دـهـچـنـهـ ژـوـوـرـهـوـ بـوـلـایـ پـادـشـاـ،ـ

(۸۴۰) آخرجه: ابن ابی شیبة (المصنف) ۲۵۶۲۵) وقال الارناؤط: استناده صحيح (انظر: تحقيق مسنند احمد تحت الحديث رقم: ۱۱۹۵۴).

(۸۴۱) آخرجه: البزار (۱۹۸۰) واستناده صحيح كما قال محقق (أخلاق النبي) لابي الشيخ رقم (۸۰۱)، وصححة الشيخ الالباني في (الصحيحة) ۱۱۸۶) و(صحيق الجامع) (۴۰۳).

(۸۴۲) انظر: (الطبقات الكبرى) لابن سعد (۲۳/۲).

پشتى تىكىردن ئىنجا پشتاپىشت چووه ژووره‌وه بۇ ئەوهى نەچەمەتەوه كاتىك لە دەرگاکە چووه ژووره‌وه و خۆى راستىرىدەوه بېرىتكى بەرەولاي رۇيىشت، ئەم ھەلۋىستە حەبەشىھەكانى راچەكاند كەوتىنە بىرى كوشتنى. و تيان بەنەجاشى: "ئەوه بۆجى بەئەوشىۋە ئىيمە نەھاتە ژووره‌وه؟ نەجاشى پرسىيارى لېكىرد و وتى: ج شتىك رېكىرت بۇو ودك ئەوان بىيىتەوه ژووره‌وه؟ عەمر ھە وتى: "ئىيمە ئەم شىوازە بۇ پېغەمبەرەكەمان ناكەين، ئەگەر بۇ ھەركەسىكمان بىردايە پېغەمبەرەكەمان شايىستە تىرى بۇي ئەنچام بىدىن؟". نەجاشى وتى: "وازى لېبىتىن راستىدەكتا" (۸۴۳).

بەلام دەقى نامەكە لە ئىبىنۇ ئىسحاقەوه ﷺ هاتووه بەلاوازى (ضعيف) لە دوو رېڭاوه رېڭاى يەكەم حاكم كىراوىيەتىھە و ھىنارىيەتى (ذهبى) يىش بىلدەنگ بۇوە لىي وە ئەمەش دەقەكەيەتى: (ئىبىنۇ ئىسحاق ﷺ): (ئەم نامەيە لە پېغەمبەرى خوداوه ﷺ محمد بۇ نەجاشىيە: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ: هَذَا كِتَابٌ مُّحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ إِلَى النَّاسِجَاشِيُّ الْأَصْحَمِ عَظِيمِ الْحَبْشَى: سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، وَآمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَمْ يَتَخَذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَذْعُوكَ بِدُعَاءِ اللَّهِ، فَإِنِّي أَنَا رَسُولُ اللَّهِ، فَأَسْلِمْ تَسْلِمْ ۝ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلَمَرْ سَوَامِ بَيْتَنَا وَبَيْتَنُكُمْ أَلَا نَسْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نُشَرِّكُ بِهِ، شَكِنَّا وَلَا يَتَخَذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مَنْ دُونَ اللَّهِ فَإِنَّ تَوَلَّوْ فَنَوْلُوا أَشَهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝ (آل عمران) فَإِنْ أَبَيْتَ فَعَلَيْكَ إِثْمُ النَّصَارَى) (۸۴۴).

واتە: ((بەناوى خوداى بەخشىندە و مىھربان ئەم نامەيە لە محمد نىيردراوى خوداوه ﷺ بۇ نەجاشى ئەصحەم گەورە خاوهنى شکۆي حەبەشە: سلاو لەئەو كەسە شويىن رېڭاى ھيدايەت دەكەۋىت، باوەر بەخودا و پېغەمبەرەكەي بەينە و شايىتى بىدە كەھىج پەستراوەتك نىيە بەحەق تەمنا (الله) نەبىت وتاك و تەنھا يە و ھىج ھاوبەشى نىيە ھاوسەرەو مندالىشى نىيە، شايىتى بىدە كە محمد بەندەو پېغەمبەرى رەوانەكراوى خودايە، بانگەوازى دەكەم بۇ لای خودا، من نىيردراو و پەيامبەرى خودام موسولىمان بە سەلامەت دەبىت: وە خواي گەورە دەفەرمۇيت:

(۸۴۳) اخرجه: الطبراني (الاوست) (۴۸۹) قال محققه: اسناده ضعيف فيه عبدالله بن موسى صدوق كثير الخطأ، و ابن أبي شيبة (۳۷۷۸۳) وقال محققه: مرسل اسناده حسن، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۹/۸): رجاله ثقات.

(۸۴۴) اخرجه: الحاكم (۲) (۶۲۳/۲) برقم (۴۳۰۳) و سكت عنه الحاكم والذهبى لكن قال محقق الكتاب: سندہ لابن اسحاق صحيح.

[اڭىي پىغەمبەر! ﷺ بەخاوهن نامەكان بلى: وەرن با ئىيمەو ئىيۇھ لەسەر وشەو بەرنامەيەك سورىبىن كە بۇ ھەردوولامان چۈونىيەكەو يەكسانە، و پەيامبەرانىش ھەموو ھاودەنگ بۇون لەسەرى، واز لەئەو تەفرەقەيە بىتىن وەرن باجگە لەخوا كەسىكى تر نەپەرسىتىن، و ھىچ شتېكىش نەكەينە ھاوبەشى ھەندىكىشمان لەباتى خوا نەكەينە خواو بېپەرسىتىن، ئەگەر پېشىيان ھەلگەرد بەراشقاوى پېيان بلىنى: دەسا ئىيۇھ بەشايدەت بن و بىزانىن كە بەراستىي ئىيمە موسوسلمان وملکەچى بىرىارەكانى خواين] وە ئەگەر پشت ھەلگەيت و موسوسلمان نەبىت ئەوه تاوانى نەصاراكانى ژىر دەسەلاتت لە ئەستۆدا دەبىت)).

پىڭاي دووھم طەبەرى ﷺ ھىنماويەتى لە ئىيىنۇ ئىسحاقەوە ﷺ دەفھرمۇيت: (پىغەمبەرى خودا ﷺ عەمرى كورى ضەمرى ﷺ نارد بۇ لاي نەجاشى ئەصەم پادشاي حەبەشە كە لەنامەكەيدا بۇي نووسىبىوو: ((سُلْمَ أَنْتَ، فَإِنِّي أَحَمَدُ إِلَيْكَ اللَّهَ الْمُلِكَ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَمِّنُ، وَأَشَهُدُ أَنَّ عِيسَى بْنَ مَرْيَمَ رُوحُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ الْبَتُولِ الطَّيِّبَةِ الْحَصِيرَةِ، فَحَمَلَتْ بِعِيسَى، فَخَلَقَ اللَّهُ مِنْ رُوحِهِ وَنَفْخَهِ كَمَا خَلَقَ آدَمَ بِيَدِهِ وَنَفْخَهِ، وَإِنِّي أَدْعُوكَ إِلَى اللَّهِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَالْمُوَالَاةُ عَلَى طَاعَتِهِ، وَأَنْ تَتَبَعَنَ وَتَؤْمِنَ بِالَّذِي جَاءَنِي، فَإِنِّي أَدْعُوكَ إِلَى اللَّهِ ... وَدَعِ التَّجَيِّرَ، فَإِنِّي أَدْعُوكَ وَجْنُودَكَ إِلَى اللَّهِ، فَقَدْ بَلَغْتُ وَنَصَختُ، فَاقْبِلُوا نُصْحِي، وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى)) واتە: ((سَلَوٰ وَ لَهُ تَوْ مُوسوْلَمَانَ بَبِهِ مِنْ سُوْپَاسِ وَ سُتَّايشِى خوداي گەورە دەكەم كە خاوهنى ئەم ناو وسیفەتانىيە (الْمُلِكُ، الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ، الْمُهَمِّنُ) وەشايدەتى دەددەم كە عىسى كورى مەريم ﷺ (روح) و (كلمە) ئى خودايى بەخشىويەتى بەمەريەمى داۋىن پاڭ و رەوشت بەرزو خۇبارىزى كرده دووگىيان بەعىسى ﷺ، خوداي گەورە دروستىكىرد لە (روح)ى خۆى بەھۆى فو پىداكىرىنى فريشته‌وە بە فەرمانى خودا ھەروەك ئادەمدى دروستىكىرد بەدەستى خۆى و فوى پىداكىرد، من بانگەوازى دەكەم بۇ لاي خودايىكى تاك و تەنها و بىشەرىك و ھاوبەش، وە بۇ سورىبۇون لەسەر خۆشەويىستى و پېشىوانىكىردن لەسەر گۈيرايەلى فەرمانەكانى داوات لىيەكەم كەشۈين ئەم بانگەوازە بکەويت و باوھىت بەئەو پەيامە ھەبىت كە من ھىنماومە دلىيابە من نىردرابى خودام... دەست ھەلگەرن لە خۆبەگەورە زانىن و سىتەمكىردىن توش و سەربازەكانىشت بانگ دەكەم بۇ لاي خودا، ئەوه من پەيامى خۆم پىتىپاگەيانىن و پىڭاي ھىدایەتم بۇ رۇشكىردىنەو ئىيۇھش ئامۇزگارى و پىنمايىيەكانى

خوا و درگرن و رهتی مهکه‌نهوه، سلاو له نه و که‌سه‌ی شوین پیغه‌مبهربی خودا نووسی:

نه‌جاشی له‌وه‌لامدا نه‌م نامه‌یه‌ی بُو خزمه‌تی پیغه‌مبهربی خودا نووسی:
 (بهناوی خودای گهوره می‌هربان، بُو محمد پیغه‌مبهربی خودا نوی، له‌نه‌جاشی
 ئه‌صحه‌می کوری ئه‌بجهر: سلاوی خودای خاوهن به‌زهی و فهرو به‌رهکه‌ت له‌تو بیت
 ئه‌پیغه‌مبهربی خودا نوی له خودای‌که‌وه که بیچگه له خوی هیچ په‌رستراویک
 به‌حهق بیونی نییه، ئه‌و خودای‌یه که منی پینمونی کرد بُو ئیسلام و‌هیدایه‌تی
 دام پاشان: نامه‌که‌ت گه‌یشته لام ئه‌ی پیغه‌مبهربی خودا نوی له‌نه‌ویدا تیدا باست
 کردبو عیسی ئه‌وهندی ئه‌و توکله تنه‌که‌ی خورما و دنه‌که‌که‌ی زیاتری باس
 نه‌گردوده له‌نه‌وه‌ی که تو فه‌رمووته، له‌نه‌وه تیگه‌یشتین که ناردوته بولامان نیمه‌ش
 ئاموزاکه‌ت و هاوه‌لآنیمان له نزیک خومان داناوه و نیشته جیمان کردوون شایه‌تی
 ددهم به‌نه و په‌ری پاستگوییانه‌وه و له‌ناخی دله‌وه که تو پیغه‌مبهربی خودایت
 و‌به‌یعه‌ت پی‌دهدهم کوره مامه که‌شت دهکه‌مه و‌کیل بُو به‌یعه‌تدان و له‌سهر
 دهستی ئه‌و موسولمان دهیم و ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی په‌رودرداری جیهانیان دهیم،
 والسلام علیک ئه‌ی پیغه‌مبهربی خودا^(۸۴۰). (حالید سه‌بید عه‌لی) له کیتابه‌که‌ی دا
 (رسائل النبی) (ص: ۱۸) ده‌فه‌رمویت: وینه‌ی دهقی ئه‌و نامه‌یه‌ی پیغه‌مبهربی بُو
 نه‌جاشی له (اسکوتلاند) هه‌یه له‌لای رۆژه‌للات ناس (د.م. دنلوب). پاشان نه‌جاشی
 دوو خوفی په‌شی به‌دیاری بُو پیغه‌مبهربی خودا ناردن له‌گه‌ل نامه‌که (خوف: ودک
 گوره‌ی وایه له‌پی‌دهکریت له‌چهرم دروست‌دهکریت) له‌نه و باره‌یه‌وه بوره‌یده
 بؤمان ده‌گیپریمه‌وه و ده‌فه‌رمویت: (نه‌جاشی دوو خوفی په‌شی ساده‌ی به‌دیاری ناردن
 بُو خزمه‌ت پیغه‌مبهربی خودا نه‌ویش له‌پی‌کردن و ده‌ستنویزی گرت و مه‌سحی
 له‌سهر کردن بیئه‌وه‌ی دایان بنی و قاچی بشوات)^(۸۴۱).

له‌گیپرانه‌وه‌یه‌که‌دا له خاتوو عائیشه‌وه نه‌جاشی: ده‌فه‌رمویت: (نه‌جاشی [خشلی]

(۸۴۰) أخرجه: ابن اسحاق (المغازي) (۲۱۰)، وعنه الطبرى (التاریخ) (۶۵۲/۲) و قال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبرى) برقم (۳۶۹): أسناده إلى ابن اسحاق ضعيف وقد ذكره ابن اسحاق بلاغًا. هذا وإن كان الحديث ضعيفاً ولكن ثبت الكتابة إلى النجاشي في حديث انس: (إن نبى الله كتب إلى كسرى وإلى قيسر وإلى النجاشي) اخرجه: مسلم (۱۷۷۶).

(۸۴۱) أخرجه: أبو داود (۱۰۵۵)، والترمذى (۲۸۲۰) وفي (الشمائى) (۶۹)، وابن ماجة (۳۶۲۰)، ابن أبي شيبة (المصنف) (۲۵۶۸۶)، وصححه الشيخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۱۴۴)، (مختصر الشمائى) (۵۸)، وحسنہ الأنوار في تحقيق (شرح السنّة) (۳۱۵۰).

[رازاندنهوهى] بهدياري بو پىغەمبەر نارد بwoo [كەئەنگوستىلەيەكى زېرى تىدا بwoo]. نەقش و هەلکەندى حەبەشى تىدابوو، (پىغەمبەرى خودا ھەلىگرت و لاي جوان بwoo خۆى حەزى پىنەدەكرد ياخود لە پەنچەكانى دەكرد پاشان بانگى ئومامەي كچى نەبو عاصى كرد كە كچى زەينەبى كچى بwoo فەرمۇوى: (تەخىن بەدا يَا بۇئىّة)) واتە: ((كىچم بەئەمە خۆت بىرارازىنەوهى)). (بەم شىوهە ئەو نەجاشىيە موسولمان بwoo (نەجاشى نازناوى پادشاكانى حەبەشە بwoo ھەروەك چۈن سەرۋاڭ كۆمار، سەرۋاک وەزيران، پادشا ئىستا ھەيە).

پیغه‌مبه‌ری خودا له‌کاتی هاوسه‌رگیریدا له‌گه‌ل خاتوو ئوم حببیبه‌ی کچی ئه‌بوسوفيان کردی به‌وهکیلی خۆی بۆ ماره‌بینه‌که‌ی (چونکه ئوم حببیبه‌ی هاوسه‌رگه‌ی که کوره پوری پیغه‌مبه‌ری خودا بwoo عوبه‌يدولا کوری جه‌حش دایکی ئومه‌یمه‌ی کچی عبدالمطلب ببیوه کاور له‌سهر نه‌صرانیبیت مرد).

له خاتمو عائیشهوه دفه مویت: (عوبه یدولای کوری جه حش له گهمل هاوسره کهی نوم حه بیبهی کچی نه بو سوفیان کوچیان کرد بو ولاتی حه بشه، کاتیک گهیشته خاکی حه بشه نه خوش که ووت کاتیک گهیشته گیانه للا و هسیه تی کرد که شو به پیغه مبهر بکاته و دوای خوی [نه و بو گیانی سپارد پیغه مبهری خوداش دوای به سه رچونی تازیه و (عده) داخوازی نوم حه بیبهی کرد که له ولاتی حه بشه بوو نه جاشی داخوازی لیکرد و بووه و دکیلی پیغه مبهری خودا و ود ماره بیه کهی چوار هه زار در هم بوو [که ده کاته چوار سه دینار نه و هش جیه ازی بوکینی بوو نه جاشی بؤیکرد له لای خویان، له گهمل هاوه لانی به پیز شه رحه بیلی کوری حه سنه نار دیبیه وه بو خزمه تی پیغه مبهری خودا هه مهو پیدا اوستیه کانی نه هم هاوسر گیریه له لایه نه جاشیه وه دابین کرابوو، پیغه مبهری خودا هیج شتیکی بو نه و زه ما ونده دابینه کرد به شیوه کی گشتی ماره بی هاوسره کانی پیغه مبهر چوار هه زار در هم بوو].

^{٨٤٧} أخرجه أبو داود (٤٢٣٥)، وابن ماجة (٣٦٤٤)، صححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (٢٩٣٩)، و(صحيف أبي داود) (٣٥٦٤).

^{٨٤٨} أخرجه: احمد (٢٧٤٠٨)، وقال محققه: رجاله ثقات، وابوداود (٢١٠٧)، والنساني (١٩٦)، وفي (الكبري) (٥٥١٢)، والحاكم (١٨١٢) وصححه علي شرطهما وموافقة الذهبي، الطبراني (الكبير ٤٠٢٣)، والدارقطني (السنن ٣٠٦٦).

پروردادوی نئم هاوسمه‌گیریه پیرۆزه له گتیرانه‌وهیه‌کی نیمانی بهیهه‌قیدا
به دریزی باسکراوه و هاتووه له ئوم حه‌بیبهئوه که خوی لهئه و بارهوه
دهمه‌رمویت: (دوای کوچی دوای هاوسمه‌رکه‌م هه‌ستیکی ناخوشم له‌ولاتی حه‌بشه
بو دروستبووبوو هه‌ستم به‌غه‌ربی دهکرد هه‌تا دوای هاتنی نیردراوه‌که‌ی نه‌جاشی،
که ئافرمتیکی خزمه‌تکار بهناوی ئه‌برهه که تایبەت بوو به‌جلوبه‌رگ و رازاندنه‌وهی
نه‌جاشی، هاته لام و داوای روخسەتی هاتنە ژووره‌وهی کرد منیش فرموموم لیکرد،
فه‌رمووی: پاشا منی ناردووه به تو بلیم: که پیغمه‌بری خودا له پیگای
نامه‌یه‌که‌وه که ناردویه‌تی بو خزمت پادشام داخوازی له‌تو کردووه ودک. هاوسمه‌ری
زیانی خوی دیاریت بکات پادشا بو ئه‌وهی نئم داخوازیه‌ی بۇ بکات منیشی ناردوت‌هه
خزمتت؟ منیش له خوشیان وتم: خودا مژده‌ی خوشت بداتی، وه وتیشی: پادشا
فه‌رمووی پیتبالیم، کمیه‌کیک به وه‌کیل بو خوت دهستنیشان بکه ودک سه‌رپه‌رشتیار
بەشوت بدت ودک کەسی خوت کاره‌که به جیگه‌یه‌نیت؟

منیش ناردم بو خزمت خالیدی کوری سه‌عیدی کوری عاصن (که خزمتی
نزیکم بۇو) (بابیرم برای بابیری بۇو) کردم بهئه‌وه‌کیلی خۆم وه له خوشیان دوو
بازن و دوو خرخال و ئەنگوستیله‌که‌م کەهه‌موو زیو بۇون به‌دیاری پیشکەشى
ئه‌برهه‌هم کرد، له خوشی ئه‌وه مژده‌یه شادی که‌وته گشت گیانم وه گەشامه‌وه، کاتیک
وەختی عیشا هات، نه‌جاشی میوانداریه‌کی بهئه‌بۇونه‌وه سازکرد و بانگی جەعفه‌ری
کوری ئەبوطالیب و ئه‌وه موسولمانانه‌ی کرد که له لای حه‌بشه بۇون، نه‌جاشی
وتاریکی بو دان و فه‌رمووی: سوپاس بو خودای خاوهنى ئئم ناو سیفه‌تانه (الملک،
القدوس، السلام، المؤمن، المھین، العزیز، الجبار) شایه‌تی دەدەم که جگه له خودای گەورە
ھیچ په‌رستراویتکی تر به‌حهق بۇونی نیبیه و محمدیش بەندە و نیردراوی خودایه،
ئه‌وه هەر ئه‌وه کەسەیه کەعیسی کوری مەريم (علیها السلام) مژده‌ی هاتنی داوه.

پاشان: پیغمه‌بری خودا نامه‌یه‌کی بو نووسيوم که تىيىدا داوايکردووه
داخوازی ئوم حه‌بیبهی کچی ئەبسووفيانی بو بکەين منیش وەلامی داواکاري

وقال محقق: استاده حسن، والبيهقي (١٣٩/٧) وفي (الدلائل) (٤٦٠/٣)، وابن هشام (السيرة) (٢٥٨/٤)، وابن حبان

(٦٠٢٧) وقال محقق: استاده صحيح على شرط البخاري، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (١٨٥٣)،

وصححه ايضاً الشيخ مقبل (ال الصحيح المنسد) (١٠٥٢)، واللفظ لابن حبان واحمد.

پیغمبر مامه و بهدهم داخوازی که شیوه چووم و نهود چوارسه دیناریشم کرده مارهی ئوم حبیبه، پاشان پاره که خسته بهدهم خه لکه که، دوای نهود خالیدی کوری سه عیدی کوری عاص فرموموی: سوپاسوستایش بُخودای گهوره که شایسته پیدا هله لکوتنه و داوا لیخوشبوونیش هر لنه دهکهین و شایه تمان بدهیه کتابه رستی خودا و پیغمبر ایهتی و بهندایهتی محمد دینین که خودا نهودی به هیدایهت دهروی ئایینیکی راستودروست ناردووه بُخوده سه ریبخت به سه رهه موو ئایین و بہرنامه کانی تردا گهرچی موشریکه کانیش پیاننا خوش بیت پاشان: نهود و ھلامی داخوازی پیغمبری خودام دایه و بُخوده ده چین و هر جیهه ک پیغمبر بیه ویت بُخوده جیبه جیده کهین و ئوم حبیبه کچی نه بو سو فیانیشی لیماره دهکهین و پیشکهش بیت خودای گهوره ئهم هاو سه رگیریه له پیغمبر رکهی پیروز بکات (۸۴۹) نه جاشی پاره مارهیی یه کهی دایه خالیدی کوری سه عید (۸۵۰) نه ویش قه بورو لیکرد، نهود بتو پاش ئمه خه لکه که ویستیان ههستن و برؤن (نه جاشی) فرموموی: فرمومو دانیشن له سوننه تی پیغمبران و نه ریتیان نه ویه ئه گهر ژنیان ماره کرد ده بیت نانی هاو سه رگیریه که بخوریت نهود بتو نانیان خوارد پاشان بلا وهیان لیکرد (۸۵۰).

نه نه جاشیه که ناوی (ئه صحمه) بتو موسولمانبوو به موسولمانییه تی مرد و پیغمبری خودا (۸۵۱) که هه والی مردن کهی پیگه یشت به هاوه لانی راگه یاند به کومه ل نویزی مردو ویان به غائب له سه رکرد له دوای نه نه جاشیه نه جاشییه کی تر هاته سه رته خت پیغمبری خودا (۸۵۲) نامه بُخوده نو ویشیان نو وسیو و نارادی هه رو وک نه نه س (۸۵۳) له ئه و باره یه و ده فرمومیت: (... نهود نه جاشیه نه بتو که پیغمبری خودا (۸۵۴) نویزی مردو وی به غائب له سه رکرد (۸۵۰). هیج گیرانه و ھیه کی راستودروست نه هاتووه لمبارهی نه نامه یه و یاخود له سه ره ھلامی نه جاشی دو ودهم بُخوده نامه یه به لام له گیرانه و ھیه کی لاوازا (ضعیف) هاتووه که نه جاشی دو ودهم و ھلامی بانگه واژه کهی پیغمبری خودا (۸۵۵) نه داوه ته و موسولمان نه بتوو به لکو نامه کهی پیغمبریشی (۸۵۶) پارچه پارچه کردو و پیغمبری خودا (۸۵۷) دواعی لیکردو وه.

(۸۴۹) أخرجه: البیهقی (اللائق) (۴۶۲/۳) بسنده، والحاکم (۲۰/۴)، وقال الذھبی (السیرة) (۲۲۱/۲) قصة منكرة.

(۸۵۰) أخرجه: مسلم (۱۷۷۴).

ئیمەش لیرهدا تەنها بۇ زانیاریتان باسیدەکەین، لە سەعیدى کورپى ئەبو راشدە ئەویش لەتەنۇخى نىردا روای فەیسەرەوە ئەویش بە مەرفوۇنى لەپیغەمبەربى خوداوه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ فەرمۇویەتى: (ئەی براى تەنۇخ... نامەيەكم نووسى بۇ نەجاشى بەلام ئەو دراندى و پارچەپارچەیى كرد خوداش لەناوبەریت و مولك و دەسەلاتىشى لەناوبەریت...)).

عەبادى موھەلەبى لەئەوانەيە كە ئەم فەرمۇودەيەيان گىپراوەتەوە دەفەرمۇيت: بە ئىبىنۇ ھەيىتمەن بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ وت: ئەی نەجاشى موسولمان نەبۇو وھ پیغەمبەربى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ھەوالى مردنەكەيدا بەھاوهەلانى لە شارى مەينە و ھەممۇ نويزىيان لەسەرگرد بە غائىب؟ فەرمۇوى: بەلنى بەلام ئەھۋىيان فلانى كورپى فلان بۇو. ئىبىنۇ ھەيىتمەن ھەر دووكىيانى ناو ھېتىان و باسىكىردىن من لەبىرم چۆتەوە)^(۸۰۱).

۲- نامەزاردىنى پیغەمبەر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بۇ (موقەوقس) پادشاھى ميسىر و ئەسکەندەرىيە:

عەبدولپەھمانى كورپى عەبدولقادر دەفەرمۇيت: (پیغەمبەربى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ حاطبى كورپى ئەبو بەلتەعەى نارد بۇ لاي (موقەوقس) كە ناوى (جورەيىجي كورپى مىنى) بۇو پادشاھى ئەسکەندەرىيە بۇو لەۋلاتى ميسىر (گەورەي (قېبطى) يەكان بۇو، (حاطب) ھەلگىرى نامەي پیغەمبەربى خودا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بەرپىكەوت بۇ لاي (موقەوقس) كە گەيشتە لاي پىزى لە حاطەب گرت و مىۋاندارىيەكى شايىستەي كردو نامەكەي پیغەمبەربى خوداي بەرپىزەوە وەرگرت [سەرەپاى ئەھۋى كەموسولمان بۇو بەلام قىسى زۆر جوانىكىردى و بانگەوازەكەي بەدل بۇو]^(۸۰۲)..)

ئەم نامەيە و وەلامەكەي ئىبىنۇ قەيم لە (زاد المعاد) ھېتىاويەتى ئەمەش دەھەكەيەتى: ((بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدُ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الْمَقْوَسِ عَظِيمِ الْقِبْطِ سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَا بَعْدُ: فَإِنِّي أَذْعُوكَ بِدِعَائِيَةِ الإِسْلَامِ أَسْلِمْ تَسْلَمْ، وَأَسْلِمْ يُؤْتِكَ اللّٰهُ أَجْرَكَ

(۸۰۱) أخرجه: ابو عبيد (الاموال) (۶۲۰)، وابن زنجويه (الاموال) (۹۶۱)، وابو يعلى (۱۰۴)، وابو يعلى (۱۵۹۷) وقال محقق: رجاله ثقات، وأحمد (۱۵۶۰۰، ۱۶۶۹۳، ۱۶۶۹۴) وقال محقق: حديث غريب واسناده ضعيف، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۳۴/۸) رواه احمد وابو يعلى رجالهم ثقات، وقال ابن كثير (البداية) (۱۵/۵): هذا حديث غريب واسناده لاباس به.

(۸۰۲) أخرجه: ابن سعد (۲۶۰/۱)، وابن هشام (۲۰۶/۴)، والبيهقي (الدلاع) (۴/۳۹۵)، وقال ابراهيم العلي في (صحیح السیرة) (۶۱۲): مرسل سند رجاله ثقات.

مرتین، فَإِنْ تَوَلَّتْ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِنْمَّا الْقِبْطُ قُلْ يَأَهِلُّ الْكِتَابَ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءً بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَا نَمْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا شُرِكَ لِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مَنْ دُونَ اللَّهِ فَلَمْ تَكُنْ تَوَلَّوْ فَقَوْلُوا أَشْهَدُوا إِنَّا مُسْلِمُونَ (آل عمران) واته: ((بهناوی خوای به خشنده و میهرهبان له محمد بهنده و په یامبهرهی خوداوه بو (موقعه و قهیس) گهوره و خاون شکوی قیبطیه کان سلاو له هئوکسه شوین رنگای هیدایهت دهکه ویت پاشان: من بانگه وازیت دهکم به بانگه واژی ئیسلام، موسولمان ببeseلامت دهbeit، موسولمان ببه خودای گهوره دووجار پاداشت دهاتهوه وه ئهگهربشت هه لکهیت و وه لامی بانگه واژه خواییه که نه دهیتهوه ئوبالی توانی قیبطیه کانت له ئهستودایه وه خوای گهوره دهفرمومیت: [ئهی پیغمه مبهرا! به خاون نامه کان بلی: و هرن با ئیمه و ئیوه له سهر وشهو بهرنامه یه ک سورین که بو هردوولمان چونیه که و یه کسانه، و په یامبهرانیش هه موو هاودهنگ بوون له سهری، واز له هئه و ته فرمقیه بینن و هرن با جگه له خوا که سیکیتر نه په رستین، و هیچ شتیکیش نه کهینه هاو بهشی ههندیکیشمان له باشی خوا نه کهینه خواو بپه رستین، ئهگهربشتیان هه لکرد به راشکاوی پیشان بلین، دهسا ئیوه به شایهت بن و بزانن که به راستی ئیمه موسولمان و ملکه چی بریاره کانی خواین) (۸۰۳).

حاطبی کوری ٿئبو به لتهه ده فه رمویت له ئه وباره یه وه: (پیغه مبهری خودا منی نارد بُو لای (موقعه وقس) پادشای ئه سکه ندریه به نامه ی پیغه مبهری خودا و چوومه لای میوانداریه کی شایسته کردم له نزیک خویانه وه مامه وه، پاشان ناردي به شوي نمندا و هه رچي پياوی ئايیني (بطاريق) هakan هه بُو کويكردنه وه و ئينجا فه رمووي: من ددهمه ويت چهند قسميه کت له گه لذا بکه موه زوريشم پٽخوشه که تيمبگه يت و گوييم لي بگريت؟ ده فه رمويت: وتم: ئامادهم بُو گويگرتن، فه رمووي: ده دمنگوباسی هاوه له که تم بُو با سبکه ئايا ٿئو ههر به راستي پیغه مبهره؟ وتم به لئي: به دلنيا يه وه نئو نير دراوي خودا يه، فه رمووي: ئه مه چون پیغه مبهري ڪه و چون به ئه وشيوه یه ده بيت له کاتي ڪدا خرم و ڪه سه ڪانى خوى و دهريان ناوه له ولاتي خوى بو شوي نيكى تر هيج نزا يه کي خرابي لينه كردن بُو ئه وه له ناو بچن؟ وتم ئايا تو شايي تي ناده بيت که عيسى کوري مهريم الکاظم: پیغه مبهري خواي، ئه چون ده بيت

^{٤٧}) انظر: (زاد المعاذ) لابن القيم (٦١/٣)، و(رسائل النبي ﷺ) ص (٤٧).

له‌کاتیکدا که گله‌که‌ی خوی گرتیان و ویستیان له خاچی بدنه نایا پارایه‌وه له‌خودا که‌له‌ناویان ببات ههتا نه و کاته‌ی خوای بالا‌دست له‌ناویاندا به‌رزیکردوه بولای خوی؟ فه‌رمووی: تو دانا ولیهاتووی له‌لای که‌سینکی داناو ژیره‌وه هاتوویت...^(۸۴).

له‌گتیکه‌وه‌یه‌کی تردا (موقعه‌وقه‌یس) ده‌فرمومیت: له په‌یامی نه و پیغمه‌بهره ورده‌بومه‌ته‌وه و سه‌رنج‌مداده بینیومه فهرمان ناکات به‌کاری خراب و رینگریش ناکات له‌کاری چاکه، و مساحیریکی گومراکار و فالچیکی دروزن نیبه، و‌من نیشانه‌ی پیغمه‌بهرایه‌تی تیدا به‌دی ده‌که‌م به‌تایبه‌تی له ئاشکراکردنی شته شاراوه و په‌نهانه‌کان و هه‌والدان له باره‌ی شته نادیار و غمه‌بیبیکانه‌وه من به‌وردتر سه‌رنج دهدم و بیرده‌که‌مه‌وه له‌باره‌یه‌وه.

حاطه‌ب ده‌فرمومیت: پاشان نامه‌که‌ی پیغمه‌بهری لیومرگرم و خستیه ده‌فریکی عاجه‌وه و موریکرد و دایه دهست که‌نیزه‌یه‌کی ئافره‌تی خوی ئینجا با‌نگی نووسه‌ریکی تایبه‌تی کرد نامه‌یه‌کی به‌زمانی عه‌رهبی نووسی بُو خزمت پیغمه‌بهری خودا که نه‌مه‌ی خواره‌وه ده‌فه‌که‌یه‌تی: (به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهربان بُو موحه‌مددی کوری عه‌بدوللا له‌موقعه‌وقه‌یس خاون شکوی قیبطیکان، سلاوت لیبیت. پاشان من نامه‌که‌تم خوینده‌وه و تیگه‌یشتیم له‌نه‌وهی که‌تیایدا باستکردووه و‌بانگه‌وازی بُو ده‌که‌یت ده‌شزانم که پیغمه‌بهریک ماوه و به‌ریوه‌یه، و من واپسده‌چووم که له‌شام دمرکه‌ویت من پیزم له‌نیدرداوه‌که‌ت گرت و دووکه‌نیزه‌شم به‌دیاری بُو ناردوویت که له‌ناو قیبطیکان پله‌وپایه‌ی تایبه‌تییان همیه، له‌گه‌لچل وبه‌رگ و هیستریکیش به‌دیاری بُو ناردوویت بُو نه‌وه‌ی سواری ببیت وه سلاوت لیبیت) نه‌وه بُو موقعه‌یس موسولمان نه‌بوو وه له‌مه‌زیاتریش هه‌لؤیستی تری نه‌بوو^(۸۵).

عیمه‌ری ده‌فرمومیت: «ده‌فه‌کانی نه و نامانه‌ی که بُو موقعه‌وقه‌یس فهرمان ره‌واي میسر نووسراون دوانن هه‌روهها و‌لامه‌کانی موقعه‌وقه‌یسش دوانن به‌لام له ریگه‌یه‌کی راستو دروسته‌وه پشت‌پاست نه‌کراوه‌نه‌ته‌وه»^(۸۶).

(۸۴) اخرجه: البیهقی (الدلائل) (۴/۳۹۶)، وابن سعد (الطبقات) (۱/۲۶۰)، وفي اسناده ضعيف، وقال ابراهيم العلي في صحيح السيرة (۶۱۲): الحديث يرتفع إلى درجة الحسن.

(۸۵) انظر: (زاد المعاد) لابن القیم (۲/۶۱)، وانظر كيفية كتابه الرسائل اليهم في (أحكام اهل الذمة) لابن القیم (۳/۱۳۲۶ - ۱۳۲۷).

(۸۶) انظر: (السيرة النبوية الصحيحة) لاكرام ضياء العجمي (۲/۴۰۸).

وهبا سکراوه که دهقی نامه کهی پیغامبر ﷺ له مؤذه خانه (توب قابی) له شاری ئهسته مبول له تورکیا پاریزراوه له سه رهتای سهده (۱۹) له نزیک ئه چمیم له شاری صه عیدی میسر دوزراوه تهه (۸۵۷).

موقعه وقهیس ههندیک دیاری و کویله یه کی له گهله دووکه نیزه ک ناردووه بو پیغامبر ﷺ ئه مهش له چهندین گیرانه و دا هاتووه له ئه وانه:

خاتوو عائیشه ﷺ ده فهرومیت: ((موقعه وقهیس فه رمانه رهای ئه سکه ندھریه کلدانیک و بو خوردانیکی بونخوشی شامی و ئاویته و شانه یه کی به دیاری نارد بو پیغامبر ﷺ)) (۸۵۸).

وهبورهیده ش ﷺ له ئه وباره یه و ده فهرومیت: ((موقعه وقهیس قیبطی دوو که نیزه خوشکی یه کتر ئیستریکی]) و دک دیاری پیشکه ش به پیغامبر ﷺ کرد [پیغامبریش قبولیکردن] ئیستر که پیغامبر ﷺ کردیه ولاخی سواری خوی، یه کیک له که نیزه که کانیشی ماره کرد و بوو به هاو سه ری وه ئیبراھیمی] کوری پیغامبری خودا له ئه و ژنه ببوو، ئه وی تریشیانی به خشیه حه سانی کوری ثابت ش و بوو دایکی عه بدول په حمانی کوری حه سان (۸۵۹).

ئیستر که به لهک بوو ناوی (دلل) بو له ناو عه ره بدا هاوشیوه نه ببوو هه ر له به ر ئه و دش بوو عه لی ش فه رموویه تی: (ئیستریکیان به دیاری به خشیه پیغامبری خودا ش سواری بوو [اسه رنجر اکیش بوو فه رموویان ئه پیغامبری خودا ش] بوچی ئیمه ش گویدریز سواری ماین نه که مین تاهیسته ئاوه هامان دهستکه میت؟ پیغامبر ﷺ له وه لاما فه رمووی: ((ئه وه که سانیکی نه شاره زاو بیئاگا ئه و کاره ده کهن)) (۸۶۰). ئیبنو عه باس ش له ئه و باره یه و ده فهرومیت: (پیغامبری خودا

(۸۵۷) انظر: (رسائل النبی ﷺ) لخالد سعید علی (ص: ۴۵)

(۸۵۸) أخرجه: الطبراني (الاوسيط) (۷۳۰۵) وقال محققه: استناده حسن، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲/۴) رجاله ثقات.

(۸۵۹) أخرجه: الطبراني (الاوسيط) (۳۵۴۹) قال محققه: استناده صحيح، والبزار (۱۹۳۵)، وابن أبي عاصم (الآحاد والماثني) (۳۱۲۲)، وقال الحافظ (الأصابة) (۴۰۵/۴): رواه البزار وسنده حسن، وقال البوصري (اتخاف الخيرة المهرة) (۳۹۹۵): استناده صحيح.

(۸۶۰) أخرجه: احمد (۷۸۰) وقال محققه: استناده صحيح، والنمسائي (۳۵۸۰)، وابوداود (۲۵۶۵)، والبزار (۸۸۹)، وابن حبان (۴۶۸۲) وقال محققه: استناده صحيح، ووصححة الشیخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۲۲۳۶)، و(صحیح النسائي) (۳۳۴۷).

[فەرمانى پېتىرىدىن] دەست بەردارى ئەسپەكان نەبىن و لەبەر گۆيدىرىزەكان بەشياوتنىن نەزانىن لەئەسپەكان^(٨٦١). قەدمەغەى كەرىدىن لەئەو كارە لەبەر ئەمەدى ئەسپ گۇشتەكەى دەخورىت و سودەكانى ئىيچگار زۇرن وە لەپاگرتىن و رەھىتاناياندا پاداشت ھەيە و ھۆكارىتى سەرەكى كاتى جىبەد و تىكۈشان بۇو وە فەروپەرەكەت پىيەمەيە ھەرودك پېغەمبەرى خودا گەورئان بەنەوباردىيەوە دەفەرمۇيت: ((فەروپەرەكەت بەنىۋەچەوانى ئەسپەوەيە))^(٨٦٢).

وەھەر لەئەو باردىيەوە ئەبو صەعصەع دەفەرمۇيت: (موقەوفەيس فەرمانپەوابى ئەسکەندەرىيە لەسالى حەوتەمى كۆچى مارىيە و خوشكەكەى سىرىن و ھەزار مىقان زۇرۇ بىست پارچە جلوبەرگ و ئىستەرىڭ و گۆيدىرىزەك بەناوى (عەفيىر) ياخود (يەعفور) وە خزمەتكارىڭ بەناوى (مەئبۈر) نارد بۇ پېغەمبەر^(٨٦٣).

لەگىرانەوەيەكى تردا ھاتوود: بىست پارچە جلوبەرگى قىبىطى و پەرداخىكى شوشە كە [رۇنى پېچى تىدىابۇو] وە دكتۆرىڭ دواتر پېغەمبەرى خودا گەورئان بېتىفەرمۇو: (بىگەرپۇھ بۇ ناو كەمس و كارى خۆت ئىيمە خەلکانىكىن نان ناخۆين ھەتا برسىمان نەبىت، و ئەگەر خواردىشمان تىرىناخۆين)^(٨٦٤). لەمۇصەبى كورى عەبدوللەللى كورى زوبەير دەفەرمۇيت: (پېغەمبەر گەورئان مارىيە كچى شەمعونى مارەكىردى و وەك ھاوسەرى خۆى دەستتىشانى كرد كە موقەوفەيس فەرمانپەوابى ئەسکەندەرىيە وەك دىيارى لەگەل خوشكەكەى سىرىن و پىاۋىتى كى نىرەمۇك بەناوى (مەئبۈر) پېشكەشى پېغەمبەرى گەورئان، پېغەمبەرى خودا گەورئانى پېشكەش بە ھەسانى كورى ثابت كەردى... مارىيەش لەمانگى (ذى الحجة)ى سالى ھەشتەمى كۆچى لە پېغەمبەرى خودا گەورئان ئىبراھىمى بۇو ھەر لەمەدىنە كۆچى دوايى كرد لەتەمەنى سالىڭ وشەش مانگى دا)^(٨٦٥).

ھەندىك لە دوورۇوهكان ھەولىاندا تانە بىدەن لەئىبراھىم كە كورى پېغەمبەر بىت كەوتىنە دروستكىرىدىنى گومان و دوو دلى لەئەوبارىيەوە ئەنەنس دەفەرمۇيت:

(٨٦١) أخرجه: النسائي (٣٥٨١)، ووصلحه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (٣٣٤٨).

(٨٦٢) أخرجه: احمد (١١٤/٣)، والبخاري (٢٨٥١)، ومسلم (١٨٧٤)، والناساني (٢٢١/٦).

(٨٦٣) أخرجه: البزار (١٩٣٧)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٥٢/٤) فيه ضعيف، وابن سعد (٢٦٠/١) واللفظ له، وانظر (اعلام السائلين) لابن طولون (ص: ٢١).

(٨٦٤) أخرجه: الحاكم (٤/٣٨) برقم (١٩٠٨) وقال محققاً: استاده صحيح.

(کم‌ستیک تؤمه‌تبار دهکرا بهنه‌وهی که باوگی نیبراهمی کوری پیغمه‌بری خودا **﴿لَهُ مَنْفَعٌ** بیت که گوایه له‌دایک نیبراهمی نزیکه، پیغمه‌بری **﴿لَهُ عَلِيٌّ فَرَمَوْهُ**: ((اذهب فاضرب غثة)) واته: ((بِرُّ لَهُ كَمَرْدَنِي بَدَهُ وَ بِكُوزَهُ)). عهلى **﴿كَمِيشْتَهُ لَاهِيَّهِنَّا وَهُوَ** حهوزیک مله‌ی دهکرد و خوی فینک دهکردوه، عهلى پیغمه‌رموو وده دهروه، دهستیگرت و دهريهینا و سهیری کرد پیاو نیبه و نیره‌موکه، عهلى **﴿وَازِي لَهِيَّهِنَّا** پاشان گهرايه‌وه خزمت پیغمه‌بری خودا **﴿فَهَرَمَوْهُ**: نهی پیغمه‌بری خودا **﴿لَهُ** نههندامی نیرینه‌ی نیبه) ^(۸۶۰). له گیرانه‌وهیکه کی تردا هاتووه ماریه وسیرین به‌دیاری پیشکه‌شی پیغمه‌بری خودا **﴿كَرَانَ (مَهْبُورَ)** له خزمه نزیکه‌کانی ماریه بwoo. له‌نه‌وباره‌یه و عهبدوللای کوری عاص **﴿دَفَهَ رَمَوْتَهُ**: (... نهه) له خزمت خاتوو ماریه‌دا بwoo له‌گه‌لیدا هاتبوو له‌ولاتی میسره‌وه موسولمان ببwoo... نههندامی نیرینه‌ی خوی بربیبوو زوروکه‌م ئارهزووی بـو ئافرمت نه‌مامابوو خوی خه‌ساندبوو...) ^(۸۶۱).

۳- نامه‌ی پیغمه‌بر **﴿بُو كِيسْرَا** پادشاهی ولاقتی فارس:

له عهبدوللای کوری عه‌باسه‌وه **﴿دَفَهَ رَمَوْتَهُ**: (پیغمه‌بری خودا **﴿نَامَهِيهِكَى** نووسی بـو کیسرا بـو گه‌یاندنی نهه نامه‌یه عه‌بدوللای کوری حوزافه‌ی سه‌هه‌می هه‌لپزارد و پیغمه‌رموو که بیگه‌یه‌نیته فهرمان‌هه‌وای (به‌حرین)، ئینجا نهه‌ویش ره‌وانه‌ی بکات بـو لای کیسرا کاتیک خویندیه‌وه دراندی و پارچه پارچه‌ی کرد. ئیبنو موسه‌یه‌ب **﴿دَفَهَ رَمَوْتَهُ**: "پیغمه‌بری خودا **﴿نَزَى خَرَابِي لَيْكَرَدَنْ** به‌نه‌وهی که خودا مولکو ده‌سه‌لاتیان پارچه‌پارچه بکات") ^(۸۶۲).

له گیرانه‌وهیکه کی تردا له‌سه‌عیدی کوری موسه‌یه‌نه‌وه **﴿دَفَهَ رَمَوْتَهُ**: (پیغمه‌بری خودا **﴿بُو كِيسْرَا** و قهیسه‌رو نه‌جاشی يهک جور نامه‌ی نووسیوه: (به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهربان له محمد پیغمه‌بری خوداوه **﴿بُو كِيسْرَا**.... پاشان **﴿تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَتِ سَوَامِيْنَ بَيْتَنَا وَبَيْتَنُوكُمْ أَلَا تَسْبُدَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا تُشَرِّكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَحِذَ بَعْضُهُ بَعْضًا أَرْبَابًا مَنْ دُونَ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلُّوْا فَقُولُوا أَشَهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ**

آخرجه: مسلم (۲۷۷۱)، واحمد (۸۳/۱)، والحاکم (۴۰/۴).

آخرجه: ابن عساکر والطبرانی وسنده حسن کما قال السیوطی: انظر (کنز العمال) (۳۵۵۴۳).

آخرجه: احمد (۲۴۳/۱)، والبخاری (۴۴۲۴)، (۷۲۶۴).

﴿كُلُّ (آل عمران) بِهِ لَامٌ كِيسْرَا بِهِ لَهْ سَهِيرَ كِرْدَنِي نَامَهَ كَمَى درَانِد وَ پَارِچَه پَارِچَهٰ کَرْد پَيْغَه مَبَهَرِي خَوْدَا فَهَرْ مَوْوِي: (خَوْدَا خَوْيَ وَ نَهَتَهَ وَ كَهْ پَارِچَه پَارِچَه بَكَات)﴾^(۸۶۸).

طَهَبَهَرِي دَهْقَى نَامَهَ كَهَى باسَكَرْدَوَوَه وَهَيْتَنَاوِيَهَتِي لَهْ ثَيْبَنُو ئِيسَحَافَهَوَه ئَهْ وَيَشَ لَهْ يَهْزِيدِي كُورِي حَمَبِيَبَهَئَهَوَه دَهْفَهَرَمَوِيت: (پَيْغَه مَبَهَرِي خَوْدَا عَبْدُو لَلَّاِي كُورِي حَوْزَافَهَى نَارَد... بَوْلَايِ كِيسَرَايِ كُورِي حَوْرَمَزِ پَادَشَايِ وَلَاتِي فَارَسِ ئَهْ نَامَهَ يَهَى بَوْ نَوْوَسِيَبَوَو: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى كِسْرَى عَظِيمٍ فَارِس.. سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهَدَى، وَأَمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَذْعُوكَ بِدُعَاءِ اللَّهِ، فَإِنِّي أَنَا رَسُولُ اللَّهِ إِلَى النَّاسِ كَافَةً لَأُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيَاً وَيَحْقِقُ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ، فَأَسْلَمَ تَسْلِمَ، فَإِنْ أَبَيْتَ، فَإِنَّ إِنْمَ المَجُوسِ عَلَيْكَ)) وَاتَه: ((بَهَنَاوِي خَوَايِ بَهْ خَشَنَدَهُ مِيهَرَهَبَانِ لَهْ مَحَمَّدِ پَيْغَه مَبَهَرِي خَوَاوَه بَوْ كِيسَرَا خَاوَهَنِ شَكَوَيِ وَلَاتِي فَارَس... سَلَاوِ لَهَنَهَوْكَهَسَهَى كَهْ شَوَينِ پِيَگَايِ هِيدَاهِيَت دَهَكَهَوِيت، وَهَبَاوِهِرِ بَهْ خَوْدَا وَ پَيْغَه مَبَهَرَهَكَهَى دَهَهِيَنَتِ بَوْ بَانِگَهَوازِي خَوَدَايِ كَهُورَه بَانِگَتَدَهَكَهَمِ كَهْ مَنْ پَيْغَه مَبَهَرِي خَوْدَام بَوْ گَشت خَهَلَكَى جَيْهَانِ بَوْ نَهَوَهِي خَهَلَكَى زَيْنَدَوَوِ خَاوَهَنِ هَوْشِ بَيَّدارِ بَكَهَمَهَوَه وَهِ بَهَلَيْنِي خَوْدَاشِ بَوْ بَيَّباوِهِرَانِ دَيَّتَهَدى، مَوْسُولَمَانِ بَهْ سَهَلَمَهَت دَهَبَيَت وَهِ نَهَگَهَرِ پَشَتَهَهَلَكَهَيَت وَبَهَدَمِ بَانِگَهَوازِهَكَهَوَه نَهَيَهَيَت نَهَوَهِ ئَوْبَالِي تَاوَانِي ئَاگَرِ پَهَرَسَتَهَكَانِي ژَيَرِ دَهَسَهَلَاتِي خَوتَ لَهِ ئَهَسَتَوَيِ تَوَدَّا دَهَبَيَت). كَاتِيكِ كِيسَرَا خَوِينَدِيَهَوَه درَانِدِي وَ پَارِچَه پَارِچَهِ كَرْد وَ وَتِي: بَهَنَهَوْ شَيْوهِي نَامَهَمِ بَوْ دَهَنَوْسَيَت لَهِ كَاتِيكَدا نَهَوْ ژَيَرِ دَهَسَتَهَيِ منه).

پاشانِ كِيسَرَا نَامَهَيَهَكَى نَوْوَسِي بَوْ (بازان) كَهْ فَهَرْ مَانِرِهَوَايِ فَارَسَهَكَانِ بَوْ لَهْ سَهِرِ وَلَاتِي يَهَمَهَن: [من هَهَوَالَّت بَيَّدَهَدَهَمِ كَهْ كَهَسِيَكِ پَيَّدَابَوَوهِ شَتِيكِ دَهَلَيَت هِيجَى لَهَبَارَهَوَه نَازَانِمِ [بَانِگَهَشَهَى پَيْغَه مَبَهَرِيَهَتِي دَهَكَات] بَهَدَوَايدَا بَنِيرَه وَپَيَّنِيرَابَگَهِيَهَنَهِ با لَهَمَالِي خَوْيَ دَانِيشَ وَ بَهَبِيجِ جَوَرِيَكِ نَهَجِيَتَهِ نَاوِ خَهَلَكَهَوَه وَنَهَوِ بَانِگَهَوازِهَشِ بَلَاؤِنَهَكَاتِهَوَه] وَ بَادَهَسَتِهَهَلَبَگَرِيَت لَهَنَهَوَهِ كَارَهِ نَهَگَهَرِ نَا كَهَسَانِي وَايِ بَوْ دَهَنَيِرَمِ خَوْيَ وَ كَهَسوَكَارِي وَ هَوْزَهَكَهَى لَهَبَهَيَنِ بَهَرَنِ] ئَيِنجَا دَوَوِ كَهَسِي جَهَرَبَهَزَهَوِ بَهَجَهَرَكِ لَهَلَايِ خَوتَ بَنِيرَه بَوْ لَايِ نَهَوِ بَيَاوهِي كَهْ لَهِ حَيَجاَزَدا سَهَرِي هَهَلَداوهِ با بَيَهَيَنَ بَوْ لَامِ پاشانِ (بازان) پَالِهِوانِتِيَكِي خَوْيَ كَهْ نَاسِراوَوِ بَوْ بَهِ (بَابُويَهِ) نَارَد (كَهْ نَوْوَسَهَرِيَكِي

(۸۶۸) أَخْرَجَهُ: إِبْرَاهِيمُ بْنُ أَبِي شَيْبَةَ (المَصْنُف) (۳۷۷۸۲)، وَسَعِيدُ بْنُ مَنْصُورَ (السَّنْنَ) (۲۴۸۰)، وَابْوَعَبِيدُ (الْأَمْوَال) رقم (۵۹)، وَقَالَ إِبْرَاهِيمُ الْعَلَى فِي (صَحِيفَ السَّيْرَةِ) رقم (۱۰۹): حَدِيثٌ حَسَنٌ.

لیهاتووی کارنامه‌ی فارسی بوو) له‌گه‌لیدا که‌سیکی فارسی تری نارد پیشان دهوت (خورخه‌سره) نامه‌یه‌کی نووسراوی پیدان که بیگه‌یه‌نه‌نه خزمت پیغامبر ﷺ وه فهرمانی پیکردن که له‌گه‌ل خویاندا بیهینن بو لای کیسرا، به (بابویه) ای وت: برؤ بو ئه و شاره‌ی ئه و پیاووه‌ی لییه، قسمی له‌گه‌لدا بکه و دنگوباسه‌که‌م بو بیهینه‌وه، رُویشن هه‌تا گه‌یشتنه شاری طائف چاویان که‌وت به‌که‌سانیکی قورهیش که له‌دهروازه‌ی طائف نیشته‌جی‌بوون پرسیاریان لیکردن له باره‌ی پیغامبره‌وه ﷺ وتیان:

ئه و له‌شاری مه‌دینه‌یه. له‌ئه‌ویدا قورهیشیه‌کان شادو دلخوش بوون به‌ئه و دنگوباس و هه‌وال پرسینه هه‌ندیکیان به ئهوانه‌یه تریان دهوت: مژده‌تان لیبیت ئه‌مجاره‌یان که‌وت‌وته داوی کیسراوه پادشاهیان، ئه و پیاوه‌تان له‌کوْل ده‌کاته‌وه ئه‌وه بوو رُویشن هه‌تاكو گه‌یشتنه خزمت پیغامبری خودا ﷺ (بابویه) که‌وته قسمکردن له خزمت‌تیدا وتن: شاهی شاهان پادشاهیان کیسرا نامه‌یه‌کی نووسیوه بو خزمت‌پادشا و خاوهن شکومان (بازان) فه‌رمانی پیکردووه که به‌دوای تؤدا بنیریت و له‌گه‌ل خویدا بتبات، ئه‌ویش منی ناردووه بو ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل بیت بو لیان، ئه‌گه‌ر به‌قسمه‌مان بکه‌یت ئه‌وه خاوهن شکو (بازان) شتیک ده‌نووسیت له باره‌ی تؤوه بو پادشاهیان که به‌فازانجی توبیت و دهستت بو دریزنه‌کات به‌مه‌به‌ستی ئازاردانت، وه ئه‌گه‌ر به‌گوییان نه‌که‌یت و پشت‌هه‌لکه‌یت ئه‌وه دلنيابه و بزانه ئه‌وه‌کات خوت و کله‌که‌ت له‌ناو دهبات و ولاته‌که‌تان کاولده‌کات، کاتیک چوونه خزمت پیغامبری خودا ﷺ به‌پیشی تاشراو و سمیلی زله‌وه، پیغامبری خودا ﷺ حمزی نه‌ده‌گرد سه‌یریان بکات، پاشان روویتیکردن و پیغامبری خودا ﷺ (وَيَلْكُمَا! مَنْ أَمْرَكُمْ بِهَذَا؟) واته: ((خاک به‌سهرتان و مال ویرانبین کی ئه و فه‌رمانه‌ی پیکردوون؟)) وتیان: په‌روهدگارمان گه‌وره‌مان (واته: کیسرا) فه‌رمانی پیکردوونین به‌ئه‌وکاره، پیغامبر ﷺ فه‌رموموی پیشان: ((لَكِنْ رَبِّيْ قَدْ أَمْرَنِيْ بِإِعْفَاءِ لِحْيَتِيْ وَقَصْ شَارِبِيْ))^(۸۶۹) واته: ((به‌لام

(۸۶۹) له ئیبنو عومنه‌رهوه ﷺ که‌له‌ئه‌وباره‌یه‌وه دهفه‌رمویت: (ذکر رسول الله ﷺ المجروس فقال: ((انهم يوفون سبالمهم ويحلقون لحاهم فخالفوههم)) واته: (باسي ناگر به‌رسنه‌کان بو پیغامبری خودا ﷺ کرابوونه‌ویش فه‌رموموی: ((ئهوان سمیلیان دریز دهکه‌ن و پیشان دهتاشن ئیوهش پیچه‌وانه‌ی ئهوان بکه‌ن)) اخرجه: ابن حبان (۵۴۷۶): وقال محققة: اسناده حسن، والبيهي (الكري) (۱۰۱/۳)، وقال الشيخ الاباني في (الصححة) (۲۸۳۴): اسناده جيد.

پهروندگارم فهرمانی پنکردووم به هیشتنهوهی ریشم و کورت گردنهوهی سمیلم)).
 ئینجا فهرمودی پیبيان: ((اِرْجَعَا حَتَّى تَأْتِيَنِي غَدًّا)) واته: ((بِرُونْ هَمَّاتِكُو سَبَهِي وَهَرْنَهُوهِ لَام))، وهى لهئاسمانهوه بُو پیغه مبهري خودا هات دهرباره دهنگوباسى كيسرا: كه خواى گهوره شيرويه كورپ كيسراي زالگردووه بهسهر كيسرادا و كوشتويهتى لهئه و شهوهى را بردودوا لهفلانه سهعات و فلانه مانگدا، كورهكى خوى شيرويه تواني بهسهريدا زالبىت و بيكوزيت. دواتر بانگيكردنوه و ههوالهكى پېرڭاگەياندىن^(۸۷۰) [فهرمودي]: ((اَذْهَبْنَا إِلَى [صَاحِبِكُمْ] الَّذِي تَزْعُمُونَ أَنَّهُ رَبُّكُمَا ، فَأَخْبَرْنَا أَنَّ رَبَّيْ قَتَلَ الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ رَبُّهُ)) واته: ((بِرُونْهُوهِ بُو خَرْمَهْتْ [فَهْرَمَانْرَهْوَاكَهْتَانْ] وَ هَهَوَالِيْ بِبَدْهَنْ كَهْ ئَهْ وَ كَهْسَهْيِ كَهْ ئَيْوَهْ بَهْخُودَيِهْتَى دَهْكَرْدْ بُو خَوْيِي)) وتيان: تو دهزانى جى دهلىت ئيمه لىرە بانگەشهى خودايەتى دهکرد بُو خوى) وتيان: تو دهزانى جى دهلىت ئيمه لىرە ماوينهتهوه لهسهر تو وستاوين لهئه وش بچوكترمان پېقىول نهدكرا ئه وش بنووسين لهسهر زاري تؤوه و بهپادشاي راگەيەنин؟ فهرمودي: ((بِهْلَئِيْ)) [فهرمودي]: فهرمايىشتكىيان نووسى كله ج سهعاتىك و پۈزۈك و مانگىكدا پوويداوه] پیغه مبهري خودا هىلە فهرمودي: ((أَخْبَرْاهُ ذَلِكَ عَنِيْ، وَقُولَا لَهُ: إِنَّ دِينِي وَسُلْطَانِي سَيَلْغُ مَا بَلَغَ مُلْكُ كِسْرَى، وَيَنْتَهِي إِلَى مُنْتَهِي الْخُفْ وَالْحَافِرِ وَقُولَا لَهُ: إِنَّكَ إِنْ أَسْلَمْتَ أَعْطَيْتُكَ مَا تَحْتَ يَدِينْكَ، وَمَلَكْتُكَ عَلَى قَوْمِكَ مِنَ الْأَبْنَاءِ)) واته: ((ئَهْوَهِي لَهْ مَنْهُوهِ بِئْرَابَكَهِيَنْ وَ بِئْبِيلَيْنِ: ئَهْ ئَايِينْ وَ دَهْسَهْلَاتَهِيْ مِنْ بَهْمِ زَوْوَانَهِ دَهْكَاتَهِ گَشْتَ ئَهْ وَ شَوْيَنَانَهِيْ مَوْلَكِيْ كِيسَرَايِيْ بِئْكَهِيَشْتَوَوهِ لَهَئَوِيدَا كَوْتَايِيْ دِيَتْ سَمُونَالِيْ پِيَنَاكَاتِ وَهَهَوَالِيَشِيْ بِئْبَدَهَنْ: ئَهَگَهِرْ مُوسُولْمَانِ بِيَتِ ئَهْوَهِيْ هَهَرَچِيْ لَهَزِيرْ دَهْسَهْلَاتَهِيْ بِئْيِيدَهَدَهَيَنْهُوهِ وَ دَهِيكَهِيَنْهُوهِ بَهْ فَهْرَمَانْرَهَوَايِيْ سَهَرْ نَهَتَهُوهَكَهِيْ خَوْيِي)).

دواتر له خزمه تىدا رؤيشتن ههتا گه يشتنهوه لاي (بازان) و ههوالهكىيان پى گەياند، وتي: وهلاھي ئهوه قسهى پادشايان نىيە من واي بؤدهچم ئه و پياوه پيغه مبهر بىت هەر ودك دەفه رمويت دەي باچاومەرى بکەين لهئه وھى كه فهرمودي ئەگەر راستەرچوو ئهوه قسهى ئاسايى نىيە بەلكو پيغه مبهري تىندرداوه له خوداوه، وە

(۸۷۰) وفي رواية أبي بكرة: إن رجلاً من أهل فارس ألق النبي ﷺ فقال (رسول الله ﷺ): ((إن ربي قد قتل ربك)) (يعنى كسرى).. آخرجه: احمد (۲۰۴۳۸) قال محقق: حديث صحيح، والبخاري (۴)، والترمذى (۲۷۰۴)، والناساني (۲۲۷/۸)، والبزار (۳۶۴۹)، والحاكم (۱۱۸/۳).

ئەگەر بەپیچەوانەوە دەرچوو ئەوە تىرۋانىن و ھەلۇىستانم لەبارەيەوە بەھەمان شىۋەي پېشىو دەبىت. ھىشتا بازان ھەلنىستاو زۇرى پىئەچوو كەنیردراوى (شىرويە) بەنامەيەكەوە گەيشتە خزمەتى كە تىدا نۇوسرا بىوو: (...لەپاشان من كىسرا م كوشتوو، وە ئەم كارەشم تەنها لەبەر تۆلە سەندنەوە بىوو بۇ فارسەكان چۈنكە خويىنى پىاوا ماقولان و گەورە پىاوانىيان بەھەدىر دەرژاندۇ و بېمۇدە دەيانىكوشتن و سوباكەشيان لە ناو و لاتى خۇيان توندكردوون و گىريان خواردووە بەدەست بەندىرىنەوە، ئەگەر ئەم نۇوسراوەي منت پېكەمىشت بەھەمان دەستورى پېشىو گۇيرايەلى من دەبىت: بەوردى سەرنجى ئەو پىاوا بىدە كە باوكم كىسرا نامەكەى لە بارەيەوە بۇ نۇوسىبىوت ھىچ ھەلۇىستانى لە بارەوە مەنوينە ھەتاڭو فەرمانى منت لە بارەيەوە پېتىدەگات).

كاتىك نامەكەى (شىرويە) گەيشتە (بازان) خويىندىيەوە وتنى: بەراسى ئەو پىاوا پېغەمبەرە ئىنجا موسولمان بىوو لەگەل ئەو فارسانەى كە لەيمەن لەگەلدا بۇون... ھەر لەبارەي سەرداňەكەى دوو كەسەكە بۇ مەدىنە (بابويە) بەبازانى وتنى: قىسم لەگەل ھىچ كەسىك نەكىدووھ ئەوەندەي ئەو پىاوا گەورە و سەنگىن بىوو بىت لەلام. بازان فەرمۇوى پىيى: لەبەر ئەوەي پاسەوان و دارودەستەي لە دەوربىوو؟ وتنى: نەخىر (ابەدلىيائى و ئەو لەئەو پەرى ئاسايىشەوە) لە ناواباندا دەھات و دەچوو بىئەوەي لەھىچ شىتىك بىرسىت و بەسادھىي و بىئەوەي پاسەوانى ھەبىت و بەھىچ جۆرىك دەنگىان ھەلتابىرن وقسە لەقسەيدا ناكەن و لەخزمەتىدا بىندەنگ دادەنىشىن...) (٨٧١).

پاشان ئەو بىوو كىسراي نوى لەناو چوو ھىچ كىسرايەكى ترى بەدوادا نەھات ھەرودك پېغەمبەرى خودا فەرمۇو بۇوى: ((...إِذَا هَلَّكَ كُسْرَى فَلَا كُسْرَى بَعْدَهُ)) (٨٧٢) واتە: ((...ئەگەر ئەم كىسرايە لەناو چوو ھىچ كىسرايەكى تر لە دواي نايەت و كوتايىي يان پىدىت)). ئەو بىوو فارسەكان بارودۇخيان لىتىكچوو دووجارى نوشىسى ھاتن و كارھسات دواي كارھسات بەسەريان داھات لە دواي ئەممەوە ئافرەتىك بىوو بە

(٨٧١) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (٦٥٤-٦٥٧/٢)، وابن سعد (١٤٧/١)، وابن أبي شيبة (٣٧٧٨١) وقال محققه: رجاله ثقات - وقال الأرناؤوط: مرسى رجاله الصحيح - احمد (٨٦/٣٤)، رقى (٢٠٤٣٨)، وابونعيم (الدلائل) (٢٤١، ٢٤٠)، والبزار (٢٣٧٤)، البيهقي (الدلائل) (٤/٣٩٠)، والطبراني كما في (الفتح) (٤/٤٠)، وابن أبي الدنيا (الدلائل) كما في (الأصابة) (٧٥٧)، وقال الهيثمي (المجمع) (٨/٢٨٧): رواه الطبراني ورجاله الصحيح غير كثير بن زياد وهو ثقة، وحسنه الشيخ الالبانى في (الصحىحة) (١٤٢٩)، و(فقه السيرة) (ص: ٣٨٩).

(٨٧٢) أخرجه: البخاري (٣١٢١)، ومسلم (٢٩١٩)، والترمذى (٢٣١٣).

فه رمانزه‌وایان و دهسه‌لاتی گرته دهست، لهنه و بارهیه وه ئېبوبیه کر دەھرمومیت: (کاتیک کیسرا مرد پیغه‌مبهربی خودا فه رموموی: ((مَنْ وَلَوْا بَعْدَهُ))؟ واته: ((کى هاته جىگى و بوجه فه رمانزه‌وایان؟)) اپیگوترا کە كچەکەی (بوران) بۆتە جىنىشىنى و چۆتە سەرتەختى باوکى]. پیغه‌مبهربی فه رموموی: ((لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ أَسْتَدُوا أَمْرَهُمْ إِلَى امْرَأَةٍ))^(۸۷۲) واته: ((گەلیک سەرفراز و سەركەوتتو نابن کە کاروبارى ولا تيان به ئافرهتىك بىسىرىن)). لەگىرانه وەيەكى تردا: فه رمومويەتى: ((لَا يُفْلِحُ قَوْمٌ مَلِكُهُمْ امْرَأَةٌ))^(۸۷۴) واته: ((گەل و نەتمەوەيەك سەرفرازو سەركەوتتو نابن کە ئافرهتىك سەرۋوکايەتىان بکات)).

لەگىرانه وەيەكى تردا هاتووه: ((لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْا أَمْرَهُمْ امْرَأَةٌ)) واته: ((نەتمەوەيەك سەرناكەون و سەرفراز نابن کاروباريان ئافرهتىك بەرىۋەيەرەيت و سەرۋوکكارى بکات))^(۸۷۵). وە باسکراوه کە دەقى ئەم نامەيەي پیغه‌مبهربی خودا كەبۇ كىسراي ناردووه پارىزراوه لەلای كەسىك بەناوى (هنرى فرعون) لە ولاتى لوپنان^(۸۷۶).

۴-نامەي پیغه‌مبهربی خودا بو ھىرقىل پادشاي ولاتى رۇم

ئىبىنۇ عەباس دەھرمومیت: (پیغه‌مبهربی خودا نامەي نووسىيە بۇ قەيسەر (واته: ھىرقىل) تىدا بانگى كردووه بۇ موسولۇمانبۇون بۇ ئەمكارەش دوحىيە كەلبى ھەلبىزاردۇوه و نامەكەي پىدا ناردووه، پیغه‌مبهربی خودا فه رمانپىكىردووه كە بىداتە دەست فه رمانزه‌وای (بوسرا) بۇ ئەوهى بىگەيەننەتە دەستى قەيسەر، ئەوپىش فرمانەكەي جىبىھەجىكىد و دايىھ دەست گەورەي (بوسرا) ئەوپىش گەياندىيە خزمەت قەيسەر...)^(۸۷۷).

دوحىيە كورى خەلەپەي كەلبى ھەستا بەھەلگىتن و گەياندى ئەم نامەيەي

(۸۷۳) أخرجه: احمد (۲۰۴۰۲) وقال محققه: استناده صحيح، والبزار (۳۶۸۵) واسناده صحيح ايضاً - كما قال الارناؤط (احمد) (۲۰۴۰۰).

(۸۷۴) أخرجه: احمد (۲۰۴۳۸) وقال محققه: حديث صحيح، والبخاري (۲۷۰۴)، والترمذى (۲۲۶۲)، والنمسائى (۲۷/۸)، والحاكم (۱۱۸/۳).

(۸۷۵) أخرجه: البخاري (۷۰۹۹).

(۸۷۶) أنظر: (رسائل النبي) خالد سيد علي (ص: ۵۵).

(۸۷۷) أخرجه: البخاري (۲۹۴۰)، والبيهقي (الدلائل) (۳۷۷/۴) عنه.

پیغه‌مبهر **ئەویش** مژده‌ی بەھەشتی پیدا، لە ئەنەسی کورى مالیکەوە دەفه‌رمويت: (پیغه‌مبەر خودا فەرمۇوى: (مَنْ يَنْطَلِقُ بِصَحِيفَتِي هَذِهِ إِلَى قَنْصَرِ وَلَهُ الْجَنَّةُ؟)) فَقَالَ رَجُلٌ مِنْ الْقَوْمِ (وهو دحية الكلبي): وَإِنْ لَمْ أُقْتَلْ؛ قَالَ: (وَإِنْ لَمْ تُقْتَلْ) فَأَنْطَلَقَ الرَّجُلُ بِهِ...)). واتە: ((ھەر كەسىك ئەم نامەيە من بگەيەنیتە لاي قەيسەر بەھەشتى بو هەيە لە پاداشتىدا)) كەسىك لە ناو خەلکە فەرمۇوى: (ئەو كەسە دوحىيە كورپى خەلەپەي كەلبى بۇو). ئەگەر نەشكۈزۈت؟ فەرمۇوى: ((ئەگەر نەشكۈزۈت)) ئەو دەبىتە ئەو كەسە نامەكە بىردووه...)) ناردىنى ئەو نامەيە لە مانگى موحەرەمى سالىن حەوتەمى كۆچىدا بۇو. ھاوکات لەگەل گەيشتنى نامەكە پیغه‌مبەر سالىن كەزاوەيەكى كاروانى بازركانى قورھىش كە بەرەو فەلمەستىن دەرۋىشتن گەيشتنە ئەو بۇمەبەستى بازركانى قەدەرى خودا ئەوان ئامادەي ئەو كۆر و كۆبۈونەوەيە بۇون (واتە: گەياندىنى ئەونامەيە پیغه‌مبەر خودا بىچىلىق بە قەيسەری پادشای رۆم كەناوى ھېرقل بۇو، ھېرقل داوايىكىد كە بازركانەكانى قورھىش بىنە خزمەتى كە ئەبۇسوفيانيان تىدبابو بۇ ئەوەي پرسىياريان لە بارەي پىغه‌مبەر خواوه لېپكەت لەئەبارەيەوە دوو گىرپانەوە هەيە: گىرپانەوەيەكى ئىمامى بوخارى وېھكى ئىپنۇ ئىسحاقاھ ئىمە ھەر دووكىيانمان ھىتاواھ دواي كۆكىردنەوە و رېتكخستنى ھەردووكىيان ھەتاڭو باسکردىنى رووداوهكە بەشىوەيەكى رېتكوبىڭ بىت.

له ئىبنو ئىسحاقه وە دەھەرمۇيت: زوھرى لە عوبەيدوللائى كورى عەبدوللائى كورى عۆتبەي كورى مسعود ئەھۋىش لە عەبدوللائى كورى عەباسەوه بۇي كېرامەوه كە دەھەرمۇيت: (ئەبو سوفىانى كورى حەرب بەزارى خۆي بۇي كېرامەوه و فەرمۇوى: ئىنەمە ھۆزىتكى سەرقاڭى بازركانى بۇوين و بازركان بۇوين جەنگوھەراش بەگىرى ھېنابۇوين و گەمارۋى دابۇوين لەئەوهى دەرچىن بۇ بازركانى ھەتاکو ھەرجى مائۇ سامانى ھەمان بۇو لهناوجۇو، كاتىك رېتكەوتىننامەي حودىبىيەمان مۇركىد و كەوتىنە دانووستان لەگەل پىيغەمبەرى خودا كەوتىنە ئاسايىشەوه و دۆخەكە ھېئور بۇودوه كەلەئەوه وپىش بەئە وجۇرە نەبۇو وەك بازركانىك رۆيىشم بۇ ولاتى شام لەگەل كۆمەلتىك قورمىش وەلاھى ئەوهى من زانىيۇمە لە مەككەدا

(٨٧٨) أخرجه: ابن حبان (٤٥٠٤) وقال محققته: استناده صحيح، وقال الحافظ (الفتح) (٣٧/١) أخرجه: ابن زنجوية (الأموال).
 يسند صحيح، وصححه الارتفاعوط (زاد المعاد) (١٢١/١) وصححه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (٣٨٦).

هیچ زن و پیاویک نەماوه مەگەر داواي پیویستىمەكى لىتكىدوين، شوینى ئالۇڭۇرى بازىرگانىيەكەشمان لە ولاتى شام بwoo لەشارى غەزەھى خاكى فەلەستىن رۆيىتىن هەتا گەيشتىنە ئەھوئى، ئەوهش لە سەررو بەندى زالبۇونى قەيسەرى خاوهن شکۆزى رۆمەكان بە سەر ئەو ناوجانە كە لە ولاتەكەيدا داگىركرابۇون لە لاپەن فارسەكان توانى لە ئىر رېكىنى ئەوان دەرىبېتىت و خاچەگەوردەكەيان كە رەمزىيان بwoo گەپايەوە دەستىيان كە لە ئەو كاتە لىيانسەندرابۇو كاتىك ئەم ھەواھە پېڭەيشت كە خۆى لە شارى (حەمىص) دا دادەنىشت لە خاكى شام بەپىادە وەك نىشانەسى سوباسگۈزارى بەرى كەوت بەرھو مزگەوتتىك لە إيليا (واتە: قدس) بۇ ئەھوھى نويزى سوباسگۈزارى بۇ [خوا بكت لە كاتىكدا ئەو دەستكەوتانە بۇ گەراوەتتەوە كە پېشتر لېزەوت كرابۇوا] چەندىن فەرش و رايەخى بۇ را خرابۇو وە بۇن و بەرامى خۆشى بە سەرداگىرابۇو كە بە سەر يىدا بىرۋات، كاتىك گەيشتە (إيليا) كارەكانى تەواوکرد [لە بە جىئەنلىنى نويز (۸۷۹) و پارانەوە پياوه ئايىنى و گەورھو خانەدانە كانى رۆمیش لە خزمەتىدا بۇون] ئىبىنۇ ناطور كە فەرمانپەواي (إيليا) بwoo ھيرقل كردىيە پياوى گەورھى ئايىنى بە سەر (نەصارا) كانى شامەوە، دەگىرپەتتەوە لە ئەو كاتە كە ھيرقل هاتە (إيليا) ئەو رۇزەبۇوە رۇزىكى بە دوشۇوم [زۇر غەمبار بwoo چاوهكانى ھەلبىرى بەرھو ئاسمان] هەندىك لە بە طارقە كان پېيانوت: بەشىوھىكى ئاسايى ناتېينىن شىواو و ديارى [فەرمۇوى: بەلى راستە].

ئىبىن ناطور دەھەرمۇيت: ھيرقل زۇر بە خەفەتبارىيەوە سەيرى ئەستىرەكانى ئاسمانى دەگرد كاتىك پرسىياريانلىتىكىد لە ئەو بارەيەوە لە وەلامدا وتى: من ئەمشەو كاتىك سەيرى ئەستىرەكانى ئاسمانم كرد و سەرنجىمدا [پادشاھىكى خەتنە كراو دەركەوت، لەناو نەتەوەكاندا كى خەتنە دەكىرت و خەتنە كىردن پەيرەو دەكت؟ عەرزىيان كرد قوربان: هىچ كەسىك خەتنە ناکات تەنها جولەكە كان نەبىت ئەوانىش ئەوهنەدە جىڭىز مەترىسى نىن بۇ تو ئەوهنەدەش بايەخيان نىيە نامەيەك بنووسە بۇ گەورھى شارەكان با ھەرجى جولەكەيەك ھەيە لە ناويان ببات، ئەوان لە سەررو بەندى جىبە جىكىرنى ئەو فەرمانە دابۇون، كە پياوېكى [عەرەب] هاتە خزمەت ھيرقل كە پادشاھى غەسان ناردبووه يە خزمەتى [پادشاھان ئالۇڭۇرى دەنگ وباس

ههبوو لهنیوانیاندا] [(دمگاوانهکه) و تى: ئەی خاون شکو كەسىك لە عەرەبەکان لەئەوانە سەرقالى مەروملاتن دەھەۋىت قىسەت بۇ بکات دەربارە رەوداۋىتكى [سەرسورھەتىنەر] كە لهولاتى خۇيدا رۇوېداوه توش پرسىيارى لىبىكە لهئەوبارەوە، كاتىك كەيىشەتە خزمەتى بەھەرگىزپەكە و تى: پرسىيارى لىبىكە ئەو دەنگوباسە چىيە كە لهئەولاتەكەيدا بىلابۇتەوە؟ ئەويش پرسىيارى لىتكىردوو و تى: كەسىك لهناو ھۆزى قورەيش دەركەتتۈوه [لەناوخۇماندا] بانگەشەپىغامبرايەتى دەكەت خەلکانىك شۇينى كەوتۇون و هەندىكىشيان دىايەتى دەكەن لە نىوانىشياندا چەندىن شەپەرەرابەرپا بوبو [لەزۇر] شۇيندا لهولاتى خۇمان وەدەرمان ناوه ھەر لەسەر پەيامى خۇيان بەردەوامن، كاتىك ئەو ھەوالەپىدا فەرمۇوى: [بىرپۇن سەپىرى كەن و بىزانن خەتەنەكراوه ياخود نا] [جىلەكانى لەبەر داكەن] [كەسەپەريان كەن] خەتەنەكراپوو، ئىنجا ھاتنمەوە خزمەتى و عەرزىيان كەن قوربان خەتەنەكراوه، وەپرسىيارىشيان لىتكەد لە بارەي عەرەبەکانەوە و تى: ئەوان خەتەنەكەدن لەناویاندا باوه.

ئىنجا ھىرقل فەرمۇوى: ئەو پادشاي نەم ئومەتەيە كەسەرەرەلەداوه [جلوبەرگ] و پۇشاڭى پېپەخشىن بابروات لەلامان]]^(٨٨٠). ھەر لهئە ساتەوەختەدا بۇ كە دوھىيە كورپى خەلەپەن بە نامەپىغامبرى خوداوه ھاتە خزمەتى ھىرقل قەيسەرپۇم، لهئەوبارەيەوە ئەنەنس دەفەرمۇيت: (... ئەو بۇ بىردىنى نامەكەپىغامبرى لەلایەن دوھىيەوە ھاوكات بۇ لەگەن ھاتنى قەيسەر بۇ مزگەوتى (إيلاء)، كەچەندىن فەرشۇراخەريان بۇ را خىستبوو كە تەنە خۆى بەسەپەريدا دەرۋىشت، نامەكە خىستە سەر فەرسەكەو بۇي چەمايەوە وەك پىز لېيتان بۇي، كاتىك قەيسەر كەيىشە لاي نامەكە هەلگەرتەوە، پاشان بانگى گەورەپىاوه ئايىننېيەكانى كەن ئەويش بۇي خويىندهو و فەرمۇوى: زانىارى من دەربارە ئەو نامەيە ھەروەك زانىارى تۆيە. ئەو بۇ قەيسەر بانگىكىرد: كى خاونى ئەم نامەيەيە دلىنابىت كە پايزراوه، ئەو بۇ كەسەكە ھاتە خزمەتى (واتە: دوھىيە...)^(٨٨١).

(٨٨٠) أخرجه: البخاري (٤٥٥٣)، وعبدالرازق (٩٧٣٤)، ومسلم (٩٧٣)، وأحمد (٢٣٧٠) وقال محققه: استاده صحيح على شرطهما، واللطف للبخاري والزيادة لابن اسحاق عند الطبرى (التاريخ) (٦٤٧/٢)، والبيهقي (الدلائل) (٣٨١/٤)، والطبراني (الكبير) (٧٢٧١).

(٨٨١) أخرجه: ابن حبان (٤٥٠٤) وقال محققه: استاده صحيح - كذا قال أيضًا في تحقيق (زاد المعاد) (١٢١/١)، وصححة أيضًا الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (٣٨٦).

له م گیرانه‌وهدا دهرده‌که‌ویت که خاوهن شکو (بوسرا) دوحیه‌ی ناردووه به‌نامه‌که‌وه بو خزمه‌تی قهیسر هیرقل له مزگه‌وتی (ایلیاء) نامه‌کانیش به‌پیی نه‌ریتی ئه‌وان له‌سمر فه‌رشه پاخراوه‌کان له پیگای هیرقل داده‌نران له‌هه‌ر لایه‌که‌وه بروایه هه‌روه‌ک له‌گیرانه‌وهیه‌کی تردا هاتووه: (ئه‌بو سوھیان ده‌لیت:.... دوحیه‌ی که‌لبی به‌نامه‌ی پیغمه‌بره‌وه هاته خزمه‌ت فه‌رمانه‌وه‌ای (بوسرا) ئه‌ویش نارديي‌ه خزمه‌ت هیرقل).

ئیبنو عه‌باس ده‌فه‌رمویت: (کاتیک قهیسر نامه‌که‌ی پیغمه‌بری خودای پیغه‌یشت و بوی خویندرايه‌وه فه‌رمووی: بروون که‌ستیکی ئه‌و [هۆزه‌م بو بینن که‌خزمی ئه‌و پیاوه بیت که بانگه‌شەی پیغمه‌برایه‌تی ده‌کات] بو ئه‌وهی پرسیاریان لیکەم له باره‌ی پیغمه‌بری خوداوه^(۸۸۱).

هر ئیبنو عه‌باس له ئه‌بو سوھیانه‌وه ده‌فه‌رمویت: (...ئه‌و بوو بانگی سه‌رۆکی جهندرمه‌کانی کرد بوو پیی فه‌رموو بوو: ده‌ره‌وه و ناووه‌ه شامم بو سه‌روین ده‌که‌یت هه‌تاکو که‌ستیکی خزم و که‌سی [ئه‌و پیاوەم] [بو دینى] تا پرسیار له‌باره‌ی پله‌وپایه‌ی لیدەکه‌ین و [ئه‌بو سوھیان ده‌فه‌رمویت]: وەلاهی من و هاواریکانم له ناو شاری غەززه بووین که [سه‌رۆکی پولیسەکان] هه‌لیان کوتایه سه‌رمان^(۸۸۲) پرسیاریان لیکردىن ئیوه کتىن؟ ئیمەش وەلامان دانه‌وه [وتى: ئیوه خزموکه‌سی ئه‌و پیاوەن که له حیجاز ده‌که‌وتووه؟ وتمان: بەلى. وتى: ده‌فه‌رموون باپرۇین بو خزمه‌تی پادشا، ئیمەش له‌گەلیدا رۇیشتنىن] هەموومانیان بەراپتىچىردن برد بو خزمه‌تی [هه‌تاکو گەیشتنىن] (ایلیاء) چوینه ژووره‌وه بو لاي بىنیمان دانیشتووه له‌سهر تەختى پادشاىي و تاجى لەسەرناوه و بەددورىشىيەوه گەورە پیاوەنی رۆم دانیشتوون^(۸۸۴) [ئیمەش لەبەردهمیدا دانیشتنىن] [بانگى وەركىرەکەی كرد] (ئه‌بو سوھیان ده‌فه‌رمویت: وەلاهی بەبۇچۇنى من ئه‌وهندەي گەراوم ھىچ پیاوېتكم نەبىنیوه ئه‌وهندەي ئه‌و خەتهنە نەكراوه مەبەستى هیرقلە ژىرو دانا بیت کاتیک گەیشتنىن خزمه‌تی (بانگى وەركىرەکەی كرد) [وتى: ئیوه له خزم و که‌سی ئه‌و پیاوەن؟ وتمان: بەلى] [وتى: كىتان له رپووی پەچەلەك و نەزاده‌وه له هەمووتان نزىكتىن له‌ئه‌و

(۸۸۲) آخرجه: البخاري (۲۹۴۰)، والبيهقي (الدلائل) (۳۷۷/۴).

(۸۸۳) آخرجه: الطبرى (التاريخ) (۶۴۷/۲).

(۸۸۴) آخرجه: البخاري (۲۹۴۱).

پیاوی که بانگه شهی پیغمبر ایهتی دهکات؟ ئەبو سو فیان ده فرمومیت: وتم: من [له هه مورویان نزیکترم له رووی رەچەلەکو نەزاده و. فەرمۇوی: خزمایهتی نیوانتان چىيە؟ وتم: ئەو كورى مامە له ناول ئەو كاروانەی ئىمەدا ئەو رۆزە هېچ كەسىك له نەوهى عەبىدەناف نەبوو تەنها خۆم نەبىت. قەيسەر فەرمۇوی] [نزىكى بخەنە وە لىيم ھاودلە كانىشى بالىينزىك بن له لاي پشته وە رايابىگىن]^(۸۸۰) [منيان له نزىكى وە دانىشاند ھاوارىكانيشيان] [له دواوه لاي شانمە وە دانىشاند] ... به (وەرگىرەكە) وتم: پېيان بىللى: من پرسىيارى لىدەكەم له بارەي ئەو پیاوە وە كەبانگه شهی پیغمبر ایهتى دهکات ئەگەر درۆي له گەل كردم ئىۋەش بە درۆي بخەنە وە.

ئەبو سو فیان ده فرمومیت: [وەلاھى] [لەئەو رۆزەدا] ئەگەر [لە شهرمى] ئەو وە نەبۈوا يە نە ترسامايەكە [ھاوارىكانم] بە درۆم بخەنە وە لەئەوكاتەي پرسىيارى لىدە كردم له بارەيە وە درۆم بە دەمە وە دەكىد بە لام شەرم و ئابروچۇون لە ترسى ئەو وە بە درۆم بخەنە وە وايىكەد بە راستى وە لامى بە دەمە وە].

لە گىرانە وە يە كەمى ئىبىنۇ ئىسحاقدا ھاتووە: [ئەبو سو فیان ده فرمومويەتى]: بە دەلنىيائى وە دەمزانى ئەگەر درۆي بە دەمە وە بکەم ئەو وە بە درۆ ناخرىيەمە وە بە لام بە خۆم دەوت: فەرمانى كەسايەتىيەكى گەورە دەبىت پىزى لىبىگىرىت ھەر بۇيە شەرمەم دەكىد بە درۆي بخەمە وە دەشمزانى لايەنلىكەمى ئەو كارە [كە من بە درۆي بخەمە وە] سەرەنجام قىسە كانم دەگىزىرىتە وە لەمەودا قىسە لە بارەوە دەكىرىت و كارە دەكاتە سەرگەسايەتىم بۇيە بىرىارمدا بە هېچ جۇرىڭىك درۆي بە دەمە وە نە كەم فەرمۇوی: پېمبىللى دەنگوباسى ئەو پیاوەي لە ناوتاندا دەركە تووە [ائەو چىيە و چۈنە؟ وتم: گەنچە] پلەو پايەي زۇر بەرزا نېيە ئەو كارەي بانگە شەشى بۇ دەكات لە چوار چىۋەيەك دەرنە چووە [وە وتم: ئەي خاونە شەق ئەو كارەي ئەو دەستى دا وەتى ئەوەندە جىيگاي بايەخ نېيە و بەئەو رادەيەش شان و شەق ئېيە كە بە ئىۋە گەيشتۇوە] وەلاھى لەئەو قسانەي كردم ئاۋرىشى لىينەدا وە، فەرمۇوی: پېمبىللى لەئەوەي پرسىارت لىدەكەم لە بارەي ئەو كارەي دەيزانى وتم: پرسىيار بکە لە بارەي ھەرچىيەك كە بە بىرتادىت؟^(۸۸۱) [يە كەم پرسىيارىك لە بارەيە وە لىيىكە كەم ئەو بۇو

(۸۸۰) أخرجه: البخاري (۷).

(۸۸۱) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (٦٤٨/٢)، والبيهقي (الدلائل) (٣٨٢/٤)، والطبرانى (٧٣٧١)، وعن رواية ابن اسحاق وقد

فەرمۇوى] بەوەرگىتەكەى: پرسىارى لىتكە رەچەلەك و نەزادى چۆنە لەناوتاندا؟ ئەبو سوفيان دەفەرمۇيت: وتم: ئەو لەناوماندا خانەدان و خاودەن نەزادو رەچەلەكى رەسەنە، فەرمۇوى: ئايا ھىچ لەباوك و باپيرانى پادشاپۇن.

لەگىرانەوهى ئىبىنۇ ئىسحاقدا [ئايا لەئەوه و پېش پادشاپۇن ھەبۇو مولك و دەسەلاتى زەوت كرابىت بۆيە ئەو قىسىم كرد بۇ ئەوهى بىزانم ئايا نايەۋىت مولك و دەسەلاتى پېشۈمى بۇ بىگىرنەوه] وتم: نەخىر، فەرمۇوى: بەر لەئەو بانگەوازە ئىستا دەيىكەت درۆتان لېبىنىيە بەئەوه تاواتبارتان كردووه؟ وتم: نەخىر. فەرمۇوى: كى شويىنى دەكەۋىت خانەدان و گەورەكان ياخود چەوساوه و ژىر دەستەكان؟ وتم: ژىر دەستەو چەوساوهكان. فەرمۇوى: زىادەكەن ياخودكەم دەكەن؟ وتم: زىاد دەكەن. فەرمۇوى: ئايا ھىچ كەس لەئەوانە كەشويىنى دەكەون لە ئايىنەكەي پاشگەز دەبنەوه لەدواى ئەوهى موسولمان دەبن لەرقى ئەو؟ وتم: نەخىر فەرمۇوى: شەپرتان لەگەلدا كردووه؟ وتم: بەلى، فەرمۇوى: شەپەكانتنان لەگەلیدا چۆن بۇو؟ وتم: جەنگ لەنئوانماندا بەنۇرە بۇوه جارىڭ ئەو سەركەوتووه و جارىڭ ئىمە. فەرمۇوى: ئايا پەيمان شكتىنى دەكات؟ وتم: نەخىر ئىمە ئىستا لەگەلیدا لە دانواستاندایين نازانىن چى بەسەر دىننەت [وە ئىمە مەترىسيمان ھەيە لەئەوهى پەيمانەكە بشكتىت].^(٨٨٧) دەفەرمۇيت: وەلاھى ھىچ قىسىمەكىيانم بەئەندازە ئەم قىسىم بېبايەخ نەبۇو لەلاي ھىچ گومان و دوودلىيەكى لە دىلدا دروستنەكىد [لەئەوەترسام بەھۆيەوە كەسايەتىم لەكەدار بىت لەھىچ شتىكى تر نەدەترسام كارم تىبکات] لەگىرانەوهى موسوی كورى عوقبە و عروھى كورى زوبەير^(٨٨٨): [دەفەرمۇيت: ئايا پەيماندەشكىننەت. ئەبو سوفيان فەرمۇوى: نەخىر مەگەر ئەمجارە كەشەرمان وەستاندۇووه ئەو پەيمانشىكىنى بىكەت. هېرقل وتى: ئەم جارە بەھۆى ج كارىكتانەوە لەپەيمانشىكىنى ئەو دەترسن؟ وتم: خەلگانىيە ئىمە پشتىوانى ھاۋپەيمانەكانيان كردووه لەدېرى ھاۋپەيمانەكانى ئەو كە خۆى لەمەدىنەيە. هېرقل فەرمۇوى: كەواتە ئۆوه دەست پېشخەرەتتىن كردووه و

رتىبا رواية الطبرى مع رواية البىهقى.

(٨٨٧) أخرجه: البخارى (٢٩٤١).

خۇشتان پەيمانشىكىنن] (٨٨٨). فەرمۇوى: [لەناوتاندا] بەر لەئەو ھىچ كەسىك ھەبوو ئەم بانگەشەيە بکات؟ دەفەرمۇيىت وتم: نەخىر.

لەگىرانەودى عروه و موسا [ھېرقل فەرمۇوى]: ئىۋە بەراستىكى دەزانىن يَا بەدرۆزنى لە بانگەوازەكەيدا؟ دەفەرمۇيىت: بەلكو بەدرۆزنى دەزانىن. ھېرقل وتى: ئەم و قسانەي پېمەلىن. دلىابن درۇ لەھىچ كەسىكەوە دەرناكەويىت كە ئەم بانگەشەي ئاواها بکات ئەگەر ئەم بىغەمبەرە لەناوتاندایە شەپى لەگەلدا مەكەن چونكە جولەكەكان ئەم كارىدەكەن ئەمە تايىبەتمەندى ئەوانە] (٨٨٩) [فەرمۇوى: فەرماننان بەچى پېيدەكەت؟ وتم: دەفەرمۇيىت: (خوا بەتك و تەنها بېپەرسىن و ھىچ ھاوبەشى بۇ بىرىار مەدەن وە دەسبەردارى ئەوقسانەبن كە باوبابيراننان و تويانە لەسەر بىرلەپەرەتنان].

لەگىرانەوھىيەكى تردا [فەرمانمان پېيدەكەت كە خودا بېپەرسىن و ھاوبەشى بەھىچ جۇرىك بۇ دانەنلىن و قەدەغەمان دەكەت لەپەرسىنى ئەوشستانەي باوبابيرانمان پەرسىتوويانە] وە فەرمانمان پېيدەكەت بەنۈزۈ خويندىن و [زەكتادان] [وە بەراستىكىي و داوىن پاڭى و پەيوەندى خزمايەتى و [بەئەمەك بۇون بەرامبەر پەيمان و بەئىن و پاراستن و گىرلانەودى سپاردەكان] (٨٩٠) ئىنجا ھېرقل بەھەرگىرەكەي فەرمۇو كە پېيىلى: كەپرسىيارم ليىكىد لە بارەي [رەچەلەكىيەوە] وە وتن كە لەناوماندا خاونەن بەنەمالە و نەزەدارى رەسەنن پېغەمبەرانيش بەھەمان شىۋە لەناو بەنەمالەي خانەدان و نەزەدارى رەسەن دەنېردرىن، كەپرسىيارم ليىكىدىت: ئايا ھىچ كام لە باوكو باپيرانى پادشا بۇون؟ وتن: نەخىر، وتم: نەگەر يەكتىك لەئەوان پادشا بۇوبىت ئەمە بۇون بېباوه داواى مولۇك و دەسەلاتى باوبابيرانى دەكتەوە و كەپرسىيارم ليىكىدىت لەبارەي شوين كەووتوانى [كە خانەدان و خاونە دەسەلاتەكانى ياخود چەوساوه و ژىر دەستەكانى باست كە ژىر دەستەكانى] ئەوانە شوين كەووتوانى پېغەمبەران.

كەپرسىيارم كرد: ئايا بەر لەئەودى ئەم بانگەشەيە بکات درۆتان ليىدىبۇو. وتن نەخىر، بۇم دەركەوت كەسىك بەھىچ جۇرىك درۇ لەگەل خەلکىدا نەكەت چۈن دەپروات درۇ بەناو خواوه بکات، وە كە پرسىيارم كرد: ئايا ھىچ كەس لەئەوانەي شوينىكەوتون

(٨٨٨) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣٨٤/٤).

(٨٨٩) نفس المصدر.

(٨٩٠) أخرجه: البخاري (٣٦٨١).

پاشگه زبوبونه‌تموه له ئایینه كەيان له دواي باوھەتىنان پىي وەك بىزاربۇون و نارمزاپىلىي، وتت نەخىر، باوھەتىنانىش ھەروايە كاتىك تىكەللى دۆدەرۈون بۇو [ھىچ كەس لىيومەرسنابىت]^(۸۹۱).

كەپرسىارام لىكىرىدىت: ئايا زىاد دەكەن ياخود كەم وتت زىادەكەن، باوھەپىش ھەروايە ھەتاڭو تەواو دادەمەزىت، وە كەپرسىارام كرد: ئايا شەرتان له گەلدا كردووه؟ وتت بەللى جەنگەكەش بەنۇرە بۇوە جارىك ئىمە سەركەوتۇوين و جارىكىش ئەو پىغەمبەرانىش بەئەو حۆرەبۇون تا دواجار بۇ ئەوان بۇوە.

كەپرسىارام لىكىرىدىت، ئايا پەيمانشىكىنى كردووه وتت نەخىر، وە پىغەمبەران پەيمانشىكىنى ناكەن، وەكەلىم پرسىيت ھىچ كەسىك بەرلەئەو لهناوتاندا ھەمان بانگەشەى كردووه وتت نەخىر، وتم: ئەگەر كەستىكى تر بەر لەئەو ئەو بانگەشەپەي كىرىدىت ئەوە (لاسايى) ئەو قسە و تراوانەپىش خۆى دەكتەوه، وتت: [فەرمانمان پىددەكەت بەپەرسىتنى خودا و ھاوېش بۇدانەنانى بەھىچ شىۋىھىك و مەقەدەغەمان دەكت لەپەرسىتنى بت و داروبەرد] وە (فەرمانمان) پىددەكەت بەنۇيىز خويىندىن و زەكتىدان و گەياندىنى پەيوەندى خزمائىھەتى و [پاستگۈي] و داۋىن پاکى و [ابەجىنگەيەندىنى پەيمان و بەللىن و پاراستنى سپارده و دانەوەي بەخاونەكانىيان ئەمەش لە تايىبەتمەندى پىغەمبەرانە]^(۸۹۲) ئەگەر ھەممۇ ئەو شتانەي وتت راستىن ئەو پىغەمبەرە و [زۆر نزىكە دەسەلاتى] [بگاتە ئەم شوين پېيانەى من] من وامدەزانى كە ئەو لە دەرەوەي ئىيە دىت ھەرگىز گومانم و انەبۇو كەلەناو ئىيەدا بىت، ئەگەر بەزانىيا بەتۇانم بگەمە خزمەتى ئەوە زۆر حەز بەچاپىكەوتى دەكمە، ئەگەر ئىستاش لە خزمەتىيا بومايدى قاچەكانىيم بۇ دەشۇرى دەنلىغان ئەم شوين پېيانەى منىش دەكتەپەتە ژىر دەسەلاتى. ئىنجا داوايىكىد كە نامەپىغەمبەرى خودا بىلەن بەتىنە خزمەتى ئىنجا خۆى رېكىردهو و خويىندىھە نووسرا بۇو: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [من محمد عبد الله و رسوله] إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّؤُمِ، سَلَامٌ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ، أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدِعَائِيَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْ تَسْلِمْ، وَأَسْلِمْ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرْتَنْ وَإِنْ تَوَيْنَتْ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِنْمَّا الْأَرِىسَيْنَ وَهُنَّ قُلْ يَتَأَهَّلُ الْكَتَبِ تَعَالَوْا إِلَى كَلْبَتِرْ سَوَاعِدَ بَيْتَنَا وَبَيْتَنَكُمْ أَلَا نَسْبُدُ إِلَّا اللَّهُ وَلَا شُرَكَٰ يَبُو، شَيْئًا

(۸۹۱) أخرجه: البخاري (۵۲).

(۸۹۲) أخرجه: البخاري (۲۶۸۱).

وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرَبَابًا مَنْ دُونَ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّا فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ
 (١٦) (آل عمران) (٨٩٣) واته: ((بهناوی خودای بهخشند و میهرهبان [له محمد بهنه و پیغمه بری خوداوه] بو هیرقل خاوهن شکوی روم سلاو لهنه و کمسه که شوین ریگای هیدایهت دهکه ویت پاشان من بهبانگه وازی نیسلامه تی بانگت دهکم موسویمان ببه سلامه ت ده بیت موسویمان ببه، خودا دووجار پاداشت ده اته وه وه که ر به دهم بانگه واژه که مه وه نه یه یت و پشت هله که یت نهوا نوبالی توانی ثاریسیه کانت له نهستویه که له زیر ده سه لاتی توان وه خواه گهوره ده فرمیت: [نهی پیغمه بر!] بو به خاوهن نامه کان بلن: ورن با نیمه و نیوه له سه ر وشه و به رنامه یه ک سوور بین که بو هه رو دو لامان جوون بیه که و یه کسانه، و پهیام برهانیش هه مو و ها و دنگ بیوون له سه ری، واز له نه و ته فرد قهیه بین ورن با جگه له خوا که سیکی تر نه په رستین، و هیج شتیکیش نه که ینه ها و به شی هه ندی کیشمان له باتی خوا نه که ینه خوا و بپه رستین، نه گه ر پشتیانه لکرد به راشکاوی پیانی بلن: ده سا نیوه به شایه ت بن و بزانن که به راستی نیمه موسویمان و ملکه چی برباره کانی خواین)).

له گیرانه و دیه کی تردا [نهبو سوفیان ده لیت: خاوه نشکو هیرقل نیوچه وانی ناره قی لیده تکا له نه و ناره حه تیهی دووجاری بیوو به هوی نامه که کی پیغمه بر!] که بوی نو و سی بیوو وه کاریگه ری نه وه کی پیوه دیار بوو [٨٩٤] له گیرانه و دیه کی تردا [قهی سه ر نامه که کی پیغمه بری خودای] خوین ده وه فرمیو: نه م نامه یه له ده ای سوله یمان پیغمه برده وه که س گویبستی نه بیوو که تبیدا نو و سراوه [بسم الله الرحمن الرحيم] [٨٩٥] نهبو سوفیان ده لیت: کاتیک [که له فه رمایش ته کانی بیو وده] هیرقل نه وه دی ویستی له نه و باره وه قسی کرد و نامه که کی بو خوین ده وه نیتر بیو وه دنگه دنگ و [دنگی نه وانه چوار دهوری له گهوره پیاو ای روم به رز بیو وده و که و نه قیزه و هه رای زور نیمه نه ماند هز ای ده لیت چی، پاشان فه رمایی کرد نیمه یان کرده ده ره وه]

(٨٩٣) أخرجه: البخاري (٤٥٥٣)، ومسلم (١٧٧٣)، وأحمد (٢٢٧٠)، وعبدالرازق (٩٧٢٤)، وابن حبان (٦٥٥٥)، وابوداود (٥١٣٦)، والترمذى (٢٧١٧).

(٨٩٤) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٧٢٧٤)، وابونعيم (الدلائل) رقم (٢٣٩)، وقال الهيثمي (المجمع) (٣٠٧/٥) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

(٨٩٥) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٧٧٨٢) عن سعيد بن المسيب مرسلًا و مراسلة صحيحة، و سعيد بن منصور (السنن) (٢٤٨٠).

[کاتیک چووینه دەرەوە لهگەنلەر ھاوارتکانم ھەر خۆمان بۇوین پىتمەكتەن] بەراستى ئايىنه كەمە كورى ئەبو كە بشە (مەبەست ئايىنى پىغەمبەرى خودا يە) چاك گەورەبۇوه و پەرەدى سەندووھ پادشاي (بەنى ئەصفەريش) رۇمەكان لىيىدەترسىت [بەردەوام لە ترس و دلەپاوكىيى محمددا بۇو]^(۸۹۶).

[ھەر بەئەو حۆرە بەردەوامبۇوم ھەتكەن بەھەنە كەمە بەم نزىكانە سەرددەكەۋىت و خوداى گەورەش ئىسلامەتى خستە دلەمەوە و موسولمان بۇوم كەپىشتر رقم لىيىدەبۇوەوە... پاشان ھېرقل نامەن نووسىي بۇ ھاوارتىيەكى خۆى لەپۇمىيەكان، كە ھاوشانى خۆى بۇو لە زانستو زانيارى، ھېرقل بەرپىكەوتەوە بەرەو (حەمەن) ھېشتا نەگەيىشت بۇوەوە (حەمەن) كەنامەن ھاوارتىيەكى ھاتە خزمەتى ھەمان بۇچۇونى ئەھبۇو لەھاتنى ئەو پىغەمبەرە، وە ئەو پىغەمبەرەش [ئەو كەسەيە كەچاواھەرلىي بۇوین ھىچ گومانى تىدانىيە شوينى بکەمەوە باوھەرلىي پىبهينە] ھېرقل ئەم بانگەوازەى خۆى بەگۈيى گەورە پىاوانى رۇمادا (لەسەر بىنایەكى بەرز لەسەر شىوهى كۆشك دروستكراپوو) لەشارى (حەمەن) فەرمانىكىرد دەرگاكانيان داخست پاشان لەسەر بەلەكۆنەي قەسرەكەوە دەركەوت و فەرمۇوى: ئەى گرۇھى رۇم ئايى سەرفرازى و سەركەوتتەن دەۋىت و دەتەنەوەت رېڭىز راستېگەن و ئەم دەسەلات و مولىكەتان بۇ بەمەنەتەوە ئەھبۇو شوينى ئەو پىغەمبەرە بکەھون، ھەر كە ئەمەيان بىست وەك كەرەكىيى ھەلیان كوتايەسەر دەرگاكان بىنيان داخراون، كاتىك ئەم ھەلچۇون و راپەرينەي بىنى لېيان لەباوھەيىنانيان بىئۇمېد بۇو فەرمۇوى: بىان گىزىنەوە و تى: من لەئەوھەپەر ئەو قسانەمكىرد وىستم تافيتىانبەكەمەوە بىزانم تاج راھىدەك سوورن لەسەر ئايىنه كەتەن ئىستا دلنىابۇوم و بە چاوى خۆم دىتىم ئىنجا ھەمۇو كەوتەن كەپنۇش بىدن بۇي و رەزامەندىيان نىشاندا بەرامبەرى)^(۸۹۷).

لەگىرانەوەكەي ئىبىنۇ ئىسحاقدا^(۸۹۸): (...فەرمانىكىرد كەگەورە پىاوانى رۇم كۆپىنەوە لەكۆشكى پاشايەتى وەفەرمانىكىرد دەرگاكان لەسەريان دابخات، پاشان خۆى لەترسى ئەوان لەبەلەكۆنەيەكى بەرزەوە كەبەسەرياندا دەپروانى دەركەوت و فەرمۇوى: ئەى گرۇھى رۇم من نامەيەكى ئەحمدەم پىگەيشتۇوھە وەلاھى ئەھبۇو ئەو

(۸۹۶) أخرجه: الطبراني (الكبير)، وابونعيم (الدلائل) (رقم: ۷۲۷۴)، و قال الهيثمي (المجمع) (۳۰۷/۵) رجاله رجال الصحيح.

(۸۹۷) أخرجه: البخاري (٤٥٥٣)، ومسلم (١٧٧٣)، والناساني (الكبير) (٩٧٢٤)، وعبدالرازاق (١١٠٦٤)، وابن حبان (٥٥٥).

پیغمه‌رده که ثیمه چاوه‌رمانده‌گرد و مبایسی ثه و له کتیبه‌که‌ماندا هاتووه به‌کات و نیشانه‌کانی دهیناسینه‌وه موسولمانین و شوینیکهون نایینه‌که‌تان و دوار‌قزتان سه‌لامه‌ت دهیت. هر کهنه‌میان بیست هه‌لیانکوتایه‌سهر دمرگاکان و ودک یهک راپه‌رین و کاتیک سه‌یریانکرد دمرگاکان له‌سه‌ریان داخراون هیرقل ترسا لیبان و وتن: بیانکیپنه‌وه بؤ لای من ثه‌وانیش کیپرایاننه‌وه فه‌رموموی: ثهی گروهی رومه‌کان من ثه و قسانه‌م بؤیه بؤ ئیوه‌کرد تاقیمکردن‌وه تا بزانم چونن له‌دستگرتنان به نایینه‌که‌تانه‌وه به‌راستی نهودی له‌نیوه‌م بینی دلخوشیکردم نه‌وانیش که‌وتنه کرنوشبردن بؤی پاشان دمرگاکی کوشکه‌که‌یان لیکردن‌وه ورقویشته ده‌رهوه^(۸۹۸).

له‌گیپرانه‌وه‌یکی تردا ئنه‌س ده‌فرمودت: (...هیرقل به دوحیه‌ی وتن: من نیستا به‌رهو شاری (حمص) ده‌رومده‌وه وره لام له‌نه‌وی، کاتیک گیشته‌وه هاته خزمه‌تی، قهیسر فه‌رمانیکرد دمرگاکانی کوشکیان داختست، پاشان فه‌رمانیکرد به‌بانگده‌ریک که‌بانگه‌واز بکات، که‌قہیسر شوینی محمد که‌وتوه و موسولمان بووه و دهستبه‌رداری نایینی (نه‌صرانی) بووه، سه‌ربازه‌کانی هیرشیان بؤ هینناو خویان پرچه‌کرد و دهوری کوشکه‌که‌یان گرت، ئینجا فه‌رموری به‌نیدراده‌که‌ی پیغمه‌ری خواه^(۸۹۹) (واته: دوحیه): خوت دهیبی نه‌هیسر له‌ولاته‌که‌م، پاشان فه‌رمانیکرد که بانگده‌رکه بانگه‌واز بکاته‌وه: که قهیسر له ئیوه رازییه وه ویستی تاقیت‌نابکاته‌وه تا بزانیت چون نارامده‌گرن له‌سهر نایینه‌که‌تان نیستا بگه‌پنه‌وه، نه‌وانیش بلاوه‌یانلیکرد، قهیسر نامه‌ی نوویسی بؤ خزمه‌ت پیغمه‌ری خودا^(۹۰۰): من موسولمان بووم چهندین دینار پاره‌ی نارد بؤ خزمه‌تی، پیغمه‌ری خودا^(۹۰۱) کاتیک نامه‌که‌ی خوینده‌وه: فه‌رموموی: ((كَذَبَ عَدُوُ اللَّهِ، لَيْسَ مُسْلِمٌ، وَهُوَ عَلَى النَّصْرَانِيَّةِ)) واته: ((دره دهکات دووزمنی خودا موسولمان نه‌بووه نیستاش نه‌صرانییه)) پاره‌که‌شی دابه‌شکرد^(۹۰۲). نهودی نه‌م فه‌رموده‌یه زیاتر به‌هیزتر دهکات فه‌رموده‌یه‌کی تره که باسده‌کات نه‌ه ترساوه که‌دهسه‌لاتی له‌بهین بچیت هر بؤیه موسولمان نه‌بووه نه‌وهش له‌گیپرانه‌وه‌یکی لاوازا (ضعیف) له‌عه‌بدوللای کوری شه‌داده‌وه هاتووه^(۹۰۳):

(۸۹۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۷۲۷۱)، والبيهقي (الدلاقل) (۳۸۴/۴)، والطبراني (التاريخ) (۶۴۸/۲).

(۸۹۹) أخرجه: ابن حبان (۴۵۰)، وقال محققه الارناؤوط: استناده صحيح - وكذا قال في (زاد المعاد) (۱۲۱/۱)، وقال الحافظ

في (الفتح) (۳۷/۱) أخرجه: أبو عبيدة في (الأموال) بسنده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۳۸۶).

(...) هیرقل فەرمۇویتى من دەزانم و باوەردەگەم بەئەوەى كە دەپەرمۇیت بەلام ناتوانم شوینى بکەوم رۆمەكان دەمكۈزۈن و مولۇك و دەسەلاتم لەبەين دەچىت. لەگىرەنەوەيەكى تردا: [دەپەرمۇیت: بە ھاوا لەكەت راپگەيەنە كە من باوەرمەم ھەمە كە ئەو پیغەمبەرە بەلام دەستبەردارى مولۇك دەسەلاتەكەم نابىم] (٩٠٠).

لەگىرەنەوەيەكى تردا ھاتووه لە هيشامى كورى عاصى نەمەوى كە دەپەرمۇیت لەسەر دەمى ئەبوبەكردا لەگەل كەسىكى تردا (نېردراروھ بۇ لای هیرقل كە بانگىبەكتەن بۇ ئىسلام... لای هیرقل وىنەى ئەم پیغەمبەرانەي بىنى بۇو (آدم، نوح، إبراهيم، موسى هارون، لوط، ئىسحاق، يعقوب، اسماعيل، يوسف، داود، سولىمان، عيسى)، محمد پیغەمبەرى خودا (...). لەكۆتايىدا هیرقل فەرمۇوی: وەللاھى بەختەوەر و ناسودەم بە دەرچۈونى خۆم لەم مولۇك و دەسەلاتەم بە جۇرىتىك بىمە كۆپلەي ئەمېرىھەكتان لەناو مولۇك و دەسەلاتى ئەودا ھەتكو دەمرم. دەپەرمۇیت: پاشان باشتىن و جوانلىرىن دىيارى پېشكەشىكىرىدىن و بەرىيەكىرىدىنەوە...).

بەلام هیرقل پارىزگارى لە نامەكەى پیغەمبەرى خودا كەردى و بەرپىزەوە پاراستى ھەروەك سوھەيلى دەپەرمۇیت: (هیرقل نامەكەى پیغەمبەرى لەناو لولەكىكى زېردا ھەلگرت وەك رېزۇ گەورەيىھەك بۇنامەكە و بەرددوام قەيسەر دواى قەيسەر بەمیرات لەيەكترييان وەردەگرت) (٩٠١). لەگىرەنەوەكە ئەبو راشد ھاتووه ئەويش لە تەنۇخى نېردراروی قەيسەر بۇ خزمەت پیغەمبەرى خودا كە پیغەمبەرى خودا فەرمۇویتى: (...نامەيەكم نووسييۋە بۇ خاۋەنەكەت، ھەلگىرتۇوھە بەرددوام خەلکى لەلای ئەودا سەيرىدەكەن بە گەورەيى و رېزەوە ھەر لەبەر ئەوھە بەرددوام خېرە خۇشى لە خۇيىان دەبىيەن) (٩٠٢). لىكۆلەر (خالىد سەيد عەلى) ئەوھە دووپاتنەكتەوە

(٩٠١) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٩٨١)، وابن عيم (الدلائل) (رقم: ٢٤٠)، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٠٩/٥) فيه ضعيف، وقال الهيثمي (المجمع) (٣٠٩/٥) فيه ضعيفان.

(٩٠٢) أخرجه: البهقى (الدلائل) (٣٨٤/١)، والطبراني (الكبير) (١٤٤/٢)، وقال ابن كثير: حديث جيد الاستناد ورجاله ثقات: انظر (كتن العمال) (٣٠٢٩٥)، و(تفسير القرآن العظيم) (٥٦٤/٣)، وقال ابن دقيق العيد: حديث حسن: انظر (مجمع الزوائد) (٢٣٢٨).

(٩٠٣) أخرجه: فتح الباري (٦٠/١).

(٩٠٤) أخرجه: احمد (١٦٦٩٣) وقال محققه: استناده ضعيف، وابويعلى (١٥٩٧) وقال محققه: رجاله ثقات، وابن زنجوية

که نامه‌کهی پیغمه‌بری خودا ﷺ بُو قهیسر پادشای کوچکردوی نوردن (مهلیک حوسه‌ین) کریویه‌تی، موزه‌خانه‌ی بیریتاییش نهود دووبات دهکاته‌وه که نه نامه‌یه دهگه‌پیته‌وه بُو سه‌دهی حه‌وتهمی زاینی واته: سه‌ردہ‌می پیغمه‌بر ﷺ^(۹۰۴).

له فهرموده‌یه کی لاوازدا (ضعیف) هاتووه که هیرقل دیاری بُو پیغمه‌بر ﷺ ناردووه هه‌روهک نهنه‌س ﷺ له نه‌وباره‌یه‌وه ده فه‌رمومیت: (پادشای روم که ولیک دریز له‌ثاوریشمی ته‌نکی به‌دیاری بُو پیغمه‌بر ﷺ ناردوو...)^(۹۰۵) نه‌وه ده‌بیته به‌لگه بُو نه‌وه دوو فه‌رموده‌یه که رونوی ده‌کنه‌وه دو حیه ﷺ دوو دیاری که‌یاندووه‌ته خزمتی پیغمه‌بری خودا ﷺ که‌له‌نه‌وانه‌یه له‌لای پاشای رومه‌وه هینابیتی نه‌وانیش پوشانکی سپیی قیبطی و دوو خوف بون: له نوسامه‌ی کوری زیده‌وه ده فه‌رمومیت: (پیغمه‌بری خودا ﷺ پوشانکی قیبطی نه‌ستوری پیدام که له‌نه‌وانه بون دو حیه‌ی که‌لبی به‌دیاری بُوی هینابوو، منیش دامه هاوسمه‌رکم که له‌به‌ربکات پیغمه‌بری خودا ﷺ فه‌رموموی: ((مالکَ أَنْ تَلْبِسَ الْقُبْطِيَّةَ؟)) واته: ((لَهُبَرْجِيَّ پُوشانکه قیبطیه‌کهت له‌بهر نه‌کردووه؟)) وتم: نه‌هی پیغمه‌بری خودا ﷺ دامه هاوسمه‌رکم تا بی‌پوشیت، فه‌رموموی: ((مُرْهَا فَلْتَجْعَلْ تَحْتَهَا غِلَالَةً، فَإِنِّي فَإِنِّي أَخْشَى أَنْ تَصِفَ عِظَامَهَا)) واته: ((بِرُوْ بَتِی بَلْنَ لَهْ زِيره‌وه زیر کراسیک بپوشیت، ده‌ترسیم که‌ئیسکه‌کانی له‌ناویدا ده‌رکه‌ویت))^(۹۰۶).

له موغیره‌ی کوری شو عبه‌نه‌وه ده فه‌رمومویه‌تی: (دو حیه‌ی که‌لبی ﷺ دوو خوفی به‌دیاری بُو پیغمه‌بر ﷺ هینابوو هه‌تا کون بون و دران له‌بیکردن)^(۹۰۷).

پیغمه‌بری خودا مژده‌ی داوه به‌له‌ناچوونی کیسرا و قهیسر و فه‌رمومویه‌تی

(الاموال) (۱۰۴)، وابی عبید (الاموال) (۶۲۰)، وقال ابن کیر (البداية) (۱۵۰/۵): حدیث غریب استاده لا باس به، وقال البوصیری (الاتحاف) (۶۳۵): اسناده صحیح.

(۹۰۴) انظر: (رسائل النبی ﷺ) (ص: ۳۰).

(۹۰۵) أخرجه: احمد (۱۳۴۰) وقال محققه: استاده ضعیف، وابی داود (۴۰۴۷)، وضعفه الشیخ الالبانی في (ضعیف ابی داود) (۸۷۴).

(۹۰۶) أخرجه: احمد (۲۷۷۸۶) وقال محققه: استاده محتمل التحسین، وابن سعد (۶۴/۴)، والطبرانی (الکبیر) (۳۷۶)، والبزار (۲۵۷۸)، والبیهقی (الدلائل) (۲۳۴/۴).

(۹۰۷) أخرجه: الترمذی (۱۷۷۵)، وفي (الشماںل) (۷۳)، وابوالشیخ (اخلاق النبی ﷺ) رقم (۳۸۱) وقال محققه: استاده حسن، وقال الدرناؤط (شرح السنۃ) (۳۱۰۱): استاده صحیح، وصححه ایضاً الشیخ الالبانی في (مختصر الشماںل) (۵۹).

که کیسر او قهیسه‌ری تر به دوایاندا نایهنهوه، جابر ﷺ دهیگرتنهوه که پیغه‌مبهر
 دهفه‌رمویت: ((إِذَا هَلَكَ قَيْصَرٌ، فَلَا قَيْصَرَ بَعْدُهُ، وَإِذَا هَلَكَ كِسْرَى، فَلَا كِسْرَى بَعْدُهُ، وَالَّذِي
 تَفْسِي بِيَدِهِ، لَتُنَقْضَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)) واته: ((ئەگەر قەیسەر لهناوچوو
 قهیسه‌ری تر له دواى نایهتهوه، وە ئەگەر کیسرا لهناوچوو کیسرای تر له دواى نایهت،
 سویند بەئەوهى گیانى منى بەدەستە گەنجىنەكانىيان دەبەخشنەوه لهپىناوى خوداى
 بالاً دەست)) (٩٠٨).

۵-نامه‌ی پیغه‌مبهر بُو یادشای عومان

له عمری کوری شوعله بیهوده ئەویش لەعەمری کوری عاصەرە دەفەرمويت: (پىغەمبەرى خودا ناردىمى بۇ لای حىپەرە عەبىدى کورى جەلنەدى كە له عومان بۇون ھەردووكىيان پادشا بۇون لەبەنى ئەزىزبۇون: (دەقى نامەكە): ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى جَيْفَرٍ وَعَبْدِ ابْنِ الْجَلْدَنِيِّ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَذْعُوْمَا بِدِعَائِيَّةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمًا تَسْلَمَا، فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَى النَّاسِ كَافَةً؛ لِأَنِّيَّ مَنْ كَانَ حَيَا وَيَحْقِّقُ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ، فَإِنَّكُمَا إِنْ أَقْرَرْمَا بِالْإِسْلَامِ وَلَيَنْكُمَا، وَإِنْ أَبْيَسْمَا أَنْ تُقْرَأَا بِالْإِسْلَامِ، فَإِنْ مُلْكُمَا زَائِلٌ وَخَلِيلٌ تَخْلُ بِسَاحَتِكُمَا، وَتَظَهَّرُ نُبُوَّتِي عَلَى مُلْكِكُمَا)) واتە: ((بەناوى خواي به خشنده وميھربان له محمد بەندى خوداوه بۇ حىپەرە عوبەيدى کورانى جەلنەدى، سلااو لەئەو كەسەئى شوتىن پىگاي ھيدات دەكەۋىت، پاشان من بە باڭھەوازى ئىسلام باڭكتان دەكەم، موسۇلمانىن، سەلامەتىدەبنىن من پىغەمبەرى خودام بۇ خەلکى جىهان بەگشتى بۇ ئەوەي ھەموو كەسىكى خاونىن ھۆش وزىر بىداربىكەممەوە، وادەو بەلىن دېنەمەجى بۇ سەر بىن باوھران، ئىيە ئەگەر موسۇلمان بىن ئەوا دەبنەوە دەسەلاتدارى ناوجەكەي خۇتان، وە ئەگەر پېشت ھەلکەن و دان بەئىسلام دا نەنین، ئەوا مولك و دەسەلاتتان لە بەين دەچىت ئەسپىسوارەكانى من دەگەنە سەرتان و پىغەمبەرایەتى منتان بۇ دەركەۋىت و يەسەر دەۋلەتە كەتانا فەرمانەرەوابى دەكەت)).

له گیڑانه و یه کی تردا: (هه ر پاشان موسوّل مانبیوون (واته: پادشاکانی عومان) له گه لیاندا خه لکیکی زور موسوّل مانبیوون و سه رانه و (جزیه) یان دانا له سهر نه وانه که موسوّل مان نه بیوون^(۹۹).

^{٩٠٨}) آخر حجه: احمد (٩٢/٥)، وال BXI (٣٦١٨)، ومسلم (٢٩١٨)، والتمذی (٢٣١٣).

^{٩٠٩} أخرجه ابن سعد (١٨/١)، وابن هشام (٤/٢٢٨)، أخرجه الطرافي (الكتاب) (٨/٢٠) وفي (الإحاديث الطوال) (٢٣).

پیغمه‌بری خودا ستایشی خه‌لکی عومانی کرد و ناشکرای کرد که نهوان له نامه به رو نیردراوه‌کان نادهن و قسی ناشیرینیان پیتناالین، له ئهبو به رزه‌ی هسله میه و دفه‌رمیت: (پیغمه‌بری خودا که‌سیکی نارد بُو ناوچه‌یه کله ناوچه‌کانی عه‌رب بُو پیویستیه کله نهوان لییاندابوو و قسی ناشیرینیان پیوتیبوو [ئه و کسه گه‌رایه و] و چووه خزمت پیغمه‌بری خودا [اسکالای ئه وهی له خزمت‌تیدا کرد] و هه‌واله‌که‌ی بُو گی‌رایه و پیغمه‌بر پیفه‌رموو: ((لو انك [آتنیت آهل عمان] ما ضربوک ولا سبُوك»))^(۱۰) واته: ((گهر تو [بچوویتایته لای خه‌لکی عومان] دوچاری لیدان و قسه پیوتون نه‌دهبوویت)). له‌گی‌رانه‌ویه‌کدا: ((لکن آهل عمان لَو آتاهم رسُولی ما سبُوه ولا ضربوہ))^(۱۱) واته: ((به‌لام خه‌لکی عومان ئه‌گهر نیردراوی من بچوایته لایان قسه‌یان پینه‌دهوتون ولییانه‌دهدان).

۶- نامه‌ی پیغمه‌بر بُو به‌نی زوهه‌یر

ئه‌نم نامه‌یه بانگه‌واز وروونکردن‌هه بُوو بُو یه‌کیک له عه‌شیره‌تنه‌کانی هۆزی عوکل ئه‌ویش به‌نی زوهه‌یر کوری ئوقیش بُوون، له عه‌بدوللای کوری شوخه‌یرهه دفه‌رمیت: (ئیمه له‌مه‌ربه‌دی (بـه‌صره) بـووین پـیاوـیکـی سـهـرو قـزـی ئـالـوـسـکـاـوـم بـیـنـی (ناـوـی: نـهـمـرـی کـورـی تـولـبـ) بـوـو پـارـچـهـیـهـکـ چـهـرـمـیـ بـهـدـهـسـتـهـهـ بـوـو، پـیـمانـ وـتـ: دـهـلـیـ خـهـلـکـیـ بـادـیـهـیـ؟ وـتـ: بـهـلـیـ، وـهـ فـهـرـمـوـوـیـ: ئـهـمـهـ نـامـهـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـایـهـ بـوـیـ نـوـوـسـیـوـمـ] وـتـمـانـ: ئـهـوـ پـارـچـهـ بـیـخـونـیـتـهـوـهـ؟ وـتـمـ: (واتـهـ: عـهـبـدـولـلـایـ کـورـیـ شـوـخـهـیـرـ)ـ: منـ دـهـیـ ئـایـاـ کـهـسـیـکـتـانـ تـیـدـایـهـ بـیـخـونـیـتـهـوـهـ؟ وـتـمـ: لـهـنـاـوـ دـهـسـتـدـایـهـ بـمـانـدـهـرـیـ؟ [فـهـرـمـوـوـیـ: خـوـیـنـمـهـوـهـ. فـهـرـمـوـوـیـ: بـیـگـرـهـ لـیـمـوـرـگـرـتـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـودـاـ بـوـیـ نـوـوـسـیـوـمـ] ئـیـمـهـشـ لـیـمـانـوـهـرـگـرـتـ وـ خـوـیـنـدـمـانـهـوـهـ بـیـنـمـانـ تـیـدـایـهـ هـاتـوـوـهـ: ((بـسـمـ اللـهـ الرـحـمـنـ الرـحـیـمـ) مـنـ مـحـمـدـ رـسـوـلـ اللـهـ إـلـىـ بـنـيـ زـهـرـیـ إـنـكـمـ إـنـ شـهـدـتـمـ: أـنـ لـاـ إـلـهـ إـلـاـ اللـهـ، وـأـنـ مـحـمـدـاـ رـسـوـلـ اللـهـ، وـأـقـمـتـمـ الـصـلـاـةـ، وـأـتـیـمـ الـزـكـاـةـ، وـأـدـیـمـ الـخـمـسـ مـنـ الـعـنـیـمـةـ، وـسـهـمـ النـبـیـ بـلـیـ وـالـصـفـیـ [وـفـارـقـتـمـ الـمـشـرـکـینـ] فـانـتـمـ آـمـنـوـنـ بـأـمـانـ اللـهـ وـأـمـانـ رـسـوـلـهـ)....)^(۱۲) واته: ((به‌ناوی خودای به‌خشنده و میه‌هبان

وقال الحافظ في (الاصابة) رقم (۱۳۱۲): رواه عبدان باسناد صحيح الى الزهرى

(۹۱۰) أخرجه: احمد (۱۹۷۹۷). وقال محققه: اسناده حسن، ومسلم (۲۵۴۴)، وابي يعلى (۷۴۳۵)، واحمد في (الفضائل) (۱۰۱۶)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحة) (۳۷۳۰).

(۹۱۱) خرجه: ابن حبان (۷۳۱۰)، وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۹۱۲) أخرجه: احمد (۷۷/۵)، وابوداود (۲۹۹۹)، والنسائي (۱۳۴/۷)، والبيهقي (الكبرى) (۵۸/۷)، وابن ابي شيبة (المصنف)

له محمد پیغەمبەری خوداوه گەل بۆ بهنی زوھەیری [ئىتىوھ ئەگەر شايەتمان بىتنى كە جىگە لە خودا هىچ پەرسىتراوىك بە حەق بۇونى نىيە و محمدىش نىرداوى خودا يە و نويزىز بىكەن و زەكتىبدەن] وەپىنج يەك لە غەنېمەت دىارىبىكەن لەگەل بەشى پیغەمبەرى خودا و گەل هەزاران [وە لە مۇشىرىكە كان جىابىنەوە و پېشىوانىيانەكەن] ئەوھە ئىتىوھ ئاسايىشتان مسوگەر دەبىت بەئەمانى خوداو پیغەمبەرەكەي گەل.....)).

٧-نامەي پیغەمبەر گەل بۆ بهنی بەكىرى كورپى وائىل

ئەنەس چەن دەفەرمۇيت: (پیغەمبەرى خودا گەل نامەي نۇوسىۋە بۆ بهنی بەكىرى كورپى وائىل: ((مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَيْ بَكُّرٍ بْنِ وَائِلٍ أَنْ أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا)) واتە: ((لە محمد پیغەمبەرى خوداوه گەل بۆ بهنی بەكىرى كورپى وائىل ئەگەر موسۇلمانىن سەلامەت دەبن)) مەرثەدى كورپى ضەبيان دەفەرمۇيت: (نامەي پیغەمبەرى خودامان گەل بۆ هات هىچ خۇيىندەوارىكمان دەستتەكەوت بۇمان بخۇيىنىتەوە هەتا كەسىكى بهنی ضوبەيعە بۆي خۇيىندىنەوە...)).^(٩١٣)

٨-نامەي پیغەمبەر گەل بۆ بهنی جوذەيمە

ئىبىنو ئىسحاق چەن دەفەرمۇيت: (لەكاتى دانووستانى خودمىبىيەدا رېفاعەى كورى زەيدى جوذامى هاتە خزمەت پیغەمبەرى خودا گەل وە كويىلەيەكى پېشکەش بەپیغەمبەرى خودا گەل كرد، پاشان موسۇلمانىوونىكى راستەقىنەو خوانسانە موسۇلمانبوو، پیغەمبەرى خودا گەل نامەيەكى بۆ ھۆزەكەي نۇوسى كەلەنامەكەدا ھاتبۇو: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذَا كِتَابٌ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ، لِرِفَاعَةِ بْنِ زَيْدٍ إِلَيْ بَعْثَتْهُ إِلَى قَوْمِهِ عَامَّةً، وَمَنْ دَخَلَ فِيهِمْ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، فَمَنْ أَقْبَلَ مِنْهُمْ فَقِي حِزْبُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ أَدْبَرَ فَلَهُ أَمَانٌ شَهَرَيْنِ)) واتە: ((بەناوى خوداى بەخشنىدە و مېھرەبان ئەم نامەيە له محمدى پیغەمبەرى خوداوه گەل بۆ رېفاعەى كورى زەيدى جوذامى من ناردۇومە بۆ ناو ھۆزەكەي بەڭشتى، ھەركەسىك بىتە ناوابىانەوە و لەگەللىاندا بىت

(٩١٣) وقال محقق: صحيح، والطبراني (الاوسط) (٤٩٤٠)، ابن حبان (٦٥٥٧) ووقال محقق: اسناده صحيح، وصححة الشيخ المقلب (الصحيح المسند) (١٤٦٩)، وصححة ايضاً الشيخ الالباني (الارواه) (٣٢/٥).

(٩١٤) أخرجه: احمد (٦٨/٥)، وابن سعد (٢٨١/١)، والطبراني (الصغير) (٣٠٧)، وابويعلى (٣٠٧) و قال محقق: اسناده صحيح، والبزار (١٦٧٠)، وقال الهيثمي (المجمع) (٣١٥/٥) رواه ابويعلى والبزار ورجالهما رجال الصحيح، وابن حبان (٦٥٥٨)، وقال محقق: اسناده صحيح على شرط مسلم.

بانگه‌وازیکەن بۆ لای خودا و پیغەمبەرەکەی ﷺ، هەرگە سىنیک لهئەوانە قبولیکرد ئەو دىتە ناو كۆمەلی خودا و پیغەمبەرەکەی ﷺ، وە هەر كەسیكىش پشتىيەلەركدوو موسولىمان نەبۇو ئەوا تا دوو مانگ لهئاسايىشدا دەبىت)). كاتىك پىفاعە كەرايەوە ناو ھۆزەکەی بەدەم بانگه‌وازەكەيەوە هاتن و موسولىمانبۇون، پاشان رۇيىشتن بۆ مەدينە و لە گەرمەسىرى (حرة الزجلان) لهئەويىدا نىشتەجىي بۇون(٩١٤).

٩-نامەي پیغەمبەر ﷺ بۆ ئوكەيدر خاوهنى ئاوجەي دومە

ئەنسەن دەفەرمۇيت: (پیغەمبەری خودا ﷺ نامەي نووسى بۆ كىسرا و قەيسەر و ئوكەيدرى دومە بانگه‌وازى دەكردن بۆ لای خوداي گەورە)(٩١٥).

ھەروەھا نامەي نووسىوە بۆ مۇنیزىرى كورى ساوى فەرمانەرەواي بەحرەين و ھۆزەيل كورى عەلى فەرمانەرەواي يەمامە(٩١٦) وەنامەيەكى نووسىوە بۆ خەلکى جەرەش(٩١٧)، وە بۆ زۇرىيکى تريش بېچگە لهئەوانە، زۇربەرى ئەم نامانە بانگه‌وازى بۇون بۆ گەياندى ئەم ئايىنە تازەيە بەخەلکىيەدا ۋۇنكردنەوەي ھەندىك لە حۆكمە خوايىيەكان بۇو(٩١٨)، پیغەمبەری خودا ﷺ ھەندىك لە دىارييەكانيانى قبۇلكردووھ بۆ راگرتىنى دلىان و ئاشنايەتى و دۆستايەتى زىياتىر وە دىيارى بۆ ناردوونەتەوە، لە ئەنسەن دەفەرمۇيت: (ئوكەيدرى دومە دىارييەكى پېشىكەمى پیغەمبەری خودا كەد كە پۇشاكتىكى نەرمۇنیان بۇو خەلکەكە سەزىيان سورما بۇو لە جوانىيەكەمى پیغەمبەری خودا ﷺ فەرمۇوى: ((دەستە سرەكەي سەعد (واتە: سەعدى كورى موعاذ ئەنەن) لە بەھەشتىدا باشتىرە لهئەود))](٩١٩). عىكرەمە دەفەرمۇيت: (پیغەمبەری

(٩١٤) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٥٦٢)، وابن هشام (٤/٢٠٦)، وابن عبد البر في (الدرر) (ص: ٣١٣)، وقال الهيثمي (المجمع) (٥٠١/٣): استناد إلى ابن اسحاق جيد.

(٩١٥) أخرجه: ابن حبان (٥٥٣)، وقال محققته: استناد صحيح على شرط مسلم.

(٩١٦) أخرجه: الطبرى (٢/٤٤٦)، وابن سعد (٢/٦٧٦)، وابن كثير (البداية) (٤/٢٦٨)، وصححة الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (٣٨٦، ٣٩١، ٣٩٢).

(٩١٧) أخرجه: احمد (١٩٦١)، (١٩٦٠)، (٣١١٠)، وقال محققته: استناد صحيح على شرطهما.

(٩١٨) انظر: (اعلام السائلين عن كتب سيد المرسلين) لابن طولون (ص: ٦٦، ٧٠، ١٠٦)، و(مجموعة الوثائق السياسية) لمحمد حميد الله (ص: ٩٠، ٧٠، ...).

(٩١٩) أخرجه: احمد (٩٣٠١٢) وقال محققته: حديث صحيح.

خودا ﷺ خورمای عه جوهی له گهله نامه یه گهدا نارد که نووسیبووی بُو نهبو سوفیانی
کورپی حهرب، به عه مری کورپی ئومیهی ضهمری ناردى ئه ویش پیستهی بُو ناردهوه
به دیاری) (۹۶۰).

٩٢٠) أخرجه: ابن سعد (٣٠٠/٢)، وابن عساكر (تاريخ دمشق) (٤٤١/٢٣) وهو مرسل، وقال الحافظ في (الاصانة) ٦٨١

استناده صحيح.

غهزرای (ذات الرقاع)

نوسه رانی سیره و غهزرایان و فهرموده ناسان جیاوازیان ههیه له دیاریکردنی میزرووی نهم غهزرایه، ئیمامی بوخاری ^{نه} ده فرمومت: نه و غهزرایه رووی داوه له مانگی (ربیع الاول) له سالی حه وته می کۆچی له دواي غهزرای خه بیهه^(۹۲۱) له بمر نه وهی هه ریه که له نه بو موسا و نه بو هر هیره و ئیبنو عومه (رهزای خوانان لیبیت) به زداری نهم غهزرایه يان کرد و دووه وه نویزی ترسی تیدا کراوه نه مهش به کۆی رای زانایان له دواي ریکه و تتنامه حوده بیهه وه بووه، به فهرمانیکی شه رعی. ئیمامی ئیبن که ثیر^(۹۲۲) و ئیبنو حه جهه^(۹۲۳) وه ئیبن قهیم^(۹۲۴) عیمه ری و زانایانی تر نه وانیش له زانا هاوچه رخه کان پشتیوانی نه و بوجوونه ده کهن^(۹۲۵). به ويستی خودا نه مه راستین بوجوونه، به لام لای ئیبنو ئیسحاق ^{نه} نهم غهزرایه له دواي ده کردنی به نه ضیر رو ویداوه نه وانه نه و بوجوونه پشتراست ده کنه وه کۆمه لیک له نوسه رانی سیره و ههندیک له زانا هاوچه رخه کان^(۹۲۶) به لگه بوجوونه که يان دیتنه وه که جابر هاو سه ری هه بوبه له کاتی رو ودانی غهزرای خهند مقدا خوی و هاو سه ره که ^{نه} خواردنیان بو پیغامبری خواه ^{نه} و هاو هلانی ئاما ده ده کرد و لیره دا هیج شتیک ده باره زماره ده موسولمانه کان و وردہ کاریه کانی تره وه نه هاتووه ته نهها له گیرانه و مکه واقیدیدا نه بیت که پوخته که نه وهیه که که سیک هاتووه له ناویاندا بو خزمت پیغامبری خواه لک کۆکردنه و دن و نه وان ئاما ده باند کهن بو جه نگ و هه رای پیغامبری خواه ^{نه}، نه وه بو پیغامبری خواه ^{نه} به خوی و چوار سه دیان حه و سه ده جه نگا و مرده وه رفیشت بویان موسولمانه کان گهی شتنه شوینی نیشته جیبوونیان و نه وان به هه له داوان رایانکرد بو سه ر لوتکه شاخه کان و مآل و مندالیان به جیهیشت موسولمانه کان نویزی ترسیان کرد و پاشان گه رانه وه بو شوینی خویان به سه لامه تی و بیئه وهی

(۹۲۱) انظر: البخاری (كتاب المغازي) (باب: غزوة ذات الرقاع) حدیث رقم (۴۱۲۰).

(۹۲۲) انظر: السیرة (ابن کثیر) (۱۶۱/۳)، و (البداية) (۴/۸۳).

(۹۲۳) انظر: (فتح الباري) (۵۳۱/۷) طبعة (دار الكتب العلمية).

(۹۲۴) انظر: (زاد المتعاد) (۲۵۳/۳).

(۹۲۵) انظر: (السیرة النبوية الصحيحة) (۴۶۲/۲).

(۹۲۶) انظر: (السیرة) ابن هشام (۱۰۶/۳) طبعة (مکتبة العبیکان). و (فقه السیرة) للبوطي (ص: ۲۰۷).

دووچاری هېج زيانىك بىن^(٩٢٧).

ھۆکارى ناونانى ئەم غەزايە بە (ذات الرقاع) دەلىن ناوى درەختىك بۇوه يان چيايەك ياخود رەنگى ئالاًو ئەسپەكانى موسولمانان بۇوه^(٩٢٨)، بەلام راستىرىن بۇچوون لەسەر ناونانى دەگەرپىتەوە بۇ ئەوهى كە موسولمانەكان لەبەر زۆر رۇيىشتىيان بەپى ئەشەپەكانىيان ئاوسابۇون و قىلىشابۇون بۇيە پەرۋىيان لەپىتەكانىانەوە پېچابۇو ھەروەك ئەبو موسا ئەشەعرى ﷺ لەئەوبارەيەوە دەفەرمۇيت: لەخزمەت پېغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوين بۇ غەزا بەشەش كەس يەك وشتىمان بەردەكەوت بۇ سواربۇون بەنۇرە سوارى پاشى دەبۈپەن ئەوه بۇو قاچەكانمان ئاوسان و قىلىشىان تىكەمتو بۇو من پېتەكانىم قلىشى بىردو نىنۇكەكانىم وەرى، ئىيمە بەئەو قاچە قلىشاوانەوە دەسۈرائىنهوە ھەر بۇيە ئەو غەزايەش ناونرا (ذات الرقاع) بە پەرۋوو پال قاچە قلىشاو و ھەلئاوساواهەكانمان دەپىچايدە بۇ ئەوهى لەسەرى بىرۋىن و ئازارى نەبىت^(٩٢٩).

جابر ﷺ دەفەرمۇيت: (لە خزمەت پېغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوپەن بۇ غەزاي (ئەنمار) [اللهُ أَكْرَمُ وَهُوَ يَعْلَمُ] تردا (ذات الرقاع)^(٩٣٠) لەكتىكدا من لەزىر سېبەرى درەختىكدا خستبۇوم پېغەمبەرى خوم ﷺ چاو پېتكەوت، وتم: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ وەرە بۇ ئىرە بۇ ژىر سېبەرى ئەم درەختە، پېغەمبەرى خوا ﷺ دابەزىيە ژىر درەختەكە منىش ھەستام بەرھەنە ئەت تورەكەكەمان رۇيىشتىم دەستەتىدا دەگىرە ترۇزى تازە پېتەيشتۈوم تىايىدا دەرھەنەنە و قاژىمكىدە، پاشان بىردىمە خزمەت پېغەمبەر ﷺ، پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇوى: ((مِنْ أَيْنَ لَكُمْ هَذَا؟)) واتە: (ئەممەتان لەكۈي ھىنناوە؟) وتم: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ لەمەدىنەوە لەگەل خۇماندا ھىنناوامانە، جابر ﷺ دەفەرمۇيت: ھاوهلىكىمان خۆي ئاماھەدەكىد بۇ ئەوهى بىرۋات لەپشتەوەمان پاسەوانىمىانىكەت، فەرمۇوى: ئاماھەمانكىد پاشان رۇيىشت بۇ پشتەوەمان دوو پۇشاڭى خەتىخەتى بەسەر شانىدا دابۇو پاشى لەتىمە بۇو پېغەمبەرى خوا ﷺ بەتىرامانەوە سەپىرى دەكىد و فەرمۇوى: ((أَمَا لَهُ تَوْبَانِ غَيْرُهَدَنْ؟)) واتە: (ئايادوو جلى ترى نىيە

(٩٢٧) أخرجه: ابن سعد (٤٦/٢) عن الواقدي في (المغازي) (٣٩٦/١).

(٩٢٨) انظر: (سبل الهدى والرشاد) (٥/١٧٥).

(٩٢٩) أخرجه: البخاري (٤١٢٨)، ومسلم (١٨١٦).

(٩٣٠) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٣٢/٢).

جگه لهئه و جلانه که له بهربی دایه؟)) وتم: ئهی پیغمه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ له بهر ناریکی و عهیبی ئهه دووجلهه له بهر کرد ووه؟ فهرموموی: ((فَادْعُهُ فَمُرْهُ قَلْبَيْسُهُمَا)) واته: (بانگیکه رهه و پیتیبلن بالله بهربیان بکات). ده فهرومیت: بانگمکرد و له بهریکردن و ئینجا ههستاو رویشت، پیغمه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فهرموموی: ((مَا لَهُ ضَرَبَ اللَّهُ عَنْقَهُ، أَلِيْسَ هَذَا خَيْرًا لَهُ؟)) واته: ((خودای گهوره گهوره که دنی بپیکیت ئایا ئه مهیان باشتر نییه؟)) پیاووه که گوئیلابیوو فهرموموی: ئهی پیغمه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ له پیتناوی خودا؟ فهرموموی: ((بَهْلَى لَهُ پِيَنَاوِي خَوَادًا))...)).^(۹۳۱)

ئیبنو ئیسحاق عَلَيْهِ السَّلَامُ ده فهرومیت: (...پیغمه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ گهیشت به کۆمەلیکی گهوره هوزی غەطەفان. و له يەكترى نزىكبوونهه هىچ جەنگو ھەرايەك له نیوانیاندا رپووینەدا)^(۹۳۲). له کاتى گهرا نەوه پیغمه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ وهاوه لاننیدا له دۆلەتیکی پې لەدرەختدا لایاندا بۇ حەسانەوه له کاتى نیوھرۇدا پیغمه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ لە ئىزىز دارىتكدا خەوی لېکەوت كەسىك له موشرىكەكان ھەللى كوتايىه سەرى و شمشىرەكەي ھەلکىشا لىي، پاشان خواي گهوره پاراستى له دەستى، پاشان پیغمه مبهربی عَلَيْهِ السَّلَامُ موشرىكەكەي عەفوکرد.

ئەم رپوداوه جابر عَلَيْهِ السَّلَامُ بۇمان دەگىرپىتهوه ده فهرومیت: (ئىيمە له خزمەت پیغمه مبهربی خوادا عَلَيْهِ السَّلَامُ بۇوين له غەزاي (ذات الرقاع) [كاتىك فەرمانى گەرانە وهىدا (منيش لەكەلیاندا گەرامەوه له کاتى نیوھرۇدا له دۆلەتكى پېدارو درەختى چەرو درکاۋىدا لاماندا بۇ حەسانەوه له کاتى قەيلولەدا]^(۹۳۳) ئەوه بۇ گەيشتىنە درەختىكى سېبەردار بۇ پیغمه مبهربی خوانان عَلَيْهِ السَّلَامُ چۈلگەرد [پیغمه مبهربی خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ دابەزى و خەلکەكەش بلاۋەيانلىكىد بۇ ئىزىزدرەختە چەپپەكان و لە ئىزىز سېبەرەكانى دە حەسانەوه، پیغمه مبهربى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ لە ئىزىز سېبەرەتى سەۋۆز و لقوپۇپ بەرز دابەزى و شمشىرەكەشى بە لقىتكى درەختەكەدا ھەلۋاسى] [خەويىكى قورسمان لېكەوت] [(موشرىكەكان)]

(۹۳۱) أخرجه: مالك (٩١٠/٢)، والحاكم (٤/١٨٣) وصححه، والبيهقي (الدلائل) (٦/٢٤٤)، والبزار (٢٩٦٢)، وابن حبان (٥٤١٨) وقال محققه: استاده صحيح على شرطهما.

(۹۳۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٥٧/٣) برقم (٩٦٤)، والطبرى (التاريخ) (٥٥٦/٢).

(۹۳۳) أخرجه: البخارى (٤١٣٥).

ئەویان بىنى بۇو لهنار موسولمانەكان وىستيان (لەناکاۋ) دەستى لىبۈوهشىتنىن^(٩٣١) ئەوەبۇ كەسىك لە موشرىكەكان [بەناوى غورى كۈرى حارت] هات و شمشىرەكەمى پېغەمبەرى خواه^{كە} كە بەدرەختەكەمەدە لۆاسراپۇو دايگىرت و بە دەستىيەوە گرت و هاتە سەرسەرى پېغەمبەرى خواه^{كە} و تى: [تۇ موحەممەدى؟ فەرمۇوى: (بەلى)][٩٣٢]. و تى لەمن دەترىسى كەبتىكۈزم، پېغەرمۇو: ((نەخىر)). و تى: كەواتە كى لە دەستى من رېزگارت دەكتا؟)؟ فەرمۇوى: ((خوا [من لە دەستى تۇ رېزگارت دەكتا]) [ئەو موشرىكە شمشىرەكەى لە دەستى كەوتە خوارەوە [لە گىرانەوەيەكى تىدا: شمشىرەكەى خستەوە كىلان و هەلۈيواسىيەوە]^(٩٣٣)، پېغەمبەرى خواه^{كە} بە دەستىيەوە گرت و دەفەرمۇوى: ((ئەى كى تۇ لە دەستى من رېزگارت دەكتا؟) و تى: تۇ مەردى خوابە لەمن چاكتىرىھە. فەرمۇوى: ((شايمەتى دەدھىت كە جىڭ لە الله ھىچ پەرسىراويكى تر بە حق نىيە)) و تى: نەخىر بەلام پەيمانى دەدەمنى شەرت لەگەلدا نەكەم و پشتىوانى كەسانىتىكىش نەكەم كە شەرت لەگەلدا دەكەن)^(٩٣٤).

[جابر^{كە} دەفەرمۇيت..... ئىتمە لە سەر دۆخى خۆمان بۇوين كە پېغەمبەرى خواه^{كە} بانگى كردىن كاتىك چووينە خزمەتى دەبىنин ئەعرابىيەك لەلايەوە دانىشتۇوە فەرمۇوى: ((إِنَّ هَذَا أَتَافِي وَأَنَا نَائِمٌ، فَاخْرَطْ سَيْنِي، فَاسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي، مُخْرِطٌ سَيْنِي صَلْتَ، قَالَ [ي]: مَنْ يَنْعَكُ مِنِّي؟ قُلْتُ: اللَّهُ، فَشَامَةُ ثُمَّ قَعَدَ، فَهُوَ هَذَا)) واتە: ((ئەوە هاتۆتە سەرم لە كاتىكدا من نۇوستىبووم شمشىرەكەمى داگرتۇوە و كاتىك من بە خەبەر ھاتم بە سەرمەوە وەستابۇو شمشىرەكەمى ھەلگىشىا بۇو بە دەستىيەوە و تى بە [من]: كى لە دەستى من رېزگارت دەكتا؟ پېمۇت: الله، شمشىرەكەى خستەوە كىلان و دانىشت لە لام ئەوە خۆيەتى) پېغەمبەرى خواه^{كە} سەرزەنلىقى نەكەد ولۇينە پېچىيەوە^(٩٣٥) [بەلام ھاوەللىنى پېغەمبەرى خواه^{كە} ھەر شەيانلىقىردى لە سەر

(٩٣٤) أخرجه: ابن حبان (٢٨٨٣) وقال محققه: اسناده صحيح.

(٩٣٥) أخرجه: ابن حبان (٢٨٨٢) وقال محققه: اسناده صحيح.

(٩٣٦) أخرجه: مسلم (٨٤٣) وأحمد (١٤٩٢٨) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(٩٣٧) أخرجه: احمد (١٤٩٢٩) وقال محققه: صحيح.

(٩٣٨) أخرجه: البخاري (٤١٣٩).

ئه و کارهی^(۹۳۹) ([پیغمه‌مبهربی خوا عَلِیٰ]) ریگه‌ی دا بروات ئه‌ویش گهرايه‌وه ناو هاوه‌لانی خۆی و تی: له لای باشترين که‌سی سمر زهويه‌وه هاتوومه‌وه بُو ناوتنان] [پیغمه‌مبهربی خوا عَلِیٰ فهرمانیکرد به‌رۆیشتن و هەلگرتنى چەکه‌کانمان]^(۹۴۰) [کاتیک نویزی نیومه‌پو بُو ياخود عه‌سر پیشنهادی بُوکردن به نویزی ترس]^(۹۴۱) [ئه‌وه بُو بانگدرا]^(۹۴۲) و [کۆبۈوېنه‌وه بُو نویز]^(۹۴۳) قامه‌تى نویز کراو كۆمەلیک لە دوايە‌وه دوو رکاتيان کرد و پاشان هاتنه دوايە‌وه دوو رکاتى ترى بە كۆمەلیکى ترکرد پیغمه‌مبهربی خوا عَلِیٰ خۆی چوار رکاتى کرد و خەلکەش دوو رکات دوو رکات بەجيا جيا له دوايە‌وه نویزیانکرد)^(۹۴۴).

له گئرانه‌وهیه‌کی صالحی کورپی خهواتی کورپی جوبه‌یر له باوکیه‌وه^(۹۴۵) (که ئه‌وه له خزمەت پیغمه‌مبهربی خوا عَلِیٰ بەزدارىکردووه له غەزاي (ذات الرفاع) نویزی ترسى کردووه: دەھەرمويت: كۆمەلیک لەپشت پیغمه‌مبهربی خوا عَلِیٰ بۇون كۆمەلیکىش بەرامبەر دووزمن و مستابوون نویزی بە ئهوانه کردووه کە لە دوايە‌وه بۇون رکاتیک و پاشان هەستانه‌وه و راوه‌ستاوه بە پیوه و ئهوان خۆيان تەواويانکردووه و پاشان رپیشتن شۆئىنى ئهوانى تريان گرتۇوته‌وه و بەرامبەر دووزمن و مستاباون و كۆمەلەكەمى تر هاتوون رکاتەکەی ترى كەماوه له گەلیدا كردوويانه پاشان خۆی دانیشتووه بُو تەحيات و ئهوان خۆيان هەستانوون و نویزەكەيان تەواوکردووه و پاشان سلاۋى نویزى داوه‌تەوه و ئهوانىش بەدوايدا)^(۹۴۶).

ھەر له ئه‌وه غەزايەدا ئافرەتىکى موشىيکەكان كۈزرا كە وەك جەنگاومر ھاتبوو بُو شهر^(۹۴۷)، کاتیک ھاوسەرەكەی گهرايه‌وه و بەھەوالەكەی زانى، سوئىندى خوارد كە دەبىت تۆلەئ خوتىنى ڦنەكەی له سوپاي موسولمانەكان بکاتەوه و لىيانبىكۈزىت،

(۹۳۹) أخرجه: البخاري (۴۱۳۶).

(۹۴۰) أخرجه: ابن حبان (۲۸۸۲) وقال محقق: اسناده صحيح.

(۹۴۱) أخرجه: احمد (۱۴۹۲۹) وقال محقق: حدیث صحيح.

(۹۴۲) أخرجه: ابن حبان (۲۸۸۲) وقال محقق: اسناده صحيح.

(۹۴۳) أخرجه: ابن حبان (۲۸۸۴) وقال محقق: اسناده صحيح على شرطهما.

(۹۴۴) أخرجه: البخاري (۴۱۳۶).

(۹۴۵) أخرجه: البخاري (۴۱۳۹).

(۹۴۶) انظر: فتاوى الشیخ الالباني رحمه‌للہ (ص: ۱۱۱).

کاتیک پیغمه‌بری و موسوّل‌مانه‌کان له‌پیگای گهراوه‌دا بون بهره‌و مه‌دینه له‌پیگادا بُو حمه‌سنه‌وه له شوینیکدا خستیان، که‌سیک له موشیریکه‌کان هات سی تیری گرته پاسه‌وانی موسوّل‌مانه‌کان.

ئەم رووداوه جابری کورى عەبدوللا بۇمان دەگىرېتەوه و دەفرمۇیت: (له‌خزمەت پیغمه‌بری خواه دەرچوین بُو غەزاي (ذات الرقاع) له [خاکى نەجد].... دەوري مالىيکى موشیریکه‌کانمان دا له‌ناوچەيەكدا كەسیک له‌هاوه‌لان ئافرەتىكى كوشت له‌شەردا، پاشان پیغمه‌بری خواه گەپايەوه [هاوسەرەكەي] هاتەوه كە به كارھساتەكەي نەزانىببۇو، بۇيانبا‌سکرد سوينى خوارد ناگەرېتەوه هەتا كەسیک له‌هاوه‌لانى پیغمه‌بری خواه نەكۈزىت [رۇقىشت بە شوين پىيى پیغمه‌برى خوادا] هەتا پیغمه‌برى خواه لەشويىنىكدا وەستا بُو پشودان] كاتیک پیغمه‌برى خواه لەيەكتىك له‌پیگاكان، له‌ناو دۆلەك لە‌دۆلەكان لە‌گەل ھاوه‌لانىدا خستیان فەرمۇوى: ((مَنْ رَجَلٌ يَكُلُّنَا فِي لَيْلَتَنَا هَذِهِ مِنْ عَدُوَّنَا؟)) واتە: (دوو كەسمان دەۋىت لهم شەوددا پاسه‌وانىمان بىكەن له‌دووزمن؟) كەسیک لەموھا جىرەكان [كە عەمارى كورى ياسربوو] [وه يەكىكىش لەئەنصارىيەكان [كە عوبادى كورى بەشىر بۇو]]^(۹۱۷) [فەرمۇويان]: ئىمە دەبىنە پاسه‌وانت ئەم پیغمه‌برى خواه [دابەزىنە ناوه‌وهى دۆلەكەوه] دەروازەدى دۆلەكە) [پیغمه‌برى خواه وھاوه‌لانى] [دابەزىنە ناوه‌وهى دۆلەكەوه] [لەخواروهى سەربازگەي كافرەكان] [كاتیک دوو ھاوه‌لە بەپىزەكە رۇقىشتىن] بُو دەروازەدى دۆلەكە بەرامبەر سەربازگەي دووژمنەكان بُو خواروهى عوبادە بە عەمارى فەرمۇو: [كام بەشى شەو حەز دەكەيت تىيدا پاسه‌وان بىت سەرتاكەي ياكۇتايىيەكەي] بەويستى خوت ئايا سەرتاكەي بُو من لىدەگەرىتىت و خوت كۆتايىيەكەي دەگرىت ياخود من كۆتايىيەكەي و تو سەرتاكەي؟ عەممار فەرمۇوى: تو سەرتاكەن پاسه‌وان بېھو من لەكۆتايىدا پاسه‌وان دەبم، ئەوه بۇو عەممار [پائىكەوت] و خەولىتىكەوت] عوبادە هەستا دەستىكىرد بە نويژخويىندىن سورەتى [الكهف]اي دواى فاتحە دەستپىتىكىرد]^(۹۱۸)، ئەو لەسەر خويىندىن قورئان له‌نويژەكەيدا بەردەوام بۇو كە ھاوسەرى ژنە كۆزراوه‌كە هات كاتیک [ئەو پیاوه]اي بىنى بە پىيوه وەستاوه زانى ئەوه پاسه‌وانى موسوّل‌مانه‌کانه

(۹۱۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۶۳/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۳۷۸/۳).

(۹۱۸) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۷۶/۲).

[تیریک تیگرت و پیکای] نهوش [دھریهینا دھستبه جن] و نویزه‌کهی نهبری لھقورئان خویندنی خوی بھردھوام بھو جوله‌ینه کرد حمزینه کرد بیبریت. [پاشان نه و تیری دووه‌می تیگرت و لییدا نه ویشی دھرھینا و داینا، هه ربه نه وھستاوی مایه وہ] به پیوه نه جولا بھردھوام قورئانی دھخویندوه و پییناخوش بھو نویزه‌کهی ببریت ھاوسه‌ری ژنه که بھو جاری سی یه میش تیریکی تیگرت و بھریکه‌وت نه ویشی دھرھینا و خستیه لاؤه پاشان رکوع وسوجودی برد و سلاوی دایه وہ.

[ثینجا ھاوهله‌کهی هستاند و پیغفه‌رموو: ههسته پاسه‌وانییه‌کهت بگره، امن پیکراوم] [عه‌مما راپه‌ری] و ههستا، کاتیک بینیان [کھسے‌که] ھاوسه‌ری ژنه‌کهیه راڈهکات وايزانی [ھه‌مموو] سوباکهی لیٹاگادارده‌کهنه وہ [عه‌مما سه‌یریکرد عوباردھ خوینی لیده‌تکیت] لاشھی خھلتنانی خوین بھوو بھھوی تیره‌کانی میردی ژنه کوژراوه‌که پیغفه‌رموو: [سبحان الله] خودا لیتخوشبیت بؤچی لھگەن یه‌کەم پیکانت بانگت نه‌کردم؟ فھرمووی: من دھستم بھخویندنی سوره‌تیکی قورئان کردبھو حهزم دھکرد بھردھوامبم، پیمھخوش نه بھوو بیبیرم [ھهتا تھواو دھبیت، کاتیک زانیم بھردھوامه تیر ھاویزه‌که چوومه رکوع ثینجا بانگی تۆمکرد وھلاھی لھترسی نه وہ نه بھووایه که پاراستنی نه و دھروازه‌یه م پیسپیردرابوو بھفرمانی پیغه‌مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دھبووه هوی لھدھست دانی نه و نھرکه گھوره‌یه، نه وہ نویزه‌کەم تھواو نه‌دھکرد ههتا گیانم دھسپارد ياخود تھواومدھکرد]] (۹۶۹).

له پیگای گھرانه‌وھیاندا سوباکه له (بھیداء) لایاندا و خستیان ملوانکهی خاتوو عائیشہ رضی اللہ عنہا ونبوو پیغه‌مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ خوی دھگەرا تا بؤی بدؤزیتھوھ موسولمانه کان ئاویان دھستنھدھکه‌وت هھر بھئه و بونه وھ ئایه‌تھکانی تھیموم دابه‌زین.

(۹۶۹) أخرجه: احمد (۱۴۷۰۴)، و قال محققته: حديث حسن، وابوداود (۱۹۸)، والحاكم (۱۰۶/۱) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۱۰۹۶)، وابن خزيمة (۳۶)، وابن اسحاق (السيرة) رقم (۷۰۱)، والطبرى (التاريخ) (۵۰۹/۲)، والسيهقي (الكري) (۱۰۰/۹) وفي (الدلائل) (۳۷۹/۳) وفي (الصغرى) (۳۱) وقال محققته: اسناده قابل للتحسين، والدارقطنى (۸۵۸) وقال محققته: اسناده حسن، وحسنه الشيخ الالباني رحمه اللہ في (صحيح ابى داود) (۱۸۲) واللفظ لاحمد والزيادات لابن هشام وابن حبان وابى داود وغيرهم.

لە خاتوو عائىشەوە دەفەرمۇيت: (لە خزمەت پیغەمبەربى خواه دەردىچۈۋىن بۇ ھەندىك لە سەفەرەكانى [حافظ كورى حەجمەر دەفەرمۇيت: ئەوه لەدواى رۇوداوى ئىيىك بۇو لەغەزاي (ذات الرقاع)]^(٩٥٠). هەتا ئەوه بۇو گەيشتىنە بىداء كە ناواچەرى (ذو الحليفة) يە ياخود لە(ذات الجيش) بۇوين (كە دۆلىتكە دەكەويتە پېشەوەرى (ذو الحليفة) [لەئەو كاتەدابۇو ئىيمە دەگەپارىنەوە بەرەو مەدينە]^(٩٥١). ملوانكەيەكم لىيونبۇو، پیغەمبەربى خواه خۆى دەگەپا بەدوايدا تابىدۇزىتەوە [وە ئۆسەيد و كەسانىيکى ترى لەكەلدا نارد بۇ ئەوهى بىدۇزىنەوە و بىھىنەنەو خزمەتى] خەلکەكەش لە خزمەتىابۇون، شوئىنەكەش ھىچ ئاوى لىينەبۇو، [خەلکەكە] هاتنە خزمەت ئەبوبەكرى صديق فەرمۇيان: دەبىنى خاتوو عائىشە چىكىردووە؟ پیغەمبەر ئەو خەلکەي راگرتۇوە لەم شوينە بىئاوددا ھىچ ئاوىشمان بىنەماوە [لەكاتى بەرەبەياندا] ئەبوبەكر تەشرىفى ھىئىنە ئەئەو كاتەدا پیغەمبەربى خواه نۇوستىبوو سەرى كەرىبۈوه سەررەنم، فەرمۇوى: [كچەكەم لەھەممو گەشت و سەفەرىيڭىدا تو مايهى بەلاؤ نارەحەتىت بۇ ئەو خەلکە]^(٩٥٢).

پیغەمبەربى خواه و ئەو خەلکەت وەستاندۇوە لەئەم شوينە بىئاوددا ھىچ ئاوىشيان بىنەماوە. عائىشە فەرمۇوى: ئەبوبەكر سەر زەنلىكتى كەردىم ورەخنەيەكى زۇرى لىڭىرمى وە بەدەستى لەكەلەكەمى دەدا، جولەم لىيۇھ نەھات لەبەرئەوەي پیغەمبەربى خواه سەرى خستىبوو سەررەنم و خەۋىلىكەوتىبوو، بەئەو جۆرە ئايەتەكانى تەيەمومى نارده خوارەوە، موسۇلۇمانەكان تەيەمومىانكىرد، ئۆسەيدى كورى حوضىر فەرمۇوى: ئەوه يەكەم بەرەكەتى ئىيۇھ نىيە ئەى بىنەمالەي ئەبوبەكر ئەلەم: عائىشە دەفەرمۇيت: [كاتىك ئايەتى تەيەمومەنەتە خوارەوە بۇ پیغەمبەربى خواه ئەبوبەكر زۇر دلخۇشىبوو فەرمۇوى: [وەلەھى كچەكەم ئەھەندىدەي من بىزانم تو فەرۇبەرەكەتت پىۋەيە ئەوه بە ھۆى تۇۋە بۇمان دابەزى ھەندىك كاروبار

(٩٥٠) انظر: (فتح الباري) (٤٣٤/١) الحديث (٣٣٤).

(٩٥١) أخرجه: البخاري (٤٦٠٧).

(٩٥٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٢٢/١٥٩).

ههیه پیمانناخوشه بهلام خودا دهیگیری بهمایهی خیر بُو (تُو) و موسولمانان^(۹۰۳). دهفه رمویت نارديان ئه و شتره بینن که من سواريده بوم، ملوانکه که ميان دوزیه و له زیر و شتره که دا بُو^(۹۰۴).

وه هرودها هر لەرگای گیرانه و دا بهره و مه دینه و شتری جابر ع و هستاو نه ده رؤیشت پیغمه مبهربی خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ دهستیلیدا ئه و هبوو پیش خەلکە کە کەوتە و ده پرسیاریلەتكرد لەبارە هۆکارى پەله کردنە کەی بُو مه دینه و دله بارە هاوسەرگیریيە کەیه و ده ئامۇڭگارى كىردىن و شترە کەی لېكىرى، كاتىك گەيشتە و ده مه دینه و شترە کەشى دايە و دو پارە کەشى، بُو ئەم رووداوهش گىرپانه و ده زۆر ئالۋۇزۇ بەھيە كىدا چوو ههیه بەشىوازو و شەھى شىپاوا، هەولمان داوه يەكىان بخەين و رېكىان بخەين بُو ئەوهى رووداويىكى گشتكىر و تەواو دەرچىت لە دواى كۆكىردنە و ده بەگشى بُو ئەم رووداوه دووكىرپانه و ده ههیه گىرپانه و ده ئىمامى بوخارى ع و كەسانى تر و ده گىرپانه و ده ئىبنو ئىسحاقىش ع:

۱- گىراھە و ده يەكەم: : كۆكراوهە و ده گىرپانه و ده کانى ئىمامى بوخارى و مسلم و ئەحمد و نەسائى و ئىبنو ماجھ (رەزاي خوايان لىبىت) و ده غەيرى ئەوانىش: (لە جابر و ده ده فه رمویت: [من لە خزمەت پیغمه مبهربى خوا دا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بوم لە غەزايەك كە غەزاي (ذات الرَّقَاع) ^(۹۰۵)] شەھۈك و شترە كەم و نبۇو، بەلای پیغمه مبهربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ تىپەریم كەقسە لە كەل خاتوو عائىشە دەكىد پېيمىفەرمۇو: (ئەوه چىدە كەيت جابر؟) و تەم: و شترە كەم و نبۇو يَا و شترە كەم بەئە و شەھەزەنگە رؤیشتۇوه، فەرمۇوی: ((هەدا جەملەك اذھب فەخذە)) و اتە: ((ئەوه و شترە كەتە بىرۇ بىگرە و ده)) هەر بەئە و ئاراستەيە ئامازەي بُو كىرم دەرىپىشىم، بهلام نە مدۇزىيە و ده گەرامە و خزمەتى و و تەم: ئەي پیغمه مبهربى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ نە مدۇزىيە و ده پېيغەرمۇو مە و ده ((هەدا جەملەك اذھب فەخذە)) و اتە: ((ئەوه و شترە كەتە بىرۇ بىگرە و ده)) بۇ جارى دووه مىش بەھەمان ئاراستە رۇيىتىم نەم دۇزىيە و ده گەرامە و خزمەتى، و تەم: بەدایكى باو كەم و ده فيداتىم ئەي پیغمه مبهربى

(۹۰۳) أخرجه: عبدالرزاق (۸۷۹)، والطبراني (الكبير) (۲۳/ رقم ۱۳۰).

(۹۰۴) أخرجه: البخاري (۳۲۶)، مسلم (۵۸۸۲، ۴۰۸۳، ۳۶۷)، وأحمد (۱۷۹/۶)، وعبدالرزاق (۸۸۰)، والنمساني (۱۶۳/۱)، وابن خزيمة (۲۶۲)، وابن حبان (۱۳۰۰).

(۹۰۵) أخرجه: احمد (۱۵۰۲۶) وقال محققه: استاده حسن والحديث صحيح.

خواه لاهی نهم دو زیمه و فهرمودی پیم: ((چا و هر تکه)) هم تا خویناماده کرد و هات دهستیگرم و رؤیشم له گه لی هم تا گه شتینه لای و شتره که، تی خوری بُ لای من، فهرمودی: ((ئه وه و شتره کمت)). خه لکه که هنهندیکیان رؤیشتبوون [۹۰۶]^(۹۰۷) [کاتیک پیانگه یشتینه و به شیوه ده رؤیشن [له مه دینه نزیک بوبونه وه] ۹۰۷^(۹۰۸) پیغامبر فهرمودی: ((من آخَبْ أَنْ يَتَعَجَّلْ فَلَيَتَعَجَّلْ)) واته: ((هه رکه سیک پیغامبر به خیرای بروات با برروات) ۹۰۸^(۹۰۹) [من و شتریکی بوزم پیبوو] ۹۰۹^(۹۱۰) له ناو خه لکه که دا هاو شیوه ئه وهیان پینه بwoo، هر کاتیک سواری ببومایه و تیم خوریایه پیش بانده که وتم و خه لکه که ده که وتنه دوای منه وه، منیش ودک جاران هه ستام سواری پشتی بم تیم خورم بروات ده بینم نارو ات^(۹۱۰) [بؤیه من] که وتمه دایین کسی خه لکه که [پیغامبری خواه له دوای منه وه بwoo] ۹۱۱^(۹۱۱).

ئه وه بwoo پیغامبری خواه لکه یشتنه وه پیم [که (ئه و) به سواری له دوای منه وه بwoo] ۹۱۲^(۹۱۲) [وتم: ئهی هاوار من تنه نه و شتره سسته مهه یه] (پیغامبری خواه لکه گوت بیست ئه و قسیه بwoo که ودک حه سرهت وتم، گه یشتنه وه پیم [فهرمودی: ((ئه وه کتیه؟)) پیمود: جابری کوری عه بدو لایه] ۹۱۳^(۹۱۳)، فهرمودی: ((جابر ئه وه چیت وت پیش ئیستا؟)) جابر فه رمودی: له بیرم چوه وه که چیم وتبوو... وتم: هیچ ئهی پیغامبری خواه هیچم نه و تووه. جابر ده فهرمودیت: (پاش که میک) بیرم که وته وه که چیم وتووه، وتم: ئهی پیغامبری خواه لکه یشتنه وه که نارو ات^(۹۱۴) فهرمودی: ((ما شان جملک یا جابر؟)) واته: ((جابر و شتره کمت چیمه تی؟)) وتم: ئهی پیغامبری خواه لکه

(۹۰۶) آخرجه: احمد (۱۴۸۶۴) وقال محققه: اسناده صحیح.

(۹۰۷) آخرجه: البخاری (۵۲۴۷).

(۹۰۸) آخرجه: احمد (۱۰۰۰۴) وقال محققه: اسناده صحیح علی شرط البخاری.

(۹۰۹) آخرجه: البخاری (۲۸۶۱).

(۹۱۰) آخرجه: احمد (۱۰۰۰۴) وقال محققه: اسناده صحیح علی شرط البخاری.

(۹۱۱) آخرجه: احمد (۱۴۸۶۴) وقال محققه: اسناده صحیح.

(۹۱۲) آخرجه: البخاری (۵۲۴۷).

(۹۱۳) آخرجه: البخاری (۲۳۰۹).

(۹۱۴) آخرجه: احمد (۱۴۸۶۴) وقال محققه: اسناده صحیح.

[دووچاری نه خوشیبووه]^(۹۶۵) نازانم به هۆی چییهود ئەوهى بەسەر ھاتووه^(۹۶۶) ؟ [زۆر سسته لمرویشتندابهکى كەتووه] [كە ناتوانیت بپروات بهرىدا]^(۹۶۷)، دواي خستوم لهخەلکەكە] [فەرمۇوى: ((يەخىكە)) ئەوهبوو يەخىكەد و پېغەمبەرى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ (وشتەركەي) خۆى يەخىكەد]^(۹۶۸) و [دابەزى]^(۹۶۹) و [كەوتە تېخورىنى و تەمىكىرنى]^(۹۷۰) [بانگى دەكىد و]^(۹۷۱) [ئاوى دەكىد قورگىيەوه]^(۹۷۲) و دەپىزىند بە دەم و چاوى و پېشىدا]^(۹۷۳) [وه كلى گرت و]^(۹۷۴) [فەرمۇوى: ((بىگەرە و قامچىيەكم بىدەيە))]^(۹۷۵) [پاشان پېغەمبەرى خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ به قاچى لە وشتەركەي دەددا]^(۹۷۶) [لىدانىكى توندى بە قامچى لەپىشى لاي دواوهى وشتەركەيدا]^(۹۷۷) [ئىنجا فەرمۇوى: ((سواربىبە)] [بەناوى خواوه])^(۹۷۸)، [منىش سوار بۈوم] [وشتەركە لەشۈنى خۆى ھەستا بەگورجى]^(۹۷۹) [بازىكىدا ئەگەر جابر خۆى توند نەگرتايە دەيختە خوارهوه]^(۹۸۰)، [دەفەرمۇيت: بەجۇرىك بۆى دەرچوو ھەر ھەولمەددا جلمەوهەكەي توند بىگرم]، [ئەوهندە بە توندىيى و خىرايى چۆكەكانى ھەلددەنا بەرهەو پېشەوه وشتىرى وەھام ھەرگىز نەدىبۇو كە دەبۈيىست جلمەوهەكەي لەدەستىمباڭاتەوه] [بە جۇرىك دەرپۇيشت وەك باشتىرين وشتەر كە

(۹۶۵) أخرجه: مسلم (۴۰۷۶).

(۹۶۶) أخرجه: البخاري (۲۲۰۹).

(۹۶۷) أخرجه: مسلم (۷۱۰).

(۹۶۸) أخرجه: احمد (۱۰۰۶) وقال محققته: اسناده حسن.

(۹۶۹) أخرجه: البخاري (۲۹۶۷).

(۹۷۰) أنظر: (فتح الباري) (۳۹۵/۵) نقلاً عن الطبراني.

(۹۷۱) أخرجه: ابن سعد (۴۸/۲).

(۹۷۲) أخرجه: ابن حبان (۶۰۱) وقال محققته: اسناده صحيح على شرطهما.

(۹۷۳) أخرجه: احمد (۱۰۰۴) وقال محققته: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(۹۷۴) أخرجه: احمد (۱۴۱۲۶) وقال محققته: اسناده صحيح.

(۹۷۵) أخرجه: احمد (۱۴۸۶۴) وقال محققته: اسناده صحيح.

(۹۷۶) أخرجه: مسلم (۴۰۷۸).

(۹۷۷) أخرجه: البخاري (۲۸۶۱).

(۹۷۸) أخرجه: احمد (۱۴۱۲۶) وقال محققته: اسناده صحيح.

تۇ دىبىتتە^(٩٧٩) [لەئەوشۇنىندا بۇوه پېشەوی خەتكەكە]^(٩٨٠) [ئەو وشتەرە بەھەمۇو رېگاوبانىكدا دەپىردىم]^(٩٨١) بەردەۋام لەگەلەم دابۇو چەند وشتىك ھەبۇون، كە پېشى خەتكەكە كەوتبوون پېشيان دەكەوتەمەوە]^(٩٨٢) [كاتىك پېغەمبەرى خواھى بىنىمى وەستام و پېشى نەكەوتەمەوە]^(٩٨٣)، [پېمەفەرمۇو: ((كىف تَرِي بَعْرِكَ)) ما أَرَى جَمَلَك إِلَّا قَدِ نَشَطَ)]^(٩٨٤) ((وشتەركەت چۈنە؟ من وشتەركەت تەنەما بەگورجى دەپىن)) [وتم: ئەو خىر و بىرەى بەسەريدا رېزا بەھۆى بەرەكەتى بەرىزىت بۇو]^(٩٨٥)، [كاتىك لەمەدینە نزىكبوونىنەوە [داواي روخسەتم لەخزمەتى داكرد] و جىلەوم گرت و رېيشىتم]^(٩٨٦) [فەرمۇوى: ((ما يُعْجِلُكَ يَا جَابِرُ؟))] واتە: ((جابر ج شتىك وايىردوه بەلە بىكەيت لەگەرانەوە؟)) ((بۇ كۆئى دەپرۆيت؟)) وتم ئەى پېغەمبەرى خواھى من [تازە زاوام] وهاوسەرم تازە خواتىووه^(٩٨٨) [ئەويش روخسەتىدام كە بەپەلە خۆم بىگەيەنمەوە مالەوە]^(٩٨٩) [فەرمۇوى: ((هَلْ تَزَوَّجْتَ بَعْدَ أَيْكَةَ [٩٩٠] يَا جَابِرُ؟)) (ئايادا دواي باوكت ئىنت ھىنناوه جابر؟) وتم: بەلى، فەرمۇوى: ((كچە يان بىوهڙن؟))^(٩٩١) وتم: [بىوهڙنم ھىنناوه]^(٩٩٢).

(٩٧٩) أخرجه: البخاري (٥٢٤٧).

(٩٨٠) أخرجه: البخاري (٢٣٠٩).

(٩٨١) أخرجه: احمد (١٥٠٠٤) وقال محققه: استناده صحيح على شرط البخاري.

(٩٨٢) أخرجه: البخاري (٣٩٦٧).

(٩٨٣) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(٩٨٤) أخرجه: البخاري (٤٦٥٢).

(٩٨٥) أخرجه: البخاري (٣٩٦٧).

(٩٨٦) أخرجه: البخاري (٢٣٠٩).

(٩٨٧) أخرجه: البخاري (٥٢٤٥).

(٩٨٨) أخرجه: البخاري (٢٣٠٦، ٢٩٦٧)، ومسلم (٥٢٤٥).

(٩٨٩) أخرجه: احمد (١٤٣٧٦) وقال محققه: استناده صحيح على شرطهما.

(٩٩٠) أخرجه: احمد (١٥٠١٣) وقال محققه: استناده صحيح على شرط مسلم.

(٩٩١) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(٩٩٢) أخرجه: البخاري (٥٠٨٠).

[فهرمودوی: ((فَهَلْ جَارِيَةٌ تُلَعِّبُهَا وَتُلَاعِبُكَ) [تُضَاحِكُهَا وَتُضَاحِكُكَ])]^(۹۹۳) واته: ((بُوچی کچت نه هینا؟ یاری له گه لدا بکهیت و یاریت له گه لدا بکات، بیخهیته پیکهنهین وه بتنهینیته پیکهنهین). اوتم: (که (باوکم) عمه دولا [شه هید بمو له غمزای نوحود دا]^(۹۹۴) نو کچی له دوای خوی به جیهیشت منیش پیم خوشنه بمو [هاوسه رگیری له گه ل] ئافره تیکی هیج نه زانی وک خویان بکه م [که هه لنه سیت به په روم ده کردن و مشور خواردنیان]^(۹۹۵) [وه له هه وش ترسام که نیوانی من و نهوان تیکبدات]^(۹۹۶) بؤیه [هه لسام بیوه زنیکم خواست بؤ نه وهی خه مخوریان بیت و په روم ده یان بکات]^(۹۹۷) [فیتری زانست و زانیاری بیان بکات]^(۹۹۸) [وه کویان بکاته و هو] [خوش ویستی و ته بایان له نیواندا بکات]^(۹۹۹) [سه ریاب شوات و شانهی بکات بؤیان]^(۱۰۰) [نه هیلتیت پرشک و نه سپن له سه ری یه کیکیان سه ره لدات و جلی در اوی یه کیکی تریشیان بدوريته وه نه گهر درا]^(۱۰۱) [فهرمودوی: ((أَصَبَتَ [بَازَكَ اللَّهُ لَكَ]))]^(۱۰۲) واته: ((پیکاوته خودا لیت پیرفوز و موباره ک بکات)) [(به راستی تو باشترين بیرون رات هه بموه)، [هه روش بموه نافرمت ده خواز ریت له بهر نه م شتانه دینداری و مالو سامان و جوانی بکه تی خاون دینه که مت هه لبڑار دووه، دهستی خوت دیوه و حه ساویته وه)^(۱۰۳)].

[کاتیک رؤیشتینه وه و (له مه دینه نزیک بموینه وه) پیغمبری خواهی فهرمودوی: ((أَمْهُلُوا، حَتَّى تَذَحَّلُوا لَيْلًا (أی: عِشَاءً) لِيَ مُتَشَطَّطَ الشَّعْتَةُ، وَتَسْتَحِدَّ الْمُغَيْبَةُ)) واته: ((له سه رخو برون هه تا له شهودا (ساته وه ختنی عیشا) بچینه شارمه وه، بؤ نه وهی هاوسه ره کانتان

.(۹۹۳) أخرجه: البخاري (۵۳۶۷).

.(۹۹۴) أخرجه: البخاري (۴۰۵۲).

.(۹۹۵) أخرجه: البخاري (۲۹۶۷).

.(۹۹۶) أخرجه: البخاري (۵۳۶۷).

.(۹۹۷) أخرجه: البخاري (۲۹۶۷).

.(۹۹۸) أخرجه: البخاري (۲۴۰۶).

.(۹۹۹) أخرجه: البخاري (۵۳۶۷).

.(۱۰۰۰) أخرجه: البخاري (۲۰۹۷).

.(۱۰۰۱) أخرجه: احمد (۱۴۸۶۱) وقال محققہ: استاده صحیح.

.(۱۰۰۲) أخرجه: البخاري (۵۳۶۷).

.(۱۰۰۳) أخرجه: النسائي (۳۲۲۶)، واحد (۱۴۲۳۷) وقال محققہ: استاده صحیح علی شرط مسلم.

سهرو قثیان شانه بکمن و پیستی لهشیان موى زیاده‌ی لابدهن))^(۱۰۰۴) [کاتیک گهیشتینه‌وه (صرار) (ناوی شوینیکه له دووری (۳ میل) دهکمه‌یته رۆزه‌ه لاتی مه‌دینه‌وه) فه‌رمانیکرد مانگایه‌کیان سه‌ربپی و خواردمان]^(۱۰۰۵) [فه‌رموموی (بهمن): ((اما انک قادم)) واته: ((تۆ دەجىيە ماڭەوە))^(۱۰۰۶) ((گەر گەرایتەوه وریابه ژیرانه و زیرەکانه بىرۇرەوه)) ((له کاتی عىشادا بچۇ وە لای ھاوسرەكەت)^(۱۰۰۷) [ئەگەر شەویش چویتەوه مالەوه مەچۇ لای ھاوسرەكەت ھەتا خۆی نەرازىتىتەوه و موموی زیاده پیستی لهشی لانه‌بات و پرچى شانه نەکات)^(۱۰۰۸) وە [کاتیک تەھاوا له مه‌دینه نزیکەتىنەوه، پیغمبری خواه فه‌رموموی به من: ((وشترەكەت چۈنە وچى دەکات؟)) وتم: ئەودتە]^(۱۰۰۹) [فه‌رموموی: ((پېیم بىرۇشە؟)) دەفه‌رموت: شەرممکرد له خزمەتیدا (و) بىچگە لهئەوه ھىچ شتىكى ترم نەبۇو ئاوی پېیھىنەم و]^(۱۰۱۰) [پیویستىيەکى زۇرم ھەبۇو بەئەو وشترە]^(۱۰۱۱) [ئەویش فه‌رموموی: ((وشترەكەتم پېبىرۇشە)، وتم: پېشکەشت بىت، فه‌رموموی: ((نەخىر بەلكو بەفروشتن دەبىت پېمبىرۇشىت)), وتمەوه: نەخىر، ئەوە پېشکەشى تۆ بىت ئەی پیغمبری خواه]^(۱۰۱۲)، [فه‌رموموی: ((أَتَسْبِعُ نَاصِحَّكَ إِذَا قَدِمْنَا الْمَدِيْنَةَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِدِيْنَارٍ وَاللَّهُ يَعْفُرُ لَكَ فِي رِوَايَةِ [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ, اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ]) واته: ((وشترەكەتم پېبىرۇشە به پارە)] [ئەگەر گهیشتینه‌وه مه‌دینه إِنْ شَاءَ اللَّهُ خُودَا لِتَخْوِشَدْ بىت].

له گیرانه‌وهیکی تردا [خودایه لېیخۆشىھەو بىخەرە ژىر بەزھى خۆتەوه]]^(۱۰۱۳)

(۱۰۰۴) أخرجه: البخاري (۵۲۴۷).

(۱۰۰۵) أخرجه: مسلم (۴۰۸۱).

(۱۰۰۶) أخرجه: ابن حبان (۶۰۱۸) وقال محققه: استناده صحيح على شرطهما.

(۱۰۰۷) أخرجه: النسائي (۴۶۵۲).

(۱۰۰۸) أخرجه: البخاري (۵۲۴۶).

(۱۰۰۹) أخرجه: احمد (۱۴۳۷۶) وقال محققه: استناده صحيح على شرطهما.

(۱۰۱۰) أخرجه: البخاري (۲۹۶۷).

(۱۰۱۱) أخرجه: النسائي (۴۶۰۵).

(۱۰۱۲) أخرجه: مسلم (۴۰۷۷).

(۱۰۱۳) أخرجه: مسلم (۴۶۰۶).

وتم: نەگەر گەيشتىنەوە مەدینە ئەۋە دەبىتە مالى تۆ ئەپىغەمبەرى خوا [١٠١٤] (فەرمۇوى: ((تَبَيْعِينِي إِذَا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِدِينَارٍ وَاللَّهُ يَعْفُرُ لَكَ)) واتە: ((كە گىشتىنەوە مەدینە بە دىنارىك پېمبىرۇشە (إن شاء الله) خودا ليتھۈشىدەبىت)) [١٠١٥] وتم: وشتى خۆتە ئەپىغەمبەرى خوا [١٠١٦] (بەردەۋام دىنار دىنار بۇي زىاد دەكىردىم لە كاتى زىادكىرىنى هەر دىنارىكىش دەپ فەرمۇو خوا ليتھۈشىدەبىت هەتا گەيشتە بىست دىنار) [١٠١٧].

لە گىرانەوەيەكى تردا [فەرمۇوى: ((تۆ وشتەركەت بە من دەفرۇشىت؟)) وتم: بەلى، فەرمۇوى: ((بەچەند؟)) وتم: من ئۆقىيەيك زىرى كەسىك قەرزازم با بە ئۆقىيەيك بىت تا بۇ قەرزەكەى دابىنیم] [١٠١٨] (فەرمۇوى بە من: ((بَخِ بَخِ، كَمْ فِي أُوقِيَّةٍ مِنْ نَاضِحٍ وَنَاضِحٍ))؟ واتە: ((بەخ بەخ (وشەيەكە دەردهبرىا وەك وەي وەي يان ھەى ھەى) بە چەند ئۆقىيەيك بۇ وشتەركە ئەۋە ج وشتەركە))؟ وتم: ئەپىغەمبەرى خوا [١٠١٩] لەناو مەدینەدا ھىچ وشتەركى لىنييە بەلامەوە خۆشەويىست تربىت لەمە وە ھىچيان ناگەنەوە پېيىقەرمۇوى: ((قَدْ أَخَذْتُهُ بِأُوقِيَّةٍ [فَتَبَلَّغَ عَلَيْهِ إِلَى الْمَدِينَةِ])) واتە: ((ئەۋە به ئۆقىيەيك لىمكىرىت [ھەتا مەدینە بېتى بىرۇ و دامەبەزە]), جابر دەفرەرمۇویت: دواتر لە وشتەركە دابەزىم، فەرمۇوى: ((ئەۋە چى دەكەيت؟)) وتم: وشتەركە بۇتە ھى خۆت. فەرمۇوى: ((سوارى وشتەركەت ببەوه)... منىش سوار بۇومەوه) [١٠٢٠] (پاشان) فەرمۇوى: ((جابر ئىستا بىرۇوەوە مالەوە لاي ھاوسمەركەت إِنْ شَاءَ اللَّهُ بەجۇرىك دەيانبىنیت ئاواوناوا خۇيان بۇتەزاندۇوەتەوە ھەتا باسى جىڭاكەشىكىرد، فەرمۇوى: ((جىڭاكەيەك بۇ پياوهەك، جىڭاكەيەك بۇ ھاوسمەركەي سىيەميان بۇ مىوان و چوارەميان بۇ شەيتانە)) [١٠٢١]، [فەرمۇوى: ((چەندىن راخەر و فەرشتان بۇ را خراوه؟)) وتم: ئەپىغەمبەرى خوا [١٠٢٢] ئىمەو ئەوانە؟ فەرمۇوى: ((ھاوسمەركەتان

(١٠١٤) آخرجه: مسلم (٤٠٧٨)، وابن ماجة (٢٢٠٥).

(١٠١٥) آخرجه: احمد (١٥٠١٣) وقال محققە: استناده صحيح على شرط مسلم، وابن حبان (٧١٤١) وقال محققە: صحيح.

(١٠١٦) آخرجه: مسلم (٤٠٧٨)، وابن ماجة (٢٢٠٥).

(١٠١٧) آخرجه: مسلم (٤٠٧٧).

(١٠١٨) آخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققە: استناده صحيح.

(١٠١٩) آخرجه: احمد (١٤١٢٤) وقال محققە: استناده صحيح.

ئەو راخەرو فەرشانەی بۇ داناون)[(۱۰۳۰)].

[جابر دەفەرمۇیت: من پېش خەنگى كەيشتمەوه مەدینە، خالىم گەيشت پېم، پرسىيارىلىكىردىم لەبارەي وشتەركەمەوه منىش بۆم گۈرایەوه كە چىم لىتكىدووه؟] (۱۰۳۱)
 [دەنگوباسى سىستى وشتەركەم بۇ گۈرایەوه و ئەوهى كە پىغەمبەرى خواھ كردى بەرامبەرى و پىتىداكىشا و چاكبۇوهوه] (۱۰۳۲) [سەرزەنىشىكىردىم (لە سەر ئەوهى كە بۇجى وەك دىيارى پىشىكەشى پىغەمبەرى خوماھ نەكىدووه؟)] دەفەرمۇیت (پاشان) سوارى وشتەركەم بۇومەوه ھەتا گەيشتمەوه لاي پورم، خوشكى باوكم لەمەدینە پېم وەت: ئايا دەزانى وشتەركەم بەپىغەمبەرى خواھ فرۇشتۇوه بە ئۆقىيەيەك؟ دەفەرمۇیت: وام ھەستىكىد ئەوهى بەلاوه زۇر سەير و سەمەرە بۇو] (۱۰۳۳)، [ئەوه بۇو پىغەمبەرى خواھ پېش من گەيشتەوه مزگەوت] (۱۰۳۴) [چوھ ناو كۆمەلنىك لەھاودلۇنى كە بەشبەش لەناو مزگەوت بۇون] (۱۰۳۵)، [ئىنجا ھەندى كەللى دارم ھەلگىتەوه و خستەم بەردەمى، پاشان جىلە ويمىگىرت و بىردىم بۇ خزمەت پىغەمبەرى خواھ] (۱۰۳۶) [گەيشتمە خزمەتى لەكاتى (چىشىتەنگاودا) لەلائى مزگەوت بۇو] (۱۰۳۷)، [لەبەر دەرگائى مزگەوت بىنىم و فەرمۇوى: (ئىستا (لەمکاتەدا) ھىنواتە؟)] وەم: بەلنى، فەرمۇوى: ((قەدۇم جەملەك، قادخۇل، قەصل رەكتەن)) واتە: ((وشتەركەت واز لىبەيىنە وەرە ژورەوه دوو رەكت نويزىڭ بىكە]) (۱۰۳۸) (فەرمۇوى): وشتەركەم لەشۇينىكى نزىك مزگەوت بەستەوه)] (۱۰۳۹) ئىنجا [چوومە ژورەوه و نويزىمكىردا] (پاشان كەرامەوه) [دەبىنەم پىغەمبەرى خواھ وەستاوه و كەسىك قىسى لەگەلدا دەكات، وەم: ئەى

(۱۰۲۰) آخرجه احمد (۱۴۱۳۲) وقال محققە: اسناده صحيح علی شرطەما.

(۱۰۲۱) آخرجه: البخارى (۲۹۶۷).

(۱۰۲۲) آخرجه: البخارى (۲۴۰۶).

(۱۰۲۳) آخرجه: احمد (۱۴۸۶۴) وقال محققە: اسناده صحيح.

(۱۰۲۴) آخرجه: البخارى (۲۰۹۷).

(۱۰۲۵) آخرجه: البخارى (۲۸۶۶)، واحد (۱۵۰۰۴) وقال محققە: اسناده صحيح علی شرط البخارى.

(۱۰۲۶) آخرجه: احمد (۱۴۸۶۴) وقال محققە: اسناده صحيح.

(۱۰۲۷) آخرجه: البخارى (۲۳۹۳).

(۱۰۲۸) آخرجه: البخارى (۲۰۹۷).

(۱۰۲۹) آخرجه: البخارى (۲۸۶۱).

پیغەمبەری خوا ﷺ و شترەگەت وەرگرتەوە لىم^(١٠٣٠) [اتەشەریفی ھاتە دەرەوە و بە دەورى و شترەگەدا دەسۈرایەوە و سەپەرلەکەر و دەپەرمۇو: ((ئەم و شترە و شترى ئىمەيە)) [ئىنچا جامەوېگرت] و [فەرمۇوى: ((باشتىرىن و شتر و شترەگەي منە))]^(١٠٣١) [اپاشان بانگى بىلالى كرد ﷺ و پیغەمبەری خوا ﷺ اكىشى ئۆقىيەيەك [اله زىر] [ابو جابر] بکىشە]^(١٠٣٢) وە قىراتىكى بۇ زىاد بکە].

لەگىرانەوەيەكى تردا فەرمۇوى: [بىلال لە غەنیمەكەش بىست دىنارى پېبدە و زىاتىشى پېبدە]^(١٠٣٣) [دەفەرمۇيت: لەگەل بىلال رۇيىشم] [داواى تەرازوى كرد [ئۆقىيەكى] زىرپى بۇ كىشام بە زىادەوە]^(١٠٣٤) [ابه جۈرۈك تەرازوەكە لا سەنگ بۇو]^(١٠٣٥) [جابر ﷺ دەفەرمۇيت: گەرامەوە خزمەت پیغەمبەری خوا ﷺ ھەر بە پىوه وەستابوو قىسى لەگەن ئەو پىاوه دەكىد، وتم: ئۆقىيەيەكى بەزىادەوە بۇ كىشام، ئەو مەسارى خۇى تىك نەدا كە من بىئەوە ئاگام لەخۆم بىت پىگەي مالەوەم گىرەبەر، دواى ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ بانگىكىردىبوو: ((كوا جابرلە كۆنیيە؟)) فەرمۇويان: [چۆتە وە مالەوە] [فەرمۇوى: ((جابر بۇ بانگىكەنەوە))]^(١٠٣٦) [ابه (كەسىكى) فەرمۇو: ((بىرۇ بکە بە [جابر] و بىيەنەوە لام))]^(١٠٣٧).

[جابر ﷺ دەفەرمۇيت: كەسىكى بەدواى مندا ناردىبوو]^(١٠٣٨) [ئەوە بۇ نىرداوەكەى بەپەلە ھاتە لام و فەرمۇوى: جابر پیغەمبەری خوا ﷺ بانگت دەكتا] و [لەدلى خۇمدا] وتم: ئىستا و شترەكەم دەداتەوە هىچ شتىكىم بەقەد ئەوە پېخۇشنى بۇو]^(١٠٣٩) [چومە خزمەتى] و [فەرمۇوى: ((جابر)] [نرخەگەت بەتەواوى وەرگرت؟]) وتم:

(١٠٣٠) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: استناده صحيح.

(١٠٣١) أخرجه: احمد (١٥٠٠٤) وقال محققه: استناده صحيح على شرط البخاري.

(١٠٣٢) أخرجه: مسلم (٤٠٧٧).

(١٠٣٣) أخرجه: ابن حبان (٧١٤١) وقال محققه: صحيح.

(١٠٣٤) أخرجه: النسائي (٤٠٦٤).

(١٠٣٥) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(١٠٣٦) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(١٠٣٧) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: استناده صحيح.

(١٠٣٨) أخرجه: مسلم (٧١٥).

(١٠٣٩) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

بەلى ئەن پیغەمبەری خوا [١٠٤١] [فەرمۇوى: ((أَنْزَلَنِي مَا كُسْتُكَ (ای: ناقشت معک ثمن الجمل)) واتە: ((بینیت دەمەتەقىئى نرخى و شترەكەتم لەگەل كردى تا و شترەكەتم كېرى))) [١٠٤٢] [فەرمۇوى: و شترەكەت بىگە و بىبەرەدە؟؟) وتم: ئەن پیغەمبەری خوا تازە و شترى من نىيە، بۇ وته مولىنى خۆت، فەرمۇوى: ((و شترەكەت بەرەدە)), دىسان وتم: و شترى من نەماوه [من و شترى تو نابەمەدە] ئەن پیغەمبەری خوا [١٠٤٣] [فەرمۇوى: ((فَخُذْ جَمَلَكَ, ذَلِكَ فَهُوَ مَالُكَ) واتە: ((و شترەكەت بىگە و بىبەرەدە مالى تۈيە))) [١٠٤٤] [((الثَّمَنُ وَالجَمَلُ لَكَ)) واتە: ((و شترەكەش و پارەكەش بۇ خۆت)) او بىگەپىوه بۇ ناو مال و مەندالەكەت] [وەرمىگەتەوە و پیغەمبەری خوا فەرمۇوى: [وەللاھى بەكارمان نەھىنواھ بۇ ھىچ شىتىك لەئەو كاتەنە توى لەسەر دابەزىويتەتە خوارەدە)] [١٠٤٥].

[جابر فەرمۇویەتى: پیغەمبەری خوا و شترەكە و پارەي و شترەكە و بەشى تايىبەتى خۆمى لەگەل خەلکەكەش پېيەخشىم] [١٠٤٦] [دواتر لەگەرانەوەمدا] بەلای كەسىكى جولەكەدا تىپەرىم دەنگۇباسەكەم بۇ كىرىايدەو بەسەرسۇرمانەدە وتنى: و شترەكەلى لىكىرىت و نرخەكەشى پېدىايت و پاشان پېيەخشىت؟ وتم: بەلىن] [١٠٤٧] [پاشان ھاتىمەدە بۇ لاي پورم بە و شترەكەم و ئۆقىيە زېرەكەمەو پېيم وتن: سەيركە پیغەمبەری خوا ئۆقىيە زېرەكەشى پېيدام و و شترەكەشى بۇ گەرانەدە پېيدابۇو، لاي ئەنەن و قىنطارە زىادەيە كە پیغەمبەری خوا لەگەل ئۆقىيەكەدا پېيدابۇو، لاي خۆى پاراستىبووى هەر وەك خۆى دەفەرمۇيەت: (وتم زىادەي پیغەمبەری خوا نابىت لىتەجىبايىتەوە [خستىمە ناو تورەكەمەدە كە هيى خۆم بۇو... ئەن و (قیراط)]

(١٠٤٠) أخرجه: البخاري (٢٨٦١)، وأحمد (١٥٠٠٢).

(١٠٤١) أخرجه: مسلم (٧١٥).

(١٠٤٢) أخرجه: البخاري (٢٧١٨).

(١٠٤٣) أخرجه: البخاري (٢٨٦١).

(١٠٤٤) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤).

(١٠٤٥) أخرجه: البخاري (٢٤٠٦).

(١٠٤٦) أخرجه: احمد (١٤٢٥١) وقال محققه: استناده صحيح على شرط مسلم.

(١٠٤٧) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤).

ه له تورهکهی جابری کوری عهدوللا جیانه بعوهوه^(۱۰۴۸) وه ئهو و شترهشی لای خوی پاراست که پیغامبری خواهی پیشکه شیکرد هه روک له نه و بارهیه وه خوی دهه رمویت: (نه و شتره له لام مایه وه له سه ردھمی پیغامبری خواهی و نه بوبه کری صدیق[ؑ] و عومه ر[ؑ] هه تا توانای نه ما هینامه خزمت عومه ر[ؑ]، روودا و مکهی بیرکه و ته وه و فهرموموی: (بیبهره ناو و شتره کانی صدھق وه له باشترین له و مرگا دایبنی ئهو وه بوو بردم بھئه و شیوه هی ئهو و فهرموموی: هه روا امایه وه تا کو مرد)^(۱۰۴۹).

۲- گیرانه وھی دووھم: له سه رئه وه روودا و گیرانه وھکهی ئیبنو ئیسحاقه ر[ؑ] دهه رمویت: وھبی کوری کهیسان له جابری کوری عهدوللا بؤی گیرانه وھ دهه رمویت: (له خزمت پیغامبری خواهی دھرجووم بؤ غهزای (ذات الرقاع) له کانی دھرجوونی به روبوومی خورمادا [سواری] و شتریکی لاواز بووم [که زور بھستی پیگای دھبی] وھ کاتیک پیغامبری خواهی فهرمانی گه رانه وھیدا ها و هله کانم منیان به جیھیشت و دواکھوتم هه تا ئهو وه بوو پیغامبری خواهی پیمگھیشت و فهرموموی: ((نه وھ چیته جابر؟)) وتم: ئھی پیغامبری خواهی ئھم و شتره دھستخه رؤی کردم ناروات بھچاکی، [فهرموموی: ((یه خیکه))] منیش يه خمکرد پیغامبری خواهی و شتره کهی خوی يه خدا و فهرموموی: ((اعطیي هذھ العصا من یدك)) واتھ: ((نه وھ داره دھستتم بدھیه)) یا فهرموموی: ((افطع لی عصا من شجرة)) واتھ: ((داریکم له نه و دره خته بؤ بېرھ)) فهرموموی: ((داره کھم دایه دھستی)) پیغامبری خواهی وھریگرت و چەندین نه قیزه تیوهزاند و فهرموموی: ((سواربئوھ [جابر]) منیش سواربئووم بؤی دھرجوو بھ جۆریک سوئنند بھئه وھی که پیغامبری بھ حھق ناردووھ پیشپرکتی له گھل و شتره کهی دھکرد که جله ویشم توند کرد بوو، له خزمت پیغامبری خواهی کم و تینه قسە کردن و فهرموموی پیم: ((أتیبیعی جملک هذَا یا جابر؟))! واتھ: ((جابر ئھ و شتره پینا فروشیت؟)) وتم: ئھی پیغامبری خواهی پیشکه شتیده کھم، فهرموموی: ((رازی نابم بھلام پیم بفرؤشه)).

وتم: باشە چۆن خوت پیت خوشە ئھی پیغامبری خواهی. فهرموموی:

(۱۰۴۸) آخرجه: البخاري (۲۳۰۹)، ومسلم (۴۰۷۷).

(۱۰۴۹) آخرجه: الحافظ (فتح الباري) (۴۰۳/۵) عن ابن عساکر.

((نرخەکەی چەندە؟)) تۆ ناوی خوا لىتىئىنە ئەی پىغەمبەربى خوا، فەرمۇوى: ((بەدرەھەمىك بەمدەيە)) وتم: نەخىر زىاتر دەكتات ئەی پىغەمبەربى خوا، فەرمۇوى: ((بە دوو درەھم)) دەفەرمۇيت وتم: نەخىر، دەفەرمۇيت: بەردەۋام پىغەمبەربى خوا، نرخەکەی بۇ زىاد دەكردم ھەتا گەيشتە ئۆقىيەيەك، ئىنجا وتم: [ئىستا رازىم] وتم: بەسە ئەی پىغەمبەربى خوا رازىمبەئەود؟ فەرمۇوى: ((بەلنى))، وتم: [بەلنى رازىم] ئەوه مالى تۆيىه، دەفەرمۇيت: ((وەرى گرت، پاشان فەرمۇوى: [بەمن]: ((جابر ڇىنت ھىناوە)) وتم بەلنى ئەی پىغەمبەربى خوا؟ فەرمۇوى: ((كچە يان بىيۈژن)) وتم: بەلكو بىيۈژنە، فەرمۇوى: بۇچى كېت نەخواست تا يارى لەگەلدا بىكەيت و يارىت لەگەلدا بىكتات)) وتم: ئەی پىغەمبەربى خوا باوکم لە غەزاي ئۇحود دا شەھيد بۇو حەوت كچى لەپاش بەجىماوه، ئافرەتىكم ھىناوە كە مشور خۆريانبىت و كۆيانبىكەتەوە و سەريان بۇ شانەكتات و [جلوبەرگىيان بۇ بشوات]، فەرمۇوى: ((زۆر باشە كارىتكى [چاكتىردووه] بىكاوته إن شاء الله)، هەر كەگىشتىنە ناوجەى (صرار) فەرمانىپىدىاين بەسەرپىنى وشتر و كەوتىنە گۆشتخواردن، ئەو رۆزە پىدىاين كە گۆشه و سەرينمان دەبىت وتم: وەلاھى سەرين و گۆشه مان نىيە ئەی پىغەمبەربى خوا، فەرمۇوى: ((إِنَّهَا سَتَكُونُ، فَإِذَا أَنْتَ قَدِمْتُ فَاعْمَلْ عَمَّلًا كَيْسَ)) واتە: ((ئەوه لەمەدودا دەتبىت بەلام كە چووپىتەوە زىرانە هەلسوكەوت بکە)) جابر دەفەرمۇيت: كاتىك گەيشتىنە ناوجەى (صرار) پىغەمبەربى خوا فەرمانىكىد بە سەرپىنى وشتر ئەو رۆزە تىر گۆشتمان خوارد، كاتىك رۆز ئاوابۇو پىغەمبەربى خوا رۆيىتەوە ناو شار ئىمەش بەشۈىنى ئەودا چووپىنەوە.

جابر دەفەرمۇيت: قىسم لەگەل ھاوسەرەكەمكىد (كەناوى سەھلەى كچى مەسعود بۇو) پرووداوهكەم بۇ باسکرد كە پىغەمبەربى خوا چى بەمن فەرمۇوە؟ (لەبارەى سەرجىيى لەگەل ھاوسەرەكەى)، ھاوسەرەكەى فەرمۇوى: [بىيىستان و گوپىر اىھەن دەبىن و ۋۇور ئامادەيە] جابر دەفەرمۇيت: ئەو شەھەد بەيەكەوە ماينەوە ھەتا بەيانى] هەر كەرۆز بۇوەوە جلەوي وشترەكەم گرت و بەرەو مزگەوت بىردىم ھەتا لە بەردىم دەركاى مزگەوتى پىغەمبەربى خوا يەخىمكىد، پاشان خۆشم لەناو مزگەوت لە نزىكىيەوە دانىشتم پىغەمبەربى خوا ھاتە دەرەوە وشترەكەى بىنى فەرمۇوى: ((ئەوه چىيە؟)) وتم: ئەی پىغەمبەربى خوا ئەو وشترە جابر ھىناوېتى

فەرمۇوى: ((جابر خۆی لە کوئىيە؟)) بانگى انكىردىمە خزمەتى و فەرمۇوى: ((وەرە كورى برام، جلەوى و شترەكەت بىگە ئەمەش بۇ خۆت دەبىت)) بانگى بىلالىشى كرد و پتى فەرمۇو: ((بېرۇ لە كەنل جابر ئۆقىيەيەكى بىدەيە)) جابر دەفەرمۇيەت: لە كەنل ئىدا رۇيىشتم ئۆقىيەيەك و شتىكى زىادەي پىبەخشىم وەلاھى بەرەۋام لەلائى خۆم دەمپاراست لە شوتىنىكى تايىبەت لە مالە كەمدا هەتا دويىنى دووجارى ئەو بەلايە بووين بىرىدیان وەك شتەكانى تر: (مەبەست لە جەنگى (الحرة) يە لە سەرەدەمى يەزىدى كورى موعاوىيە)).^(١٠٠)

۱- سرييەي غالبي كورى عەبدوللە بۇ سەربەنی مەلۇح

دەنكوباسى ئەو سرييەيە بە كورى تىپەتەن بە كورى تەنەن بە كورى دادوحاكم، وە بە درېڭىزى هاتووە لەلائى ئىمامى ئەحمد و غەيرى ئەويش، سەنەدەكەي بىتەيزە (ضعيف) لىرەدا باسمانكىردووە بۇ ئەمەد خوتىنەر زانىيارى ھەبىت لە سەر دەرىزە پەرەدا وە كانى ئەم سرييەيەو لە ئەنۋارەيەو جوندۇي كورى موکەيت جوھىنى دەفەرمۇيەت: (پىغەمبەرى خواھ غالبي كورى عەبدوللەي كەلبى (كىلە لە لىت) نارد بە سرييەيەكەوە بۇ سەر بەنلىق مەلۇح لە ناواچەي (كەدىر)، فەرمانىيېتىرىدىن كە هەرش بەرىنە سەریان، بەرىكەوتۇن منىش لە سرييەكەدا بۈوم، رۇيىشتنىن هەتا گەيشتىنە (قەدىد) لە ئەنۋيدا توشى حارشى كورى مالىك بووين كەناسرابۇو بە كورى بەرەصائى لە يىش دەستىگىرمانكىردى و تى: من هاتووم موسۇلمانىبىم، غالبي كورى عەبدوللە و تى: ئەگەر وەك خۆت دەلىتىت هاتووەت موسۇلمانىبىت ئەو گىرانى شەو و پۇزىك ھىچ زيانىت پەنگەيەنەتىت، ئەگەر بە پىچەوانە وەش ھاتبۇو ئەو دەستىگىرت دەكەين و دەتبەستىنەوە، فەرمۇوى: بە شەرىتىك بىبەستنەوە، دواجار كەسىكى پەشمەن لە كەنلدا بۇوە بە دىيارىيەو جىيەيىشت و پىيەفەرمۇو: بە دىيارىيەو بەيىنەوە هەتا ئىيمە دەرۋىن ئەگەر بەربەرهە كانى كەنلدا.

دەفەرمۇيەت: پاشان رۇيىشتنىن هەتا گەيشتىنە ناوجەرگەي ناوجەي (كەدىر)، لە عەسرىيەكى درەنگ لە ئەنۋيدا خىستان، ھاواھلەنم منىانارد بۇ رېتەرى پېشەھەنە

(١٠٠) أخرجه: احمد (١٥٠٢٦) وقال محققه: استاده حسن والحديث صحيح، وأخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٦٢/٣) برقم

(٧٠٠) وقال الارناؤوط (زاد المعاد) (٢٥٤/٣): سنده صحيح، وكذا قال صاحب (صحیح السیرة) (٥٩٦): سنده صحيح،

وقد رتبت روایة ابن هشام مع احمد والبیهقی (الدلائل) (٣٨٢/٣).

سريعه که به سهر ته پوکه يه که وتم که به سهرياندا دهپوانی، له سهر رو و راکشام
له سهر گرده که، [توزیک] بهر له خور ئاوابوون بوو بؤئه وهی نه مبین، که سیکیان
هاته دهره وه منی بینی له سهر دم راکشا بوم له سهر گرده که، به زنه که وت: وهلاهی
ره شایه که به دیده که م له سهر ئه و ته پوکه يه سه ر له بېيانی نه م بینیو ته سهير که
بزانه سه گه کان هیچ که لوپه لی تؤیان نه بردوه، رؤیشت ته ماشایکرد وتی: نه خیر
وهلاهی هیچ شتیکمان نه فه و تاوه، پیاوە که پییوت: تیروکه وانه که م بدھیه دوو تیریشم
له ناو هەگبەی تیره کانم بۇ دەربەيینه، دايە دەستى نه ویش تیرنیکی ھاویشت داي
لەکە لە کەم دەرم هېتىا و جولەم نه کرد لە جىگاى خۆم پاشان نه وى ترىشى تېگرتىم
له سهر شانى دام دەرمەيىناو خستىم لايە كەمە و جولەمنە کرد، بە خىزانە کە وت:
وهلاهی تیره کانم بە ریکوتى نەگەر ئازەل بېت لە جولە كە و سبە دەچم تیره کانم
دىنەمە و و نەگەر بىخورىت تیره کانيان بىناخورىت سه گە کان.

دهه رمویت لییانگه‌راین ههتا مهرو مالاته‌کهيان هیناو ئاوياندان و پاشان يه خياندا و كردياننه ناو تمولله‌کانيان و دونيا کشومات بwoo، ماوهيهك لهشه و تىپه‌رى ئينجا لهه مهوو لايىكوهه هيرشمان كردن سهروو ئوهه كوزرا لىيانکوشمان و مهرو مالاته‌که شيانماندaiه پيىش خۇمان پىكەمان گرتەبەر بەشىوه قافلەو گەرپاينه ووه ئەمەبۇو ھاوارى فرياكەوتنيان لىدا بۇ ھۆزەکانيان داواي ھاوكاريان لىكىدىن ئىمەش بە پەله بۇي دەرجۇوين و ههتا گەيشتىنە وە حارىشى كورى بەرصاء و پاسەوانە كەى لامان دانابۇو ئەوانلىشمان لەكەن خۇمان ھەلگرت و رۇيىشتىن، ھاوار و دەنگەدەنگى خەلکە كە گەيشتە لامان، خەلکى زۇريان بۇ كۆكىرىتىنە وە كە چارماننەدەكىرىن، ههتا وايتىھات نىوانمان لەناوجەرگەي دۆلەتكەدا بwoo كە خوداي گەورە لە هه مهوو لايىكە وە كردى بە بارانىك كە هەركىز بەرلەئە وە باران و ھەورى ئاۋامان نەدىبۇو، لاقاۋىكى بە خورى ھىنا لەناو دۆلەكە، ئىمەى لە ئەوان جياڭىرىدە و بە جۇرىك بwoo كە هىچ كەس لەئەوان نەيدەتوانى بېرىتە وە بگاتە وە پىمان ئىمەش بەپەله مالاته‌کانمان دايى پيىش خۇمان ههتا گەياندماهه ناوجەي (مەشلەل) (كەشۈنىتىكە) پاشان لىېزبۇوینە وە بەرهە خوار و دووژمنە كان نەيانتوانى بىن بەدواماندا و نا ئومىد يوون لەئەوهى مالاته‌کانيان بىستىنە وە لىمان) (١٠٥١).

(١٠٥١) أخرجه: أحمد (١٥٨٤٤) وقال محققه: أسناده ضعيف، وابن هشام (السيرة) (٤/٣٥٧)، والطبراني (الكبير) (١٧٣٦)، وابوداود (٢٦٧٨)، والحاكم (٢/١٢٤) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكتاب) (٩/٨٨) وفي

۲- سریه‌ی غالبی کورپی عهبدوللای لهیش بۆ ناوچه‌ی (حرقات) لەبەنی جوهینه

ئىبىنۇ ئىسحاق دەفەرمۇيت: (پىغامبرى خواه غالبی کورپی عهبدوللای كەلبى (كەلب لىيىت) بەفرماندە سریه‌يەك نارد بۆ خاکى بەنى مۇرە، مەرداسى نوھەيىك كە هاۋپەيمانيان بۇو لەبەنی حەرقەی ھۆزى جوهەينه بۇو، ئوسامەی کورپی زەيد كوشتى لەگەل كەسىكى ئەنصارى)^(۱۰۵۲).

لە گىرپانەوەي واقىدىدا: (يەسار خزمەتكارىكى پىغامبرى خواه بۇو عمرىزى پىغامبرى كرد: ئەى پىغامبرى خواه من زانىومە كە بەنى عەبدى كورپى ثەعلەبە لەھەللىك دەگەرېن كە لەناكاو بەدن بەسەرماندا، سریه‌يەك بنىرە من لە خزمەتىاندا دەبىمە چاو ساغيان تا بەسەر ياندا بەدين، ئەم بۇو پىغامبرى خواه غالبى کورپی عهبدوللای بە سەد و سى كەسەوە نارد لەگەلى.....^(۱۰۵۳) وەك باسکراوە ئەم سریه نىردرابەن لە مانگى رەمەزانى سالى حەوتەمى كۆچىدا بۇو. چەندىن گىرپانەوە ھاتووە بە وشەكارى جۆراو جۆر لە پىگە جىاوازەوە لەسەر چۈنىتى كوشتنى ئەم موشىكە كە توپىتى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دواجار كە لەلايەن ئوسامەوە كۆزراوە ئىمە لىرەدا ھەموويمان كۆگردووھەنەوە لە دوو گىرپانەوەدا:

۱- لەئەو بارەوە ئوسامەي کورپى زەيد خۆي دەفەرمۇيت: (پىغامبرى خواه ئىمە نارد بۆ ناوچەي حرقە. [لە گىرپانەوەي كەدا: (حرقات) بۇناو ھۆزى جوهەينه]، لەبەرەبەياندا دامانبەسەر ياندا لەسەر ئاوهەكەياندا كەوتىنە شەر لەگەلياندا [كەسىكىيان تىدابۇو جەربەزەبۇو كاتىك رۇوبەر وومان دەبۈونەوە ئەم لە پالەوانە پىشەرەوە كانيان بۇو لەدۈمان دەھەستايەوە پەشىيانەلەكىردى ئەم دەبۈوە پارىزەر و پاسەوانيان تا رپاياندەكىردى] وە ئەگەر كەسىكى لە موسۇلمانەكان مەبەست بۇوايە ئەم بۇي دەچۈو دەميكوشت] [ئەم بۇو تېكمانشىكاندىن] و [رپايانكىردى] من و پىاپىكى ئەنصارى گەيشتىن بەئەم پىاوهى باسمانكىردى كاتىك دەورماندا بەھەر دەر دەنەنەن و تى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

(الدلائل) (۲۹۸/۴)، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۰۲/۶): رواه احمد والطبراني ورجاله ثقات، وقال الحافظ (الاصابة)

(رقم: ۶۹۰۴) (۱۸۴/۳): وقال ابو عمر رواه احمد بسن حسن، وضعفه الشيخ الالباني في (ضعيف ابى داود) (۵۷۳).

(۱۰۵۲) أخرجه: الطبرى (التاريخ) (۱۵۷/۳)، وابن هشام (السيرة) (۲۳۵/۴)، والبيهقي (الدلائل) (۵۷۳).

(۱۰۵۳) أنظر: (المغازي) للواقدي (۷۲۶/۲)، و(الدلائل) للبيهقي (۴/۳۰۰).

که ئەمەی و تئەنصاريەکە دەستى لىيەلگىرت و وازىھىتى بەلام من، بە رەمەكم لىمدا و كوشتم [شىئىك لە دلّمدا دروست بۇ لهسەر ئەمكارە] [ئەوه بۇ سەركەوتىن وە مژددەمەر گەيشتەوە خزمەت پېغەمبەرى خوا **لله** پرسىيارىكىد لەئەو بارەوە ئەويش دەنگوباسەكەى بۇ گىرایەوە و هەتا كوشتنى ئەو پىاوه كەچى بەسەر ھاتووە و چۈن كوزراوە... بانگىكىرمەن فەرمۇوى: ((بۆچى كوشت؟)) منىش (ئوسامە) وتم: ئەپىغەمبەرى خوا **لله** موسولمانەكانى شېرزاھەرىدبوو، ئازارى پېگەياندىن وە فلان و فيساري كوشت ناوى چەند كەسىكىم ھەلّدا، منىش ھەلمكوتايە سەرى كاتىك شمشىرىي بىنى وتم: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) [فەرمۇوى: ((كوشت)) وتم: بەلنى]، فەرمۇوى پېم: (يا أَسَاطِعُهُ أَقْتَلْتُهُ بَعْدَ مَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واتە: ((ئوسامە كوشت لە دواى ئەھەنە وتم: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)). لە گىرانەومەھىكى تردا [((أَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَتَلْتُهُ؟)] واتە: ((ئايىا وتم: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و تو كوشت؟)) وتم ئەپىغەمبەرى خوا **لله** [ئەوه لە ترسى چەك بۇوه] تا خۆى [المكوشتن] بىزگار بكتا فەرمۇوى: ((أَقْلَى شَفَقَتَ عَنْ قَلْبِهِ حَتَّى تَعْلَمَ أَقَالَهَا [من اجل ذلك] أَمْ لَا، [مَنْ لَكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ]) واتە: ((ئايىا دلت لەتكىرد بۇوە ھەتا بىزانى [لەبەر ئەھەنە] ئەمەي وتووھ ياخود نا و اكى رزگارت دەكتا لە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) كە رۆزى قيامەت هات)) [وتم]: ئەپىغەمبەرى خوا **لله** داواى ليخۇشبوونم بۇ بکە لاي خوا؟ فەرمۇوى: ((كَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) واتە: ((چىت كرد وە بەرامبەر (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چى دەكەيت ئەگەر رۆزى قيامەت هات))؟؛ بەردەوام ئەمەي دوبارە دەكردەوە [لە رۈومىدا] ھەتا خۆزگەم دەخواست كە [بەر لەئەو رۆزە موسولمان نەبۇومايمە])^(۱۰۵).

۲-لەعوبىي كورى مالكەمە دەفەرمۇيت: (پېغەمبەرى خوا **لله** سرييەيەكى نارد بۇ سەر ھۆزى موشرىكى عەرەب ھەليانكوتايە سەريان و كەسيكىيان بە تەنبا دابرا لە خەتكەكە، پىاۋىك لەسرىيە موسولمانان شمشىرىكى لىيەلگىشاو شوينى كەوت، پىاوهكە وتم: من موسولمانبۇوم، ھىچ گۆپى بە قىسەكەى نەدا كە چى دەلىت؟ شمشىرىكى لىداو كوشتى [كاتىك گەرایەوە و ھەوالەكەيان بۇ پېغەمبەر **لله** گىرایەوە بەئەو شىوهى كە رۇوي دابوو] [فەرمایىشتىكى زۇر توندى فەرمۇو لەبارەي رۇوداوهكەمە گەيشتەوە بکۈزەكەي] پېغەمبەرى خوا **لله** ھەستا و و تارىكى خوتىندهوە

(۱۰۵) آخرجه: البخاري (۴۲۶۹)، مسلم (۶۸۷۲، ۹۶)، و مسلم (۱۰۹، ۹۷، ۹۶)، وأحمد (۲۱۷۶۵، ۲۱۸۰۲) وقال محقق: استاده صحيح على شرطهما، وابن حبان (۴۷۵۱) واللقط للبخاري والزيادات مسلم والامام احمد.

و حمد وستایشی خودای کرد و پاشان فهرمومو: ((أَمَا بَعْدُ، فَمَا بَأْلُ الْمُسْلِمِ يَقْتُلُ الرَّجُلَ وَهُوَ يَقُولُ: إِنِّي مُسْلِمٌ))؟ واته: ((سَهْرَنْج بَدْهَنْ چُونْ دَهْبَيْتْ مُوسُولْمَانِيْكْ كَهْسِيْكْ بَكُوزْيَتْ كَهْ بَلْيَتْ مَنْ مُوسُولْمَانْ بَوْوَمْ؟)) پیاوه (بکوزه‌که) وته: نهی پیغمه‌بهری خواهی وهله‌یهی نهوده بکات. دهه‌رمویت: پیغمه‌بهری رپوی له پیاوه‌که و خله‌که‌که‌شی و مرگیرا که له لای نهوده ببوون، که‌وته سه‌رزه‌نشتی به توندی له خوتبه‌که‌یدا، پیاوه‌که خوی پینه‌گیرا بو جاری سی‌هم وته: نهی پیغمه‌بهری خواهی وهله‌یهی نهوده قسه‌یهی ته‌ناها بو نهوده ببو له کوشتن پزگاری بیت، پیغمه‌بهری خواهی نینجا رپوویتیکرد و سه‌یریکرد و ناره‌حه‌تی و ناثومیدیم له ده‌موچاویدا هه‌ست پیده‌کرد [دهستی راستی بو دریزکرد و وا پی فهرمومو: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَبِي عَلَيْ [فِيمَن] قَاتَلَ [مُسْلِمًا]) واته: ((خودای گهوره داوم لئ دهکات پشت [له‌نه و کسه] بکم که [موسولمانیک] به ناحه‌ق دهکوزیت)). [له گیرانه‌وهیه‌کی تردا: ((خودای گهوره حه‌رامیکردووه له سه‌رم که با او هرداریک بهناحه‌ق بکوزم] (سن جار نه‌مه‌ی فهرمومو) (۱۰۰۰)).

له گیرانه‌وهیه‌کی تردا پتیفه‌رمومو: ((فَلَا أَنْتَ قَيْلْتَ مَا تَكَلَّمُ بِهِ، وَلَا أَنْتَ تَعْلَمُ مَا فِي قَلْبِي)) واته: ((نَهْخِيرْ تُو نَهْوَتْ لِيَقْبُولْ نَهْكَرْدَ كَهْ وَتِي بَهْتُو نَهْتَرَنْيَوْهْ دَلْيِ جَيْ تَيْدَاهِيْه)) له گیرانه‌وهیه‌کی تردا: ((قَدْ قَالَ لَكَ بِلِسَانِهِ فَلَمْ تُصَدِّقْهُ عَلَى مَا قَالَ فِي قَلْبِي)) واته: ((بَهْ زَمَانْ پَتِيَوْتِي بِهَلَامْ تُو بِرَوَاتْ بَيْنَهَكَرْدَ بَهْنَهَوَهِ كَهْلَهْ دَلْيَادِاهِيْه)) (۱۰۰۶). نؤسامه پیغمه‌بهری خواهی په‌یمانددهم به خواهی هیچ که‌سیک نه‌کوزم هه‌تا ماوم له‌زیانمدا که بایت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ...) (۱۰۰۷) همر له‌بهر نه‌ووش بو نؤسامه په‌یه به‌زارینه‌کرد له‌نه و جهنگه‌ی که هه‌لگیرسا له‌ننیوان نیمامی عملی و موعاویه دا.

(۱۰۰۵) آخرجه: ابن ابی شیبہ (المصنف) (۲۹۵۴۶)، والتسانی (الکبری) (۸۵۹۳)، واحمد (۱۷۰۰۹)، واصد (۲۲۴۹۰) وقال محققه: استناده صحيح، والطبرانی (۹۸۰/۱۷)، وابی یعلی (۶۸۲۹) وقال محققه: استناده صحيح، وابن سعد (۴۸/۷)، والحاکم (۱۸/۱) وصححه علی شرط مسلم وافقه الذہبی، وابن حبان (۵۹۷۲) وقال محققه: استناده صحيح، وصححه الشیخ مقبل فی (الصحيح المنسد) (۹۶۸).

(۱۰۰۶) آخرجه: احمد (۱۹۹۳۷) وقال محققه: استناده ضعیف، وابن ماجة (۳۹۳۰)، والطبرانی (الکبر) (۱۸۹/۱۸)، وحسنہ الشیخ الابانی فی (صحیح ابن ماجة) (۳۱۷۵).

(۱۰۰۷) آخرجه: ابن هشام (السیرة) (۴/ ۲۳۵) (برقم: ۱۱۷۷).

۳- سریه‌ی عهبدوللای کوری حوزافه‌ی سه‌همی

ئیبنو نیسحاق دفه‌رمیت: (کاتیک و مقاصی کوری موجذی مهدله‌جی له‌غمزای (ذی قرد) کوژرا، عه‌لقمه‌ی کوری موجه‌ذی برای داوایکرد له خزمت پیغامبری خواه که فرمانبات به‌ناردنی به‌شوین بکوژه‌کانیدا بؤثه‌وهی پیبانبات و توله‌یان لیکاته‌وه)^(۱۰۸).

له ئه‌بو سه‌عیدی خدريه‌وه دفه‌رمیت: (پیغامبری خواه عه‌لقمه‌ی کوری موجه‌ذی کرده فرماندهی سریه‌یهک و ناردنی منیش له‌گه‌لی بوم هتا گه‌یشتینه سه‌رئوانه‌ی که شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌کردن یاخود له نیوه‌ی رینگا، [کۆمەلیک له سریه‌که داوایانکرد که روح‌سه‌تیانبات تا بگه‌رینه‌وه] ئه‌مویش عه‌بدوللای کوری خوزافه‌ی کوری قه‌یسی سه‌همی کرده ئه‌میریان، که له‌بەزداربوبوانی غهزای به‌در بوب، که کەسیکی فسه‌خوش و سوع‌به‌تچی بوبو [له‌یه‌کیک له‌سەفره‌کانی دا وشتری پیغامبری خواه برد بوب بؤثه‌وهی به‌نه‌و کاره‌ی بیخاته پیکه‌نین]^(۱۰۹).

منیش له‌ئه‌وکه‌سانه‌بوم که گه‌رامه‌وه، له‌بەشیکی رینگاکه لاما‌ندا بوب حەسانه‌وه، خەلکه‌که شئاگریانکرده‌وه بؤ خواردن ئاماده‌کردن و خۆگه‌رمکردن‌وه له‌بەری [ئه‌وه بوب عه‌بدوللای کوری حوزافه فه‌رمووی پیبان]: ئایا گویرایه‌لیکردنی ئیوه بؤ من پیویست نییه؟ وتیان: به‌لئن وايه. فه‌رمووی: من فه‌مانتن به هەرجى شتیک پیبدەم دھبیت جیبیه‌جیبیکەن؟ فه‌رموویان: به‌لئن. فه‌رمووی: [من فه‌مانتن پیبدەکەم] به‌ئه‌و ما فە گویرایه‌لیهی له‌سەرتانه بؤ من کە خوتان فریتەن ناو ئه‌و ئاگرە. خەلکه‌که هەستان و پاوهستان به‌رامبەری هەتا دلنيابوو کە خۆیان فریتەدەنە [ناو ئاگرەکە] ئینجا فه‌رمووی: راوه‌ستن ئه‌وه تەنها سوع‌به‌تم له‌گه‌لکردن [کاتیک گه‌رامه‌وه] گه‌یشتنه‌وه خزمت پیغامبری خواه ئه‌وه‌مان بؤ گیزایه‌وه فه‌رمووی: واته: ((مَنْ أَمْرَكُمْ مِنْهُمْ (ای: من مولاة) بِعَصِيَّةٍ فَلَا تُطِيعُوهُ)) واته: ((هەرکەسیک فەرمانانیکیپیکردن بەسەرفیچى له فەرمانی خودا و پیغامبر ئیوه گویرایه‌لیمەکەن))^(۱۱۰).

(۱۰۸) اُنظر: (السیرة) لابن هشام (۲۵۱/۴) (برقم: ۱۱۹۲).

(۱۰۹) اخرجه: الحاکم (۶۳۰/۳) وصححه ووافقه الذھبی.

(۱۱۰) اخرجه: احمد (۱۱۶۳۹) وقال محققة: اسناده حسن، وابن ابی شيبة (۳۴۱/۱۴)، وابن ماجة (۲۸۶۳)، وابن حبان

(۱۱۶۴۰) وقال محققة: اسناده حسن، وابن ابی یعلی (۱۳۴۹) وقال محققة: اسناده حسن، وحسنہ الشیخ الابانی فی

(الصحيحة) (۲۳۲۴)، و(صحیح ابن ماجة) (۲۳۱۲).

لە گىرانەوەيەكى تردا هاتووه لە ئىمامى عەلى يەوه ص دەفه رموىت: (پېغەمبەرى خوا سُرِّ سىرىيەكى نارد كەسىكى ئەنصارى كىردى ئەمېرىيان فەرمانىپېتىكىن كە گۇئىرايەلى بکەن و ملکەج بن، دواتر لە شىتىكىدا تۈرپىانىكىردوو فەرمۇوى: [فەرمانتانپېتىدەكەم] كە چىلکەو چەوالم بۇ كۆ بکەنەوه، ئەوانىش بۇيان كۆكىردووەدە پاشان فەرمۇوى: ئاڭرى تىبەردىن ئەوانىش ھەلپانگىرساند، ئىنجا فەرمۇوى: ئايا پېغەمبەرى خوا سُرِّ فەرمانىپېتىنەكىن كە گۇئىرايەلىم بکەن و ملکەچى فەرمانەكائىمۇن؟ فەرمۇوبان: بەلىن وايە. فەرمۇوى: دەبچەنە ناو ئاڭرىدەكەمە [خەلگانىك وىستىان بچەنە ناوەوە] او ھەستانەوه و خۆيان ئامادەكىرد كە بچەنە ناوەوە و سەيرىيەكتىريان دەكىرد [ھەندىكىيان فەرمۇوبان]: لە ترسى ئاڭر باوھەرمان بەپېغەمبەرى خوا سُرِّ ھىناوه و چووينە لاي ئەو، ھەر بەئەو شىۋىيە مانەوه ھەتاھاتەوه سەرخۇى و تۈرپەيەكەى نەما ئىنجا ئاڭرىدەكەى كۆزانىدەوه، كاتىك گەراینەوه خزمەت پېغەمبەرى خوا سُرِّ ئەوەمان بۇ باسکىرد [فەرمۇوى بەئەوانەى كە دەيانويسىت بچەنە ناوەوە]: ((لَوْ دَخَلْتُمُوهَا لَمْ تَرَأْوُا فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)) واتە: ((ئەگەر بچۇونايە ناو ئاڭرىدەكە ھەتا رۆزى قىامەت تىايادا دادەمانەوه)) بەئەوانەى تىرىشى فەرمایىشتىكى جوانى فەرمۇو: ((لَا طَاعَةً فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ)) واتە: ((گۇئىرايەلى ناكىرىت لە سەرپىچى كىرىنى فەرمانى خوا، بەلكو گۇئىرايەلىكىن تەنها لەكارى چاڭەدايە)).^(١٠٦١)

لەئەو بارەيەوه ئىبىنو عەباس ص دەفه رموىت: ((خواي گەورە بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا رَسُولَهُ وَأُولُو الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَّلُمُ فِي شَيْءٍ فَرُدُوْهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنْتُمْ تُؤْمِنُوْنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحَسْنُ تَأْوِيلًا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (النساء: ٥٩) واتە: [ئەى ئەو كەسانەى باوھەرتان ھىناوه!] گۇئىرايەلى فەرمانى خواو پەيامبەرین لەھەممۇو كاروبارىتكىدا وە بەرفەرمانى كاربەدەستان و كارسازانى خوتانىن، واتە: بەقسەى ئەو كاربەدەست و زانىيانە بکەن، كە لە خوتانىن. واتە: لەچوارچىۋە شەرىعەتدا گۇئىرايەلىان بن ئىنجا ئەگەر لەشتىكىدا كىشەو ناكۆكىتان بۇو بىگىرنەوه بۇلای خواو پەيامبەر ص، واتە: باتەنها قورئان و سوننەت دادوھرو حەكمەتىان بن. بەلىن پېتىوستە لەھەممۇوشتىكىدا بگەرپىنەوه لاي خواو پەيامبەر ص، دىارە كەبرپارى پەيامبەرپىش ص ھەر بپارى خوايە، وە نابى بەھىچ تاغۇوتىك بپروات ھەبىت، ئەگەر باوھەرتان بەخواو بەرۋىزى دوايى ھەيە، دەببىت ئاوابىت ئەو كىشەو ھەرایانە بگەرپىنەوه بۇلای قورئان و سوننەت،

(١٠٦١) آخرجه: البخارى (١٨٤٠، ٧٢٥٢)، ومسلم (٤٣٤٠)، وأحمد (٦٢٢)، وابي داود (٢٦٢٥).

جوانترو چاکتره بؤتان، چاکترین رهفتاریشه بؤدaha توتان. [له سهـر عـبدولـلـهـی کـورـی حـوزـهـی سـهـهـهـی خـواـی گـهـورـهـی ئـهـوـ نـایـهـتـهـی نـارـدـهـ خـوارـهـوـ کـهـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ کـرـدـ بـوـوـیـ بـهـفـهـرـمـانـدـهـیـ سـرـیـهـیـهـکـ وـ نـارـدـبـوـوـیـ) (۱۰۶۰). لهـ لـایـ ئـیـبـنـوـ سـهـعـدـ بـهـسـهـرـهـاتـیـ ئـهـوـ سـرـیـهـیـهـ لـهـ مـانـگـیـ (رـبـیـعـ الـاـخـرـیـ سـالـیـ حـوـتـهـمـیـ کـوـچـیدـاـ روـیدـاوـهـ) (۱۰۶۲).

۴- سـرـیـهـیـ ئـیـبـنـوـ ئـهـبـوـ حـهـدـرـهـدـیـ ئـهـسـلـهـمـیـ بـوـ نـاـوـچـهـیـ غـابـهـ

باسـیـ ئـهـمـ سـرـیـهـیـشـ هـاـتـوـوـهـ لـهـ لـایـ ئـیـمـامـیـ ئـهـحـمـدـ وـ ئـیـبـنـوـ هـیـشـامـ بـهـسـهـنـهـدـیـکـیـ لـاـواـزـ (ضـعـیـفـ) ئـیـمـهـ لـیـرـهـدـاـ بـهـ کـورـتـیـ باـسـیدـهـکـهـیـنـ بـؤـزاـنـیـارـیـتـانـ، لـهـ ئـیـبـنـوـ ئـهـبـوـ حـهـدـرـهـوـ دـفـهـرـمـوـیـتـ: (داـخـواـزـیـ ئـافـرـهـتـیـکـمـ کـرـدـ لـهـ هـوـزـهـکـهـیـ خـوـمـ دـوـوـسـهـدـ درـهـمـ مـارـهـیـیـهـکـهـیـ بـوـ هـاـتـمـهـ خـزـمـهـتـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ دـاـوـایـ يـارـمـهـتـیـمـ لـیـکـرـدـ بـوـ هـاـوـسـهـرـگـیرـیـیـهـکـهـمـ فـهـرـمـوـوـیـ: ((چـهـنـدـتـ مـارـهـیـ بـؤـدانـاـوـهـ؟)) وـتـمـ دـوـوـسـهـدـ درـهـمـ ئـهـیـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ فـهـرـمـوـوـیـ: ((سـبـحـانـ اللـهـ، لـوـ كـتـمـ تـأـخـذـونـ الدـرـأـهـمـ مـنـ بـطـنـ وـادـ مـاـ زـدـتـ، وـالـلـهـ مـاـ عـنـدـيـ مـاـ أـعـيـنـكـ بـهـ)) وـاتـهـ: ((سـبـحـانـ اللـهـ ئـهـگـمـرـ ئـیـوـهـ درـهـمـهـکـانـ لـهـنـاـوـ جـهـرـگـهـیـ ئـهـ وـدـوـلـانـهـ دـهـسـتـخـنـهـ ئـهـوـجـارـ بـؤـتانـ دـهـسـتـهـبـهـ نـاـبـیـتـ وـ زـیـادـ نـاـکـاتـ وـهـلـاـهـیـ ئـهـوـنـدـهـمـ لـهـلـانـیـیـهـ کـهـیـارـمـهـتـیـ هـاـوـسـهـرـگـیرـیـ تـوـیـ پـیـبـدـهـمـ)) (۱۰۶۴).

لـهـگـیـرـانـهـوـدـیـهـکـیـ تـرـدـاـ لـهـ ئـهـبـوـ هـوـرـهـیـرـهـوـ دـفـهـرـمـوـیـتـ: (کـهـسـیـکـ هـاـتـهـ خـزـمـهـتـ پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ فـهـرـمـوـوـیـ: نـافـرـهـتـیـکـیـ ئـهـنـصـارـیـمـ مـارـهـکـرـدـوـهـ، پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ پـیـغـهـرـمـوـوـیـ: ((هـلـ نـظـرـتـ إـلـيـهـاـ قـلـاـنـ فـیـ عـيـوـنـ الـأـنـصـارـ شـیـنـاـ (یـعنـیـ: صـغـرـاـ))) وـاتـهـ: ((ئـایـاـ سـهـیـرـتـ کـرـدـوـوـهـ بـهـوـرـدـیـ چـوـنـکـهـ لـهـ چـاوـیـ ئـهـنـصـارـیـیـهـ کـانـدـاـ شـتـیـکـ هـمـیـهـ (واتـهـ: چـاوـیـانـ بـچـوـکـهـ) فـهـرـمـوـوـیـ: سـهـیـرـمـکـرـدـوـهـ بـهـجـوـانـیـ، فـهـرـمـوـوـیـ: ((لـهـسـهـرـ چـهـنـدـ مـارـهـتـ کـرـدـوـوـهـ؟)) فـهـرـمـوـوـیـ: لـهـسـهـرـ چـوـارـ ئـوـقـیـهـ، پـیـغـهـمـبـرـیـ خـواـهـ فـهـرـمـوـوـیـ: ((عـلـیـ أـرـبـعـ أـوـاقـ کـائـنـاـ تـعـثـنـوـنـ الـفـضـةـ مـنـ عـرـضـ هـذـاـ الـجـبـلـ، مـاـ عـنـدـنـاـ مـاـ نـعـطـیـکـ، وـلـکـنـ عـسـیـ آـنـ تـبـعـثـکـ فـیـ بـعـثـ تـصـیـبـ مـنـهـ)) وـاتـهـ: ((لـهـسـهـرـ چـوـارـ ئـوـقـهـ وـهـکـ ئـهـوـهـیـ کـهـ زـیـوـ لـهـرـوـوـیـ ئـهـوـ شـاـخـهـ دـهـرـبـیـنـ ئـهـوـنـدـهـمـانـ لـهـلـانـیـهـ کـهـ بـبـهـخـشـینـ بـهـلـاـمـ بـهـلـکـوـ لـهـمـهـ دـوـاـ لـهـگـمـلـ سـرـیـهـیـهـکـداـ بـتـنـیـرـیـنـ

(۱۰۶۲) اخرجه: احمد (۳۱۲۴)، والبخاري (۴۰۸۴)، ومسلم (۱۸۳۴)، وابي داود (۳۶۲۴).

(۱۰۶۳) انظر: (فتح الباري) (۷۳/۸)، (دلائل النبوة) (۴/۲۹۰).

(۱۰۶۴) اخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۴۲/۴) رقم (۱۱۸۴)، وعنه البيهقي (الدلائل) (۴/۳۰۳)، وأحمد (۱۵۷۰) وقال

محققه: اسناد ضعيف، والطبراني (الكبير)، (۸۸۲/۲۲).

و دهستکه و تیک ببیت)). نهبو هورهیره فهرمودی: پیغامبری خواه سریه یه کی نارد بوسه ر به نی عباس و نهبو پیاوه شی نارد له گه لیاندا^(۱۰۶۰)) نهبو فهرموده یه راسته به لگه یه له سه رئه و دی که سریه که و رووداوه که راسته قینه ن، به لام ئی بنو ئیسحاق له گیپانه و دیه کدا دفه رمودیت: (ناردنی سریه که بو سه ر به نی جوشم بووه، هه رووه ک ئی بنو ئیسحاق ده گیپریته و ده له ئی بنو نهبو حمدره و ده دفه رمودیت: (چهند روزیک به نه و جو ره ماینه و ده تا که سیک هات له بنه نی جوشمی کوری معاویه که ناوی: ریفاعه هی کوری قهیس یا قهیس کوری ریفاعه بwoo له گه ل بھشیکی گه ورده زوری هوزه که هی خوی به نی جوشمی بwoo که هوزی (قهیس) کوبکاته و ده جه نگوهه را به ریا کردن له گه ل پیغامبری خواه که خوی که سیکی خانه دان و به ناو بانگ بwoo له ناو هوزی جوشم. له گیپانه و دیه کی تردا: (به نه و شیوه هی مامه و پاشان پیغامبری خواه بانگی کردم و کردمیه فه رماند هری سریه که و ناردمی به ره و خاکی نه جد فه رمودی پیمان: ((اَخْرُجْ فِي هَذِهِ السَّرِيَّةِ لَعَلَّكَ أَنْ تُصِيبَ شَيْئًا فَأُنْفَلَكَهُ)) و اته: ((بِرُّ لَهُكَلْ نَهْ و سریه یه دا به لکو شتیکت دهستکه و دیت به نه و بیدم به خوت)) دفه رمودیت: ریشتین تا ددمه و ئیوارانی گهیشتینه ناوچه که یان، کاتیک تاریکی شه و رویشت نه میره که مان دووکه س دووکه س دهیان ناردين تا دهوری سهربازگه که مان گرت....^(۱۰۶۱).

له دواین گیپانه و دا هاتووه: (...و شترو مه و ملا تیکی ئیجگار زورمان دهستکه و پیشخومان داو هینامانه و خزمه ت پیغامبری خواه ... پیغامبری خواه له ناو و شتره کان به سیانزه و شتر ها و کاری کردم بومارهیه که و دمنیش کومکرد و بردم بقوه هاو سه ره که مان^(۱۰۶۲).

چهندین سریه تریش هاتووه له به ر ل او زی سنه ده کانیان لیره دا با سمان نه کردووه له نه وانه: سریه عومه ری کوری خه طاب بقوه (توربه)، سریه (بھشیری کوری سه عیدی ئه نصاری بقوه به نی موره، بقوه سه ر خاکی غه طه فان. و شوینی تریش.

(۱۰۶۵) اخرجه: احمد (۷۹۸۴۹)، ومسلم (۳۴۷۱)، والنسانی (۳۲۳۴)، وابن حبان (۴۰۴۱).

(۱۰۶۶) اخرجه: احمد (۲۲۸۸۲) وقال محقق: استاده ضعیف.

(۱۰۶۷) اخرجه: ابن هشام (السرة ۲۴۲/۴)، والبیهقی (الدلائل) (۳۰۳/۴).

عەمرەھى قەضاء

موسای کورپی عوقبە لە ئىبىنۇ شىھابى زوھرىيەھە دەفەرمۇيت: (ئەوه بۇ سالىڭ لە دواى رېككە و تىننامەھى حودىبىيەھە پیغەمبەربى خوا بە جلى عەمرەھە دەرچوو بەرھە مەككە لە مانگى (ذى القعدة) سالى حەوتەمى كۆچى كەھاواکات بۇو لە كەھل ئەھە مانگەھى كە موشريكەكان رېكەيان نەدا بچىنە (مزرگەوتى حەرام) ^(۱۰۶۸) هەممۇو ئەوانەھى لە حودىبىيەدا بەزداربۇون بەزدارى ئەم عەمرەھەيان كرد تەنها ئەوانە نەبىت كە كۆچىدوايىان كردىبوو يان شەھىدېبۇون، وە لە كەھلياندا خەلکى تىرىش بەزداربۇون كە ژمارەيان دەگەيشتە دوو ھەزار كەس ^(۱۰۶۹).

پیغەمبەربى خوا لە كەھل ھاوهەلانى لەشارى مەدينە دەرچوون لە ناوجەھى (ذى الحىفە) ئىحراميانبەست بە ويردى (لبىك) وە رۇيىشتەن، شەست وشتى (ھدية) يان بۇ قوربانى پىش خۆيان دابۇوبە سەرپەرشتى ناجىيە كورپى جوندۇ ^(۱۰۷۰) وە چەك و پىداویستى جەنكىيان بەتەواوى ئاماھە كردىبوو و ھىننا بۇويان لە كەھل خۆيان لە ترسى پەيمانشىكىنى قورھىش، عەمرى كورپى قەتادە دەفەرمۇيت: (چەك و پىداویستىيەكانى شەرپىان لە شەمشىر و ۋەم و تىرۇكەوان ھەلگرت لە كەھل سەد ئەسپسوار بە سەر كردايەتى بەشيرى كورپى سەعدى ئەنصارى كەھل كەھل سەرپەرشتىيارى چەكەكان، وە موھەمەدى كورپى مەسلەمە ئەنصارى كەھل كرايە فەرماندە ئەسپسوارەكان) ^(۱۰۷۱).

پیغەمبەربى خوا لە رېكەھى مەككەدا كەلەشاخى بۇ كرا كە لە ئىحرامىشدا بۇو لە ناوهەرەستى سەرى ^(۱۰۷۲). لە گىتىرانەھەمەكى لاوازدا (ضعيف) دا ھاتوھ ئىئمە لىرەدا باسى دەكەمین تەنها بۇ زانىارتان كە واقىدى دەفەرمۇيت: (پیغەمبەربى خوا) (لبىك)

(۱۰۶۸) اخراجه: البىھقى (الدلاعل) (۳۱۴/۴)، وقال الھيثمی (المجمع) (۱۰۱۸۹): رواه الطبراني و رجاله رجال الصحيح.

(۱۰۶۹) اخراجه: ابن سعد (الطبقات) (۶۷/۳)، والحاكم (الأکليل) كما في (الفتح) (۶۳۷/۷).

(۱۰۷۰) في رواية عن أبي حدد ان البنى قال: ((من يسوق أبلنا هذه)) ؟ فقام رجل، فقال ((ما اسمك)).. قال: ناجية. قال ((انت لها فسقها)). اخراجه: البخاري (الادب)، (۸۱۲)، والحاكم (۴/۲۷۶)، وضعقه الشيخ الالباني في (الضعيف) (۴۸۰۴)، و(ضعيف الادب المفرد) (۱۲۸).

(۱۰۷۱) اخراجه: الطبرى (التاريخ) (۲۶/۳).

(۱۰۷۲) اخراجه: البخاري (۱۸۳۶)، ومسلم (۱۲۰۳) واللفظ له.

دهه رموو موسولمانه کانیش له خزمه تیدا (لیلیک) یان دهه رموو، موحه مهدی کوری مهسله مهی ئەنصاری بە ئەسپسواره کانه وە رۆیشت هەتا گەیشته (مر الظہران) لهئه ویدا (چاویان) کەوت بە چەند کەسیکی قورهیش، پرسیاریان له موحه مهدی کوری مهسله مه بەت کرد ئەویش فەرمۇوی: ئەو پیغامبری خواه سبەی إن شاء الله دەگاتە مالى خوا، كە ئەو چەك و تفاقە زۆرەیان بىنى له گەنل بەشیرى کوری سەعد بەپەلەو خىرا رۆیشتەوە هەتا گەیشتنەوە لای قورهیش ھەوالىانپىدان بەئەوەي کە دىبۈويان لە چەك و ئەسپى جەنگ، قورهیش دووچارى ترس و دلەرلەوکى بۇون و وتيان: وەللاھى ھىچ كارىڭ لەسەر دەستى ئىمە رۇوينەداوه ئىمە لەسەر دانووستانى خۆمانىن لەبەرجى محمد وھاوه لانى ھېرىشمان بۇ دېنن؟ پیغامبرى خواه لە (مر الظہران) لايدا و دابەزى چەك و پىداویستىيە کانى جەنگى رەوانەي ناوجەي (يأحج) كرد (كە ھەشت ميل لە مەككەمە دوورە) بەشىوهەك ھەلکە وتۈوه لىيەوە دەيروانى بۇ پايەكانى حەرم).

قورهیش بۇ ئەو مەبەستە موگەریزەي کوری حەفصى کوری ئەحنەفيان له گەنل چەند کەسیکى تر نارد.... لەئەو كاتەدا پیغامبرى خواه لەناو ھاوه لانى بۇو، وشترەكانى قوربانى (ھدیه) و چەك و تفاق كەوتۈونە ئەو ناوجەيە، وتيان: محمد نازانىن ئىمە لە بچوکەوە تا گەورە پەيمانشىكىنمييان لە تو نە بىنييەو لە بەر چى دەتەۋىت بە چەكەوە بىتىھە حەرمەمەو بەسەر خزم و كەسوکارە كانىدا بەھىت ئەوان مەرجيان له گەنل دانايى كە بە چەكى گەشتىارييەو نە بىت نە يەيتە مەككەوە ئەویش شمشىزە لە كىلاندا؟ پیغامبرى خواه فەرمۇوی: ((من بە چەكەوە نايەمە سەريان)), موگەریزەي کوری حەفص و تى: ئەو تايىبەتمەندىيەي كە تۆى پىدىن اسلىيەتەوە چاكى وەقادارىيە بەرامبەر پەيمان، پاشان خۆى و ھاوه لانى بەپەلە گەرانەوە بەرەو مەككە و تى: محمد نايەتە مەككەوە بە چەكەوە و لەسەر ئەو شەرتوبە لىيەنەيە كە لە سەری رېتكەوتون)).^(۱۰۷۳) پیغامبرى خواه دەيويست ھاوه لانى بەھىزىو چوست و چالاكيەوە بېنە ناو مەككەوە ھەر لە بەر ئەو داوايىكەد ھەمۇو زادە و زەخیرەيان بۇ كۆكىرەدەوە و نزاي خىرى لەسەر خويىند و دوعاى بەرەكەتى بۇ كردن دەستيان كرد بە خواردن و تىريان خوارد.

(۱۰۷۳) آخرجه: الواقعى (المغازى) (۷۳۴/۲) و عنه ابن كثير (البداية) (۲۲۶/۴).

ئىيىنۇ عەباس دەفەرمۇيت: (كە پىغەمبەرى خوا دابەزى لە (مز الظەران) لەكتى [عەمەركەيدا] كە لەرىتكەوتىدا بۇ لەگەل قورھىش، ھاوهەللىنى پىغەمبەرى خوا پېيانگەيشتبوو كە قورھىش وتويانە: [ناتوانن ھەستنوبىرۇن لەبەر نەخۆشى و برسىتى، ھاوهەلەن عەرزى پىغەمبەرى خوايان كەد فەرمۇويان: ئەى پىغەمبەرى خوا ئەگەر ھەندىك لەشتەكەنمان سەربىرىن،]، [گۇشتەكەى] بخۆين وله گۇشتاوهكەى بخۆينەوه سېبى كە چۈينە مەككەوه بۇ ناو قورھىش تا بە تىرى و چوستوچالاكىيەوه يمانىيەن؟ فەرمۇوى: ((لا [تفعلوا] وَلَكِنْ اثُنُونِ [واجمعوا لى] مِنْ فَضْلِ أَرْوَادِكُمْ)) واتە: ((نەخىر [وشتەكەن سەر مەبپن] بەلام ھەرچى زادو زەخیرەتان ھەيە بىھىننەوه ئىرە)) ئەمەبۇو سفرەيان پاھىست و ھەرچى پېتھۈرى ھەيان بۇو كۆيانىكردەوه لەسەرى، پىغەمبەرى خوا دوعاي بەرەكەتى بۆكىرن، ئىنجا كەوتىخواردىن زىادەش بۇو خىستيانە تورەكەو جەوالەكانىيانەوه...)).^(۱۰۷۴)

پىغەمبەرى خوا ھاوهەللىنى ئامۇزگارىكىرد كە چۈونە مەككەوه بە چوستوچالاكى و جەربەزىيەوه بچىنە ناوېيەوه وھىزى خۆيان دەربىخەن، لە ئىيىنۇ عەباسەوه دەفەرمۇيت: كە (پىغەمبەرى خوا) فەرمۇويەتى بە ھاوهەللىنى كاتىك ويستوپيانە بۇ عەمرە بچىنە مەككەوه لە دواي رىتكەوتىننامەي حودەبىيە: ((إِنَّ قَوْمَكُمْ عَدَا سَيَّرَوْنَّكُمْ فَلَيَرَوْنَكُمْ جُلَدَاء)). واتە: ((سبەى خزم و كەسەكانتان لەقورەيش تەماشاتان دەكەن بايە هېزى تونانوھ بتابىيەن و سەيرتابىكەن)).^(۱۰۷۵)

ئىيىنۇ شەھاب دەفەرمۇيت: ((پىغەمبەرى خوا)) گەيشتە ناوجەى (يأجج) و ھەرچى چەك و تفاقتى شەربۇو دايىنا لە شمشىر و تىروكەوان و ۋەم و قەلغان و زرى، تەنها بەچەكى سواربىيەوه كە شمشىر بولەكتىلاندا چۈوه مەككەوه، پىغەمبەرى خوا ھەعەفەرى كورى ئەبو طالب ئامۇزى لەبرىكارى خۆيەوه نارد بۇ خوازىبىنى مەيمۇنىي كچى حارشى كورى حەزنى عامىرى بۇ ئەوهى لېيمارە بکات

(۱۰۷۶) اخراجە: ابوداود (۱۸۸۶)، وابن خزیة (۲۷۰۷)، والبیهقی (۷۹/۵)، واخرجە: احمد (۲۷۸۲) وقال محققە: اسناده قوى، وابن حبان (۳۸۱۲) وقال محققە: حدیث صحيح، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۱۶۶۱).

(۱۰۷۷) اخراجە: احمد (۳۱۴/۱)، وابوداود (۱۸۹۰)، وابى يعلى (۲۵۷۴) وقال محققە: اسناجە صحيح، وابن حبان (۳۸۱۴)، وقال محققە: اسناده صحيح.

بهوه کالهت...)^(۱۰۷۶) موشريکه کان که وتنه بلاوکردنده وهی پروپاگنه‌ندی ئوهی که موسولمانه کان برسیتی و ماندووبوون لاوازیکردوون به رله‌نه وهش تاو گرمای مه دینه بیهیزی کردبوون، لهئه و بارهیه وه ئیبنو عباس دهقه‌رموتیت: (پیغمه‌بری خواه له گهمل هاوه‌لانی گهیشتنه شاری مه‌که که هه‌وای گه‌رمی مه دینه لاوازی کردبوون وبیهیز بووبوون موشريکه کان و تیان: سبهی خه‌لکانیک دینه ناوتنان تای گه‌رم بیهیز و لاوازی کردبوون و دووجاری ناره‌حه‌تی و دژواریه‌کی زوربوون)^(۱۰۷۷). همندیک له پیاو ماقول و گه‌وره پیاوانی قوره‌یش به‌ردھوام رق وقین و حه‌ساده‌تیان له دل و دهرونیاندا ده‌شاردهوه چاویان بهن‌وه هه‌لنه‌دهات که سه‌یری پیغمه‌بری خواه و موسولمانه کان بکهن، که به ئاشکرا له مه‌که‌دا مه‌راسیمی دینداری خویان ئه‌نجام بدەن و دروشمه‌کانیان به‌دهنگی به‌رز بلینه‌وه، هه‌نديکیان سه‌رکه‌وتنه سه‌ر کیوی (فعیقان) (ئه و کیویمه که ده‌که‌وتته لای روکن و مه‌قام) له‌نه‌ویوه سه‌یری موسولمانه کانیان ده‌کرد^(۱۰۷۸) هه‌نديکیان له دواي (حجر)وه دانیشتن^(۱۰۷۹) ئوهی مابووه‌وه له‌خه‌لکی مه‌که به دوورپیز و مستابوون چاویان بربیبووه موسولمانه کان له‌سهر ته‌پولکه و به‌رزایه‌کانه‌وه^(۱۰۸۰). پیغمه‌بری خواه له گهمل هاوه‌لانی رؤیشن له‌سهر و شترکه‌ی (قصواء) بwoo [هاوه‌لان ده‌ریان دابوو دهیان پاراست له‌مندال و هه‌رزه‌کانی قوره‌یش بتو ئوهی ئازارنه دریت]^(۱۰۸۱).

(لبیک اللهم)یان ده‌تونه‌وه و به‌شمیتیره‌کانیانه‌وه خویان سازوئاماده کردبوو کاتیک گهیشتنه (ذی طوی)، پیغمه‌بری له‌سهر و شترکه‌ی (قصواء) بwoo و هستا موسولمانه کانیش به‌دهرو و برهیمه‌وه بوون، ئینجا له (ثنیة) وه چونه ناو مه‌ککه‌وه

(۱۰۷۶) اخرجه: البیهقی (الدلائل) (۴/ ۳۱۴) عن موسی بن عقبة، وقال الهیثمی (المجمع) (۱۰۱۸۹): رواه الطبرانی و رجاله رجال الصحیح.

(۱۰۷۷) اخرجه: مسلم (۱۲۶۶).

(۱۰۷۸) اخرجه: البخاری (۴۲۵۶)، وابن حبان (۳۸۱۱).

(۱۰۷۹) اخرجه: مسلم (۱۲۶۶).

(۱۰۸۰) اخرجه: الترمذی (۲۸۴۷)، والنسائی (۵/ ۲۰۲)، ابی یعلی (۲۰۲/ ۵)، وابن حبان (۵۷۸۸) وقال محققہ حدیث صحیح، وقال الحافظ فی (الاصباب) (۸۰/ ۶): اخرجه ابی یعلی بسنند حسن، وصححه الشیخ الالباني فی (صحیح الترمذی) (۲۱۰)، وفی (مختصر الشماںل) (۲۲۸۳).

(۱۰۸۱) اخرجه: البخاری (۴۲۰۰).

که به سه ر (حجه‌جون) دا ده موانيت^(۱۰۸۲)، موشريکه کان لمناو خوياندا که مونه قسمه‌کردن دهيانوت: [محمد و هاوه‌لانى [اتاو گه‌رمای يه‌ثريب بيهیزو لاوازی کردوون] ناتوانن له‌بهر لاوازييان ته‌وافى که‌عبه بکهن و ئيره‌بيان پيده‌بردن]^(۱۰۸۳).

ئنه‌نه‌س **لله** لنه‌هه‌باره‌ييه‌وه ده فه‌رمويت: (پیغمه‌بری خواه **لله** عه‌مره‌ي (قضاء) دا چوو ناو شاري [مه‌که وه خه‌لکي مه‌که وه ستابوون (به دوو رېزه‌وه) عه‌بدوللائي کورپ ره‌واحه **لله** [شمسيه‌ره‌که‌ي به‌دهسته‌وه ببوو] ده‌رويشت و ئه‌مپارچه هونراوه‌يه‌ي ده خوييندوه‌وه:

الْيَوْمَ نَصْرِبُكُمْ عَلَىٰ تَنْزِيلِهِ وَيُدْهِلُ الْخَلِيلَ عَنْ حَلْلِهِ أَنَا الشَّهِيدُ أَنَّهُ رَسُولُهُ فِي صُحْفٍ تُتَلَىٰ عَلَىٰ رَسُولِهِ إِلَيْ رَأَيْتُ الْحَقَّ فِي قُبُولِهِ خَلُوا فَكُلُّ الْخَيْرِ فِي رَسُولِهِ أَعْرِفُ حَقًّا اللَّهُ فِي قُبُولِهِ	[خَلُوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ ضَرْبًا يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقْبِيلِهِ [خَلُوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ قَدْ آنَزَ الرَّحْمَنَ، فِي تَنْزِيلِهِ [إِنَّ خَيْرَ الْفَتْلِ فِي سَبِيلِهِ [خَلُوا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ يَا رَبُّ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِقِبِيلِهِ]
---	---

^(۱۰۸۴).

واته:

- ۱- ئه‌ي گروه‌ي بىباوه‌ران رېگه‌ي پیغمه‌بری خواه **چۈلکەن** و مەبنه بەربەست.
- ۲- ئەمپۇ كەبەفه‌رمانى خوا كە لە قورئاندا هاتووه دەدمىن و تارو مارتان دەكەين؟
- ۳- لىدىانىك سەرتان لە لاشە جىاباكاته‌وه و بىپەرىتىت.
- ۴- لىدىانىك دۆستى گىانى بەگىانى لەيەكتىر فەراموش بکات.
- ۵- ئه‌ي كۆمەلى بىباوه‌ران رېگه‌ي لىتمەگرن و لىتكەرپىن با بىرۋات.
- ۶- من شاهىدى بەردەوام كە پیغمه‌برى خوايە.
- ۷- خوداي بەخشنىدە لە قورئاندا واي فەرمۇوه لنه‌هه و پەراوددا كە بۇ پیغمه‌بر خوييندراوه‌ته‌وه.

(۱۰۸۲) آخرجه: الواقدى (المغازى) (۲/ ۷۳۴) وهذه الفقرة أوردناه للعلم.

(۱۰۸۳) آخرجه: البخارى (۴۲۵۶)، ومسلم (۱۳۶۴) واللفظ لـه.

(۱۰۸۴) آخرجه: ابن اسحاق كما في (السيرة) (۲/ ۲۲۵/۳)، والطبرى (التاريخ) (۳/ ۲۴)، والبيهقي (الدلائل) (۴/ ۳۲۳)، والبيت الأول والثانى عند الترمذى (۲/ ۲۸۴۷)، والنمسافى (۵/ ۲۰۲)، والبيت الثالث والرابع عند البيهقي (الدلائل) (۴/ ۳۱۴)، والبيت الخامس عند ابن حبان (۴/ ۴۵۲) وغيره، والبيت السادس والسادس عند ابن هشام (السيرة) (۳/ ۳۲۵/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۴/ ۳۲۲).

- رُوون و ئاشكرايە كە باشترين كۇزراوان لە پىتىاوي ئەو دايە من حەق و راستى
وا دەبىنە كە ئەو پېيپارازىبىت.
- ئەي بەرەي بىباوهەن رېنگەي مەگىن باپروات ھەموو خىرىتك لە پىغەمبەرەكەي
دايە.
- ئەي پەرومەركار من باوهەدارم بە فەرمودەكانى وە ماڭى خۆام ناسىيە لە
وەرگرتنى ئەودا.

عومەر فەرمۇسى: كورى پەواحە ئەرى ئەوە لە خزمەت پىغەمبەری خوادا
شىعر دەخويىتىھە و [لهەرەمى خوا] (پىغەمبەری خوا) فەرمۇسى: ((لهەر
خۆبە عومەر (لىيگەرە) ئەو شىعرە بەھىزىترە بۇ سەردىل و دەرۈونىان لە^(۱۰۸۵)
هاويىشتى تىر)).

ئىبىنو عەباس دەفەرمۇيت: ([اپاشان پىغەمبەر رۆيىشت ھەتاجوھ ناو
مزگەوت] قورەيشىھە كان لهلای (حجر) وە كۆبوونەوە، پىغەمبەری خوا دەستى
ھەلبىرى (بە عەباكىيەوە) بە هاوهەلەنى فەرمۇو: ((لَا يَرَى الْقَوْمُ فِيمُّ غَمِيَّةً (اي: ضعافاً)
أَرْمُلُوا لِيَرَى الْمُسْرِكُونَ قُوَّاتُكُمْ)) ((با موشرىكە كان لاۋازىتان تىدا بەدىنەكەن)) [بە
گورگە لۇقى بىرقۇن بۇ ئەوەي موشرىكە كان هىزىز تواناتان ببىين]^(۱۰۸۶).... ئىنجا خۆى
و هاوهەلەكانى رۆيىشتىن بە پىيەتا دەستىياندايە (الرکن الاسود) [پىغەمبەری خوا]^(۱۰۸۷)
فەرمانى پېىكىدىن سى قۇناغەكە بە گورگە لۇقى بېرىن]^(۱۰۸۸) ([چوارەمېشىان) بە
رۆيىشتى ئاسايى بېرىن]^(۱۰۸۹) [ھىج شتىك رېكىر نەبۇو لەبەردەم پىغەمبەری خوا
كە فەرمانىيان پېيىكتە كە ھەموو قۇناغەكانى تىر بە ھەرۋەلە بېرىن تەنها لەبەر
مانەۋەيان نەبىت بەسەر يانەوە كە ماۋەيەك دىيارى كرابىوو]^(۱۰۹۰).

(۱۰۸۵) اخراجه: الترمذى (۲۸۴۷) وفى (الشمايل) (۲۱۰)، والنسانى (۲۰۲/۵)، وابى يعلى (۳۳۹۴/۳۵۷۱)، والبزار (۲۰۹۹)،
والبيهقي (۲۲۸/۱۰) وابن حبان (۴۰۲۱) و قال محققه: حديث صحيح، وصحيح الحديث كل من الحافظ
الفتح) (۶۳۸/۷) تحت الحديث (۴۲۵۱)، وفي (الاصابة) (۴۶۷۶)، والشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۳۹۴)،
و(صحىح الترمذى) (۲۲۸۳) و(مختصر الشمايل) (۲۱۰).

(۱۰۸۶) اخراجه: البخارى (۴۲۵۶).

(۱۰۸۷) اخراجه: البخارى (۴۲۵۶)، ومسلم (۳۰۴۴).

(۱۰۸۸) اخراجه: مسلم (۱۲۶۴).

(۱۰۸۹) اخراجه: البخارى (۴۲۵۷-۴۲۵۶)، ومسلم (۱۲۶۶).

لهنهو بارهیهوه قوریشیه کان دهیانگوت کاتیک به ههروهله به لایاندا تیدهپهرين: دهليي ئاسکن [هههه بېرۇيىشن ناوهستن بەلکو وەك ئاسك خۆيان ھەلەدەن] (۱۰۹۰)، پاشان به گورجى راکردنى نیوان (صەفا) و (مەروه) يان ئەنجامدا تا موشىكە کان ھىز و توانايان ببىين (۱۰۹۱).

پیغامبری خواه دوعا لهناوچونى لېكىن لهنهه و بارهوه عەبدوللائى كورى ئەبو ئەوفا دەفهرمويت: (پیغامبری خواه پۇشاکى عمرەي لە بەركىد و عمرەي بە جىيەتىنا تەۋافى كەعبەي كرد و پاشان رۇيىشت راکردنى نیوان (صەفا) و (مەروه) ئەنجامدا ئىمەش پارىزگارىيمان لىدەكىد لە دەست خەلکى مەككە نەوهەكى كەسىك بېھەويت بېپەكتىت ياخود دووجارى شتىك بېت گۈيملىتىبو دوعا لە ئەحزاب دەكىدو دەي فەرمۇو: ((خوايەگىان تىكىيان بشكىنىت زەھى لە ژىرىياندا بلەرزىنى ئەي دابەزىنەرى قورئان و خاوهنى لىپرسىنەوهى خىرا تىك شكىنەرى ئەحزاب خوايە تىكىيان بشكىنىت)) (۱۰۹۲).

خەلکى مەككە بەزۇنۇ پياو و مندالەكانيانەوه كۆبۈوبۇونەوه و سەيرى پیغامبرى خواه و ھاودلانيان دەكىد لهنهه و كاتەي كەته و اۋەن دەكىد... كەسىك لە پياو ماقول و گەورەكانى موشىكە کان رېنى ناو دلىان دەشاردەوه، لە بەر رې و كىنەو حەسادەت ولايەنى دەرۈونىيان رېگەينەئەدان و چاويان ھەلەنەدەھات كە سەيرى پیغامبرى خواه بکەن بۇيە رۇيىشن بۇ (خەندەمە) (۱۰۹۳).

کاتىك تەواوبۇون لە راکردنى صەفا و مەرووا (ھەديە) كانيان ھېتىناو لاي مەروه وەستاندى و پیغامبر خەن فەرمۇوى: ((هَذَا الْمَنْحُرُ، وَكُلُّ فِجَاجٍ مَكَّةَ مَنْحُرٌ)) واتە: ((ئىرە

(۱۰۹۰) اخرجه: احمد (۲۷۸۲) وقال محققە: اسناده قوي، وابي داود (۱۸۸۶)، وابن خزيمة (۲۷۰۷)، والبيهقي (الكبرى) (۷۹/۵)، وابن حبان (۳۸۱۲) وقال محققە: حدیث صحیح.

(۱۰۹۱) اخرجه: البخاري (۴۲۵۷).

(۱۰۹۲) اخرجه: احمد (۴/۳۵۰)، وابي داود (۱۹۸۲)، وابن ماجة (۲۹۹۰)، والحميدى (۷۲۱۹)، وابن حبان (۳۸۴۲) وقال محققە اسناده صحیح على شرطها، وصححه الشیخ الالباني في (صحیح ابی داود) (۱۶۷۳).

(۱۰۹۳) اخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۱۴/۴)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۸۹): رواه: الطبراني و رجاله رجال الصحيح.

قوربانیگهیه وه هه مهو شوینیکی مه ککه قوربانیگهیه) (۱۰۹۴). هر له ئه ویدا (لای مه رووه وه) قوربانییه کهی سه ربی و سه ریشی تاشی، پاشان خه لکانیکی نارد بو ناوچه‌ی (بأحج) همتاکو بچن ببن به پاسه وانی چه که کان وه ئه وانه‌ی له ئه وین بین دروشمه کانی خواپه رستی به جیبه‌ینن بهه و شیوه‌یه موسولمانه کان ئالا و دروشمی یه کتابه رستی (لبيك) و بانگونویزی به کومه لیان له پیش چاو و گویی خه لکی مه ککه ئه نجامدا ئه وان دو و چاری سه رسورمان بیون به رامبه ر بهه و ثایینه تازه‌یه و پیغه‌مبهره کهی وها وه لانی.

له ماوهی مانه وهی له مه ککه دا پیغه‌مبهری خواه خاتوو مه یمونه‌ی ماره کرد ئه مه‌شی خسته ئه ستوى عه باسی مامی که خوشکی هاو سه ره کهی بیو که ناوی ئوم فه ضلی کچی حارشی عه باس بیو، له جیاتی پیغه‌مبهری خواه ئه و چوار سه دره‌هی کرده ماره‌یی (۱۰۹۵).

پیغه‌مبهری خواه ماوهی سئ رۆز له شاری مه ککه مايه وه، کاتیک ماوه کهی ته واو بیو داوایان لیکرد که مه ککه به جیبه‌یلتیت ئه ویش و هفای به جیگه یاندو چووه ده ره وه لی، له ئه و باره‌یه و به راء ده فه رمویت: (... پیغه‌مبهر کاتیک چووه شاری مه ککه وه و ماوهی مانه وهی ته واو بیو و موشریه که کان نوینه ریان هاته لای ئیمامی عه لی و تیان: به هاوه له کمت بلن با مه ککه جیبه‌یلتیت چونکه ماوه کهی ته واو بیو) (۱۰۹۶).

موسای کوری عوقبیه ده فه رمویت: که ئبینو شیهابی زوهری فه رمویتی: (... کاتیک پیغه‌مبهری خواه که وته به یانی رۆزی چواره مه وه سوهه‌یلی کوری عه مرو حووه بیطی کوری عه بدل عزا هاتنه خزمتی پیغه‌مبهری خواه له ئه و کاته دا پیغه‌مبهری خواه له ناکور و دانیشتني ئه نصاریه کان بیو له گەن سەعدی کوری عوباده قسی ده کرد، حووه بیطی هاواریکرد: خودا و په یمانه کمت ده خه مه وه ياد له خاکه که مان بچوره ده ره وه [ماوه کمت ته واو بیو لای ئیمه و ئیره جیبه‌یلە]

(۱۰۹۴) اخراجه: ابی داود (۱۹۰۷)، و ابن ماجة (۳۰۴۸)، وصححه الشیخ الالباني في (الصحيحه) (۲۴۶۴)، و(صحیح ابی داود) (۱۶۷۸).

(۱۰۹۵) اخراجه: ابن هشام (السیرة) (۳۲۷/۳)، والبیهقی (الدلالل) (۴/ ۳۱۵) عن ابن شهاب.

(۱۰۹۶) اخراجه: البخاری (۴۲۵۱).

سمعدى کورى عهاده فهرمooى: درقت کرد نىره نه خاکى تؤيه نه به ميرات له باوک وبابيرتهوه بوت جيماوه وهلاهى ناچينه دمرهوه، پاشان پيغمه‌برى خواه بانگى سوههيل و حووه‌ي طبىي كرد و پينيانى فهرمooى: ((إِنِّيْ قَدْ نَكْحَثُ فِيْكُمْ اُمْرَأَةً [وَمَا عَلَيْكُمْ لَوْ تَرَكْتُمُونِي فَأَعْرَسْتُ بَيْنَ أَظْهَرِكُمْ، وَصَنَعْتَا لَكُمْ طَعَاماً فَحَضَرْتُمُوهُ])^(۱۰۹۷) فناكُلْ وَتَأكُلُونَ معنا) واته: ((من ئاھرەتىكم هىنناوه لهناوتان [ئەگەر بىرىت دەرفەتم پىيدەن لېرەدا و دلىمەي ژن گواستنەوە كەم بىھم خواردىنىك ئامادە بىھم بۇتان و ئىتوش میوانى من بن] تابەيە كەم خواردىنىك بخۆين) (وتىان: ئىمە پىويستمان بە میواندارى تو نىيە] تكالىت لىدەكەين بە خواو ئەو پەيمانە كە له نیوانماندانە كە بىرۇ دەرەوه له ناومان ئىنجا [پيغمه‌برى خواه دەرچوو له مەككە]. هەتا گەيشتنە ناوجەي (سرف) لهئەۋىدا خستيان (كە ناوجەيە كە نزىك لهەنعمىم)، موسولمانە كان مانهوه پيغمه‌برى خواه ئەبو رافعى جىھەشتبوو تاكو خاتوو مەيمونە لهەگەن خۆيدا ھەلگرىت له كاتى ئىيوارەدا خۆى بگەيەننە خزمەتى، ئەوهبۇو له (سرف) مانهوه ھەتا خاتوو مەيمونە گەيشتە خزمەتى، خاتوو مەيمونە و ئەوانە لهەگەلدا بۇون دووجارى ئازار و مەينەتى بۇونەوه له سەر دەستى ھەرزە و مندالەكانى قورەيش، له (سرف) گەيشتنە خزمەتى پيغمه‌برى خواه و پيغمه‌برى خواه لهئەۋىدا گواستىيەوه و ئەو شەوه لهئەوى بۇون دواتر كەوتەرەتى ھەتا گەيشتنەوه مەدىنە...)^(۱۰۹۸).

لەسەر كچى ئىمامى حەمزە ھەريەكە لەجەعفتر و زەيد و عەلى بۇو بە ھەرايان كاتىك گەيشتنە مەدىنە، پيغمه‌برى خواه دواي بىرانەوهى كىشەكە داي بە جەعفتر، لهئەو بارەوه بەراء دەفەرمويت: (پيغمه‌برى خواه كە دەرچوو لەشارى مەككە كچۈلەكەي ئىمامى حەمزەي مامى كەوتە دواي و بانگىدەكرد: مامە مامە عەلى ھەلېگەرت و دەستىگەرت و بىرىدە خزمەت خاتوو فاطمە پيغەرمooى: كچە مامەكەت بىگەرە و لهەگەل خوت ھەلېگەرە [عەلى دەفەرمويت: كاتىك گەيشتىنەوه مەدىنە لەسەر ئەو كچە من و زەيد و جەعفتر بۇوە

(۱۰۹۷) اخرجه: الطبراني (۱۱۴۰)، وابن هشام (السيرة) (۳۲۸/۳)، والطبرى (التاريخ) (۲۰/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۳۳۰/۴). مرسلأ.

(۱۰۹۸) اخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۱۴/۴).

دهمه قره‌مان] عهلى فهرمooی: من ههلمگرتهوه [من شایسته‌ترم پیی] ئههوه کچى مامه [وه هاوسمه‌رکهش کچى پیغامبری خواهی نه بئو له پیشتر و شایسته تره]، جه‌عفه‌ر فهرمooی: [من دهیگرمه خوم من له پیشترم لهئیوه بهئهوه] کچى ماممه و پوریشی هاوسمه‌رمه [پوریشی خوشکی دایکمه و له جیگه دایکه] وه زهید فهرمooی: [من شایسته‌ترم بهئهوه] کچى برامه (برای ئایینی که پیغامبر له مهکهش و مهدینه‌ش ئههوه برایه‌تیهی نیوانمانی دروستکرد بیو حهمزه و زهیدی کرد بیووه برا) ^(۱۰۹۹).

پیغامبری خواهی دادوه‌ریکرد له نیوانماندا و گنیرایه‌وه بیو پوری فهرمooی: ((الخالهِ مُنْزَلَةُ الْأُمَّ)) واته: ((پور خوشکی دایک و له جیگه دایکه)) وه به عهلى فهرمooی: ((اتو عهلى لهمنی منیش له تؤم)) به جه‌عفه‌ریشی فهرمooی: ((اتو جه‌عفه‌ر) شیوه و ئاکارت له من ده‌چیت) وه به زهیدیشی فهرمooی: ((اتو زهید) برامانی و سه‌ردارمانی [کچه‌که بالای پوری بیت چونکه پور وهک دایکه] وه عهلى فهرمooی: بیوچی کچى حهمزه ناخوازیت؟ فهرمooی: ((إِنَّهَا ابْنَةُ أَخِي مَنِ الرَّضَاعَةِ)) ^(۱۱۰۰) واته: ((ئههوه کچى برای شیریمه)). ثویبه کمنیزه‌ی ئازادکراوی ئههبو لهههه ب شیری داوه به حهمزه و پیغامبر بهیهکه‌وه).

(۱۰۹۹) فی رواية: .. و كان زيد مؤاخياً لحمزة، أخي بينهما رسول الله^ص اخرجه: احمد (۲۰۴۰) وقال محققه صحيح لغیره، وابویعلی (۲۳۷۹).

(۱۱۰۰) اخرجه: البخاري (۴۲۵۱)، واحمد (۷۷۰) وقال محققه: استاده حسن، وابی داود (۲۲۷۸)، والحاکم (۱۲۰/۳)، وابی یعلی (۵۲۶)، وانظر: صحيح ابی داود (۱۹۹۳)، و(الصحابيحة) (۱۱۸۲)، واللطف للبخاري والزيارات لأحمد وابی داود.

موسولمانبۇونى كەلە پىاوانى قورەيش (عەمرى كورپى عاصى و خالىدى كورپى وەلىد و عوسمانى كورپى ئەبو طەلەح)

بە دەنلىيەمەن رېتكەوتىننامەي حودەبىيە و عەمرەي (قضاء) رۆلىكى گەورە و بەرچاوى ھەبۇو لە گەيانىنى ئىسلام و بلاوکەرنەوەي بەناو خەلکدا و ناساندىنى پېتىان وەك خۆى، بەتايىبەتى لاي موشىكە كانى خەلکى مەككە، كە بەرىز وەستابۇون لەسەر بەرزايىيەكانى شارى مەككەوە و بە دىقەتەوە دەيانپۇانىيە پېغەمبەری خوا گەلله و موسولمانەكان كە جۆن مەككە و ئەو شارە پېرۋۆزە بەرز و پېرۋۆز پادەگىن، بە دەنگى بەرز بانگى يەكتاپەرسى دەدەن بەگۈيياندا و لەمزگەوتدا بەيەكەمەن نويز بەكۆمەل بەجىددەگەيەن جيا لەئەو پەرسىنە شىۋىنراو و بىتبىنەمايەي ئەوان كە برىتىبۇو لە فيكەو چەپلەرپىزان، موسولمانەكانىان دەبىنى تىكەلاؤ خەلک دەبۇون بەئەو رەوشە بەرزو سەنگىنانە ئىسلام ھەلسوكەوتىان لەگەلدا دەكىرن.

ھەموو ئەمانە بۇونە ھۆكار و پائىنەرى بەھېز بۇ ئەوهى گۆرانكارى لە دىد و تىرپانىنى خەلکىدا رۇوبىدات بەرامبەر بەئىسلام و كەسايەتى پېغەمبەری خوا گەلله هەتا گەيشتە ئەوهى ھەندىيەكىان پەلە بکەن لەچۈونە ناو بازىنە ئىسلامەتى و شوين ئەم پەيامە خوايىيە بکەون نەك لەخەلکى سادە بەتەنها بەلکۇ لە سەركىرددو پىاوا ماقول و خاونە بىرورا كانىان، لە ناوىشىياندا عەمرى كورپى عاصى و خالىدى كورى وەلىد و عوسمانى كورپى طەلەح، عەمرى كورپى عاصى لەئەوبارەيەوە دەفەرمۇيت: (كاتىك گەرایىنەوە لە غەزاي (الأحزاب) لەرۇزى خەندەقدا چەندىن كەسايەتى مەككەم كۆكىرددوھ ئەوانەي پلەو پايىھى منيان بەلاوە گرنگ بۇو، گۈتىان بۇ دەگىرتىم پېمۇتن: وەلاھى بىزانن من وادىبىنە كەئايىنەكەمى محمد گەلله بەسەر ھەموو ئايىنەكاندا زال دەبىت بەسەركەوتىن و زالبۇونىتىكى گەورە و نەخوازراو كەھەزى پىتناكەيىن، من لەسەر ئەمە بۇ چۈونىتىكەم ھەيە [نازانم بىرواي ئىيەو لەئەو بارەيەوە چۆنە؟]

وتىان راوبۇچۇونى تو چىيە؟ وتى: من پېشىنيارەكەم بە بىرى خۆم كە پەيوەندى بکەين بە نەجاشى پادشاي حەبەشە كەلەلای خۆى دالىدەمانبدات و بەمېنینەوە، ئەگەر محمد سەركەوت بەسەر ھۆزەكەمان دا ئەوه ئىيمە دووچارى ھىچ نابىن و لە خزمەت

نه جاشین وه ئىمە لە لاي ئەوبىن پىمان خۆشتەرە لەئەوەي بىھەوينە زېر دەستى
محمد، وە ئەگەر خزم و كەسۋەكارىشمان سەركەمەتن ئەوە ئىمە بەئەوان ئاشتايىن، خۇ
دواجار مان نايتىت كە يېنىھە وە ناويان.

و تیان: به راستی بُو چوونیکی جوانه و له جی خویه‌تی، پیمودن: دهی دیاریم بُو کوبکنه‌وه تا بُوی ببهم خوش‌ویسترن شتیک که پیشخوشبیت که له ولاتی نیمه‌وه بُوی بچیت و پیشکه‌شی بکریت پیسته‌یه، نه و ببوو پیسته‌یه کی زوریان بُو کوکرده‌وه، رُویشتین هه‌تا گه‌یشتینه خزمه‌تی، وه لاهی من له خزمه‌تی دابووم که عه‌مری کوپی نومه‌یه‌ی ضه‌مری هاته لای، که پیغه‌مبه‌ری خوا ناردبوروی بُو کارو باری جه‌عفره و هاوه‌لآنی به مه‌به‌ستی ناردنه‌وهیان. ده‌هرموقت: هاته ژووره‌وه بُو خزمه‌تی منیش هاتمه دهره‌وه، به هاوده‌کانم وت: نه‌وه عه‌مری کوپی نومه‌یه‌ی ضه‌مری‌یه نه‌گم‌ر چوومه لای نه‌جاشی و [دیاریه‌کانم] برده خزمه‌تی داوای لیده‌که‌م بیدانه ده‌ستم و له‌گم‌ردنی بدهم نه‌گم‌ر نه‌وه کرد قوره‌یش نه‌وه ببیستن ده‌زانن من توله‌یان بُو ده‌که‌مه‌وه و پاداشتیان دهدنه‌وه، له کاتیکدا که نیردراوی محمدیان بُو ده‌کوژم من چوومه خزمه‌تی وه گرنوشم بُو برد هه‌روهک و پیشتر نه‌وه کاره‌م ده‌کرد وتی: سلاو له هاوپیکه‌م شتیکت به‌دیاری له ولاتی خوت‌وه بُو هیناوم؟ وتم: به‌لئن نه‌ی خاوند شکو پیسته‌یه‌کی زورم به‌دیاری بُو هیناوت، ئینجا پیشکه‌شم کرد و بردمه خزمه‌تی زور حمزی پیده‌کرد و سه‌ری سورما به‌رامبه‌ری [کاتیک ودری گرت دووجاری نه‌وه سه‌رسامیه بُوو له‌بهر دیاری‌یه‌کان] وتم خاوند شکو من [بینیم نیردراوی محمد هاته خزمه‌تت] و له لای تو هاته دهره‌وه، نه‌وه نیردراوی پیاویکه دووژمنی نیمه‌یه، بیده ده‌ستم با بیکوژم چونکه نه‌وه [پره‌ته‌وازه‌ی کرد و دهستیبرد و کیشای به لوتی خویدا و گومانم کوشتین، ده‌هرموقت: نه‌جاشی توره‌بوو دهستیبرد و کیشای به لوتی خویدا و گومانم برد که رهنگه شکاندیتی^(۱۱۰)].

لهنهو کاتهدا ئەگەر زەوي شەق بۇوايە حەزمەدەكىد بېچمە ناوىيەوە تا لىيچىابىمەوە، ياشان وتم: ئەي خاوهەن شىكى، وەلاھى من وادىبىنەم تو ئەو داوايەي منت يېناخوش

(١١٠١) وفي رواية: فغضب فرفع يده فضرب بها انفي ضربة ظننت انه كسره فابتدرت منخراي فجعلت اتلقي الدم بشابي فاصابني من الذل ما لوانشقت في الارض دخلت فيها فرقا منه. اخرجه: الواقدي (٧٤١/٢) وعنه ابن كثير (البداية) (٢٣٦/٤) والبيهقي (الدلائل) (٤/٣٤٧).

بوو، فهرمooوی: داوم لىدەگەيت نىرداروي كەستىكت پىتىدم بىكۈزىت كە جىرىل دىتە خزمەتى و ئەو وەحىيە بۇ دىنى كە پىشتر دەبىرە لاي موسا ﷺ وتم ئەى خاونەن شكۆ ئەو بەئەو شىوهەيە؟ [فەرمooوی: بەلىن وەلاھى وايە هاوار بۇ تو عەمر من ئامۇزگارىت دەكەم] بەگۈيىمەكەيت شويىنى بکەوە و [بچۇ خزمەتى و موسولمان ببە] وەلاھى ئەو لەسەر حەقە وە پەيامەكەي راستەقىنەيە، بەدىلىيائىيەوە [ئەو لەگەن ئەوانەى لەخزمەتىدان] سەردەكەون بەسەر نەيارەكانياندا ھەروەك موسا سەركەوت بەسەر فرەعەون و دارو دەستەكەى، وتم: [خاوهەنسكۆ] پەيمانوبەيەعت دەددەم [بەتو] لەسەر ئەوهى موسولمانبىم. فەرمooوی: بەلىن، دەستى درىزىكەد و بەيەعتەم پىدا لەسەر ئەوهى كە موسولمانبىم، پاشان رۇيشتمەوە لاي ھاوهەكانم ئەوان ھەر لەسەر بۇچوون و حالى خۇيان بۇون، موسولمانبۇونى خۆم دەشاردەوە لە ھاوهەكانم [وتىان: دەنگوباس چىيە؟ وتم: خۆشىتان]^(۱۱۰۲).

كاتى ئىوارە داهات سەركەوتە سەر وەلاخەكەم و بۇي دەرچۈمم و ئەوانم بەجىيەشت] مەبەستم بۇو بېرۇم بۇ خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ تا موسولمان بۇونى خۆم رابگەيەنم، لەرىگادا گەيشتم بە خالدى كورى وەللىد ئەوهى ماوەيەك بەر لەفەتحى مەككە بۇو، لەشارى مەككەوە دەھات پېمۇت: بۇكۈي دەچىت باوکى سولەيمان؟ وتم: وەلاھى پىڭاي راست رۇونبۇوەتەوە و دەمەويىت پىڭاي راستبىگرم، ئەو پىاوە پىغەمبەرە، وەلاھى دەچەمە خزمەتى و موسولمان دەبم، وتم: وەلاھى منىش تەنها بۇ ئەوهە هاتووم كە موسولمان بېم. دەفەرمويىت: گەيشتىنە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ خالىد كورى وەللىد پېشكەوت و موسولمانبۇو بەيەتىپىدا، پاشان من نزىكىبۇومەوە و عەرزىمكىد: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ من بەيەخت پىددەدم لەسەر ئەوهى كە داواى ليخۇشبوونم بۇ بکەى تا لە خوا لەتاوانەكانى راپىردووم خوشى بېيت، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمooوی: ((يا عمُرُو، بايْعَ، فَإِنَّ الْإِسْلَامَ يَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَإِنَّ الْهِجْرَةَ تَجُبُّ مَا كَانَ قَبْلَهَا)) واتە: ((عەمر بەيەتەمپىتىدە ئىسلام ئەوهى پىش خۆى پاڭدەكانەوە و نايەتلىكت وە كۆچكىرىنىش لەبەر خوا ئەوهى پىش خۆى ناھىياتىت)) دەفەرمويىت: بەيەختەم پىداو گەرامەوە.

(۱۱۰۲) وفي رواية الواقدي: (فقارقتهم كأني أعمد لجاجة، فحمدت إلى موضع السفن فاجد سفينه قد شحنت تدفع فركته معهم، ودفعوها حتى انتهوا إلى الشعيبة (وهي ميناء قريب من جده) وخرجت من السفينه ومعي نفقهه قابتعت بغيرها، وخرجت أريد المدينة، حتى خرجت على مراطئها). اخرجه: الواقدي (المغازى) (٧٤١/٢).

ثیبو نیسحاق دهه رمیت: (بُویان گیرامه و له که سیک که تومهت بارناکریت به هیچ شتیک که نه شیاو بیت وه قسمی لیومردہ گیریت که عوثمان کوری طله لجه ای کوری نه بوطه لجه ش له گه لیاندا موسولمانبووه له نه وکاته دا نهوان تیایدا موسولمانبوون) (۱۰۳).

له گیرانه و هیکی تردا هاتوه عه مر دهه رمیت: (...کاتیک خواه گه ورده ئیسلامه تی خسته دلمه وه هاتمه خزمه ت پیغامبری خواه و تم: دهستی راست بینه جاری به یعه ت پیناده و دهستی راستی هینا، دهستم دریزنده کرد فرموموی: (نه وه بوجی و ادکه ای عه مر؟) و تم: دهمه ویت مه رج دابنیم فرموموی: ((ج مه رجیکت هه یه؟)) و تم: به یعه ت پیدده دهه نه پیغامبری خواه که له توانه کانی را بردووم خوشبیت] فرموموی: (((یاعمره) اما علِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِ مَا كَانَ قَبْلَهُ [من الذنب]، وَأَنَّ الْهِجْرَةَ تَهْدِ مَا كَانَ قَبْلَهَا [من الذنب]، وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِ مَا كَانَ قَبْلَهُ)) واته: ((عه مر) نه تزانیوه موسولمانبوون [توانی] پیشخوی ده سرتیه وه، وه کوچکردن له پیناوی خوا [گوناه] پیش خوی ده سرتیه وه، وه حه ج کردن گوناهی پیش خوی ده سرتیه وه) دهه رمیت: هیچ که سیک له پیغامبری خواه خوشهویسته نه بیو به لامه وه وه لبه رجاویشم له نه و گه ورده و ریزدارتر نه بیو له بیه نه مدھتوانی به چاوه کانم سهیری بکه م به ته و اوی له بیه گه ورده و سام و هه بیه تی وه نه گم رئیستا داوم لی بکریت و هسفی بکه م ناتوانم چونکه چاوه کانم پرنې بیوون و تیرنه بیوون له ته ماشاکردن تا من با سیبکه م) (۱۰۴).

له گیرانه و هیکی تردا هاتوه: ((کاتیک به یعه تم دا به پیغامبری خواه له هه مه و که س زیاتر و زورتر شه رم لیده کرد هه رگیز چاوه کانم تیرنه ده بیوون له سهیر کردنی پیغامبری خواه و نه ده گه رامه وه خزمه تی بو شتیک که بمیویستایه [له بیه شه رم کردن و ریز گرتنم بیو] هه تا گه یشته وه به خزمه تی خواه گه ورده) (۱۰۵).

(۱۰۳) أخرجه: احمد (۱۷۷۷۷) وقال محقق: اسناده حسن في المتابعات والشواهد والقصة محتملة للتحسن، والبخاري (التاريخ الكبير) (۳۱۲/۲)، والحاكم (۲۹۷/۳)، البهقي (الكبير) (۱۲۳/۹) وفي الدلائل (۳۴۳/۴)، والطبراني (الاحاديث الطوال) (۱۲) وابن هشام (السيرة) (۲۳۱/۳)، والطبرى (التاريخ) (۲۹/۳) واللقط لاحمد والزيادات للبيهقي.

(۱۰۴) أخرجه: مسلم (۱۲۱) واللطف له والزيادة لأحمد (۱۷۸۲۷) وقال محقق: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۱۰۵) أخرجه: احمد (۱۷۷۸۱)، (۱۷۸۱۳) وقال محقق: اسناده حسن.

موسولمان بعون عهمر و هاوه‌لانی له مانگی سه‌فری سائی حه‌ته‌می کۆچیدا بووه^(۱۰۶).

حافظ دفه‌رمویت: راسترین بوجون له سه‌ر ئه‌وه‌ی که موسولمان بعونیان دوومانگ بهر له‌غه‌زای (مؤته) بووه^(۱۰۷). له‌گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا هاتووه‌که عه‌مری کوری عاص^ه له‌حه‌بشه له‌سه‌ر دهستی جه‌عفتر^ه موسولمان بووه.

له عومه‌یری کوری نیسحاچ^ه دفه‌رمویت: (جه‌عفتر کوری ئه‌بو طالب^ه هاته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خواه^ه داوای روخسەتی لیکرد و وته: که رېگه‌مبده بچمه خاکیک خوای گه‌وره‌ی تىدا بپه‌رستم و له‌هیج که‌سیک نه‌ترسم، ئه‌ویش روخسەتی پېداو کۆچی کرد و چووه خزمه‌ت نه‌جاشی، دفه‌رمویت: عه‌مری کوری عاص^ه بؤی گیرامه‌وه فه‌رمووی: کاتیک پله‌و پایه‌ی ئه‌وم دی لای نه‌جاشی ئیره‌بیم پېدەبرد و تم وه‌لاهی ده‌بیت بچمه‌وه لای ئه‌و و هاوه‌لەکانی پاشان چوومه‌وه خزمه‌ت نه‌جاشی.... برواناكەم هیج که‌سیک هه‌بیت هیندەی من پېیخوش بوروپیت که بچیتە خزمه‌ت نه‌جاشی و جه‌عفتری لینه‌بیت رۆزیکیان له‌ریگادا گه‌یشتم به‌جه‌عفتر سه‌یری پېش خۆم کرد هیج که‌سیکم به‌دینه‌کرد ئاپرم دایه‌وه پشته‌وه کەسم نه‌بینی له دریزی قسە‌کانیدا دفه‌رمویت: لیینزیک که‌وتمه‌وه و دەستمېرد بۇ دهستی و پېیم وت: تو شایه‌ت ببه‌که من موسولمان بووم و شایه‌تی دەددم که جگه له‌خوای گه‌وره هیج پەرسراویک به‌حق نییه، وە محمدیش پیغه‌مبه‌ر و بەندەی خوایه فه‌رمووی: خودا هیدایه‌تی دای بۇ نیسلام نینجا توش بەردەوامبە له‌سه‌ری و کۆلمەدە.....^(۱۰۸).

(۱۰۶) آخرجه: الحاكم (۴۵۶/۳)، والبیهقی (الدلائل) (۴/۳۵۲).

(۱۰۷) انظر: (فتح الباری) (۱۰۱/۵).

(۱۰۸) آخرجه: ابویعلی (۷۳۵۲) وقال محققه: استاده جید، والبزار (۱۷۴۰)، والبیهقی (الدلائل) (۲۸۵/۲)، وقال البوصيري (اتحاف الخيرة المهرة) (۵۸۴۲): عمر بن اسحاق اختلف فيه وبقي رجاله ثقات، وقال الحافظ في (المطالع العالية) (۴۲۲۸): استاده حسن الا انه مخالف للمشهور ان اسلام عمرو كان على يد النجاشي نفسه.

غەزای مؤتە

لە سالى هەشتەمى كۆچىدا خىل وەۋەزە عەرەبە گاورەكانى گۈئ لە مىست و ھاپەيمانى رۆم كەوتىن دووژمنكاري ئەوانەي دەهاتنە ژىرسايەي ئىسلام و موسولىمان دەبۇون لەئەن ناوجەيەدا ورىڭاكانى بازركانى ئەن دەولەتە ئىسلامىيە تازە پېگەيشتۇوانەيان سەرەھلەدراوهەيان دەخستە مەترسىيەوە و كەوتۇونە ھەر شەو كورەشەكىدەن، لەگەل ھەمۇ ئەوانەشدا ھەستان بەكوشتنى نىرداوى موسولىمانەكان حارىشى ئۆزدى كە ئەن كاتە بەھىج پاساوىك نىرداو نەدەكۈزرا، ھەمۇ ئەوانە پېوستىانكىدە كە پىگەچارەيەك بەۋۇزىتەمەد بۇ تەمكىرنى ئەن خىلە عەربانە بەتايبەتى دواى ئەھەنەن بەنگەوازى ئىسلامىيان رەتكىردەدە و قبۇلىانەكىدە، بۇوە ئەرك و پېوستىيەكى حاشا ھەلەنەك كە ئەن شان و شەق و لوت بەرزىيەيان تىك بېكىنەت و ملکەچ و زەبۇون بکرىن ئىسلامىش لەناوجەكەدا بىلا و بکرىتەمەد و ئاسايىش بىكىرەتەمەد بۇ رىڭا بازركانىيەكان.

ئەم غەزايە لە مانگى (جمادى يەكەم) رۇویداوه ھەر وەك عوروھ دەفەرمۇيت: (پىغەمبەری خوا سرييەيەكى نارد بۇ مؤتە لە مانگى (جمادى يەكەم) سالى هەشتەمى كۆچىدا^(١١٠٩)). بەلەبەرچاڭىتنى دوورى پىگەكە و مەزەندەكىدىنى رۇوبەر وو بۇونەمەد لەگەل ھىزىتى كە چەك زەبەلاح و ژمارە زۆردا، وە لەپىتىاپ پاراستنى يەكىرىزى سوپاکە و پىڭىرتىن لە پاشاگەردانى و گوينەدان بەيەكتىرى پىغەمبەری خوا دوو سەرگىرەتى سوپاپى وەك يەدەك دانا بۇ ئەمیرى سوپاکە.

لەئەنبارەمەد ئەبو قەتادەي ئەنصارى دەفەرمۇيت: ((عَلَيْكُمْ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ [إِنْ قِيلَ زَيْدٌ وَاسْتَشِهَدَ فَأَمِيرُكُمْ جَعْفَرٌ، وَإِنْ قِيلَ وَاسْتَشِهَدَ فَأَمِيرُكُمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ] (١١١٠) (الأنصارى)) (پىغەمبەری خوا سرييەي (ئەمیرەكانى) نارد [زەيدى كورى حارشى كىدە فەرماندە سوپا وە فەرمۇوى پېيان]: ((زەيد كورى حارت ئەمیرەتان بىت [ئەگەر

(١١٠٩) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٤٥٧)، وابن هشام (٣٢٨/٣)، والطبرى (٣٦/٣)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٥٨/٤).

(١١١٠) أخرجه: أحمد (١٧٥٠) وقال محققه: استاده صحيح على شرط مسلم، وأبي داود (٤١٩٢)، والنمساني (الكبير) (٨٦٠)، والطبراني (١٤٦١)، والحاكم (٢٩٨/٣) وصححه ووافقه الذهبي، وصحح استاده الحافظ في (الفتح) (٦٥١/٧)، والتوكىي (رياض الصالحين) (١٦٤٠)، والشيخ الألبانى في (صحح أبي داود) (٣٥٣٢)، و(فقه السيرة) (ص: ٤٠١)، وأحكام الجنائز) (٦٦).

زهید شهیدکرا ئهوه با جه عفهر ع ئه میرتان بیت، ئه گهر ئه ویش شهیدکرا ئهوه با عه بدوللای کورپ رهواحهی (ئه نصاری) ئه میرتان بیت).

جه عفهر ههولیدا و فهروموموی: به دایك باوکمهوه به فیداتبم ئهی پیغامبری خوا ع من دفترسم که زهید به سه مرمهوه ئه میر بیت شتیک له لام دروست ببیت؟ فهروموموی: ((امضه؛ فَإِنَّكَ لَا تَذَرِّي أَيْ ذَلِكَ حَيْزٌ))^(۱۱۱۱). ((بِرْأَةَ لَهُ خَزْمَهُتِيدَا توْ نازانیت خیْرَ لَهُ چِیدایه)).

مالئاوای کردن له سوپاکه

عروهی کورپ زبهیر ع ده فهرومومیت خه لکه که خویان ئاماده کرد پاشان که وتنه ئاماده باشی بؤ بھریکه وتن ژمارهیان سی ههزار که سبوو، کاتیک دھیانویست برۇن خه لکه که بھشیوهی مه راسیمیکی شایسته مالئاویان لیکردن سلاوی جو شدانیان له ئه میره کانی پیغامبری خوا ع کرد، له کاتی خوا حافظی و مالئاوییه که دا مالئاوایی له عه بدوللای کورپ رهواحه ده کرا ع که يەکیا بسو له ئه میره کانی پیغامبری خوا ع داینابوو دهستی کرده گریان، و تیان بؤ ج شتیک ده گریت کورپ رهواحه؟ له وەلام دا فهروموموی: وەلاھی له بھر خوشەویستیم بؤ دنیا و جیابوونهوه له ئیوه ناگریم، بەلام گویم له پیغامبری خوا ع بسو ئایه تیکی دە خویندەو له کتیبە پیروزه کەی خوای گهوره که تییدا باسی ناگری دۆزدەخ دەکات: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتَّىٰ مَقْضِيًّا﴾^(۱۱۱۲) (مریم) واته: ئهی خه لکینه! ئیلا دەبىن هەممو نزیکی ئاگری دۆزدەخ ببنەوەو بھسەر پرده کەی (صیراط) دا تیپەرن، ئه مەش بېرىارىکە له لایەن پەروردگارتەوە بؤ ئهوه دراودو بپاوه تەوەو شتیکی حەتمییە.

من نازانم له کاتی تیپەربۇوندا چۈن بھسەریدا دەپرۇم پزگارم دەبیت ياخود نا، موسولمانە کان پېيانفهرمۇون: خوا پشتیوانانتان بیت و دووزمنە کانتان تېكشىنىت وە بەلاتان له سەر لابیات و بھسەلامتى بگەرینەوە بؤ ناومان... پاشان سرييە کە بھریکە وتن پیغامبری خوا ع له گەلیاندا تا دەرهوھى مەدىنە رۇيىشت تا مالئاوای لیکردن و دیار نەمان پاشان گەرایەوە)^(۱۱۱۳).

(۱۱۱۱) آخرجه: أَحْمَد (۲۵۰۱) و قال محققته صحيح لغيره، و ابن أبي شيبة (۳۸۱۲۱)، والدارمي (۲۴۴۸)، والنمساني (الكبرى) (۸۲۴۹)، و ابن حبان (۷۰۴۸) وقال محققته: استاده صحيح، والبيهقي (دلائل النبوة) (۳۶۷ / ۲)، وصححة الشيخ الألباني في (أحكام الجنائز) (ص: ۴۶)، و(الإرواء) (۲۸۵/۵)، وصححة ايضاً الشيخ مقبل في (ال الصحيح المنسد) (۲۷۷).

(۱۱۱۲) آخرجه: الطبراني (۴۶۰۰)، والطبری (۳۶۲/۳)، وابن هشام (۳۳۲)، والبيهقي (دلائل النبوة) (۳۵۸/۴)، وقال الهيثمي

له گیرانه‌وهیه‌کدا هاتووه له عه‌بدوللای کوری یه‌زیده‌وه دهه‌رمویت: (کاتیک پیغمه‌بهری خواه له‌گه‌ل سوپاکه رؤیشت به‌مه‌بهستی مالثاوایی کردن که گه‌یشته (ثنیة الوداع) فه‌رمووی: ((أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِيْنَكُمْ، وَأَمَانَاتَكُمْ، وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ))^(۱۱۳). ((خوتان و ئایینه‌که‌تان و کوتایی کردده‌هکانتان به خواه گهوره ده‌سپیرم)). دوو گیرانه‌وهی تر هاتووه له باره‌ی دواکه‌وتنه‌که‌ی عه‌بدوللای کوری ره‌واحده‌وه، له‌ئه‌و باره‌یه‌وه ئیبنو عه‌باس دهه‌رمویت: (که پیغمه‌بهری خواه سریه‌که‌ی نارد بۆ مؤته... کوری ره‌واحه دواکه‌وت نویزی هه‌ینی له خزمه‌ت پیغمه‌بهری خواه ئه‌نجامدا پیی فه‌رموو: ((بَوْ جِي دواکه‌وتويت؟)) و تی بۆ ئه‌وهی نویزی جومعه له خزمه‌تدا بکهم. فه‌رمووی: ((أَعْذُّهُ أَوْ رَوْحَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا))^(۱۱۴). ((دەرجوونی بەیانیان يان ئیواران له پیناواخ خوادا باشتره له دونیاوه له‌ئه‌وهی تییدایه)).

ھەروهها گیرانه‌وهیه‌کی تریش له‌ئه‌و باره‌یه‌وه هه‌یه: (پیغمه‌بهری خواه عه‌بدوللای کوری ره‌واحه‌یه له‌گه‌ل سریه‌یه‌کدا نارد هاوكات بوو له‌گه‌ل رؤزی هه‌ینی هاوه‌لان هه‌مموو رؤیشن و عه‌بدوللای فه‌رمووی: (من دواده‌که‌وم نویزی جومعه له خزمه‌ت پیغمه‌بهری خواه ده‌که‌م فه‌رمووی: ويستم که نویزی هه‌ینی له خزمه‌تدا بکهم پاشان بگه‌مه‌وه پییان پیغمه‌بهری خواه فه‌رمووی: ((ئه‌گەر ھەرجى له زه‌ویدا هه‌یه بىبەخشى ناگەیتەوە به خىر و چاکه‌ی زوو چونه دەرهوھيان بۆ غەزا))^(۱۱۵). له گیرانه‌وهیه‌کدا: ((...وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَقَدْ سَبَقُوكَ بِأَبْعَدِ مِمَّا بَيْنَ الْمَسْرُقِ وَالْمَغْرِبِ [فِي الْفَضِيلَةِ]])^(۱۱۶). ((...سویتند بەئه‌وهی گیانی منى بەدەسته پیشکەوتەن [له چاکه‌و خىردا] زیاتر له دوورى نیوان رۇزھەلات و رۇزئاوا)).

(المجمع (۱۰۲۲۰): رجاله ثقات إلى عروة، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۶۷/۲): استناد حسن.

(۱۱۱۳) آخرجه: ابوداود (۲۶۰۰)، واحمد (۲۰۰۵/۲)، والحاکم (۹۷/۲)، وابن حبان (۵۶۲۴)، وابن حبان (۲۳۷۶)، واللطف للبيهقي (الکبرى) (۳۷۲/۷) وصححة الشیخ الألبانی في (الصحيحه) (۱۴)، و(صحیح الجامع) (۱۹۵۷)، والکلم الطیب) (۱۶۹).

(۱۱۱۴) آخرجه: احمد (۲۳۱۷) وقال محققه: حسن لغیره، وابن ابی شیبة (۱۹۶۴۹) وقال محققه: استناد ضعیف، وابی یعلی (۲۰۰۶)، وقال محققه: استناد ضعیف، وقوله (لغدوة أوروحة... ما فيها) آخرجه: البخاری (۲۷۹۳)، ومسلم (۱۸۸۲).

(۱۱۱۵) آخرجه: احمد (۱۹۶۶) وقال محققه: استناد ضعیف، والتزمذی (۱۶۴۹)، والطیالسی (۲۶۹۹)، والطبرانی (۱۲۰۸۱).

(۱۱۱۶) آخرجه: الطبرانی (الکبیر) (۱۰۷/۲۰) وقال محققه: فيه ثلاثة ضعفاء، وقال الهیشی (المجمع) (۲۸۴/۰) فيه زیاد بن فاید وثقة ابوحاتم و ضعفه الجمهور وبقية رجاله ثقات، وقال احمد شاکر (سنن الترمذی) (۴۰۶/۲) رواه عبدالحکم (فتح مصر) (ص: ۲۹۸) واستناده جيد.

گەیشتنى سوپاکە بەمەيدانى جەنگ

سوپاى موسولمانەكان رۇيىشن بەئەو بىبابان و گەرمەستىر و خاکە بەردەلەنەدا ھەتاڭو گەیشتنە دەوري خاڭى (بەلقاء) وە لەئەۋىدا بۆيان دەركەوت كە ژمارەدى دووزمنە كانىيان دەھىتىنە ئەوان، ھەندىكىيان كەوتىنە دوو دلىيەوە و يىستيان كە لەشويىنى خۇياندا بىتىنەوە و نەجولىن و داواى هاوكارى و پېشىوانى زياتر بىكەن، بەلام عەبدۇللەي كورپى رەواحە كەوتە جۆشدىانيان لەسەر جىهاد و تىكۈشان لە پېناوى خوادا و شەرکىرىن لەگەن دوژمندا لەئەنجامدا ھەموويان بۆچۈونەكەمى ئەويان پەسەندىكىد و يەكلايىبۇونەوە لەسەر رۇوبەرپۇ بۇونەوە دووزمن.

لەئەوابارەيەوە عروه دەفەرمۇيت: (پاشان رۇيىشتىن ھەتا گەیشتنە ناوجەى (معان) لە خاڭى شام لەئەۋىدا خستيان، ھەوالىان پېدان كە ھيرەقل بەر لەئەوان لەناوجەى (ماپ) لەناوجەى (بەلقاء) دابەزىيە بەسەد ھەزار سەربازى رۇمىيەوە، وە سەد ھەزارىش لەئەو عەرەبانەى كە لەرەچەلەكدا عەرەب نەبوون چۈنەتە پالى و كۆبۈونەتمەوە لە ھۆزەكانى (لەخەم و جۈ Zam و بىكى و بلقىن و بەراء) بەسەر كەردىيەتى كەسىكى خىلى (بەلى) كە ئالاڭەى ھەلگىرتۇر و ناوى مالىكى كورپى زافىلەيە، كاتىك ئەو دەنگوباسە بەئەو جۆرە گەيشتە موسولمانەكان دوو رۇز لەناوجەى (معان) مانەوە لەبارودۇخى رۇمىيە كانىيان دەپوانى تابزانى ھەلۋىستيان چى دەبىت، وەيان: نامەيەك دەنۋوسىن بۇ خزمەت پىغەمبەرى خوا كە لەزمارەدى دووزمن ئاگادارى دەكەينەوە، يَا ئەوەتە هاوكارىمان بۇ بنىرىت ياخود فەرمانىكىمان بۇ بکات بەپېئىتەوە بېرىۋە.

عەبدۇللەي كورپى رەواحە كەوتە ھاندانى خەلکەكەو بە دېرە شعرە كانى جۇشى دەدان فەرمۇوى: ئەى خەلکىنە ئەوەي ئىتۇر لەسەر دلتان گرانە ئەوەيە كە بۇي دەرچۈون ئەوېش داواكىرىن و گەرەن بۇ بەدەستەتىنانى شەھىدى ئىمە ناجەنگىيەن لەگەن ئەو خەلکەدا بە زۆرى ژمارەى ھېزى توانى سەربازىمان، ئەم شەرەيان لەگەن دەكەين بەئەو ئايىنەى كەخوا پىزىلىتىگىرتۇون پىي كە ئىسلامە كەواتە ھەستن با بېرىۋەن ئىمە تەنها دوو شىتمان لا مەبەستە يَا سەرگەوتىن يَا شەھىد بۇون...

زهیدی کوری ئەرقەم دەفەرمویت: من ھەتيو بۇوم لەمالى عەبدوللائى کورى رەواحە دەزیام لە وسەفەردا دەرچۈمم لەگەللى لەپشتەوەى لەسەر شتۇومەكى وشترەكەي دانىشتىبۇوم، وەللاھى لەشەۋىتكا دەرپۇيشتىن كە گۆيىم لېبۇو ئەم دېرە ھۆنراواھ يەھى خۆي دەخويىندەوە:

**إِذَا أَدْبَتْنِي وَحَمَلْتِ رَحْلِي
فَشَانِكَ أَنْعُمْ وَخَلَاكَ دَمْ**

کاتیک گوییبیستی ئەم دوو دىرە هۇنراوەدە بۇوم دەستمکرد بە گریان بە قامچىيەك بەزەردەخەنەوە لېيدام و فەرمۇسى: ئەو چىيە كۆپ بەلاتەوە ناخۇشە خواي گەورە شەھادەت بە من بېھەخشىت وە توش لەسەر كۆپانى ئەم وشتەرە بگەرىيىتەوە...

عروه دفه‌رمویت: سوپاکه رُویشت تاگه‌یشته سنوری (به‌لقاء) گهیشن
به سوپای بیژماره‌ی هیرهقل که رُومه‌کان بون، عهره‌به‌کانیش له ئاوه‌دانییه‌ک
له‌ئاوه‌دانییه‌کانی (به‌لقاء) بون پتیاندهوت (مشارف ماب) پاشان دووژمن لیيان
نزيکد‌بونه‌وه و موسولمانه‌کانیش لایاندا بُو دییه‌ک پتییده‌وترا (مؤته) که (۱۱۰۰) کم
له‌شاری مه‌دینه‌وه دووربوبو، خه‌لکه‌که له‌ئه‌ویدا رووبه‌رووی يه‌کبوونه‌وه، موسولمانه‌کان
خویان ساز و ئاماده‌ده‌کرد ئوه‌بوبو له‌لای راستیانه‌وه که‌سیکی به‌نى (عوذره) يان
دانا به‌ناوی قوه‌لبه‌ی کورپی قوتاده‌، و له‌لای چه‌پیشیانه‌وه که‌سیکی ئه‌نصاریيابان
دانا به‌ناوی عه‌بباده‌ی کورپی مالیک [موسای کورپی عوقبه دفه‌رمویت:
(..) رُویشتین هه‌تا گه‌یشتن به کورپی ئه‌بوسه‌بره‌ی غه‌سانی له (مؤته) ژماره‌یه‌کی
زوری له‌گاوره‌کانی عه‌رہب و رُوم له‌گه‌لداربو له‌خیله‌کانی (ته‌نوخ و به‌هراء) کورپی
ئه‌بو سه‌بره ده‌رگای قه‌لاکه‌ی سی رُوژ له‌موسولمانه‌کان داخست پاشان چوونه ده‌ره‌وه
له‌سهر شیناییه‌ک که‌کرابووه کوشتوکاڭ رووبه‌رووی يه‌کبوونه‌وه شهریکی سه‌خت و

دژواریان کرد له‌گهله‌یهک))^(۱۱۷). عروه دفه‌رمویت: (زمیدی کوری حارینه به نالاکهی پیغمه‌بری خواوه چووه میدان و کهوته شه‌رکردن ههتا کهوته بهر ویزه‌ی رم و نیزه‌ی دووژمنه سه‌رسه‌خته‌کانه‌وه، پاش ئهوه جه‌عفر نالاکهی هه‌لکرت و کهوته شه‌رکردن و کوشتاری رومه‌کان به‌نالاکهوه ههتا شه‌رکه تاوی سمند دواجار دوریان داو ئه‌ویش له‌ئه‌سپه‌کهی دابه‌زی که ئه‌سپیکی سورباو بوب شمشیریکی لیداو کوشتی ئینجا به‌پیاده کهوته شه‌رکردن له‌گه‌لیاندا ههتا کوزرا)^(۱۱۸).

له گیپانه‌وهیه‌کدا که‌سیکی بهنی موره‌ی کوری عهوف ده‌گیپتهوه دفه‌رمویت: ((وه‌لاهی له‌بهر چاومه ئیستاش له‌ئه و کاته‌ی که‌دهوری جه‌عفری کوری ئه‌بو طالبیاندا ئه‌ویش له‌ئه‌سپه سورباوه‌کهی هاته خواره‌وه وه شمشیریکی له‌ئه‌سپه‌کهی داو کوشتی، ئینجا به‌پیاده‌کهوته شه‌رله‌گه‌لیان تا کوزرا) دفه‌رمویت: ئای له‌خوشی نزیکبونه‌وه له‌ئه و به‌هه‌شته‌ی که‌بۇنى خوشه وه ئاوه‌که‌شی سازگار و فینکه)^(۱۱۹). کاتیک جه‌عفر شه‌هید کرا عه‌بدوللای کوری په‌واحه نالاکهی هه‌لکرت، به‌رهو پیشه‌وه ده‌ریشت به‌سر ئه‌سپه‌که‌یه‌وه، دلو ده‌رونی هه‌ندی شتی بۆ دروستکرد، هه‌ندی دله‌راوکی و دوو دلی روویتیکرد پاشان کهوته سه‌رزه‌نشت و شکاندی نه‌فسی خوی به هونراوه فه‌رموموی:

طائِعَةً أَوْ لَتَكْرَهْنَه	اقسمت يَا نَفْسِي لِتَنْزَلَنَه
إِنْ أَجْلَبَ النَّاسَ وَشَدُّوا الرَّزَّه	مَالِيْ أَرَاكِ تَكْرِهِنَ الْجَنَّةَ

واته: سویندت لیده‌خۆم ئهی نه‌فس ده‌بیت بۆیان دابه‌زیتە میدان به‌خوشی خوت بى يان بهزۆرداری، بۆ ده‌بینم به‌هه‌شتت لانا خوشە له‌کاتیکدا دووژمن هیترشی هیناوهتە سه‌رمان به هاواریگران پاشان دابه‌زی له ئه‌سپه‌کهی.

(۱۱۱۷) آخرجه: البیهقی (دلائل النبوة) (۳۶۴/۴)، وقال الهیثمی (المجمع) (۱۶۱/۶)؛ رواه الطبری و رجاله ثقات، وهي رواية موسى بن عقبة قال الحافظ (الفتح) (۶۵۴/۷)؛ مغازی موسی بن عقبة هي أصح المغازی.

(۱۱۱۸) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۳۱/۳)، والطبری (التاريخ) (۲۸/۲)، والبیهقی (دلائل النبوة) (۳۶۰/۴).

(۱۱۱۹) آخرجه: أبوداد (۲۵۷۳)، وابن ابی شيبة (۱۹۷۵۹) وقال محققه: حدیث حسن، والحاکم (۲۰۹/۳)، والطبری (الکبر) (۱۴۶۲)، وقال الحافظ في (الفتح) (۶۵۱/۷)؛ اسناده حسن، وقال العمري (السرة الصحیحة) (۴۶۸/۲)؛ سند حسن، وصححه الشیخ الألبانی في (صحیح ابی داود) (۲۲۴۳).

(۱۱۲۰) آخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۸۲/۳)، وقال العدوی في (الصحيح المنسد من فضائل الصحابة) (ص: ۲۸۱)؛ اسناده حسن.

له‌ئه‌وکاته‌دا که‌دابه‌زی بwoo کوره مالکیه‌که هاته خزمه‌تی پارچه‌یه ک گوشتی بتو هینا و پییوت: ئه‌مه بگره با ئاهایکت بیته‌وه به‌بهردا تو ئه‌م چهند روزه دووچاری ناره‌حه‌تی و برسیتیه‌کی زور بوبوت هیچت نه‌خواردووه ئه‌ویش له‌دهستی و درگرت و قه‌پیکی له‌گوشته‌که‌دا و پاشان گویی له‌گرم و هوری شه‌رکه بwoo خه‌لکه‌که که‌هو تبوونه ناویه‌ک فهرموموی: تو هیشتا له‌دونیای، ئینجا گوشته‌که‌ی فریدا، شمشیره‌که‌ی هه‌لکیشاو چووه پیشه‌وه، که‌وته شه‌رکردن هه‌تا ئه‌ویش کوژرا، دواي ئه‌و ثابتی کوری ئه‌رقه‌م که‌یه‌کتیکه له‌بهنی عه‌جلان فهرموموی: خه‌لکینه، پیکه‌ون له‌سهر که‌سانیکی ناو خوتان يه‌کیکتان بکهن به‌ئه‌میری خوتان؟ فه‌رمومویان خوت ببه به ئه‌میر و سه‌رکرده‌مان. فه‌رموموی: من ئه‌و کارهناکه‌م. (ثابت) ئالاکه‌ی دایه دهست خالیدی کوری وه‌لید ئه‌ویش وتن: بوجی دهیدهیت به من؟ وتن: تو شاره‌زاتری له من له‌جه‌نگکردن و پیلان دانان^(۱۱۲۰). ئه‌وه بwoo خه‌لکه‌که رازیبوون به فه‌رماندیری خالیدی کوری وه‌لید^{۱۱۲۱}، کاتیک ئالاکه‌ی هه‌لکرت که‌وته رووبه‌روو بوونه‌وهی دووزمن و به‌رگریکردن له موسولمانان^(۱۱۲۲).

به‌ئه‌و شیوه‌یه خالید ئالاکه‌ی ودرگرت و که‌وته شه‌رکردن له‌گه‌لیاندا ئه‌و روزه سه‌ختترین جه‌نگ روویدا هه‌تا نو شمشیر له‌دهستیدا شکان، خالید له‌ئه‌وباره‌یه‌وه دهفه‌رمومیت: (له جه‌نگی مؤته دا نو شمشیر له‌دهستمدا شکا، هیچ شمشیریک له‌دهستم خوی نه‌ده‌گرت ته‌نیا شمشیریکی يه‌مانی نه‌بیت)^(۱۱۲۳).

موسولمانه‌کان شه‌ریکی يه‌جگار سه‌خت و دژواریان له‌گه‌ل دووزمندا کرد که مه‌زنه‌ده نه‌ده‌کرا به‌جوریک دهستکه‌وتیان دهستخست دووزمنیان دووچاری زه‌روزیانیکی چاوه‌روانه‌کراو کرد.

ئه‌وهی پشتراستی ئه‌مه ده‌کاته‌وه گیرانه‌وه‌که‌ی عه‌وفی کوری مالیکی ئه‌شجه‌عیه دهفه‌رمومیت: (بەزداریمکرد له‌سریه‌ی زهیدی کوری حاریثه^{۱۱۲۴} هاوشانی

(۱۱۲۱) أخرجه: الطبراني (الأوسط) (۱۶۴۰)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۱۹) رواه الطبراني في (الأوسط) فيه حمزة الشمالي ضعيف، وقال الحافظ (الإصابة) (۹۰/۱): رواه ابن منده بأسناد ضعيف.

(۱۱۲۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۳۲/۳)، والطبراني (۱۲۱/۱۷)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۲۱): رواه الطبراني ورجالة، ثقات وقال الحافظ (الفتح) (۶۰۱/۷) اسناده حسن، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۶۸/۲): سنه حسن.

(۱۱۲۳) أخرجه: البخاري (۴۲۵۶).

موسولمانه‌کان رُویشتم بُو مؤته^(۱۱۲۴). که سیکی خیلی حه‌میر بورو هاورتیم که وده کومه‌کی و هاوکاری خیلی حه‌میر له [ولاتی یه‌مه‌نهوه] هاتبوونه پال نیمه و له‌نه و سه‌فهردها له‌گه‌لماندا بعون هیچ چه‌کو تفاوتیکی پینه‌بورو تنها شمشیریک نه‌بیت، که سیکی له‌موسولمانه‌کان چهندین وشتی سه‌ربپی بورو بُو خواردن [کابرا هاوکار و پشتیوان داوایکرد همندیک له پیسته‌که‌ی پیبدات نه‌ویش پی‌بیه‌خش] زوری نه‌برد که پیسته‌که‌ی وهرگرت شیوه‌ی قه‌لغانیکی لیدروستکرد رایخست له‌سهر زه‌وی و لیکه‌را هه‌تا وشك بورو وه پاشان ده‌سکیکی بُو کردبورو له شیوه‌ی قه‌لغان و پیکیخست ئینجا [ارْؤیشتن رووبه‌پرووی] دووزمنه‌کانمان بعونه‌وه که رُوم و عه‌ره‌به‌کانی خیلی قوضاعه بعون، شه‌پیکی سه‌ختیان له‌گه‌لدا کردن.

له‌ناوخره‌لکه‌که‌دا که سیکی پُومی هه‌بورو له‌سهر نه‌سپیکی سوورباو بورو زینی نه‌سپه‌که و پشتیون و شمشیره‌که‌ی زیر پوشکرابوو، به‌سهر خه‌لکه‌که‌وه ددهات و ده‌چوو هانیده‌دان بُو چه‌نگ کردن له‌گه‌ل موسولمانه‌کان) [پیاوه حه‌میریه کومه‌کیه‌که له‌پشت برديکی گه‌ورده بوسه‌ی بُو دانا، رُومیه‌که به‌لای داتیپه‌ری] له‌پشت‌هود به شمشیره‌که کیشای به‌پشتی پی نه‌سپه‌که‌ی داو شاده‌ماری بُری پیاوه‌که که‌وه خوارده‌وه پاشان شوینیکه‌وت و [دای به زه‌ویدا] دایه به‌ر شمشیر هه‌تا کوشتی [ئینجا چه‌ک و نه‌سپه‌که‌ی هینا] [هاته‌وه به‌زین و لغاو و شمشیر و پشتیونه‌که‌ی، چه‌ک و تفاهه‌که‌ی هه‌موو زیرپو گه‌وه‌ر بورو برديه خزمه‌ت خالیدی کوری وه‌لید^{۱۱۲۵}] کاتیک خواه گه‌وره فتح و سه‌رکه‌وتني [به‌خشی به موسولمانه‌کان] [خالید کوری وه‌لید^{۱۱۲۶} ناردي به‌شوینيدا و دهستکه‌وت‌کانی کابراي کوزراوي دهستی خۆی لیومرگرت]، که هاته خزمه‌تی داوه دهستکه‌وت‌کانی لیکرده‌وه خه‌لکه‌که شایه‌تیان بُودا که نه‌وه بکوزیه‌تی، خالید همندیکی پی‌بیه‌خشیه‌وه، نه‌وه‌ی تریشی هه‌مووی گل‌دایه‌وه کاتیک گه‌رایه‌وه لای هاو‌سه‌فه‌ره‌که‌ی عهوف بؤیباسکرد، عهوفیش پی‌فه‌رموو: بگه‌ریوه لای با نه‌وه‌ی تریشت بداته‌وه، نه‌ویش چووه خزمه‌تی به‌لام نه‌یدایه‌وه، عهوف رُویشت هه‌تا گه‌یشته خزمه‌تی خالید^{۱۱۲۷} فه‌رمووی: [خالید نه‌وه چی‌یه؟] باشیزانه که پیغمه‌بری خواه^{۱۱۲۸} بریاری [هه‌موو] دهستکه‌وتی کوزراوي داوه به بکوزه‌که‌ی؟ فه‌رمووی: راسته. وتي: نه‌ی چی رنگره که که‌لوپه‌لی کوزراوي دهستی خۆی بُو

بگىرىتەوە و پىيىبەخشى؟ خالىد فەرمۇوى: [بەلام من] ئەمە بە زۇر دەزانم بۇ ئەو. فەرمۇوى: [يا بۇي دەگىرىتەوە و پىيىدەدى يا لە خزمەت پىغەمبەرى خوا بۇي دەگىرىمەوە و باسىدەكەم خالىد رازىنەبۇو كە بىداتەوە، عەوف فەرمۇوى: [وەللاھى] ئەگەر پىغەمبەرى خوام بىنى بۇي بگىرىمەوە و پىيىبلىم^(۱۱۴۵).

لە گىرانەۋەھىكى تردا لە جابرەوە دەفەرمۇيت: عوقەيلى كورى ئەبو طالب كەوتە شەپى مەيدانى و زۇران گرتن لەگەن كەسىكدا، دواتر كوشتى شەمشىر وقەلغانەكەى بۇ ئەبوبۇو، ئەنگوستىلەكەشى دەستكەوت كەنقيتى سوورى لىيەڭەنرا بوبو^(۱۱۴۶).

كۆتاينى جەنگەكە

موسۇلمانەكان بەنەورەھىكى پۇلائىنەوە خۇراڭارانە بەرامبەر لەشكى بىزمارە و زۇر و زەوهندى پېچەك و تقاقي رۇم وەستان و توانيان لە بەردەم ئەو دووژمنە سەرسەختەدا يەك رۇزى تەمواو دان بەخۇياندا بىگىن سەرەپاي شەھىدبوونى سى سەركىرەيان و سەختىرىن شەپىان ئازىيانە و دلىرانە لەگەلدا بىھەن، [لە دواي ئەھىدى كە خالىدى كورى وەلىد ئالاکەي وەرگرت بوبە سەركىرەدى سوپاي موسۇلمانەكان كەوتە رووبەر ووبۇونەھەمەكى توند لەگەن دووژمندا و دوورى خستنەوە لە موسۇلمانەكان پاشان كەوتە خۆلادان و كۆكىرنەوە موسۇلمانەكان بەلايەكدا بە جۇريتىك بىزگاريان بىكەت لەئەو جەنگە نالەبارە پاشان نەخشەكەى سەرى گرت و كەوتە گەرەنەوە و پاشەكەشە پىكىرىدى موسۇلمانەكان ئەمە بۇچۇنى ئىبىنۇ ئىسحاق و ئىبىنۇ قەيم پەشىرەستى دەكەتەوە^(۱۱۴۷).

بەلام لە راستىدا موسۇلمانەكان سەركەوتىيان مسوگەرگىد ھەروەك موساي

(۱۱۴۵) أخرجه: مسلم (۱۷۰۳)، وأحمد (۲۳۹۹۷، ۲۳۹۸۷) وقال محققە اسناده صحيح على شرط مسلم، وابوداود (۲۷۱۹)، والطبراني (الكبير) (۱۸۵/۱۸)، والبيهقي (۳۱۰/۶)، والطحاوي (۱۳۰/۲)، وابن حبان (۴۸۴۲) وقال محققە: اسناده صحيح، وانظر: (ارواء الغليل) (۱۲۲۳) واللفظ لهم جميعاً.

(۱۱۴۶) خرجه: البيهقي (الكبير) (۳۰۹/۳) ورواه بلفظ آخر الواقعى (المخازى) (۷۶۸/۲)، وعنه البيهقي (دلائل النبوة) (۳۷۳/۴).

(۱۱۴۷) انظر: (السيرة) ابن هشام (۳۳۶/۳) (رقم: ۸۹۸)، وقال العمرى (السيرة الصحيحة) (۴۶۸/۲): اسناده حسن، وابن القيم (زاد المعاد) (۱۷۳/۲).

کوری عوقبه ﷺ لهئو باریه و دفه رمیت: (...خواه گهوره دوزمنی دوچار شکست و تیکشکانکرد و موسولمانه کانی سرخست به سه ریاند) ^(۱۱۲۸). و زهیش هه مان بوجونی ههیه و دفه رمیت: (حالید کوری و هلید ﷺ بوه فرمانده موسولمانه کان و خواه گهوره فتح و سه رکه وتنی پیبه خشین و به سه رومه کاندا سه ریختن) ^(۱۱۲۹).

و ئه وهی پشتراستی بیرون اکهی ده کاته وه ئه بوجونه ئیمامی به یهه قیه ﷺ دفه رمیت: (...موسولمانه کان سه رکه وتن به سه رکه وتن موسریکه کانی روم و عه رهه کانیان، موسریکه کان دوچار شکست و دیرانبوون، وه ئه و فرموده بیهی ئنه هسی کوری مالیکه ﷺ که له پیغامبری خواه ﷺ گیراویه تیه وه دفه رمیت: (...ثم اخذ خالد بن الولید من غیره امره [فتح الله عليه] وفي رواية [حتى فتحه الله عليهم]) ^(۱۱۳۰). هذا يدل على ظهوره عليهم والله أعلم بالصواب) ^(۱۱۳۱). (...پاشان خالیدی کوری و هلید به بیرونیز کی گشته کرا به فرمانده و ئالاکهی گرتهدست [خواه گهوره لسهر دهستی ئه و پزگاریکردن و سه رکه وتن]). ئه وه به لگهیه له سه رهه وهی که خواه گهوره سه ریختووه و موسولمانه کان زالبون به سه ریاندا خواه گهوره زاناتره به راستی ئه داستانه).

هه رووهها فرمایشته کهی عموفی کوری مالیکی ئه شجه عی ﷺ ئه بوجونه به هیزتر ده کات که لهئه و باریه و دفه رمیت: (...کاتیک خواه گهوره [موسولمانه کانی] سرخست و فتحی پیبه خشین چون فتحیک...) ^(۱۱۳۲).

ئیبنو کثیر ﷺ دفه رمیت: (ده توانین له کوکردن وهی بیرونی ئیبنو ئیسحاق و ئه وانیتر بگهینه ئه و راستیه که خالید ﷺ ئالاکهی و مرگت موسولمانه کانی کوکرده و خستنیه پال یه که وه به حجوریک هه تا پزگاریکردن لهئه و له شکره زور و زوهندی بیباوره کان، کاتیک خالید ﷺ سوپاکهی به شیوازی سه ریازی ئه وکاته و دکتکنیکی جهنگی ریکخته له شیوهی پینچ بهشی به ئالوگوری به شه کان بوجوینی

(۱۱۲۸) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۳۶۴/۴)، وهو رأي الواقدي ايضاً (المغازي) (۷۶۴/۲).

(۱۱۲۹) انظر: (السيرة النبوية) لأبي بن هشام (۳۳۸/۲).

(۱۱۳۰) أخرجه: البخاري (۱۲۴۶، ۳۰۳۶، ۴۲۶۲).

(۱۱۳۱) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۴/۳۷۵).

(۱۱۳۲) أخرجه: أحمد (۲۳۹۸۷) وقال محققته: اسناده صحيح على شرط مسلم، وأخرجه: مسلم (۱۷۵۳).

یهکتر گوپینی لای راست و لای چهپ پیشهوه و دواوه رومه کان که وتنه واق ورمان وا به بیریاندا هات که نهوه هیزی پشتیوانیه بُ موسولمانه کان نیردراوه و هاتووه، دوای نهوه خالید هله کوتایه سه ریان به پشتیوانی خواه گهوره شکاندنی و دووچاری شکستیکردن خوا باستر ده زانیت) وه دفه رمویت: (موسولمانه کان کوشتاریکی زور و زهونده یان لیکردن و دووچاری سه خترین زیانیانکردن وه چهندینیان له سه رکرده و پیاو ماقول و خانه دانه کانیان کوشت وهنه گهر بارودوخه کهش به نه وشیوه یه له بره زه وندیاندا نه بروایه نه یاند توانی پاشه کشہ بکهن و بیوهی له جه نگه که ده ربچن^(۱۱۳۳).

راستی پوداوه که به نه وجور مبسوو که موسولمانه کان له رُزی یه که مدآ تاکوتایی نهوه رُزه پلنگ ئاساو به گورو هیزه وه دلیرانه ده جه نگان له تاریکی شه ودا خالید توانی دوو سوپاکه له یهکتر جیاباکاته وه له شه وه زنگدا گورانکاری له پایه کانی سوپاکه مدآ کرد و دهسته یه کی له سوپاکه پاشه کشہ پیکرد بُ پشته وه بوئه وهی له بره به یاندا دهنگ و هه رایه کی زور بنینه وه و ته پوتوزیکی زور بکهن هه تا دووژمن و ابرانیت که موسولمانه کان پشتیوانیان بُ هاتووه.

که به یانی شه به قی دا خالید هله هستا به نه نجامدانی چهندین هه لمه تی خیراو یه کله دوای یه ک و بیوچان زور به گورو تینه وه، که رومه کانی توشی زهره و زیانی کی یه جگار گهوره کرد، نه و ببوو رومه کان که نه مه یان بینی و ایانزانی که موسولمانه کان هیز و پشتیوانی تریان بُ هاتووه نیتر نه وان به ره به ره که وتنه خود و اخستن و ته مبهلی نه وهی که هیرشہ کانیان دریزه پینه دهن بُ سه ر موسولمانه کان ته نه که وتنه بھرگری و وستان لمرووی نه و هیرش و په لامارانه موسولماناندا که ده کرایه سه ریان، نه و کاته دا خالید هله که وتنه کیشانه وهی هه رد وو بالی سوپاکه لای راست ولای چهپ به پاریزگاریکردنیان به هیزه کانی ناووه، کاتیک دوو باله کهی سوپاکه دوور که وتنه وه له شه ری دووژمن و پزگاریان ببوو به نه و دوور خسته وهی یان، هه هستا به هیزه کانی ناوچه رگهی سوپاکه که ده که وتنه به شی ناووه راسته وه به پاریزگاری کردنی هه رد وو باله کهی سوپاکه به مهش دهسته بھری بیزیانی سوپاکه که کرد له کاتی پاشه کشی گشتیدا وه به نه وجوره هیچ به ره استیکیان نه هاته ریگا، نه و کیشانه وهیه

هر خوی له خویدا به سه رکه و تنتیکی گهوره هه زمار ده کریت بۆ موسوّل‌مانه کان^(۱۱۳۴). زهره رو زیانی گیانی موسوّل‌مانه کان به بهراورد له گهله رومه کان شتیکی و همانه بwoo شایه‌نی باسکردن بیت ژماره‌ی شه‌هیده کانیان گهیشه دوانزه شه‌هید یاخود سیانزه شه‌هید^(۱۱۳۵).

ئه‌و پاشه‌کشه و سه رکه و تنه به رچاوه گهوره‌یه به به رکه‌تی نزاکه‌ی پیغمه‌بهری خواه بوو که بۆ خالید و موسوّل‌مانه کانی کرد له ئه‌و غهزایه‌دا.

له ئه‌بو فه‌تاده‌وه ده فه‌رمویت: (...پیغمه‌بهری خواه (دهسته کانی) به زکر دوه بۆ ئاسمان وه فه‌رمووی: ((اللَّهُمَّ هُوَ سَيِّفُكَ فَانْصُرْهُ وَ فِي رَوَايَةِ [فَانْتَصِرْ بِهِ]) فَيَوْمَنِدِ سُمِّيَّ خَالِدٌ سَيِّفُ اللَّهِ) ((ئه‌ی خوایه گیان ئه‌و شمشیره کانی تو سه‌ری بخهیت)). له گیرانه‌ویه‌کی تردا: [موسوّل‌مانان سه‌رخه به‌هؤیه‌وه]) له ئه‌و روزه‌وه خالید ئیتر به (سَيِّفَ اللَّهِ شمشیری خوا ناسراوه)^(۱۱۳۶).

به‌هؤی ئازای و نه‌بهردی موسوّل‌مانه کان به‌گشتی وه سى فه‌رماند شه‌هید کراوه‌کانیانه وه به‌تایبه‌تی که رولیکی کاریگه‌رو سه‌ره‌کیان هه‌بوو له دهسته به‌رکردنی ئه و سه رکه و تنه‌دا که به فه‌رمانی خواهات‌هه‌دی ئه‌و بwoo جه‌عفه‌ر نالاکه‌ی به دهستی راستی گرت و دواتر قرتاندیان پاشان به دهستی چه‌پی هه‌لیگرت ئه‌و بیشان قرتاند ئینجا له باوهشی گرت وه خوی به‌سه‌ردا دا ئه‌و بwoo له دواجار له هه‌موو لایه‌که‌وه به رم و شمشیر و تیر رهویان‌تیکرد و تیربارانیان کرد ئه‌و بیش دهسته‌رداری نه‌بوو هه‌تا گیانی سپارد وه شه‌هید بwoo.

هه‌روهک ئیبنو هیشام^{علیه السلام} له ئه‌و باره‌یه‌وه ده فه‌رمویت: (که مسانیکی خاوه‌ن زانست که جیگای متمانه‌ی ئیمە بون بؤیان گیرامه‌وه که جه‌عفه‌ری کورپی ئه‌بو طالب

(۱۱۳۴) انظر: (المغازي) للواقدي (۷۶۴/۲)، و(السيرة النبوية الصحيحة) (۴۶۶/۲)، و(معارك خالد) (ص: ۱۷۳)، و(الرسول القائد) (ص: ۲۰۶)، و(دفاع عن السيرة) (ص: ۳۱) للشيخ الألباني.

(۱۱۳۵) انظر: (السيرة النبوية) لابن هشام (۳۴۲/۳)، و(جواجم السيرة) لابن حزم (ص: ۲۲۰).

(۱۱۳۶) آخرجه: أحمد (۲۲۵۵۱)، ۱۷۵۰، وقال محققه: استناده صحيح على شرط مسلم، وابن حبان (۷۰۴۸) وقال محققه: استناده صحيح، وقال الشیخ الألبانی في (ارواء) (۲۸۵/۵): صحيح على شرط مسلم وقال في (أحكام الجنائز) (ص: ۴۶)، وأخرجه: أحمد واستناده حسن.

ئالاکەي بەدەستى راستى گرت هەتا قرتانديان، پاشان بەدەستى چەپى ئالاکەي گرتەوە هەتا ئەويشيان قرتاند، دواتر بە ھەردۇو قۆلى گرت وەخۆي بەسەردا دا ھەتا شەھيد كرا لهئەو كاتمدا له تافى لاۋىتى دابۇو تەمەنلىسى و سى سالان بۇو) (١١٣٧).

عەبدوللائى كورى عومەر دەفەرمۇيت: (من لهئەو غەزايەدا بەزداريمكىرد دواي جەنگەكە بۇ جەعفەرە كورى ئەبو طالب گەرایين دواتر دۆزيمانەوە لهناو كۈزراوهكان بىنیمان نەوەد و ئەوهنەد بىرین بەلاشەيەوە بۇو بە تىروشىر لېيدىراپوو [ھىچيان لهئەو لىدانانە له پېشەوە لىيىنه درابۇو]) (١١٣٨).

ئەو غەزايە چەندەها پەند ئامۇزگارى بۇ خالىد و بۇ موسولىمانەكان دەرخست كە پېشتر نەياندەزانى تالە غەزاكانى داھاتوو ياندا سوود و كەلكى سەربازى لىيەر بىگرن ئەوەتا بۇ يەكەمین جار توانيان لهكەن رۇمدا بجهنگىن وە ئاگادارى لايەنە تايىبەتكانى ئەوانبىن لەشەردا بىزانن و شارەزاي ھىزۇ توانانى پېچەكىان و شىوازى جەنگىركەن بىن تا دواتر موسولىمانەكان سودىيان لىيەر گرتەن لهئەو جەنگانەي كە لهداھاتوودا دىزى رۇمەكان ئەنجامىيان دەدا) (١١٣٩).

(١١٣٧) انظر: (السيرة النبوية) لابن هشام (٣٣٣/٣)، و(البداية) لابن كثير (٤٨٠/٤).

(١١٣٨) انظر: البخاري (٤٢٦٠، ٤٢٦١).

(١١٣٩) انظر: (الرسول القائد) محمود شيت خطاب (ص: ٢٠٦).

پیغامبری خواه بهوردي جهنهكه بو هاوهلانی باسدەکات

پیغامبری خواه دنگوباسی شەرکەم بۆ باسکردن و هەوالى شەھید بۇونى ھەرسى سەرکرده‌کەم بىدان، داواشى لەهاوهلان کرد كە داواي لىخۆشبوونيان بۆ بىكەن، وە بچن بۆ فرياكەوتن و پشتىوانيان هىچ كەس دوانەكەوەيت، ئەوه لەچەندىن گىرانەودا ھاتوه لەنەوانە:

لە ئەنەس وە دەفرمۇيت: (پیغامبری خواه هەوالى شەھید بۇونى ھەرىيەكە لە زەيد و جەعفتر و كورى رەواحە راگەياند وە بەخەلکەمکەم فەرمۇو: (أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ جَعْفَرٌ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ ابْنَ رَوَاحَةَ فَأُصِيبَ. وَعَيْنَاهُ تَذْرِقَانِ: حَتَّى أَخَذَ الرَّايَةَ سَيْفٌ مِنْ سُيُوفِ اللَّهِ [خالد بن الوليد] حَتَّى فَتَحَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ))^(۱۱۴۰) ((زەيد ئالاکەمی ھەلگرت دواتر شەھيدكرا، پاشان جەعفتر ئالاکەمی ھەلگرت و ئەويش شەھيد كرا، دواي ئەوان كورى رەواحە ئالاکەمی ھەلگرت ئەويش پېكرا وە شەھيد بۇو، (لەئەوكاتەدا چاوهکانى فرمىسىكى مالئاوايى لەيارانى لىدھبارى) ھەتا شمشيرىك لەشمშىرەكانى خوا ئالاکەمی ھەلگرت [ئەويش خالىد كورى وەليد بۇو خواي گەورە لەسەر دەستى ئەو دەررووی خىرى لىتكىدىنەوە و سەرى خىتن بەسەرياندا]). وە فەرمۇوی: (((مَا يَسْرُهُمْ أَنَّهُمْ عِنْدَنَا وَعَيْنَاهُ تَذْرِقَانِ))^(۱۱۴۱) ((بەچاوى فرمىسىكاویەوە: ئىستا پېيانخۆشنىيە لاي ئىيمە بمانايەنەوە)).

ئەنەس دەفرمۇيت: پیغامبری خواه هەوالى شەھید بۇونى بەخەلکەم گەياند بەرلەئەوە دنگوباسيان بگاتەوە مەدینە^(۱۱۴۲).

لەئەوبارەيەوە ئەبو قەتادەش دەفرمۇيت: (بەويستى خوا ماوچىھەكىان پېچوو بۇو كە دەرچووبۇون ولەئەوە مابۇونەوە، پاشان پیغامبری خوا سەرکەوتە سەرمىنېر و فەرمانىيىكىد كە بانگىدرىت: (الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ) (ئەوهش بانگىك بۇو بۆ كۆكىرىنىەوە خەلکى بۆ كارى پېيوىست و گرنگ) ((فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَقَالَ [اما بعد]

(۱۱۴۰) أخرجه: البخاري (۴۳۶۲).

(۱۱۴۱) أخرجه: البخاري (۲۷۹۸).

(۱۱۴۲) أخرجه: البخاري (۳۷۵۷).

ثابت خیر... آلا أخْرِكُمْ عَنْ جَيْشِكُمْ هَذَا الْغَازِي [إِنَّ أَخْوَانَكُمْ] إِنَّهُمْ انْطَلَقُوا حَتَّىٰ لَقُوا الْعَدُوَّ وَإِنَّ رَبِّنَا أَخَذَ الرَّأْيَةَ، فَقَاتَلَ حَتَّىٰ اسْتُشْهَدَ] فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ)(فَاسْتَغْفِرَ لَهُ النَّاسُ (ثُمَّ أَخَذَ اللَّوَاءَ [بعد] جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَسَدَ عَلَى الْقَوْمِ [فقاتل] حَتَّىٰ قُتِلَ شَهِيدًا، أَشْهَدَ لَهُ بِالشَّهَادَةِ، فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ، ثُمَّ استغفروا له، ثُمَّ أَخَذَ اللَّوَاءَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ فَأَتَبَثَ قَدَمِيهِ حَتَّىٰ أُصِيبَ شَهِيدًا، فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ، ثُمَّ أَخَذَ اللَّوَاءَ [سَيْفٌ مِنْ سُيُوفِ اللَّهِ] خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْأُمَّرَاءِ، هُوَ أَمَّرَ نَفْسَهُ [فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ]) (ئینجا حەمد و ستایشى خواي گەورەي كرد و فەرمۇسى: [ئایا ھەوالى سوپاکەتان كرد به گىرانەوهى دەنگوباسى شەرەكە.... و فەرمۇسى: ((ئایا ھەوالى سوپاکەتان پېيلىم كە بۆ ئەو غەزايە دەرچۈون لە ج بارودۇخىكىدان [براڭانتان] رېيشتن ھەتا رۇوبەرپۇرى دووژمنكانتان بۇونەوه [زەيدەن] ئالاکەمى ھەلگرت و كەوتە شەرپىرىدىن لەگەلیان ھەتا شەھىد كرا] داۋى لىخۇشبوونى بۆ بىكەن)، خەلکەكەش داۋى لىخۇشبوونىان بۆ كرد، ((لەداۋى ئەو] جەعفەرى كورى ئەبوطالب ئەل ئالاکەمى ھەلگرت و بويزانە ھەلەمەتى بىرده سەر دووژمن بەسەختى رۇوبەرپۇريان بۇونەوه كەوتە شەرپىرىدىن لەگەلیان ھەتا شەھىد كرا، شاهىدى دەدەم كە شەھىدە داۋى لىخۇشبوونى بۆ بىكەن، ئەو بۇ داۋى لىخۇشبوونىان بۆكىرد، پاشان عەبدوللەلەي كورپى رەواحە ئەل ئالاکەمى ھەلگرت و ھەلۋىستەيەكىرىد پاشان كەوتە شەرپىرىدىن ھەتا شەھىد بۇ داۋى لىخۇشبوونىش بۆ ئەو بىكەن، پاشان [شمېشىرىيەك لە شەمشىرىيەكاني خوا] خالىدى كورى وەلید ئەل ئالاکەمى ھەلگرت ئەو لەفەرماندە ھەلبىزارداراوهكان نەبۇو بەلكو لىتەتۈوپى خۆى وايىرد كە بىكەنە سەرگىرە (بەھۆى ئەوەوه خواي گەورە سەرى خىستن و پىزگاريانبۇوا)).

پیغەمبەرى خوا عَلِیٰ دەستەكانى بەرزىرىدەوه و فەرمۇسى: ((خوايە گیان ئەوە شەمشىرىيەك لە شەمشىرىيەكانى سەرىپىخە بەسەر دووژمنەكانىدا)). لەئەواساوه خالىد ناونراوەبە (سيف الله)، پاشان پیغەمبەرى خوا عَلِیٰ فەرمۇسى: ((دەرىچەن بىرۇن بەھاوارى براڭانتانەوه فريايان بىكەون با ھىچ كەسيكتان دوانەكەۋىت)) خەلکەكەش دەرچۈون لە گەرمىيەكى سەختىدا بە سوارى بەپىادە بۆ پشتىوانىيان^(۱۴۳).

(۱۴۳) أخرجه: أحمد (۱۷۵۰) ومن حديث عبدالله بن جعفر، وقال محققته: أسناده صحيح على شرط مسلم، وأحمد

(۲۲۵۰۱) ومن حديث أبي قتادة وقال محققته: صحيح لغيره، وابن سعد (۴۶/۳)، وابن أبي شيبة (۲۸۱۲)، والدارمي

(۲۴۴۸)، والنمساني (الكبري) (۸۶۰، ۸۲۴۹)، والحاكم (۹۸/۱۳) وصححه ووافقه، البهقى (دلائل النبوة) (۴/۳۶۷)،

وابن حبان (۷۰۴۸)، وقال محققته: أسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني رحمه الله في (الاحكام الجنائز) (ص: ۴۶)،

هر له نه و باره یه وه نه بو مسیره ده فه رمیت: کاتیک پیغمه‌بری خواهی هه والی شه هید بونی زهید وجه عفه رو عه بدوللای کوری رهواحه پیراگه بیاندن وه دهنگوباسه کانی بو باسکردن نینجا فه رمیوی: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِزَيْدٍ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِجَعْفَرَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ رَوَاحَةً))^(۱۱۴۴). ((خواهی له زهید خوشبه، خواهی له زهید خوشبه، خواهی له جه عفر خوشبه خواهی له عه بدوللای کوری رهواحه خوشبه)).

موسا کوری عوقبه ده فه رمیت: (واباسیان کرد ووه خوای گهورهش باستر ده زانیت که یه عه لی کوری مهندیه هاتوته خزمه ت پیغمه‌بری خواهی هه والی غهزای (مؤته) هیناوه ته وه، پیغمه‌بری خواهی پیغمه‌رمووه: ((إِنْ شِئْتَ فَأَخْبِرْنِي وَإِنْ شِئْتَ أَخْبِرْنُكَ)) ((نه گمر حمز ده کهیت هه واله که م بو بگیره وه نه گمر حمزیش ده کهیت من بوت باشد که م)) و تی: تو بوم باسبکه نه پیغمه‌بری خواهی؟ پیغمه‌بری خواهی که وته باسکردنی (یه عه لی) و تی: سویند به نه وه که توی به حق رهوانه کرد ووه هیچ شتیکت و دلا نهناوه و هه میوت باسکرد و رپوداوه که ش به نه و شیوه ده رپوداوه که گیراته وه. پیغمه‌بری خواهی فه رمیوی: ((إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَقَعَ لِيَ الْأَرْضَ حَتَّى رَأَيْتُ مُعْرَكَهْم))^(۱۱۴۵). ((خواهی به رزو بیهاوتا زه وی بو به رزکرده وه هه تا شوینی رپوبه رپوبونه وه که بیانم بینی)).

دلته نگی و ماته مینی موسولمانه کان

پیغمه‌بری خواهی هه والی شه هید بونی هه رسانی فه رمانده که دادا به موسولمانه کان و چاوه کانیش فرمیسکیان پیدا دهه اهate خوارده وه و پیغمه‌بری خواهی و هه رچی له مه دینه داده نیشت له موسولمانه کان هه میو دو و چاری خه مباریه کی زور بون

و (الارواء) ۲۸۰/۵)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) ۲۷۷: حدیث صحیح.

(۱۱۴۴) أخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) ۱۰۳۱ وقال محققه: رجاله ثقات مرسلي، وابن اي شيبة (المصنف) ۱۲۱۰/۱. وقال محققه: استناده صحيح مرسلي، وابن سعد (الطبقات) ۴۶/۳.

(۱۱۴۵) أخرجه: البیهقی (دلائل النبوة) ۴۶۰/۴ من مغازي موسی بن عقبة وهي اصح المغازی، فقد أخرج البیهقی ايضاً في (دلائل النبوة) ۱۰۱/۳) بسنده عن مطرف ومنعن ومحمد بن الضحاك قالوا: كان مالك رحمة الله اذا سأله عن المغازی قال: عليك بمغازی الرجل صالح موسی بن عقبة فإنه اصح المغازی، وقال الحافظ في (الفتح) ۶۵۶/۷: مغازی موسی بن عقبة من اصح المغازی. وفي رواية ضعيفة عن الطبراني (۳۷۸/۲۰): (ان ابا عامر الاشعري اخبر النبي ﷺ بأخبار مؤته).

پاشان پیغەمبەربى خواه تەشريفى رۇيىشت بۆ مالى جەعفەر ھەوالەكەيدا بەهاوسەرەكەى سەرەخۆشى و تەعزىتبارى لېكىرىن ھەروەك لەئەوبارەمەوە ھاوسەرە جەعفەر ئەسمائى كچى عومەيس دەفرمۇيت: (كاتىك جەعفەر و ھاودلەنى شەھىدىكىران پیغەمبەربى خواه تەشريفى ھىنايە ماڭماڭ منىش چل پىستەم دەباغ كردىبوو ھەويىرەكەم شىلابۇو سەرى منالەكائىم شوردىبوو پاك و خاۋىنەم كردىبوون رۇنم لەقزىيان دابۇو، پیغەمبەربى خواه فەرمۇوى بەمن: ((أَتَتَّبَعَ بَيْتِي جَعْفَرٍ)) ((منالەكائى جەعفەرم بۆ بىنە)). دەفرمۇيت: منىش منالەكائىم بىرە خزمەتى، چاوهكائى پېرىبوون لە فەرمىسک و لە باوهشىگىرن بۇنىكىردن، وتم: بەدایكى باوكمەوە بە فيدات بىم ئەى پیغەمبەربى خواه بۇجى دەگىرىت شتىكەت پېگەيشتەوە لە بارەي جەعفەر و ھاودلەنىيەوە؟ فەرمۇوى: ((نَعَمْ، أَصِيبُوا هَذَا الْيَوْمَ)) ((بەلۇ ئەمرو شەھىدىكىران)) منىش ھەستام ھاوارم لىيەستاو دەستمکرد بە گريان [فەرمۇوى: ((يَا أَسْمَاءُ لَا تَقُولِي هُجْرَةً، وَلَا تَضْرِي صَدْرًا))] ((ئەسماء قىسى نارىكوبىتىك بە دەمتا نەيەت وە لە سىنگو بەرۆكى خوت نەدەيت))).

ئەو بۇ ئافرەتان ھاتنەلام وە لە دەورم كۆبۈونەوو، پیغەمبەربى خواه رۇيىشتەوە بۆ مالەوە وە فەرمۇوى: ((لَا تُغْفِلُوا آلَ جَعْفَرَ مِنْ أَنْ تَصْنَعُوا لَهُمْ طَعَامًا، فَإِنَّهُمْ قَدْ شُغِلُوا بِأَمْرِ صَاحِبِهِمْ))^(١١٤٦). ((ورىابىن مالى جەعفەر پېشىگۈ مەخەن لەئەوەى كە خواردىنيان بۆ دروست بىكەن چونكە ئەوان بەھۆى سەرقالىيان بە خەمى ھاوسەرەكەيان نايابن پەر زىتە سەر خواردىن ئاماڭدەكىردى)). لەكىرانەوەيەكى تردا: ((إِنَّ آلَ جَعْفَرَ قَدْ شُغِلُوا بِشَأْنِ مَيْتِهِمْ، فَأَصْنَعُوا لَهُمْ طَعَامًا))^(١١٤٧). ((مالى جەعفەر سەرقالى شەھىد بۇونى ھاوسەرەكەيانن ئىۋە خواردىنيان بۆ دروست بىكەن)).

ھەر لەئەوبارەوە خاتۇو عائىشە دەفرمۇيت: (كاتىك ھەوالى شەھىدىبۇونى زەيدى كورى حارىيە وە جەعفەرى كورى ئەبو طالب و عەبدوللەللى كورى رەواحە هات پیغەمبەربى خواه [لەناو مزگەوت] دانىشتبۇو [لەدەم و چاويدا] ھەست بەخەمبارى دەگرا.

(١١٤٦) أخرجه: عبد الرزاق (٦٦٦)، وأحمد (٢٧٠٨٦) وقال محققه: استاده ضعيف، وابن هشام (السيرة) (٣٣٥/٣)، والطبراني (الكبير) (٢٤/٣٨١، ٣٨٠)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٧٠/٤)، وابونعيم (دلائل النبوة) رقم (٤٥٩).

(١١٤٧) أخرجه: الترمذى (٩٩٨)، وأبوداود (٣١٣٢)، وابن ماجة (١٦١١)، وعبد الرزاق (٦٦٦٥)، وأحمد (١٧٥١) وقال محققه: استاده حسن، والحاكم (٣٧٢/١) وصححه ووافقته الذهبى، وحسن الشيخ الألبانى (صحىح أبي داود) (٢٦٨٦) و(صحىح ابن ماجة) (١٣٠٧) و(صحىح الجامع) (١٥١٨).

خاتوو عائیشه دفه رمومیت: من له درزی دهرگاکمهوه سهیرمکرد که سیاک هاته خزمت پیغامبری خواه و تى: [ئەی] پیغامبری خواه مال و خیزانی جەعفره (توشى بەلاؤ كارھساتى كردىن) باسى شیوه گريانەكەي بۇ گىرايەوه پیغامبرى خواش هەرمانيپېكىرد كە قەدەغەيان بکات لەئەوكارە (له گىرانەوەيەكى تردا): ((فازىخ إلەهنْ فَأَسْكِنْهُنْ)) [پېيىفەرمۇو: بىرۇ بىدەنگىانبەكە]) دفه رمومیت: پياوهكە رۆيىشت و پاشان هاتەوه خزمەتى و فەرمۇوى: [ئەی پیغامبرى خواه وەللاھى] من قەدەغەمکردن و پىگەرمەركەن ئىنجا باسى ئەوانى كرد كە بەقسەياننەكردووه، پیغامبر دىسان فەرمانيپېكىرد كە بۇ دوووهەجار بگەرىتەوه و ئەوكارەيان لىقەدەغەبکات] پياوهكە رۆيىشت پاشان هاتەوه خزمت پیغامبرى خواه فەرمۇوى: چاريان ناكەم ئەوان زالبۇون بەسەر مندا... (له گىرانەوەيەكى تردا) [پېيىفەرمۇو: ((فاذەب فَأَسْكِنْهُنْ، فَإِنْ أَبِنَ فَأَخْثُرْ فِي أَفْوَاهِهِنْ)): بىرۇ بىدەنگىان بکە ئەگەر ملىاننەدا و بەردهوامبۇون ئەوكات خۆل له دەميانكە. ((له گىرانەوەيەكى تردا): ((فِي وُجُوهِهِنْ))]] الترّاب]) (خۆل به دەم و چاوياندا بکە)).

خاتوو عائیشه دفه رمومیت: [له دلى خۆمدا وتم] خواى گەورە لوتت له خۆل وەردهدات وەللاھى تو ئەوكارت پىناڭرىت و پیغامبرى خواش بەئەو نارەحەتىيەوه و دەھىلىتەوه و دەستبەردارى نابىت، دەمزانى كەئەو ناتوانىت خۆل بکاتە دەميانەوه)^(۱۱۴۸).

ئىمامى شەعىي دفه رمومیت: (كاتىك هەوالى شەھيد بۇونى جەعفرە كورى ئەبوطالب گەيشتە خزمت پیغامبرى خواه ئەويش پىگەي بەهاوسەرەكەي ئەسمائى كچى عومەيس دا كە بىگرى هەندى لەخەم و خەفتەن و نارەحەتى خۆى دەربېرىت وە لەپاش نەمانى فرمىسکەكانى ئەوەبۇو پیغامبرى خواه هاتە مالىيان و سەرەخۆشى لىكىردن و دلى دانەوه و بانگى مندالەكانى جەغفرە كرد و دوعاى خىرى بۇكىردن بە تايىبەتى دوعاى بۇ عەبدوللەئى كورى جەعفرە كرد پارايەوه

(۱۱۴۸) أخرجه: البخاري (۴۲۶۳)، ومسلم (۳۰، ۹۳۵)، وأبي داود (۳۱۲۲)، وأبي شيبة (۳۸۱۲۲، ۱۲۲۴۶) وقال محققه: حديث حسن، وأحمد (۲۷۶/۶)، والطبراني (۱۴۷۱)، والحاكم (۲۱۰، ۲۰۹/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبى، وأبن حبان (۳۱۴۷) وقال محققه: استاده صحيح، وأبن هشام (السيرة (۳)، ۳۳۶/۳)، واللفظ للبخاري والزيادات لابن أبي شيبة وأبن هشام والبيهقي (دلائل النبوة) (۳۷۲/۴).

له خوا که بهره‌کهت بخاته نهودی که دهستی دهاتن له‌که سابهت وه هرشتیاک دهیفروشیت فازانجی لیبکات^(۱۴۹).

پیغه‌مبهري خوا پیغه‌مبهري خوا که تنهها سی رُوْز بُوْي ههیه جلی تهعزیه بپوشن پاش نهوده هرجلیک دهپوشیت بهثارهزوی خوی بیت لهنهوانهی که ریگه پیدراوه بُو ئافرهتیک که له (عده) دابتیت لهنهوانهی که نه‌پازینرابیتهوه وه بونخوش نه‌کرابیت وه پوشانی تهعزیه نه‌بیت^(۱۵۰). لهنهو بارهیه وه نهسمائی کچی عومه‌یس دهه‌رمویت: (کاتیک جه‌عفتر شه‌هیدکرا پیغه‌مبهري خوا سه‌ردانیکردن وه فه‌رمووی: ((تَسْلِيٰ^(۱۵۱) ثَلَاثَةٌ، ثُمَّ اصْنَعِي مَا شِئْتِ)). ((سی رُوْز پوشانی تهعزیه بپوشه پاشان بهویستی خوته چیده‌پوشیت)).

له گیرانه‌وهی ئیمامی ئه‌محمد سی رُوْز جلی تهعزیه بپوشه پاشان بهویستی خوت بکه لهنه‌وهدا که‌چی دهپوشیت)), ئیبنو ئه‌ثیر دهه‌رمویت: (پوشانکه ناوی (السلاب) بوروه وتراءه پوشانی رهش بوروه ئافرهتی تهعزیبار سه‌هیدکرا پیغه‌مبهري خوا سه‌ردانیکردن و سه‌ره‌خوشی لیکردن و دوعای بُوكردن، ودهه‌رمانیکرد که‌سه‌هیدکرا مندالله‌کانی جه‌عفتر بتابش هرسیکیان، لهنه‌وبارهیه وه عه‌بدوللاه کوری جه‌عفتر دهه‌رمویت: (...پاش نهودی که پیغه‌مبهري خوا سی رُوْز له‌مالی جه‌عفتر گه‌را تا تهعزیه به‌سه‌رچوو، ئینجا ته‌شریفی هینایه ماله‌وهیان وه فه‌رمووی: ((لهدوای ئه‌مرو وه برآکه‌م مه‌گرینن وه شین و گریانی بُو مه‌که‌ن مندالله‌کانی برآکه‌مم بُو بهینن)).

عه‌بدوللاه دهه‌رمویت: ئیمه‌یان برده خزمتی (که عه‌بدوللاه وه موحد‌محمد و عهون بعون) واپزانم سه‌رمان رشك ئه‌سبیتی تیداوه فه‌رمووی: ((اَذْعُوا إِلَيَّ الْحَلَاقَ))

(۱۴۹) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٨١٣٦) وقال محققته: مرسل استاده حسن ومراسيل الشعبي صححة.

(۱۵۰) انظر: (تفسير الطبرى) (٩٠/٥) تحقيق: أحمد شاكر.

(۱۵۱) وفي رواية أحمد (٤٣٨/٦): ((البسي ثوب الحداد ثلثاً ثم اصنع ما شئت)), وقال ابن الأثير (النهاية) (٣٨٧/٢) (والسلاب: قيل هو ثوب اسود تُغطى به المُحُدّ رأسها).

(۱۵۲) أخرجه: أحمد (٣٧٤٦٨)، والطبرى (التفسير) (٥٠٨٨)، والطبراني (الكبير) (١٣٦٩/٢٤)، وابن سعد (الطبقات) (٣٨٢/٨)، والبيهقي (الكبرى) (٤٣٨/٧) (معرفة الأنوار) (٤٦٧٦)، وابن حبان (٣١٤٨) وقال محققته قوي، وقال الحافظ (الفتح) (٤٨٧/٩): حديث قوي الإسناد، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (٣٢٢٦): استاده صحيح.

((بانگی سه‌رتاشم بُو بکنه نئرہ)) شهرتاشیان هینا سه‌ری تاشین پاشان فه‌رموموی: ((أَمَا مُحَمَّدٌ فَشِيفَةٌ عَمَّنَا أَيْ طَالِبٌ وَأَمَا عَبْدُ اللَّهِ (فِي رَوَايَةِ) [وَأَمَا عَوْنَ] (۱۱۰۳) فَشِيفَةٌ خَلْقِيٌّ وَخَلْقِيٌّ)) ((موحه‌مه‌دیان له ئهبوطالبی ماممان دهچیت وه عه‌بدوللاش (له‌گیرانه‌وهیه‌کی تردا: [وهعه‌ونیش] شیوه و ئاکاری له خوم دهچیت) پاشان دهسته‌کانی گرم و به‌رزی کردمه‌وه و فه‌رموموی: ((اللَّهُمَّ اخْلُفْ جَعْفَرًا فِي أَهْلِهِ، وَتَابِعْ لِعَبْدِ اللَّهِ فِي صَفَقَةِ مَيْنَهِ)) ((خوایه جیگه‌ی جه‌عفه‌ر بگریته‌وه له‌ناو خانه‌واده‌که‌یدا وه به‌رهکم‌ت بخه‌یته کاروکاسپی عه‌بدوللا وه ئه‌وهی له‌هستی داده‌بیت) نه‌مه‌ی سی جار فه‌رمومو.

(له گیرانه‌وهیه‌کی ترا): [پاشان سی جار دهستی به‌سه‌رمدا هیناوه هه‌رجارتک دهستی به‌سه‌رمدا ده‌هینا دهیفه‌رمومو: ((اللَّهُمَّ اخْلُفْ جَعْفَرًا فِي وَلِدِهِ)) (۱۱۰۴) ((خوایه جیگای جه‌عفه‌ر به‌کوره‌که‌ی پربکه‌یته‌وه و شوینی ئه‌وهی بُو بگریته‌وه)).

(عه‌بدوللا) ده‌فرمومیت: دایکمان هاته خزمت پیغه‌مبهربی خواه و باسی هه‌تیوه‌کانی بُو کرد (که باوکیان شه‌هید بوبه و هیج خزم و که‌سوکاریان نییه سه‌رپه‌رشتیان بکات) ئه‌وه بوبه پیغه‌مبهربی خواه دلخوشیکرد و فه‌رموموی: ((تو له هه‌زاری لیيانده‌ترسیت من سه‌رپه‌رشتیاریان ده‌بم له‌دونیاو دوار‌فژدا)) (۱۱۰۵).

پیغه‌مبهربی خواه مندالله‌کانی جه‌عفه‌ری بینی له‌رو لاوازبیون فه‌رمانی به‌دایکیان کرد دوعایان به‌سه‌ردا بخوینیت تا له چاوی پیس بیان‌پاریزیت، له‌ئه‌وباره‌وه جابر بیه ده‌گیریته‌وه: (پیغه‌مبهربی خواه فه‌رموموی به ئه‌سمای کچی عومه‌یس): ((مَالِ أَرَى أَجْسَامَ بَنِي أَخِي ضَارِعَةً (يعني: نحیفة) أَتُصِيبُهُمُ الْحَاجَةُ؟)) ((ئه‌وه بوجی له‌شولاری مندالله‌کانی براکهم به لاوازی ده‌بینم پیوستیان به‌چیه ئایا دووجاری شتیک بوبون؟) و تی: نه‌خیر به‌لام [چاوی پیس زور کاری تیکردوون ئایا دوعایان به‌سه‌ردا

(۱۱۰۳) آخرجه: ابن ابی شيبة (۳۸۱۲۹)، وقال الحافظ في (الإصابة) (۴۴/۳) (رقم: ۶۱۰۷): استناده صحيح.

(۱۱۰۴) آخرجه: النسائي (عمل اليوم والليلة) (۱۰۶۶)، وأحمد (۱۷۶۰) وقال محققه: استناده حسن، والحاكم (۳۷۲/۱).

(۱۱۰۵) آخرجه: أحمد (۱۷۵۰) وقال محققه: استناده صحيح على شرط مسلم، وابی داود (۴۱۹۲)، والطبراني (الكبير) (۱۴۶۱) قال محققه: صحيح على شرط مسلم، والنمساني (الكبير) (۸۶۰۴)، والحاكم (۲۹۸/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه على شرطهما النووي (رياض الصالحين) (۱۶۴۰)، وقال الحافظ في (الفتح) (۶۵۱/۷) وفي (الأصابة) (۶۱۰۷): استناده صحيح، وصححه الشيخ الألباني (فقه السيرة) (ص: ۴۰۱)، و(صحیح ابی داود) (۳۵۲۲)، و(أحكام الجنائز) (۶۶)، وصححه ايضاً کل من الشيخ مقبل في (ال الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۶۰) والعدوی (ال الصحيح المسند من فضائل الصحابة) (۴۵۲).

بخوینم؟ فهرمومی: ((بـهـجـی؟)) ئەویش بـوـی باـسـکـرـد وـهـ فـهـرـمـوـمـی: ((اـقـیـمـهـمـ))^(۱۵۶) ((ئـەـوـ دـوـعـایـهـیـانـ بـهـسـهـرـدـاـ بـخـوـتـنـهـ))^(۱۵۷).

له گـیرـانـهـیـهـکـیـ تـرـدـاـ: لـهـ ئـەـسـمـائـیـ کـچـیـ عـوـمـهـیـسـ^(۱۵۸): کـهـ ئـەـوـ فـهـرـمـوـمـوـیـهـتـیـ بـهـپـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۵۹) کـهـ منـدـالـهـکـانـیـ جـمـعـهـرـ^(۱۶۰) چـاوـبـیـسـ لـیـیـداـونـ ئـایـاـ دـوـعـایـانـ بـهـسـهـرـدـاـ بـخـوـتـنـهـ؟ فـهـرـمـوـمـیـ: ((تـعـمـ، لـوـ کـانـ شـیـءـ سـابـقـ الـقـدـرـ لـسـبـقـتـهـ الـعـيـنـ))^(۱۶۱). ((بـهـلـیـ، ئـەـگـهـرـ شـتـیـکـ پـیـشـ قـهـدـهـرـیـ خـواـ بـکـهـوـتـایـهـ ئـەـوـ چـاوـبـیـسـیـ دـهـبـوـوـ)).

پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۶۲) بـهـرـدـهـوـامـ منـدـالـهـکـانـیـ جـمـعـهـرـیـ بـهـسـهـرـ دـهـکـرـدـهـوـهـ لـهـ خـواـ بـوـیـانـ دـهـپـارـایـهـوـهـ، لـهـئـوـ بـارـهـیـهـوـهـ عـامـیـرـ^(۱۶۳) دـهـفـرـمـوـیـتـ: (پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۶۴) نـارـدـیـ بـوـلـاـیـ هـاـوـسـرـهـکـهـیـ جـمـعـهـرـیـ کـوـرـیـ ئـەـبـوـطـالـبـ^(۱۶۵) کـهـمـنـالـهـکـانـیـ جـمـعـهـرـیـ^(۱۶۶) بـوـ بـهـیـنـیـتـ، ئـەـوـ بـوـ هـیـنـایـهـ خـزـمـهـتـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۶۷) وـ فـهـرـمـوـمـیـ: ((الـلـهـمـ إـنـ جـعـفـرـاـ قـدـ قـدـمـ إـلـيـكـ أـحـسـنـ الـتـوـابـ، فـأـخـلـفـهـ فـيـ ذـرـتـيـهـ يـخـيـرـ مـاـ خـلـفـتـ عـبـدـاـ مـنـ عـبـادـكـ الصـالـحـينـ))^(۱۶۸). ((خـوـایـهـ گـیـانـ جـمـعـهـرـ گـهـرـایـهـوـهـ خـزـمـهـتـ باـشـتـرـیـنـ پـادـاشـتـیـ بـدـهـرـهـوـهـ، منـدـالـهـکـانـیـ بـهـخـیـرـوـ چـاـکـهـ جـیـنـگـهـیـ باـوـکـیـانـ بـوـ پـرـبـکـهـرـهـوـهـ هـمـروـهـکـ چـوـنـ جـیـگـهـ بـوـ بـهـنـدـیـهـکـ لـهـبـهـنـدـهـ چـاـکـهـکـانـتـ پـرـدـهـکـهـیـتـهـوـهـ))).

کـاتـیـکـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۶۹) ئـوـسـامـهـیـ کـوـرـیـ زـهـیدـیـ^(۱۷۰) چـاوـ پـیـکـهـوتـ لـهـ دـوـایـ شـهـهـیدـ بـوـوـنـیـ باـوـکـیـ چـاوـهـکـانـیـ فـرـمـیـسـکـیـانـ پـیـداـ دـهـهـاتـهـ خـوارـهـوـهـ، لـهـئـوـبـارـهـوـهـ ئـیـبـنـوـ مـهـسـعـوـدـ^(۱۷۱) دـهـفـرـمـوـیـتـ: (کـاتـیـکـ زـهـیدـیـ کـوـرـیـ حـارـیـثـ^(۱۷۲) شـهـهـیدـکـراـ ئـوـسـامـهـ بـهـکـهـمـیـ دـهـچـوـوـهـ خـزـمـهـتـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۷۳) وـهـسـتـیـ دـهـنـوـانـدـ، لـهـدـوـایـ ئـەـوـهـیـ چـوـوـهـ خـزـمـهـتـیـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۷۴) وـهـ لـهـبـهـرـدـمـیدـاـ وـهـسـتاـ وـ پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۷۵) چـاوـهـکـانـیـ فـرـمـیـسـکـیـانـ پـیـداـ دـهـهـاتـهـ خـوارـهـوـهـ، پـیـغـهـمـبـهـرـیـ خـواـ^(۱۷۶) کـاتـیـکـ فـرـمـیـسـکـهـکـانـیـ وـهـسـتاـ وـهـ گـرـیـانـیـ نـهـماـ پـیـغـهـمـبـهـرـمـوـوـ: ((لـمـ أـبـطـأـ عـنـاـ، ثـمـ جـنـتـ تـحـرـنـتـ؟)) ((لـهـبـرـجـیـ سـهـرـمـانـ لـیـنـادـهـیـتـ پـاشـانـ دـیـیـتـ وـ خـمـبـارـمـ دـهـکـهـیـتـ؟)) ئـوـسـامـهـ بـوـ رـوـزـیـ دـوـاتـرـ هـاـتـهـوـهـ خـزـمـهـتـ

(۱۵۶) آخرجه: (۱۴۰۷۳)، ومسلم (۲۱۹۸).

(۱۵۷) آخرجه: أحمد (۲۷۴۷۰) وقال محققوه: حدیث حسن، والترمذی (۲۱۵۱، ۲۰۰۹)، وابن ماجة (۳۵۱۰) واللفظ له، والطبراني (الکبیر) (۱۳۷۹/۲۴)، والحمدی (۳۳۰)، والنمسانی (الکبیر) (۷۵۳۷)، وصححه الشیخ الألبانی رحمه الله في (صحیح الترمذی) (۱۶۸۲)، و(صحیح ابن ماجة) (۲۸۲۹)، و(الصحيحه) (۱۲۵۲).

(۱۵۸) آخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) (۱۶۹۰) وقال محققوه: استناده مرسل رجاله ثقات.

پیغامبری خواه برهو رووی چوو پیغامبری خواه فرمومی: ((إِنَّ لَيْلَةً مِنْكَ الْيَوْمَ مَا لَقِيتُ مِنْكَ أَمْسِ))^(۱۱۰۹). ((دوینی چیم به سه رهات له بینینت نه مرپوش هر واصلی به سه ردیت)).

له گیرانه‌وه یه کی تردا: قهیسی کوری حازهم دفه رمیت: (ئوسامه‌ی کوری زهید کاتیک که باوکی شه‌هیدکرا له خزمت پیغامبری خواه، که بهنه و جووه‌ی بینی چاوی پیغامبری خواه پربوون له فرمیسک پاشان سبه‌ی هاته و خزمتی و له همان شوین له خزمتیدا دانیشته‌وه، پیغامبری خواه پیغامبری: ((اللَّيْلَةُ مِنْكَ الْيَوْمَ مَا لَقِيتُ مِنْكَ إِلَّا مَسِ))^(۱۱۱۰). ((نه‌وه دوینی به سه رهات له بینینتدا نه مرپوش هر رهات به سه ردیت)).

گه‌رانه‌وهی سوپاکه

کاتیک خواه گه‌وره دهرووی له موسولمانه‌کان کردده‌وه و رزگاریکردن و ترسی خسته‌دلی رومه‌کانه‌وه، و پاشان موسولمانه‌کان پاشه‌کشه‌یان کردو گه‌رانه‌وه رومه‌کانیش و رهوزاتی نه‌وهیان نه‌کرد بوجاری دووهم هیرشبکه‌نه‌وه سه‌ریان و بکه‌ونه راوه‌دونانیان و شوینکه‌وتینیان وه سوبای موسولمانه‌کانیش دهستیانکرد به گه‌رانه‌وه به رهه مه‌دینه له‌ریگای گه‌رانه‌وه‌یاندا ده‌گیرنده‌وه که په‌لاماری قه‌لاکه‌یان داوه و لادیکه‌کان هه‌لیان کوتاوه‌ته سه‌ریان چونکه له‌کاتی رؤیشتینیاندا به رهه مؤته نیشته‌جیبووانی نه‌وه جیگه‌یه که‌سیکیان له موسولمانه‌کان کوشت و موسولمانه‌کانیش له گه‌رانه‌وه‌دا که‌مارقیاندان و هه‌تا خواه گه‌وره فه‌تحیکرد بؤیان هرجی شهرکه‌ری تیدابوو کوشتیان^(۱۱۱۱).

وه هر له‌ریگای گه‌رانه‌وه‌دا هیزه پشتوانه‌کانیان پیگه‌یشت که‌پیغامبری خواه ناردبوونی دوای گه‌یشتني هه‌والی شه‌هیدبوونی سئ فه‌رمانده‌که به موسولمانه‌کان،

(۱۱۰۹) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف)، وقال الشیخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۸۳۲): حدیث صحیح.

(۱۱۱۰) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۲۲۹۷۰) وقال محققہ: استناده علی شرط مسلم، وأحمد (الفضائل) (۱۵۳۰) وقال محققہ: مرسل استناده صحیح.

(۱۱۱۱) أخرجه: ابن عائذ في (المغازی) بسنده مقطع كما قال الحافظ (الفتح) (۷/۶۵۴).

موسولمانه کان له کاتی چوونه ناوشاری مه دینه به ریز و شکومه ندیمه وه پیشوازیان لیکردن وه ئه و پیشوازیه گمرموگوره و پیزلىنانه بُو زوربی سوپاکه بُو که شهربیان له گهله دووزمن کردبوو وه به هیچ حجورتک پشتیان لیهه لنه کردبوون به لام ئه و پیشوازیه گمرمه بُو ئهوانه نه بُو که تاقمیکی بچوک بُوون له کاتی رووبه رووبوونه و دا و زوری ژماره دی رۆمه کانیان کردبووه پاساو بُوراکردن و پشتیان هله لکردبوو له دووزمن.

ئه و کۆمەلەی خەلکى مه دینه بەشیوھیه کى تر پیشوازیان کردن و خاک و خۆلیان پیدا دەکردن و پیاندەتون: ئهی راکردووه کان راتانکردوو له پیکوشان له پیناوی خوا، هەروەك عروه لە ئەھوبارهیه و دەھرمومىت: ((کاتیک سوپای مؤته گەرايە وە) کاتیک نزىکبوونه وه له دەرواژە مه دینه پیغەمبەری خوا و موسولمانه کان پیيانگە يشنن وه مندالە کانى مه دینه ش به توندو تىزى پیياندا هەلپڑان و پیغەمبەری خوا لە گهله خەلکە كە به رەو روويان هات له سەر ولاخىكە وە فەرمۇسى: ((مندالە کان بگرن و له گهله خۆتان سواريابن بکەن كورەكە جەعفەريش بدهن بە من)) عەبدوللايان پیدا و له گهله خۆي سواريکردى، خەلکە كە خۆلیان بە سەر سوپاکەدا دەکرد و دەيانوت: ئهی راکردووه کان راتانکردوو له رووبه رووبوونه وه له پیناوی خوا. پیغەمبەری خوا فەرمۇسى: ((أَيْسُوا بِالْفَرَارِ، وَلَكُنْهُمُ الْكُفَّارُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى)). واتە: ((ئهوانه راکردوونىن، بەلكو ئهوانه هەلەمەتبەرن ان شاء الله تعالى)).

ھەر له سەر ئەم گىرانە وەيە ئىبىنۇ كىثير دەھرمومىت: (ئىبىنۇ ئىسحاق لە ئەم چوارچىوھىدا بەھەلەداجچووه و گومانىوابووه كە ئەم حجوره پیشوازىه بُو زورىنە سوپاکە بُووه، به لام لمراستى دا ئەوه تەنها ئەوانەيان بُووه كە له رووبه رووبوونه وە كەدا هەلھاتوون پیيانوتون (راکردووه کان). به لام زورىنە سوپاکە رايانە کردوو له لکو جەنگاون وە سەركەوتتوو بُوون. هەروەك له ئەھوبارهیه و دەھرمومىت: پیغەمبەری خوا هەوالىدا وە فەرمۇسى: ((ثُمَّ أَخَذَ الرَّأْيَةَ سَيْفٌ مِنْ سُيُوفِ اللَّهِ، فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ)) ((پاشان ئالاکە شمشيرتک له شمشيرە کانى خوا هەلېگرت خواي گەورە له سەردەستى ئەوه رىزگارىكىردى)) لە دواي ئەوه وە چۈن موسولمانه کان ناوزەند دەكەن بە راکردوو بەلكو بەریز و گەورەيە وە

(۱۱۶۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة)، والطبرى (التاريخ) (۴۲/۳)، والبيهقي (دلائل النبوة) (۴/۳۷۴)، وقال ابن كثير (البداية) (۴/۴۸۴) مرسلاً وفيه غرابة، وقال العمرى (السيرة الصحيحة) (۲/۶۹/۴) سندھ حسن الى عروة ولكنھ مرسلاً، واوردہ البرزنجي (ضعيف تاريخ الطبرى) (۳۰۰).

پیشوازیان لیکردن بەلام خۆل بەسەردا کردنیان وە ناونانیان بەراکردوو تەنها بۇ ئەوانەیان بۇو كەرایانکردبۇو لەئەۋىدا وە بەجىيانەيشتۇون) (۱۱۶۳).

كەواتە ئەوانەی لەمەيدانى جەنگدا پشتیان هەلکردبۇو وە گەرابۇونەوە مەدینە موسولمانەکان سەرزەنشتیان دەکردن و پیتىاندەوتىن: راکردووەکان لەئەمبارەيەوە سىن گىرانەوە لواز ھاتووه، ھەروەك لەئۇم سەلەمەوە دەفەرمۇیت: (كە ئەو بە ھاوسەرى سەلەمەي كورپى ھىشامى كورپى عاصى كورپى موغىرەي فەرمۇوە: ئەو بۇچى سەلەمە نابىئىم ئامادەي نويزى جەماعەت بىت لە خزمەت پیغامبەرى خوا لەگەل موسولمانەکان؟ ئەویش وتى: وەلاھى ناتوانىت لەمال بىتە دەرەوە ھەركە دىتەدەرەوە خەلگى بەھاوارکردن بەرپوویدا دەلىن: ئەم راکردووەکان را تانکردووە لەجىيەد لەپىناوى خوا، ئىستا لەمالەو دانىشتوو و ناتوانىت بىتە دەرەوە) (۱۱۶۴).

لەگىرانەوەيەكى ترى لاوازدا لەئىبىنۇ عومەرەوە هاتوھ دەفەرمۇیت: (من لەسرىيەيەكدا بۇوم لەسرىيەكاني كەپىغەمبەرى خوا ناردبۇونى ھەندىڭ لەخەلگەكە پشتىانەلگىدو رايانکردى منىش لەئەوانەدا بۇوم كە رايانکردى، وتمان: ئەو بە چىمانكىردى بەخۇمان كە رامانكىردووە لەرپۇزى رووبەرپۇو بۇونەوەدا تۈرھىي خومان خستەسەر خۇمان [چۇن چاومان بەپىغەمبەرى خوا بکەوتىت لەكاتىكدا ھەلھاتووين ئەو بۇ ئەو ئايەتهى خوا دابەزى]: ﴿... وَمَنْ يُؤْلِمْهُ يُوَمِّلْهُ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَبِّزًا إِلَى فِتَّةٍ فَقَدْ بَأَءَ بِعَصَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَيَنْسَكُ الْمَصِيرُ﴾ (الأنفال).

[پاشان فەرمۇوەمان: بابگەرەيىنەوە شارى مەدینە لەشەودا تابېياني پاشان وتمان: با بچىنە خزمەت پىغەمبەرى خوا تارپىگەچارەيەكمان بۇ بىدۇزىتەوە ئەگەر بۇمان ھەبىت تۆبە بکەين ئەگەر نادەرپۇين و مالۇيران دەمبىن [ئىنچا لەگەل كۆمەللىك شەو چوينەوە مەدینە خۇمان شاردهو بەنهىنى] پاشان چوينە خزمەت پىغەمبەرى خوا بەر لەنويزى بەيانى، ئەو بۇو پىغەمبەرى خوا لەتە دەرەوە دەفەرمۇیت: (كەسانىك لەخەلگەكە) عەرزىيانکردى: ئىيمە رامان كردووە لەمەيدانى

(۱۱۶۳) انظر: (البداية والنهاية) لابن كثير (٤٨٤/٤).

(۱۱۶۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨٨/٣)، والطبرى (التاريخ) (٤٢/٣)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٧٥/٤)، والحاكم (٤٢/٣) وصححه على شرط مسلم، ووافقه الذهبى وقال محقق (المستدرك) رقم: (٤٤١٢): صحيحه الاسناد، واوردە البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبرى) (٣٠١).

جهنگو رووبه روبرو بونه و، فهرمودی: ((لَا بَلْ أَنْتُمُ الْعَكَارُونَ، أَنَا فِتَنُكُمْ وَأَنَا فِتَّةُ الْمُسْلِمِينَ)) فأتینا حتی قبلنا یده^(۱۱۵)). ((نه خیر به لکو نیوه هه لمه تبهرن من له کومه‌لی نیوه من له کومه‌لی موسولمانانم)) نیمهش چوینه خزمتی و دستمان ماجکرد.

پلهو پایه‌ی سه فهرمانده‌که

پیغمه‌بری خواه له خمه‌بری جه عفره‌ری بینی بوو دووبالی هه ببوو پی بی ده فری له گه‌ل فریشته‌کاندا له ناو به‌هه شتدا بخ هه شوینیک خوی بیویستایه، له به‌ر ئه‌وهی جه عفره هه دردوو دستی له پیناوی خواه براخ خواه گه‌وره له جیانی ئه‌و دووده‌سته دووبالی پی به‌خشی له به‌هه شتدا تا پی‌بی‌فربیت هه روهک لهم فه‌رموده بی‌ر فزانه‌ی خواره‌هودا هاتوه:

۱- له ئه‌بو هرهیره‌وه ده گی‌ریته‌وه که پیغمه‌بری خواه ده فه‌رموت: ((مرّبی جعْفَرٌ فِي مَلَأِ مِنَ الْمَلَائِكَهِ، وَهُوَ مُحَضِّبُ الْجَنَاحَيْنِ بِالدَّمِ أَيْيُضُ الْفُؤَادِ))^(۱۱۶). ((جه عفره به‌لامدا تی‌به‌ری له گه‌ل کومه‌لی فریشته‌دابوو پیشی بالله‌کانی خوینی پیوه بوو دلیشی پاک و سپی بوو)).

۲- هه‌ر له ئه‌بو هرهیره‌وه ده گی‌ریته‌وه که پیغمه‌بری خواه ده فه‌رموت: ((رَأَيْتُ جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ مَلَكًا يَطِيرُ فِي الْجَنَّةِ مَعَ الْمَلَائِكَهِ بِجَنَاحَيْنِ)). وفي رواية ((...یطیر منها حيث شاء مضرحةً قوادمه (ای: مدمية مقدمة جناحية) بالدماء))^(۱۱۷). ((جه عفره‌ری کوری ئه‌بو طالبم بینی وهک بالندیه‌ک له گه‌ل فریشته‌کان به دووبال ده فری له‌ناو به‌هه شتدا)). له گی‌رانه‌وه‌هیکه تردا: (...پیش‌هه‌وهی بالله‌کانی سور کرابوو به‌خوین

(۱۱۵) آخرجه: احمد (۷۰۱۲) وقال محققه: اسناده ضعیف، والبخاری (الأدب المفرد) (۹۲)، والحمیدی (۶۸۷) (۲۶۴۷)، والترمذی (۱۷۱۶)، وابن ماجة (۳۷۰۴)، وقال الحافظ العراقي (الأحياء) (۲۰۲/۲) رواه ابو داود بسنده حسن، وضعفه الشيخ الألباني رحمة الله تعالى في (ضعيف ابی داود) (۵۶۷)، (ضعيف الترمذی) (۶۴/۱)، (ضعف الأدب المفرد) (۱۰۲)، (دفاع عن السيرة) (۳۱)، وفي (الارواء) (۱۲۰۳). والحديث ضعیف اوردناه للعلم فقط.

(۱۱۶) آخرجه: الحاکم (۲۱۲/۳) وصححه علی شرط مسلم ووافقه الذہبی، وصححه ابن حجر (الفتح) (۷۶/۷)، والشيخ الألبانی (الصیحۃ) (۲۲۸/۳).

(۱۱۷) آخرجه: الترمذی (۳۷۶۳)، والحاکم (۲۰۹/۳) وصححه، والطبرانی (الکبیر) (۱۴۷۴)، وابن حبان (۷۰۴۷) وقال محققه: حديث صحيح، وصححه الشيخ الألبانی في (الصیحۃ) (۱۲۲۶) و(صحیح الجامع) (۳۳۶۳) و(صحیح الترمذی) (۲۹۶۳).

لەناؤ بەھەشتدا دەفرى بەویستى خۆى بۇ ھەرشۇتىنىڭ حەزى پېتىرىدaiيە). ھەر وەھا لهئىبىنۇ عەباسەوە دەگىرىتەوە كە پىغەمبەری خوا دەفرەرمۇيت: ((دەخلىت الْجَنَّةَ الْبَارَحَةَ فَنَظَرَتِ فِيهَا فَإِذَا جَعْفُرٌ يَطِيرُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ، وَإِذَا حَمْرَةٌ مُتَكَبَّرٌ عَلَى سَرِيرِ))^(١١٦٨). واتە: ((دوينى چۈومە بەھەشت سەيرىتى ناوەبەھەشتىم كرد جەعفەرم بىنى لەگەن فريشىتەكان دەفرى حەمزەشم بىنى لەسەر تەختىك پالى دابۇوەمە)).

٣-ھەر لەبەر ئەوش بۇو ناونرا جەعفەرى بالدار (جعفر الطيار) دەقىقە، لەئەوبارەوە عامىر دەفرەرمۇيت: (ئىبىنۇ عومەر كەسلاۋى لەکورى جەعفەر دەكىد دەپەرمۇو: سلام عەلەيك ئەى كورى خاوهن دووباللهكە)^(١١٦٩).

جەعفەر خۆى دوو كورەكمى (عەبدوللە و عەون) لەشىۋە و ئاكاريان لەپىغەمبەری خوا دەچۈن، ھەر وەك لەئەوبارەيەوە پىغەمبەری خوا بەکورى جەعفەرى فەرمۇو: ((...أَمَّا عَبْدُ اللَّهِ، فِي رَوَايَةِ أَمَّا عَوْنَ فَشِيهُ خَلْقِي وَخُلْقِي))^(١١٧٠). ((...بەلام عەبدوللە يان (لە گىرانەوەيەكى): بەلام عەونيان چوتەوە سەرخۇم لەشىۋە و ئاكارو رەوشىتدا)). ھەر وەھا پىغەمبەری خواش خۆشى ئەمەي بەجەعفەر دەقىقە، وە زەيد دەقىقە فەرمۇوە كە دەفرەرمۇيت: ((أشبھت خلقى و خلقى)): ((...بە جەعفەرى فەرمۇو: ((تۆ شىۋە و ئاكارت لە خۆم دەچىت)) وە بە زەيدىشى فەرمۇو: ((انت اخونا و مولانا)))^(١١٧١). ((تۆ برامانى و خۆشەویست و پەنادر اوامانى)).

لەگىرانەوەيەكى تردا پىغەمبەری خوا دەفرەرمۇيت: (...أَمَّا أَنْتَ يَا جَعْفُرُ فَأَشْبَهَ حَلْقَكَ حَلْقِي، وَأَشْبَهَ حَلْقِي حَلْقَكَ، وَأَنْتَ مِنِي وَشَجَرَقِي... وَأَمَّا أَنْتَ يَا زَيْدُ قَمْوَلَايِ، وَمِنِي وَإِلَيِّ،

(١١٦٨) آخرجه: الطبراني (الكبير) (١٤٦٦، ٢٩٤٤)، والحاكم (٢٠٩/٣) وصححه، وقال الحافظ (الفتح) (٧٦/٧): استاده جىند، وصححه الضياء المقدسي في (المختارة) (١٦٤٣٢)، وصححه كل من الشيخ الألباني في (صحح الجامع) (٣٣٦٣)، والشيخ الأرناؤوط في تحقيق لـ(شرح السنة) (٣٩٣٨).

(١١٦٩) آخرجه: البخاري (٣٧٠٩)، والطبراني (١٤٧٤).

(١١٧٠) آخرجه: أحمد (١٧٥٠) وقال محققه: استاده صحيح على شرط مسلم، وايى داود (٤١٩٢)، والنمساني (الكبير) (٨١٠٤)، وابن اي شيبة (المصنف) (٣٨١٢٩)، والحاكم (٢٩٨/٣) وصححه ووافقة الذهبي، وقال الحافظ (الفتح) (٦٥١/٧) و(الإصابة) (٦١٠٧): استاده صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحح اي داود) (٣٥٣٢)، و(فقه السيرة) (٤٠١)، و(أحكام الجنائز) (٦٦).

(١١٧١) آخرجه: البخاري (٤٢٥١).

وَأَخْبُرْ الْقَوْمَ إِلَيْنَا^(۱۱۷۲)). واته: (...تَوْ نَهْيٍ جَهَعَفَرَ رَهْوَشْتُو نَاكَارَتَ لَهْرَهْوَشْتُو نَاكَارَى خَوْمَ دَهْجِيتَ، شَيْوَهْشَتَ لَهْشِيوَهِي خَوْمَ دَهْجِيتَ، تَوْ لَهْمَنْيَ وَلَهْ رَهْجَهْلَهْكَى مَنْيَ... وَهْ تَوْشَ نَهْيَ زَهِيدَ نَازَادَكَراوَ پَهْنَادَهْرَى خَوْمَى وَ لَهْمَنْيَ، وَهْ خَوْشَهْوِيَسْتَرِينَ كَهْسَى بَهْلَايَ مَنْهَوَهَ).).

وهه رسئ فهرمانده‌کهشی زهید **و** جه عفتر **و** عهدوللا **پیغه‌مبهري**
خوا **خوي** داواي ليخوشبوونى بو کردن له خزمەت خواي گهورەدا وەشايمەتى بۆدان
كەشهيدن و فەرمانيشى كرد به خەلکەكە كەداواي ليخوشبوونيان بۆبکەن^(۱۱۷۳).

ئەو پله‌وبایه گهورە و شکومەندارە تەنها شايستە ئەوانە، هەر ئەوهشيان بەسە
كە پیغه‌مبهري خوا **لەخەودا بىنىيونى لەگەل يەك دانىشتۇون لەناو بەھەشتدا،**
ھەروەك لەئەوبارەيەوە ئەبو ئومامە **دەفەرمۇيىت: گۈئى بىستى پېغەمبەرى خوا**
بۇوم دەپەرمۇو: (بىنَّا أَنَا نَائِمٌ إِذْ أَتَانِي رَجُلٌ... ثُمَّ أَشْرَقَ فِي سَرَقَا فَإِذَا يَنْقَرِرُ تَلَاثَةٌ يَشَرَّبُونَ

مِنْ حَمْرٍ لَهُمْ فَقَلَّتْ: ((مَنْ هَوْلَاءُ؟)) قَالَ: هَوْلَاءُ جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَرَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ، وَعَبْدُ اللَّهِ

بْنُ رَوَاحَةَ...)). (لەكتىكدا من نووسىتىووم دوو كەس هاتنە لام... پاشان بەرزىيان
كردىمەوە بو شوينىكى بەرزۇ بلنىڭ چاوم كەوت بەسى كەس لەلای يەك كۆبۈوبۇنەوە
لەخواردنهوە بەھەشتىان دەخواردەوە وتم: ((ئەوانە كىن؟)) وتيان: ئەوانە
جه عفترى كورى ئەبوطالب، زهيدى كورى حايىش، عەبدوللاى كورى رەواحەن...)).

(۱۱۷۲) أخرجه: أحمد (۲۱۷۷) وقال محققه: استاده ضعيف، وابن سعد (۳۶/۴)، والبخاري (التاريخ الكبير) (۱۹/۱)، والنمساني (الكبرى) (۸۵۲۳) وقال محققه: استاده صحيح، الطبراني (الكبرى) (۳۷۸)، والحاكم (۲۱۷/۳) وصححه على

شرط مسلم ووافقة الذهبىي، والخطيب (تاريخ بغداد) (۶۲/۹)، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۷۰/۹) (رقم: ۱۰۵۱۰): رواهُ أَحْمَدُ وَاسْتَادُهُ حَسْنٌ، وَقَالَ الشِّيخُ الْأَلَبَانِيُّ رَحْمَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي (السلسلة الصحيحة) (۱۰۰۰): حديث صحيح.

(۱۱۷۳) أخرجه: أحمد (۱۷۵۰) وقال محققه: استاده صحيح على شرط مسلم، و(برقم: ۲۲۰۵۱) وقال محققه: صحيح لغيره.

(۱۱۷۴) أخرجه: الطبراني (الكبرى) (۷۶۶۷، ۷۶۶۷) واللطف له، والنمساني (الكبرى) (۳۲۸۶)، وابن خزيمة (۱۹۸۶)، وابن حبان (۷۴۹۱) وقال محققه: استاده صحيح، والحاكم (۴۳۰/۱) وصححه على شرط مسلم ووافقة الذهبىي، وصححه الشيخ الألبانى رحمة الله تعالى (الصحيحة) (۳۹۰۱)، و(صحيح الترغيب) (۹۰۵).

سریهی (ذات السلاسل)

ئەم سریهیه بەناوی ئاویکەو ناونراوە كە دەكەۋىتە ناوجەی خىلی (قوضاعە) ناوى (سلاسل)ە بەپىتى راستىرىن بۆچۈون لەمانگى (جماد الآخرة) لەسالى ھەشتەمى كۆچى ئەم سریهیه نىردرابون. ھۆكارى ناردىنەكەي ئەوهبۇو كەخىلی (قوضاعە) ھاوبەيمان و دۆستى رۆمەكان بۇون وە بەزدارىيەكى كارايان كرد ھاوشانى ئەوان لەدزى موسولمانەكان لەغەزاي مۇئەدا بەپاشەكشەي موسولمانەكان لەخۇيان بايى بۇون و كەوتىنە خۆكۈركەنەوە دەيانويسىت خۇيان نزىكىكەنەوە لەسۇرەكانى دەولەتى ئىسلامى بۆئەوەي بىكەونە بەربەرهەكانى و رپووبەر ووبۇونەوە و كۆپبەنەوە لەگەن خىلەكانى عەربى دەرەبى بەرامبەر موسولمانەكان. بەرىڭىدىنى سریهەكە مانگىك دواى جەنگى مۇئە بۇو. لەبەرئەوە پىغمېرى خواه دەيويسىت سریهیەكىان بۇ بىتىرىت و كەسىكى ليھاتو كارا لەبوارى سەربازى وە شارەزا لەجەنگ كىدەن بۇ ئەم بەستە دەستنىشان بکات لەگەن ئەوهشدا پەيوهندىيەكى باشى خزمایەتى لەگەن يەكىك لەئەو شەھىش خىلە كەورانە ناوجەكەدا ھەبىت ئەويش خىلی (بەلى) بۇو لەئەوبارەيەوە ئىبىنۇ ئىسحاق دەفەرمۇيت: (...)(عەمرى كورى عاصى) بۇ ئەم بەستە هەلبىزاد) لەبەرئەوە نەنگى عەمر دايىكى باوكى عاصى كورى وانيل لەخىلی (بەلى) بۇو، پىغمېرى خواه ناردى بۆسەريان بۆئەم بەستەش داوى لېتكىد يارمەتى وەربىرىت لەھەرييەك لەئەو ھۆزانەي ئەو ناوجەيەدان).^(۱۱۷۵).

عروەي كورى زوبەير دەفەرمۇيت: (پىغمېرى خواه عەمرى كورى عاصى) نارد) لەگەن تاقمىكى ھۆزى (بەلى) كەلەخالوانى عاصى كورى وانيل باوكى بۇون وە ئەوانىش كە لەخىلی (قوضاعە) ھاوبەيمان و دۆستىيان بۇون لەگەنيدا ناردىن و ئەوي كىدە فەرماندىيان).^(۱۱۷۶).

بەئەو جۆرە پىغمېرى خواه عەمرى كورى عاصى هەلبىزاد و كردىيە ئەميرى ئەوسەرييەيە، لەبەر لىزانى و زىرەكى و دانايى و شارەزايى لەبوارى سەربازى و جەنگ و ئەو پەيوهندىيە خزمایەتىيە كە ھەيبۇو لەگەن ئەو خىلە عەربە

(۱۱۷۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳۶/۴).

(۱۱۷۶) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (۳۹۸/۴).

دۇورە دەستانەدا، عەمرى كورى عاصل دەفھەرمۇيت: (پېغەمبەربى خواه ناردى بەشۈيىندا و فەرمۇوى: ((يَا عَمْرُو ، اشْدُّ عَلَيْكَ سِلَاحَكَ وَثِيابَكَ [وأنتي]]) ((عەمر بىرۇ خۆت توندوتۇن بكمە و چەك و تفاافت ببەستە و [وەرەوە لامان]]) دەفھەرمۇيت: منىش چى فەرمۇو و امکرد و گەپامەوه خزمەتى دەبىنم: [دانىشتۇوه] دەستنۇيىز دەشوات سەرى بەرزىكىردى، بەوردى سەپەرىكىردى و تىمەرا ما [باشان سەرى دانەواند] فەرمۇوى: ((يَا عَمْرُو، إِنِّي أَرِيدُ أَنْ أَبْعَثَكَ وَجْهًا [عَلَى جَيْشٍ] فَيُسَلِّمَكَ اللَّهُ وَيُعَنِّمَكَ، وَأَرْغِبُ لَكَ مِنَ الْمَالِ رَغْبَةً صَالِحَةً)) ((عەمر من دەمەويىت بەفەرماندەرى سوپایەكەوه بىتىرим تا خواى گەورە سەلامەتت بکات و دەستكەوتى باشت بەدەست بخات من ئاواتكە خوازى مائىكى چاكم بۇت و ھيوادارم دەستتىكەۋىت)) دەفھەرمۇيت وتم: ئەم پېغەمبەربى خواه [من لەبەر مالۇسەرەوت دەستخىستان موسۇلمان نەبۈوم بەلكو لەبەر حەزو خۆشەویستىم بۇ ئىسلام موسۇلمان بۈوم].

(لە گىرانەوەيەكى تردا): [لەبەر خۆشەویستى حەزم بۇ جىيەد] و لەبەر ئەوه كە لە خزمەت پېغەمبەربى خواه بىم، فەرمۇوى: ((يَا عَمْرُو، نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلْمُرْءَ الصَّالِحِ)). (١١٧٧). واتە: ((عەمر باشتىرين مالۇسەرەوتى چاك بۇ مرۆڤى چاك و باشە)). پېغەمبەربى خواه رۇونى كردىمە بۇ ھاواهلاقى ھۆكاري دەست نىشان كردنەكەي وەك ئەميرى ئەو سرىيەيە لەگەل ئەوهشدا كە تازە موسۇلمان بۈوبۇو.

لە گىرانەوەكە ئىبىنۇ سىرىنەوه (كە يەكىكە لەتابىعىيەكان) دەفھەرمۇيت: (كاتىك پېغەمبەربى خواه عەمرى كورى عاصل نارد و كردىيە فەرماندەسى سوپايەك فەرمۇوى: ((إِنِّي لَأَبْعَثُ الرَّجُلَ وَأَدْعُ مَنْ هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ، وَلَكِنَّهُ لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ أَيْقَظَ عَيْنَيَا، أَوْ أَشَدُّ مَكِيدَةً)) (١١٧٨). واتە: ((من ئەو بىياوه دەنلىرىم بەفەرماندە ئەوه ناگەيەنىت كەھىيڭ كەس لەئەو خۆشەویستىر نىيە بەلامەوه بەلكو لەبەرئەوەيە ورىياترىن و

(١١٧٧) أخرجه: أحمد (١٧٧٦٣، ١٧٨٠٢) وقال محققه: استناده صحيح على شرط مسلم، وفي (فضائل الصحابة) (١٧٤٥) وقال محققه: استناده صحيح، وابن أبي شيبة (١٧/٧)، والبخاري (الأدب المفرد) (٢٩٩)، والحاكم (٢:٢) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبى، وابن جبان (٣٢١١) وقال محققه: استناده قوي على شرط مسلم، والبيهقي (شعب الأئمان) (١٢٤٨)، وايى يعلى (٧٣٣٦) وقال محققه: استناده صحيح، والطبراني (الأوسط) (٩٠١٢)، وقال الحافظ العراقي (الأحياء) (٢٢٨/٣) / استناده صحيح، وصححه الشيخ الألبانى في (الصحيح الأدب المفرد) (٢٢٩)، و(غاية المرام) (٤٥٤)، و(مشكلة الفقر) (١)، وصححه ايضاً الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (١٠٠٩).

(١١٧٨) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (٢٠٦٥٨)، وسعيد بن منصور (السنن) (٢٦٠٩).

بەئاگاترین چاوساغ ورتىپەر و بە ئەزمۇنتىرىن و شارەزاترىن پلاندانەر و بەتەكىكە)).

پىغەمبەری خوا گەلەقورئان دەھىملىكىد بەھاوه لانى كە خۆيان سازو ئامادېكەن بۇ دەرچۈون لەگەلەدا لەئەوبارەيەوە حارشى كورى يەزىدې كەرى گەلە دەھەرمۇيت: (گەيشتمە شارى مەدىنە چوومە ناو مزگەوتەوە بىنىم زۇرىك لەخەلگى كۆبۈونەتەوە چەندىن ئالاى رەش دەشەكانەوە [پىغەمبەری خوا گەلە بىنى وەستابۇو لەسەردوانگە] لەئەولاشەوە بىلال بەشمىشىرىك بەوريايىيەوە لە خزمەتىدا وەستابۇو، وتم: ئەو خەلگە بۆچى كۆبۈونەتەوە؟ فەرمۇويان: [ئەوە پىغەمبەری خوا گەلە] دەھەرمۇيت عەمرى كورى عاصى گەلە وەك فەرماندەي سوپايەك بنىرىت...)). لەگىرانەوەيەكى تردا: (پىغەمبەری خوا گەلە بانگى عەمير كورى عاصى كەر و ئالايمەكى سېپى بۇ ھەڭىز دادىيە دەستى و كەردى بەفەرماندەي سىن سەد كەس و ناردى بۇ سەر دووژمن)).

ئىبىنۇ ئىسحاق گەلە دەھەرمۇيت: (عەمرى كورى عاصى گەلە رۇيىشتەتەتى كەيشتە سەر ئاۋىك بەناوى (سلاسل) لەسەر خاكى (بەنى جوذام) هەر بەناوى ئەوشەوە ناونرا سرييە (ذات السلاسل) كاتىك كە لەسەر ئاۋەكە بۇو ترسى ئەودى ھەبوو كە نەتوانىت بەئەو ژمارەيەوە لەپۈياندا بۇستىت بۇيە ناردى بۇ خزمەت پىغەمبەری خوا گەلە كە كۆمەكىيان بۇ بنىرىت، ئەوە بۇ كە پىغەمبەری خوا گەلە ئەبو عوبەيدە كورى جەراھى گەلە بۇنارد [بە دووسەد كەسەوە]).

لە كۆچكەرە پىشىنەكان ئەبوبەكر گەلە و عومەريشيان گەلە لەناودابۇو لەئەو كاتەي كە كەردىيە فەرماندە بە ئەبو عبىدە گەلە فەرمۇو: ((كە كەيشتىتە ئەويى لەگەل عەمر ناكۆك مەبن)) ئەبو عوبەيدە رۇيىشتەتە تاگەيشتە لای عەمر [لەئەودا ئەبو عوبەيدە گەلە وىستى پىشىنۈرۈيان بۇ بکات عەمر رىنگەينەدا] وتى: [من ئەميرم ناردۇومەتە خزمەت پىغەمبەری خوا گەلە كە كۆمەكىم بۇ بنىرىت ئىتەي بۇ ناردۇوم]

(١١٧٩) أخرجه: أحمد (١٥٩٥٣) وقال محققه: استاده حسن، والترمذى (٣٢٧٣ - ٣٢٧٤)، وابن ماجة (٢٨١٦)، والنسائى (الكبرى) (٨٦٠٧)، والطبرانى (الكبير) (٣٣٢٥)، وابن أبي شيبة (٥١٢/١١)، وابن سعد (٣٥/٦) وحسنة الشيخ الألبانى في (صحىح الترمذى) (٢٦١٢-٢٦١١)، وصحح ابن ماجة (٢٢٧٢)، و(الصحيحه) (٢١٠٠)، و(الضعيفه) تحت الحديث (رقم: ١٢٢٨).

(١١٨٠) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٩٤/٢)، وعن الواقدي (٧٧/٢)، وأوردە الحافظ (الفتح) (٩٣/٨).

(١١٨١) أخرجه: الواقدي (٧٧/٢).

(ب) ئەبو عوبەيدە فەرمۇو: تۆ بە كۆمەكى نىرداوى بۇلای من، ئەبو عوبەيدە فەرمۇو: نەخىر بەلكو من فەرماندە ئەوانە خۆم دەبىم توش فەرماندە ئەوانى ژىز دەستى خۆت بە [كۆچكىرىدۇوهكەن فەرمۇويان (بەعەمن): تۆ ئەمېرى ئەوانە ئىز دەستى خۆت بەو ئەبو عوبەيدە ئەمېرى كۆچكىرىدۇوهكەن بىت].

ئەبو عوبەيدە كەسيكى نەرمۇنيان و لەسەر خۆ دنیا نەۋىست بۇو، عەمر پىيىوت: بەلكو تۆ وەك كۆمەكى بۆمن نىرداوى [ئەبو عوبەيدە كاتىك ئەمە بىيىت خۆي كەسيكى رەشت بەرز وئاكار جوان و لەسەرخۇ بۇو بە گورچى بەدەم فەرمۇوەد و پەيامەكەي پىغەمبەرى خواه و چوو بىرى كەوتەوە و فەرمۇو: ((إِذَا قَدِمْتَ عَلَى صَاحِبِ قَطْلَاؤْعَـاً (وَ لَا تَخْتَلِـفَـا)) (ئەگەر كەيشتىتە براكەت گوئ بۇيەكتىرى بىگىن و] (و) لەگەلەدا ناكۇك مەبە)), ئەگەر تۆ سەرتىچىم بىھىت دلىابە من گۈزىرايەت دەكەم، عەمر پىيىوت: من ئەمېرىم بەسەر تۆۋە و تۆ كۆمەكى بۇ من نىرداوى، ئەبو عوبەيدە فەرمۇو: با بۇ تۆبىت فەرمۇو نويز بۇ خەتكەكە بىكە).^(١١٨٢)

لەگىرانەوەي عامىرى كورى شاجىل ئەشجەعى دەفەرمۇيت: (پىغەمبەرى خواه سوپاي سازىرىد و ناردى بۇ (ذات السلاسل)، ئەبو عوبەيدە كىرىدە فەرماندە كۆچكىرىدۇوهكەن، وە عەمرى كورى عاصى كىرىدە فەرماندە ئەعرابىيەكان و پىيىفەرمۇون: ((كە گوئ بۇ يەكتربىگىن)) فەرمانىيەپېكراپوو كە ھېرىش بەرنە سەر بەنى بەكىر، عەمر لەبىرى ئەمەنەن كوتايى سەر خىلى قوضاعە چونكە خىلى بەكىر خالوانى بۇون، موغىرەي كورى شوعەيپ رېۋىشت بۇ خزمەت ئەبو عوبەيدە وە وتنى: پىغەمبەرى خواه تۆى كەدووە بەئەمېرى ئىيمە و كورى فلانىشى كەدوتە ئەمېرى ئەمەنەن كە بهلەم ئەمەنەن كارەكەي تىكداوه و پىيچەوانە ئەمەنەن فەرمانىيەپېكراوه كارىكىرد لەبەر خوا نابىت گۈزىرايەلى بىرىت، ئەبو عوبەريدە فەرمۇو: پىغەمبەرى خواه فەرمانى پېكىرىدۇوين كە گوئ بۇ يەكتربىگىن وە لەفەرمانى يەكتىرىدابىن من گۈزىرايەلى پىغەمبەرى خواه دەكەم ئەگەر عەمەرىش

(١١٨٢) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٣٦/٤) عن ابن اسحاق، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٩٨/٤) عن موسى بن عقبة

واللطف لابن اسحاق والزيادات لموسى بن عقبة.

سمرپتیچی بکات) (۱۱۸۳).

له گیرانه‌وهیه‌کی تردا هاتووه: (ئهبو عوبه‌یده چووه ژیر فه‌رمانی عه‌مرده‌وه
ئه‌ویش بووه ئه‌میری هه‌ردoo سریه نی‌دراداوه‌که عومه‌ری کوری خه‌طاب له‌بهر
ئه‌و کاره زور له ئهبو عوبه‌یده تووه‌بوو به توندی له‌ئه‌و بارمیه‌وه قسه‌ی کرد
له‌گه‌ل ئهبو عوبه‌یده وه فه‌رمووی: چویته ژیر فه‌رمانی کوره‌که‌ی ناییغه‌ت کرد
به‌ئه‌میر به‌سهر خوت و ئهبو بکر و ئیمه‌شدا به‌راستی ئه‌وه ره‌ئی و بوجوون نییه
و کاریکی باشتنه‌کرد؟ ئهبو عوبه‌یده به عومه‌ری کوری خه‌طابی فه‌رموو:
براکه‌م پیغمه‌مبهربی خواه نامؤذگاری کردین که سه‌رپتیچی یه‌کتر نه‌که‌ین له‌ئه‌وه
ترسام ئه‌گه‌ر به گوئینه‌که‌م سه‌رپتیچی پیغمه‌مبهربی خواه بکه‌م) (۱۱۸۴).

به‌ئه‌و جووه خواه گه‌وره يه‌کریزی موسول‌مانه‌کانی پاراست به‌هه‌ئی ئهبو عوبه‌یده‌وه
له‌زیر فه‌ماندیه‌ک کویکردن‌هه‌وه ئه‌ویش عه‌مری کوری عاص چه‌بوو که‌شار‌هزایی
باشی له‌بواری جه‌نگدا هه‌بوو، عه‌مر چه‌هیرشی کرده سهر خیلی قوضاعه تاکو
دلیاو پشتراست بیت له‌خیلی به‌کر که خالوانی بوون.

عه‌مری کوری عاص به‌هه‌ئی ریبه‌ری و چاو‌ساغیه‌وه ده‌ستیکرد به رویشن
که‌پریبه‌ر و چاو‌ساغیان له غه‌زایه‌دا: رافعی کوری عه‌مر چه‌بوو (۱۱۸۵)، له‌ئه‌و باره‌یه‌وه
یه‌زیدی کوری رومان چه‌ده‌فرمودیت: (که ئهبو عوبه‌یده گه‌رایه‌وه و هاته پال
عه‌مری کوری عاص چه‌زماره‌یان بوو به پینج سهد که‌س به‌شه‌و و روز ده‌رویشن
همتا گه‌یشتنه ناوچه‌ی خیلی (به‌لی) ده‌ستیگرت به‌سه‌ریاندا و هه‌رکه ده‌گه‌یشته
ناوچه‌یه‌ک پی‌یانده‌وت ئالیزه‌دا پی‌شتر تاقمیک بوتان کوببوونه‌وه به‌لام که هه‌والی
هاتنى ئیوه‌یان بیست بلاوه‌یان لیکرد تاگه‌یشته ئه‌وپه‌ری ناوچه‌ی هۆزی (به‌لی) و
(عده) و (به‌لقین) (۱۱۸۶).

(۱۱۸۳) أخرجه: أحمد (۱۶۹۸) وقال: مرسلا رجاله ثقات رجال الصحيح، وقال الحافظ في (الإصابة) (۲۰۵۳/۲) (۴۴۰۰) رواه موسى بن عقبة بسنده صحيح إلى الشعبي، وضعفه الشيخ الألباني رحمة الله في (فقه السيرة) (۴۰۲)، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۷۱/۲): أسناده صحيح إلى الشعبي، وهذا الاثر رواه موسى بن عقبة في مغازيه وهي من أصح المغازى ورواه عن الشعبي ومراسيله صحيحة عند أهل العلم.

(۱۱۸۴) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (۹۷۰) عن الإمام الزهري.

(۱۱۸۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۱/۵)، وقال الهيثمي (المجمع) (۵/۲۰۲): رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(۱۱۸۶) أخرجه: الواقدي (المغازى) (۲/۷۷)، والواقدي حديث متوك لا يحتاج به.

ئه ناوجه‌یه زور سارد بوو هاوەلان داوايانکرد له عەمرى كورى عاص كەنگر بکەنه‌وه بۇ خۆگەرم كردنەوه، بهلام عەمرى كورى عاص رېگەينەدان نەو كاره بکەن، وە رېگەشى نەدان شويىنى دووژمن بکەون قۇناغ له دواي قۇناغ، لەئەو بارەيەوه قەيسى كورى حازم دەفەرمۇيت: (پىغامبەرى خواه عەمرى كورى عاص نارد بەسرىيەكەوه بۇ (ذات السلاسل) وە هاوەلانى لەئەۋىدا داوايانلىكىرد كە ئاڭر بکەنه‌وه بهلام ئەو رېگەينەدان دواتر چۈونە خزمەت ئەبوبكرى صديق بۇ ئەوهى قسەى لەگەلدا بکات ئەبوبەكىر كەوتە قىسىكىدىن لەگەللى وە فەرمۇوى: هيچ كەسىك لەئەوانە نابىت ئاڭر بکاتە وە ئەگەر ئاڭر بکاتەوه فېرى دەدەمە ناو ئاڭرەكەوه. دەفەرمۇيت: دواتر پرووبەرپۇرى دووژمن بويىنەوه و تىكمان شىكاند ويستمان شويىيان بکەوين به مەبەستى پاوه دونانىيان بهلام پېگەپېئەداین...).^(۱۱۸۷)

له گىرانەوەيەكى تردا له عەبدوللائى كورى بورھىدەوه دەفەرمۇيت: (... كاتىك گەيشتىنە شويىنى شەرەكە عەمر فەرمانىپېئىكىرىدىن كەبەھىج جۇرىك ئاڭر نەكەينەوه عومەر تۈرمبۇو ويستى [بچىت بە گۈزىدا] ئەبوبەكىر نەيەيشت وېتىوت كە پىغامبەرى خواه كەدووھەتىيە ئەمیر بەسەر تۆوه لەبەرئەوه بۇو كە شارەزايى لەشەرپۇ جەنگىرىنىدا ھەمە عومەر بەئەو قسەيە ھۇر بۇودوه).^(۱۱۸۸)

عەمرى كورى عاص سووربۇو لەسەر كارەكەى لەبەر ئەوهى ئەگەر ئاڭريان بىكىدايەتەوه ئەوان بىيان بىننىيە ژمارەيان بۇ دووژمن دەرەكەوت ژمارەشىيان كەم بۇو ئەو كات دووژمن بەزمارىيەكى زۇرتەوه ھېرىشىان دەكىرە سەريان.

لەگىرانەوەيەكى يەزىدى كورى رۇمان دەفەرمۇيت: (....) (موسۇلمانەكان) له كۆتا قۇناغى ئەم سرىيەيدا رۇوبەرپۇرى تاقمىك بۇونەوه كەزمارىيان زۇرنەبۇو شەرەكە كاژىرىك درېزە كىشا وکەوتە تىربارانكىرىنى يەكترى لەئەو رۇزەدا عامرى كورى رەبىعە تىرىك بەر قۇلى كەوت موسۇلمانەكان ھەلىان كوتايە سەر و پايانكىرد و دواتر عەمر دەستىگىرت بەسەربارودۇخەكەدابىيە).^(۱۱۸۹)

(۱۱۸۷) أخرجه: ابن حبان (٤٥٤٠) وقال محققه: استناده صحيح.

(۱۱۸۸) أخرجه: الحاكم (٤٣/٣) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (دلائل النبوة) (٤٠/٤) وقال الحافظ (الفتح) (٩٨/٤): استناده صحيح.

(۱۱۸۹) أخرجه: الواقفي (المغازى) (٧٧/٢) وهو ضعيف.

هارئی ئەبوبەکری صدیق ﷺ (رافعی کورپی عەمری طائی) لەنەو سریه‌یدا بۇوه رېبەر و چاوساغى موسولمانەکان لەنەوبارھىيەوە رافعی کورپی ئەبو رافع ﷺ دەفھەرمويت: (پېغەمبەرى خواھ ﷺ عەمری کورپی عاص ﷺ بە سوپایەكەوە نارد بۇ (ذات السلاسل) لەگەل ئەو سوپایەشدا ئەبوبەکر ﷺ و عومەر ﷺ و كەلە پیاواني ھاوهلآنى لەگەلدا نارد ئەوان رۆيىشتەنە تا گەمىشتەنە كىۋى (طى) عەمر ﷺ فەرمۇوى: كەسىكىم پېليلەن كە بىتىتە چاوساغى رېگامان و تيان: كەسى وانا ناناسىن مەگەر رافعی کورپی عەمر...).^(۱۱۹۰)

رافع ﷺ بۇوه رېبەر و چاوساغى موسولمانەکان بۇ رېڭا پاش هاتنە ناو ئىسلام و موسولمانبۇونى ھەر وەك خۆى لەنەوبارھىيەوە دەفھەرمويت: (كاتىك موسولمان بۇوم لەگەل ئەو سریه‌یدا دەرچۈوم... وتم: وەلەھى دەبىت براەدرىتكى [خواناس] بۇ خۇم لەنەو سەفەردا دەستتىشانبىكم [ورد بۇومەوە لييان ھىچ كەسىكىم نەبىنى پىكۈپىكتەر بىت لەنەبوبەکر صدیق ﷺ).^(۱۱۹۱) ئەبوبەکرم ﷺ كىردى ھاوهلى خۇم لە خزمەتىدا بۇوم لەنەو كەشتەدا لەسەر وشتەكەى ئەبوبۇوم عەبايەكى ھەبۇ ئەگەر لە جىڭايەك دابەزىتايە رايىدە خىست ئەگەر بىرۇيىتىنايە لەبەرىدەكىدەوە) [لەسەرجىڭاكە خۆى دەينواندەم و جلوپەرگى خۆى لەبەر دەكىردىم].^(۱۱۹۲)

موسولمانەکان لەنەو دەرچۈونەياندا دووجارى بىرسىتىتەكى سەخت بۇون عەوفى كورپى مالىكى ئەشجەعى ﷺ بەلای خەڭانىكدا رۇقىشت دەيانويسىت چەندىن و شتر سەربىرەن كە ھى خۇيان بۇو، ئەو ووبۇو رېنگەوت لەگەليان كە بۇيان كەھول بىكەت و چاڭى بىكەت دابەشى بىكەت لە نىيۇانىاندا لەبەرامبەردا ئەوانىش بەشىكى پېيدەن.

لەنەوبارھىيەوە عەوفى كورپى مالىكى ئەشجەعى ﷺ دەفھەرمويت: (من لەم غەزايەدا بەزدارىمكىرد كە پېغەمبەرى خواھ ﷺ عەمرى کورپى عاص ﷺ تىدا كىردى فەرماندە و تاردى بۇ (ذات السلاسل)، من ھاودەمى ئەبوبەکر ﷺ و عومەر ﷺ بۇوم

(۱۱۹۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٤٦٧)، وقال الهيثمي (المجمع) (٢٠٢٠/٥): رجاله ثقات.

(۱۱۹۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٤٦٨)، وقال الهيثمي (المجمع) (٤٢/٩): رجاله ثقات.

(۱۱۹۲) أخرجه: ابن ابي عاصم (الآحاد والمثافي) (٢٤٩٦).

(۱۱۹۳) أخرجه: أحمد (٤٢) مختصرًا وقال محققه: استاده جىنە، وابن هشام (السيرة) (٤/٢٣٦)، والطبرى (التاريخ) (٣٢/٣).

[دۇوچارى بىرسىتىيەكى سەخت بۇوين رېقىشتم پىلخۇرىڭ دەست بىخەم بۇ خۆمانا بەلای كەسانىيەكى تىپەپىم كە لمەدھورى چەند وشتىرىك وەستابۇون سەريان بىرى بۇ نەياندەتوانى كەھۋى بىكەن و پارچەپارچەي بىكەن و دابەشى بىكەن بەسەرخۇياندا].

(لە گىرەنەوەيەكى تردا): [بە خەڭانىتكە گەيشتىم دەيانويسىت كە چەندىن وشتى سەر بىرن پېتۈتنى: ئەگەر حەز دەكەن لىتىگەپىن من سەرى دەبىرم و بۇتان كەمول دەكەم و كېشى دەكەم] چونكە من قەسابىكى كارامە و لىتەاتووبۇوم وە: [بۇتان چاك دەكەم بەمەرجىيەك (دەيەكى) گۆشتەكەي بىدەن بە من] و دابەشىدەكەم لە نىۋانتاندا؟ و تىيان: زۇر باشە منىش كىردىم بەدۇو بەشەوە و پارچە پارچەم كەردىن ھەرلە شۇينى خۆم [چاكمىردىن پاشان ئەو بەشەي خۆم] لىۋەرگىرتىن و ھەلمىرىت و بىردىم لاي ھاوهەلەكانم و كولاندىمان [ئەو بۇو ھەندىكىم بىرد بۇ خزمەت عومەرى كورى خەطاب] [فەرمۇوى گىرىتىيەكە بىيماندېبۇون دەستتەكتە و توھ من لىيىناخۆم] رازىنەبۇو لىيېخوات و پاشان بىردىم خزمەت ئەبو عوبەيدەي كورى جەپاھ [دەنگوباسەكەم بۇ باسکەرد] بەھەمان شىوهى عومەر كورى خەطاب] قىسى لەكەل كىردىم وە رەزىنەبۇو بىخوات] [كاتىيەك ئەوەم بىنى منىش دەستىم لىيەلگىرت] (١١٩٤).

لە گىرەنەوەي ئىبىنۇ ئىسحاق دا هاتوھ: (گۆشتەكەمان كولاند وە خواردىمان، ئەبوبەكىر] و عومەر] فەرمۇويان: ئەو گۆشتەت لە كۆئى بۇو عەون؟ منىش دەنگ وباسەكەم بۇ گىرەنەوە: فەرمۇويان: وەلەھى كارىكى باشتىنەكىردى ئەوەت دەرخوارداين لەئەويدا ھەردووكىيان ھەستان خۆيانىرشاندەوە ھەرجى چوو بۇو سكىان لەئەوە هەتىنالانەوە) (١١٩٥).

عەمرى كورى عاص] ئەميريان بۇو پىشىنۈزى بۇ دەكىردىن لەكاتى نويىزەكىندا، لە شەھەنەسى ساردا عەمر] لەشگران بۇو مەترىسى ئەوەي ھەبۇو كە خۆى بشوات لە سەرماندا رەق بېيتەوە لە بەرئەوە تەيەمومى كىردى ياخود دەستنۈزى شۇرۇد و پىشىنۈزى بۇ ھاوهەلەنى كىردى ئەمەش لە دوو گىرەنەوە دا هاتووە:

(١١٩٤) أخرجه: أحمد (٢٣٩٧٨) وقال محققه: استاده جيد، والطبراني (الكبير) (١٣٠/١٨)، والبخاري (التاريخ الكبير) (٢٨٣/٣)، والبيهقي (الكبير) (٤٠٥/٤) وفي (دلائل النبوة) (٤٠٤، ٤٠٥) و (٣٠٨/٦).

(١١٩٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٣٨/٤) (رقم: ١١٧٩) وقال محققه: استاده منقطع.

۱- له عهمری کوری عاصهوه دههره مویت: (دووچاری لهشگرانی بوم شمهویکی ساردو سهختیدا له غهزای (ذات السلاسل)دا، مهترسی ئهودم ههبوو ئهگهر خۆم بشوم برم لهسەرما، ئهوه بوب تەيەمومم كرد پاشان پىشنىويژىم كرد بۆ ھاوەلانم له نويژى بەيانىدا...).^(۱۱۹۶)

۶- وه لهنهوبارهیه وه قهیسی کوری حازم جهه یاخود نهبو قهیسی خزمه تکاری
خانه واده کهی عاص جهه دفه رمویت: (عه مری کوری عاص جهه بwoo به فهرماندهی
سریهی [ذات السلاسل] لهنهویتا دووجاری سه رمایه کی سه ختبون که هاو شیوهی
نه بینراوه، هاته دهره وه بُو نویزی بهیانی فهرموموی: ود للاهی نهم شه و دووجاری
له شگرانی بووم [به لام ود للاهی سه رمای و ههام نه بینیو که دووجاری بووین
بهنه وشیوه ایه^(۱۹۷). ئینجا سه رئاوی کرد و دهستان نویزی کی ودک دهستان نویزی شورد،
پاشان پیش نویزی بوقردن^(۱۹۸).

ئىبىنۇ قەيم دەفەرمۇيت: (واپىندەچىت ئەم كىرانەودىھە بەھېزىتر بىت لە كىرانەودكەى تر كە دەلىت تەيەمومى كىردوھە).⁽¹¹⁹⁹⁾

موسولمانه کان له خاکی دووژمن جىگىربۇون و لهه مۇو لايەكەوه كەوتىنە ھېرىش و پەلامار بۇ سەريان و بەتەواوى ناوچەكەيان خستە ژىر كۆنترۇلى خۆيانەوه بە جۇرىتىك خىلە عەرەبەكانى ناوچەكە توانى بەرگرى و جەنگىردىيان لەگەلىاندا نەماو بەلكۇ پەنایان بىردىبەر راڭىرن و پشتەلەركىرن لەھەرلايەكەوه گوپىسىتى هاتنى سوبای موسولمانه کان دەبۈون كە بەئاراستەيان دەھاتن، لەدۋاي ئەمەوه سوبای موسولمانه کان گەپانەوه بەم سەركەوتىنەيان ئەو ورھو و جەربەزىھى كە ئەو خىلە عەرەبانە ھەيانبۇو بە ھۆى پاشەكىشە موسولمانه کان لەمۇتەدا سەرە و نىگوميان كەدو كېيان كردىوه.

(١١٩٦) أخرجه: أحمد (١٧٨١٢) وقال محققته: حديث صحيح، وابي داود (٣٤٤)، والدارقطني (٦٧٠) وقال محققته: استناده صحيح، والحاكم (١٧٧) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابى داود) (٣٢٣).

^{١١٩٧}) أخرجه الدارقطني (السنن) (٦٧١) وقال محققه: اسناده حسن.

(١١٩٨) أخرجه: أبو داود (٣٣٥)، والحاكم (١٧٧/١)، وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبري) (٢٢٦/١) وفي (دلائل النبوة) (٤٠٣)، ابن حبان (١٣١٥) وقال محققه: استناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٣٢٤).

١١٩٩) انظر: (زاد المعاد) (٣٨٨/٣).

نهم غهزایه ناسایشی گیرایه‌وه بُو سنوره‌کانی دهله‌تی نیسلامی وه سام و ههیبه‌تی بالیکیشا به‌سهر ناوچه‌کهدا هه‌ممو هه‌ول و هه‌لمه‌ت و په‌لاماره‌کانی خیله عهربه‌کانی پوچه‌ل کردده‌وه بُو سمر شاری مه‌دینه و عهربه دهست و هاوبه‌یمانه‌کانی رپه‌مه بیزه‌نطینیه‌کانیان خسته ناو ترس و دله‌راوکن وه تیبانگه‌یاندن که‌دهستی موسولمانه‌کان ده‌کاته بینا قاقایان وه له‌ناوجه‌رگه‌ی ماله‌کانیان پیباندگهن و هاوبه‌یمانیه‌کانیان له‌گه‌ل رومه‌کان سودیان پیناگه‌یه‌ذیت.

وه له‌پنگای گه‌رانه‌وه‌دا ئه‌بوبه‌کر نامؤژگاری هاوده‌می ئه و سه‌فره‌ی کرد که رافیعی کوری عه‌مری طائی بُوو له‌دوای ئه‌وه‌ی مائثا‌وایلیکرد له‌ئه‌وشوینه‌دا، له‌ئه‌وباره‌یه‌وه رافیعی کوری طائی ده‌فرمومیت: (...کاتیک غه‌زاکه ته‌واوبوو گه‌یشتنیه ئه و شوینه‌ی که بُوی هاتبووین، ئه‌بوبه‌کرم وک هاوبه‌ی ئه و سه‌فره‌م بُو خوم دهست‌نیشان کردبُوو هه‌ممو خیرو چاکه‌یه‌کم نیچاوه‌روان ده‌کرد و چوومه خزمه‌تی و عه‌رمز کرد: ئه‌ی هاوبه‌ی له‌م سه‌فره‌مدا من توم هه‌لبزارد و چاوه‌پنی چاکه‌م لیکردیت له ناو گشت هاوده‌لاندا شتیکم پیبلن ئه‌گه‌ر من له‌بهرمکرد و کارمپیکرد وک ئیوه‌م لیکیت؟ فه‌رموموی: پینج په‌نجه‌که‌ی خوت پیله‌بهر ده‌کریت وتم: به‌لی، فه‌رموموی: شایه‌تی بده که جگه له‌خوای گه‌وره هیچ په‌ستراویک نییه وه موحه‌مهدیش پیغه‌مبه‌ری خودایه، پینج نویزه‌که‌ت به‌جوانی ئه‌نجامبده و زهکاتی ماله‌که‌ت بده ئه‌گه‌ر [مالت] هه‌بُوو، حه‌جی مالی خوابکه و مانگی په‌مه‌زان به‌پرژوبه.

[له گیرانه‌وه‌یه‌کی تردا: له‌کاتی له‌شگرانی دا خوت بشو] [کوچکه له‌پینتاوی خودا له‌ناو موشریکه‌کاندا] ئایا ئه‌م پینجهمت له‌بهرکرد؟ فه‌رموموی: به‌لی، فه‌رموموی: شتیکی ترماوه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که هه‌رگیز نه‌بیته ئه‌میری دوو که‌س [له‌موسولمانه‌کان]، وتم: ئایا ئه‌میر ده‌بیت ببیت بُو خه‌لکیتر که به‌زداربُووانی به‌درتان له‌ناودا بیت؟ فه‌رموموی: له‌ئه‌وانه‌یه و نزیکه ئه‌م ئایینه بلاوبیته‌وه و هه‌ممو شوینیک بگریته‌وه و کاریبه‌دهستی یه‌خه‌ی توش بگریت وه خوار توش بگریته‌وه، خوای گه‌وره و بالا دهست کاتیک پیغه‌مبه‌رکه‌ی رهوانه‌کرد به‌ئه و په‌یامه خه‌لکانیک هاتنه ناو نیسلام و موسولمانبوون، ئهوان هاتنه ناو ئایینه‌که‌وه خوا پینماییکردن، وه هه‌ندیکیشیان له ترسی شمشیر هاتنه ناو ئایینه‌که‌وه ئه‌وه له‌په‌نای خودان و دراویسی خوان

و لهزیر سایه و سیبه‌ری خودان که‌سیک کاتیک دهیته کار به‌دهست و دهیت خله‌لکی ستم لهیه‌کتر دهکنه وه نه‌ویش مافیان بُو لهیه‌کتر و هنگریت خوداش توله‌ی لیده‌کاته وه، که‌سیک مه‌ریکی دراویسیکه‌ی دهدزیت به‌لام نه و به‌ردوان دهموچاو گرژ دهکات له‌داخی نه و زیانه‌ی که‌گه‌یشتووه به‌دراویسیکه‌ی، خواه گه‌وره بُو نه و که‌سانه [توره تر دهیته] لیزیاتر له‌نه و که‌سه بُو دراویسیکه‌ی، دهه‌رمویت: له‌نه و ساته‌وه‌خته‌دا لیکجیابووینه‌وه و مالناوایمانله‌یه‌کترکرد [...] (۱۲۰۰).

عه‌مری کوری عاصه عه‌وفی کوری مالیکی نه‌شجه‌ی ناردهوه بُو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خواه بُو نه‌وه‌ی دهنگوباسی سریه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری نه‌یت به‌ر له‌گه‌رانه‌وه‌یان.

له‌نه و باره‌یه‌وه عه‌وفی کوری مالیکی نه‌شجه‌ی دهه‌رمویت: (...کاتیک سوپاکه گه‌رایه‌وه له‌نه و غه‌زایه نه‌وه بُوو [منیان راسپارد که هه‌واله‌که بگه‌یه‌نه‌وه] [منیش ناردمه‌وه بُو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خواه بُو له‌گه‌رانه‌وه‌ی سریه‌که] من یه‌که‌م که‌س بووم که گه‌رامه‌وه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خواه که پیغه‌مبه‌ری شتم له‌ماله‌وه بُو نویزی دهکرد و تم: ((السلام عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَّكَاتُهُ)) نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواه فه‌رمووی: ((عه‌وفی کوری مالیک؟)) و تم: به‌دایک و باوکمه‌وه فیدات بم به‌لئن، فه‌رمووی: ((أَنْتَ صَاحِبُ الْجَزْوِ؟)) ((تُو خاومنی و شتره سه‌برراوه‌کانی؟)) [و تم: به‌لئن نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خواه] له‌نه‌وه زیاتر هیچ شتیکی تری پیغه‌رمووم (۱۲۰۱).

کاتیک هاوه‌لان گه‌رانه‌وه پیغه‌مبه‌ری خواه پرسیاریلیکردن له باره‌ی نه‌میره‌که‌یانه‌وه عه‌مری کوری عاصه به خیر و چاکه باسیانکرد و پیغه‌مبه‌ری نه‌یاند که پیشنویزی بُو کردون به له‌شگرانیه‌وه ریگه‌ی نه‌داون له سه‌رمای سه‌ختدا نه‌وان ئاگر بکه‌نه‌وه.

له نه‌بو قهیسی کویله‌ی ئازاد کراوی عه‌مری کوری عاصه دهه‌رمویت: (...) کاتیک عه‌مری کوری عاصه گه‌یشته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خواه پیغه‌مبه‌ری

(۱۲۰۰) آخرجه: الطبراني (الكبير) (۴۴۶۷) واللطف له، وابن ابي عاصم (الاحاد والمثاني) (۲۴۹۶)، وأحمد (۴۲) مختصرًا جداً

وقال محقق: استناده جيد، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۰۲/۵): رجاله ثقات.

(۱۲۰۱) آخرجه: أحمد (۲۳۹۷۸) وقال محقق: استناده جيد، والطبراني (الكبير) (۱۱۳۱/۱۸)، والبخاري (التاريخ الكبير)

(۲۸۳/۲)، والبيهقي (الكبير) (۴۰۵/۴) وفي (دلائل النبوة) (۴۰۴/۴) و (۴۰۵)، وابن هشام (السيرة) (۲۳۶/۴)

رقم (۱۱۷۸).

خواه پرسیاری کرد له‌هاوه‌لانی وه فهرموموی: ((عهمر و هاوه‌لان چون بعون؟)) ئهوانیش به چاکه باسیانکرد و فهرمومویان: پیشنویزی به له‌ش گرانیبیه وه بُو کردن، پیغمه‌بری خواه ناردی به‌شوین عهمردا و پرسیاری لیکرد له‌ئه‌وباره‌بیه وه ئه‌ویش بُوی گیرایه وه و تیگه‌یاند و به‌ئه‌وهش که دووچاری ببوو له‌سهرما [پیغمه‌بری خواه] فهرموموی: ((یا عَمْرُو، صَلَّيْتِ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنْبُ؟)). ((ئهی عهمر پیش نویزیت بُو هاوه‌لانکردوه به‌شگرانیبیه وه؟)). وتم به‌لی ئهی پیغمه‌بری خواه، من دووچاری له‌شگرانی بیوم له شه‌ویکی ساردو سه‌رمای سه‌ختدا ترسام ئه‌گهر خوم بشوم له‌بهین بچم، ئه و ئایه‌تهی بُو خوینده‌وه که خواه گهوره دفه‌رمویت: ﴿...وَلَا تَنَاهُوا أَنْفُسُكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يُكْمِنُ رَحْيَمًا﴾ (النساء). پیغمه‌بری خواه پیکه‌نی و هیج شتیکی نه‌فهرمومو [۱۲۰۲].^(۱)

عهمر بُو پیغمه‌بری خواه رون کرده‌وه که بُویه پی له‌سوپاکه گرتووه که ئاگر بکنه‌وه به‌ئه و سه‌رمایه هه‌تا دووژمن پییاننه‌زانن و له‌که‌می ژماره‌یان ئاگادار نه‌بیت وه هه‌روه‌ها نه‌یهیشتووه شوینی دووژمن بکهون بُو ئه‌وهی که دووژمن ئه‌وه‌هله نه‌قوزنه‌وه و له‌پشته‌وه هه‌لکوتنه سه‌ریان.

له‌ئه‌وباره‌بیه وه عهمری کوری عاص خواه دفه‌رمویت: (کاتیک سوپای سریه‌که‌ی من گه‌رایه وه ئه‌وه‌یان گیرایه وه (واته: مه‌سه‌له‌ی هه‌لکرنی ئاگرکه) سکال‌ایان لیکردم له‌خزمه‌ت پیغمه‌بری خواه وتم: پیغمه‌بری خواه من که پیمخوش نه‌بوو وه ریگری ئاگر کردن‌وه‌که‌یانم کرد چونکه دووژمن که‌می ژماره‌یانی بُو ئاشکرا‌ده‌بوو که له‌به‌رژه‌ندیان نه‌بوو، وه حه‌زیشم نه‌کردوه که شوینیان بکه‌وین ئه‌وان کۆمه‌لیک پشتیوانیان هه‌بوو بُویان ده‌سورانه‌وه و له‌پشته‌وه هه‌لیان ده‌کوتایه سه‌ریان، پیغمه‌بری خواه ستایشی کاره‌که‌یکرد). وتم: ئهی پیغمه‌بری خواه خوش‌هه‌ویست‌ترین که‌س به‌لای تزووه کتیه؟ فه‌موموی: ((له‌به‌رجی ئه و پرسیاره ده‌که‌یت؟)) وتم: پیمخوشه برازام کیت خوش‌هه‌ویت؟ فه‌موموی: ((عائیشه)) وتم: له

(۱) آخرجه: احمد (۲۳۹۷۸) وقال محقق: استناده جیذ، والطبراني (الکبیر) (۱۱۳۱/۱۸)، والبخاري (التاريخ الكبير) (۲۸۲/۳)، والبیهقی (الکبیر) (۴۰۵/۴) وفي (دلائل النبوة) (۴/۴۰۵، ۴/۴۰۵) و (۶/۳۰۸)، وابن هشام (السيرة) (۲۳۶/۴) رقم (۱۱۷۸).

پیاوان؟ فەرمۇوی: ((ئەبوبەکر ﷺ))^(۱۲۰۳).

لە كىرمانه و مىھىكى تردا عەمرى كورى عاصل ﷺ دەفەرمۇيىت: (پىغەمبەری خوا ﷺ منى كردى فەرماندە سرىيەيەك و ناردىمى بۇ (ذات السلاسل) لە ناو سوپاكمەدا ئەبوبەکر ﷺ و عومەريشى ﷺ تىدا يابۇو شىڭ بەدلۇ دەرۋونىم داھات كە ئەم بۆيە منى كردووه بە ئەمېرى ئەبوبەکر ﷺ و عومەر ﷺ منى بەسەر ئەوانەوه دانادە لە بەر ئەوهىيە كە پەلەوبايەيەك لای ئەمەيە، چۈومە خزمەتى لە بەردەمى دانىشتم و وتم: ئەم پىغەمبەری خوا ﷺ خۆشەويىستىرىن كەس لەناوخەلەك دا بەلای تۆوه كىيە؟ فەرمۇوی: ((عائىشە)) وتم: من لەئەم پرسىيارەدا مەبەستىم ھاوسەرى بەرىزىت نىيە، فەرمۇوی ((باوکى عائىشە)), وتم ئەم پاشان كى؟ فەرمۇوی: ((پاش ئەم عومەر)) وتم: لەپاش ئەم كى؟ هەتا كۆمەلىيکى باس كرد لە دلى خۆمدا وتم جارىتى تر پرسىيارى لەئەم بارەيەوه لىنىاكەم)^(۱۲۰۴).

(۱۲۰۳) أخرجه: ابن حبان (٤٥٤٠) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۱۲۰۴) أخرجه: البخاري (٣٦٦٢)، ومسلم (٢٢٨٤)، والترمذى (٣٨٨٦)، وأحمد (الفضائل) (١٦٣٧)، وايى يعلى (٧٣٤٥)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٤٠٠/٤) واللفظ له.

سريهی کورپی ئەبو حەدرەد بۇ دۆلى (ئيضم)

لە عەبدوللائى کورپى حەدرەدەدە دەفەرمۇيت: (پېغەمبەرى خواھ ئىيمە نارد بۇ ناوجەھى (ئيضم) (كە دۆلەتكە خىلى ئەشجەعى تىدا نىشته جىبۈون دەكەۋىتە پشت چىای ئوحودەدە) دەرچووم وەك فەرماندە كۆمەلەتكە لە موسۇلمانەكان، ئەبو قەتادە ئەنصارى حرثى كورپى رېبعى و مۇحلىمى كورپى جوڭامە كورپى قەيسىان تىدابۇو، رۆيشىتنەتىن گەيشتىنە ناو دۆلى (ئيضم) لە ئەۋىتا عامرى كورپى ئەشجەعى بەسوارى و شەرىئەتكە و بەلاماندا تىپەپرى كە لوپەلى بەنرخ و كوندىھەك (مەشكەيەك) شىرى پېبۇو، كاتىك گەيشتە لامان بە سلاۋى ئىسلام و موسۇلمانان سەلامى ليكىرىدىن، ئىيمە پېڭەماننەدا بىروات و گرتىمان، مۇحەلەمە كورپى جوڭامە هەملى كوتايى سەرى كوشتى لە بەر شتىك كە لە نىوان خۇياندا پېشتر روويدابۇو، كەلوپەلى و شەترەكەشى بىرد كاتىك گەرايەوە خزمەتى پېغەمبەرى خواھ و دەنگ و باسەكەمان بۇ گىرایەوە ئەو ئايەتە خوا لە بارەيەوە هاتە خوارەدە: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ أَمَّا مَوْعِزاً إِذَا ضَرَبْتُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا نَنْهَا لَعَنِ الْقَنَاعِ إِلَيْكُمُ السَّلَامُ لَتَسْتَ مُؤْمِنًا تَبَتَّعُونَ عَرَضَ الْجَنَّةِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَنَدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنُشُّ مَنْ فَلَمْ فَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسِيرًا ﴾ (النساء) (١٢٠٥).

واتە: [ئەي ئەوكەسانە باوھەتان ھىندا! كاتى لەپى خوادا دەچنە جىبهاد، يان ھەركارىتى تر دەكەن بە باشى بکۈلەنەوە لە ئەو خەلکە ئىياندەگەن و لە خۇتانەوە بە كافريان دامەنلىن و مەيانكۈزۈن و ئەوكەسە داوى ئاشتىي دەكەت و دەيەۋى ئەرمانىيەردار بىن، ئىوه پېيمەلىن ئىماندار نىت، دەتانەوى بە ئەو سامان و دارايىيەكى ژيانى دونيا بە دەستبىخەن خۇ لەلائى خوا غەنئىمەتىكى زۇرو فراوان ھەمە ئىوھىش بەر لەمە ھەر ئاوابۇون و ئىمان ھىنانتان ھەر بە ئەو شەيىھى بۇو لېشستان و ھەرگىرا جاخوا بە بەزەيى خۆى خېزىگەن و منەتى نايە سەرتان و دىنى خۆى سەرخست،

(١٢٠٥) أخرجه: أحمد (٢٣٨٨١) وقال محققه: استاده يتحمل التحسين، والطري (التاريخ) (٣٤/٣)، وابن الجارود (٧٧٧)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٤/٣٠٥)، وابن هشام (السيرة) (٤/٢٣٩) رقم (١١٨٠) وقال محققا: استاده ضعيف، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسندي من اسباب النزول) (ص: ٨٦): حسن لغيره.

و نئیوهش ئیمانی خوتانتان دهربپری جا بوجاریکی تر پیتیان دهلىتهوه: له کاره کانتان بکولنمهوه ئهوسا ئەنجامیان بدەن. واتە: پەله مەکەن له بپارادا وردو له سەرخوبن بە راستى خوا ھەميسە له ئەوکاروکردهوانە دەيکەن بە ئاگايە، هەر بە پىيئەوەش پاداشت وتۈلەتان ئەداتەوه].

ئەو دەنگ وباسە له لای ئىبىنۇ عەباس ھە بە جۇرىكى تر ھاتووه و باس كراوه كە دەفەرمۇيت: (كەسىكى خىللى سولەيم بە لای كۆمەلىك له ھاودلانى پىغەمبەرى خوا ھە تىپەپری كە مەپری خۆى [دەلەوەرلەند] و شوانى دەكىد سلاۋەتكى موسۇلمانانە لېكىردىن ئەوان بە گومانەوه و تىيان: ئەوه بۆيە سلاۋى [لىكىردىن] بە ئەوشىوھى بۇ ئەوهى خۆى رىزگاربەكتە [لە دەستمان] ئەوانىش ھەلیانكوتايە سەرى و كوشتىيان و مەروملاڭەيان بىر لەگەنل خۆيان و بىردىانەوه خزمەت پىغەمبەرى خوا ھە خواي گەورە ئەم ئايەتە لە بارەوه دابەزاند: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَيْلِ اللَّهِ فَتَبَسَّرُوا وَلَا نَقُولُوا لِمَنِ الْقَنْ إِلَيْكُمُ الْسَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الْدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِيمٌ كَثِيرٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِ فَمَنْ يَعْلَمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسِيرًا ﴾ (النساء) ۱۲۰۶).

ئەم رووداوه بە كورت كراوھىي ھاتوه لە لای ئىبىنۇ عەباسەوه ھە دەفەرمۇيت: (كەسىك رانە مەپریكى خۆى پىبۇو موسۇلمانەكان پىيىگەيشتن فەرمۇوى: السلام عەليكم ئەوانىش كوشتىيان و مەرۇ مالاڭەيان بىر، خواي گەورەش ئەم ئايەتە لە بارەوه دابەزاند: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَيْلِ اللَّهِ فَتَبَسَّرُوا وَلَا نَقُولُوا لِمَنِ الْقَنْ إِلَيْكُمُ الْسَّلَامُ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الْدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِيمٌ كَثِيرٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِ فَمَنْ يَعْلَمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ حَسِيرًا ﴾ (النساء) ۱۲۰۷). ناردى ئەو سرييەيە كەمەنگ بەر لە فەتحى مەككە بۇوه ھەروەك ئىبىنۇ ئىسحاق ھە لە ئەوبارەوه دەفەرمۇيت و باسى كردوھ (۱۲۰۸).

(۱۲۰۶) أخرجه: أحمد (۲۴۶۲) وقال محققه: حسن لغىره، وابن أبي شيبة (۳۰۳۰)، والترمذى (۴۷۵۲) وقال محققه: حديث صحيح، والحاكم (۲۳۵/۲) وصححة ووافقة الذهبى، والبيهقي (الكبرى) (۱۶۵/۹)، والطبرى (التفسير) (۱۰۲۱)، وقال محققه احمد شاكر: استاده صحيح، والطبرى (الكبىر) (۱۱۷۳۱)، وقال ابن كثير (التفسير) (۱۴۰/۲): استاده صحيح، وصححة الشيخ الالباني رحمة الله في (صحيف الترمذى) (۲۴۲۸).

(۱۲۰۷) أخرجه: البخارى (۴۰۹۱)، ومسلم (۳۰۲۰)، واي داود (۳۹۷۴)، والناسى (الكبرى) (۱۱۱۱۶).

(۱۲۰۸) انظر: (السيرة) لابن هشام (۲۳۹/۴).

سرييەي ئەبو قەتادە بۇ ناوجەي خضر

ناردنى ئەم سرييەيە له سائى هەشتەمى كۆچيدا بۇ بەر لە فەتحى شارى مەككە، كاتىك كەھەوالەكە كەيشتە خزمەت پىغەمبەرى خوا كە هوزى غەطەقان. له ناوجەي (حضر) كەخاکى (خىلى محارب) لە ناوجەي (نجد) خەريكى خۇ كۆكردنەوەن، ئەويش دەستبەجى پانزە كەس يان بىست و پىنج كەسى بەسەركەردايەتى ئەبو قەتادە بۇ ناردن و هېرىشيان بىردى سەريان و دوو سەد و شترو ھەزار مەر دەستكەوتىان بۇو (١٢٠٩). خەلکەكەش كەوتىن راکىدىن و بلاۋەيان لىتكىد موسۇلمانەكانىش بە سەلامەتى گەرانەوە.

كىرانەوەيەك هاتوووه لە بارەي ئەم سرييەيەوە لە ئىبىنۇ عومەرەوە دەفەرمۇيت: (پىغەمبەرى خوا سرييەيەكى نارد بەرەو خاکى (نجد) منىشيان لە كەلدا بۇوم و دەستكەوتى ھەرييەكەمان لە غەنیمەتەكەيان دوانزە و شتر بۇو كەپىمان درابۇو پاشان ھەرييەكەمان و شتىرىكى ترى پىتىرا كە گەرپىنهوە بە سىانزە و شترەوە گەرپىنهوە (واتە: ھەرييەكەمان ئەوەندەى بەركەوت) (١٢١٠).

(١٢٠٩) أنظر: (فتح الباري) (٥٦/٨).

(١٢١٠) أخرجه: البخاري (٤٣٣٨)، ومسلم (١٧٤٩)، ومالك (٤٥٠/٢)، وأحمد (٦٢/٢)، واب داود (٢٧٤٤)، والدارمي (٤٨٣٣)، وابن حبان (٤٨٣٣).

ناؤهروک

لایه‌ر	بابهت
۵	سریه و غمزکانی نیوان نوحود و خهندق
۵	سریه‌ی ثهبو سه‌له‌مه بُو ناوچه‌ی (قطن)
۶	ناردنی عهبدوللای کوری نونه‌یس
۹	ناردنی ههندیک بانگخواز بُو (الرجیع)
۱۴	کارساته‌که‌ی بیری (المعونة)
۲۱	غهزای بهنونه‌ضیر
۳۱	غهزای نهجد
۳۲	غهزای بهدری کوتایی
۳۴	غهزای (دومة الجندل)
۳۶	غهزای (بني مصطلق) یان (مریسیع)
۴۱	ههولدان بُو ههگیرساندنی ئازاوه لهنیوان کۆچکارهکان و ئهنساریه کاندا
۴۶	ههلكردنی بایه‌کی به‌هئیز بُو مردنی سه‌رکردیه‌کی دوورووه‌کان
۴۹	عهبدوللای کوری عهبدوللای کوری نوبه‌ی داوای مؤلمت دمکات له پیغه‌مبهربی خواهی بُو کوشتنی باوکی
۵۰	پووداوی نیفک (واته: بوختان)
۶۲	صەفوان له حەسانى کوری ثابت دەدات
۶۴	ئازادکردنی گیراومکانی (بني مصطلق)
۶۷	حارث و هۆزمکه‌ی دینه خزمەت پیغه‌مبهربی خواهی بـ زەکاتى مالەکانیانه‌وە
۷۰	غهزای خهندق
۷۰	ھۆکاری پوودانی ئەم غەزایە
۷۲	دەرچوونى ھاوبەشى پەيداکەران بەرهەو مەدینە

۷۴	خنهندق هه لکهندن
۷۶	پیغه مبهربی خودا <small>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</small> لاه گه ل هاوه لاندا به زداری هه لکهندنی خنهندق دهکات
۷۹	کهم بیونی خوارده مهمنی له کاتی هه لکهندنی خنهندق
۸۴	پیغه مبهربی <small>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</small> مژدهی فتح کردنی ولاتی فارس ور قم دهدات به هاوه لانی
۸۸	کوکردنوهی ژن و مندال له ناو قه لای بهنی حارثه
۸۹	گهیشتني سوبای موشريکه کان (بنی باوهرانه کان)
۹۲	موشريکه کان هه مولی هیرش کردنه سهر موسولمانه کان ددهن
۹۵	ناگاداري پیغه مبهربی خودا <small>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</small> بُو موسولمانان
۹۶	بریندار بیونی سه عدی کوری مواعظ
۹۸	دو اکه وتنی نویزه کان به هؤی جه نگه که وه
۱۰۰	خیانه تی بهنی قوره بیظه و هه لوه شاندنه وه په یمانی مه دینه
۱۱۰	زیاد بیونی مهینه تی موسولمانه کان
۱۱۵	شکانی هیزی دو و ز من
۱۱۸	هه ولدان بُو رنکه وتن له گه ل غه طه فاندا
۱۲۱	بلا و کردنوهی پروپاگهنده بُو په رته واژه کردنی پیزی دو و ز منان
۱۲۸	زانینی بارود خی موشريکه کان
۱۳۳	گه رانه وهی سوبای موشريکه کان
۱۳۶	غه زای بهنی قوره بیظه
۱۴۰	گه مارو دانی بهنی قوره بیظه
۱۴۹	خوبیه دهسته وه دانی بهنی قوره بیظه و رازی بیونیان به حوكمی سه عدی کوری مواعظ
۱۵۷	دابه ش کردنی دهستکه و ته کان
۱۶۱	کوچی دوای سه عدی کوری مواعذ <small>بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ</small>
۱۶۸	پاش ماوهی رو داوه کانی غه زای خنهندق

١٦٨	١- ھاوسەرگىرى پىغەمبەرى خوا لەگەن خاتوو زەينەبى كچى جەحش
١٧٠	٢- كوشتنى ئەبو راپيغى سەلامى كورى ئەبو لەھەقىق
١٧٧	سەريەكەى عەبدوللەي كورى رەواھە بۆ لاي يەسىرى كورى روزام
١٧٨	سەريەبى موحەممەدى كورى مەسلەمە بۆ ھۆزى (بني القرطاء)
١٧٩	موسۇلمان بۇونى ثومامەى كورى ناثالى حەنەفى
١٨٢	خەزايى بەنى لەيان
١٨٤	سەريەي عوكاشە بۆ ناواچەي (الغمرا)
١٨٥	سەريەبى زەيدى كورى ئەلخارسە بۆ ناواچەي (العيسى)
١٨٨	سەريەي (الخطب)
١٩٠	سەريەكەى عەبدولرەھمانى كورى عەوف
١٩٢	سەريەكەى عەلى كورى ئەبو طالب
١٩٩	سەريەكەى ئەبو بەگرى صديق
١٩٤	سەريەكەى كورزەي كورى جابرى ئەلفەرى
١٩٨	رېككەوتىنامەى حودھىبىيە
٢٠٧	گۈرنى رېڭا
٢١١	خۇزانە ھەلەستىت بە ناوبىزىوانى نىيون موسۇلمانان و قورھىش
٢١٤	بارو دۆخى موسۇلمانەكان
٢١٧	نااردىنى شاندىيکى موسۇلمانەكان بۇلای قورھىش
٢٢١	بەيعەتى (رضوان)
٢٢٦	شاندىيکى نىزدراوهەكانى قورھىش
٢٣٣	دانووستان و رېككەوتىن
٢٤١	دەست درېزى تاقمىڭ لە موشرىكەكان
٢٤٣	لاپىرىنى ئىحرام و كۆتابى پى هىننانى عومرە
٢٤٥	گەرانەوه بەرھو مەدينە
٢٥٢	پاڭىرنى ئەبو بەصىر

٤٦٠	نامە گۆرینەوە
٤٦٣	سودەکانى پەتكەوت نامە حودھىبىيە
٤٦٥	غەزاي ذى قرد
٤٧٦	غەزاي خەيپەر
٤٩٣	ئەو خواردنانەي موسولمانان لە برسىتىدا خواردىان
٤٩٣	١- خواردنى گۈزۈگىا و بەرۋىومى مىوهى كائى پىن نەگەيشتۇو
٤٩٣	٢- خواردنى سېرو پىاز
٤٩٤	٣- خواردنى كەرى مائى
٤٩٧	ھەندىك لەئەو رووداوانەي لە قەلای خەيپەر رووياندا
٤٩٧	٤- شەپەرىيىكى دوورەھوو (منافق)
٣٠٠	٥- كۆچكەرە دەشتە كىيەكە
٣٠١	٦- شوانە رەشەكە
٣٠٣	٧- رانە مەرەكەي (ئەبواليسر كعب بن عمرو ؓ الانصارى)
٣٠٣	٨- ئەو پىاوهى كە دىزى لە غەنئىمەت كرد
٣٠٤	دانووستان
٣٠٧	دابەش كەردى دەستكەوتەكان (غەنئىمەت)
٣١٠	بەخشىنى غەنئىمەت بەسەر كۆيلە و ژنەكاندا
٣١١	چاكتىبۇونى بارودۇخى موسولمانان
٣١٤	پۇنكىردىنەوەي ھەندىك لە حوكىمە شەرعىيەكان
٣٢٢	هاتنى ئەبو ھورەپىرە ؓ و سرييەكەي ئىيان و ھاۋەللانى
٣٢٣	پۇوداوى مەرە ژەھراوىيەكە
٣٢٦	فەددەك
٣٢٧	دۆلى قورا
٣٣٠	ھاوسەرگىرى پىغەمبەری خودا ؓ لە گەل خاتتوو (صەفييە)

ژیان پیغەمبەری خوا بەلکە لە قورئان و فەرمودەكاندا

٤٩٤

٣٣٦	پاسهوانى كردنى هاوهلى بەرپىز نەبو ئەيوبى ئەنصارى بۇ پیغەمبەر
٣٣٣	حەجاجى كورى علاط و خەلگى مەككە
٣٣٧	ھۆنراوهى سەلەمەى كورى عەمرى كورى نەكوهع
٣٣٨	نووستن لەكاتى نويىزى بەيانىدا
٣٤١	كەوتى وشتەركەھى پیغەمبەرى خودا <small>بەلکە</small>
٣٤٣	چۈونە ناو شارى مەدینە
٣٤٥	گەرانەوهى جەعفەرو ئەشۈرىيەكان
٣٤٨	پلەو پايىھى كۆچكەرانى حەبەشە
٣٥٠	گېرەنەوه زەھى و زارە خوازراوهەكان
٣٥٥	ناپاكى جوولەكە و دەركەندىيان لە خەبەر
٣٦٣	نامە ناردن بۇ سەرۋۆك و پادشاكان
٣٦٦	١- نامە پیغەمبەر <small>بەلکە</small> بۇ نەحاشى پادشاى حەبەشە
٣٧٣	٢- نامە ناردىن پیغەمبەر <small>بەلکە</small> بۇ (موقۇقسى) پادشاى مىسرۇ ئەسکەندەرىيە
٣٧٨	٣- نامە پیغەمبەر <small>بەلکە</small> بۇ كىسرا پادشاى ولاتى فارس
٣٨٣	٤- نامە پیغەمبەرى خودا <small>بەلکە</small> بۇ ھېرقل پادشاى ولاتى رۆم
٣٩٧	٥- نامە پیغەمبەر <small>بەلکە</small> بۇ پادشاى عومان
٣٩٨	٦- نامە پیغەمبەر <small>بەلکە</small> بۇ بهنى زوھەير
٣٩٩	٧- نامە پیغەمبەر <small>بەلکە</small> بۇ بهنى بەكىرى كورى وائىل
٣٩٩	٨- نامە پیغەمبەر <small>بەلکە</small> بۇ بهنى جوزەيمە
٤٠٠	٩- نامە پیغەمبەر <small>بەلکە</small> بۇ ئوكەيدر خاوهنى ناوجەى دومە
٤٠٢	غەزاي (ذات الرقاع)
٤٢٢	١- سرييەي غالبي كورى عەبدوللە بۇ سەر بهنى مەلۇح
٤٢٤	٢- سرييەي غالبي كورى عەبدوللەي لەيىشى بۇ ناوجەى (حرقات) لەبهنى جوھىينە

زیانی پیغامبری خواه له قورئان و فهرموده کاندا

۴۹۵

۴۶۷	- سریه‌ی عهدوللای کوری حوزافه‌ی سنه‌می ۳
۴۶۹	- سریه‌ی نیبنو نهبو حهدرهدی نهسله‌می بُ ناوچه‌ی غابه ۴
۴۳۱	عهمره‌ی قهضاء
۴۴۱	موسولمان بونو کله پیاوانی هورمیش (عهمری کوری عاص و خالیدی کوری وهلید و عوثمانی کوری نهبو طله‌له)
۴۴۶	غهزای مؤته
۴۴۷	مالناوای کردن له سوپاکه
۴۴۹	گهیشتني سوپاکه به مهیداني جهنگ
۴۵۴	کوتایی جهنگه‌که
۴۵۹	پیغامبری خواه له بهوردی جهنگه‌که بُ هاوهلان باس دهکات
۴۶۱	دلنهنگی و ماته‌مینی موسولمانان
۴۶۷	کهرانه‌ودی سوپاکه
۴۷۰	پلهو پایه‌ی سن فهرمانده‌که
۴۷۳	سریه‌ی (ذات السلاسل)
۴۸۶	سریه‌ی نیبنو نهبو حهدرهد بُ دؤلی (ئیضم)
۴۸۸	سریه‌ی نهبو فهتاده بُ به ناوچه‌ی خضر
۴۹۰	ناوهروک